

2

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

לשכת ראש-הממשלה סודי ביותר

יהודי צפון-אמריקה

86-90

תיק מס

מחלקה

שם תיק: יהודי צפון אמריקה. כרד א' צפון פרס ויצה

מזהה פיזי 5038 / 5038/1-א

מזהה פריט R0002yq

כתובת 2-111-2-5-10
תאריך הדפסה 05/11/2020

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ברק

197 מחוד 8 דפים

סווג בטחוני שמבר

דחיפות

11:00 26.3.90 תאריך/ז"ח

מס' מברק

802 1/8

אל: סמנכ"ל מזאר

דע: סמנכ"ל צפ"א ; יועץ מדיני לשה"ח

מאת: השגריר וושינגטון

הפסקת טיסות עולים דרך הונגריה

במצורף דיווחיו של דוד הריס על פגישותיהם של ראשי ארגונים יהודיים עם שגריר בריה"מ

והממונה ההונגרי בווינגטון ב 22 דנא.

כמו-כן מצורף מכתבו של נשיא AJC לשגריר הונגריה.

לשכת השגריר

איריס גון

36 + 101

2 סמנכ"ל צפ"א 3 ד"ר דניאל גל 4 ד"ר דניאל גל 5 ד"ר דניאל גל 6 ד"ר דניאל גל 7 ד"ר דניאל גל 8 ד"ר דניאל גל 9 ד"ר דניאל גל 10 ד"ר דניאל גל

memorandum

NOT FOR PUBLICATION

AMERICAN JEWISH COMMITTEE

date March 23, 1990
 to Interested Parties
 from David A. Harris
 subject MEETING WITH SOVIET AMBASSADOR YULI DUBININ, WASHINGTON, D.C., MARCH 22, 1990

802
2/8

Present for this hour-long meeting at the Soviet Embassy were, from the Soviet side, Ambassador Dubinin and Counsellor Oleg Derkovsky, and, from our side, Shoshana Cardin, NCSJ; Malcolm Hoenlein, President's Conference; Al Chernin, NJCRAC; Abe Foxman, ADL; Mark Levin, NCSJ; and myself.

The immediate reason for the meeting was twofold: (1) Reports from Budapest that Malev had suspended charter flights carrying Soviet Jews to Israel and was not permitting other flights to land in Budapest with transiting Soviet Jews; and (2) Information from the Soviet Union that during the past three days customs inspectors reportedly had stopped clearing the unaccompanied baggage of emigrating Soviet Jews.

The Ambassador was prepared on both points, having cabled Moscow in anticipation of our meeting. His remarks were more or less as follows:

"There is no political or administrative obstacle for Soviet Jews leaving, thanks to democratization and perestroika. There is no change in this policy, neither today nor yesterday. I want to be clear on this point of principle...I asked Moscow for more information. Let me read you the statement I received: 'The termination of the Moscow-Budapest charter flights of Malev to carry Soviet emigres to Israel is not related in any way whatsoever to actions by the Soviet side. This decision was made by the Hungarian company itself. This (Hungarian) decision was prompted by terrorist threats on the part of the Islamic Jihad for the Liberation of Palestine.' On the second point, concerning customs, Moscow has informed me that, 'According to the U.S.S.R. Chief Customs Officer, no problem has arisen from our side to provide customs services for those who leave for Israel. Exceptions to the contrary do not suggest any change in the Soviet policy.'

Let me assure you that the Soviet side is strictly adhering to its stated principle concerning the emigration of Soviet

3/8 802

citizens to Israel."

Asked whether Soviet charter flights to Budapest were affected by the Hungarian decision, the Ambassador responded that "according to our information the only charter flights on this route are by Malev...We don't know anything about the agreement to which you refer by which Aeroflot would fly charter planes to Budapest, nor do we know whether it is true that the Hungarian Government has asked the Soviet Union not to permit Soviet emigres to board regularly-scheduled flights from Moscow to Budapest."

Told that such a Hungarian decision suggests that terrorists will be able to determine flight routes, the Ambassador replied: "You are absolutely right. Terrorism is a threat, a danger, a menace. As you know, we now have more international cooperation on terrorism."

When it was suggested to the Ambassador that the current logistical problems could be sorted out if direct flights from Moscow to Tel Aviv were inaugurated, the Ambassador responded: "The whole situation is known by all of us and is very delicate. It has already been discussed at different levels in Soviet-American relations...Moscow is fully informed about this question. This question has been discussed at length in Moscow. There are difficult, delicate points to this question. There are points that need our common efforts to address and resolved. You understand me, I think."

Derkovsky added that there are many way for Soviet Jews to leave the country now and the numbers arriving in Israel bear this out.

The Ambassador added:

"Now there are a lot of doors open. Of course, there is the question of means or facilities (to leave), but it's only a question of means, not the actual possibility to leave. (Direct flights) have several delicate aspects and not all of them depend on the Soviet Union. Now it's a growing problem to find seats because of the growing international travel to and from the Soviet Union...this is a problem for everyone. This problem was even discussed in the Supreme Soviet's Subcommittee on Foreign Relations."

In response to a comment that Soviet Jews are beginning to feel a sense of being trapped if they are unable to leave easily and face growing anti-Semitism in the Soviet Union, the Ambassador replied: "Unfortunately, you're right. It's too much true (sic). Our government and all reasonable Soviet citizens are unhappy with this situation. Frankly, I'd rather see Soviet Jews live in the Soviet Union and be happy...There is a kind of extremism tendency in the Soviet Union. We're taking measures. There are statements

4/8 802

3

by our leaders, permission for Jewish organizations to do their own work, action by the security forces...Anti-Semitism is absolutely against our philosophy. We are educated to be against it. Now it requires special efforts on our side and you can be sure we will do it."

Returning to direct flights, the Ambassador said: "It's not just a question for one government. Have you seen the U.S. Administration's statements against settlements?...We haven't stopped anything (re direct flights); it's rather that we haven't started anything. Understand our position. There is one part of the world (with one set of concerns), another part of the world (with another set of concerns). The ideal situation would be to come to a situation (in the region) where all the interests would be balanced. It's a necessity. Gorbachev said only a few days ago that the world should be much more active to settle the Middle East problem...We have been so active in the our relations with Israel these last few years, improving our ties. We have done good things, in the U.N. and all over the world, to help in the very beginning of a settlement (in the Middle East). You must be objective, then you will see that we have moved forward."

During the entire meeting, the Ambassador was warm and gracious, particularly towards Shoshana Cardin, who chaired our delegation and whom he had met on several previous occasions. He indicated that were we to hear of continuing problems with customs, we should be back in touch. He did express understanding, in response made to a point by us towards the end, that there was danger in the current situation eroding some of the goodwill that had been built up between the Soviets and world Jewry, particularly if the perception grew that Soviet Jews were caught between their inability to find an exit route and the sense of growing anti-Semitism. Such a scenario could result in criticism of Moscow's position. Still, he sought to reassure us, there has been no change made in the Soviet position on the fundamental right to leave the country.

NOTE: Though the Ambassador made no mention of this, I later learned from a source at the State Department that he will soon be transferred to Paris. No successor has yet been named. The Soviet U.N. Ambassador is also on his way out, reportedly to be replaced by Deputy Foreign Minister Vorontsov. (Vorontsov was the former Soviet Ambassador to Afghanistan.)

NOT FOR PUBLICATION

THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE

802
5/8

date March 23, 1990
to Interested Parties
from David A. Harris
subject MEETING WITH DR. PAL ELIAS, COUNSELLOR AND CONSUL, HEAD OF THE CONSULAR SECTION, EMBASSY OF HUNGARY, WASHINGTON, D.C., MARCH 22, 1990

A delegation of American Jewish representatives, including Shoshana Cardin, NCSJ; Malcolm Hoenlein, President's Conference; Al Chernin, NJCRAC; Abe Foxman and Jess Hordes, ADL; George Spector, B'nai B'rith; David Saperstein, UAHC; Mark Pelavin, AJCongress; Mark Levin, NCSJ; and myself met with Dr. Elias for nearly an hour.

Here were his basic points in response to our questions and expressions of concern about the apparent Hungarian decision to suspend charter flights via Budapest (and transiting by Soviet Jews on regularly-scheduled airlines):

"The information reported in the U.S. press is correct. The Hungarian Government had to suspend the charter flights from Budapest to Tel Aviv under the influence of the threats from the Islamic Jihad for the Liberation of Palestine. As The New York Times in particular indicated, this was the reason why the Hungarian Government suspended the flights and, for the time being, regular flights on Malev will not accept Soviet Jews from the U.S.S.R. to Israel, whether or nor they have already been issued tickets...Yesterday evening I had spoken with the officer-in-charge at the Ministry of Foreign Affairs in Budapest and learned that Malev will not permit Soviet emigres to use the regularly-scheduled airline flights...There are negotiations currently under way between Hungary and Israel to look for a way out of the deadlock, but there are no results yet.

"I'm aware that our decision is hard for Soviet Jews, but the Hungarian Government had to take into consideration its responsibility for the safety of Hungarian citizens and Hungarian property, including our aircraft and airport. I realize that there could well be a principled position had the Hungarian Government refused to yield to the terrorist threat...It seems to me to be a temporary measure, that is, our decision, but I can't tell you when a final decision will be made.

"Yes, you are right. I understand that it looks to the world

memorandum

6/8 802

2

as if we cannot insure safety and security...These days are hard days for Hungarian society. It's only my view, but perhaps there was some political background to the decision as there are national elections this Sunday in Hungary, not to speak of the problems in Transylvania. But this is only my personal opinion.

"Maybe such a step could invite more threats, yes...I know something about this subject as I was working in the Consular Section when the attacks occurred at the Rome and Vienna airports. Two of the victims at the Vienna airport were Hungarians.

"Allow me to add that this (Soviet Jewish emigration) is a complicated question in Hungary, Eastern Europe and the U.S. Everyone should have the right to live freely and safely, including those in the Soviet Union. I'm aware that, in the Soviet Union, the situation is not as we would like it to be. Maybe it's justified that Jews are fleeing. But everyone's position is hypocritical enough. The U.S., after all, is the country that called on the U.S.S.R to let the Jews go. Now at the moment when the Soviet Government is making their departure possible, the Americans close their doors. I know this question has other aspects and is complicated, but this is the way it looks to me.

"Hungary and Romania were the two countries which made possible this fleeing from among all the countries of Europe. It was a courageous step by the Hungarian Government. I'd like that our efforts continue. I hope the new Hungarian Government will make that possible. I don't know if the new government will, but my view is that it would be proof of the goodwill of the new government if it did.

"Do you have any concrete proposals to offer me besides the call for reinstatement of the flights?"

Told that Hungary should cooperate with Israel, and possibly the U.S., to effect appropriate security measures, Dr. Elias replied: "We could settle the whole question if we could find mutual interests between Hungary, the U.S. and Israel...I think that Hungary is willing to continue the flights but the government has to be able to assure the safety of Hungarian property and citizens...We'd like to have some help from Israel and maybe the U.S. In such a case, I think the new government will continue the flights. We could begin talks with Israel on a wider basis with America in the background. This view is only my own private opinion.

"As soon as this meeting is over, I will inform the central authorities of the talking points. Probably it will have some influence on the government's decision...If Hungary should change its view on the charter flights question, it will probably be for two reasons: first, a matter of principle and conscience, and second, a matter of the economic and social interest of Hungary.

3

7/8 802

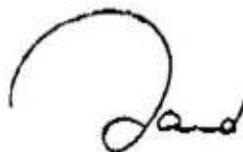
Asked whether any charter flights from Moscow had actually taken place since the agreement was signed, Dr. Elias said he did not know. Asked if Budapest would permit charter flights, other than Malev's, to fly to Budapest, he said no, he didn't think so.

It was suggested to Dr. Elias that if no Malev charter flights had actually taken place yet, perhaps the word "suspension" was too strong to characterize the Hungarian action. Perhaps this would be a good opportunity for Hungary to indicate instead that it had delayed the commencement of the charter flights for a (reasonable) period in order to institute adequate security measures. Could this be a face-saving way out, Dr. Elias was asked. He gave no specific answer.

He was told that he should make note in his communication with Budapest that many of the organizations represented in the room had shown friendship to Hungary, had supported foreign aid requests, had favored permanent MEN status for Hungary, and these same organizations were now deeply disappointed and concerned about the Hungarian action and the dangerous precedent it could set in succumbing to the demands of terrorist groups. Dr. Elias offered no protest or counter-argument, rather trying to position himself, at times, as a willing listener and channel back to Budapest, at other times as privately sympathetic to our viewpoint but unable to effect change.

Perhaps the two most interesting points were: (1) possible cooperation in security measures, and (2) his reference, towards the end, to the "economic...interest of Hungary."

It was agreed that he would remain in touch with Shoshana Cardin.

The American Jewish Committee

Institute of Human Relations
100 East 56 Street
New York, New York 10022-2740
212 761-4000/FAX 212 210-0575
Office of the President

- Sholom D. Comay**
President
- Alfred H. Mosos**
Chair, Board of Governors
- Mimi Alperin**
Chair, National Executive Council
- Bruce M. Ramer**
Chair, Board of Trustees
- Robert S. Jacobs**
Chair, Executive Committee
- Walter F. Gips, Jr.**
Treasurer
- Jack Lapin**
Secretary
- David F. Squire**
Associate Treasurer
- Ira Silverman**
Executive Vice President

BY HAND

March 23, 1990

802

8/8

His Excellency Dr. Peter Varkonyi
Ambassador E. and P.
Embassy of the Republic of Hungary
3910 Shoemaker Street NW
Washington, DC 20008

Dear Ambassador Varkonyi:

On behalf of the American Jewish Committee, I wish to express our deep disappointment with the decision of the Hungarian Government to succumb to terrorist pressures and suspend charter flights carrying Soviet Jews via Budapest to Israel. It is our strongly held view that such an ill-advised decision by your Government sends a message to the world's terrorist organizations that the policies of sovereign nations can be held hostage to the whim and will of those who operate beyond the law.

Together with Hungary's citizens, we have rejoiced in the brave and courageous stance taken by your country to assert its own national direction. We have joined with those in the United States Government who have sought to promote closer political, economic and cultural ties between our two countries. We rejoiced when Hungary became the first European nation to re-establish full diplomatic relations with the State of Israel, and we welcomed the increasingly close ties between Hungary and world Jewry that have characterized the past several years. This is why we are all the more startled that Hungary would apparently make such a decision, the consequences of which not only suggest the triumph of fear over freedom, but also may result in the stranding of thousands of Soviet Jews who are seeking to leave the U.S.S.R. at a time of growing apprehension about their fate.

We call on your Government to reconsider its decision at the earliest possible moment. We are certain that there are ways to deal with any security threat that exists, drawing on the extensive experience of Israel as well as such countries as Austria and Italy, which served as transit nations for hundreds of thousands of Soviet Jews, even during periods of terrorist ultimatums.

Permit me to thank you in advance for your Government's consideration of this letter.

Respectfully,

Sholom D. Comay

Sholom D. Comay
President

Vice Presidents

- Bernard Abrams**
Orange County, CA
- Norman E. Alexander**
Washington
- Meta S. Berger**
Chicago
- Herbert B. Cohen**
Atlanta
- Jerome R. Goldstein**
New York
- E. Robert Goodkind**
New York
- David Hirschhorn**
New York
- Cathy R. Mendelson**
Los Angeles
- Elaine Petschek**
Westchester
- Robert S. Rifkind**
New York
- Mary Shapiro**
New York

Honorary Vice Presidents

- Morris B. Abram**
- Theodore Ellenoff**
- Howard I. Friedman**
- Arthur J. Goldberg**
- Philip E. Hoffman**
- Richard Maass**
- Elmer L. Winter**
- Maynard I. Wishner**

Honorary Vice Presidents

- Nathan Appleman**
- Morris H. Bergreen**
- Morton K. Blaustein**
- David B. Floodman**
- Martin Gang**
- Ruth R. Goddard**
- Andrew Goodman**
- Alan C. Greenberg**
- Raymond F. Kravis**
- William Rosenwald**
- Shirley M. Szabad**
- Eliso D. Waterman**

Honorary Chair, National Executive Council

- Max M. Fisher**
- Sol M. Linowitz**

Honorary Chair, Board of Governors

- Leo Novas**

Honorary Vice Presidents Emeriti

- Bertram H. Gold**
- John Slavson**

NATIONAL JEWISH

COMMUNITY RELATIONS ADVISORY COUNCIL

443 PARK AVENUE SOUTH, NEW YORK, NEW YORK 10016 • (212) 684-8550

Memo

2
6
693Sent By FaxM 32

March 21, 1990

TO: NJCRAC Member Agencies

FROM: Martin J. Raffel, Israel Task Force Director

RE: Immediate Action Request on Jerusalem

The NJCRAC Israel Strategy Committee is urging that a much higher priority be given to action requests regarding Jerusalem.

In this context, concurrent resolutions are being introduced today in the Senate by Senators Daniel Moynihan (D-NY) and Rudy Boschwitz (R-MN) -- S. Con. Res. 106 -- and in the House by Representatives Eliot Engel (D-NY) and Dan Burton (R-IN) -- H. Con. Res. 290 -- which call for acceptance of the right of Jews to live anywhere in Jerusalem and for recognition of the city as the unified capital of Israel.

The Strategy Committee urges action on the following recommendations:

- (1) urge members of Congress to co-sponsor S. Con. Res. 106 and H. Con. Res. 290.
- (2) convey by many letters to members of Congress widespread support for S.2119 introduced by Senators Patrick Leahy (D-VT) and Robert Kasten (R-WI) which authorizes \$400 million in U.S. guaranteed loans for resettlement of Soviet Jews in Israel.
- (3) generate letters to President Bush focusing on the right of Jews to live anywhere in Jerusalem from community leadership, including presidents of local major organizations, Rabbis, and other key community leadership. Note reference to "ambiguous statements by the Government of the United States concerning the right of Jews to live in all parts of Jerusalem" in S. Con. Res. 106.

A comprehensive memorandum on Jerusalem is being sent to you in the mail.

MJR:rs1

NATIONAL JEWISH

COMMUNITY RELATIONS ADVISORY COUNCIL

443 PARK AVENUE SOUTH, NEW YORK, NEW YORK 10010 • (212) 684-6950

O 693³/₆*Memo* March 21, 1990

TO: NJCRAC and CJF Member Agencies

FROM: Albert D. Chernin, Executive Vice Chairman
Martin J. Raffel, Israel Task Force Director

RE: Call for Higher Priority on Action Request Regarding
the Issue of Jerusalem

Summary

NJCRAC members are urged to convey to members of Congress support for Senate Concurrent Resolution 106, initiated by Senators Daniel Moynihan (D-NY) and Rudy Boschwitz (R-MN) and House Concurrent Resolution 290, initiated by Eliot Engel (D-NY) and Dan Burton (R-IN) which call for the right of Jews to live anywhere in Jerusalem and for recognition of Jerusalem as the unified capital of Israel. Agencies also are urged to convey to the White House a strong message on the right of Jews to live anywhere in Jerusalem. Widespread support for \$400 million loan guarantees for the resettlement of Soviet Jews in Israel should be communicated to members of Congress.

The NJCRAC Israel Strategy Committee, at its meeting on March 15th, examined in depth the question of whether it is advisable to continue pressing the Administration in connection with the issue of Jerusalem, particularly with reference to the right of Jews to live anywhere in the city. As you recall, the controversy initially was ignited several weeks ago when President Bush said at a press briefing that he opposed new Jewish settlements in the West Bank and in East Jerusalem. No other administration had challenged the various housing developments constructed in Jerusalem beyond the pre-1967 border. In 1980, President Carter disavowed a U.S. vote in favor of a Security Council resolution critical of Israeli measures to change "the physical character, demographic composition, institutional structure and status of the territories occupied since 1967, including Jerusalem."

Discussion at the Strategy Committee meeting focused on the March 13th letter from the President to Jerusalem Mayor Teddy Kollek, copy attached, in terms of whether it had sufficiently responded

(over)

-12-10

END

693 7

693 $\frac{7}{6}$

2

to Israeli and American Jewish concerns on this issue. Several members of the Strategy Committee initially expressed the view that the President's letter to Kollek represents the President's way of seeking to achieve a truce in the current debate on the issue of Jerusalem. Essentially, it was argued, the President is trying to defer the issue to a later date. These members of the Committee asserted that the Jewish community should accept the truce and that pressing the matter any further would be counterproductive.

Others maintained that since the President had placed the issue of Jerusalem on the table, it now was incumbent upon the Jewish community to impress upon the President the profound concern of the American Jewish community about his statement and need to convey to him that on this issue the community is united in a way that exists with practically no other issue.

Some members of the Committee contended that, at a minimum, we should insist on an acknowledgment of the right of Jews to live anywhere in Jerusalem. Others asserted that we should go beyond this position and press for a recognition of Jerusalem as the united capital of the State of Israel.

In the end, a clear consensus emerged among members of the Strategy Committee. Since the President has not yet acknowledged the right of Jews to live anywhere in Jerusalem, either in the letter to Mayor Kollek or elsewhere, it was felt that this was a goal that should be forcefully pursued by the Jewish community relations field at this time. The Committee asserted that this issue was both timely and important, particularly in light of the thousands of Soviet olim expected to settle in Jerusalem in the months and years ahead. The Committee agreed that it was important to convey a strong message to the President that a challenge by the Administration to the right of Soviet olim or any Jew to live in all parts of Jerusalem would be met by the vigorous opposition of the Jewish community.

The question of how to respond to the larger issue -- the final status of Jerusalem as Israel's undivided capital -- also was discussed by the Strategy Committee at length. There is a wall-to-wall consensus in Israel and in the American Jewish community in support of a united Jerusalem as Israel's undivided capital. The policy of the U.S. government since 1967 has been that the status of Jerusalem should be subject to negotiation and that it should be the last issue to be negotiated, as originally conceived by Henry Kissinger, since it represents the most difficult and emotional problem to be resolved. In light of the firmness of the U.S. position in avoiding making judgments in regard to the final status of Jerusalem, the Jewish community relations field has chosen not to challenge the proposition that Jerusalem should be dealt with at the end of the negotiating process. While a clear U.S. statement supporting the principle

693 $\frac{5}{6}$

3

of Jerusalem as Israel's united capital would be most welcome, the view of the field, for the most part, has been that there would be no value in having a confrontation with the Administration over this issue since Jerusalem already is both de facto and de jure the united capital of Israel.

However, a minority point of view was expressed at the meeting suggesting that the issue of the final status of Jerusalem should be brought forward now, at the beginning of the process. The objective would be to draw upon the widespread consensus that exists within the Jewish community on this issue in order to build a broader consensus in the total community in support of a united Jerusalem as Israel's capital. This could lead ultimately to a strong popular mandate that would make it difficult for the U.S. to avoid giving official recognition to united Jerusalem as Israel's capital. The Strategy Committee concluded that a posture on such a campaign focusing on the final status issue required an in-depth re-examination.

At this time, the Committee felt the priority of the Jewish community relations field's efforts should be placed on the right of Jews to live anywhere in Jerusalem, especially in light of Soviet Jewish resettlement in the city. The Committee also felt that general statements by members of Congress supporting Jerusalem as Israel's capital also should be encouraged.

The results of the Strategy Committee meeting had a direct impact on the position adopted by the Conference of Presidents in regard to Jerusalem. A special meeting of the Conference was convened two days ago, March 19th, after differences had emerged during an earlier conference call on March 14th over how to respond to President Bush on this issue. At the March 19th meeting the judgments of the Israel Strategy Committee were conveyed to the Conference. Those judgments led to the adoption of the consensus position which will be asserted in a formal statement of the Conference, now being drafted. This statement will be sent to you upon its completion.

The Israel Strategy Committee recommends that NJCRAC member agencies:

-- urge members of Congress to co-sponsor Senate Concurrent Resolution 106 initiated by Senators Daniel Moynihan (D-NY) and Rudy Boschwitz (R-MN) and House Concurrent Resolution 290, initiated by Representatives Eliot Engel (D-NY) and Dan Burton (R-IN). Copies of the resolutions are enclosed.

-- convey by many letters to members of Congress widespread support for S.2119 introduced by Senators Patrick Leahy (D-VT) and Robert Kasten (R-WI) which authorizes \$400 million in U.S. guaranteed loans for resettlement of Soviet Jews in Israel.

4

ABR

-- generate letters to President Bush focusing on the right of Jews to live anywhere in Jerusalem from community leadership, including presidents of local major organizations, Rabbis, and other key community leadership. Note reference to "ambiguous statements by the Government of the United States concerning the right of Jews to live in all parts of Jerusalem" in Senate Concurrent Resolution 106;

-- utilize Yom Yerushalayim on Wednesday, May 23rd, for special programs that emphasize the links between Jerusalem and the Jewish people. Specific programmatic suggestions will be sent to you in the near future;

Enclosed, for use as background material in communications on this issue, are a speech delivered by Abba Eban, as Israeli Foreign Minister, in July, 1967, and a section of an information brochure on Jerusalem published by the Israel Information Centre. Please note, in particular, the table reflecting the population of the city since 1844.

As always, if you have any questions, please do not hesitate to consult with NJCRAC.

MJR:rs1

693

6/6

FOR RELEASE 3/21/90

Contact: Shari Hillman or Ben Waldman
(202) 547-7701

2/2 703

The Steering Committee of the National Jewish Coalition, concerned with recent events, issued the following statement:

The record of the Bush Administration in supporting the strategic alliance between the United States and Israel is positive and the bonds of friendship between the two countries are strong and deep. The National Jewish Coalition calls upon the Bush Administration to continue to strongly support and build this relationship.

Through the efforts of the Reagan and Bush Administrations, large scale emigration of Jews from the Soviet Union is taking place. This process becomes increasingly critical as anti-Semitism in the Soviet Union grows and Jewish lives are at stake. The Bush Administration has denounced anti-Semitism in the Soviet Union and around the world and we commend them for their policy of insisting that the Soviets continue to permit the free emigration of Jews from the Soviet Union and implement direct flights.

However, the urgency of the situation makes it imperative that the humanitarian aspect of the American financial aid to resettle these immigrants not be conditioned on the peace process or any other policy matters. Furthermore, regarding the status of Jerusalem, the capital of Israel, American policy calls for Jerusalem to remain an undivided city. Therefore, Jews and Arabs should have the right to live anywhere in Jerusalem.

As a result of the close cooperation between the United States and Israel, we believe that when the political situation in Israel is clarified the present concerns will be resolved and progress towards a lasting peace in the Middle East will be resumed.

We hope that the Bush Administration will take advantage of the good relationship it enjoys with the Jewish community in America to clarify and amplify its policies regarding the Middle East so that any apprehension or misunderstandings that may have occurred can be put to rest.

The NJC Steering Committee consists of: Mr. Max Fisher, Honorary Chairman (Detroit); Mr. Richard Fox, National Co-Chairman (Philadelphia); Mr. George Klein, National Co-Chairman (New York); Ms. Cheryl Halpern (Livingstone, NJ); Mr. Sam Kane (Corpus Christi, TX); Mr. Stuart Bernstein (Washington, DC); Mr. Jay Kislak (Miami, FL); Mr. Sam Fox (St. Louis, MO); and Mr. Gordon Zacks (Columbus, OH).

1990-03-21 21:03

KESHER-WASHINGTON

1480126 01

201
114

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף מחוד דפים

סוג בסחונני שטור

מיידי דחיסות

21.3.90 תאריך/ז"ח

674 מס' מברק

X1

שגרירות ישראל / רושינגטון

אל: סמנכ"ל צפ"א
דעו יועץ מדיני לשה"ח.
מאת: חשגריר, רושינגטון.

לחלן נוסח חוזר מועדון הנשיאים לארגונים היהודיים השונים הקורא להם לפעול בארבעת
חנשאיק הכלולים בו.

~~א.ד.ר. -~~

1 תפוזים 2 בלשון 3 גלגל 4 סמנכ"ל
1 תפוזים 2 בלשון 3 גלגל 4 סמנכ"ל
1 תפוזים 2 בלשון 3 גלגל 4 סמנכ"ל
1 תפוזים 2 בלשון 3 גלגל 4 סמנכ"ל

1990-03-21

21:04

KESHER-WASHINGTON

1480126

02

2/4

**CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS**

Seymour D. Reich
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

674 2/4

TO: EXECUTIVE DIRECTORS

**FROM: SEYMOUR D. REICH, CHAIRMAN
MALCOLM HOENLEIN, EXECUTIVE DIRECTOR**

BY TELEFAX

CONFIDENTIAL

There have been a number of critical developments in the past twenty-four hours and we will continue to update you as information is received. We are sending you by mail background and supporting materials but urge that the appropriate actions be taken immediately.

I. SOVIET JEWRY EMIGRATION

There are disturbing reports, as yet unconfirmed, that the Soviets have cancelled the agreement for charter flights through Hungary and in turn the Hungarian government has cancelled the agreement for charter flights to Israel. The latter has indicated that Arab pressure is behind this move, while the Soviets have offered no explanation. This does not apply to regularly scheduled flights, only special charter flights. In addition, there are reports of problems encountered by emigrating Soviet Jews with Moscow customs officials. While these have been described as stemming from technical difficulties, they are of concern to us.

This is NOT the time for public expression on these subjects as we are awaiting further information and confirmation. However, we do request that businessmen with involvements in the Soviet Union or Hungary be contacted and told of our deep concern over these reports. They should be asked to convey the potential detrimental impact of such moves to their counterparts. We are in contact with U.S., Soviet and Hungarian officials and will report on our progress.

674 3/4

3/4

page two

II. JERUSALEM RESOLUTION

Attached is a copy of the resolution introduced by Senator Daniel Patrick Moynihan with Republican and Democratic co-sponsors that calls for recognition by congress of Jerusalem as the capital of Israel and an undivided city. The Conference of Presidents endorses this resolution and urges all organizations to mobilize support for it and for a measure introduced in the House by Congressmen Engel and Burton. We expect that the language of the Senate and House resolutions will be reconciled in the near future.

III. STATE DEPARTMENT REPORT ON PLO COMMITMENTS COMPLIANCE ACT

We are disappointed by the State Department report and echo the sentiments of the legislation's sponsors, Senators Mack and Lieberman, that it fails to meet the intent of congress. The report does not list many attacks by PLO groups or statements by PLO leaders that contradict the pledges of Arafat in December 1988. The Conference has issued a statement which is available from the Conference office. We will be sending you a fuller analysis of the report and PLO violations through the mail. Letters to the State Department, members of Congress and responses to the press are called for at this time.

IV. \$400M HOUSING LOAN GUARANTEES FOR SOVIET JEWISH IMMIGRANTS

Consideration this week by the Foreign Operations Subcommittee and next week by the full House Appropriations Committee is expected on the request for \$400m in Housing loan guarantees for absorption of Soviet Jewish immigrants in Israel. Again, communication to Representatives on these committees is most timely. A listing of members of these committees was sent out in a recent mailing and will be faxed on request from the Conference office.

674 4/4

7/4

Expressing the sense of the Congress concerning Jerusalem and the Peace Process.

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

Mr. Moynihan (for himself and Senators Boschwitz, Lautenberg, D'Amato, Dixon, Exon, Gorton, Metzenbaum, Levin, Lieberman, Packwood, Wilson) submitted the following concurrent resolution; which was referred to the Committee on Foreign Relations.

CONCURRENT RESOLUTION

Expressing the sense of the Congress concerning Jerusalem and the Peace Process.

Whereas the State of Israel has declared Jerusalem to be its capital;

Whereas from 1948 to 1967 Jerusalem was a divided city and Israeli citizens of all faiths were not permitted access to holy sites in the areas controlled by Jordan;

Whereas since 1967 Jerusalem has been a united city administered by Israel and persons of all religious faiths have been guaranteed full access to holy sites within the city;

Whereas the President and the Secretary of State have demonstrated their strong desire to achieve a just and lasting peace in the Middle East and have worked diligently toward that end;

Whereas ambiguous statements by the Government of the United States concerning the right of Jews to live in all parts of Jerusalem raise concerns in Israel that Jerusalem might one day be redivided and access to religious sites in Jerusalem denied to Israeli citizens; and

Whereas such concerns inhibit and complicate the search for a lasting peace in the region: Now, therefore, be it

RESOLVED BY THE SENATE (The House of Representatives concurring), that the Congress -

(1) acknowledge that Jerusalem is and should remain the capital of the State of Israel;

(2) strongly believes that Jerusalem must remain an undivided city in which the rights of every ethnic and religious group are protected; and

(3) calls upon all parties involved in the search for peace to maintain their strong efforts to bring about negotiations between Israel and Palestinian representatives.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

20907

תאריך : 25.03.9

יוצא **
**
**
**

ש.מ.ר /

חוזם: 3, 20907
אל: וושינגטון/377, מצב/2085, מנמח/1197
מ-: המשרד, תא: 250390, זח: 3-10, דו: מ, ס.ג.ש.מ
תח: ס.ג.ש.מ
נ: 0

37137
ש.מ.ר/מ.י.ד.

תיקון

נא לקרא בשלנו 339 סעיף ב' כלהלן:

אל: פלג, וושינגטון

נושאים לפגישת הקונגרס היהודי האמר קני עם המצרים

מוצע כי אנשי הקונגרס יעלו בין היתר את הנושאים הבאים:

ב. טרור - כדאי היה מסיבות טקטיות להדגיש בפני המצרים שוב
ושנית את חשיבות מאמץ מצידם לסגור את הגנויות טרור כנגד
ישואל בטוחם הוזר שטחם.

עד כאן.

מצרים - מצפא

רע

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, רהמ, סולטן, מצרים, בנצור, מצפא, תפוצות,
רביב, מעה, הסבוה, גובוין, מאר, ר/מוכז, ממ, רם, לאמ.

6406 מספר תולני וועד כניית סל 7.976967

** יוצא
**
**
**

שמו

חוזם: 3,18782
אל: וושינגטון/339, מצב/2567, מנמת/1078
מ-: המשרד, תא: 220390, ח: 1043, ד: מ, ס: ג, ש: מ
תח: @ ג: מ: ז: ת: י: מ
נד: @

37137
שמו/מ: י: ד:

אל: פלג, וושינגטון

נושאים לפגישת הקונגרס יהודי האמריקני עם המצרים
מוצע כי אנשי הקונגרס יעלו בין היתר את הנושאים הבאים:

א. עליה - מצרים הרשמית אמנם אינה מתנגדת לעליה אלא להתיישבות עולים בשטחים ובירושלים. עם זאת התקשורת המצרית תקפה העליה בחריפות עד כדי הגדרתה כ'פשע המאה'. יתרה מכך, גם דוברים מצרים נכשלים לעתים בלשונם ומזכירים כנגד העליה ככלל. כדאי היה להבהיר למצרים כי עמדה מסוג זה לא תזכה אותם באהדה רבה בארה"ב ובישראל ובהכרח תקשה על קידום תהליך השלום.

ב. טרור - כדאי היה מסיבות טקטיות להזגיש בפני המצרים שוב ושוב את חשיבות מאמץ מצידם לסיכול התארגנויות טרור כנגד ישראל בשטחים.

אין המדובר רק במבצעי הפיגוע נגד האוטובוס אלא גם מקרים נוספים כגון נסיון חדירת חוליית מחבלים מאזור הו-חריף, ירי משטח מצרים לעבר סיור צה"ל בדצמבר '89 וכמובן הפיגוע בדימונה שמבצעו באו משטח מצרים.

ג. תקשורת עויינת - חשוב לחזור ולהדגיש את סלידתם של יהודי ארה"ב מתופעות של אנטישמיות בתקשורת המצרית (זוגמאות יש לפיל באום לא מעט) כמו גם מאותה תפישת עולם שהביאה כמה וכמה בתקשורת המצרית להאשים את ישראל כאילו היא זו שעמדה מאחורי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הפיגוע באוטובוס במגמה לעצור תהליך השלום (לידיעתכם אך לא לשימוש כלפי המצרים - תפישה זו מאפיינת הלכי רוח ואמונות בקרב גורמים מצרים לא מעטים ולא דווקא שוליים, הגם שכיום ירד הנושא מן הכותרות).

מצרים - מצפ"א

פא

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, רהמ, סולטן, מצרים, בנצור, מצפא, תפוצות, רביב, מעת, הסברה, גוברין, מזאר, ר/מרכז, ממד, רם, @ (אמן)

- Selective in its list of PLO rhetoric: Omits numerous PLO statements which contradict Arafat's pledge to recognize Israel's right to live in peace and security.
- Acknowledges that PLO leaders have not denounced PLO acts of violence -- a condition that was stipulated by the U.S. at the time of the initiation of the dialogue.
- Fails to recognize that "armed struggle" has long been a code word for terror operations and that it is standard PLO practice to label violent assaults against civilians and civilian centers as "military operations" and "armed struggle."
- Fails to mention 12 Fatah-sponsored grenade attacks against Israeli civilians since December 14, 1988.
- Ignores additional PLO-sponsored cross-border attacks and downplays Arafat's refusal to publicly condemn these operations or his failure to discipline those PLO leaders responsible for them.
- Omits evidence of PLO involvement in the execution of fellow Palestinians deemed "collaborators," Arafat's public sanctioning of such activities and repeated statements by senior aides of Arafat's Fatah faction endorsing such assassinations.
- Omits the failure of the PLO to affirm Arafat's Geneva pledges in any official or unofficial context.

#

AJ;C;EW-I;IP;JSP;RTVF;MPRTV;BHFOR;BHRTV-90

Founded in 1913 "to stop the defamation of the Jewish people . . . to secure justice and fair treatment to all citizens alike."

648 $\frac{2}{3}$

Anti-Defamation League **ADL** of B'nai B'rith
823 United Nations Plaza, New York, NY 10017 (212) 490-2525 FAX (212) 867-0779

NEWS

LYNNE IANNIELLO
Director, Communications Division

FOR IMMEDIATE RELEASE

New York, NY, March 20...The Anti-Defamation League today called a new State Department report "selective and distorted" in its analysis of PLO compliance with American conditions for the U.S.-PLO dialogue.

Abraham H. Foxman, ADL's national director, said the report "sends a message that the PLO is not to be held accountable for its many acts of violence and inflammatory rhetoric which clearly violate the terms of the dialogue. Such an approach," Mr. Foxman went on, "reduces incentives for the PLO to take meaningful steps toward peace and hinders the building of trust and confidence essential to resolution of the conflict."

ADL documented at least ten flaws in the report including the following:

- PLO acts of violence are excused because they were not formally authorized by the PLO Executive Committee.
- The report cites PLO compliance with the political program passed at the November 1988 Algiers Palestine National Council meeting but fails to mention that the Algiers program was not considered sufficient by the U.S. to initiate a dialogue with the PLO.

648 3/3

619

 $\frac{2}{5}$

This report does not effectively hold the PLO accountable for its actions, because many of the actions and statements that have caused the greatest concern are absent from it, and what is reported is presented with an interpretation that shifts responsibility away from the PLO leadership.

The report quotes extensively from statements professing peaceful intent. But it mentions only in passing or, in a greater number of cases, omits entirely, references to authoritative statements at odds with the Geneva commitments. Examples follow.

ADVOCACY OF "ARMED STRUGGLE"

Arafat's own Fatah faction, in its most authoritative statement since December 1988 the "Political Program" issued on August 8, 1989, called for "escalation of armed struggle" against "the barbarous Zionist entity." State Department Spokeswoman Margaret Tutweiler said, at the time, "The political program issued by Fatah raises questions about Fatah's commitment to accommodation, understanding and peace." (Aug. 10, 1989). This report is more sanguine.

Arafat himself said on July 6, 1989 that, "The PLO will not stop the armed struggle. I did not ask anybody to refrain from military operations."

Abu Iyad, Arafat's top deputy, said on March 9, 1989, "The PLO has never obligated itself to stop the armed struggle, and it shall not renounce it." He said on December 17, 1989, "The attacks will continue until the flag of Palestine will fly over Jerusalem."

REACTIONS TO TERRORIST ACTS

The report repeatedly states that some terrorist acts are committed by dissident factions beyond Arafat's control. But it is silent on Arafat's treatment of those who commit these acts.

For example, the report acknowledges that the DFLP perpetrated many of the recent terrorist attacks, but depicts the DFLP as beyond Arafat's control. It fails to mention that Yasir 'Abd Rabbo, Arafat's representative to the Pelletreau talks, is the number two official of the DFLP. The State Department said on March 1, 1989, "When the PLO renounced terrorism last December, we assumed Mr. Arafat spoke in the name of the PLO's Executive Committee and its constituent groups, and that the PLO could exercise control over these constituent groups."

619

 $\frac{3}{4}$

Muhammed Abbas was seized by the U.S. in midair, for his role in the kidnapping of 400 tourists on the Achille Lauro. Subsequently, he was convicted and sentenced to life in Italy for his crime. Arafat continues to give him a seat on the PLO's top decision-making body, its Executive Committee. The PLO Commitments Compliance Act requires a State Department report of "the position of the PLO regarding the prosecution and extradition... of known terrorists such as Muhammed Abbas." The State Department response notes only that "there is no current U.S. extradition request," ignoring the fact that the U.S. has chosen to allow Italian authorities to prosecute.

Similarly, the report quotes Arafat saying the PLO "will not interfere" if Greece decides to extradite Muhammed Rashid to the US for his role in bombing two American planes leading to the loss of four American lives. But the report is silent on extensive evidence, well-known to the Administration, that the PLO has in fact expended considerable resources to prevent the extradition of Rashid.

Top officials of the PLO have declined to condemn many major terrorist attacks that have occurred. Farruk Qaddumi, Arafat's "Foreign Minister," said candidly on February 28, 1989, "The PLO is not ready to condemn any operation for which Palestinian organizations and factions have taken responsibility."

Top PLO officials have in fact publicly defended several notorious terrorist incidents. When nine Israeli tourists were murdered on an Egyptian bus in February 1990, Abu Iyad defended the act. This outraged the Government of Egypt toward the PLO, but the State Department report does not consider it worthy of mention. Similarly, Arafat defended an incident in which an Israeli bus was forced off a cliff killing 16; this too escapes notice in the State Department report.

ORIENTATION TOWARD PEACE

The report quotes extensively from PLO statements affirming peaceful intent, but treats lightly, if at all, other statements at odds with the Geneva commitments. For example, no attention is given to Arafat's major speech on the first anniversary of the Intifada (December 9, 1989), in which he relapsed to hard-line demands PLO supporters in the West assumed had long been discarded. This speech caused deep distress among moderate elements in Israel and the American Jewish community; for example, the American Jewish Congress analyzed it under the title, "Return of the Hard Line."

Similarly, the report notes with approval Arafat's statement that hard-line provisions of the PLO Covenant are now "caduque," a French term which the State Department interprets to mean "null and void." But it fails to mention that Arafat himself said, a day later, that the Charter cannot be changed except by actions of the PNC, something that he has not proposed.

619

4
4

The report presents quotations "appearing to negate" the "strategy of stages." It fails to present statements by top PLO officials implying the opposite. E.g., "Foreign Minister" Farrouk Khaddumi: "Regaining part of our territory will not make us forget the Palestinian land. We shall pitch our tent as far as our bullet reaches. The Palestinian people will pitch their tent as a main base, and then the Palestinian people will study what the next stage will be" (April 5, 1989). Arafat himself said, "The declaration of Palestinian independence constitutes a beginning of the real confrontation of the Zionist project in the land of Palestine itself" (March 21, 1989).

The report fails to note that Arafat tried to have Israel expelled from the UN in October, and that he pressured Japan to honor the Arab Boycott of Israel in October.

VIOLENCE AGAINST PALESTINIANS

The report notes that there has been "an alarming increase in violence by Palestinians against other Palestinians." It fails to mention that Arafat himself promised "ten bullets in the chest" to any Palestinian who proposes a truce in the Intifada (January 1, 1989); and that Arafat said on October 10, 1989, "Liquidation of collaborators was made on the basis of a decision of the internal unified leadership. I gave them the powers of commander-in-chief to sign execution decisions."

CONCLUSION

This report is not a balanced and objective account. It is an attempt to defend the PLO leadership. As such, it fails to meet the requirements of the PLO Commitments Compliance Act, and erodes the confidence that is so important to build the foundations for the peace process.

NEWS

JANE R. ORNAUER
Interim Director, Communications Division

605 25

2/2

Washington Contact:
Jess Hordes
(202) 452-8320

FOR IMMEDIATE RELEASE

Washington, DC, March 19...Abraham H. Foxman, national director of the Anti-Defamation League, today issued the following statement on Senator Daniel Patrick Moynihan's proposed resolution on the status of Jerusalem:

"As long as the Administration's position on Jerusalem continues to be unclear and ambiguous, there is good reason for resolutions such as the one circulated by Senator Moynihan restating and articulating America's strong support of a united Jerusalem as the capital of Israel with the right of Jews to live there -- east, west, north and south."

Mr. Foxman pointed out that a resolution passed at the League's 1987 National Commission meeting -- on the 20th anniversary of reunification of Jerusalem -- called on the U.S. to recognize Jerusalem as Israel's capital, noting that "a united Jerusalem has accorded protection for the holy sites of all religions and freedom for all religious groups."

#

חוזם: 3,14368

אל: המשרד

יעדים: מצב/2002, מנמת/854

מ-: רומא, נר: 184, תא: 170390, זח: 1115, דח: מ, סג: בל

תח: @ גס: אירופה

נד: @

בלמס/מידי

אל כנסיות תפוצות

דע אירופה 1

משלחת AMERICAN JEWISH COMMITTEE

המשלחת הנ'ל, בראשות מר שלום קימיי, בקרה ברומא ונתקבלה אצל האפיפיור. לאחר הפגישה כנסו מסיבת עיתונאים.

ע'פ' הדווחים, האפיפיור אמר שלאחר 25 שנים של NOSTRA AETATE הגיע הזמן להעמיק הלימוד על היהודים והיהדות, שיש לחפש מקור הירושה הרוחנית המשותפת באמונתם של אברהם ושל יעקב ובכיבוד כתבי הקודש. קרא לאחדות השורות במאבק בשנאה ובהפלייה הגזעית, אטנית ודתית, כולל האנטישמיות. ציין שחלופי המידע בין ה'קומיטי' לבין הועדה הותיקאנית לקשרים עם היהודים מבטא רצונם להגיע להבנה והרמוניה. הביע תקוותו שזה יסייע 'לקידום השלום והצדק בעולם במיוחד בארץ האבות ובירושלים הארץ והעיר הנחשבות לקדושות עבור מליוני מאמינים יהודים, נוצרים ומוסלמים'.

עפ' הדווחים, המשלחת דברה על קשירת יחסים דיפלומטיים בין ישראל לותיקאן, הדגישו שמורגש חסרונו של PEACE MAKER במזה'ת ושאוּלִי האפיפיור יוכל למלא תפקיד זה. כן אמרו שהוא מוזמן לבקר בירושלים 'לאחר כינון היחסימ'. על כן השיב ויטילה: 'אם ירצה השם אבקר גם בעיר הקודש'.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

במסיבת העיתונאים, אנשי המשלחת אמרו שמאוד מעריכים מאמצי הותיקאן לפתור בעיית המנזר באושוויץ אך הוסיפו בבדיחות הדעת שמצפים שלבניית המרכז החדש לא יידרש זמן כה רב כמו זה הדרוש לבניית האיצטדיונים לכדורגל עבור משחקי גביע העולם (נושא המעסיק רבות האיטלקים).

ברומא ממשיכים לפולין.

בדיפ' נוסח דברי האפיפיור כפי שפורסמו באוסרבוטורה רומנו.

שוהם.

יג

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, איר, כנסיות, תפוצות, ר/מרכז, ממד, רם, @ (אמן)

6406 יסוף וולף ושות' כ"מ טל. 03-5276967

6406 יסוף וולף ושות' בא"מ טל. 03-5276967

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: <u>1</u>
סוג: שמור		כתוב: <u>4</u>
תאריך וזמן העבודה: 16.3.90 - 11:30		אל: ממ"ד מצפ"א
פס' פרוק: הפסד:		דע:
504		פאת: עודד ערו

יהודי ברה"מ

להלן דיווח על פגישת נציגי האירגונים היהודים בושינגטון עם שגריר מרוקו כאן.

ערו

1. אגודת ישראל
 2. מרכז קהילתי
 3. מועצה אזורית
 4. מועצה אזורית
 5. מועצה אזורית
 6. מועצה אזורית
 7. מועצה אזורית
 8. מועצה אזורית
 9. מועצה אזורית
 10. מועצה אזורית

תפוצה: 36 + א"י

504 2/4

THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE

date March 14, 1990

to Interested Parties

from David Harris

subject MEETING WITH MOROCCAN AMBASSADOR, HIS EXCELLENCY, ALI BENGELLOUN, WASHINGTON, D.C., MARCH 14, 1990

Today we held the third in our series of meetings with ambassadors from Arab countries on the issue of Soviet Jewish immigration to Israel. Present for this session were: Jess Hordes, ADL; Mark Levin, NCSJ; Dan Mariaschin, B'nai B'rith; Mark Pelavin, AJCongress; and myself. The meeting took place in the Ambassador's office, in the presence of the Embassy's Minister, Abdellah Salah Eddine Tazi, and a notetaker. The meeting lasted one hour.

The following are the main points made by the Ambassador:

"Morocco has enjoyed extraordinarily good relations with Jewish organizations, therefore, we can speak frankly. We have to recall, after all, that the first meeting between Israel and Egypt took place in Morocco in 1977 when Moshe Dayan came secretly. In fact, Sadat's decision to travel to Jerusalem was made in Morocco.

"We have tried our best in Morocco to persuade the Arab states to accept the 1947 UN Partition Plan, in which our King played a key role, provided for recognition by Arab countries of Israel's existence.

"peace in the region means that if you want something, you also have to give something. The Arab world has accepted Resolutions 242 and 338 because of Morocco. We had meetings with Arafat to persuade him to accept reality. So finally Arafat went to Geneva and recognized Israel. We have done all we could to get the PLO to do what Israel was asking -- stop terrorism, recognize Israel.

"Now here we are with the problem of Soviet Jewish immigration. Nobody is against Soviet Jewish emigration. But the problem is how to achieve peace in the area and negotiation over the occupied territories --all the occupied territories. You cannot forget that there are five million Palestinians in the region. They are maybe the smartest, most sophisticated people in the whole Arab world. We cannot protect the human rights of one people at the expense of another. The problem is not those Soviet

1990-03-16

22:57

KESHER-WASHINGTON

05

MAR-16-90 140 1100

11:00

FHA HQ 202-456-4304

504 3/4

3
4

2

Jews going to Israel, but those going to the occupied territories. That's what the Arabs are concerned about and why the Arabs are considering the call for an Arab summit.

"You know what Bush and Baker have tried to accomplish in putting together delegations of Israelis and Palestinians to negotiate. But we cannot permit the negotiating process to be destroyed by bringing Soviet Jews to the territories...How can we find a solution to the Palestinian problem, which is the root of the whole problem in the region?

"It is in Israel's interests to let go of the occupied territories and permit the creation of a Palestinian state. After all, we're all sons of Abraham. With a Palestinian state created, a confederation can be established, and, working together, an extraordinary economic and financial situation can be created in the area. Look at Israel's economy now. It is a disaster and cannot continue like this forever.

"We need the help of Jewish organizations to help find a solution to the problems in the region.

"After the United States and Soviet Union, Israel is the most heavily armed nation in the world. A Palestinian state cannot be a threat to Israel.

"The King hoped to start a peace process. That's why he invited Peres. But the King was disappointed that Peres couldn't do anything because of the link with Likud.

"Jews have been victims in other parts of the world. How can you accept that women, children are wounded and killed in the territories? This situation can't continue forever. I believe in cooperation between Jews and Arabs.....

"You have to listen to all the voices in Israel. Some are talking of a 'great Israel.' What does that mean? Even the resettlement of one Soviet Jew in the territories is unacceptable. According to our information, one million Jews from the Soviet Union could be arriving in Israel. If one million Soviet Jews settle on the West Bank, we won't even be able to talk anymore about the West Bank, but rather Judea and Samaria.

"The Arabs don't accept that Soviet Jews leave the U.S.S.R. without even a passport. That's not fair on the Soviets part. Why doesn't the Soviet Union provide them with a passport? Then these people could perhaps go elsewhere, negotiate their residence in a country, or even return to the U.S.S.R. if they wanted....

"We are for Soviet Jewish emigration but not at the expense of the Palestinians. Why is the Israeli Government talking about building 2000 apartments in East Jerusalem when everyone knows that

1990-03-16

22:56

KESHER-WASHINGTON

MAR-15-90 THU 17:10

AJC-D.C.

FAX NO. 2024624684

P. 04

04

4
1
4

504 4/4

3

Jerusalem is the home of three religions? Why add more difficulties to the present situation by building these 2000 apartments in East Jerusalem? It's not fair.

"Why can't Jews, the most intelligent, sophisticated people, accept the reality of the Palestinians and make peace as well with Syria and Jordan, and thus be able to devote resources to the bad economic situation? Why doesn't Israel end this war and begin to play a key role in the area?

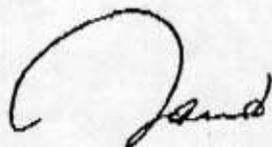
"Look, let's be frank. The time has come for peace, especially after all the events in Europe and the fall of communism. The Soviet threat has diminished and Israel will not forever be the American bridgehead in the region.

"Remember that since 1982 the Arabs have accepted Israel's legitimacy, but we also believe that if Soviet Jews are going to go to the territories, then it will destroy the peace process. I think this is the policy of the U.S. Government as well. Hasn't Baker said the U.S. would not provide the \$400 million to finance [housing] in the occupied territories and even in East Jerusalem?

"In the May 1989 Arab Summit, two committees were created, one on the Lebanese situation, the other on the Palestinian problem. The latter committee hasn't done anything in the last year because of the American initiatives, but if there is no result forthcoming, then the committee may look at the problem.

"We have been your friends for a long time. We're proud that many Moroccan Jews live in our country and that other Moroccan Jews, born in our country, visit from Israel."

[NOTE: I have only quoted the Ambassador's comments, but the reader should understand that each of the five of us sought to make a number of key points both on the question of Soviet Jewish aliyah and the larger issue of the peace process. We also challenged the Ambassador when he began talking about his hope that Soviet Jews would be issued passports on the assumption that they would be able to go to countries other than Israel. Clearly, here he was very confused. The meeting was at all times cordial, the discussion frank and respectful on both sides.]

Ambassador's Greetings
UJA Young Leadership
Washington
March 11, 1990

Senator Bradley,
Senator Kasten

MY DEAR FRIENDS:

484
2/4

IT GIVES ME MUCH PLEASURE TO BRING YOU THE GREETINGS OF
THE GOVERNMENT OF ISRAEL.

I AM PARTICULARLY GLAD TO HAVE AN OPPORTUNITY TO BRING
A MESSAGE OF CHALLENGE AND HOPE TO THIS RISING ^{YOUNG AND} NEW GENERATION
OF JEWISH LEADERSHIP IN THE UNITED STATES.

DEAR ~~PEOPLE~~ ^{FRIENDS} JEW: I BELIEVE IT IS HIGHLY SYMBOLIC AND
MEANINGFUL THAT WE ARE MEETING ON THIS DAY -- PURIM.

FOR THIS FESTIVAL COMMEMORATES THE SALVATION OF A GREAT
JEWISH COMMUNITY THOUSANDS OF YEARS AGO -- THROUGH THE
COURAGE, THE UNITY, AND THE STEADFAST-NESS OF JEWISH LEADERS:
QUEEN ESTHER AND MORDECAI ~~THE~~ JEW.

THEY ACTED BRAVELY AND WITH FIRM DIGNITY IN THE FACE OF
VENOMOUS HOSTILITY TO THE VERY IDEA OF JEWISH SURVIVAL AND
JEWISH PEOPLE-HOOD.

TODAY, JEWISH LEADERSHIP IS CALLED UPON TO DO NO LESS.

SINCE THE DEVASTATION OF EUROPEAN JEWRY IN THE HOLOCAUST,
YOU IN AMERICA AND WE IN ISRAEL REPRESENT TWO OF THE THREE
GREAT POLES OF JEWISH EXISTENCE IN THE WORLD TODAY.

THE THIRD POLE, OF COURSE, IS SOVIET JEWRY -- AND THE
HISTORIC CHALLENGE FOR US ~~IN~~ ^{TOGETHER} ISRAEL AND ~~YOU~~ IN AMERICA IS TO
SAVE SOVIET JEWRY FOR JUDAISM AND THE JEWISH PEOPLE.

"... יחד" עם קצתם 8338

SOVIET JEWRY REPRESENTS THE LAST REMNANT OF THE EAST EUROPEAN COMMUNITY THAT WAS ONCE THE GLORY OF JEWISH CIVILIZATION -- THE CROWN OF A THOUSAND YEARS OF JEWISH HISTORY -- THE MATRIX OF ALL THAT IS CREATIVE IN MODERN JEWISH LIFE, CULTURE AND RELIGION.

TOGETHER, WE THREE -- THE JEWISH STATE AND THE TWO GREAT COMMUNITIES OF THE DIASPORA -- CONSTITUTE THE VITAL TRIANGLE THAT WILL BE DECISIVE FOR THE DESTINY OF THE JEWISH PEOPLE.

TODAY, MORE THAN EVER, WE ~~THESE~~ ARE BOUND TOGETHER IN CLOSE KINSHIP. FOR WE STAND BEFORE ONE OF THE GREAT WATERSHEDS OF MODERN JEWISH HISTORY: THE ALIYA OF SOVIET JEWRY.

AFTER NEARLY THREE-QUARTERS OF A CENTURY OF DISCRIMINATION, DEPRIVATION, AND SUPPRESSION, THE VITAL SPARK OF JEWISH IDENTITY IS BEING REKINDLED AMONG SOVIET JEWS THROUGH THEIR ALIYA.

TOGETHER, WE MUST DO EVERYTHING IN OUR POWER TO SECURE THEIR SWIFT AND EFFECTIVE ABSORPTION IN THE ANCIENT HOMELAND OF THE JEWISH PEOPLE.

THAT ALIYA -- AND THE SURVIVAL OF THE JEWISH PEOPLE -- IS FOREVER LINKED TO THE FATE OF JERUSALEM.

IN THE HISTORICAL CONSCIOUSNESS OF THE JEWISH PEOPLE, JERUSALEM OCCUPIES A UNIQUE POSITION. IN EXILE, IN DISPERSION, AND IN PERSECUTION THROUGH TWO MILLENNIA, THE JEWISH PEOPLE NEVER WAVERED IN ITS CONSUMING AND SINGLE-MINDED PASSION FOR JERUSALEM.

4/4 484

FOR THE JEWISH PEOPLE, JERUSALEM IS NOT JUST THEIR ONE AND ONLY RELIGIOUS CENTER AND SOURCE OF SPIRITUAL LIFE. IT HAS BEEN, SINCE TIME IMMEMORIAL, AT THE VERY CORE OF THE PEOPLE'S FAITH AND EXISTENCE -- THE CONCRETE EMBODIMENT OF ITS NATIONHOOD -- THE LODESTAR OF ITS WANDERINGS -- THE SUBJECT OF ITS DAILY PRAYERS -- AND THE GOAL OF ITS HOPES FOR EVENTUAL RETURN TO ERETZ ISRAEL.

JERUSALEM -- ZION -- IS THE PATRIMONY OF OUR ENTIRE PEOPLE. AND WE -- LEADERS OF THE JEWISH PEOPLE AND THE JEWISH STATE -- DARE NOT ALLOW THE HISTORIC CLAIM OF THE JEWISH PEOPLE TO ITS ETERNAL UNITY AND CENTRALITY IN OUR LIFE, TO BE ERODED, DISPUTED, OR THREATENED.

No ISRAELI GOV. WHATEVER WAS PARLIAMENTARY BA
WE MUST SEE TO IT -- THROUGH ALL THE MEANS AT OUR DISPOSAL *WILL*

-- THAT JERUSALEM REMAINS THE UNITED CAPITAL OF THE JEWISH STATE AND THE JEWISH PEOPLE.

If I forget
THANK YOU VERY MUCH.

for your unity, peace, justice for the people of Jerusalem
eat my right hand
with

דד: 1 מחוק: 5	טופס מערק קשר ניו-יורק	דחיות: רגיל
אל: מנהל מצפ"א, יועץ תפוצות	סיוג: שמור	תזח: 141700
דע: השגריר וושינגטון	מס מעדקי: 0475	
מאת: סגן הקונכ"ל	52-111	

הצגרת בוש - ירושלים

כהמשך למברקנו 424 מצ"ב:

1. מכתב פוקסמן/לוינגר א.ד.ל לנשיא בוש
2. הודעת הדסה לתקשורת.
3. מכתב נשיא אמריקן ג'ואיש קומיטי לבוש.

מרדכי יוד

1. מכתב נשיא אמריקן ג'ואיש קומיטי לבוש
 2. הודעת הדסה לתקשורת
 3. מכתב פוקסמן/לוינגר א.ד.ל לנשיא בוש

HADASSAH
"The Heart of the Jewish Community"

NEWS

Ruth B. Hurwitz, *Chairperson*

NATIONAL DEPARTMENT OF PUBLIC AFFAIRS

Len Fink, *Director*

FOR IMMEDIATE RELEASE

Contact: Len Fink (212) 303-8153
(718) 273-8026

475-52 $\frac{2}{5}$

**HADASSAH SHOCKED BY PRESIDENT BUSH
STATEMENT ON JERUSALEM**

JERUSALEM, March 8 -- Hadassah National President, Carmela E. Kalmanson, expressed shock and outrage today over a statement by President Bush, that there should be no new Jewish settlements in Jerusalem.

She said, "I am shocked and deeply outraged by President Bush's statement that Jews should not be permitted to settle in Jerusalem. It is a stinging insult to every Jew in the world, and non-Jews, too, to try to prohibit Jews, or any other group, from settling in any part of the capital of Israel.

"Jerusalem is a free city and one city, and since reunification in 1967, Jews, Christians, Moslems and all other people have lived in any part of it," she declared.

Mrs. Kalmanson made her remarks at a ceremony at Hadassah's College of Technology in Jerusalem.

She continued, "We at Hadassah remember what it was like before 1967 when our hospital on Mt. Scopus, situated in the eastern sector of Jerusalem, was cut off. We remember the painful date of April 11, 1948, when 77 doctors and nurses were savagely attacked and murdered on their way to heal the sick and wounded in Hadassah Hospital on Mt. Scopus.

- more -

2/HADASSAH SHOCKED

475-52 $\frac{3}{5}$

"We remember when Jews could not live in all of Jerusalem or pray at the Western Wall. We could not visit our holy places, and Jewish property was destroyed.

"Today Jews, Christians and Arabs are provided full medical care at both Hadassah medical facilities in Jerusalem.

"Today all people may worship freely at the holy sites, and all property is protected," Mrs. Kalmanson said.

With 385,000 members in 1,500 chapters and groups in the United States, Hadassah is the largest Jewish organization in the world. It supports Jewish causes worldwide and promotes social justice throughout the world.

- 30 -

1759

3/8/90

AJ, AJP, M, N

3-14-90 WED 8:41

AJO-D.O.

FAX NO. 2024624864

P.02

475-52 4/5

The American Jewish Committee

1100 Street
New York, NY 10022-2101
Tel: 212-310-6977
Fax: 212-310-6977
Office of the President

- Sholom D. Comay
President
- Alfred H. Moses
Chairman of the Board
- Mimi Alperin
Executive Director
- Bruce M. Ramer
Vice President
- Robert S. Jacobs
Vice President
- Walter R. Gips, Jr.
Secretary
- Jack Lapin
Secretary
- David F. Squire
Associate Treasurer
- Ira Silverman
Executive Vice President

March 9, 1990

Honorable George Bush
President of the
United States
The White House
Washington, DC 20500

Dear Mr. President:

As you well know, the question of the future of Jerusalem is a complicated and deeply emotional one. It is for this reason that Dr. Henry Kissinger wisely suggested that Jerusalem be left to the end of the diplomatic process, when a climate of mutual trust had been established between Israel and its Arab neighbors. President Jimmy Carter likewise found at Camp David that it was impossible to achieve agreement between President Anwar Sadat and Prime Minister Menachem Begin on the issue of Jerusalem. Therefore, the issue was deferred for later discussion.

It is thus not surprising that the dedicated efforts that you and Secretary of State James Baker are investing in bringing about Israeli-Palestinian talks to prepare for implementation of the Israeli election plan in the occupied territories may well founder on issues related to East Jerusalem.

While American Jews may be divided, as are the Jews of Israel as to the best approach to peace, they are virtually united on one issue. Jerusalem must continue to remain a physically united city with free access for all faiths to their respective holy places, and the acknowledged capital of the State of Israel. We believe that this is consistent with United States policy.

We are confident that once these unshakable principles are accepted, elections for a self-governing authority held, and final status talks later begun, it should not be impossible to devise a formula whereby the Palestinians will enjoy self-government under a borough system, permitting Palestinian institutions to flourish in the united city of Jerusalem. Then Jerusalem which for centuries was a center of strife, will genuinely live up to its Biblical name, "Abode of Peace."

Sincerely,

Sholom D. Comay

Sholom D. Comay
President

- Max M. Fleher
- Sol M. Linowitz
- Los Nevos
- Bertram H. Gold
- John Glawson

OFFICERS OF THE
NATIONAL COMMISSION

National Chairman
BURTON S. LEVINSON
National Director
ABRAHAM H. FOXMAN
Chairman, Nation of
Executive Committee
RONALD B. SOBEL

Associate National Director
JUSTIN I. FINGER

Honorary Chairmen
KENNETH I. BIALKIN
SEYMOUR GRAUBARD
MAXWELL E. GREENBERG
BURTON M. JOSEPH

Honorary Vice Chairmen
LEONARD L. ABESS
DOROTHY BINSTOCK
RUDY BOSCHWITZ
EDGAR M. BRONFMAN
MAXWELL DANE
BRUCE I. HOCHMAN
GERI M. JOSEPH
MAX M. KAMPELMAN
PHILIP M. KLUTZNICK
HOWARD M. METZENBAUM
SAMUEL H. MILLER
BERNARD D. MINTZ
MILTON MOLLEN
BERNARD NATH
ROBERT K. NATHAN
ABRAHAM A. RIBCOFF
WILLIAM SACHS
S.O. SHAPIRO
THEODORE H. SILBERT
SIDNEY R. YATES

Vice-Chairmen
BEVERLY DAVIS
MEYER EISENBERG
JEROME B. HOMER
NAT KAMENY
IRVING SHAPIRO
ALVIN I. STEINBERG

Honorary Chairman, National
Executive Committee
DAVID A. ROSE

Vice-Chairmen
National Executive Committee
LAWRENCE ATLER

Honorary Treasurers
CHARLES GOLDRING
BENJAMIN GREENBERG
MOE KUDLER

Treasurer
ROBERT H. NAFTALY

Assistant Treasurer
MICHAEL BERENSON

Secretary
SYDNEY JARKOW
Assistant Secretary
LESLIE DAVIS

President, B'nai B'rith
SEYMOUR D. REICH

Executive Vice President
THOMAS NEUMANN

President, B'nai B'rith Women
MYLA LIPSEY

Executive Director
ELAINE BINDER

DIVISION DIRECTORS

Civil Rights

JEFFREY P. SINENSKY

Communications

LYNNE IANNIELLO

Community Service

CHARNEY V. BROMBERG

Development

SHELDON FLIEGELMAN

Finance and Administration

PHILIP SHAMIS

Intergroup Relations

ALAN BAYER

International Affairs

KENNETH JACOBSON

Leadership

Assistant to the National Director

MARVIN S. RAPPAPORT

Washington Representative

JESS H. HORDES

General Counsel

ARNOLD FORSTER

March 12, 1990

The Honorable George Bush
The President of the United States
Washington, DC 20500

475-52 $\frac{5}{5}$

Dear Mr. President:

It is with great concern that we write to you now about the recently articulated U.S. government position on the status of Jerusalem.

We were pleased to learn about your clarification of a previous statement on the subject indicating an understanding of the right of Jews to live in Jerusalem. However, we are deeply troubled that the clarification made no mention of the issue at the heart of the controversy.

East Jerusalem is not the West Bank, nor can there be any comparison between the status of the two. Israel's administration of the West Bank may prove to be temporary, but the status of Jerusalem is a much more complicated matter.

Jerusalem has served as the symbol and most profound expression of Jewish national identity since King David declared it the capital of the Jewish state in 1000 BCE. The suburban neighborhoods of East Jerusalem were built in 1967 following the reunification of the nation's capital after almost 3,000 years. They are an integral part of the city and it is the deeply felt conviction of Israelis and American Jews that their status, like that of Jerusalem as the nation's capital, should remain unchanged.

It is our belief, Mr. President, that raising questions about Jerusalem at this sensitive time serves only to undermine the political process now underway. The suggestion that Jerusalem too is up for discussion, injects another obstacle at an extremely delicate stage in Israel's political debate. What is needed now as the government of Israel struggles to reconcile concerns over national security and the need to take risks for peace, is encouragement, not additional "red flags" from Washington.

Sincerely,

Burton S. Levinson
Burton S. Levinson
National Chairman

Abraham H. Foxman
Abraham H. Foxman
National Director

Handwritten notes: 15 11/28, 2-4

REMARKS BY SECRETARY OF DEFENSE DICK CHENEY TO THE UNITED JEWISH APPEAL CONFERENCE AT THE WASHINGTON HILTON, WASHINGTON DC TUESDAY, MARCH 13, 1990

431

2/11

SEC. CHENEY: (Applause.) Well, thank you very much for that very warm and very fine introduction. I can assure you, thinking back, that frankly it hadn't occurred to me that I'd been on the job a year -- it seemed more like ten. (Laughter.) But I would much rather be here today than I would face the prospect of a week in front of the United States Senate trying to earn confirmation. So it is a pleasure to be here today.

Let me begin by saying, "Shalom." Charity has been important to Jewish life ever since the book of Leviticus said that farmers should not harvest the corners of their fields so the poor could find something to eat. Despite this, voluntary charitable associations have become important to the Jewish community only in modern times, and especially in this country. There is something essentially American about the way the United Jewish Appeal has flourished in the 51 years since it was founded. You have supported an impressive array of educational, social service and humanitarian organizations here and in Israel. And your volunteer activities have extended well beyond the mere writing of checks.

One hundred fifty years ago, Alexis De Tocqueville wrote about the crucial role of voluntary associations in his classic book, "Democracy in America." Tocqueville said that "in a country based on the primacy of individual rights, voluntary associations help potentially isolated individuals see the importance of caring for the welfare of the larger community." The United Jewish Appeal's role fits within a long tradition that goes to the core of this country's foundation as a liberal democracy.

I begin with this observation today because this has been a remarkable year in the history of democratic liberty. From Poland and the rest of Eastern Europe to Nicaragua, voluntary associations -- churches, labor unions and a host of others -- nurtured the seeds of freedom that have burst forth so gloriously these past several months. In country after country, the people, finally able to cast ballots, have rejected communism. Three weeks ago, it was Nicaragua. Two weeks ago, communist candidates were defeated in local elections in the three Slavic Soviet republics. Last Sunday, Lithuania declared its independence from the Soviet Union. And next Sunday, it will be East Germany's turn to vote.

These momentous events have brought with them some major changes in the national security environment faced by the United States. The threat of a Soviet invasion of Western Europe clearly has receded. In other respects, the picture is more complicated, and I'll return to this point later. The net effect has been to

X X X

431

Some of these questions have been posed by the press in a form that may be unsettling to the American Jewish community. A few months ago, a Washington Post headline said that partly because of the changes in US-Soviet relations, quote, "An anxious Israel fears that the world, and especially the US, is losing interest in it," end quote. And last week, a Washington Jewish Week headline asked whether, quote, "The end of the Cold War will mean that Israel will be less than a strategic asset?"

3/1

Before I go any further, let me assure you that this country's bedrock commitment to Israel's security is absolutely unshakeable. (Applause.) And I mean absolutely. We have had and always will have a very special relationship with Israel. I particularly want to say that in light of today's news about resignations from Israel's cabinet.

With that basic assurance stated up front, I want to get back to the underlying concern that a change in the Soviet threat may reduce the strategic importance of Israel to the United States. That suggestion reminds me of questions that appeared in the Korean and Japanese press during my visit to Asia last month. The concern really is about what it might mean for Israel, Japan, or other US allies if this nation were to rush willy-nilly to cash in on the so-called "peace dividend." Simply stated, the idea that there will be a massive dividend is based on the assumption that our enemies have disappeared. If the enemy has disappeared, the argument goes, so have the reasons for US alliances and for defense spending.

I want to address this issue on two levels today. First, on the narrow question of whether the US still cares about Israel, I want to say something about the cooperative defense relationship that exists and will continue to exist between the United States and Israel. And then I want to speak more generally about the US role in the world of the future.

In 1982, President Reagan and Prime Minister Shamir agreed to a formal relationship of strategic cooperation between the United States and Israel. Since then, the two countries' strategic ties have become closer than they ever were in the previous 35 years since Israeli independence. Perhaps the most important form of cooperation between the two nations involves shared information and planning. If you tell the average person that we have regular working groups, it may sound like bureaucratic gobbledeygook. But these kinds of institutions tend to insulate long-term relationships from the disagreements that are bound to show up now and then among friends.

More concretely, Israel is slated to get 35 percent of the administration's fiscal 1991 budget request for security assistance. In addition, Israel is due to begin taking delivery on its third order of EF-16F aircraft in 1991, and we expect the Israeli Defense

K X X

Forces to be getting their first Apache attack helicopters soon. At the same time, we also expect US procurements of Israeli defense product to increase in the 1990s. These procurements have skyrocketed from a level of \$51 million in 1984 to more than \$250 million in 1989. 431 4/11

Finally, the United States has a number of joint research and development projects underway with Israel, including several that are part of our EStrategic Defense InitiativeF, or SDI. It is hard to look at the EMiddle EastF today without worrying about the potential spread of EweaponsF of mass destruction. We have reason to be concerned that some states in the region may over time develop the EmissileF capability to deliver EchemicalF and EbiologicalF EweaponsF. Therefore, we've been talking with Israel about helping them strengthen their radar warning system, and we've funded initial research into the Arrow Eanti-ballistic missileF system as part of SDI.

I mention all of these specific programs because I want it to be understood that we do not consider our relationship with Israel to flow only in one direction. The United States provides aid and assistance, of course, but we also get national security benefits in return. And that brings us to the broader issue, how the US relationship with Israel and our other major allies fits into a broader conception of the US role in the world of the future.

There are some in the United States who seem to think that, because the world is changing, we can fundamentally alter the basic premises that have guided our military strategies. That is the posture that leads to loose talk about a peace dividend and produces concern among our allies that we are about to withdraw and to leave them all hanging. That is dangerous talk.

Our critics accuse us of not noticing that the world has changed. But the real argument between us is different. They believe that because the immediate threat has gone down, we should disarm immediately. We agree that the budget should come down, but we also insist that the whole process should be handled with an eye on the longer term.

With the world changing so quickly, we believe that we have to work harder than ever with a sense of predictability and consistency to maintain the strength of our relationships with our allies, and we have to do so with a steady sense of balance that will leave us ready for today's remaining uncertainties while we prepare for the role we want the United States to play in the decades ahead. Of course, planning for the future requires some clarity about what has just transpired. For the past 45 years, US and allied policy has fostered a climate of cooperation and stability that has helped keep the peace. That peace has permitted free economies to grow and free political ideals to spread and take root.

Throughout the postwar era, the biggest threat to peace has been the Soviet Union, its client states and client EterroristF organizations. The Soviets embarked on a massive military buildup

X X X

that big, far beyond what would be needed strictly for EdafenseF, was useful for only two objectives: conquest or intimidation.

Soviet strategy failed because the democracies of the world deployed forces that were too strong to be conquered, and because their commitment to freedom and democracy could not be shaken. Look at the revolutionary developments in Eastern Europe: there is a very real possibility that much of Eastern Europe will soon be governed by democratically elected non-communist regimes, and that most if not all Soviet troops will be withdrawn back to the Soviet Union.

Change has even come inside the Soviet Union itself. We've been impressed with President Gorbachev's determination to bring about reforms in Soviet foreign and domestic policies: political reforms, pluralism in Soviet politics, and a better record on emigration and other human rights. His willingness to let events unfold contrasts favorably with the record of his predecessors.

However, as we survey all these changes, there are some key points to keep in mind. The threat of a sudden Soviet invasion of Eastern Europe has gone down, but a new set of uncertainties has sprung up, and old animosities could always resurface.

There is also great uncertainty about the future course of reform inside the Soviet Union. Mr. Gorbachev faces massive problems at home. We very much want EperestroikaF to succeed, but its success is far from assured. No one can predict what fate has in store for the current Soviet leadership. Average citizens are questioning the basic assumptions of the governing Communist Party. The economy is a disaster. Old nationality problems are reasserting themselves, and virulent Eanti-SemitismF has begun to reappear.

In addition, we must never forget that, whatever other changes they may have made, the Soviets get against the United States and our allies. It is hard for me to look at that capability, to consider the possibilities for upheaval within the Soviet Union, and to remain peacefully sanguine as if we no longer need to be concerned about our own defense. However much we may want Soviet reforms to take hold, it would be irresponsible not to preserve all of our options for the future.

Moreover, even on the most optimistic assumptions about the Soviet Union, it would be a mistake to think that the United States can ever again be a "Fortress America." The United States is a global power with global interest and global responsibilities. It does not take a very vivid imagination to see what would happen if we were to let international power vacuums develop in regions where our strength now exerts a positive influence. Countries have claims or counterclaims against each other's territories and interest in just about every part of the world. As friends of Israel well know, these can endanger the peace if they get out of hand.

X X X

If those kinds of situations threaten the important interest of the United States or our allies, we must be prepared to exert a restraining influence. Sometimes those interests unavoidably will require us to use American military power. One good example is Panama. But another one in the Middle East was the 1987 decision to re-flag and escort Kuwaiti oil tankers during the Iran-Iraq War. Our willingness to see that action through continues to pay dividends. Our active presence is welcomed by our friends in the region, and those friends have seen that they can, indeed, count on us. 431

I said earlier that the US commitment to Israel is absolutely unshakable, and it is. However, the real-world value of our commitments to any ally depends ultimately upon our ability to project American power. Our commitments are only as good as our ability to back them up. 6/11

Some people who like to portray themselves as great friends of Israel are in the forefront of those who want to cut the defense budget drastically to cash in on the so-called peace dividend. You should listen to that kind of posturing with a great deal of skepticism. I believe those two positions are fundamentally incompatible with each other.

We can cut our budgets. We can reduce our force structure. President Bush's budget will get us down by 1995 to the lowest proportional rate of defense spending since before Pearl Harbor. But these cuts have to be managed with great care. We must handle any force reductions in a manner that keeps up the quality and the morale of our personnel. We must also invest in the technology we will need for the future. And we must continue to deter strategic threats from the Soviet Union.

And finally, we will have to rely more heavily on mobile, highly ready, well equipped forces and solid power projection capabilities. This last point is particularly important in regard to the Middle East. Slash and burn budgeting would make it impossible for us to meet our defense priorities. It would be a direct threat to the commitments we all value dearly. And this, in turn, surely would not help the prospects for peace in the Middle East.

As we seek to promote a realistic peace process, Israel must know that it can count on the United States. Risk for peace can only be taken if Israel is confident about its security and the US commitment to it. Too often, we treat policy as if it can be made in isolated compartments. Our minds have a Middle Eastern compartment for diplomatic issues -- the peace process and so forth. Then there is the defense compartment. My message for you today is that those compartments are not distinct. The beaches of Haifa are washed by the rainfalls of Europe. Our long-term capabilities and influence in the Middle East are very much a part of the defense budget debates, even if it may not always look that way. I hope you all bear that in mind as you try to put this debate into a larger perspective.

Thank you very much. (Applause.)

I understand there's a plan for a few questions to wrap up.

MODERATOR: Mr. Secretary, we're going to collect questions. There are cards on the table. There are some people walking around now. And then we'll filter the questions through me to you, if that's okay.

431

SEC. CHENEY: I'd love to know who gets to filter the questions. (Moderator laughs.) All right. That sounds good to me.

MODERATOR: Okay, thank you. Let me -- they're already coming on. Okay.

It was reported recently, I think in the last week or so in the news, that the United States plans to sell the Patriot missile system to Israel. Could you describe what that is and what needs Israel has that we're selling such a sophisticated system?

SEC. CHENEY: Well, we have talked with the Israelis. I've had discussions in my meetings now with Defense Minister Rabin. I think we've met three times in the year that I've been Secretary, and I'm scheduled to go to Israel in May. (Applause.)

We've talked about a number of ways of dealing with the increasingly sophisticated ballistic missile threat, basically, and air threat to Israel in the Middle East. The efforts involve discussions of such things as early warning radars. The Patriot is a sophisticated air defense system that has significant capabilities that's used in Europe and NATO. We have not yet finalized arrangements in this area, but it is one of a number of measures that's under discussion that would enhance Israeli capabilities against possible future threats.

MODERATOR: Another couple questions on chemical weapons in the Middle East, specifically Iraq's capabilities and the press reports on Libya's plant now being operational. If you could comment on those developments.

SEC. CHENEY: Well, we have been watching the developments in Libya very carefully. Obviously, we have been involved -- our government has previously, both the Reagan and now the Bush administrations, in dealing with the efforts of the Libyans to acquire significant chemical capability. We've done that by diplomatic means. We continue to press those efforts.

The President feels very strongly about chemical weapons and their proliferation. When he was Vice President, he tabled the original administration proposal on -- for a chemical weapons ban internationally. We continue to pursue that.

The developments in the Middle East are worrisome because of the fact that we have sort of crossed through the threshold now, broken through the threshold, if you will, in the Iran-Iraq War where chemical weapons were actually used. And it is a subject of great concern, I think to all of us who watch developments not only here but in other places in the world. I think the policies we are pursuing, or discouraging the production of chemical weapons, and working with the Soviets to reduce our own stocks, and working on an international basis to get a complete ban on chemical weapons worldwide, is the proper course for us to follow. But we do, of

X X X

course, follow very closely specific developments, especially any development that involves Libya.

MODERATOR: Thank you. A question on foreign aid, the military portion of foreign aid -- some 35 percent of the defense budget, as you have mentioned, is allocated to Israel, and isn't most of that in fact spent right here in the United States? Could you talk about the fact that foreign aid -- comment on the amount of foreign aid that is spent here in the US to purchase US weapons systems?

SEC. CHENEY: That's correct. The amount of military assistance that is slated for Israel both in 1990, the year we're now in and 1991 is \$1.8 billion. It is the largest portion of our military assistance budget. There are several reasons, obviously, for it in addition to our historic ties to Israel, but the United States does gain in the sense that a lot of those funds go to purchase US systems. I mentioned the third buy of the F-16, for example, but also even more importantly, because of the strategic relationship between the United States and Israel, we benefit enormously by having in the Middle East, a very important part of the world, a democracy, another nation that shares our historic values and our commitment to freedom and individual rights and to liberty, and that kind of strategic tie, I think and the capabilities that go with it in terms of our ability to contribute to our mutual security are enormously important, not only to Israel, but to the United States. One-point-eight billion dollars is not a gift in that sense at all, but it's something that we derive great benefit from in terms of our own national interests. (Applause.)

MODERATOR: Several of the questions coming in are on the military balance in Israel, maintaining its qualitative edge, and with our US arms sales to Arab countries, how can that -- how can Israel continue to maintain its qualitative edge? And, specifically, with reference to not an arms sale, but the US, as we withdraw from NATO and Europe, giving tanks to Egypt, and does that set a bad example for what the Soviets will be doing because they certainly have a lot more excess equipment than the United States does, and are we fueling and escalating an arms race in the Middle East by dropping off some of this there?

SEC. CHENEY: The United States has good relationships with a number of Arab nations in the Middle East. Those relationships are important to us. I think to the extent that the US has influence throughout the region, that's also important from the standpoint of Israel's security interest.

X X X

431

8/11

A number of those nations also have requirements. That is to say they're faced with various and sundry requirements. That is to say they're faced with various and sundry threats to their security and survival. And the United States from time to time helps satisfy those requirements. There are obviously other options.

I think, as a general proposition, when we're looking at one of those nations in the Middle East, and they are able to satisfy their legitimate security requirements by dealing with the US instead of some other major foreign power or arms supplier, that's in our interests as well as in Israel's interest. We do not want to be in the business, and are not as a matter of policy in this administration, of doing anything to upset the qualitative advantage that Israel clearly enjoys.

The question on the Egyptian tank transaction is an important one, but the key here is what we're doing is we're taking 700 of the M60A1 tanks -- that's one of our older tanks, currently deployed in Europe -- and sending those to Egypt. Egypt will in turn destroy, on a one-for-one basis, old Soviet tanks that they currently have in their inventory. That's good. That's a positive development.

It's also important to remember that Israel and Egypt after all do have diplomatic relations, that Egypt has been, in recent years, a friend of Israel's. There is a peace agreement there. And I think that's a classic case where, from the standpoint of both Egypt and Israel, that kind of capability for Egypt doesn't constitute a threat to Israel and does, in fact, add to stability in the region and I think it helps cement the relationship, as well, between the United States and Egypt.

So that transaction, I think, makes sense. It has not been objected to by the government of Israel. And it is a way for us to enhance the security and stability, if you will, of an important country in that part of the world, a country that does have good relationships with Israel.

MODERATOR: Thank you. Could you -- I may have missed the beginning, and if I'm repeating myself, please correct me, but what about the example -- we understand in the context of Egypt, but is it a bad example for the Soviet Union, as they have this excess equipment also? Is there any concern about what they'll do with it?

SEC. CHENEY: Well, I haven't noted any special restraint on the part of the Soviets in supplying military hardware in the Middle East in the past. There's a lot of it there already, obviously, that has been provided by the Soviets to the Syrians and the Libyans and to others.

I'm not that concerned about that kind of a transaction. We haven't seen any evidence of it yet at this point. But in the final analysis, I come back to the proposition that it is in the interest of Israel and the United States for the US to have the kind of broad influence throughout the region that goes with our helping satisfy the legitimate security needs of several governments in that part of the world. And that's why we've pursued the particular policy we have.

MODERATOR: There are several questions -- we spent a good deal of the conference on the issue of Soviet emigration. While the numbers are terrific and we're pleased with that, there is a sense

431
9/31

urgency about getting as many Soviet Jews out as possible, as quickly as possible. It's apparent that the direct flight agreement between El Al and Aeroflot is not going to be implemented any time in the near future. What is the chance -- the questioner is asking -- is the chance of involving US military aircraft in helping to lift Soviet Jews out of the Soviet Union? (Applause.)

SEC. CHENEY: I -- that's one I hadn't thought of. (Laughter, applause.) It's conceivable you might have some difficulties getting the Soviets to allow us to fly a lot of -- (laughter) -- US Force flights into Moscow and other centers. I'll take it under advisement. (Laughter. Applause.)

MODERATOR: Mr. Secretary, we are very respectful of your position and the scope of your responsibilities, but I'm getting inundated with the questions on a topic that you might imagine is very close to us and that we've spent a lot of energy on in the last couple of days, and that has to do with the question of Jerusalem.

You spoke very eloquently and deeply about this country's -- a nation's commitment to Israel's security and so maybe you could offer us a comment on how you reconcile that commitment, which we trust and want to believe in, with the President's comments in referring out and calling -- leading us to believe that his thoughts are that East Jerusalem is occupied territory and the failure of the United States over years to recognize Israel's capital being in Jerusalem.

SEC. CHENEY: Well, I have learned as the Secretary of Defense (laughter) -- to be very cautious about interpreting the comments of my leader. (Laughter.)

The fact is that the position of the United States, the policy of the United States there is -- remains unchanged, it has not been changed. And that policy is -- because I checked it with Jim Baker before I came over here this afternoon -- (laughter, applause) -- is that we believe that Jerusalem should not be divided -- (extended applause, cheers) -- and -- and that the status should be resolved as the final step in the negotiation process of achieving a peaceful settlement in the Middle East. That has been our policy a long time. It is a subject to be negotiated once we get the negotiations started, and that policy is unchanged.

MODERATOR: Do you have time for more? I thought there was a total --

SEC. CHENEY: I'd take one more question.

MODERATOR: One more? Okay. Could you talk about briefly the relationship of Haifa with the Sixth Fleet and how that is part of the strategic relationship?

SEC. CHENEY: Well, we do have a number of port calls by our (ps) naval vessels visit Haifa. It's an excellent port and

We will continue to -- obviously, to be very actively involved in the Mediterranean. That's one place where we have one of our aircraft carrier battle groups stationed 24 hours a day, seven days a week, 52 weeks a year. And that commitment isn't going to change, and I would expect that we will frequently and periodically continue to do joint exercises with Israeli forces, to pay port calls -- port visits in Haifa, continue to be an important location and place for us.

MODERATOR: Okay, and --

SEC. CHENEY: Thank you all very much. (Applause.)

431 11/11

MODERATOR: -- thank you.

END

+ + +

29

דחיפות: מ"ד	שגרירות ישראל / ווסינגטון טופס פרוק	דף: 1
סוג: 156		נון: 2
תאריך וזמן העבור: 13.3.90		אל: מצבא, יולט שהה עתלנלה
פס' פרוק: הפסרד:		דע:
392		פאת: ק. עקלארס

ועדת המנהיגים הצעירים של ה- אנט

בערב הפתיחה ב- 11/3 נאמו שני הסנטורים ברדלי וקסטן (בנוסף לשגריר וחום דיין).
להלן עיקרי דבריהם :-

סנטור ברדלי

- יש לפעול בזהירות לגבי השעייה ג'קסון - וניק. (WE WILL GO SLOW)
(ON REPLACING IT.)
וביטול תיקוני סחר כלפי בריה"מ.
- יש להשתמש בכל הזדמנות כדי להוציא מבריה"מ כל מי שמעוניין לצאת.
- ימשיך לעמוד מאחורי הבטחת בטחונה של ישראל.
- על ה- אנט לעמוד מאחורי ישראל וכן מאחורי הנצרכים והנזקקים בארה"ב.
- סיים דבריו בסיפור לפיו בעת ביקורו בישראל לקח חייל טרמפיסט אשר אמר לו TRUST ME
כאשר נתן לו הנחיות להגיע לקיבוץ מסויים. ברדלי סיים דבריו ואמר I DO TRUST YOU

סנטור קסטן

- אנו עדים לשנויים המתחוללים בכל העולם להוציא המזה"ת. במזה"ת אנו מוצאים נשק כימי?
טרור וישראל מאיימת. אלנו, כארה"ב, החובה לסייע לישראל דוקא בימים אלה. התייחס למתרחש עתה
בישראל וציין כי חשוב שהצהרות ארה"ב תהיינה עקביות וחד משמעיות. עלינו - הקונגרס
to be there and we will be there.

- היום אנחנו ואתם ניצבים בפני אתגר - עליית יהודי בריה"מ. מסכים לדברי ברדלי שיש לאפשר לכל
יהודי הרוצה לצאת, לעשות כן. שלא תהיה אנט, דלת שנפתחת יכולה להסגר. אסור לחזור על
הטרגדיה של שנות ה- 30. יש להמתיך להעברת החוקים בבריה"מ ורק אח"כ להפשיר את ג'קסון וניק
וחוקי סחר אחרים.
- קסטן מנה 4 תחומי פעילות המעסיקים אותו עתה:

תפוצה: - 36 -

שמה קוסטס היה אמרתי אתה ג'קסון
והדבר הזה היה קשה

דתיקות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 2
תאריך ושפת העבר:		אל:
כס' פברק:		דע:
הפסיד:		פאת:
392		

1. 400 מיליון דולר ערבויות לדיור - יש לפעול במהירות. בכוונתו להצמיד התיקון ל-Supplemental על סיוע לפנמה כדי שזה יעבור מהר. סיפר גם על תנאי החלואה הנוחים.

2. הצליח להביא להסכמת הממשל למימון נוסף של 70 מיליון* ליישב יהודים בארה"ב.

3. הסכם טיסות ישירות - אינו מבוצע נוכח לחץ ערבי. גם ממשלת ארה"ב יכולה להפעיל לחץ (נגדי). מספר סנטורים כבר עושים זאת. התחלנו במכתב (100 הסנטורים) ועתה מונח תיקון להפסיק מו"מ הסחר עם בריה"מ במידה והטיסות לא יבוצעו (יזמת ספקטר).

4. יישוב העולים בשטחים - הערבים מתנגדים לכל נושא העלייה ואין להם הזכות להתנגד לעליית יהודים והתישבותם במולדתם. לכן היה מודאג מקישור עלייה (ע"י הממשל) לחליך השלום. אין לדון בגיאוגרפיה^{ים} לנתק שני הדברים.

- קיימים קשרים טובים בין 2 המדינות. יש להמשיך הסייע ל"מ"מ המסורתית של ארה"ב. אין זה להשתמש במילוח קוד כמו הצורך ב"גמישות" או "גילוח שריזנים", לטובת דמוקרטיה חדשה עולמית מדינות הנמצאות בסכנה. ניתן לתת הלוואות לדמוקרטיה החדשה ולהפוך "דיבדנדות השלום" לדיבדנדות החופש מבלי אקצ'ה הסייע ל"מ"מ הידידותית המסורתית. ישראל היא בח בריתנו ויש לטפל בעולים.

- יש להפסיק Nonsense לגבי ירושלים. ירושלים היא בירת ישראל מאוחדת ותשאר מאוחדת. הגיץ (ממן שממארה"ב תבין שירושלים תשאר מאוחדת ולא חצויה).

קסטן זכה מ- 2500 משתתפי הועידה, מספר פעמים Standing Ovation ומחיאות כפיים סוערות.

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה:

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

דף 1 מתוך 3 דפים
סוג בטחוני: שמור
דחיפות : רגיל
תאריך וז"ח : 13/3/90
מס' מברק :

המשרד
366
13

אל: מנהל מצפ"א. יועץ שה"ח לתפוצות
דע: סביר/נ"י.

מכתב מנשיא מצרים לנקרא"ק.

מצ"ב המכתב.

פ.ל.ג.
פ.ל.ג.

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers 1, 2, 3, 4 and various Hebrew characters and symbols.

The President

الرئيس

366 ²/₃Cairo : March 1st, 1990

Dear Mr. Shenker,
Dear Mr. Chernin,

I wish to thank you for your thoughtful letter of February 13th about the criminal attack on an Israeli tourist bus in Egypt. We are still determined to apprehend the culprits and bring them to trial.

I fully share your view that this attack should further our resolve to pursue our endeavors to establish just and lasting peace in the Middle East and to reach a final settlement to the Palestinian question.

On its part, Egypt has spared no effort to continue searching for ways and means to establish the cherished peace in our region. Our current endeavors to initiate an Israeli-Palestinian dialogue represent an essential phase in a negotiating process leading to a just settlement of the problem of the Palestinian people. Since the Palestinian problem is the crux of the Middle East question, we are confident that once it is settled, the way will have been paved for the establishment of normal relations between Israel and the Arab States.

Furthermore, Egypt has been stepping up its efforts towards strengthening bilateral relations with Israel in economic and cultural fields.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

366 ³/₃

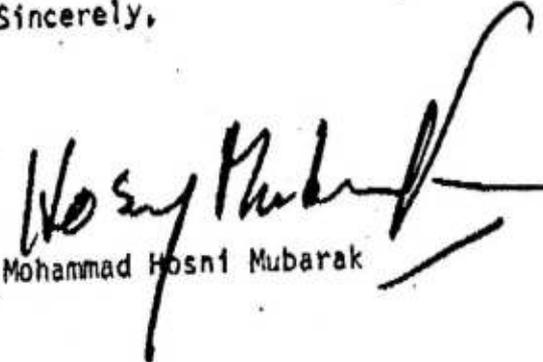
الرئيس

The President

(2)

Your Council can positively contribute to the cherished goal of peace, inter alia, through encouraging Israeli officials to be fully engaged in the present efforts aiming at consolidating the option of negotiation as a means for reaching comprehensive peace.

Sincerely,

Mohammad Hosni Mubarak

The Honorable Arden E. Shenker Chairman
The Honorable Albert D. Chernin Vice-Chairman
National Jewish Community Relations
Advisory Council
443, Park Avenue South,
New York, N.Y. 10016-7322
U.S.A.

END

אחאא

אל: המשרד,

מ-: ווש, נר: 304, תא: 120390, זח: 1220, דח: מ, סג: בל,

בבב

בלמ"ס/מיידי

12.3.90

אל: מצפ"א. יועץ שה"ח לתפוצות

מאת: הסברה ווש.

ירושלים

מצ"ב מכתב נשיא ANJ לנשיא בוש.

פלג

0000

Handwritten Hebrew notes at the bottom of the page, including phrases like 'מאת: הסברה ווש' and 'מצ"ב מכתב נשיא ANJ לנשיא בוש'.

3011 2/2

The American Jewish Committee

Institute of Human Relations
166 East 66 Street
New York, New York 10022-2751
212 751-4000/FAX: 212 319-0911
Office of the President

- Sholom D. Comay**
President
- Alfred H. Moses**
Chair, Board of Governors
- Mimi Algerin**
Chair, National Executive Council
- Bruce M. Ramer**
Chair, Board of Trustees
- Robert S. Jacobs**
Chair, Executive Committee
- Walter F. Gips, Jr.**
Treasurer
- Jack Lapin**
Secretary
- David F. Squire**
Associate Treasurer

March 9, 1990

Honorable George Bush
President of the
United States
The White House
Washington, DC 20500

Dear Mr. President:

As you well know, the question of the future of Jerusalem is a complicated and deeply emotional one. It is for this reason that Dr. Henry Kissinger wisely suggested that Jerusalem be left to the end of the diplomatic process, when a climate of mutual trust had been established between Israel and its Arab neighbors. President Jimmy Carter likewise found at Camp David that it was impossible to achieve agreement between President Anwar Sadat and Prime Minister Menachem Begin on the issue of Jerusalem. Therefore, the issue was deferred for later discussion.

It is thus not surprising that the dedicated efforts that you and Secretary of State James Baker are investing in bringing about Israeli-Palestinian talks to prepare for implementation of the Israeli election plan in the occupied territories may well founder on issues related to East Jerusalem.

While American Jews may be divided, as are the Jews of Israel as to the best approach to peace, they are virtually united on one issue. Jerusalem must continue to remain a physically united city with free access for all faiths to their respective holy places, and the acknowledged capital of the State of Israel. We believe that this is consistent with United States policy.

We are confident that once these unshakable principles are accepted, elections for a self-governing authority held, and final status talks later begun, it should not be impossible to devise a formula whereby the Palestinians will enjoy self-government under a borough system, permitting Palestinian institutions to flourish in the united city of Jerusalem. Then Jerusalem which for centuries was a center of strife, will genuinely live up to its Biblical name, 'Abode of Peace.'

Sincerely,

Sholom D. Comay
Sholom D. Comay
President

- Young Presidents
- Bernard Abrams**
Orange County, CA
- Norman E. Alexander**
Washington
- Meta S. Berger**
Chicago
- Herbert B. Cohen**
Atlanta
- Jofome R. Goldstein**
New York
- E. Robert Goodkind**
Washington
- David Hirschhorn**
Baltimore
- Cathy R. Mendelson**
Los Angeles
- Elaine Petschek**
Washington
- Robert S. Rifkind**
New York
- Mary Shapiro**
Berkeley
- Executive Vice Presidents
- Morris B. Abram**
- Theodore Ellenoff**
- Howard I. Friedman**
- Arthur J. Goldberg**
- Philip E. Hoffman**
- Richard Maass**
- Elmer L. Winter**
- Maynard I. Wishner**
- Honorary Vice Presidents
- Nathan Appelman**
- Morris H. Bergreen**
- Morton K. Blaustein**
- David B. Fleeman**
- Martin Gang**
- Ruth R. Goddard**
- Andrew Goodman**
- Alan C. Greenberg**
- Raymond F. Kravis**
- William Rosenwald**
- Shirley M. Szabad**
- Elise D. Waterman**
- Honorary Chair, National Executive Council
- Max M. Fisher**
- Sol M. Linowitz**
- Honorary Chair, Board of Governors
- Leo Nevas**
- Executive Vice Presidents Emeriti
- Bertram H. Gold**
- John Rawson**

12.3.90 ...

"The Administration: Course Correction Needed"

Speech to the

**United Jewish Appeal Young Leadership Conference
Washington, DC**

March 11, 1990

by

**Thomas A. Dine
Executive Director
American Israel Public Affairs Committee**

I am honored to join you tonight and to share this bema with Ambassador Moshe Arad, a diplomat astute in his work, but also civil and most important, a man of integrity, and two outstanding friends of Israel -- Senators Bob Kasten and Bill Bradley. As you have just heard, they understand a basic diplomatic tenet -- standing with Israel in times of calm and in times of crisis.

UJA's leadership has asked me tonight to take stock of the Administration's policy toward Israel and the Middle East at this critical moment. Had I been asked to do this a few weeks ago, it would have been my pleasure to give you a generally positive report. I would have reminded you that this Administration was elected on the most pro-Israel platform in the history of either of our major parties. I called it that the day it was adopted. Though some criticized me for saying so at the time, it was the truth. And Senator Bob Kasten was the major architect of that document.

A few weeks ago, I would have pointed out that, in its first year in office, this Administration has taken many positive steps in its approach toward the Middle East. In the peace process, rather than put forward an American plan, it was working in close consultation with Israel, our closest ally in the region, to build upon the peace initiative that Israel's National Unity Government launched on May 14 of last year. I would have pointed to the Administration's major contribution to opening the gates of the Soviet Union, so that a record number of our brothers and sisters who have been denied the right to leave the Soviet Union for new lives in Israel and the United States are now increasingly free to do so. I would have pointed to signs that the Administration is taking steps to enhance the U.S.-Israel strategic relationship, as it promised it would do in that platform drawn up in New Orleans. I would have pointed to the Administration's strong stands in favor of Israel and against the

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page, including the number 318 and other illegible text.

machinations of the PLO in the U.N. and its agencies, and to other positive steps in a variety of military and economic areas.

These laudable policies are still a major part of the record, and I recall them to your attention tonight. But, unfortunately, the Administration has, in the past ten days, made a series of mistakes and missteps that, taken together, suggest that something new and different and very unwelcome is going on. Suddenly, there is rejoicing at PLO headquarters in Tunis, and dismay in Israel. Dismay not only in Likud circles, but also in the Labour Party, where, from Shimon Peres to Teddy Kollect, there is unhappiness with a new American tilt.

What is this new tilt by the Administration? It has four key elements.

First, there is the completely unexpected foray by the Administration into the subject of Jerusalem, a subject on which both major Israeli political parties stand united. The tilt began a week ago yesterday, when the President said that the United States is opposed to Jewish settlements in the West Bank, which is well known and, he added, in East Jerusalem. Now this, as both the New York Times and the Washington Post point out today, is a very different kettle of fish.

Settlements on the West Bank are a matter on which Israelis themselves, and our community here, are divided. Some favor them, and others are opposed. But the right of Jews to live anywhere in Jerusalem, the holiest site and spiritual capital of the Jewish people and the indivisible political capital of the Jewish state, has never before been questioned by any American President, certainly not publicly.

We hoped at first that this reference to so-called "settlements in Jerusalem" was inadvertent, and that the matter would be quickly cleared up by a clarification. But the statement that was issued on Monday, following a very good telephone conversation Seymour Reich, Chairman of the Conference of Presidents of Major Jewish Organizations, had with President Bush, actually added to the confusion, and left the original assertion standing. Seymour Reich has explicitly asked for a clarification. Worse, one Administration official explained to a visiting group that opposition to so-called "settlements in Jerusalem" has long been U.S. policy, citing a list of very minor past occasions on which various Administration personalities made reference to the problem; and another official deepened the controversy by passing along the Government of Israel this same pitiful list to establish that the U.S. stands by the position the President stated. And, on Wednesday of this week, and again on Thursday, the President reportedly asked for and received extensive briefings by the National Security Council staff on the East Jerusalem question, which were presented to him in a manner

312 3
7

highly critical of the policies of both Labour and Likud governments toward the eastern half of Israel's capital. Something very new and very unwelcome is going on here.

It is a mistake to try to solve differences over Jerusalem now. It should be saved for a later stage of negotiations, when the parties have had an opportunity to develop confidence in each other. The Administration is making a very basic error here.

Nor is this all. There is a second problem. On two successive days the week before last, first Assistant Secretary of State John Kelly, and then Secretary of State James Baker, testifying before Congressional committees, issued a new declaration about the PLO. The PLO, they asserted, has adhered to, and is continuing to adhere to, the commitments to peace and renouncing terrorism that Arafat undertook in December of 1988.

To be accurate, there have been some positive developments in the PLO since December 1988. But there have also been some very negative developments. While Arafat has avoided large-scale international terrorist acts like the Achille Lauro, his top deputy, Abu Iyad, has called for stepped-up cross-border raids against Israel, and several such attempts have been made. And while Arafat has given permission to Palestinians to work toward a political dialogue with Israel, it is common knowledge among West Bankers that any Palestinian who contradicts the PLO, for instance, by advocating suspending intifada violence to give the peace process a chance to succeed, or deals directly with Israeli officials on an independent basis, will be physically harmed. Palestinian death squads have killed hundreds of other Palestinians who strayed, in any way, from the PLO line.

So Administration officials, from the top on down, could be saying, "There are some positive developments, but also other events that are totally inconsistent with the commitments made in December 1988."

But this is not what the Administration is saying. All at once, over the past two weeks, there are unqualified statements that the PLO "is adhering" to its commitments, full stop. And, when friends of Israel ask, why don't you criticize the negative aspects, they are told, candidly, "We don't want to drive the PLO away." This is definitely a change, if it is policy, because, until now, the Administration's line was that "we have every intention to hold the PLO to its commitments."

This relates to the third problem I want to mention, which is the Administration's very different attitude toward public criticism and pressure when the subject is Israel. In the past two weeks, we have heard a steady stream of Administration statements criticizing Israeli policies: on settlements, on the peace process, on human rights issues, and on other matters.

317 $\frac{4}{7}$

W.A.P. 10/5

Questioned about this, Administration officials state forthrightly to us, that public pressure on Israel works, and that we should expect more of it. And so, we have a policy of sugarcoating America's words toward the Arab side, while publicly criticizing our main ally and the one democracy in the Middle East, all in the name of even-handedness. Nothing is said about the Arab vote to throw Israel out of the U.N.; there is silence about the continuing campaign by Saudi Arabia and others to enforce the Arab economic boycott against Israel; the United States doesn't object when Jordan and others call on the Soviet Union to stop letting Soviet Jewish families make aliya to Israel; there is not a peep contrasting the dramatic political changes unfolding in the Soviet Union, Eastern Europe, even Nicaragua, toward democratically elected governments in emerging democratic societies with those same changes not occurring, now even stirring, in medieval autocracies still dominant throughout Arab countries and groups. All we hear about the Arabs, is how helpful they are being. And next week a group of Arab Foreign Ministers will be visiting this city to lobby against Jews immigrating to Israel.

This leads me into my fourth, and final, point. There is the Administration's new policy of linking a housing program for Soviet Jews to the issue of Israeli settlements. At first, the Administration limited its statements to a reasonable concern, that no U.S. funds or loan guarantees be used to settle Soviet Jews in the West Bank. This was a fair question, and to it, Israel gave a fair answer: Israel will sign a contract ensuring that no U.S. program monies will be used in the territories.

But then the Administration escalated the issue. Money, it said, is "fungible," so we want an assurance that you won't put any of your own shekel resources into the territories either. Israel came back and said, in effect, "Don't worry: we are not creating any incentives for Soviet Jews to settle in the territories. All our housing programs for them are elsewhere, and this covers not only your money, but ours too." But, the Administration answered, in effect, "Even this is not sufficient. We would like, not only that you do not create any new programs, but also that you end the old ones as well."

Now wait a minute! This goes beyond so-called "fungibility." This is holding housing-for-Soviet-Jews hostage, so we can reopen an old debate about settlements. This is telling a democratic society that it must limit the freedom of movement of its people in order to get U.S. assistance. And it is a peculiar policy, because, in fact, the cupboard is virtually empty, in that Israel's old programs for settlements are virtually unfunded in the State of Israel budget. This linkage is totally unacceptable to a sovereign democratic nation and to friends of Israel.

317 5
7

Brothers and sisters of UJA, I now speak directly to you. It is essential that the Administration understand how our community feels about this issue. Fifty years ago, Jews were in peril, but they had no place to go, and many, many perished. We have sworn, as a community and as a people, "Never again." Today, those Jews still in the Soviet Union, are in danger, a growing danger. The Pamyat has declared May 5, 1990 -- 1990 -- a day of pogroms. Today, all Jews have someplace to go: Israel, the restored homeland of the Jewish people, is ready to welcome them. For this right, we will fight!

Less than one percent of Soviet Jews are going to the territories. Is it right to put the 99% in peril because of a quarrel about the 1%?

Brothers and sisters, remember that Israel's friends in this city reside on Capitol Hill. Members of Congress need to know how Israel's supporters feel. Our friends must hear from us about Jerusalem, as we fulfill the pledge, "never again." Indeed, they must hear from us about the first three problems I mentioned, as well. They must know that, whatever differences we may have about other points in the peace process, Jerusalem is not debatable. We stand as one that Jerusalem is the capital of Israel, never to be separated physically or legally from her again. The Western Wall is not "occupied territory;" it is the heart of our people. The Jewish Quarter is not a "settlement;" it is a place that the Jordanians desecrated, and an area we have returned to redeem. Mount Scopus is not "subject to negotiation." It is the site where the Jewish people have rebuilt Hebrew University, one of the world's 10-best universities, and Hadassah has built the finest hospital in the Middle East.

And our friends in Congress must hear from us about the PLO. Mr. Arafat and his cast of advisors still have a very long way to go in reforming their behavior. This is no time for congratulations.

Our friends need to know that you know and deeply care about the vital importance of resettling Soviet, Western European, and Ethiopian Jews in 1990. Ask your Senators and Representatives to support and vote for Bob Kasten and Pat Leahy's S.2119, loan guarantee legislation -- allowing the Government of Israel to borrow \$400 million from commercial banks.

And our friends must hear from us about one-sided public pressure on Israel, while treating the Arabs with kid gloves, labeled "moderates." Will these visiting ministers next week ever lead their countries into the 20th century before it ends?

Let me emphasize to all of you tonight: The Administration has gone off-course these past ten days, departing from what had

been a generally sound policy. It did so at the worst possible time, undermining confidence among the full-spectrum of Israel's leaders just when confidence was needed. Just how great a role Administration mistakes played in putting things off-track in Israel will now be a matter of dispute; from the information reaching me from both capitals, it has a very large share of responsibility. In any case, the Administration has gone off course, engaging in counter-productive diplomacy. It now badly needs a course correction. It gives us no pleasure to be critical, but it is our duty to speak truth to power when the lives and the vital interests of our people and the Jewish state are affected.

And so you and I have a vital mission today, tomorrow, the next day, and in the months to come. Israel needs to be reassured that the people and government of the United States, Executive and Legislative branches, side with it -- so Israel can and does make a fateful decision to go forward in a peace process. Our Administration needs to get back on-course, correcting itself by standing by Israel, rather than distancing itself from Israel.

Our mission is clear -- let us go together and to it!

Shalom and thank you -- and I will see you again tomorrow.

318 $\frac{7}{7}$

MAR- 9-90 FRI 10:01 NJCRAC

P.02

National Jewish Community Relations Advisory Council

443 Park Avenue South, New York, N.Y. 10016-7322

(212) 684-6950

Fax (212) 686-1353

2/3

0318

March 8, 1990

- OFFICERS**
CHAIR
 Aron E. Ansher, Portland, OR
VICE CHAIRPERSONS
 Frederick Frank, Pittsburgh
 Shirley Joseph, Buffalo
 David Levenbom, Detroit
 Donald S. Lehon, Miami
 Michael Newman, St. Louis
 Ruth Popkin, Madison
 Steven Schwarz, Wilkes-Barre
 H. William Shurs, New Haven
 Arnold Sweet, Dallas
- TREASURER**
 Maynard Wissher, Chicago
- SECRETARY**
 Barry Ungar, Philadelphia
- PAST CHAIRPERSONS**
 Albert E. Arant, Washington, DC
 Jordan C. Sand, Cleveland
 Lewis D. Cole, Louisville
 Aaron Goldman, Washington, DC
 Irving Kane, Cleveland
 Jacqueline K. Levine, Morristown NJ
 Theodore R. Mann, Philadelphia
 Michael A. Pelevin, Flint
 Bernard H. Trager, Bridgeport
 Lewis H. Weinstein, Boston
 Bennett Yanowitz, Cleveland
- EXECUTIVE VICE CHAIRMAN**
 Albert D. Chernin
- ASSOCIATE EXECUTIVE VICE CHAIRMAN**
 Lawrence Rubin

- EXECUTIVE COMMITTEE**
 (in addition to the officers)
NATIONAL AGENCY REPRESENTATIVES
AMERICAN JEWISH COMMITTEE
 J. Kent Friedman, James G. Orellana
AMERICAN JEWISH CONGRESS
 Theodore R. Mann, Julie Spier
- ANTI-DEFAMATION LEAGUE**
 Burton S. Lewinson, Seymour Reich
- HADASSAH**
 Ruth E. Hurwitz, Carmela E. Kalmanoff
- JEWISH LABOR COMMITTEE**
 Herbert Magidson, Emanuel Mutavchik
- JEWISH WAR VETERANS OF THE U.S.A.**
 Herbert B. Gresh, Jack Litz
- NATIONAL COUNCIL OF JEWISH WOMEN**
 Lenore Feldman, Susi Platnick
- UNION OF AMERICAN HEBREW CONGREGATIONS**
 Morris J. Gilbert, Albert Vorspan
- UNION OF ORTHODOX JEWISH CONGREGATIONS OF AMERICA**
 Sidney Kweatsel, David Luchins
- UNITED SYNAGOGUE OF AMERICA - WOMEN'S LEAGUE**
 Evelyn Auerbach, Franklin D. Kraulizer
- FOR CONSERVATIVE JUDAISM**
 Bea Forrest, Reesa Feldman

- COMMUNITY REPRESENTATIVES**
 Marie Abrams, Louisville
 Roger Auerbach, Portland, OR
 Donald Berlin, Baltimore
 Jack B. Blumenthal, Wilmington
 Paul D. Berman, Detroit
 Leonard A. Cole, Northham NJ
 Albert Demb, Cleveland
 James Farley, San Diego
 Robert Friedberg, Milwaukee
 David H. Goldman, Des Moines
 Ronald Goldsmith, Kansas City
 Alan Goldstein, Central NJ
 Peter Goodstein, Flint
 James Gordon, Springfield, MA
 Ruthellen Harris, San Francisco
 Joseph Kormelid, Houston
 Sidney Libson, Hartford
 Lynn Lys, St. Louis
 Paul Minkoff, Philadelphia
 Norman Orendenker, Rhode Island
 Lester Polack, New York
 Joel M. Reek, Boston
 Norman Sider, Indianapolis
 Stephen P. Stone, Springfield, IL
 Maynard Ungerman, Tulsa
 Marcia Valpert, Los Angeles
 Richard Waxler, Chicago
 Barbara Wiener, Fort Lauderdale
 Jerry Yanowitz, Oakland

- EX OFFICIO**
 Shoshana Cardin, NC&J
 Norman S. Davis, San Antonio
 Raymond Epstein, Chicago
 Harvey Fink, Los Angeles
 Marcia Goldstone, CRC, Oakland, Assn.
 Stuart A. Handmaker, Louisville
 Helen Hoffman, Palm Beach
 Jack B. Jacobs, Delaware
 Harvey Kaplan, Kansas City
 Allan Kassen, Cleveland
 Stanley K. Lerner, New York
 Israel Mink, New York
 Burton Perlman, Cincinnati
 Nan Rich, Miami
 Theodore R. Selon, San Francisco
 Daniel S. Shapiro, New York
 Burton Siegel, AJCRW
 JoAnn Spiegel, Pittsburgh
 Sheldon U. Tenenbaum, Savannah
 Norman D. Tills, Rhode Island
 Jerry Wagner, Hartford
 Herbert Wanger, Chicago
 Matthew B. Weisberg, San Francisco
 Bernard S. White, Washington, DC
 Gertrude White, Women's American ORT

The President
The White House
Washington, D.C. 20500

Dear Mr. President:

The National Jewish Community Relations Advisory Council welcomed the assurances that you gave Seymour Reich, chairman of the Conference of Presidents, in your telephone conversation last Monday that the United States is committed to a united Jerusalem. (The NJCRAC is comprised of 13 national agencies and 117 community agencies listed on the reverse side of this letterhead.)

The American Jewish community, with all its diversity, is united in support of Jerusalem as the undivided eternal capital of the state of Israel. As we know you appreciate, Jerusalem maintains a special place in the hearts and minds of the Jewish people. It is uniquely significant to us in religious, historic and cultural terms. The fundamental right of Jews to live in this city must be respected.

Jews have lived in this ancient city without interruption since the days of the Bible. For much of Jerusalem's history, including well over the last 100 years, Jews have comprised the majority of the population of the city. Only from 1948 to 1967, under Jordanian rule, were Jews for the first time prohibited from living in parts of Jerusalem. Fortunately, this prohibition ended in 1967 when Israel successfully defended itself against Jordanian aggression.

We understand that U.S. policy now is that the final status of Jerusalem is to be determined by a negotiated settlement. We also believe that U.S. policy recognizes the right of Jews to live in any part of Jerusalem, a judgment expressed by Vice President Dan Quayle on Tuesday to the Conference of Presidents.

MAR- 9-90 FRI 10:02 NJCRAC

P.03

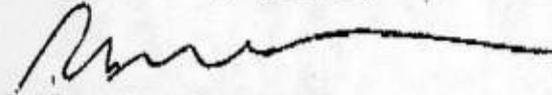
3/3

-2-

This was reinforced in the statement today by Margaret Tutwiler in which she declared "the United States' position, as was enunciated later this week, is, of course, Jews can live in East Jerusalem and West Jerusalem. There is no difference from that policy, and it's been stated, as you know."

We trust that this correctly states U.S. policy in regard to the right of Jews to live in Jerusalem.

Respectfully yours,

Arden E. Shenker
Chair

AES:rs1

0318

3/3

END

84

102.01

מילדי	דחיות:	טופס מזרק קשר ניו-יורק	דך: 1 מחיר: 3
שמור	סיוג:		אל:
09.15-	תוח:	יועץ תפוצות, מצפ"א, הסכרה	
	מל מנדיק		דע:
0329		הקונכ"ל - ניו יורק	מאת:

א.ה.י. בארנין
ז.נ.ל.

מצ"ב מכתב ה-JCRC לנשיא כוש.

אורי סכיר

1 2 1 1 1 1 3 1 2
 1 1 1 1 1 1 1 1 1
 1 1 1 1 1 1 1 1 1
 1 1 1 1 1 1 1 1 1
 1 1 1 1 1 1 1 1 1

אישור: 10.2.90
 שם השולח: ...
 תאריך: ...

-2-

329

3/3

Under Mayor Teddy Kollek, Jerusalem has come to be recognized as a place where Jew and Arab can live together, under municipal leadership which respects the communities equally and which establishes a model for mutual accommodation, if not harmony.

Statements by Secretary Baker threaten to hold the proposed housing guarantee program hostage to U.S. hostility to the right, guaranteed in the Camp David Treaty, of Jews to settle where they like even in settlements to the extent contemplated in that Treaty. The large Soviet Jewish emigration to Israel presents an historic opportunity which the Jewish community will not let fail whether or not support is forthcoming from the United States Government. That support is important to help an ally and to vindicate humanitarian efforts. Further, whether such assistance is forthcoming or not, efforts to create a region of the occupied territories which will be Judenrein cannot be acceptable even to those members of the Jewish community who do not favor additional settlement of the West Bank, but who do believe in freedom of choice.

Mr. President, we have worked together with you for many years and have not previously felt it necessary to seek clarification of your purposes and policies but we feel we must do so now and will be grateful for your advice on these important matters.

Sincerely,

Kenneth J. Bialkin

דחיפות: מדידי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 1
סוג: בלמים		כתוב: 3
תאריך וזמן העבודה: 19:00 8.3.90		אל: מצפ"א
פס' פרוק: הפסד:		דע: תפוצות; לשכת שה"ח; ניו יורק/קונכ"ל
227		פאת: השגרירות, וושינגטון

א.ה.וו.ג. ✓
2..2

ירושלים

ראו-נא מכתב יו"ר מועדון הנשיאים לנשיא בוש.

לשכת השגריר
איניס בן

Handwritten notes in Hebrew, including names and dates, possibly related to the document's content.

CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

2/3

Seymour D. Reich
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

March 7, 1990

227

2/3

President George Bush
The White House
Washington, DC

Dear Mr. President:

I appreciated the opportunity to talk to you over the telephone on March 5 and to express my concerns about the statement that you had made in Palm Springs on March 3. In response to a question at a news conference, you stated: "My position is that the foreign policy of the United States says we do not believe there should be new settlements in the West Bank or in East Jerusalem".

During the call I sought to explain that East Jerusalem is not the West Bank nor can it be compared to it. I shared with you my understanding that you supported a united Jerusalem and you so confirmed during our conversation and in the statement subsequently issued by the White House Press Secretary. A united Jerusalem has won broad acceptance among the American people, the Congress and both major political parties. For all Jews everywhere, Jerusalem retains a special place as the spiritual capital of the Jewish people and the eternal capital of the Jewish state. What happens in Jerusalem affects us deeply. The policy our country adopts toward Jerusalem concerns us greatly.

To introduce at this juncture the startling thought that the Western Wall and the historic Jewish quarter of the Old City are no different from the West Bank departs from long standing American policy and American-Israeli understandings. No previous administration has opposed the construction of housing in places like French Hill, Ramat Eshkol, Ramot and Gilo. These communities are part and parcel of Jerusalem.

The statement issued by the White House on March 5 was not as clear or reassuring as our telephone conversation. For instance, the second paragraph stated:

"The President also reiterated that U.S. policy toward Jerusalem is unchanged. The United States supports a united Jerusalem whose final status is determined by negotiations. The President also made clear U.S. support for Jews as well as others to live there in the context of a negotiated settlement. The President also reiterated long-standing U.S. policy that all parties avoid unilateral actions, including settlement activity."

3/3

President George Bush
March 7, 1990
Page two

227 3/3

I have repeatedly been questioned as to whether the third sentence means that the U.S. does not support the right of Jews and others to live in all of Jerusalem in the absence of a negotiated settlement? Other questions have arisen regarding the last sentence, which seems to imply that your reference to settlement activity, included Jerusalem. The release does not make clear your statement to me that Jews have a right to live in Jerusalem.

Mr. President, the last sentence of the third paragraph reads as follows:

"The President expressed his Administration's support for proposed housing investment guarantees provided the United States and Israel can work out assurances that satisfy the United States on settlement activity."

I read this statement to mean that if Israel gives the United States assurances that housing investment guarantees will not be used for settlements on the West Bank that is sufficient to satisfy the United States. Others find the statement ambiguous.

I hope that there is no longer an issue of linking housing investment guarantees with the cessation of settlement activity. The Administration's position on settlement activity on the West Bank and Gaza is known and clear. This issue should not be linked to your Administration's goal of assisting the miraculous exodus and resettlement of Soviet Jews in Israel.

Finally, I hope the issue of "fungibility" as it relates to aid to Israel has been put to rest.

Mr. President, the Vice President spoke to the Conference of Presidents yesterday and helped clarify some of these issues. His eloquent presentation was well received. In my introduction of the Vice President I noted my appreciation for the conversation we had on Monday and the positions you articulated directly to me.

In the spirit of the Vice President's remarks and to clear the record it would be helpful if you could clarify the questions raised by the release issued by the White House following our talk on March 5.

Mr. President, we appreciate your role in promoting the Israeli peace initiative and your efforts on behalf of Soviet Jewry as we do your leadership in so many other areas. We look forward to working with you to achieve these goals.

Respectfully,

Seymour D. Reich

SDR:jgh

1980-03-07 09:06

KESHER*NEW-YORK

1409144 03

31

קונסוליה חכלית של
ישראל בניו-יורק

274-211

0198

070900

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212) 351-5200

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

בהגל

12549
שמואל ~~מזרח~~ קקול
888

אל : מצט"א
יועץ השר לענייני חסדוניה

דע : השגררה זושלינגטון

מאח : לשכה הקונס"ל

מצ"ב סכום המגישה של בעידה הנשיאוס עם סגן הנשיא דן קוויל
שקוידמה ב-6 מרץ.

בטל ארנברג

י"ט אלול תר"ח

אישור: א.ס.

לשכה הקונס"ל
בטל ארנברג
7 במרץ 1990

Handwritten notes in Hebrew, including numbers 1, 2, 3, 4 and various words like 'השגררה', 'מאח', 'דע', 'אל'.

1990-02-07 09:37

KESHER*NEW-YORK

1409144

04

0198

2/4

214

SUMMARY OF MEETING
 VICE PRESIDENT DAN QUAYLE
 CONFERENCE OF PRESIDENTS
 MARCH 6, 1990
 PLAZA HOTEL

Seymour Reich opened the meeting with remarks to Vice President Quayle commending him for being a strong ally of Israel, from his days on the Armed Services Committee until the present, noting that he has always championed the cause of Soviet Jewry as well. Reich particularly noted Quayle's recent speech at Yeshiva University calling for repeal of the Anti-Zionism resolution in the United Nations and said that his speech at the ADL conference in Palm Beach was excellent and that the media took the remark about the status quo being unacceptable out of context.

Reich also briefly expressed concern about the President's remarks in Palm Springs this past Saturday regarding the settling of Soviet Jewish olim in the suburbs of East Jerusalem. He said that Jerusalem is not the West Bank and Gaza, that Jerusalem is one and united and that that concept is accepted by all parties here in the United States. The President's statement flies in the face of acceptance of this principle by all previous administrations. Reich repeated that Giloh and all the other suburbs are part and parcel of Jerusalem and Israel.

Reich said that the subsequent phone conversation he had with the President was reassuring and pleasing but that the statement issued later by the White House was disturbing and that the Conference is looking to the Vice President for clarification.

Vice President Quayle began by stating that he wished to reassure us that both he and the President understand the special, strategic relationship between the U.S. and Israel and that he wished to address four issues:

- 1) The Soviet Jewish immigrants
- 2) The Peace Process
- 3) Foreign Aid
- 4) Repeal of the Anti-Zionism Resolution

1) Soviet Jewish immigrants

Both the President and the Secretary of State have spoken very directly to both Gorbachev and Shevardnadze to the effect that Soviet Jewish emigration must continue, that it is supported by the United States, including the issue of direct flights. The USSR agreed to this in fact but is now yielding to pressure from Arab states. Quayle expressed alarm by rising anti-semitism in the USSR and said that it needs attention and that they have let the Soviets know that the US is disturbed by it. Quayle conveyed that Gorbachev has promised to quell anti-semitism at every possible opportunity.

2) Peace Process

Quayle began by emphasizing that the peace process in discussion is Shamir's peace process, the very same proposal for elections the Prime Minister brought last May, that it should be received with open arms and that the movement is in that direction. Achieving peace in the Middle East is in the interest of Israel and the United States. Quayle referred to a piece in today's (March 6th) Washington Post by George Schultz that proposes a kind of Jordan-Egypt- Israel

0198

214

3
4

(2)

and Palestinian umbrella or loose confederation that would work together for peace. Quayle said that he spoke to President Bush yesterday about the statement on Jerusalem, that there was no ambiguity and no change of U.S. policy with relation to Jerusalem - it is a united city whose status will be ultimately determined by negotiations.

There was, however, ambiguity about the \$400 million loan guarantees for housing for immigrants since the topic wasn't clearly addressed. Quayle said that it was apparent in his talks with Israelis that Israeli would not use those funds for West Bank and Gaza settlements. The issue of legitimacy should not be used here since it is an argument that could be used in regard to foreign aid.

3) Foreign Aid

The United States will not change its policy of foreign aid to Israel nor is it their wish to reduce the amount. The \$3 billion has many strong supporters in Congress but it is ultimately Congress who decides how much foreign aid will be allocated. The Jewish community has to help Congress retain this. Quayle pointed to Congressman Ray McGrath who accompanied him to the meeting as an example of a staunch supporter of Israel in Congress with regard to aid and reiterated that the United States will not change its policy with regard to financial aid to Israel since it is a democracy surrounded by enemies that needs US help.

4) The Anti-Zionism Resolution

Quayle said that he spoke to UN Secretary General de Cuellar who told him that he (the secretary) would be comfortable with a replacement resolution. Quayle, although he'd like to see an actual repeal, feels we could pass a substitute which would do the same thing, in effect. Quayle also spoke to Saudi Ambassador Bandar asking his help on this and received an "OK, we'll see" reply. Most of the responsibility for this resolution lies with the Soviets and work has to be done on them. If Israel wants enhanced legitimacy and credibility, this type of substitute resolution would help a great deal. It would also help further the peace process. The anti-Zionism resolution is left over from the past and should be done away with and there is strong support for this in Congress too. Change is taking place all over the world, democratic elections are being called in many new regions - democracy is coming to Central America but it has always been present in Israel.

Questions and Answers

Q - Wouldn't it help if the United States would recognize Jerusalem as the capital of Israel, and the issue could be put to rest?

A - I myself co-sponsored that legislation with Senator Moynihan in the Senate, but that is not the position of the Administration. Their policy is that the capital is Tel Aviv.

Q - Jim Baker has testified that the PLO has fulfilled the conditions that it declared when it renounced terrorism and recognized Israel's right to exist - how do you see that in light of all the terrorist activities that have taken place in the past year?

1990-03-07

09:41

KESHER/NEW-YORK

1408144

06

0192

274

(3)

A - No one is oblivious to the fact that the PLO is still involved in terrorism but the political arena renders this ambiguous. Terrorist attacks do still occur but the discussion turns to what faction committed the act or did or did not Arafat's group participate. From my view point, terror is still being perpetrated against Israel.

Q - The policy hasn't changed but the administration sends out inconsistent signals. What is consistent policy in the public forum, e.g. what is the administration's position on Senator Dole's statement? Policy may be consistent but the public perception is that it is not, and is that what we want to signal to Israel and to the Arab states?

A - Consistency connotes a resolve that people understand, unfortunately, individual incidents, such as the Sheikh Ubeid event or the Dole remark or the latest flap about East Jerusalem are used by those who would like to break up that special US-Israel relationship.

There are misunderstandings - in talks between the President and Shamir, each has come away with a different perception of what would happen, say, in the West Bank. This happens when things aren't addressed directly, so problems arise. For example, I was astonished when some went so far as to blame Israel for the murder of the American hostage during the Sheikh Ubeid incident - not everyone in the administration agrees with me or the President on this so there was a complicated misunderstanding which had to be straightened out.

Labor and Likud differences also complicate things. I understand what you are saying - there have been some difficult times.

Q - I wish that the President would be as forthright as you are here today - can you convey to the President our concerns? The perception is that the Bush administration is not the Reagan administration, there is not the same feeling that there is a friend in the White House.

A - The administrations are on equal footing, there is not a dime's worth of difference in policy or approach. Reagan and Bush have different leadership styles. Reagan left many details to Schultz and Bush gets more involved himself in the details, is very much his own secretary of state. He will call Shamir himself on something he doesn't like - this way of behaviour can make some staffs nervous. There is no change in principle or commitment - we'll take a different road but we'll end up in the same place.

Q - The "fungibility" statement by the President is disturbing. The New York Times noted that he included not only new settlements but expansion of existing settlements - can you explain what he meant?

A - The policy is that the President opposes new settlements on the West Bank and Gaza. I am very aware of the fungibility statement but I am not aware of what is meant by expansion of existing settlements.

Q - Regarding the replacement resolution for the anti-Zionism resolution - the President should officially request that at the beginning of the next UN General Debate and should try to persuade other heads of state to do likewise. Is that feasible?

A - It is feasible and supportive of our position. De Ceullier will not encourage that but he will not resist. We have to soften up the Soviets on this to be able to make real headway.

End

Betty Ehrenberg

END

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 06.03.90

4041

** נכנס
**
**
**

סודי

חוזם: 3,4041

אל: המשרד

יעדים: מצב/537, מנמת/229

מ-: רוש, נר: 97, תא: 050390, זח: 2000, רח: ב, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נר: @

סודי/בהול לבוקר

אל: סמנכ"ל צפ"א ופר"נ

דע: מנכ"ל רוה"מ, יועץ מדיני שה"ח

מאת: שג' וושינגטון.

הצהרת בוש.

1. בעקבות דברי הנשיא בוש, הכורכים נושא ההתנחלויות בירושלים, שוחחתי עם סימור רייך, שדיבר היום אה"צ עם הנשיא.

בתשובה לדברי הביקורת של רייך, ציין בוש, שלא חל כל שינוי במדיניות ארה"ב וכי שאלת המעמד הסופי של ירושלים יוכרע במו"מ.

ווסייף, שתומך בזכותם של יהודים לחיות בירושלים וכי אין לו כוונה למנוע מאנשים מלגור בירושלים. מודה שדבריו הם UNFORTUNATE ומצטער שקישר את ירושלים בגדמ"ע במשפט אחד. ציין, שיש לנו אמנם חילוקי דעות עם ישראל בנושא ההתנחלויות, אך אין לקשרם דווקא עם ירושלים. על כל הצדדים להמנע מלנקוט צעדים חד צדדיים ויש להשאיר המרחב הדרוש למו"מ פוליטי. עם זאת, רוצה לציין, שפעילות של התנחלויות חד צדדיות מסככות את העניין. אל לנו להתיר ולהרשות שחילוקי הדעות ביננו יאטו את תהליך השלום. הוא יבדוק כיצד ניתן TO DOWNPLAY את הקשר בין ירושלים לגדמ"ע. אין כל כוונה מצידו להביא לשינוי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מדיניות ארה"ב בנושא. בתגובה לדברי רייך, שהקהילה היהודית מאוחרת בהתנגדותה לשינוי לרעה במדיניות ארה"ב בנושא ירושלים השיב הנשיא, שהוא מקווה שניתן למנוע עימות ויעמוד בקשר עם בייקר על מנת להוציא הודעה מתאימה עוד היום. רייך חזר וציין באזני בוש שאין כל הבדלים או חילוקי דעות בקרב הקהילה היהודית האמריקאית לגבי הצורך להבטיח אחדותה של ירושלים וזכותם של היהודים להתישב בה. כן ציין כי העיתוי ההצהרה היה מאד בלתי מועיל.

2. ועידת הנשיאים תפרסם הודעה בנושא. נעביר בנפרד.

3. במשך היום מקיים שיחות עם מספר סנטורים וחברי קונגרס הידועים כמקורבים לבית הלבן כדי להעמידם על חומרת ההצהרה.

4. למחר נקבע לי פגישה (14.25) עם היועץ לבטחון לאומי.

ארו

יחידות: מיזגי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 1 פתוק: 6
סוג: שמור		אל: ממ"ד, מצפ"א.
תאריך וזמן תעבור: 26.2.90	דע:	
פס' פרוק: הפסד:	פאת: הציר, וושינגטון.	

667

ירדן - עלית יחודי בריה"מ

רצ"ב דיווח על הפגישה של הנציגים בושינגטון של האירגונים היהודים עם שגריר ירדן.

3312
ערן.

1 ארץ ישראל / 2 ארץ ישראל / 3 ארץ ישראל / 4 ארץ ישראל / 5 ארץ ישראל / 6 ארץ ישראל / 7 ארץ ישראל / 8 ארץ ישראל / 9 ארץ ישראל / 10 ארץ ישראל / 11 ארץ ישראל / 12 ארץ ישראל / 13 ארץ ישראל / 14 ארץ ישראל / 15 ארץ ישראל / 16 ארץ ישראל / 17 ארץ ישראל / 18 ארץ ישראל / 19 ארץ ישראל / 20 ארץ ישראל / 21 ארץ ישראל / 22 ארץ ישראל / 23 ארץ ישראל / 24 ארץ ישראל / 25 ארץ ישראל / 26 ארץ ישראל / 27 ארץ ישראל / 28 ארץ ישראל / 29 ארץ ישראל / 30 ארץ ישראל / 31 ארץ ישראל / 32 ארץ ישראל / 33 ארץ ישראל / 34 ארץ ישראל / 35 ארץ ישראל / 36 ארץ ישראל / 37 ארץ ישראל / 38 ארץ ישראל / 39 ארץ ישראל / 40 ארץ ישראל / 41 ארץ ישראל / 42 ארץ ישראל / 43 ארץ ישראל / 44 ארץ ישראל / 45 ארץ ישראל / 46 ארץ ישראל / 47 ארץ ישראל / 48 ארץ ישראל / 49 ארץ ישראל / 50 ארץ ישראל / 51 ארץ ישראל / 52 ארץ ישראל / 53 ארץ ישראל / 54 ארץ ישראל / 55 ארץ ישראל / 56 ארץ ישראל / 57 ארץ ישראל / 58 ארץ ישראל / 59 ארץ ישראל / 60 ארץ ישראל / 61 ארץ ישראל / 62 ארץ ישראל / 63 ארץ ישראל / 64 ארץ ישראל / 65 ארץ ישראל / 66 ארץ ישראל / 67 ארץ ישראל / 68 ארץ ישראל / 69 ארץ ישראל / 70 ארץ ישראל / 71 ארץ ישראל / 72 ארץ ישראל / 73 ארץ ישראל / 74 ארץ ישראל / 75 ארץ ישראל / 76 ארץ ישראל / 77 ארץ ישראל / 78 ארץ ישראל / 79 ארץ ישראל / 80 ארץ ישראל / 81 ארץ ישראל / 82 ארץ ישראל / 83 ארץ ישראל / 84 ארץ ישראל / 85 ארץ ישראל / 86 ארץ ישראל / 87 ארץ ישראל / 88 ארץ ישראל / 89 ארץ ישראל / 90 ארץ ישראל / 91 ארץ ישראל / 92 ארץ ישראל / 93 ארץ ישראל / 94 ארץ ישראל / 95 ארץ ישראל / 96 ארץ ישראל / 97 ארץ ישראל / 98 ארץ ישראל / 99 ארץ ישראל / 100 ארץ ישראל

תפוצה:

V I A F A X

memorandum

THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE

667

2/6

date February 26, 1990
to Interested Parties
from David A. Harris
subject MEETING WITH JORDANIAN AMBASSADOR TO THE UNITED STATES,
 WASHINGTON, D.C., FEBRUARY 26, 1990

A delegation comprised of Jess Hordes of ADL, Mark Levin of the National Conference on Soviet Jewry, Dan Mariaschin of B'nai B'rith and myself met with the Jordanian Ambassador (Hussein Hammami) today for 90 minutes.

What follows is a more or less accurate verbatim account of the conversation, particularly focused on his remarks to us rather than ours to him.

"It is my job to be engaged in dialogue with a variety of groups here...Jews, Blacks, the Catholic Church, businessmen, etc., so I'm happy to see you today...Dialogue lends itself to deepened understanding.

"The right of Jews to emigrate from the Soviet Union is not a problem for us. We do have a problem of abridging that right when their freedom of choice is limited to a particular direction. The right to emigrate cannot be whole if the right to resettle is abridged. The right to emigrate to Israel, if done in freedom and within the 1967 borders, is not the issue. But historically, Soviet Jews have shown a preference for other countries, especially the United States, until the U.S. put a limit on overall entry.

"The Israeli Government says that immigrants can freely choose where to settle, but that free choice is an infringement on the rights of Palestinians living in the occupied territories. The rights of one people cannot be accomplished at the expense of the rights of another group.

"If the Israeli Government rescinded the freedom of choice to live in the occupied territories, that would go a long way to alleviating our concerns. But the fiscal incentives, including low-cost housing, encourage the newly-arrived to live in the occupied territories. And as long as there are such incentives, we have a right to protect the Palestinians.

"Look, as long as Israel proper and the occupied territories are like a sieve, you cannot convince me that Soviet Jews will not

END

667 3/6

2

settle in the occupied territories, especially with the incentives that exist...Maybe it's true that most Soviet Jews don't want to resettle in the occupied territories, but I would still disagree with you about the estimate of the numbers who are moving there.

"Once some arrangement is made that newcomers cannot settle in the occupied territories, we'd have no fight. Immigration to Israel is not in question, but what is in question is where Israel's rights end and the Palestinians rights begin. The onus is on Israel to address that question.

"We oppose direct flights for two reasons. First, it is channeling immigrants to a particular country. If there were as many Pan Am or TWA flights out of Moscow for the U.S. as there are proposed El Al flights to Tel Aviv, we'd have no problem, but now freedom of choice is restricted. To the extent that the borders between Israel proper and the occupied territories are a sieve; to the extent there are financial incentives to live in the territories; to the extent there are (troubling) statements by Israeli leaders, especially the Prime Minister; to the extent there are those more extreme than Shamir who'd like as many settlers as possible at the expense of the Palestinians and in order to preempt the land-for-peace possibility, we'll fight it. There's no question about it.

"Second, if you speak of the right to emigrate, what about the right of return? These are questions of principle. There can be no double standards."

In response to a comment about the urbanized nature of Soviet Jews who are unlikely to resettle in the territories in significant numbers, the Ambassador responded:

"Then why doesn't the Israeli Government stop even the one percent and allay everyone's concern? You see, it's our concern about the general climate in Israel. There's a rising tide of extremism. One hears about the demographic threat, and settling Palestinians in Jordan. There is a general tide in Israel of people like Sharon who do carry weight and seek the transfer of Palestinians. Soviet Jews will be used as a tool for this policy. Many Soviet Jews don't know the language or won't be able to make a living easily, so they'll be more captive to whatever government policy exists and the rising tide of radicalism in Israel.

"I'd say the actual figure of Soviet Jews settling in the occupied territories is about 10%, not 1 or 2 percent. East Jerusalem is part of the territories; so are areas adjacent to the Green Line.

"We're not crying wolf for nothing. This is a trend that began before 1948. We see that there are today inducements to draw people to the territories. Since Soviet Jews are captive in the

END

667 4/6

3

sense that when they arrive they can't stand on their own feet, they'll be captive to Israel's policy."

In response to comments suggesting that the U.S. decision to limit Soviet Jewish admission was not a superpower conspiracy to channel Soviet Jews to Israel and that both the U.S. Government and American Jewish community, in their funding programs, have distinguished between Israel within the Green Line and beyond, the Ambassador replied:

"The U.S. pressed the U.S.S.R. to open up and let people emigrate. Now the U.S.S.R. is doing just that, but the U.S. won't take all these potential emigrants because it has overall, worldwide limits. In the Arab world, frankly, we don't believe in a superpower conspiracy to move people to Israel, but people do ask why it is that when Soviet Jews are being allowed to emigrate, suddenly the U.S. can't accept them all. Look, this has nothing to do with whether Israel is an accepted part of the region. Israel has to do its part to be accepted. Israel cannot continue to be citadel Israel, fortress Israel, hitting those around it, and at the same time saying that it is not accepted. There must be a two-way street.

"I personally understand why the U.S. Government has had to limit numbers, but I can't make others in the Arab world see it. The U.S., therefore, must make its position very clear as to why it limits refugee admissions.

"Why doesn't Israel put our suspicions to rest? If Israel wants a settlement of the conflict, it must be on a quid pro quo basis. Participants to the settlement must feel that they are getting something for peace. Let Israel declare a policy on not placing Soviet Jews in the territories.

In response to a comment from a member of our group referring to the "administered territories" and another referring to the "territories," the Ambassador noted:

"Why do you say administered territories or territories? This doesn't give me hope...Semantics are important in that they reflect genuine intentions. These are occupied territories except in the minds of some Israeli leaders who believe that Judea and Samaria are part of Israel...No one has granted Israel the right to occupy the territories. They were occupied by force in 1967. Once we have achieved peace, the terminology will not be important, but until then it is important to use proper terminology.

"Put yourself in the shoes of the Palestinians who first received Jews at the beginning of this century with little enmity, but later started resisting. History is now being repeated for the Palestinians. How should they be expected to react?"

667 5/6

4

"I'm not saying that Israel is an unjust cause. For the Jews it is a just cause, but isn't it something to be resisted on the part of the Palestinians? Precisely because Jews have suffered so much, maybe they should be more sensitive to the suffering of others. Try to understand why we are so concerned.

"Look, even if the U.S. is actually accepting 100,000 Soviet Jews per year (refugees, parolees, immigrants), people are talking about three-quarters of a million Soviet Jews emigrating in the next few years, a large number of whom will be going to Israel.

"Yes, it's true, as you have said, that there is no international human right to enter a particular country, but maybe this is something that should be changed. Australia, Canada, Western Europe should be asked to take more people. Why should we be the victims of the hang-ups of Christian societies that have practiced anti-Semitism? Jews are persecuted in these countries, not in Moslem societies, but we pay the price.

"This immigration now is a danger for Arabs, Palestinians and Jordanians. We fear transfer and we wonder as well how all of this will affect the peace option. Israel is now a superpower in the region; Palestinians are minuscule, with no power at all."

Our group made several points: We questioned the Ambassador's view of the history of 1967 and Israel's reason for occupying land. We stressed the importance of Arab statements that specifically distinguished between Israel's general right to accept immigrants and any Arab concern about the territories specifically. We note that generalized Arab statements only reawakened fears about continued Arab refusal to accept Israel's legitimacy. We stressed the importance of moving the peace process forward and not just with the Palestinians but with others in the Arab world as well.

The Ambassador's response to these and related points:

"It is the special duty of Israel to be more sympathetic. Jews have suffered so much that they should have a conscience about this problem of the Palestinians...In Jordan, as you know, we've tried hard to get the peace process going. Now the Palestinians have taken their rightful place in the peace process. Palestinians and Israelis must face the reality of each other and start the process, leading to a global process for all parties in the region. We in Jordan don't believe in a bilateral process, but rather a general settlement. It's hard but it will work and create a genuine peace.

"I just received a communique from Amman with the text of a statement issued at the end of the Arab Cooperation Council (Egypt, Iraq, Jordan, Yemen) talks. It refers only to Soviet Jewish settlement in the occupied territories, not Israel proper.

"Yes, I understand your point that Israel today cannot

667 6/6

5

politically enact a law barring settlement in the occupied territories, but that fact can't alleviate the Palestinian concern...And concerning A.I.D. and American Jewish money, while that money must be spent in Israel proper, it could release money for settlements in the occupied territories.

"There has to be the political will in Israel on how to deal with the issue of where Israel stops and other countries begin."

The meeting ended with thanks on both sides and vague promises to continue to meet from time to time.

NOTE: This memorandum reflects my own notes only, not those of my colleagues.

END

שמואל/מיידן
57805

אל : ניו-יורק - וושינגטון
ידיד

דע : פלג

ועידת הנשיאים

להלן תוכנית ביקורים של חברי ועידת הנשיאים כפי שהיא נכון
להיום:

יום א' - 25/2

15:50 - הגעה
נסיעה לירושלים

20:00 - א"ע פותחת - אורח הכבוד: שר החוץ. "תהליך השלום"
במלון היאט.

לינה - היאט

יום ב' - 26/2

0800 - יציאה לאשדוד
9:30-12:00 - ביקור בבסיס חיל הים אשדוד

סדרה לירושלים

13:30 - א"צ עם מ"מ רה"מ ושר האוצר ואנשי משרד האוצר
במלון.

15:30 - מפגש עם עולים חדשים מאתיופיה.
16:00 - מפגש עם עולים חדשים מברה"מ
16:30 - פורום ציוני - צ'רנסקי ואחרים
17:30 - מועצה ציבורית למען יהודי ברה"מ
18:00 - שמחה דיניץ

(כל הפגישות הנ"ל במלון)

19:30 - יציאה למלון פלאזה
20:00 - מפגש עם שגריר ארה"ב ורעייתו
20:30 - קבלת פנים לשגרירים זרים ואורחים נוספים
22:30 - מפגש במלון היאט עם פעילים מ"שלום עכשיו" ו"עוז
ושלום".

- 2 -

יום ג' - 27/2

- 07:45 - א"ב במלון עם שר הבטחון
 - 08:45 - מפגש במלון עם שר המשפטים
 - 10:00 - פנל אקדמי - מומחים ממכון דויד ומכון יפה
 - 11:30 - יציאה מהמלון
 - 12:00 - נטיעת עץ בסטאף
 - 13:30 - א"צ עם עתונאים ישראלים וזרים במלון
 - 15:15 - פנל הסברה - תקשורת
 - 17:15 - יציאה לבית הנשיא
 - 18:00 - הבלת פנים מטעם נשיא המדינה
 - 20:00 - א"ע מטעם יו"ר הכנסת בכנסת
- נסיעה לשדה התעופה - הגעת עולים (אופציונאלי)

לינה בהאט

יום ד' - 28/2

- 07:45 - א"ב עם פלסטינאים
- 09:00 - תדרוך אמ"ן - במלון
- 09:45 - שיחה בנושא שת"פ אסטרטגי
- 11:00 - יציאה לגוש עציון
- סיור + מפגש עם תושבי הגוש וא"צ במקום
- 14:00 - ביקור בממשל בית לחם
- 15:45 - פגישה עם ראש העיר עדי קולק במוזיאון מגדל דוד
- סיור במוזיאון
- 17:30 - פגישה במלון עם הפורום הישראלי ואחרים במסגרת TOWN MEETING (עד 19:00)
- 20:00 - א"ע מסכמת: אורח כבוד - ראש הממשלה
- 22:15 - יציאה לשדה התעופה
- 01:00 - המראה

תפוצות

19 בפברואר 1990

15

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

דף מתוך 2 דפים
סוג בשחוני: בלמ"ס
דחיפות : רגיל
תאריך וז"ח : 23/2/90
מס' מברק :

אל: המשרד

1/2 623

אל: מצפ"א

כנס נקרא"ק - סיוע

נ. הרי-חבניט ✓
נ. צ. ז

מצ"ב מכתב המשוגר מנשיא נקרא"ק לכל חברי הקונגרס.

פלג

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

TO MEMBERS OF CONGRESS

2/2 623

Dear

On behalf of the over 500 delegates representing the 13 national and 117 community agencies of the National Jewish Community Relations Advisory Council meeting in Plenary Session in Phoenix, I wish to convey to you the delegates' unanimous support for sustaining current US foreign aid levels to Israel in FY 1991.

Israel shares fundamental democratic values with us, and has developed a mutually beneficial strategic relationship with the United States. This vital American assistance will continue to assure Israel's security in the face of continuing threats posed by well-armed and hostile Arab states.

We are well aware of the vigorous debate which has been stimulated in regard to the overall US foreign aid program, particularly in light of the dramatic developments occurring in Eastern Europe. We believe additional funds should be made available within our country's foreign aid program that will enable the United States to support those emerging new democracies. Unfortunately, the winds of change toward democratization in Eastern Europe have not touched the Middle East, a region in which world peace and stability remain threatened. Thus, United States interests still require this nation to provide the support that this unstable region requires.

We are confident that the thorough examination of resources in the national budget, which will take place during this session of Congress, will yield the necessary means to achieve all US foreign policy and national security objectives, including support for a strong and secure Israel.

Sincerely,

Arden E. Shenker
Chair

** יוצא ✓

שמור

**
**
**

חוזם: 2,19621
 אל: בטחון/1012, רהמש/519, מצב/2251
 מ-: המשד, תא: 220290, זח: 1457, דח: מ, סג: שמ
 תח: 8 גס: צפא
 8: נד

שמור/מידי

אל : לשכת רה"מ - מר הרי הורביץ
 לשכת שהב"ט - עבור מירי
 לשכת ממרה"מ ושר האוצר - עבור שרה

מאת: משה"ח, מח' תפוצות

ועידת הנשיאים

להלן תוכנית ביקורם של חברי ועידת הנשיאים כפי שהיא נכון להיום:

יום א' - 25/2

15:50 - הגעה
נסיעה לירושלים

20:00 - א"ע פותחת - אורח הכבוד: שר החוץ. 'תהליך השלום' במלון היאט.

לינה - היאט

יום ב' - 26/2

0800 - יציאה לאשדוד
9:30-12:00 - ביקור בבסיס חיל הים אשדוד

חזרה לירושלים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

13:30 - א"צ עם מ"מ רה"מ ושר האוצר ואנשי משרד האוצר במלון.

15:15 - מפגש עם עולים חדשים מאתיופיה.
 15:45 - מפגש עם עולים חדשים מברה"מ
 16:30 - פורום ציוני - צ'רנסקי ואחרים
 17:30 - זאב ביילסקי ר' עירית רעננה
 18:00 - שמחה דיניץ

(כל הפגישות הנ"ל במלון)

19:30 - יציאה למלון פלאזה
 20:00 - מפגש עם שגריר ארה"ב ורעייתו
 20:30 - קבלת פנים לשגרירים זרים ואורחים נוספים
 22:30 - מפגש במלון היאט עם פעילים מ'שלום עכשיו' ו'עוז ושלום'.

יום ג' - 27/2

07:45 - א"ב במלון עם שר הבטחון
 08:45 - מפגש במלון עם שר המשפטים
 10:00 - פנל אקדמי - מומחים ממכון דיין ומכון יפה
 11:30 - יציאה מהמלון
 12:00 - נטיעת עץ בסטאף
 13:30 - א"צ עם עתונאים ישראלים וזרים במלון
 15:15 - מר טדי קולק (טעון אישור)
 15:45 - יהדות מצוקה, אנטישמיות - אליקים רובינשטיין, מיכאל שילה ויואל בר-רומי
 17:15 - יציאה לבית הנשיא
 18:00 - קבלת פנים מטעם נשיא המדינה
 20:00 - א"ע מטעם יו"ר הכנסת בכנסת
 נסיעה לשדה התעופה - הגעת עולים (אופציונאלי)

לינה בהיאט

יום ד' - 28/2

07:45 - א"ב עם פלסטינאים
 09:00 - תדרוך אמ"ן - במלון
 10:00 - שיחה בנושא שת"פ אסטרטגי
 11:00 - יציאה לגוש עציון
 - סיור + מפגש עם תושבי הגוש וא"צ במקום

משרד החוץ-מחלקת הקשר

14:00 - ביקור בממשל בית לחם
 17:30 - פגישה במלון עם הפורום הישראלי ואחרים במסגרת TOWN MEETING (עד 19:00)
 20:00 - א"ע מסכמת : אורח כבוד - ראש הממשלה
 22:15 - יציאה לשדה התעופה
 01:00 - המראה

תפוצות

לש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, תפוצות, בנצור, מצפא, רביב, מאור

NATIONAL JEWISH COMMUNITY RELATIONS ADVISORY COUNCIL
PLENARY SESSION PHOENIX, ARIZONA

FOR IMMEDIATE RELEASE

For further information, contact:
Kenneth Bandier (212) 684-6950

2/4 620

NJCRC SUPPORTS SUSTAINING CURRENT AID TO ISRAEL;
REAFFIRMS POSITION ON U.S.-PLO DIALOGUE

(Phoenix, Arizona--February 21)--The National Jewish Community Relations Advisory Council today sent a letter to every member of Congress urging them to sustain current levels of foreign aid to Israel in Fiscal Year 1991. In the letter the NJCRAC expressed confidence that the Congress would find the additional resources to meet United States interests in the nascent Eastern European democracies, while continuing to provide support for a strong and secure Israel.

"Israel shares fundamental democratic values with us, and has developed a mutually beneficial strategic relationship with the United States," the letter states. "This vital American assistance will continue to assure Israel's security in the face of continuing threats posed by well-armed and hostile Arab states."

The NJCRAC letter on foreign aid was unanimously adopted by the more than 500 delegates attending the NJCRAC Plenary Session in Phoenix, Arizona. It was one of several positions regarding Israel adopted by the plenum during four days of deliberations, which concluded today.

The NJCRAC, established in 1944 by the Council of Jewish

Executive Council, is the coordinating, planning and advisory body for the field of Jewish community relations. Its 13 national, and 117 community member agencies represent the overwhelming majority of affiliated American Jews. National agency members include the Anti-Defamation League of B'nai B'rith, American Jewish Committee, American Jewish Congress, Hadassah, and the Reform, Conservative and Orthodox movements.

The annual plenum is the highest policy-making body of the NJCRAC. While the organization's member agencies reflect a broad range of views on a number of key domestic and international concerns of the American Jewish community, the tone of the debates was civil and the plenum reached agreement on consensus positions.

In addition to asserting its position on foreign aid, the NJCRAC Plenum also reaffirmed its position regarding the U.S.-PLO dialogue. "To the extent that the Administration continues to regard its dialogue with the PLO as desirable," the NJCRAC position stated, "such discussions should explore all possibilities for reducing tensions and advancing prospects for a peaceful resolution to the conflict; and to use it to press the PLO to abrogate those sections of the Covenant that call for Israel's destruction, to contribute to the ending of the uprising in the territories, and to take other constructive steps."

The NJCRAC further stated that the Administration should "carefully monitor and publicize those actions and statements of the PLO that bear upon the PLO's professed renunciation of

620 3/4

3

terrorism and recognition of Israel's right to exist; and, call upon the administration to engage in a continuing examination of the efficacy of that dialogue in light of those actions, statements, and the specific conditions the U.S. outlined when it first agreed to dialogue with the PLO."

Prior to the NJCRAC meeting in Phoenix, NJCRAC Chair Arden E. Shenker sent a letter to Prime Minister Yitzhak Shamir expressing the strong support of the NJCRAC for the historic aliyah of Soviet Jews to Israel. Shenker also advised the prime minister that he would share with the plenum delegates the Israeli Government's clarification that Soviet Jewish immigrants are not intentionally settled in the territories.

The Plenum discussed the issue of resettlement of Soviet Jews in Israel and the territories and decided not to adopt any position at this time. Plenum delegates voted to refer the issue to the NJCRAC Israel Task Force for further examination. The Task Force is expected to bring a recommendation on this issue to the NJCRAC Executive Committee for its consideration and action when it meets in Indianapolis on June 11th.

4/4 620

16

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

דף | מתוך 22 דפים

סוג בטחוני: שמור

דחיפות : בהול לבוקר

אל: המשרד

תאריך וז"ח : 22/2/90

מס' מברק : 602

אל: יועץ שה"ח לתפוצות. סמנכ"ל צפ"א
דע: מנכ"ל משרד רוה"מ. קונכ"ל נ"י. קונכ"ל לוס אנג'לס

ועידת נקרא"ק

1. ועידת נקרא"ק שהתקיימה בפניקס ב- 21/2-18 התאפיינה בנסיון של קבוצה מאורגנת שכללה את "הקונגרס היהודי האמריקני" (טד מאן) והרפורמים (דוד סאפרשטיין) להביא לאימוץ החלטות שתבקרנה את מדיניות ממשלת ישראל וראש הממשלה אישית. מאמצים אלו לא הניבו פירות והקבוצה נאלצה להסיר מסדר היום שתי הצעות החלטה בנושא "שתי מדינות" ו"שטחים תמורת שלום" המצ"ב, למרות שניהלה פעילות אינטנסיבית בנושא שרוכזה ע"י מטה מיוחד שבראשו עמד תום סמרלינג, מנכ"ל "נשמע" שהפיץ חומר מיוחד, ניהל לובי רגייס אנשים להצבעות השונות.

2. הפעילות המוקדמת שלנו ושל הארגונים הוכיחה את עצמה וידידנו הגיעו לוועידה מוכנים. בלטו בפעילותם סימור רייך, רות פופקין (הדסה) וקני ג'יקובסון (ADL). ב- 19/2 נפגשו השלושה עם אנשי קונגרס/רפורמים (טאד מאן, ג'קי לוין וג'ורדן בנד) והגיעו להסכם על הורדת מספר מהצעותיהם. הדברות זו נמשכה במהלך הכנס ואפשרה לידידנו להפעיל לחץ שיטתי על הקבוצה שבסופו של דבר נשא פרי. אין ילד יקניק מן המין ארצות איינז ויזון

Handwritten notes at the bottom of the page, including a list of names and dates:
טדי מאן, רות, דוד, ג'קובסון, ג'קי לוין, ג'ורדן בנד, טאד מאן, סימור רייך, רות פופקין, 2/22/90, 2/23/90, 2/24/90, 2/25/90, 2/26/90, 2/27/90, 2/28/90, 2/29/90, 3/1/90, 3/2/90, 3/3/90, 3/4/90, 3/5/90, 3/6/90, 3/7/90, 3/8/90, 3/9/90, 3/10/90, 3/11/90, 3/12/90, 3/13/90, 3/14/90, 3/15/90, 3/16/90, 3/17/90, 3/18/90, 3/19/90, 3/20/90, 3/21/90, 3/22/90, 3/23/90, 3/24/90, 3/25/90, 3/26/90, 3/27/90, 3/28/90, 3/29/90, 3/30/90, 3/31/90, 4/1/90, 4/2/90, 4/3/90, 4/4/90, 4/5/90, 4/6/90, 4/7/90, 4/8/90, 4/9/90, 4/10/90, 4/11/90, 4/12/90, 4/13/90, 4/14/90, 4/15/90, 4/16/90, 4/17/90, 4/18/90, 4/19/90, 4/20/90, 4/21/90, 4/22/90, 4/23/90, 4/24/90, 4/25/90, 4/26/90, 4/27/90, 4/28/90, 4/29/90, 4/30/90, 5/1/90, 5/2/90, 5/3/90, 5/4/90, 5/5/90, 5/6/90, 5/7/90, 5/8/90, 5/9/90, 5/10/90, 5/11/90, 5/12/90, 5/13/90, 5/14/90, 5/15/90, 5/16/90, 5/17/90, 5/18/90, 5/19/90, 5/20/90, 5/21/90, 5/22/90, 5/23/90, 5/24/90, 5/25/90, 5/26/90, 5/27/90, 5/28/90, 5/29/90, 5/30/90, 5/31/90, 6/1/90, 6/2/90, 6/3/90, 6/4/90, 6/5/90, 6/6/90, 6/7/90, 6/8/90, 6/9/90, 6/10/90, 6/11/90, 6/12/90, 6/13/90, 6/14/90, 6/15/90, 6/16/90, 6/17/90, 6/18/90, 6/19/90, 6/20/90, 6/21/90, 6/22/90, 6/23/90, 6/24/90, 6/25/90, 6/26/90, 6/27/90, 6/28/90, 6/29/90, 6/30/90, 7/1/90, 7/2/90, 7/3/90, 7/4/90, 7/5/90, 7/6/90, 7/7/90, 7/8/90, 7/9/90, 7/10/90, 7/11/90, 7/12/90, 7/13/90, 7/14/90, 7/15/90, 7/16/90, 7/17/90, 7/18/90, 7/19/90, 7/20/90, 7/21/90, 7/22/90, 7/23/90, 7/24/90, 7/25/90, 7/26/90, 7/27/90, 7/28/90, 7/29/90, 7/30/90, 7/31/90, 8/1/90, 8/2/90, 8/3/90, 8/4/90, 8/5/90, 8/6/90, 8/7/90, 8/8/90, 8/9/90, 8/10/90, 8/11/90, 8/12/90, 8/13/90, 8/14/90, 8/15/90, 8/16/90, 8/17/90, 8/18/90, 8/19/90, 8/20/90, 8/21/90, 8/22/90, 8/23/90, 8/24/90, 8/25/90, 8/26/90, 8/27/90, 8/28/90, 8/29/90, 8/30/90, 8/31/90, 9/1/90, 9/2/90, 9/3/90, 9/4/90, 9/5/90, 9/6/90, 9/7/90, 9/8/90, 9/9/90, 9/10/90, 9/11/90, 9/12/90, 9/13/90, 9/14/90, 9/15/90, 9/16/90, 9/17/90, 9/18/90, 9/19/90, 9/20/90, 9/21/90, 9/22/90, 9/23/90, 9/24/90, 9/25/90, 9/26/90, 9/27/90, 9/28/90, 9/29/90, 9/30/90, 10/1/90, 10/2/90, 10/3/90, 10/4/90, 10/5/90, 10/6/90, 10/7/90, 10/8/90, 10/9/90, 10/10/90, 10/11/90, 10/12/90, 10/13/90, 10/14/90, 10/15/90, 10/16/90, 10/17/90, 10/18/90, 10/19/90, 10/20/90, 10/21/90, 10/22/90, 10/23/90, 10/24/90, 10/25/90, 10/26/90, 10/27/90, 10/28/90, 10/29/90, 10/30/90, 10/31/90, 11/1/90, 11/2/90, 11/3/90, 11/4/90, 11/5/90, 11/6/90, 11/7/90, 11/8/90, 11/9/90, 11/10/90, 11/11/90, 11/12/90, 11/13/90, 11/14/90, 11/15/90, 11/16/90, 11/17/90, 11/18/90, 11/19/90, 11/20/90, 11/21/90, 11/22/90, 11/23/90, 11/24/90, 11/25/90, 11/26/90, 11/27/90, 11/28/90, 11/29/90, 11/30/90, 12/1/90, 12/2/90, 12/3/90, 12/4/90, 12/5/90, 12/6/90, 12/7/90, 12/8/90, 12/9/90, 12/10/90, 12/11/90, 12/12/90, 12/13/90, 12/14/90, 12/15/90, 12/16/90, 12/17/90, 12/18/90, 12/19/90, 12/20/90, 12/21/90, 12/22/90, 12/23/90, 12/24/90, 12/25/90, 12/26/90, 12/27/90, 12/28/90, 12/29/90, 12/30/90, 12/31/90.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון 602 $\frac{2}{\sigma 2}$

3. סעיף מההסכם היה שלא תהיה הצבעה בנושא התיישבות עולי בריה"מ בשטחים ושיתקים דיון בן 20 דקות עם ארבעה נואמים בנושא שהטיפול בנושא יועבר לוועדת ישראל. סאפרשטיין מהרפורמים מצא פרצה בהסכם והגיש הצעת החלטה הממליצה לוועדת ישראל לקבל החלטות ביקורתיות בנושא. הדגש בדבריו היה על כך שבניית שיכונים בשטחים בתנאי שלום משופרים מהווה למעשה עידוד להתיישבות עולים מבריה"מ בשטחים. התחולל ויכוח סוער הן על הנושא הנוהלי והן על הנושא המהותי. נשיא נקרא"ק פסק בזכות הדיון וההצבעה בנושא (וספג עקב כך ביקורת רבה). ה"קומיטי" הציעו הצעה מרכזת ובהצבעה היה תיקו (198:198) והיא נפלה. הצעת סאפרשטיין זכתה בהצבעה לרוב 216 לעומת 207. מחייבי ההחלטה פרשו אותה כבחלטת המליאה ולא היא. זוהי המלצה לוועדת ישראל. עם זאת הותירה ההחלטה משקע מריר אצל הידידים ובהנהלת הארגון. מצ"ב נוסח ההחלטה.

4. נאום השגריר למחרת היום התקבל בהתלהבות. בנאומו התייחס השגריר, בין השאר, לנקודות המחלוקת והתמקד במהות אש"פ, שאין לצפות מישראל ללכת לנוסחה של "שטחים תמורת שלום" בעידן של איבה ערבית, יחסי ישראל דרא"פ (עראפת איננו מנדלה), העליה מבריה"מ (הנושא איננו התיישבות בשטחים אלא עליה חופשית) ושת"פ אסטרטגי. לאחר נאום השגריר התקיים ויכוח פומבי על סוגית זכות הקהילה היהודית להשמיע דעות בנושאי התהליך המדיני בהשתתפות רייד ונשיא ה"קונגרס היהודי האמריקני" ליפטון שחייב את הזכות, מאחר והחלטות ממשלת ישראל משפיעות גם על היהודים בארה"ב, והציע "תכנית שלום" לפי קווי דו"ח מכוון יפה שלדעתו יכולה להשיג קונסנסוס בקהילה היהודית. ציין שאינם תומכים בלחץ על ישראל לשאת ולתת עם אש"פ (ליפטון אמר לשגריר שהצעות ההחלטה של ארגונו בנושא נוסחו על ידי טד מאן ללא ידיעתו). רייד הדגיש חשיבות הדיאלוג השקט עם ממישראל בכל הנושאים ושחיפת חילוקי הדעות פוגעת בישראל.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

602 ג' שגרירות ישראל
ושיננטון

5. ביום ג' אחה"צ החל הדיון בהצעות ההחלטה בנושא ישראל:
הדיאלוג בין ארה"ב לאש"פ - נכשלו הצעות החלטה של
הרפורמים/קונגרס/לוס-אנג'לס להרחיב החלטות אשתקד ולפרטן
והתקבלו ההחלטות המצ"ב המגבילות, בהשוואה להחלטות אשתקד, את
הממשל בנושא הדיאלוג (הוגשו ע"י יוסטון ובולטימור).
6. ביום ד' בבוקר הודיע נשיא נקרא"ק שקונגרס/רפורמים החליטו
להסיר מסדר היום את הצעותיהם בנושא "שתי מדינות" ו"שטחים
תמורת שלום". עד הרגע האחרון ניסו המציעים להעמיד תנאים
להסרת ההצעות (למשל להחליפן להתייחסות לסעיפים סלקטיביים
בהחלטה 242) אך ידידנו התנגדו והם נסוגו. לשואלים הם אמרו
שבעצם העלאת ההצעות השיגו את מטרתם, אך ברור שעבורם זוהי
אכזבה.
7. אין זה סוף פסוק. מסמך קהילת לוס-אנג'לס (המצ"ב) הועבר לדיון
בועדת ישראל (שתכנס באפריל), והוקמה תת ועדה בראשות הארוי
פילדס מלוס-אנג'לס (מיוזמי המסמך ושנפגש לאחרונה, עם אחרים,
עם ח'אלד אלחסן), בהשתתפות טד מאו, סיימור רייך ורות פופקין
לדיון וגייבוש ההצעה. נדאג להשתתפותנו הלא פורמלית בועדה,
ולטיפול בנושא גם בלוס-אנג'לס.
8. יחסי ישראל דרום-אפריקה
א. בתשובה לשאלה אמר המורשה וולפה שלהמשך הקשרים הצבאיים
בין ישראל לדרא"פ תהיה השפעה DEVASTATING על מעמד ישראל
בארה"ב, ושאם הנושא לא יפתר תוך 2-3 חודשים יוצר מצב
חמור. עוזר מזכיר המדינה לנושאי אפריקה הרמן כהן אמר,
בין השאר, שנושא יחסי ישראל-דרום אפריקה איננו מעניין
במיוחד את מדינות אפריקה המעונינות יותר בשת"פ מש"בי עם
ישראל והוסיף שלאחרונה הגיעו לארה"ב פניות ממספר מדינות
אפריקניות (קונגו, בנין, ניגריה) לחידוש יחסים עם
ישראל.
- ב. הצעת ההחלטה המצ"ב שהתקבלה מהווה ריכוך של הצעת ההחלטה
המקורית.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

602 $\frac{4}{22}$ שגרירות ישראל
ושינגטון

9. בריה"מ: במקום שגבריה"מ דובינין הגיע המזכיר הראשון בשגרירות דירקובסקי (נאמו מצ"ב). הנאום והתשובות לשאלות התאפיינו במתינות רבה (כולל ציון שהחלטה על ציונות-גזענות היא obsolete, and should be relegated to the dust-bins of history

דבריו התקבלו בתשואות רמות ובהתלהבות ונשמעו תגובות (מוגזמות) כ"נס", "מפנה היסטורי" וכו'.

10. יהודי בריה"מ : הצעות החלטה בזכות הגדלת המכסות שארה"ב קבעה להגעת יהודי בריה"מ לארה"ב הוסרה, לאחר התערבות של מנכ"ל נקרא"ק, צ'רנין, והתקבלה הצעת החלטה של ה"קומיטי".

To maintain at least current numbers of refuge entry slots for Soviet Jews.

פלג 9/13
}

"--express concern to Prime Minister Shamir that statements rejecting the concept of land for peace appear to rule out sovereignty of any kind, appear to reject UN Security Council Resolution 242, and make it less likely that any representative Palestinians will join in the negotiations."

10. PROPOSITION 2: AMERICAN SUPPORT FOR ISRAEL

AMERICAN JEWISH CONGRESS

proposes to add the following at the end of p. 5, line 27: "Many within the Jewish community likewise believe that ultimately a two-state solution is the best solution, provided that such a solution is the end point of a series of mutual confidence-building measures, and provided that the Palestinian state is demilitarized and that Israel is free to take all steps necessary to detect and remedy any breach of a Palestinian commitment to remain demilitarized."

602 $\frac{5}{22}$

1 200/

2 200

Motion: When the Israel Task Force convenes to consider language on this subject for the Joint Program Plan, it is the sense of this plenum that their report should ~~include at least these 4~~ give serious consideration to at points:

1. Our top priorities in respect to the resettlement of Soviet Jewry today are to get them out of the Soviet Union and to raise the massive amounts of money necessary to resettle and house them.

2. We applaud recent Israeli government statements clarifying that the government will not "encourage" resettlement in the administered territories.

3. But under the conditions of housing shortage that will soon prevail, olim will settle wherever jobs and affordable housing are made available to them; and therefore the construction of new housing in the administered territories will have the direct effect of encouraging settlement there. This may detract from the aliyah potential and our fundraising.

4. The construction of new housing in the territories can only increase tensions between Israelis and Palestinians living there, possibly disrupting delicate negotiations.

602 2

2 200

3

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

1) " -- carefully monitor and publicize those actions and statements of the PLO that bear upon the PLO's professed renunciation of terrorism and recognition of Israel's right to exist; and, call upon the Administration to engage in a continuing examination of the efficacy of that dialogue in light of those actions and the specific conditions the U.S. outlined when it first agreed to dialogue with the PLO."

2) "To the extent that the Administration continues to regard the dialogue with the PLO as desirable, such discussions should explore all possibilities for reducing tensions and advancing prospects for a peaceful resolution to the conflict; and to use it to press the PLO to abrogate those sections of the Covenant that call for Israel's destruction, to contribute to the ending of the uprising in the territories, and to take other constructive steps."

602 $\frac{7}{22}$

התביעה והתגובה

3 מסמך

-----The Status Quo in the West Bank and Gaza Strip is not an acceptable state of affairs

602^g
-----The Israeli government's four-point peace plan deserves the full support of the American Jewish community. We encourage Palestinians and the Arab nations to accept this plan and to help in the process which will lead to free elections.

-----We strongly support the aliyah of Soviet Jews to Israel and call upon the United States government to use its good offices to ensure that continued aliyah will take place in an expeditious manner. Likewise, we recognize the obligation of the American Jewish Community and world Jewry to join in financially supporting this historic exodus.

-----We should organize frequent missions to Israel for local civic, ethnic and religious leaders, exposing them to the complexity of issues and range of possible solutions

-----We need to interpret to public officials, media and the general community the continuing firm support in the organized Jewish community on the fundamentals of U.S. support for the security and stability of Israel

-----We support continued high levels of aid for Israel, both in economic and military assistance and encourage national agencies and local JCRCs to develop materials that make the case for Israel on other than geo-political grounds

The above areas of consensus are crucial. However, we must also recognize that American Jews, reflecting the political dialogue and differences in Israel, embrace many divergent points of view. These differences do not weaken us. They strengthen us and demonstrate the ability of our community to maintain and encourage dialogue on important issues.

We recognize that some American Jews have distanced themselves from Israel and the organized Jewish community. Because of indifference or ignorance or because of the overwhelming complexity and apparent hopelessness of the situation, some American Jews have become disenchanted. Among these there are many young Jews who have never known a world without a State of Israel. In order to stem such disenchantment, the American Jewish community must provide a forum for voicing support for Israel and for presenting differing views on peace in the Middle East.

The areas of non-consensus among us are:

-----Characterization of the PLO: While a majority of Israelis do not support direct talks with the PLO, there is a significant minority who do. Likewise, American Jews disagree on whether any change has taken place since Arafat's statements in Geneva, and the degree and extent of the change.

-----Who should sit across the table from Israel in negotiations

-----Imposed timetable on either the Israeli or Palestinian sides.

LOS ANGELES DRAFT

PAGE 3

- Usefulness and appropriateness of the U.S.--P.L.O. dialogue.
- Place of public discourse and dissent in openly criticizing Israel in general newspapers, magazines and public forums
- Legitimacy of the Palestinian nationalism
- Territorial compromise

We recognize the differences of opinion within our community and in Israel. Therefore, we need to encourage activities and programs that help bring our community together for thoughtful and meaningful discussion. These programs would include:

- Provide forums within the Jewish community where differing viewpoints can be heard
- Seek a broad range of speakers from Israel to speak before communal organizations and encourage Israeli officials visiting the United States to meet with various Jewish organizations that hold differing viewpoints

All programs presented by our community should function with the following guidelines:

- When engaging on forums in which different points of view are represented, careless and destructive name-calling should not be permitted. The debate should be conducted in an atmosphere of civility, respect and a recognition of the integrity of the opposing viewpoint
- Slander, especially, in the form of McCarthy-like accusations of one Jewish organization against another should be denounced and condemned by the organized Jewish community. Persons who hold opposing viewpoints should not be held up for public ridicule.
- We need to reach out and educate all American Jews on the subject of Israel and the Middle East. In the presentation of Israel and Middle East issues, we should seek the airing of all opinions and the opportunity to grapple honestly with the issues in a manner that includes, rather than excludes any segment of the community.

CONCLUSION: We must work together to find ways to strengthen Israel's support in the United States, taking into account the divisions and differences which exist, both in Israel and the United States. Israel's security has been, and remains the unifying theme and impetus for American Jewish concern.

602 ¹⁰/₂₂

3

Adopted by the NJCRAC Plenary Session, meeting in Phoenix, Arizona, February 19, 1990.

The Jewish community relations field recognizes that the Government of Israel is signatory to the United Nations Resolution against Apartheid. We are gratified that the Israeli Government has reaffirmed its policy commitment to terminate as soon as possible all military contracts with South Africa entered into prior to 1987 and that these contracts will not be renewed. The Jewish community relations field strongly supports the international arms embargo of South Africa. We welcome recent press reports that the Government of Israel is working towards termination of existing arms agreements on an expedited basis

602 $\frac{11}{22}$

5 1100/

NATIONAL JEWISH COMMUNITY RELATIONS ADVISORY COUNCIL

602 ¹²
—
22

5

PLENARY SESSION

ADDRESS OF OLEG DERKOVSKY

First Secretary

Embassy of the Union of Soviet Socialist Republics
to the United States

Hyatt Regency Hotel

Phoenix, Arizona

February 18, 1990

6 in 001

602 $\frac{13}{22}$

1

Few would dispute today the notion that we are living in a rapidly changing world. Indeed, after a long period of time, when the world order based on confrontation between two social political systems, first and foremost between the USSR and the United States, was perceived as inevitable and the only possible state of international affairs.

Today's changes are regarded by many as something incredible, bordering on the miracle. These changes are warmly welcomed by the absolute majority of governments and peoples all over the world. They lessen the threat of a nuclear disaster, create a favorable atmosphere for moving toward a kinder and gentler world.

(Applause.)

These changes are directly linked to the domestic processes in which the Soviet Union set forth five years ago a course aimed at revolutionary restructuring of our society based on broad

democratization, fundamental return of the economic mechanism and

economic management, drastic overhaul of the political system. On the scale of values, we give unquestioned priority to universal human values. And -- (Applause.)

We believe that these values must prevail over ideological considerations. We realize -- (Applause.)

We realize that with all this diversity in terms of existing social and political systems, our world is still one single whole. This shrinking planet of ours, Earth, is our common heritage and property. It is essential, therefore, that as a human race, we rise above differences in traditional controversies for the sake of human survival. (Applause.)

We are different as far as our national cultural and ethnic traditions are concerned and shall remain different, each with one's own interests and one's own realities. But our objectives are common: Freedom, equality, and justice.

The ways and means of achieving these objectives as well as the forms and concrete shapes they may take in various countries might be different. There are many people in this country who have doubts regarding our ability to solve our economic problems. This is understandable because the state of the Soviet economy and some other developments in my country do give rise to concern. There is some overheating political activity, but that has been generated by the processes of renewal and democratization of public life. This does create problems, but in our situation, a slower pace would probably create even bigger problems.

602 $\frac{14}{22}$

2

There is a serious debate in the society, in the Soviet society, with regard to the best ways and means of achieving their objective of Perestroika. Radical opinion demands a faster pace of reforms. The conservative link makes warnings trying to slow down changes or simply to resist them. This is a fact of life now in the Soviet Union. Of course, there are pragmatists who are in between.

In short, a real political struggle is evolving in the Soviet Union on most crucial issues, how best to address the nationalities question, what kind of new arrangements should be made between republics in the Soviet Union, how to respond to demands of full independence proclaimed by certain nationalistic circles in Latvia, Estonia, Lithuania, Georgia, et cetera.

There are no easy answers to these questions, no magic formulas or yardsticks. The road to success is through civilized dialogue and determined movement forward in establishing institutions and making laws of a democratic society.

At this time, Perestroika is going through perhaps its most difficult period. It has turned out that the most complex revolution is a peaceful revolution, a change in the minds of the people. We have a concept of Perestroika. We are continuing a creative search for proper approaches to implement some of the individual elements. Despite all the difficulties, we keep moving steadily forward. We are convinced of our ultimate success.

One of the elements of the economic program of Perestroika is the integration of our country into the world economic system. Our economic ties with the United States could play no small role here. The strategic goal is truly large scale: Mutually advantageous cooperation and interaction of the Soviet and American economies. This would benefit both sides.

Unfortunately, what stands in the way are the remaining discriminatory barriers, whether the absence of most favored nation status or the outdated COCOM regulations.

The U.S. administration declared at Malta that it was ready to move toward normalization of trade and economic relations. We do hope that this readiness will be translated into concrete deeds. We are aware of the nature of discussions in American political quarters regarding the fate of Perestroika, whether it is in the United States' interest to see Perestroika succeed or fail.

There are also more philosophical observations being made to the effect that advances on the Soviet Union and Eastern Europe constitute the collapse of Communism and the ultimate triumph of capitalism.

Some even believe that the end of history has come. We obviously disagree with such conclusions.

Yes, we have failed in our experiment with socialism in our attempts to put into life ideals and dreams of social justice as they had been perceived by founding fathers of socialism. Yet, the idea of socialism is not dead since ideas do not die.

I urge you to regard Perestroika as a fresh start to achieve the noble goals of freedom, democracy, moral integrity, material and cultural prosperity. (Applause.)

We are starting to create a society capable of developing and renovating itself, a society with dynamic and effective economy with a real--not just declared--power of people, oriented toward meeting the requirements of a truly free man, a society with its own effective system of checks and balances. I'm speaking about a system of government which would place above all else the needs and interests of a human being which would create conditions for realizing the unique potential and talents of each and every individual.

I'm sure you're informed about the recent plenary session of the Central Committee of the CPSU. By endorsing a new draft platform for the party, we have made a giant step toward a democratic socialism, a step along the way of transferring power from the party to democratically elected councils. The party itself is changing its role. It is determined to continue to fight for the leading role in the society by political means in competition with other social, political movements, not by monopolizing power and not by fixing such a monopoly in the constitution. (Applause.)

The above-mentioned platform promotes the idea of establishing a presidential system of government in the Soviet Union; that is, concentrated executive power in the hands of a president and his cabinet. The next important stage will be the XXVIII party congress, maybe June, July, which is empowered to adopt the platform I have spoken about.

It is worthy of note that the acceptance by western countries in the last 50 years of number of principles of socialism and, above all, the social protection of an individual is the reason why western civilization has found a way out of the deepest crisis into which it was plunged in the '30s.

Today we are being criticized for introducing capitalist market elements, allegedly undermining our state-owned enterprises and thus socialism.

Ironically, President Roosevelt was accused in the 1930s of "Sovietizing," America and of ruining free enterprise. Now it seems that we have

602 $\frac{16}{22}$

exchanged roles. It is socialism that should show the ability to overcome the crisis on the basis of revolution and renovation of fundamental values.

As for the question on which of the two existing social systems will prove to be the best in giving people greater freedom and well-being, let us leave it for future generations to decide. Most probably the exemplary social structure of the third millennium will sensitize all positive experience accumulated by mankind.

A few words about Soviet-American relations. There is every reason to assert that over the past years, U.S.-Soviet relations have been elevated to a qualitatively new level. A series of high-level meetings and contacts in Moscow and Wyoming ministerials and finally the shipboard summit at Malta each took us further away from confrontation and closer to cooperation. The most important result is the strong mutual perception that the threat of war has greatly diminished.

The so-called "enemy-image" which is being eroded. The cold war is basically behind us and every major prerequisite is there to effect a decisive turn in our relationship toward more cooperation, more interaction and true partnership as an integral part of the global process of normalization of international situation. (Applause.)

At Malta our leaders reached a broad agreement on a program of practical steps to further develop our relationship. A landmark event in this process will be President Gorbachev's visit to this country in late June of this year for a full-fledged Soviet-American summit. I think it will be no exaggeration to say that the year 1990 promises to be one of the most productive in terms of Soviet-American agreements in the key area of our relationship--security and arms control.

It is a fact of life that the Soviet Union and the United States are the two major and most powerful states in the contemporary world. This does not confer them any special privileges but imposes very special responsibility. For we are the custodians of tremendous and terrifying power capable of destroying this civilization. This danger--and it did not cease to exist--makes irrelevant scholastic disputes on capitalism and socialism.

If, God forbid, a nuclear disaster were ever to break out, ashes for what we call capitalism would be undistinguishable from ashes for what we call socialism. Therefore, cooperation between us is not just one option. It is the only option. (Applause.)

The changes in our military posture and

602 1/2
22

5

thinking are well-known. These changes are real ones, and not just hasbara. (Laughter.)

This is the only Hebrew word I know, and -- (Laughter).

And these changes are being recognized as such in this country as well. In turn, we are encouraged that for the first time in the post-war history a serious discussion is under way in the United States about a need for a fundamental revision of the United States' military strategy and posture. (Applause.)

Just two years ago, we had the conclusion of the INF Treaty that actually eliminated a portion of our nuclear arsenals. At this point we're aiming at cutting our strategic inventories by half. So the trend is unmistakable: progressively deeper cuts, with each phase reinforcing stability and predictability of our strategic relationship.

Our military alliances will be evolving, too. We want to see the solution to be in the direction of reducing the military content and emphasizing the political orientation of those organizations.

This brings us to the momentous changes which are taking place in the countries of Eastern Europe. Let me stress that as those countries are changing, everyone can see that people there are completely free to choose their own paths and their own methods of building new societies. Our respect for their choice means respect for full sovereignty of the countries of Eastern Europe unconstrained by ideology, respect for their independence.

Encouraging progress has been made in other issues of the U.S.-USSR overall agenda. We have added a new item to our agenda, the so-called global problems--environment, terrorism, drugs--and the first discussions have been encouraging. If we do not come to grips with environmental problems, we might one day begin competing not for political supremacy or spheres of influence, but for access to water, fresh air, and even a green lawn. (Applause.)

A few words about the nationalities problem in the Soviet Union. The Soviet leadership put the nationalist question high on the agenda of Perestroika. A special resolution on that score was adopted by the 19th Party conference in June 1988. The Soviet state was founded as a result of the will and inspirations of the multi-national family of peoples. On this banner is inscribed the right of nations to self-determination, revival and advancement of national cultures, accelerated progress of formerly backward national regions, and the elimination of strife between nations.

In this sphere our performance was also not

602 ¹⁸/₂₂

6

up to the mark because of breaches of the rule of law during the personality cult period, and by the ideology and psychology of stagnation. Many acute questions that derived from the very development of nations and nationalities were swept under the rug. The negative phenomena that accumulated over the decades has been neglected and ignored for a long time and were not properly assessed; hence, the problems we are facing today. Perestroika in the nationalities question means that ethnic groups residing outside their national territories, or ethnic groups that have no such territories, should be granted the opportunities to fulfill their national cultural needs, especially in education, communication, folk arts. They should also have the opportunity to form national culture centers, to use the mass media, and to satisfy their religious requirements in this direction. (Applause.)

The most important principle of our multi-national state is the free development and equal use by all Soviet citizens of their mother tongues. Nationalities problems must be tackled in a calm spirit with a strong sense of responsibility. It is essential to create a social environment in which people of any nationality should feel at home in any part of our country.

September last a special party platform on the nationalities question was adopted. The major idea of this platform is to develop a contractual principle of the Soviet federation. We have in mind different forms of federated links, preservation of multi-faceted and diverse nature of life of nationalities with retaining the integrity and unity of the Soviet state. Our ideal is unity in diversity and multi-formity. Democratization created conditions for overcoming our inter-ethnic problems in a democratic way. But unfortunately, the paradox is that the national energy that has been given free rein by Perestroika is harmful to Perestroika, when it assumes radical extreme forms.

Alongside with positive developments, democratization brought about negative phenomenon--all sorts of extreme views, including racial bigotry. The problems of ethnic relations that engender separatism are very hard to solve.

It should be obvious that separatist trends are dangerous precisely because they can lead to the breakup and even disintegration of national entities themselves. And events in Armenia and Azerbaijan by chance speak for themselves. The nature of the difficulties we face today was explained by President Gorbachev when he spoke on February the 5th, only two weeks ago, in Moscow, at the Central Committee plenum, and I quote: "While making steps along the path

602 $\frac{19}{22}$

7

of Perestroika we have realized that the crisis that hit the country is much deeper and much more dangerous than first was anticipated."

And that explains many phenomena we are witnessing today.

The problems and contradictions which have been accumulating during previous decades in the depths of the social fabric came to the fore. Unfortunately, we did not manage to avoid mistakes and miscalculations in the course of Perestroika itself, and this also complicates the situation which is being characterized by tensions and anxieties, elements of apathy and disappointment.

Let me address now an issue which I'm sure is of concern to you. I know that it is of concern to you. Leaders of your organization in contacts with us have indicated their serious concerns in connection with what they see as a resurgence of anti-Semitic trends in the Soviet Union spearheaded by such groups as Pamyat. They spoke about the necessity to apply in practical terms the anti-racist provisions of the Soviet constitution. I want you to know that Prime Minister of the Soviet Union, Mr. Rishkov, 10 days ago, spoke from the rostrum of the party plenum in exactly the same terms. President Gorbachev, as the leader of a multi-national country, speaks publicly denouncing all sorts of racial bigotry.

Let me read now to you a brief document which I hope will shed sufficient light on the problem the way it is now and probably alleviate some of your concerns. I'm going to read to you a statement issued by the State Security Committee. Don't be surprised. You know -- everybody knows this committee. This is KGB. But it sounds like State Security Committee. I don't know. (Applause.)

The USSR State Security committee distributed a statement on February the 9th pertaining to rumors about alleged pogroms against Jews, the Azerbaijanis and the Armenians.

"To give credibility to these rumors," the statement says, "those who spread them cite the nationalistically tainted programs of some informal associations as well as hooligan and provocative attacks by individual elements like the one that recently took place at the Central Writers House in Moscow. Within --" and that's very important from my point of view.

"Within its competence, especially that part of it which concerns protection of the constitutional rights of Soviet citizens, the USSR State Security Committee cannot ignore manifestations of nationalist extremism and takes measures to combat them

602 ²⁰/₂₂

as provided for by the law. (Applause.)

"As for the rumors about pogroms, there is no concrete evidence to support these claims. The only information that the State Security bodies has been receiving are rumors themselves, reports of them by the mass media and requests by individual citizens for explanation about one rumor or another. Nevertheless, the KGB is following the development of the situation and will take the necessary measures if tension escalates. The State Security Committee relies on assistance from the public and those who know concrete facts about illegal actions or intentions to commit them.

"In these conditions," the statement continues, "it is important for the mass media to cover such sensitive issues in a more balanced way and not to circulate unverified information."

As to the incident mentioned in this statement I have read to you, the Attorney General of Moscow region has ordered an investigation, and this investigation is underway. Press reports in the Soviet Union do not exclude the possibility of criminal charges against those who participated in this provocation.

Let me turn now to another issue, the broader issue of human rights.

In an effort to bring our own laws and regulations in the sphere of human rights in conformity with international practice, in particular, the Helsinki Accords and the Vienna Declaration, the Soviet Parliament on November the 13th, 1989, started to consider a draft law on exit from and entry to the USSR. The draft law says about the necessity to establish a well-founded time frame for secrecy, that citizens must be informed of before when they're applying for a job. The disputes that may arise can be settled in court. That is helping to remove the problem of the so-called refuseniks.

The adoption of this law will create legal guarantees for ensuring the human right of leaving any country, including one's home, and returning to one's home country. At this time, virtually any citizen in the Soviet Union can obtain a foreign passport for five years for temporary travel or for permanent residence abroad. The duration of temporary stay abroad is determined by the person leaving the country at the time of applying for a visa.

The bill provides also that exit of a Soviet citizen for a permanent residence abroad is exercised on the basis of a document which confirms the permission by a respected foreign country to entry for this purpose. But this is not a limitation introduced on our own accord. The bill was approved in the first

602 $\frac{21}{22}$

9

reading in the USSR Supreme Soviet by 368 votes against 10 votes with five abstentions. The bill must be completed in a short time which will be needed to take into account the suggestions made by the deputies.

I wish to inform you that during the meeting between Foreign Minister Shevardnadze and Secretary of State James Baker held in Moscow on February the 7th and 9th, a thorough and very positive discussion of human rights and human affair issues took place. In the context of this discussion, the Soviets side reiterated its intention to enact a new emigration law shortly. (Applause.)

We are also now actively deliberating on a major piece of legislation--a draft law on the freedom of conscience and religious organizations. The purpose of that law will be to provide legal guarantees for the rights of citizens to the freedom of conscience and an opportunity for believers to participate in civic activities and in the renewal of our society. The draft law builds upon international legal norms as well as the provisions of the Vienna Concluding Document. That document contains, inter alia, such provisions as the possibility to publicly express and disseminate religious beliefs as well as religious education. (Applause.)

With regard to the status of Soviet Jewry: Jews play a significant part in the political, social, and cultural life in the Soviet Union. Thus, during the recent elections, many of them were elected as members of the Congress of People's Deputies. Citizens of Jewish nationality feature prominently among high school and university students. Many of them are scientists and winners of various national prizes and awards.

It will be recalled that a certain number of Jews are leaving the Soviet Union to take up permanent residence abroad. But the majority of Soviet Jews have no intention to leave the country. Our principle is to create as best possibilities as possible for those who want to stay in the USSR and develop their culture, religious heritage and language. (Applause.)

For those who want to emigrate, no obstacles exist anymore. (Applause.)

But we do hope that as soon as we succeed with the changes we are having in mind, that the people who left the Soviet Union will be encouraged to come back. The fact is that an organized Jewish community is reviving in the Soviet Union. More and more Soviet Jews are studying Hebrew, learning about Jewish history, celebrating Jewish holidays, and returning to synagogues. There are already -- there exists already more than a hundred of them in the Soviet Union.

In February 1989, a new Jewish cultural center was opened in Moscow named after Solomon Mikhoels,

a renowned Russian Jewish theater director who was a victim of Stalinist persecutions in 1948.

There are also a few other informal Jewish cultural centers and libraries in Moscow and other big cities--Leningrad, Kiev, Riga, Tallin and Minsk.

On February the 18th, 1989, the opening of the Soviet Union's first legal yeshiva took place. Eighty students, future rabbis have been enrolled in the first classes to be taught by five rabbis, three from Israel and two from the United States. The Soviet government will provide stipends for the students. No obstacles exist for those who want to study Hebrew, as I have mentioned before. (Applause.)

Another piece of information: The first Kosher bakery producing matzo opened in Moscow in March 1989, as well as a Kosher restaurant. (Applause.)

These are concrete examples of change in times with respect to Soviet Jews, but I want to stress specifically that such changes are taking place for all other nationalities in the Soviet Union, including Russian people, who probably suffered more than others in terms of losing their national identity, religious and ethnic aspirations during the stagnation period.

Freedom and democracy are indivisible. Either we, the Soviet people--Russians, Jews, Ukrainians, all--succeed, or we all fail. That is why success of Perestroika is in the interest of the people of the Soviet Union and the rest of the world. (Applause.)

Let me finish on this note. I probably unfortunately have no time to address the Middle East problem, which I am an expert of. I wish to thank you very much for your kind attention and for inviting me here to speak today.

602 $\frac{22}{22}$

1990-02-19 17:36

P. 02

662/55

2/3

ממשלת ישראל
THE PRIME MINISTER

Jerusalem,

February 19, 1990.
676-9

Dear Mr. Shaker,

On the eve of the 1990 Plenary Session of the National Jewish Community Relations Advisory Council I address the following message to all participants:

You are meeting in a historic period of great opportunity for our people, and I trust your deliberations will lead to intensified efforts by your Organization. While we do not for a moment relent in our striving for peace, security and economic stability, our top priority at this point is unquestionably the great Aliyah from the Soviet Union and the successful absorption of the olim. The whole Jewish people is called upon to make extraordinary efforts to receive and welcome our brethren from the Soviet Union who are coming to Israel. We are presently trying to overcome various transport difficulties and limitations. We are rushing the construction of housing and the creation of job opportunities. We are streamlining the absorption procedures.

World Jewry has undertaken a financial responsibility for a portion of the costs, which will be borne mainly by the people of Israel. I call upon you to put your shoulders to the wheel and help your communities in their fundraising efforts.

Mr. Arden Shaker
Chairman
National Jewish Community
Relations Advisory Council
443 Park Avenue South
New York, NY 10016-7322

1990-02-20 09:35

KESHER*NEW-YORK

1409144 03

02-19-90 06:34PM FROM OASIS BEDROOMS

P03

FEB-19-90 MON 14:24 NJUREU

F.04

1990-02-19 17:36

P.03

662/55 3/3

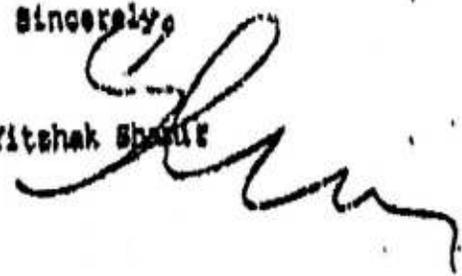
Lastly, we must devise ways to combat the coordinated Arab onslaught on Jewish immigration to Israel. This is typical of their long struggle against our return to Eretz Israel. To our regret, even before the establishment of our State they fought against Jewish immigration, and they have not relented in the 42 years of our independence.

But now we are sovereign in our own land, and will keep the gates open to every Jew who can reach our shores. Those who oppose Jewish immigration aim to undermine our State and to obstruct peace between us and our neighbours.

I wish you fruitful deliberations and success in your future activities.

Sincerely,

Yitzhak Shapir

מברק נכנס
אאא, חוזם: 15702

אל: רהמש/379

מ-: המשרד, תא: 190290, חז: 1341, דח: ב, סג: בל,

בבב

בלמס/בהול

לשכת הקונסול הכללי

מאת: לשכת ראש הממשלה

THE REICHMAN FAMILY
160 DELMONT AVENUE
TORONTO ONTARIO CANADA

I HAVE LEARNT WITH SADNESS THE NEWS OF THE PASSING
AWAY OF YOUR DEAR MOTHER, THE MATRIARCH OF YOUR
FAMILY, AND I EXTEND HEARTFELT SYMPATHY TO ALL OF
YOU IN YOUR GRIEF. MAY HER MEMORY BE A BLESSING AND MY
YOU FIND CONSOLATION IN YOUR DEVOTION TO TORAT
ISRAEL AND YOUR MA'ASIM TOVIM FOR AM ISRAEL AND
ERETZ ISRAEL.

- 2 -

YITZHAK SHAMIR
PRIME MINISTER

000

ד י ר

National Jewish Community Relations Advisory Council

443 Park Avenue South, New York, N.Y. 10016-7322

(212) 684-6950
Fax (212) 686-1353

February 15, 1990

Honorable Yitzhak Shamir,
Prime Minister of the State of Israel
Jerusalem, Israel

Dear Prime Minister Shamir:

As the approximately 500 delegates representing the 13 national and 117 community member agencies of the National Jewish Community Relations Advisory Council prepare to gather in Phoenix this coming week for the 1990 Plenary Session, I am writing to you on a subject of intense interest to those delegates.

We all are deeply moved by the prospect of hundreds of thousands of Soviet Jews emigrating to Israel in the years ahead. This new exodus represents an historic opportunity for Israel and for the entire Jewish people. The agencies comprising the NJCRAC pledge their firm commitment to work in close cooperation with the government of Israel in keeping the gates of the Soviet Union open for Soviet Jews while assuring their successful integration into Israel society.

I intend to share with the delegates your statements of January 30 and February 1, which we very much welcomed, that it remains the policy of the Israeli government to enable Soviet Jews, as all olim, to choose where they wish to reside, which clarified what you regarded as a misunderstanding of a portion of a speech you previously had delivered on this issue. We welcomed the statement of Foreign Minister Arens on this issue as well. Your statements have explained that Israel does not encourage Soviet Jews to settle in the territories, nor does Israel intentionally settle Soviet Jews there.

Please accept my kind personal regards.

Sincerely,

Arden Shenker
Chair

AS:rs1

cooperation in the common cause of Jewish community relations

1990-02-15 15:45

OFFICERS

CHAIR
Arden E. Shenker, Portland, OR
VICE CHAIRPERSONS
Friederick Frank, Pittsburgh
Shirley Joseph, Buffalo
David Leberbaum, Detroit
Donald E. Lefton, Miami
Michael Newman, St. Louis
Ruth Popkin, Haddassah
Steven Schwartz, Wilkes-Barre
M. William Shure, New Haven
Arnold Sweet, Dallas
TREASURER
Maynard Wischner, Chicago
SECRETARY
Berry Unger, Philadelphia
PAST CHAIRPERSONS
Albert E. Arant, Washington, DC
Jordan G. Sand, Cleveland
Lewis B. Gold, Louisville
Aaron Goldman, Washington, DC
Irving Kane, Cleveland
Jacqueline K. Lythe, MetroWest NJ
Theodore R. Mann, Philadelphia
Michael A. Pelevin, Flint
Bernard H. Trager, Bridgeport
Lewis H. Weinstein, Boston
Bennett Yanowitz, Cleveland
EXECUTIVE VICE CHAIRMAN
Albert G. Charlin
ASSOCIATE EXECUTIVE VICE CHAIRMAN
Lawrence Rubin

EXECUTIVE COMMITTEE
(in addition to the officers)
REGIONAL AGENCY REPRESENTATIVES
AMERICAN JEWISH COMMITTEE
M. Friedman, James G. Gershenson
AMERICAN JEWISH CONGRESS
Dore R. Mann, Julian Spirtz
B'NAI B'RITH - ANTI-DEFAMATION LEAGUE
M. B. Levinson, Seymour Reich
HADASSAH
S. Murawitz, Carolee E. Kammason
JEWISH LABOR COMMITTEE
E. Meiselman, Emanuel Murawchik
WISH WAR VETERANS OF THE U.S.A.
M. D. Galt, Jack Ulan
NATIONAL COUNCIL OF JEWISH WOMEN
M. Feldman, Sue Plaskin
UNION OF AMERICAN HEBREW CONGREGATIONS
A. J. Gilbert, Albert Yoran
UNION OF ORTHODOX JEWISH CONGREGATIONS OF AMERICA
M. Kowitz, David Luchins
UNITED SYNAGOGUE OF AMERICA - WOMEN'S LEAGUE
FOR CONSERVATIVE JUDAISM
M. Averbach, Franklin D. Kroutzer
WOMEN'S AMERICAN ORT
M. Feldman

COMMUNITY REPRESENTATIVES
Mara Abrams, Louisville
Roger Auerbach, Portland, OR
Donald Barish, Baltimore
Jack B. Blumenthal, Wilmington
Paul D. Borman, Detroit
Leonard A. Cole, Monroeville NJ
Albert Gamba, Cleveland
James Farley, San Diego
Robert Fraser, Milwaukee
David H. Goldman, Des Moines
Bernard Goldstein, Kansas City
Alan Goldstein, Central NJ
Peter Goodstein, Flint
James Gordon, Springfield, MA
Ruthellen Harris, San Francisco
Joseph Karselski, Houston
Suzanne Lambert, Hartford
Lynn Lynn, St. Louis
Paul Minkoff, Philadelphia
Norman Oredentzer, Rhode Island
Lester Pollock, New York
Joel M. Rees, Boston
Norman Sider, Indianapolis
Stephen P. Stone, Springfield, IL
Maynard Ungerman, Tulsa
Marcia Volpert, Los Angeles
Richard Westler, Chicago
Barbara Wiener, Fort Lauderdale
Jerry Yanowitz, Oakland

EX OFFICIO
Shoshana Cardin, NYC
Norman S. Davis, San Antonio
Raymond Epstein, Chicago
Harvey Fields, Los Angeles
Markie Goldstone, CRC Directors Assn.
Stuart A. Handwerker, Louisville
Helen Hoffman, Palm Beach
Jack S. Jacobs, Delaware
Harvey Kaplan, Kansas City
Alican Kasten, Cleveland
Stanley W. Lewis, New York
Israel Miller, New York
Burton Perlman, Cincinnati
Nan Rich, Miami
Theodore H. Seton, San Francisco
Daniel S. Shapiro, New York
Burton Siegel, AICW
JoAnn Spiegel, Pittsburgh
Sheldon U. Tenebaum, Savannah
Norman B. Tines, Rhode Island
Jerry Wagner, Hartford
Herbert Winder, Chicago
Matthew B. Weinberg, San Francisco
Bernard S. White, Washington, DC
Phyllis White, Women's American ORT

מברק נכנס
אאא, חוזם: 12180

אל: רהמש/233

מ-: רומא, נר: 132, חא: 140290, חז: 1400, דח: ר, סג: שם,

בבב

שמור/רגיל

אל אירופה א

מאת השגריר רומא

לש-119

שיחת סיימור רייך עם רוהמ' אנדריאוטי.

בהמשך לשלי לש-111 מה-14.2

התקשר סיימור רייך ודיווח לי טלפונית על שיחתו עם אנדריאוטי. מניח שרייך ידווח ישירות במפורט, להלן תמצית הדיווח.

1. פרשת מנזר אושוויץ.

רייך הסביר לאנדריאוטי שהגיע בראשות משלחת יהודית לשיחות בוטיקאן בנושא הדיאלוג היהודי-נוצרי עליו מעיבה מאד פרשת

אושויץ וביקש מאנדריאוטי לסייע בפתרונה.
אנדריאוטי העריך שהפרשה נופחה מעבר לצורך ולמעשה נסתיימה
וכששמע מרייך הסתייגות הבטיח לסייע והציע להעזר בשלושת
הקרדינלים הפלונים היושבים בותיקאן.
ביקש מאד לקבל דיווח מרייך על השיחה ורייך הבטיח לו לשלוח
דוח מארהב.

2. יהודי בריהמ'.

אנדריאוטי סיפר ששוחח עם גורבצוב על הנושא בביקורו ברומא
והבהיר לו שצריך להכיר בזכותם של היהודים הרוצים בכך לצאת
מבריהמ' אך גם חשוב לתת להם אפשרות לפעילות תרבותית ודתית
יהודית. שאל כמה נוסעים לישראל עתה וידע על אחוז ניכר,
היוצא לארהב. רייך מסר לו מספרים על העולים ועל גל העלייה
הגדול לישראל וציון את עליית האנטישמיות בבריהמ' והסכנה
לקהילה היהודית.

אנדריאוטי ציין שגורבצוב גם בשיחות פרטיות וגם בהצהרות
פומביות ציין שאמונה דתית היא זכותו של כל פרט ורייך ציין
שגורבצוב התייחס בודאי לנוצרים וגם לא גינה עד היום את עליית
האנטישמיות. אנדריאוטי הגיב שישוחח עם גורבצוב בנושא זה.

3. יחסים דיפלומטים בריהמ'-ישראל.

אנדריאוטי סיפר כי אמר לגורבצוב שאי קיום יחסים עם ישראל הם
אבסורד וגורבצוב ענה שהוא יחדש את היחסים כשישראל תחיל
הדיאלוג עם הפלשתינאים. אנדריאוטי ציין שגורבצוב דיבר על
תחילת הדיאלוג ולא העמיד תנאים אחרים לכן לדעת אנדריאוטי
חשוב שהתהליך יתחיל.

4. אשפ'.

אנדריאוטי ציין שערפאת הכיר ב-242 ו-338, אולם הוא נחלש
בגלל הקפאון בתהליך המדיני והוא חושש להסלמה באינטיפאדה אם
לא תהיה יוזמה כלשהיא.

רייך התייחס לעובדה שערפאת לא גינה את הפיגוע באוטובוס
באיסמעליה ואנדריאוטי ציין שזהו פיגוע לא של ערפאת אל
ג'יבריל. רייך ציין שאין זה משנה את העובדה שערפאת לא גינה
טרור זה.

5. שטחים.

אנדריאוטי העלה נושא האוניברסיטאות הסגורות ורייך ענה שבעזה
האוניברסיטאות פתוחות תמיד למרות ובגלל השפעת חמאס,
המייחסת חשיבות ללימודים ואילו ביהודה ושומרון אשפ' מוכן
להקריב גם את עתיד הנוער כדי לנצל האוניברסיטאות כמרכז
אלימות, לכן הטענות צריכות להיות מופנות לאשפ' ולא לממשלת
ישראל.

6. רייד העלה נושא האוירה והתקשורת העוינת באיטליה ולדעתו החד צדדיות של התקשורת גדולה יותר מאשר בכל מדינה אחרת. אנדריאוטי ציין שאין לממשלה יכולת שליטה על התקשורת הרואה בפלשתינאים צד חלש הראוי לתמיכה. הדגיש שהממשלה יותר מאוזנת בפעולותיה מאשר הרושם המתקבל מהתקשורת והוא ישקול בכ'ז אפשרות ליוזמה כלפי התקשורת.

אנדריאוטי ציין שאירוע צעדת ירושלים ותגובתה האלימה של המשטרה, גרמו להתרגשות רבה באיטליה וגרמו נזק רב לחדמיתה של ישראל. רייד ענה בתהיה- האם הפגנה דומה היתה יכולה להערך במדינה ערבית כלשהיא.

הערות:

1. לרייד התלוותה טוליה זאבי נשיאת איחוד הקהילות היהודיות באיטליה. זאבי הוזמנה ביוזמת רייד.

2. רייד התקשר לדווח דקות מספר אחרי שיחתו עם אנדריאוטי. התנהגות זו של רייד לפני שיחתו בבואו לקבל תדרוך צורת שיחתו וטיעונו והדיווח המפורט היתה עבורי משב רוח רענן.

הקהילה היהודית באיטליה למרות כל מאמצינו לא הרגילה אותנו בכגון זה.

דבריו

ססס

ס י ר ם

מ ב ר ק נ כ כ ס
אאא, חוזם: 12178

אל: רהמש/232

מ-: רומא, נר: 130, תא: 140290, חז: 1100, דח: ר, סג: שם,

בבב

שמור/רגיל

אל אירופה א'

דע כנסיות, קונכל ניו-יורק, שג. וואשינגטון

מאת רומא השגריר

לש-111

ביקור משלחת יהודית בראשות סימור רייך.

1. המשלחת הגיעה לרומא לפגישה עם הקרדינל CASSIDY בחוקף תפקידו כנשיא הועדה לדיאלוג יהודי-נוצרי.

CASSIDY החליף לפני שבועות מספר את הקרדינל וילברנדס, שפרש בהגיעו לגיל 80.

המשלחת נפגשה אתי בשגרירות לפי בקשתה לתדרוך מוקדם. במשלחת היו סימור רייך, ליאון פלדמן, רבי וולף קלמן רבי לוי קלמן בנ-פרת וגרהרד רייג'נר, מצידנו נוכח שוהם.

עם סיימור רייך עצמו שוחחתי גם בנפרד לקראת פגישתו עם רוהמ' איטליה אנדריאוטי. הפגישה סודרה לבקשת בני-ברית באמצעות שגרירות ארהב ברומא.

2. בשיחה ובתשובה לשאלות ציינתי כמה נושאים ביניהם הבאים:

א. הדיאלוג חשוב למרות כל הקשיים וצריך לשמר אותו פרשת מנזר אושוויץ היתה מכה קשה לדיאלוג ביוצרה אוריה של חוסר אמון, הפרשה לא נסתיימה והמשלחת צריכה לשים דגש על משקלה. על מנת למנוע סחבת אין סוף, צריך לדרוש לא רק הבטחות אלא מעשה קונקרטי כגון הנחת אבל פינה למבנה חדש.

ב. אני מציע להמנע מהזמנה יזומה של האפיפיור לבקר בירושלים. אם קסידי יעלה הנושא, להסתפק בתגובה שהוא יתקבל בשמחה ובכבוד הראוי. אין לנו כל ענין בביקור האפיפיור בתקופה זו בירושלים דבר שימקד תשומת לב מיותרת לבעיה.

ג. קסידי אינו עוסק בנושאים הפוליטיים ולכן אינני רואה צורך בהעלאת נושא היחסים הדיפלומטיים עם ישראל. אין סיבה אמנם להמנע מכך כשם שחשוב תמיד להדגיש את חשיבותה של ישראל בשיחות של משלחות יהודיות אולם אני מתדיע מפני הנטיה הקיימת אצל משלחות יהודיות לבקש מהויתקן לקשור יחסים דיפלומטיים עם ישראל. הגישה צריכה להיות בצורך ההדדי לשני הצדדים בקיום יחסים והויתקאן אינו עושה טובה לישראל בקשירת

יחסים.

הזכרתי הצהרת האפיפיור על אי קיום מכשול תיאולוגי להכרת הותיקאן בישראל והערכתו שהמכשול הוא אמנם פוליטי אך גם נובע מהמטען ההסטורי הארוך, גם דתי גם רגשי, המכביד על יחסי יהודים-נוצרים. לטענת הותיקאן שהם דואגים לגורל המיעוט הנוצרי במשרח התיכון וחוששים מנקמת הערבים במקרה הכרה בישראל, ציינתי שמן הדין לומר לותיקאן שיפסיקו להעלות טענה זו, שאפילו הערבים אינם מעלים כי על ידי כך הם עצמם הופכים את הנוצרים לבני ערובה.

ד. לשאלתם בענין העלאת נושא העליה מבריהמ' ובקשה מהותיקאן לסיוע להסדרת טיסות ישירות, הערכתו שאין לותיקאן שום השפעה בנושא זה על בריהמ' ולפי דעתי גם אין שום סיבה שיסייעו לנו בכך לכן אני עקרונית מסתייג מריבוי בקשות סיוע מהותיקאן בעיקר כאשר אין שום סיכוי לכך.

ה. בוותיקאן שורת תהיה לגבי השאלה מי מיצג את העם היהודי בנושא הדיאלוג. וילברנדס אמר לי כי הם ישמחו לשוחח עם כולם אולם הפיצול וריבוי העוסקים בנושא מקשה עליהם. רייך היה מודע לנושא.

ו. המשלחת (מפיו של ריגנר) בקשה שהשגרירות תבקש את ממשלת ישראל שתפעיל השפעתה על הארגונים היהודיים לבל 'ירוצו' בכל הזדמנות לותיקאן.

אמרתי לו כי התרעתי בעבר מפני 'עליה לרגל בלתי מכובדת זו'
אולם על הארגונים היהודיים בעצמם למצוא דרך להשפיע על
נציגיהם. סיימור רייך הסכים כמובן, אך הבהיר שהם חסרי אונים
בענין.

המשלחת תדווח על שיחתם לאחר קיומה.

דרורי

ססס

ס י ו ס

0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0

0100:0000,0
 0100:0000,0

0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0

0100:0000,0

0100:0000,0

0100:0000,0

1. 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0

0100:0000,0

0100:0000,0

0100:0000,0

0100:0000,0

0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0

0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0

0100:0000,0
 0100:0000,0

0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0

0100:0000,0
 0100:0000,0

0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0

0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0

0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0

0100:0000,0

0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0
 0100:0000,0

0100:0000,0

0100:0000,0

0100:0000,0

0100:0000,0

דחיפות: א"ב	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 1 פתוך: 5
סוג: בלמים		תאריך וזמן העור: 7.2.90 - 16:00
פס' פרוק: הפסד:	דע: מצפ"א	
א	פאת: השגרירות, וושינגטון	

להלן נוסח החלטות ה- CJF שהתקבלו אתמול בוועידתם במיאמי, בדבר הסיוע לקליטת עולי ברה"מ בישראל.

לשי שגדיר

שמה סניטמ רהג גההא געל ג/גל
 א/בין געאר ג/ג
 ג/ג ג/ג ג/ג ג/ג
 ג/ג ג/ג ג/ג ג/ג

תפוצה: 36 + לין

2/5
171

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

THE COUNCIL OF JEWISH FEDERATIONS

RESOLUTIONS

- For Action - February 6, 1990

1. In recognition of this historic moment for the Jewish people, the Council of Jewish Federations and its constituents, the Federations of North America, endorse the principle of equitable collective responsibility for the resettlement of Soviet Jews in Israel and in the United States.

2. The Council of Jewish Federations and the United States Federations hereby adopt a program of equitable collective responsibility for the funding of Soviet Jewish resettlement in the United States for fiscal 1990 (October 1, 1989 - September 30, 1990). This program includes a firm commitment by the United States Federations to accept their fair share of the United States resettlement responsibility. This may be done

171 3/5

1 in kind by resettlement or in cash payments to a
2 national pool. This responsibility is to be based on
3 an average net cost of \$1,000 per refugee*.

4
5 Each community will either resettle its fair share of
6 the total number of Soviet Jews being resettled in the
7 United States or (a) it will contribute to a national
8 pool a sum to fund the numbers of Soviet Jewish
9 refugees between the number it has resettled and its
10 fair share, or (b) it will receive from the national
11 pool a sum to fund the Jewish refugees above its fair
12 share.

13
14 3. The Council of Jewish Federations and the United States
15 Federations endorse a firm commitment to meeting each
16 community's financial responsibility for resettlement
17 in Israel, after prompt and appropriate consultation
18 between Federations and the UJA. Those Federations
19 that have not already done so should finalize their
20 respective share with UJA and make firm commitments to
21 aid this historic aliyah.

22
23 The CJF calls on Federations to support
24 enthusiastically the United Jewish Appeal's 420 million
25 dollars goal. The need is compelling and such support
26

27 -----
28 * CJF will, as soon as practicable, distribute a formal
29 document defining each Federation's specific responsibility
30 under this program, this document to be executed by each
31 Federation and returned to CJF.

4/5 171

1 is consistent with the partnership between the UJA and
2 Federations for over one-half century. This historic
3 opportunity to bring Soviet Jews to freedom will also
4 significantly build the State of Israel.

5
6 The Federations are encouraged to transmit their agreed
7 upon share of the UJA goal on a timely basis to signal
8 to the people of Israel that we are indeed their true
9 partners in this historic undertaking and that there
10 will be no discrepancy between goal and achievement.

11
12 The CJF commends the Jewish Agency for Israel on its
13 plans to reprioritize, liquidate assets and take other
14 steps to provide funds in excess of 200 million dollars
15 from its ongoing budget towards Soviet Jewish
16 absorption. In recognition of the even more stringent
17 budget requirements that such steps will create, CJF
18 and UJA join together in urging that Federations
19 maintain at least the present proportion of the
20 proceeds of their regular campaigns which are allocated
21 to HJA.

22
23 4. CJF and the United States Federations adopt a formula
24 for determining equitable collective responsibility
25 based on the campaign results of 1988. Each
26 community's percentage of the total United States
27 Federation campaign achievement will be the basis of
28 its responsibility for Soviet Jewish resettlement.

S/S HF

1 In order to determine the most equitable formula for
 2 future fiscal years, CJF will appoint a broad-based
 3 committee to examine alternatives and to report back at
 4 the November 1990 General Assembly.

5
 6
 7
 8
 9

10 Resoltn.CJF
 11 2/4/90

נכנס **
**
**
**

סודי

חוזם: 2,4191
אל: המשרד
יעדים: מצב/387, רהמש/39
מ-: ווש, נר: 113, תא: 050290, ח: 2030, דח: ב, סג: 10
תח: 8 גס: צפא
נד: 8

סודי / בהול לבוקר

אל: סמונכ'ל צפ'א

מאת: השגריר, וושינגטון

פגישת הנשיא בוש עם משלחת מועדון הנשיאים.

הנשיא פתח את השיחה בספרו על שיחתו עם ראש הממשלה הבוקר והביע צער העמוק על התקפת הטרור על אוטובוס התיירים הישראליים במצרים. הנשיא הוסיף כי מצא שתגובתו של רה'מ היתה עניינית, ולא ניכר היה בדברי רה'מ מרירות, אלא צער עמוק על התקרית.

הנשיא הגדיר השיחה עמו כחמה, והוסיף כי אמר לרה'מ שאסור שהתקרית תעיב או תמנע המשך תהליך השלום. בענין תהליך השלום אמר הנשיא, כי אינו בטוח היכן עומד התהליך, וכי הוא מודע רק לתסכולים שאחרים חשים אותם היטב בהיותם מעורבים בצורה יותר אינטנסיבית ואינטימית בתהליך.

הנשיא הוסיף כי יקבל בברכה הצעות ומחשבות של חברי המשלחת בנושא. יו'ר המועדון סימור רייך פתח השיחה בהבעת הערכה על דברי הנשיא בדבר הצורך להאבק באנטישמיות בארה'ב עצמה (התייחסות לדברי הנשיא בנאומו על מצב האומה לפני שבוע) ובתופעות אנטישמיות בברי'מ.

הנשיא נכנס לדבריו של רייך והוסיף, כי אכן השנויים ההיסטוריים להם אנו עדים בברי'מ מביאים בעקבותיהם גם תופעות מכוערות כמו הגברת האנטישמיות, והוא יעשה כל שביכולתו כדי להאבק בתופעות אלה. הממשל ימשיך לנהל מדיניות זהירה הן בתחום הצבאי, והן בתחום הדיפלומטי מתוך תקווה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שגורבצ'וב אכן יצליח, אך מבלי להניח לתקוות אלה לפגוע בכושרה ההגנתי של ארה'ב. כן ימשיך הממשל להאבק נגד תופעות אנטישמיות בברי'מ.

בסה'כ אנו זכאים לחוש כי המטרות המרכזיות של ממשלת ארה'ב הושגו, וזכאים גם להצביע על שביעות רצוננו מכך.

סימור רייך השיב כי הוא מציע שהנשיא יבהיר לגורבצ'וב שהתופעות האנטישמיות החדשות מזכירות את התופעות האנטישמיות של שנות ה-30 בגרמניה ובמדינות אחרות, אך בהבדל אחד שעתה קיימת מדינת ישראל שהינה מוכנה ומעוניינת לקלוט מספר גדול ככל הניתן של יהודים מברי'מ.

לכן, הוסיף רייך מן הראוי, שארה'ב תפעל מול הסובייטים בבקשה לאפשר טיסות ישירות מברי'מ לישראל וכן, לדרוש הכפלת הצוות הישראלי הפועל עתה במוסקבה כדי להקל על תהליכי היציאה. הנשיא השיב כי המזכיר בייקר יעלה שני הנושאים בשיחתו עם שה'ח הסובייטי.

רייך עמד גם על חשיבות הסיוע האמריקאי לקליטת עולים, וציין שמן הראוי שהממשל יתמוך בבקשתה של ישראל למתן ערבויות להלוואות עבור בניית מבני מגורים לעולים מברי'מ. בהמשך דבריו אמר סימור רייך, כי לנוכח ההתפתחויות חשוב גם שארה'ב תמשיך במעורבותה בקידום תהליך השלום במזה'ת ואין להעלות על הדעת הסתלקותה של ארה'ב מתהליך זה, אף אם קיימים חלוקי דעות לגבי אופן קידום התהליך. הנשיא השיב שאכן יש חלוקי דעות בין ארה'ב וישראל בענין קידום תהליך השלום, והזכיר שוב את נושא ההתנחלויות. רייך ספר על שיחתו הטלפונית עם רה'מ מהשבוע שעבר, שבעקבותיה פרסם הודעה, ושמשיתחתו זו הבין שאין זו מדיניותה של הממשלה לכוון עולים מברי'מ לישובים בשטחים. הנשיא השיב כי הישראליים אינם מגלים רגישות למדיניותה של ארה'ב בנושא השטחים וכי מדיניותה של ישראל רק מסבכת את העינינים. לשאלות חוזרות שלי לשניים מהמשתתפים עולה שהנשיא לא קישר בין מדיניותה של ישראל בנושא השטחים לבין נושא הערבויות.

רייך עמד בהמשך דבריו על חשיבותו של שת'פ האסטרטגי בין שתי המדינות. בצורך להגביר שת'פ זה, ובמיוחד לרקע העובדה שגולסנוסט לא הגיע למזה'ת. כדוגמא לכך הביא את ההתקפה על האוטובוס במצרים. רייך הזכיר בהמשך השיחה תפקידו של הנשיא בוש בעת שכהן כסגן הנשיא והוצאת יהודי אתיופיה (מבצע משה), וכי המצב היום עם פתיחת היחסים הדיפלומטיים בין אתיופיה לישראל מחייב המשך מעורבותו. הנשיא השיב, כי יודע שפעולה זו אינה גמורה וכי 'אנו נמשיך פעולתנו בסוגיה זו' בהמשך השיחה סיפר מקס פישר לנשיא על התגייסותה של הקהילה היהודית

משרד החוץ-מחלקת הקשר

האמריקאית לסייע לישראל בקליטת העולים מברי'מ ועל מחויבותם לגייס 420 מליון דולר בשלוש השנים הקרובות כדי לסייע לישראל במבצע קליטת העלייה.

הנשיא השיב שהוא מעריך מאד התגייסות זו והוסיף הערכתו על התנאים הקשים השוררים בברי'מ, וששמצב זה קל להטיל אשמה ואחריות על מיעוטים כמו היהודים.

סימור רייך חזר לתהליך השלום וציין המכשולים הרבים שיש להתגבר עליהם כדי להביא להתקדמות התהליך. כמו כן, ציין התפקיד השלישי של אש'פ. הנשיא השיב כי אף אחד בממשלו לא הציע לישראל לנהל מו'מ עם אש'פ וכי אין בדעתה של ארה'ב לתת ידה לסדר יום 'מבושל מראש' במסגרת המאמצים להביא למפגש בקהיר. מלקולם הונליין הוסיף כי נוצרה בציבור האמריקאי תדמית ותחושה של החלשה ביחסי ארה'ב-ישראל. הנשיא השיב כי מדיניות החוץ שלו היא להלחם נגד תופעות אנטישמיות בבית ובחוץ ועמד על הערכים המשותפים לארה'ב ולישראל המשמשים ביסוד למדיניות החוץ האמריקאית. בני שיחי מחברי המשלחת ציינו לשבח תחושת האחדות והתמיכה בישראל, שהנשיא יכול היה להתרשם ממנה בעת המפגש.

ארד

17

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמנ, ממד, בנוצור, מצפא, תפוצות, סייבל, גוברין

דחיות: בהול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון	קי: 1 כתון: 2
סוג: שמור	טופס פרוק	
תאריך וזמן תעבור: 14:30 1,2,90	אל: מנכ"ל רה"מ בן-אהרון	
כס' כפרק: הפסד:	דע: סמנכ"ל צפי"א נפריין יועץ מדיני לשה"ח	
16	פאת: השגריר, וושינגטון	

להלן נוסח הודעה שיו"ר מועדון הנשיאים, ריין, עומד לפרסם היום או לכל המאוחר מחר בבוקר, בהמשך לשיחתו עם רה"מ,

א"ב
 ארד

2
 2
 3
 1
 1
 1
 1
 2
 1
 1
 1

תפוצה: 36

16 2/2

Draft 2/1/90

27

Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir today reiterated that Israel is not encouraging Soviet Jews to settle in Gaza or the West Bank.

In a conversation with Seymour D. Reich, Chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, Mr. Shamir said that he "has never called for settlement of Soviet Jews ~~behind~~ ^{beyond} the Green Line."

"When the Prime Minister spoke a few days ago," said Mr. Reich, "his words were 'big immigration requires Israel to be big as well'. Everyone knows Prime Minister Shamir's views on the territories, and he has never linked that issue with the settlement of Soviet Jews. He told me this morning 'They are free to go wherever they wish. Only a small percentage - less than one percent - have chosen to settle in the territories. It is not the policy of the government to intentionally settle Soviet Jews in those areas.' It is clear to me Israel will not be seeking to settle Soviet Jews in the territories."

Mr. Reich, who is also international president of B'nai B'rith, said that in his meetings with State Department and other American officials, "This 'issue' is a non-issue. Israel understands the US prohibition on US dollars being used in areas that may be in dispute, and Israel has no intention of violating that understanding. Israel's concerns about Soviet Jewry now focus primarily on securing direct flights from the USSR to Israel, and making the absorption process more efficient."

משרד החוץ-מחלקת הקשר

16035

21.01.90

תאריך

יוצא

בלמס

חוזם: 1,16035

אל: 110/ש/954

מ-: המשורד, תא: 210190, חז: 1838, דח: מ, סג: בל

תח: @ גס: משרדים

נד: @

בלמס/מידי טפל

לשכת השגריר

ארטור גולדברג ז"ל.

העבירו נא תנחומי רוה"מ שמיר למשפחת המנוח.

21 JANUARY 1990

FAMILY OF LATE JUDGE ARTHUR GOLDBERG

I DEEPLY REGRET TO LEARN OF THE PASSING AWAY OF OUR FRIEND ARTHUR GOLDBERG, A DISTINGUISHED AMERICAN, A GOOD JEW AND A STAUNCH FRIEND OF ISRAEL.

IN ALL HIS HIGH OFFICES HE DID HIS BEST TO DEFEND WHAT IS RIGHT, TO PROTECT THE INTERESTS OF THE JEWISH PEOPLE AND THE LAND OF ISRAEL.

MAY HIS MEMORY BE A BLESSING TO YOU.

SINCERELY,
YITZHAK SHAMIR

לשכת רוה"מ

פא

תפ: רהמ, שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

6406 יוקר וילף ושח בנ"מ 70 035376867

Contact: Richard Cohen Associates
Joel Saibel (212) 758-6969

For Immediate Release

**CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS**

Seymour D. Reich
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

**THAW IN SUPERPOWER RELATIONS
LESSENS SYRIA'S THREAT TO ISRAEL,
RABIN TELLS PRESIDENTS CONFERENCE
NOTES HISTORIC OPPORTUNITIES IN '90'S**

NEW YORK, January 12 -- While Syria remains the major military threat to Israel, the government in Damascus no longer feels as certain of Soviet support for its policies -- in part the result of changes in the Soviet Union -- Defense Minister Yitzhak Rabin told members of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations here today.

In a briefing to Jewish leaders before his scheduled meetings with key members of the Administration in Washington next week, Minister Rabin cited the changes taking place in Syria as an example of the impact of superpower relations on the Middle East. Quoting Ben Gurion's maxim, "The less tension between the super-powers, the better it is for Israel," the Defense Minister said:

"Because Syria is no longer as sure of Soviet support as it was in the past, it had to swallow all of its anti-Egyptian rhetoric of the last 10 years since the signing of the Camp David accords and initiate the resumption of diplomatic relations with Egypt -- the only Arab country formally at peace with Israel." He warned, however, that Syria still poses the most serious military threat of any nation in the Middle East against Israel, which "dares not let its guard down for an instant."

'No Glasnost in Mid-East Arms Race'

Noting that "there is no glasnost in the Middle East arms race," Minister Rabin reported that Israel was required to spend approximately 10 percent of its gross national product on defense, among the highest of any democratic nation in the world, and "a major burden" to Israel economy.

At the same time, the Defense Minister noted that the revolutionary changes taking place in Eastern Europe would provide "a historic opportunity" to bring Jews from the Soviet Union and other Eastern bloc countries to Israel. He called on the American Jewish community and world Jewry for maximum support of Israel's efforts to absorb the hundreds of thousands of Soviet Jewish immigrants expected in the next few years. "It would be a tragedy of historic proportions if we fail to seize this unprecedented opportunity," Minister Rabin said.

Won't Run From Stones

Minister Rabin, introduced by Presidents Conference Chairman Seymour D. Reich, as "a key player in the Mid-East peace process," described the intifada, now in its third year, as "a human struggle between two groups with different religious, political and national identities." Noting that the goal of the PLO remained the total destruction of Israel, the Israeli Defense Minister stressed Israel's humane policy in dealing with the uprising. "Israel's military government is responsible for the safety and security of all the inhabitants of the territories," he said. Minister Rabin noted that firearms were used only against masked Palestinians, who were responsible for most of the acts of terrorism in the territories. "We did not run away from tanks. We did not run away from planes. We surely will not run away from stones," he declared.

Minister Rabin told the Jewish leaders that Israel's peace initiative of May 14, 1989 marked a comprehensive shift in policy from confrontation to negotiation. It offers the Palestinian Arabs residing in the territories the opportunity to participate in free democratic elections to select representatives to negotiate a permanent solution in a two-step process, he said. "It is the PLO that has the most to fear from this process," Minister Rabin added.

Termining the decade of the '90s "a time of challenge, risks and opportunity," Minister Rabin concluded:

"Israel took great risks in war. Now is the time to take risks to insure that Jews from the Soviet Union and other Communist countries will come to Israel for peace."

1/12/90

#####

Contact: Richard Cohen Associates
Joel Saibel (212) 758-6969

For Immediate Release

**CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS**

Seymour D. Reich
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

**THAW IN SUPERPOWER RELATIONS
LESSENS SYRIA'S THREAT TO ISRAEL,
RABIN TELLS PRESIDENTS CONFERENCE
NOTES HISTORIC OPPORTUNITIES IN '90'S**

NEW YORK, January 12 -- While Syria remains the major military threat to Israel, the government in Damascus no longer feels as certain of Soviet support for its policies -- in part the result of changes in the Soviet Union -- Defense Minister Yitzhak Rabin told members of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations here today.

In a briefing to Jewish leaders before his scheduled meetings with key members of the Administration in Washington next week, Minister Rabin cited the changes taking place in Syria as an example of the impact of superpower relations on the Middle East. Quoting Ben Gurion's maxim, "The less tension between the super-powers, the better it is for Israel," the Defense Minister said:

"Because Syria is no longer as sure of Soviet support as it was in the past, it had to swallow all of its anti-Egyptian rhetoric of the last 10 years since the signing of the Camp David accords and initiate the resumption of diplomatic relations with Egypt -- the only Arab country formally at peace with Israel." He warned, however, that Syria still poses the most serious military threat of any nation in the Middle East against Israel, which "dares not let its guard down for an instant."

'No Glasnost in Mid-East Arms Race'

Noting that "there is no glasnost in the Middle East arms race," Minister Rabin reported that Israel was required to spend approximately 10 percent of its gross national product on defense, among the highest of any democratic nation in the world, and "a major burden" to Israel economy.

515 Park Avenue, New York, N.Y. 10022 • (212) 752-1616 • FAX # (212) 644-4135

At the same time, the Defense Minister noted that the revolutionary changes taking place in Eastern Europe would provide "a historic opportunity" to bring Jews from the Soviet Union and other Eastern bloc countries to Israel. He called on the American Jewish community and world Jewry for maximum support of Israel's efforts to absorb the hundreds of thousands of Soviet Jewish immigrants expected in the next few years. "It would be a tragedy of historic proportions if we fail to seize this unprecedented opportunity," Minister Rabin said.

Won't Run From Stones

Minister Rabin, introduced by Presidents Conference Chairman Seymour D. Reich, as "a key player in the Mid-East peace process," described the intifada, now in its third year, as "a human struggle between two groups with different religious, political and national identities." Noting that the goal of the PLO remained the total destruction of Israel, the Israeli Defense Minister stressed Israel's humane policy in dealing with the uprising. "Israel's military government is responsible for the safety and security of all the inhabitants of the territories," he said. Minister Rabin noted that firearms were used only against masked Palestinians, who were responsible for most of the acts of terrorism in the territories. "We did not run away from tanks. We did not run away from planes. We surely will not run away from stones," he declared.

Minister Rabin told the Jewish leaders that Israel's peace initiative of May 14, 1989 marked a comprehensive shift in policy from confrontation to negotiation. It offers the Palestinian Arabs residing in the territories the opportunity to participate in free democratic elections to select representatives to negotiate a permanent solution in a two-step process, he said. "It is the PLO that has the most to fear from this process," Minister Rabin added.

Termining the decade of the '90s "a time of challenge, risks and opportunity," Minister Rabin concluded:

"Israel took great risks in war. Now is the time to take risks to insure that Jews from the Soviet Union and other Communist countries will come to Israel for peace."

1/12/90

#####

Paul Flacks
EXECUTIVE VICE-PRESIDENT

209/20

2/2

January 3, 1990

Mr. Albert Chernin
Executive Director
NJCRAC
443 Park Avenue South
New York, New York 10016

Dear Al:

Thank you for your helpful guidance and suggestions pertaining to the NJCRAC Plenum material. Although this is for internal distribution, I am sharing the final piece with you so you will have it for your files.

I did not follow your suggestion to reproduce the entire text of your original presentation at the last plenum. You were evidently not aware that I had already done this a number of months ago, as you can see from the enclosure and the covering memo which I attached at that time. I wonder how many other did the same thing and to what extent your important observations have been examined.

I did, however, include in the present mailing references to your presentation as published by NJCRAC without any changes or editing on my part. We did not alter the thrust of your comments in any way.

I trust that you will agree that the concerns I raise are valid especially based on your own important address. It is my belief that the meetings in Phoenix can be a "watershed" for the American Jewish community which could affect the very foundation and future of NJCRAC itself. Should this take place, there will be a similar negative impact on the Conference of Presidents vis-a-vis basic community support for Israel. What do you think? Do you share my sense of danger to the future of NJCRAC? Or will NJCRAC disengage from Israel issues and concentrate on "domestic concerns"?

Although we are not members of NJCRAC, I believe that the views of ZOA, an organization whose total agenda is Israel-directed, are not only meaningful but should be taken seriously by the constituents of NJCRAC. In this regard, if there is any way in which I can be helpful before or during the plenum, by all means, please let me know.

With best regards,

Cordially yours,

Paul Flacks

PF:md

Attachments.

ZIONIST ORGANIZATION OF AMERICA, 4 EAST 34TH STREET, NEW YORK, NY 10016 (212) 481-5000

** נכנס
**
**
**

סודי

חוזם: 1,5969
אל: המשרד
יעדים: מצב/556
מ-: ווש, נר: 177, תא: 080190, זח: 1700, דח: ר, סג: 10
תח: @ גס: צפא
נר: @

סודי / רגיל

אל: סמנכ'ל צפ'א

דע: יועץ מדיני לשה'ח

מנכ'ל ראה'מ

מאת: עודד ערן

סונונו - התחליות.

אחד הנוכחים בפגישת ה'קומיטי' עשה את הרשום הרצ'ב.

ערן

CONFIDENTIAL

JOHN SUNUNU ON SETTLEMENTS AND SOVIET
JEWRY HOUSING GUARANTEES

(TO THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE GROUP, JANUARY
4, 1990)

YOU'RE GOING TO HAVE A SERIOUS PROBLEM. THE SHAMIR
ATTITUDE TOWARD SETTLEMENTS HAS POISONED OUR POSSIBILITY

משרד החוץ-מחלקת הקשר

TO HELP. SHAMIR HAS TOLD BUSH THAT SETTLEMENTS
IS AN ISRAELI ISSUE, NOT AN AMERICAN ISSUE.

YOU CAN PLAY A ROLE. SHAMIR DOES NOT UNDERSTAND
THAT THE PRESIDENT SAID IT IS U.S. POLICY NOT TO
EXPAND SETTLEMENTS. THAT VIEW IS FUNDAMENTAL TO
OUR POLICY ON THIS QUESTION OF RESETTLEMENT. SHAMIR
HAS TRIED TO TELL US THAT THE TWO ISSUES ARE SEPARABLE.
BUT THE PRESIDENT SAID NO, THEY ARE NOT SEPARABLE.

SHAMIR WOULD LIKE TO BELIEVE THAT THIS IS A HEALTHY
DISAGREEMENT BETWEEN HIMSELF AND THE PRESIDENT.
I AM TELLING YOU THAT IT IS AN UNHEALTHY DISAGREEMENT.
IT REPRESENTS A FUNDAMENTAL DIFFERENCE. IN ANY
CASE, SUCH MONEY IS FUNGIBLE.

17

תפ: רהמ, שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

7988

** נכנס
**
**
**

סודי

חוזם: 1,7988

אל: המשרד

יעדים: מצב/721

מ-: ווש, נר: 241, תא: 100190, זח: 1530, דח: מ, סג: סו

תח: פ גס: צפא

נד: פ

סודי / מיידי

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

מאת: השגרירות, וושינגטון

סונונו. לשלך 474.

ברישום של אנשי AJC אכן מופיעה המילה POISONED.

פלג.

פא

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

כך א

6406 ***** מספר חוקר משותף כג"מ סל. 035276007

(נמסר ע"י יועץ רה"מ לענייני תקשורת)

ירושלים, י' בטבת תש"ן, 7 בינואר 1990 (לע"מ עש"ת 13)

ראש הממשלה מר יצחק שמיר קיבל היום, יום א', 7.1.90, בלשכתו משלחת של סטודנטים מקנדה, שבאה להביע תמיכתה ביוזמת השלום של ראש הממשלה. יו"ר המשלחת אמר, כי לאחר שהייה בת שבוע ימים בישראל הסטודנטים יהיו שגרירים של רצון טוב ויסבירו למימשל בקנדה מדוע ישראל אינה יכולה ואינה צריכה לדבר עם אש"ף. ראש הממשלה הודה למשלחת ואמר כי חשובה לישראל מאוד הבעת סולידריות משום שהיא מותקפת מצד גורמים רבים בעולם. "אש"ף", אמר מר שמיר, "הרי רוצה מדינה פלשתינית במקום מדינת ישראל, ומאחר שאנו מבינים את דעותיו של אש"ף איננו מבינים כיצד מדינות נאורות, אנשים מתורבתים, יכולים לתמוך בארגון טרוריסטי ולדרוש מישראל לקבל את תנאיו. צריך להיות ברור לכל כי לא יהיה לישראל שום שיג ושיח עם אש"ף" - אמר ראש הממשלה.

תחת

#21 SHAMIR SPOKE TO STUDENT DELEGATION FROM CANADA, 7.1.90

/90.01.08 (Communicated by the prime minister's media adviser)

Prime Minister Yitzhak Shamir received a student delegation from Canada in his office yesterday (Sunday), 7.1.90. The delegation has come to Israel to express its support for the prime minister's peace initiative. The leader of the delegation said that after a week's stay in Israel, the students will be ambassadors of good will, and will explain to the Canadian Government why Israel cannot and should not speak with the PLO. The prime minister thanked the delegation, and stated that expressions of solidarity were very important to Israel because it is under attack from large segments of the world.

Mr. Shamir stated that the PLO wants a Palestinian state in place of Israel, and because Israel understands the PLO's views, it cannot understand how enlightened states and cultured people can support a terrorist organization and demand that Israel accept its conditions. The prime minister added that it must be clear to everyone that Israel will have nothing whatsoever to do with the PLO.

SG/mh
#0

8:30 hours

GOVERNMENT PRESS OFFICE

** נכנס
**
**
**

חוזם: 1,3665

אל: המשרד

יעדים: מצב/321

מ-: נוש, נר: 105, תא: 040190, חז: 1800, דח: מ, סג: 10

תח: גס: צפא

נד: ג

סודי / מידי

אל: מנהל מצפ'א, יועץ שה'ח לתפוצות

מאת: הסברה ווש'

פגישת השגריר עם הנהגת ה-AJC .

1. הנהגת ה-AJC שקיימה היום יום פגישות בווש' עם סגן הנשיא, סונונו, שיפטר, קלרק ושג יפן הזמינה את השגריר לצהריים. נכח הח'מ.

2. סונונו התיחס בשיחה בצורה נחרצת לנושא ההתנחלויות. אמר שלנושא חשיבות רבה לנשיא ושאי ההסכמה איננה בריאה ומרעילה את האוירה. כנראה שרוה'מ איננו מעריך את החומרה שבוש מיחס לנושא. רוה'מ אמר לנשיא שהנושא הוא נושא ישראלי אך עליו לזכור את עמדת ארה'ב המתנגדת להרחבת ההתנחלויות. אין להפריד בין נושא זה לבין נושא קליטת יהודי בריה'מ וכל עוד שאין הבנה בין ארה'ב לישראל בנושא ההתנחלויות, יתנגד הממשל למתן ערבויות לשכונים לעולים מברה'מ שרק יעמידו לרשות ישראל 'כסף חופשי' לבניית שכונים בשטחים. השגריר פרט את מגעינו בממשל ובקונגרס בנושא וציין שכנראה יש בממשל דעות שונות וציין שממחמ'ד אנו שומעים גישות אחרות.

3. המשלחת העלתה את נושא 'ציונות-גזענות'. סונונו ציין שהוא יודע שהנושא נמצא בסולם עדיפות גבוה אצל פיקרינג אך לא אמר מה גישת הבית הלבן.

4. ההתייחסות לתהליך השלום היתה כללית כאשר סונונו ציין הצורך לשמור על אמינותה של ארה"ב בעיני מדינות ערב. סונונו שבח את מעורבות הקהילה היהודית האמריקנית בקדום תהליך השלום. המשלחת הדגישה שהקהילה היהודית האמריקנית מאוחדת בתמיכה בישראל.

5. קלרק התייחס בפרוט לחשיבות שת"פ האסטרטגי. אמר שלא צפויה עסקת נשק גדולה עם מדינות ערב בשנה הקרובה. אמר שהוזכר מספר של 18-24 חודשים עד שיפוג תוקפם של החוזים הישראליים עם דרא'פ, ושצריך לסיים החוזים קודם לכן. ציין שאחת הסבות לנסיעות אגלברגר וסקורקרופט לסין היתה לשכנע הסינים לא למכור הטילים לסוריה ונראה לו שהצליחו לשכנעם למרות שהכסף שולם ע"י הסורים.

6. השגריר התייחס בדבריו להערכתנו את ממשל בוש וציין שהממשל משתדל להתחשב ברגישויותינו במיוחד כאשר הוא חושש שעלול להגרם לו נזק פוליטי. עדכן את המשלחת לגבי המצב בתהליך השלום ובדיונים על הערבויות, התייחס למסמך ה- ASSURENCES שהועבר אלינו על-ידי ארה"ב שהוא מספק מבחינת הדגשתו את אי שיתוף אש"פ במו"מ אך נשארו חילוקי דיעות בנושא סדר היום והרכב המשלחת הפלסטינית. השגריר ציין שלושה נושאים מרכזיים שיעלו על סדר היום בשנה הקרובה.

א. סיוע - ביקשה - AJC לפעול לתמיכה בהגדלת סיוע החוץ.

ב. דרא'פ.

ג. יהודי בריה"מ - תחושת השגריר שהקהילה היהודית האמריקנית אינה חשה בדחיפות ההערכות לפעולה לקליטת יהודי בריה"מ בארץ. (בדצמבר עלו ארצה 3590 מבריה"מ שהם 41 אחוז מכלל היוצאים מבריה"מ באותו חודש).

השגריר ביקש תמיכת ה- AJC במאמץ המשותף.

7. המשלחת הקשתה בנושא קשרי ישראל נורייגה ובנושא יחסי ישראל דרא'פ והשגריר ענה. ארוחת הצהרים נערכה לפני הפגישה עם סגן הנשיא.

פלג

לב

תפ"י, המ, שהח, משהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, מנצ"ר, מצטט, תמוצות

ידיעות לעתונות

ץץץץ

01# (לע"מ עש"ת) ראש הממשלה נפגש היום עם מר לזלי ווקסנר

22.1.90

(נמסר ע"י יועץ דה"מ לענייני תקשורת)

ירושלים, כ"ה בסבת תש"ן, 2 בינואר 1990 (לע"מ עש"ת 11)

ראש הממשלה מר יצחק שמיר נפגש היום, יום ב', 22.1.90, בלשכתו עם מר לזלי ווקסנר, יו"ר מועצת המנהלים של חברת "דה לימיטד", שהיא החברה הקימעונאית הגדולה ביותר בעולם לשיווק אופנה ולכוש לנשים, ואמר כי מפעליו יוכלו בוודאי לסייע בפתרון בעית התעסוקה לעולים החדשים ולמשוחררי צה"ל. מר שמיר קרא למר ווקסנר להרחיב את השקעותיה של החברה בישראל וציין כי ארבעת מפעליו בישראל, השייכים לחברת "מקפאל", מצליחים ביותר. מר ווקסנר השיב כי אכן ירחיב את השקעות החברה בישראל ויקלוט בעשור הקרוב עוד אלפי עובדים.

מר ווקסנר אמר לראש הממשלה כי היה רוצה לסייע גם בהעברת עולים חדשים מברית המועצות לישראל ומר שמיר השיב כי יהודי ברית המועצות מבקשים לצאת בין היתר בגלל הכישלון הכלכלי שנחלה. הוא הוסיף כי בברית המועצות מונהגת אומנס פרסטרויקה, אולם הכלכלה מעורערת ומהווה בעיה חמורה.

לע"מ עש"ת (דף מס' 7)

מל/סב 18:00

תחנות

#0

NNNN

AIPAC

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE
JERUSALEM OFFICE

ליני
האגודה

Leonard Davis
Director

December 28, 1989

The Hon. Yitzhak Shamir
Office of the Prime Minister
Hakirya
Jerusalem

משרד ראש הממשלה
ירושלים
31-12-1989
מס' התיי 840 (1-2)
820 (1-2)
112-1-9-1

Dear Mr. Prime Minister,

We will be hosting a large delegation of State Chairs of the Democratic Party (see enclosed list) from January 19 - 26, 1990. As you are aware, the Israeli/Palestinian question was a prominent item of discussion and resolutions at the important Democratic State conventions over the last two years. We know that this complex issue will again be debated at conventions throughout the country this year. Therefore, we see the Democratic State Chairs Study Tour to Israel to be of particular importance towards efforts to educate the leadership of the national Democratic Party.

We would like to invite you to meet this group on Sunday, January 21, 1990, at 5:30 p.m., in your office for a short meeting/photo opportunity.

Thank you for your consideration. We look forward to your response.

Sincerely,

Leonard Davis
Director

הממשלה
01-1-1990
53713

PARTICIPANTS OF THE DEMOCRATIC STATE CHAIRS
STUDY TOUR TO ISRAEL

Lottie Shackelford, Vice-Chair of Arkansas Democratic Party
and Vice-Chair of Democratic National Committee

Dick Freese, Chair of Colorado Democratic Party

Michael Pannos, Chair of Indiana Democratic Party

John Roehrick, Vice-Chair of Iowa Democratic Party

James J. Brady, Chair of Louisiana Democratic Party

Kathleen Vick, Vice-Chair of Louisiana Democratic Party
and National Secretary of Democratic National Committee

Keron Kerr, Chair of Maine Democratic Party

Nathan Landow, Chair of Maryland Democratic Party

Ruth Stanoch, Chair of Minnesota Democratic Party

Ed Cole, Chair of Mississippi Democratic Party

Joe Grandmaison, Chair of New Hampshire Democratic Party

Jim Ruvolo, Chair of Ohio Democratic Party

Wayne Anderson, Chair of Oregon Democratic Party

George Lewis III, Chair of Tennessee Democratic Party

Robert Slagle, Chair of Texas Democratic Party

Violet Coffin, Chair of Vermont Democratic Party

Larry Framme, Chair of Virginia Democratic Party

Jeff Neubauer, Chair of Wisconsin Democratic Party

Liz Schroyer, Political Director of AIPAC

Renee Rothstein, National Field Director of AIPAC

Melissa Moss, Finance Director of Democratic National Committee

Skeets & Monte Friedkin, Vice President of AIPAC

QUAYLE CALLS FOR RESCINDING ZIONISM/RACISM RESOLUTION
(Text: Quayle address in New York 12/10)

New York -- Vice President Quayle, accepting an honorary degree at the annual Hanukkah Convocation Dinner at Yeshiva University December 10, took the opportunity to urge that what he called the United Nations General Assembly's "odious resolution" equating Zionism with racism, be rescinded.

Quayle said the Soviet Union can play a key role in working with the United States and other democracies "in a coordinated effort in the General Assembly, to gain repeal of "this loathsome provision".

"On behalf of the Government of the United States," Quayle said, "I call on the Soviet Union, and other nations, to join us in co-sponsoring a second resolution in the General Assembly. This resolution would affirm that Zionism is what Soviet Foreign Minister Gromyko rightly called it back in 1948: the National Liberation Movement of the Jewish people."

Following is the text of Quayle's remarks as prepared for delivery:

(BEGIN TEXT)

It is a high honor for me to receive an honorary doctorate from Yeshiva University, and to address the faculty, students and friends of this distinguished educational institution.

One of the intellectual giants of the 20th century, Albert Einstein, once defined an education as "that which remains when one has forgotten everything he learned in school." I confess that I've always found this definition rather comforting. After all, for some of us, forgetting what we learned in school isn't all that difficult.

But Einstein, who lent his support, and the luster of his name, to this university's great medical school, also said something else that bears repeating today. "God," he said, "does not play dice with the universe."

What did Einstein mean by this statement

I think he was affirming his belief in a universe governed by certain immutable laws. I think he was saying that these laws apply to the moral universe no less than to the physical universe.

This belief in the fundamental unity of all creation, in the compatibility of reason and revelation, of academic inquiry and religious faith, is the cornerstone of Yeshiva University's educational philosophy.

It is an educational philosophy that rejects the fashionable view that there are no moral absolutes.

It is an educational philosophy that rejects a "value-free" approach to learning.

And it is an educational philosophy which affirms the truth of the Talmudic saying: "Truth can stand, falsehood cannot."

Today, both the strength of the truth, and the weakness of falsehood, are evident around the world. In Warsaw and in Budapest, in Santiago and in Seoul, in Berlin and in Prague -- men and women of all races and religions are casting off falsehoods, are speaking out for the truth.

In word and in deed, they are demonstrating that one way of life really is preferable to all others. It is a way of life characterized by free elections; by pluralism and free enterprise; and by equality of concern for every human being. In short, this political, social, and moral way of life is known as democracy.

We Americans, of course, have long enjoyed the blessings of the democratic way of life. Indeed, we are all so used to our democratic form of government --and its attendant liberties -- that we sometimes forget how remarkable it all seemed 200 years ago.

But let's think back into the world of the 18th century. Think of all the intolerance, all the persecution that went on then, and that had been part of the daily landscape since time immemorial.

And now listen to these words, addressed by George Washington to the Hebrew Congress of Newport on August 17, 1780.

"It is now no more that toleration is spoken of, as if it was by the indulgence of one class of people, that another enjoyed the exercise of their inherent natural rights. For happily the government of the United States, which gives bigotry no sanction, to persecution no assistance, requires only that they who live under its protection should demean themselves as good citizens, in giving it on all occasions their effectual support...May the children of the Stock of Abraham, who dwell in this land, continue to merit and enjoy the good will of the other inhabitants, while every one shall sit in safety under his own vine and fig tree, and there shall be none to make him afraid."

The meaning of those eloquent words, spoken nearly 200 years ago, was truly revolutionary. It took courage to proclaim them, courage to act on them.

And because our Founding Fathers had the courage to speak out and tell the truth, the democratic revolution that began in this country has now become the most important political fact of our time.

Unfortunately, not every government in the world supports democracy. Sometimes, their opposition to democratic values and ideals is explicit and direct. More often than not, however, our opponents dare not challenge us outright. They prefer to achieve their aims indirectly, by distorting, undermining and hijacking the very words with which we speak of human rights.

That is why I would like to take this occasion -- Human Rights Day, the 41st anniversary of the Universal Declaration of Human Rights -- to discuss a key aspect of our human rights policy: the effort to uphold the truth: the effort to maintain clarity about the meaning of human rights; and the effort to prevent its enemies from perverting the language and turning it to their own advantage.

In recent times, no attempt to distort the meaning of language has been more blatant, more shameful, and more shocking, than the infamous General Assembly Resolution of November 10, 1975, equating Zionism with Racism.

The purposes of this Resolution were two-fold: First, to delegitimize the State of Israel and lay the groundwork for its expulsion from the United Nations and the world community; and second, to provide anti-Semitism -- thinly disguised as anti-Zionism -- with the appearance of international approval and respectability.

These goals have, fortunately, not been realized. The campaign against Israel in the U.N. has been waged with an obsessiveness, a

vindictiveness, and a total disregard for the truth that is almost beyond belief. But Israel's legitimacy has not been tarnished. And the attempt to expel Israel from the United Nations has failed -- while the U.S. has made it clear that Israel's expulsion from the United Nations would be followed by our own withdrawal. Let me stress, for the record, that this remains our policy today: If Israel goes, we go.

Similarly, the effort to use anti-Zionism as a cloak for anti-Semitism has also run into difficulties. In the Soviet Union "new thinking" is beginning to move away from anti-Zionist propaganda. This is to be welcomed -- though much more needs to be done. And I can assure you that in all of Eastern Europe, we will be vigilant against any reappearance of anti-Semitism.

But if the attempt to delegitimize Israel has failed, and if the attempt to promote anti-Semitism under the guise of anti-Zionism is faltering, the "Zionism-is-Racism" resolution does have one major "achievement" -- if that is the word -- to look back on. To put it plainly, it seriously undermined the moral authority and credibility of the United Nations itself.

And as our former Ambassador to the U.N., Jeane Kirkpatrick, has observed, it transformed the U.N. from an instrument for conflict resolution into an instrument for conflict extension and exacerbation.

It was precisely to prevent this that we have opposed since last April the PLO's efforts throughout the U.N. system to gain membership or recognition for the self-proclaimed "State of Palestine."

When the Zionism is Racism resolution came before the General Assembly back in 1975, the United States was not successful in preventing its adoption. But we never reconciled ourselves to defeat, and have always hoped to reverse the General Assembly's decision. This has been an uphill battle. The "automatic majority" that always sides against Israel was simply too strong to be challenged.

Now, however, the situation may be changing. The U.N. is playing a constructive role in places like Namibia and Afghanistan. Moreover, on Middle East questions, moderates in Arab states recognize that eliminating Israel is not the goal of the peace process. President Gorbachev also has made plain his desire to have the U.N. play a more central role in world affairs.

We too would welcome a United Nations with a renewed sense of mission and moral purpose. But we also understand that the U.N. can never fulfill the dreams of its founders until it regains its reputation for moral integrity. Rescinding "Zionism-is-Racism" would be a major step in that direction. And as Secretary of State Baker stated in a speech earlier this year, Arab willingness to rescind this odious resolution would send a powerful signal to Israel -- just as Arab unwillingness to rescind this resolution sends a powerful signal of another sort.

The Soviet Union -- which played a key role in the adoption of the Zionism-is-Racism resolution -- can play a key role in working with the United States, and the other democracies, in a coordinated effort in the General Assembly, to gain repeal of this loathsome provision.

Fortunately, the groundwork for U.S.-Soviet cooperation at the U.N. has already been laid. Last month, our two nations co-sponsored an historic resolution in the General Assembly calling on all member

states to respect the principles set forth in the U.N. Charter.

The next logical step is for both nations to cooperate in overturning the one General Assembly resolution that, more than any other, stands in direct and glaring contradiction to the Charter's principles. We have already raised this issue privately with the Soviet Union, but the time has now come to discuss this question publicly.

I would like to use this occasion, and this forum, to issue a call.

On behalf of the Government of the United States, I call on the Soviet Union, and other nations, to join us in co-sponsoring a second resolution in the General Assembly. This resolution would affirm that Zionism is what Soviet Foreign Minister Gromyko rightly called it back in 1948: the National Liberation Movement of the Jewish people.

This resolution would state that Zionism is not, and never has been, a form of racism, and would have Zionism-is-Racism declared null and void.

And this resolution would promote, and not set back, the prospects for peace in the Middle East by focusing on the real issues in dispute, not on Israel's right to exist.

An impossible dream, you say? Perhaps. But so, until quite recently, was the opening of the Berlin Wall.

So, until quite recently, was the prospect of free elections in Poland and Hungary.

And so, until quite recently, was the possibility of free emigration from the Soviet Union.

Yet all of these impossible dreams appear to be coming to pass -- so why not one impossible dream more?

Tomorrow, I will be meeting with the Secretary General of the United Nations, Mr. Perez de Cuellar. I will be delivering to him a check for 65 million dollars, a further payment of our U.N. current obligations. I will indicate that we support the U.N. in its efforts, consistent with the letter and spirit of the Charter, to work for peace, security and international cooperation.

I will also tell the Secretary General that the corridors of the General Assembly cannot be sealed forever against the winds of change that are sweeping the globe. I will tell him that the U.N. can use a breath of fresh air. And I will tell him that for the U.N. to regain its moral stature, it must rescind the odious resolution equating Zionism with racism.

Let me conclude my remarks this afternoon on a more personal note. I have already observed that today is Human Rights Day. But today is also special for another reason: It is the day that the Nobel Prizes are awarded in Stockholm.

So let me tell you about a meeting I had a few weeks ago with Elie Wiesel, who as all of you know, won the Nobel Prize for Peace in 1986. It was a meeting unlike any I've ever had as Vice President.

Professor Wiesel has an extraordinary way of making you feel totally at ease, while at the same time getting you to express some of your deepest thoughts and convictions.

One question Professor Wiesel asked me was especially intriguing.

"How," he asked, "would you like to be remembered by Jewish history?"

I admit that I hadn't given this question too much thought. But I answered as honestly and precisely as I could: "I would like to be

remembered," I said, "as a Christian who helped make Israel more secure, and who helped make the world a little more tolerant." This is the same security and tolerance that all the peoples and religions of the Middle East should enjoy.

I think this pretty well sums up my approach to issues like human rights, Israel, anti-Semitism, and the peace process in the Middle East. And it is in that spirit that I am so very proud to accept the great honor that you are bestowing upon me today.

Thank you and God Bless you.

(END TEXT)

NNNN

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 04.12.89

1862

שמו

יוצא

**
**
**
**

חוזם: 12,1862

אל: ני/141, ווש/93

מ-: המשרד, תא: 041289, חז: 1410, דח: מ, סג: שמ

תח: @ גס: צפא

@: נד

שמו/מיד

אל: ידיד, ניו-יורק

פלג, וושינגטון

מאת: עדנה רובין, תפוצות

פגישות סימור רייך ומלקולם הונליין - 23-28/11

הנ'ל נפגשו לשיחות עם:

יו"ר הכנסת, ראש הממשלה, ממרה'מ ושר האוצר, שה'ח, שהב'ט, שר המשפטים, ס/שר האוצר, מנכ"ל משה'ח, ומנהל מצפ'א (א'ב). כמו כן פגשו את ד"ר יוסי אולמרט, מנהל לע'מ, יגאל כרמון ושרה פרנקל.

מלבד פגישות אלה נפגשו השניים עם שגריר ארה"ב ושגריר מצרים בישראל.

לבקשתם לא נכחתי בחלק מהפגישות ובאלה שהשתתפתי נתבקשתי לא לרשום. לפיכך הדווח חלקי.

פגישה עם ממרה'מ ושר האוצר

רייך והונליין סיפרו על שיחתם עם רוה'מ. ציינו שמכתב ה-41 אינו מייצג את רובה של הקהילה היהודית בארה"ב וכי הוא עוסק בבעיות שלא מדובר עליהן בשלב זה כמו ויתור על שטחים תמורת שלום.

UNIT

FILE

1. [Illegible]
 2. [Illegible]
 3. [Illegible]
 4. [Illegible]
 5. [Illegible]

NO. 10000

NO. 10000

NO. 10000

NO. 10000

NO. 10000

NO. 10000

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

NO. 10000

[Illegible text block]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מר פרס סקר בפניהם את המצב העכשווי בו אנו עומדים מבחינת יוזמת השלום/הבחירות. הדגיש את החשיבות בהמשך התהליך שכן זוהי הזדמנות שאסור להפסיד. הזירה המזתית משתנה. בירדן היו בחירות. חוסיין מנסה להראות שגם אצלו יש דמוקרטיה. בסוריה אמר שג' בריה'מ לאסאד שיפסיק המאמצים להשגת מאזן כוחות אסטרטגי. הפתרון במז'ת אינו צבאי.

מובארק מעוניין בהמשך תהליך השלום ועושה הכל למען השגתו. יש לו בעיה להשיג תשובה מוסכמת של אש'פ לנקודות של בייקר משום שאש'פ מורכב מזרמים שונים. הוא מנסה לשכנע אותם לקבל, אבל לא יכול לעשות זאת פומבית. בסופו של דבר הוא זה שצריך להשיב לאמריקאים.

גם אם מובארק יצליח לקבל תשובה לנקודות בייקר יהיו בעיות נוספות. כמו למשל לגבי תושבי ירושלים, האם והיכן יצביעו. זוהי רק תחילת הדרך.

אנו עומדים בפני גל עליה גדול ואנו צריכים להתכונן לקראתו בכל התחומים. אנו צריכים להבין שהשלום מהווה גורם חשוב בקיום ועידוד עליה זו.

גם בכל הקשור לשינויים הצפויים באירופה ב-1992 תהליך השלום מהווה גורם חשוב. שאלת ההצטרפות של ישראל לקהיליה האירופית היא שאלה פוליטית ולא כלכלית בלבד.

רייך והונליין הביעו דאגתם מהכוונה לדחות את כל הקשור בקבלת חוק זכויות האדם. מר פרס תיאר בפניהם את אשר קרה בתחום זה.

כמו כן הביעו דאגתם מהפרת זכויות האדם בשטחים.

הם הביעו דאגתם באשר ליכולת ישראל לקלוט בצורה טובה את גל העליה הגדול הצפוי ולבקשת ממרוה'מ ושר האוצר הבטיחו שיעשו כל שביכולתם לעזור לנו בקליטת העולים.

בפגישות עם שר המשפטים וס/שר האוצר, היה נושא יוזמת השלום של ישראל הנושא העיקרי שעלה.

בפגישה עם שר המשפטים שאלו האורחים לגבי חוק זכויות האדם. הוא פירט בפניהם את הבעיות הכרוכות בקבלת חוק זה והקשיים שנתקל בהם. הוא הבטיחם שיעשה הכל (אך בשקט) על מנת שהחוק

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לא ישכח במגירה.

בפגישה עם ד"ר ביילין ציינו את הקושי הניצב בפני היהודים בארה"ב כשממשלת ישראל מדברת בשני קולות.

פגישה עם מנכ"ל משרד החוץ

המנכ"ל ציין את חשיבות תפקידו של יועץ שר החוץ לתפוצות כמקשר עם הארגונים היהודים.

המשנה למנכ"ל שהשתתף בפגישה סקר בפניהם את רצונו ומאמצי של אש"פ לשנות את מעמדו למעמד של מדינה שאינה חברה באו"ם וביקש את התערבותם בממשל על-מנת למנוע מאש"פ השגת מטרתו. הם הבטיחו שיעשו זאת (יש לציין שהיה זה לפני פרסום דבריה של דוברת מחמ"ד בענין זה). כמו כן סיפר המנכ"ל על מגעיו בלונדון בכל הנוגע לחרם הערבי. הוא ביקש מהם להעלות הנושא בשיחתם עם וולדגרייב.

בפגישה עם ד"ר אולמרט העלה המארח את הבעיות הקשורות בביקורו הצפוי של הבישוף טוטו וביקור ה-NGO. ביקור משלחת ה-NGO כוונותיו טובות אך הוא עלול 'להדליק אש' בשטחים. אנו בתחילת תקופה רצופת תאריכים המועדים לאי שקט בשטחים.

בשיחה עם יגאל כרמון ציין בפניהם המארח (לשאלתם) את אחריותו של הפת"ח לפיגועים גם לאחר התחייבותו שלא לפעול נגד ישראל ולאחר פתיחת הדיאלוג עם ארה"ב.

בפגישה עם שרה פרנקל הביעו האורחים את חששם מבעיות הצפויות בקליטת גל העליה הגדול מבריה"מ. שרה פרנקל דיווחה להם על המאמצים הנעשים בתחום זה ואמרה שאנו ערוכים יותר מתמיד.

בארוחת בוקר עם למדן עלו הנושאים הבאים: מאמצי אש"פ לשינוי מעמדו באו"ם, היחסים עם דרא"פ וזכויות האדם בשטחים. ציינו בהקשר זה את מאמרו החריף של ווליס. נושאים אלה מעיבים על היחסים שבין ארה"ב לישראל ובין יהודי ארה"ב וישראל. ציינו שהופעתו של רוח"מ בפני קהל יהודי בברוקלין היתה טובה יותר מזו שבסינסינטי. למדן ביקש עזרתם בנושא מעמד אש"פ באו"ם ובנושא צ"ילי.

בעיה נוספת שהעלו רייך והונליין בארועים שונים היתה עליית האנטישמיות בבריה"מ. הם הביעו תקוותם שגל העליה הראשון יקלט בצורה טובה מכיוון שאחרת עלולים הבאים אחריהם להרתע

THE FIRST PART

THE SECOND PART

THE THIRD PART

THE FOURTH PART

THE FIFTH PART

THE SIXTH PART

THE SEVENTH PART

THE EIGHTH PART

THE NINTH PART

THE TENTH PART

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מלבוא לישראל. יש לעשות הכל על מנת לזרז את העליה במיוחד
מבריה'מ לאור עליית האנטישמיות שם.

בנפרד דיווח על ארועים אחרים בהם השתתפו.

תפוצות

רכ

אק

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, תפוצות,
ר/מרכז, ממד

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

** נכנס
**
**
**

סודי

חוזם: 11,16122
אל: המשרד
יעדים: בטחון/797, מצב/1492
מ-: נוש, נר: 492, תא: 201189, זח: 2000, דח: מ, סג: 10
תח: א: גס: צפא
נד: א

סודי מייד

אל: מצפא

דע: מקשח/בטחון

מאת: ק. קונגרס.

קונגרסמנים יהודים ודרא'פ

היום אחה'צ נפגשו 4 קונגרסמנים יהודים סולרט, סמית לוויין, וולפה עם נציגי האירגונים היהודים לקבל תדריך על פגישת קבוצת ה- 11 עם רה'מ. נציגי האירגונים שנכחו: אייפק, ADL, JCRC, INT. JEWISH WOMEN COUNCIL, A. J. CONGRESS, UAJ COMMITTEE.

וולפה תיאר את הפגישה עם רה'מ. האוירה הנושאים שהועלו ע'י הקונגרסמנים והבטחת רה'מ לגבי המשך הדיאלוג וכוונתו להוועץ עם מנהיגים אפריקנים. הפגישה עם רה'מ תוארה כמאד חיובית. הקונגרסמנים הגדירו המצב כרציני שעלול להשפיע על סיוע החוץ בשנה הבאה אם עד אז לא תמסר הודעה ע'י ישראל בנושא הפסקת הקשרים עם דרא'פ.

הם מצפים לדיאלוג, בהתאם להבטחת רה'מ, במהלכו יקבלו דוח על שיחות רה'מ עם המנהיגים האפריקאים וסיום החוזים. לשאלת העיתוי להמשך הדיאלוג השיבו כי הם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מעונינים בכך לפני שיתחיל הדיון בחוק סיוע החוץ בסביבות החודשים מרץ אפריל 1990.

יהודית דרנגר.

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, תפוצות, הדס, מאפ, 2, סייבל

1945
1946
1947
1948
1949
1950

1951
1952

1953
1954

1955

1956
1957
1958
1959
1960

1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970

1971
1972
1973
1974
1975

1976
1977
1978
1979
1980

1981

1982

1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990

שמור

נכנס

**
**
**
**

חוזם: 11,4594

אל: המשרד

יעדים: מצב/398, ווש/219

מ-: נר: 246, תא: 061189, זח: 1830, דח: מ, סג: שמ

תח: גס: צפא

נד: &

שמור/מידי

אל: יועץ שה'ח לתפוצות, מצפ'א

דע: פלג-ווש

מאת: ס.הקונכל

ועידת הנשיאים

1) ועידת הנשיאים יוצאת היום בהודעת תמיכה בהחלטת הקבינט בישיבה שקוימה היום עם המנכ'ל ראובן מרחב, ביקש מלקולם הונליין שכל ארגון ארצי יצא גם בהודעת תמיכה נפרדת.

2) בדבריו בפני ועידת הנשיאים, פרט המנכ'ל את האתגרים והמטרות העומדים בפני משרד החוץ בשנים הקרובות. המנכ'ל הרחיב לגבי תהליך השלום, ניתח החלטת הקבינט והביע אמונה כי נמשיך להתקדם לקראת השגת הסדר במז'ת. נציג אייפאק דיווח על התגובה החיובית של מזכיר המדינה על החלטת הקבינט.

3) המנכ'ל השיב על מיכלול שאלות בנושאי לבנון, עיראק איראן, אתיופיה, EEC, תפקיד בריה'מ בתהליך השלום דרא'פ-ישראל, תורכיה וארמניה. בנושא הסיוע האמריקאי המנכ'ל אמר כי אם מאמצינו נגד החרם הערבי יוכתרו בהצלחה נהיה פחות תלויים בסיוע האמריקאי. הודה לארגונים היהודיים על פעילותם בנושא יפן. המנכ'ל סיים דבריו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בצינו כי מיכה שילה נכנס לתפקידו כיועץ שה'ח לתפוצות ועומד לבקר בארה'ב.

4) אייב פוקסמן הודה למנכ'ל על ציון האתגרים העומדים בפני משרד החוץ ואמר כי הארגונים ירחמו ויסייעו בהשגתם.

מרדכי ידיד.

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, תפוצות

11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11

11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11

11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11

11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11

11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11

11.00:4994, 11
11.00:4994, 11

11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11

11.00:4994, 11

11.00:4994, 11

11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11
11.00:4994, 11

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

RECEIVED
OCT 25 1989

AMBASSADOR'S OFFICE ²/₃

October 17, 1989

Dear Mr. *Malcolm* Hoenlein:

I enjoyed meeting you earlier this year and appreciated hearing from you. I greatly value the support expressed in your letter of September 15 for a just and lasting peace in the Middle East. This remains our goal as well.

I understand the concerns you express in your letter regarding the possibility of granting PLO chairman Yasser Arafat a visa to address the United Nations -- concerns which are shared by a significant number of Senators and Congressmen, as well as many others. To date we have not received a visa application from Mr. Arafat, and, as we have stated publicly and privately, if and when Mr. Arafat applies for a visa, we will review that application in light of all relevant law and factual circumstances.

As you know, we began our dialogue with the PLO only after Mr. Arafat, speaking on behalf of the PLO, met longstanding U.S. conditions, including the renunciation of terrorism. We are using the dialogue to press the PLO to adhere to its pledges and to support the Israeli peace plan.

Regarding the Fatah Congress political program, we stated publicly at the time that we found the statement's derogatory rhetoric on Israel, its tone of confrontation and violence, and its preference for unrealistic principles and solutions unhelpful. We made clear the PLO must be prepared to support practical ideas that promote peace, not abstract principles that will move us nowhere. We think they have begun to get the message, but will judge that by their actions not merely their words.

Mr. Malcolm Hoenlein
Executive Director,
The Conference of Presidents of Major
American Jewish Organizations,
515 Park Avenue,
New York, New York.

1989-10-25

15:57

1408039

03

3/3

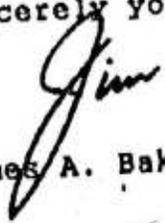
3/3

89/624

Our overall objective is to promote a viable peace process whose goals include achieving security and recognition for Israel and all states in the region. Our commitment to Israel's security remains unshakable. No one can drive a wedge between us.

Thank you again for taking time to share your concerns with me.

Sincerely yours,

James A. Baker, III

~~ד"ר אסף~~

התאריך	אל"ט לשכת מנ"ל ביהמ"ד
תיק מס'	מאת: ס/מנהל מילואים, עשרה החיל
הנדון: מי למי פולק	

מ.ג. 8
1600

למנהל/ניוית שלום,

באנא הפיטום אלה, אל"ט ילנה בורן
 בתוספת 11/9-6. האיש לבקש
 לפקד את שם בן אהרון במועד
 היום למסד.
 אולי סביר לעדכן מערכות
 ומערכות מטה לעדכן למעלה.

בהיותי,
 אליהם

א' חשוון תש"נ
30 באוקטובר 1989
106.02

47065

מר לסטר פולאק

הנ"ל נמנה על המנהיגות היהודית בניו-יורק ומסייע בידינו רבות
בשטחים מגוונים.

לבקשת הקונכ"ל בניו-יורק, הביע נכונותו להקים יחד עם לארי
ויינברג מלוס-אנג'לס "קרן הסברה" שתממן ותיזום סרטי-הסברה שיציגו
את ה-CASE הישראלי בתקשורת האמריקנית

Lara

1998
10/10/98

Journal Entry

Today I went to the store and bought some groceries. I was surprised to see how many people were shopping. It was a busy day.

I also went to the gym and did some exercises. I felt good after the workout. I will continue to go regularly.

ידיעות לעתונות

פפפ

01# (לע"מ עש"ת) דברי רה"מ לחברי המנהיגות החדשה של ארה"ב, שהתארחו בלשכתו

14.07.89

(נמסר ע"י יועץ רה"מ לענייני תקשורת)

ירושלים, י"א בתמוז תשמ"ט, 14 ביולי 1989 (לע"מ עש"ת 3)

ראש הממשלה, מר יצחק שמיר, קיבל הבוקר, 14.7.89, בלשכתו כמאה צעירים, דור ההמשך של הבונדס מארה"ב. בפגישה אמר רה"מ "אי בואה של משלחת משרד החוץ האמריקני איננו משנה הרבה. יש לנו קשרים הדוקים וקבועים עם הממשל האמריקני. ישנם מגעים, שיחות ואין קשיים בתקשורת בין שתי המדינות. האמריקנים יודעים היטב מה אנחנו רוצים ומהן עמדותינו ואנו יודעים מהן עמדותיהן". ראש הממשלה והוסיף כי "אם ארה"ב רוצה לשלוח משלחת היא תתקבל בברכה".

ראש הממשלה אמר, כי האלימות בשטחים פוחתת וכי הפלסטינאים בשטחים משוכנעים עכשיו כי בטרור ובאלימות לא ישיגו דבר, רק במו"מ של שלום והביע תקוותו, כי בתמיכת ארה"ב יקודם תהליך השלום.

בתשובה לשאלה בדבר מנעו ישראל-אש"ף אמר מר שמיר, כי יש מקום לנהל מו"מ עם הפלסטינאים החיים ביו"ש ובעזה, אך אלה החיים בחו"ל - אנשי אש"ף - אין להם עניין בשלום, הם רוצים מדינה פלסטינית במקומה של מדינת ישראל. לפיכך, אמר מר שמיר, לא נדבר עם אש"ף.

לע"מ עש"ת (דף מס' 2)

מל/אא 10:15

תחת

0#

NNNN

Press bulletin

Jerusalem, 14 July 1989

#21 SHAMIR: ISRAEL HAS CLOSE AND PERMANENT TIES WITH THE U.S

/89.07.14 (Communicated by the prime minister's media adviser)

Prime Minister Yitzhak Shamir received in his office this morning (Friday), 14.7.89, a group of 100 young Bonds members from the U.S. In the meeting the prime minister said that the State Department delegation's not coming made no difference. Israel has close and permanent ties with the U.S. Administration. There are contacts and talks, and there are no communication problems between the two countries. The Americans are well aware of what Israel wants and what its positions are, and Israel knows what theirs are. The prime minister added that should the U.S. wish to send a delegation, it will be welcomed. Shamir also said that violence is decreasing in the territories and that Palestinians there are now convinced that they will not achieve anything through terror and violence, but only through peace talks, and he expressed his hope that with American support, the peace process would be advanced.

In response to a question regarding contacts between Israel and the PLO, Shamir said that there is room for negotiating with the Palestinians living in Judea, Samaria and Gaza, but those living abroad -- the PLO -- are not interested in peace; they want a Palestinian state in place of Israel. Therefore, Shamir said, Israel will not speak to the PLO.

SA/al
#0

12:45 hours

2/6 29-217

The American Jewish Committee

Institute of Human Relations
165 East 56 Street
New York, New York 10022-2748
212 751-4000/FAX: 212 319-0975

Office of the President

Holom D. Comey
 President
 Fred H. Moses
 Chair, Board of Governors
 Timi Alperin
 Chair, National Executive Council
 Bruce M. Ramer
 Chair, Board of Trustees
 Robert S. Jacobs
 Chair, Executive Committee
 Valtor R. Gips, Jr.
 Treasurer
 Nick Lapin
 Secretary
 David F. Squire
 Associate Treasurer
 Ira Silverman
 Executive Vice President
 Executive Directors
 Leonard Abrams
 Orange County, CA
 Norman B. Alexander
 Rochester
 Teta S. Borgor
 Chicago
 Herbert B. Cohen
 Miami
 Jerome N. Goldstein
 New York
 Robert Goodkind
 Rochester
 David Hirschhorn
 New York
 Nancy R. Mendelson
 Los Angeles
 Elaine Patschek
 Rochester
 Robert S. Rifkind
 New York
 Tary Shapiro
 New York
 Executive Consultants
 Morris B. Abram
 Theodore Ellenaoff
 Edward I. Friedman
 Arthur J. Goldberg
 Philip E. Hoffman
 Richard Moasa
 Imre L. Winter
 Raymond I. Wishner
 Executive Vice Presidents
 Nathan Applaman
 Morris H. Borgreen
 Morton K. Blaustein
 David B. Flooman
 Martin Gong
 Ruth N. Goddard
 Andrew Goodman
 Ian C. Greenberg
 Raymond K. Kravie
 William Rosenwald
 Shirley M. Szabad
 Lisa D. Waterman
 Secretary Chairs
 National Legislative Council
 Tax M. Fisher
 Ed M. Linowitz
 Advisory Chair
 Board of Governors
 Leo Novas
 Executive Vice Presidents Emeriti
 Norman H. Gold
 John Stawson

July 11, 1989

Honorable Yitzhak Shamir
Prime Minister
The State of Israel
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Prime Minister:

We wish first to convey to you and to the people of Israel our deepest sympathy for the families of the victims of the fanatical attack on the bus to Jerusalem and our hope for the speedy recovery of the survivors. We reaffirm our steadfast solidarity with the Government of Israel in its struggle to combat terrorism and to achieve a just, secure and lasting peace.

As you may know, the American Jewish Committee was among the first American Jewish organizations publicly to support your comprehensive peace initiative including the proposal for Palestinian elections which you outlined during your visit to the United States and which was subsequently adopted by the Government of Israel. In the statement issued by our Board of Governors at AJC'S Annual Meeting in Washington on May 19, we characterized Israel's proposal as "the best present hope for both Israel and the inhabitants of the territories to move from the present state of conflict to a political solution..." In doing so we were moved by your words to us that the status quo is not acceptable to Israel or the Arab inhabitants of the territories.

We have worked to encourage the Administration and the Congress to support your government's peace plan and to reassure the American public that Israel is actively seeking a just political solution to the Arab-Israeli conflict including a solution that recognizes the legitimate rights of the Palestinian people, as agreed at Camp David. We were gratified when President Bush and congressional leaders supported Israel's peace plan, which left open for future negotiations the modalities of elections and other sensitive issues.

We are now deeply concerned that your recent declaration to the Likud Central Committee could lead to rigid positions that foreclose further progress toward implementation of the peace plan and result in a breakup of the National Unity Government. If this were to occur, Israel will be seen as the party chiefly responsible for the deterioration that is likely to ensue both within the territories and in relations between Israel and the United States. In this respect, we are mindful of President Bush's own views on this matter as privately expressed to you.

* *

29-217

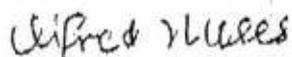
In order for us to continue to be effective in our efforts in this country on behalf of Israel, we strongly urge that you make clear your continuing commitments to the peace plan by words and acts that will leave no room for doubt. We also urge you to reassure the other parties in the Government that you will pursue the peace plan without prior constraints imposed by any political party. In our opinion, the breakup of the National Unity Government will cause a division within American Jewry that will be harmful to our efforts on behalf of Israel and will weaken general support for Israel within our country at this critical time for Israel.

Best wishes for continued strength for Israel and our people.

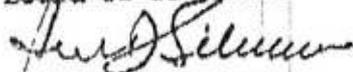
Respectfully,

Sholom D. Comay
President

Alfred H. Moses
Chairman
Board of Governors

Ira Silverman
Executive Vice-President

SDC:jb

*

A

NEWS FROM THE Committee

The American Jewish
Committee

Institute of Human Relations
165 East 86 Street
New York, New York 10022
212 751-4000
Morton Yarmen
Director of Public Relations

29-217

The American Jewish Committee protects the rights and freedoms of Jews the world over; combats bigotry and anti-Semitism and promotes human rights for all; works for the security of Israel and deepened understanding between Americans and Israelis; defends democratic values and seeks their realization in American public policy; and enhances the creative vitality of the Jewish people. Founded in 1906, it is the pioneer human-relations agency in the U.S.

FOR IMMEDIATE RELEASE

NEW YORK, July 11... The American Jewish Committee today urged Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir to "make clear your continuing commitment" to the peace initiative that included his proposal for Palestinian elections, as outlined during his visit to the U.S. and subsequently adopted by the Israeli Government.

In a letter, written in Hebrew and signed by President Sholom D. Comay; Alfred H. Moses, Chairman of the Board of Governors, and Ira Silverman, Executive Vice President, the AJC warned Mr. Shamir that his recent declaration to the Likud Central Committee, which accepted four conditions to the elections plan, "could lead to rigid positions that foreclose further progress toward implementation of the peace plan and result in a breakup of the National Unity Government."

"If this were to occur, Israel will be seen as the party chiefly responsible for the deterioration that is likely to ensue both within the territories and in relations between Israel and the United States," the AJC leaders asserted.

*

*

29-217

6
 In their letter they reminded Mr. Shamir that AJC was among the first American Jewish organizations publicly to support his peace initiative, adding that a statement by AJC's Board of Governors in May 1989 characterized Israel's proposal as "the best present hope for both Israel and the inhabitants of the territories to move from the present state of conflict to a political solution." They continued:

"In order for us to continue to be effective in our efforts in this country on behalf of Israel, we strongly urge that you make clear your continuing commitment to the peace plan by words and acts that will leave no room for doubt.

"We also urge you to reassure the other parties in the Government that you will pursue the peace plan without prior

Theodore Ellenor, President; Leo Novak, Chair, Board of Governors; Robert S. Jacobs, Chair, National Executive Council; Edward E. Eison, Chair, Board of Trustees
 Ira Silverman, Executive Vice-President

Washington Office, 2027 Massachusetts Ave., N.W., Washington DC 20036 • Israel hq.: P.O. Box 1538, Jerusalem 91410, Israel
 South America hq. (temporary office) 165 E. 66 St., New York, NY 10022-2748

CSAE 1707

K

A

6 29-217

constraints imposed by any political party. In our opinion, the breakup of the National Unity Government will cause a division within American Jewry that will be harmful to our efforts on behalf of Israel and will weaken general support for Israel within our country at this critical time for Israel."

The AJC leaders opened their letter to Mr. Shamir with an expression of "our profound sorrow" for the victims of the recent "fanatical attack" on the bus to Israel, and reaffirmation of "our steadfast solidarity" with the Israeli Government in its struggle against terrorism and to achieve "a just, secure and lasting peace."

The American Jewish Committee protects the rights and freedoms of Jews the world over; combats bigotry and anti-Semitism and promotes human rights for all; works for the security of Israel and deepened understanding between Americans and Israelis; defends democratic values and seeks their realization in American public policy; and enhances the creative vitality of the Jewish people. Founded in 1906, it is the pioneer human-relations agency in the U.S.

89-960-149

* * *

END

16

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

טופס מברק

דף 1 מתוך 4 דפים
סוג בטחוני: גלוי
דחיפות: בהול
תאריך וז"ח: 12/7/89-13:00

238

אל: המשרד

מס' מברק

אל: מנהל מצפ"א

"הועד היהודי האמריקני", למברקי מהיום מצ"ב פאקס שקיבלתי מ-AJC
שבמכתב לרוה"מ הוכנסו מספר שינויים.

פלג 13

2
1
1
1
3
3
1

גלוי
בטחוני
גלוי
גלוי
הול
הול
הול

1
1
1
1
1
1
1

FACSIMILE COVER SHEET

THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE
165 E. 56th Street
New York, NY 10022
(212) 751-4000 FAX: (212) 319-0975

2/4

238

TOTAL NUMBER OF PAGES INCLUDING COVER SHEET 2

DATE: July 12, 1989

TIME: X10X00AM 11:30 AM

TO: Mr. David Peleg, Minister of Inf.

FROM: George Gruen

FIRM: Israel Embassy

DEPT: International Relations

FAX #: 202 363-4156

MESSAGE AREA

URGENT

I have just learned that in the Israel Office some changes were made in the fourth and fifth paragraphs of the letter to Prime Minister Shamir. We agree with the changes. Attached is the final text as transmitted to Prime Minister Shamir. Best regards.

IF THIS BOX IS CHECKED, PLEASE FAX BACK TO CONFIRM RECEIPT OF THIS FAX.

RESPONSE AREA

DID YOU RECEIVE THIS MESSAGE GARBLED? IF SO, CHECK THE BOX BELOW AND FAX BACK. WE WILL RESEND.

THE ABOVE FAX WAS RECEIVED GARBLED. PLEASE REPEAT FAX.

FAX OPERATOR _____

AS FINALLY SENT

The American Jewish
Committee

Institute of Human Relations
105 East 68 Street
New York, New York 10022-2746
212 761 4000/FAX: 212 310 4975

Office of the President

Shalom D. Comay
President

Alfred H. Moses
Chair, Board of Governors
Mimi Alperin
Chair, National Executive Council
Bruce M. Ramor
Chair, Board of Trustees
Robert S. Jacobs
Chair, Executive Committee

Walter A. Gips, Jr.
President

Jack Lapin
Secretary

David F. Squire
Associate Executive

Ira Silverman
Executive Vice President

Vice Presidents

Bernard Abrams
Chicago, Illinois, USA

Norman E. Alexander
Washington

Moto S. Berger
Chicago

Herbert B. Cohen
Atlanta

Jerome R. Goldstein
New York

E. Robert Goodkind
Washington

David Hirschhorn
Baltimore

Cathy R. Mendelsohn
Los Angeles

Elaine Putschok
Washington

Robert S. Rifkind
New York

Mary Shapiro
Detroit

Honorary Secretary

Morris B. Abram

Theodore Ellenoff

Howard I. Friedman

Arthur J. Goldberg

Philip E. Hoffman

Richard Moses

Elmer L. Winter

Maynard I. Wishner

Executive Vice Presidents

Nathan Appelman

Morris H. Bergreen

Morton K. Blaustein

David B. Blooman

Martin Gang

Ruth R. Goddard

Andrew Goodman

Alan C. Greenberg

Raymond F. Kravis

William Rosenwald

Shirley M. Szabad

Ellie D. Waterman

Honorary Chair,
National Executive Council

Max M. Fisher

Sol M. Linowitz

Honorary Chair,
Board of Governors

Leo Novas

Executive Vice Presidents (United)

Bartram H. Gold

John Slawson

July 11, 1989

Honorable Yitzhak Shamir
Prime Minister
The State of Israel
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Prime Minister:

We wish first to convey to you and to the people of Israel our deepest sympathy for the families of the victims of the fanatical attack on the bus to Jerusalem and our hope for the speedy recovery of the survivors. We reaffirm our steadfast solidarity with the Government of Israel in its struggle to combat terrorism and to achieve a just, secure and lasting peace.

As you may know, the American Jewish Committee was among the first American Jewish organizations publicly to support your comprehensive peace initiative including the proposal for Palestinian elections which you outlined during your visit to the United States and which was subsequently adopted by the Government of Israel. In the statement issued by our Board of Governors at AJC's Annual Meeting in Washington on May 19, we characterized Israel's proposal as "the best present hope for both Israel and the inhabitants of the territories to move from the present state of conflict to a political solution...." In doing so we were moved by your words to us that the status quo is not acceptable to Israel or the Arab inhabitants of the territories.

We have worked to encourage the Administration and the Congress to support your government's peace plan and to reassure the American public that Israel is actively seeking a just political solution to the Arab-Israeli conflict including a solution that recognizes the legitimate rights of the Palestinian people, as agreed at Camp David. We were gratified when President Bush and congressional leaders supported Israel's peace plan, which left open for future negotiations the modalities of elections and other sensitive issues.

We are now deeply concerned that the decisions taken recently by the Likud Central Committee could lead to rigid positions that foreclose further progress toward implementation of the peace plan and result in a breakup of the National Unity Government. If this were to occur, Israel could be seen as the party chiefly responsible for the deterioration that is likely to ensue both within the territories and in relations between Israel and the United States. In this respect, we are mindful of President Bush's own views on this matter as privately expressed to you.

238 3/4

238 4/4

To allay apprehensions it is now of the utmost importance that the Government of Israel indicate its readiness to negotiate with an open mind the modalities that will enable the elections to be held and the peace process to go forward. Only if this is done will it be possible to enlist in this country the united support which Israel so urgently needs. We also urge you to reassure the other parties in the Government that you will pursue the peace plan without prior constraints imposed by any political party. In our opinion, the breakup of the National Unity Government will cause a division within American Jewry that will be harmful to our efforts on behalf of Israel and will weaken general support for Israel within our country at this critical time for Israel.

Best wishes for continued strength for Israel and our people.

Respectfully,

Sholom D. Comay
President

Alfred H. Moses
Chairman
Board of Governors

Ira Silverman
Executive Vice-President

SDC:jb

סודי

נכנס **

**

**

**

חוזם: 6,13514

אל: המשרד

יעדים: מצב/939

מ-: ווש, נר: 411, תא: 190689, זח: 1200, דח: מ, סג: סו

תח: 6 גט: צפא

נד: 8

סודי/מידי

אל: סמנכ"ל צפ"א

יועץ מדיני לשה"ח

מאת: ציר-עודד ערן

נאום בייקר

להלן מפגישת המנהיגים היהודים עם המזכיר (16.6)

א. בפגישה בה נכחו פישר, רייך, לוי, אשר ולוינסון פתח פישר בציינו את הדאגה השוררת בקהילה בעקבות נאום המזכיר בפני איפא"ק. המשתתפים האחרים מילאו אחריו בעברם על מרבית הנקודות המופעיות בניירות ההכנה השונים. המזכיר הדגיש את מחויבותו העמוקה לתהליך השלום באמצעות רעיון הבחירות. הוא לא התייחס לנקודות השונות שהעלו המשתתפים. הוא נתפס להערה של רייך ואמר שהתדמית השלילית של הנאום נובעת במידה רבה מהדימוי (SPIN) השלילי שנתנה לו העתונות. לא הייתה כל כוונה להשוות את ישראל לאשפ' והדגש בנאום היה על הפלת שינאים. יחד עם זאת צייך המזכיר את הדרך בה הוצג הנאום, עשויה לסייע למצוא בר-שיח בצד הערבי. המזכיר העלה את שאלת ההתנחלויות ואמר שהוא מאד בלתי מרוצה גם אם מדובר רק ב-8 התנחלויות עפ' ההסכם הקואליציוני כפי שציינו בפניו משתתפי הדיון. המזכיר ביקש סיוע אורחיו בנקודה זו. מאידך ציינו שאילו היה יכול למחוק משפט אחד מהנאום קרוב לוודאי

0406 1/88

משרד החוץ, ירושלים, 20.06.89

100- 280

16.5

UNITED JEWISH APPEAL N Y TEL: 212-818-9508

Apr 12.89 17:00 No.045 P.02

To: Harry Horowitz, Office of the Prime Minister

Fax# 385-491

ROOMING LIST FOR BALTIMORE YL MISSIONDOUBLES

- 1 Janet Behrend
- 2 Mindy Berger
- 3 Debbie Bond
- 4 Susan Ganz
- 5 Tom Brown
- 6 Susan Weingast
- 7 James Buxbaum
- 8 Jeffrey Pechter
- 9 Philip Catzen
- 10 Kathleen Heslin
- 11 Paul Cooper
- 12 Barbara Cooper
- 13 Alan Edelman
- 14 Carol Zheutlin
- 15 Josh Fidler
- 16 Genine Fidler
- 17 Jonathan Friedel
- 18 Michael Kuntz
- 19 Jeffrey Garbis
- 20 Sari Garbis
- 21 Steve Gevarter
- 22 Karen Strylo
- 23 Jeffrey Kaplan
- 24 David Rothenberg
- 25 Joseph Klein
- 26 Judy Sandler
- 27 Michael Klein
- 28 Lili Klein
- 29 Frieda Kolkor
- 30 Paula Singer
- 31 Mark Levy
- 32 Susan Hyatt

- 33 Lawrence Macks Suite - Chair
- 34 Ellen Macks
- 35 Gerald Maizlish
- 36 Betty Maizlish
- 37 Richard Matz
- 38 Steven Resnick
- 39 Ira Papel
- 40 Leslie Papel
- 41 Richard Pearlstone Suite - Chair
- 42 Esther Pearlstone
- 43 Neil Schechter
- 44 Marjorie Corwin
- 45 Andrew Siegel
- 46 Susan Siegel
- 47 Louis Siegel
- 48 Jeannie Gruzin

SINGLES

- 1 William Bernstein
- 2 Howard Feinberg
- 3 Shelly Gitomer
- 4 Michael Reiner At Guest House and Tel
- 5 Dene Feldman

2 Suites/22XX/5X
Total: 53 participants

- שמור -

[Handwritten signature]

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212)351-5200

קונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

29.3.89

אל: מנהל מצפ"א
מאת: שרה בראור, ניו יורק

פגישת ועידת הנשיאים עם יו"ר המפלגה
הרפובליקנית - לי אתאותר

הפגישה נערכה ב-27/3. היו"ר התמקד בשני נושאים: (1) תפקידו כיו"ר נבחר של המפלגה הרפובליקנית (2) נושאים שהם מעניינה של הקהילה היהודית.

כיו"ר נבחר של המפלגה הרפובליקנית הוא רואה את תפקידו העיקרי בהרחבת בסיס המפלגה. היהודים הם קהילה חשובה והמפלגה לא עשתה די לקירובם. בבחירות של 1984 הצביעו 30% מהקהילה לרייגן, בבחירות 1988 הצביעו 35%. הוא לא רואה בזה הישג. מומחיותו היא בתחום בניית קואליציות ומשימתו - שהיא משימתה האסטרטגית של המפלגה, לקרב את הקבוצות השונות למפלגה: אסיאנים, היספנים, יהודים, שחורים וכדומה. הוא ציין את אכזבתו ואכזבת הנשיא מבחירתו של דייוויד דוק לסנאט המדינתי של לואיזיאנה. מקוה שמקרה כזה לא ישנה. הוא מתכוון לפעול לגרושו מהמפלגה.

בעוברו לדבר על הנושאים המעניינים את הקהילה היהודית, התוודה שהוא לא מומחה לנושא המז"תי ואינו בקיא בו. על אי-מומחיותו בנושא המז"תי חזר מספר פעמים משך ההרצאה. יחד עם זאת ציין שידועים לו היטב הסעיפים במצע המפלגה המדברים בנושא ישראל. בעניין זה הוא אמר, שהוא רואה עצמו מומחה לאופיו של הנשיא, ושמטווח הכרות ועבודה משותפת שלהם משך שנים רבות, הוא יכול לומר בבטחון שהתכונה המאפיינת את הנשיא, זאת לויאליות לבני ברית; קיום הבטחות; הוא לא יסוג ולא יהפר אף הבטחה כתובה ושלא כתובה שניתנה לישראל. לארה"ב מחוייבות מוסרית לקיומה של ישראל והנשיא מכיר בקשר המיוחד שבין שתי המדינות. כל מה שכתוב במצע המפלגה יקויים. בעיקר הכתוב בנושא אש"פ.. על כך חזר מספר פעמים. הנשיא מחוייב לכלל הסעיפים במצע הקשורים לישראל והוא יכבד אותם. כולל העלאת שארית הפליטה האתיופית, והוצאת יהודים מברה"מ.

הערה

נראה לי כי חשוב להזמין את האיש בהקדם לביקור בארץ, לא רק משום תפקידו החשוב כיו"ר המפלגה הרפובליקנית, אלא גם משום שהוא בראשית דרכו הפוליטית ועוד יעסוק רבות בנושאים שלנו.

בברכה,

שרה בראור

שרה בראור

העתק: סמנכ"ל צפ"א
לשכת השר
לשכת ס/שה"ח
לשכת המנכ"ל
הקונכ"ל
ס/הקונכ"ל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 13339

* תאריך : 17.03.89

* ** נכנס סודי ביותר

* דף 1 מתוך 3
* עותק 7 מתוך 28

* **
* **
* **
* **

* חוזם: 3,13339

* אל: המשרד

* מ-: ווש, נר: 411, תא: 160389, זח: 1600, דח: ר, סג: סב

* תח: @ גס: צפא

* נד: @

Handwritten signature

* סודי ביותר/רגיל

* אל: לשכת שה'ח, מצפ'א

* מאת: ק. לקונגרס, וושינגטון.

* פגישת שה'ח עם אייפא'ק.

* היום (14.3) אחהצ', נפגש שה'ח עם עובדי איפ'ק בכירים.

* נכחו: תום דיין, אסתר קורץ וסטיב רוזן.

* מצידנו: מרידור, בנצור למדן והחמ'.

* לבקשת אנשי איפ'ק סקר שה'ח פגישותיו, בממשל ובקונגרס.

* 1. הפגישות עם הנשיא בוש והמזכיר בייקר היו טובות.

* הפגישה עם בייקר.

* (א) שה'ח הבהיר כי יש לנו סיכוי לקדם התהליך רק אם נעבוד

* ביחד עם ארה'ב ויהיה מאמץ משותף.

* (ב) עמדתנו לגבי אש'פ ידועה. לא ביקש הפסקת הדיאלוג.

* הסביר לבייקר מדוע הדיאלוג הוא COUNTER PRODUCTIVE

* (לגיטימציה לאש'פ, פגיעה בירדן, הוכחה שהטרור משתלם).

* (ג) הצורך בשתוף ירדן בתהליך מקובל. נדונו התמריצים

* להצטרפות חוסיין (גיבויים של ארה'ב מזורק ותאצ'ר)

* וניטרולם של התמריצים השליליים. הממשל מוכן להשקיע מאמץ

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice.

2. The second section details the various methods used for data collection and analysis. It includes a list of statistical techniques and their applications in different fields.

3. The third part of the document focuses on the ethical considerations of research. It outlines the principles of informed consent and the protection of personal data.

4. The fourth section describes the process of peer review and the criteria used to evaluate research proposals. It highlights the role of the research community in ensuring the quality and integrity of scientific work.

5. The final part of the document provides a summary of the key findings and conclusions. It reiterates the importance of transparency and accountability in all stages of the research process.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 מתוך 3 *
* עותק 7 מתוך 28 *

* * *
* שכנ הנושא חשוב לו ומעוניין בהצטרפות ירדן. מבינים שכניסת
* אש"פ לתהליך פירושה תחילת הסוף של ירדן. כשהועלה נושא
* ההדברות עם המנהיגות המקומית בשטחים ושה'ח הזכיר שהועלה
* רעיון לקיומן של בחירות, שאל בייקר כיצד ניתן לעשות זאת
* ללא אש"פ והסכמתו. שה'ח הבהיר כי אם חוסיין יסרב להצטרף
* לתהליך יש לחפש בני שיח מקומיים. אחר הכח יש הבדל בין
* קבלת סמכות ממקומי שנבחר או סמכות ממישהו היושב בתוניס.
* * *

* (ד) הוסכם עקרונית שנתניהו יפגש על בסיס קבוע וממוסד עם
* איגלברגר. טרם ניתן לכך פרסום מאחר ומינויו של איגלברגר
* טרם אושר.
* * *

* הפגישה עם הנשיא -

* (א) הנשיא גילה עניין בנושא מעורבותו של אש"פ בטרור.
* שה'ח פירט בנושא ועמד על 3 תחומי פעילותו של אש"פ:

* (1) חדירות מדרום לבנון.

* (2) הסחת האוכלוסיה המקומית.

* (3) חיסול פלסטינים ('משתפי פעולה' ומתנגדי אש"פ).

* (ב) שה'ח נענה בחיוב להזמנת הנשיא לרוהמ' לפוגשו ב-6.4.
* בכל פגישותיו הובנה בעיית האלימות הרווחת בשטחים.

* בפגישה עם סקוקרופט- הבהיר שה'ח כי מומ' עם אש"פ הוא -
* NON
* STARTER פוליטי.

* 2. שה'ח סקר בפני אנשי איפ'ק פגישותיו במשך היום
* בקונגרס. (דיווחים בנפרד). לדברי אסתר קורץ קלטו תגובות
* חיוביות ביותר לפגישת שה'ח בגבעה. הוסיפה כי ערכן של
* פגישות אלה, בשעה זו, לא יסולא בפז.

* 3. תשובות שה'ח לשאלות איפ'ק:-

* א. יש להנחיל המסר שאין אף אחד המעוניין בשלום יותר
* מישראל. ובהקשר זה (בתשובה לדיינ) יש להסביר טבעו של
* אש"פ ודרכי פעילותו.

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes the need for transparency and accountability in all financial dealings.

2. The second part of the document outlines the various methods and techniques used to collect and analyze data. It includes a detailed description of the experimental procedures and the statistical methods employed to interpret the results.

3. The third part of the document presents the findings of the study. It shows that there is a significant correlation between the variables being studied, and that the results are consistent across different samples and conditions.

4. The fourth part of the document discusses the implications of the findings and suggests areas for further research. It highlights the need for continued monitoring and evaluation of the system to ensure its long-term effectiveness.

5. The fifth part of the document provides a summary of the key points and conclusions. It reiterates the importance of the findings and the need for continued research in this area.

6. The sixth part of the document includes a list of references and a bibliography. It cites the works of other researchers in the field and provides a comprehensive overview of the current state of knowledge.

7. The seventh part of the document contains a list of appendices and supplementary materials. These include detailed data tables, graphs, and other supporting information that is essential for understanding the study.

8. The eighth part of the document provides a list of contact information for the authors and the research institution. It includes email addresses, phone numbers, and website links for further inquiries.

9. The ninth part of the document includes a list of acknowledgments and a thank you note. It expresses gratitude to the funding agencies, the research team, and the participants who made the study possible.

10. The tenth part of the document contains a list of footnotes and a glossary of terms. It provides additional information and definitions for key concepts and terminology used throughout the document.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 3 מתוך 3 *
* עותק 7 מתוך 28 *

* ב. לשאלה האם שה'ח התרשם בשיחותיו, שהממשל מעוניין לדחוף
* את ישראל למומ' עם אש'פ (למשל בעקבות הסקר שפורסם בישראל
* לפני 54 אחוז) בציבור הישראלי תומכים במומ' כנ'ל) השיב
* שה'ח כי הוא דבור שבממשל חושבים שעמדתנו כלפי אש'פ
* איננה איתנה ומוקצה. (בעקבות הסקר והתבטאויות שונות).

* ג. לשאלת דין על המוקדים הבעייתיים השיב שה'ח כי יש
* להכניס הדברים לקונטקסט המלא והנכון לאור הקושי לדחוס זאת
* לדקה בטלוויזיה.

* ד. מרידור הוסיף כי חשוב מאוד לדאוג לכך שכאשר יגיע רוהמ'
* לווינגטון יקבל תמיכה מידידים ומהממשל כך שבבואו לקונגרס
* יהנה מתמיכה מוקדמת זו.

* 4. דין אמר כי אם ביקור רוהמ' יצליח, ובוש ובייקר יתמידו
* בתמיכתם תהיה לנו שנה טובה. וכדבריו PRECARIOUS
* BUT GOOD YEAR.

* 5. אסתר קורץ התייחסה גם לבעייה התקציבים ולאפשרויות
* קיצוץ בפונקציה 150 שנדונו היום בועדת ההקצבות ב
* HEARINGS של ביקר.

* יהודית ורנאי דרנגר

* חו

* תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמנ,
* בנצור, מצפא

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes that this is essential for ensuring transparency and accountability in the organization's operations.

2. The second part of the document outlines the various methods and tools used to collect and analyze data. It highlights the need for consistent data collection procedures and the use of advanced analytical techniques to derive meaningful insights from the data.

3. The third part of the document focuses on the role of technology in data management and analysis. It discusses how modern software solutions can streamline data collection, storage, and processing, thereby improving efficiency and accuracy.

4. The fourth part of the document addresses the challenges associated with data management, such as data quality, security, and privacy. It provides strategies to mitigate these risks and ensure that the data remains reliable and secure throughout its lifecycle.

5. The fifth part of the document discusses the importance of data governance and the establishment of clear policies and procedures. It stresses that effective data governance is crucial for maximizing the value of the organization's data assets.

6. The sixth part of the document explores the role of data in decision-making and strategic planning. It illustrates how data-driven insights can inform key business decisions and drive the organization's long-term success.

7. The seventh part of the document discusses the importance of data literacy and training for all employees. It emphasizes that having a data-driven culture is essential for the organization to fully leverage its data capabilities.

8. The eighth part of the document discusses the role of data in compliance and regulatory requirements. It highlights the need for organizations to maintain accurate and up-to-date records to meet various legal and industry standards.

9. The ninth part of the document discusses the role of data in customer relationship management and marketing. It illustrates how data can be used to understand customer behavior, personalize marketing campaigns, and improve the overall customer experience.

10. The tenth part of the document discusses the role of data in operational efficiency and cost reduction. It highlights how data analysis can identify inefficiencies in processes and help organizations optimize their operations to reduce costs and improve productivity.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

MTG 6 Gen

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 מתוך 3 *
* עותק 6 מתוך 28 *

*שכן הנושא חשוב לו ומעוניין בהצטרפות ירדן. מבינים שכניסת
*אש'פ לתהליך פירושה תחילת הסוף של ירדן. כשהועלה נושא
*ההדברות עם המנהיגות המקומית בשטחים ושה'ח הזכיר שהועלה
*רעיון לקיומן של בחירות, שאל בייקר כיצד ניתן לעשות זאת
*ללא אש'פ והסכמתו. שה'ח הבהיר כי אם חוסיין יסרב להצטרף
*לתהליך יש לחפש בני שיח מקומיים. אחר הכח יש הבדל בין
*קבלת סמכות ממקומי שנבחר או סמכות ממישהו היושב בתוניס.

*ד) הוסכם עקרונית שנתניהו יפגש על בסיס קבוע וממוסד עם
*איגלברגר. טרם ניתן לכך פרסום מאחר ומינויו של איגלברגר
*טרם אושר.

*הפגישה עם הנשיא-

*א) הנשיא גילה עניין בנושא מעורבותו של אש'פ בטרור.
*שה'ח פירט בנושא ועמד על 3 תחומי פעילותו של אש'פ:

*1) חדירות מדרום לבנון.

*2) הסתת האוכלוסיה המקומית.

*3) חיסול פלסטינים ('משתפי פעולה' ומתנגדי אש'פ).

*ב) שה'ח נענה בחיוב להזמנת הנשיא לרוהמ' לפוגשו ב-6.4.
*בכל פגישותיו הובנה בעיית האלימות הרווחת בשטחים.

*בפגישה עם סקוקרופט- הבהיר שה'ח כי מומ' עם אש'פ הוא -
NON
*STARTER פוליטי.

*2. שה'ח סקר בפני אנשי איפ'ק פגישותיו במשך היום
*בקונגרס. (דיווחים בנפרד). לדברי אסתר קורץ קלטו תגובות
*חיוביות ביותר לפגישת שה'ח בגבעה. הוסיפה כי ערכן של
*פגישות אלה, בשעה זו, לא יסולא בפז.

*3. תשובות שה'ח לשאלות איפ'ק:-

*א. יש להנחיל המסר שאין אף אחד המעוניין בשלום יותר
*מישראל. ובהקשר זה (בתשובה לדיינ) יש להסביר טבעו של
*אש'פ ודרכי פעילותו.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Page 2 of 2
Date: 10/10/2010

The following information was obtained from the records of the Department of Health and Human Services, Office of Inspector General, regarding the activities of the [redacted] during the period from [redacted] to [redacted].

[redacted] was found to have been involved in the [redacted] of [redacted] and [redacted] during the period from [redacted] to [redacted].

[redacted] was found to have been involved in the [redacted] of [redacted] and [redacted] during the period from [redacted] to [redacted].

[redacted] was found to have been involved in the [redacted] of [redacted] and [redacted] during the period from [redacted] to [redacted].

[redacted] was found to have been involved in the [redacted] of [redacted] and [redacted] during the period from [redacted] to [redacted].

[redacted] was found to have been involved in the [redacted] of [redacted] and [redacted] during the period from [redacted] to [redacted].

[redacted] was found to have been involved in the [redacted] of [redacted] and [redacted] during the period from [redacted] to [redacted].

[redacted] was found to have been involved in the [redacted] of [redacted] and [redacted] during the period from [redacted] to [redacted].

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE

500 NORTH CAPITOL STREET, N.W. • SUITE 300 • WASHINGTON, D.C. 20001 • (202) 638-2256

Thomas A. Dine
Executive Director

לד"ר שמיר
2-11-89

9

March 2, 1989

The Honorable
Yitzhak Shamir
Prime Minister's Office
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Prime Minister:

I was delighted to be with you and share thoughts on how to handle current issues. The meeting was for me of utmost value. Thank you for the opportunity.

Truth and virtue are on Israel's side. Socrates was challenged during his trial by his accuser, Lycon: "If you had to choose between Athens and the search for truth, to which of these would you give your allegiance?" Socrates replied: "They are one and the same, fortunately." Jerusalem and truth are one and the same.

Looking forward to seeing you again soon. Your visit to Washington can and will be a success, President Bush and his advisers giving you private and public support and the Arabs being forced to re-think their condition. All the best in developing the "Shamir Initiative."

With warmest regards.

Sincerely,

TAD
Thomas A. Dine

TAD:af

AIPAC

THE AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE

Handwritten scribbles and numbers (1, 2, 3) in the left margin.

Handwritten circled number 1 in the center margin.

RECEIVED MARCH 17 1989
20-34 1089
737 313

March 17, 1989

The Honorable Yitzchak Shamir
Prime Minister of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

I support the Prime Minister's Conference on Jewish Solidarity with Israel. Now is the time for each of Israel's supporters around the world to stand up and be counted as a friend of Israel. The Solidarity Conference is an excellent opportunity to demonstrate this fact.

The security of Israel, its political independence and economic well-being, are crucial today and tomorrow. In that regard, I regret I am unable to attend the Solidarity Conference, but next week crucial legislation affecting Israel's security and the U.S.-Israel relationship will be moving forward on Capitol Hill. The Senate Budget Committee begins marking up the Fiscal Year 1990 budget; in a year of serious budget constraints, foreign aid must be protected. The House Foreign Affairs Subcommittee on Arms Control and International Security will be considering changes in the Arms Export Control Act which directly affects how Washington policy-makers formulate arms sales to Arab countries. The House Foreign Affairs Subcommittee on International Operations will mark up legislation dealing with money for resettling Soviet Jews in Israel. And finally, Secretary of State Jim

500 NORTH CAPITOL STREET, N.W. • SUITE 300 • WASHINGTON, D.C. 20001 • (202) 638-2256

President: Edward C. Levy, Jr., MI **Chairman of the Board:** Robert H. Asher, IL **Chairman of the Board Emeritus:** Lawrence Weinberg, CA **Vice Presidents:** Michael M. Adler, FL; Marshall Brachman, TX; Donald Diamond, AZ; Monte Friedkin, FL; Barnard J. Gottstein, AK; Herbert D. Katz, FL; Rabbi Israel Miller, NY; Robert Riesman, RI; Roselyne Swig, CA; Harriet Zimmerman, GA **Regional Vice Presidents:** Samuel M. Eisenstat, NY; Harvey Friedman, FL; Morton Friedman, CA; Robert Mazer, IL; Mayer Mitchell, AL; Shaol Pozez, AZ; David Steiner, NJ; Gary Wallin, NH **Secretary:** Charles Schusterman, OK **Treasurer:** Bernard S. White, MD

Presidents Emeritus: Robert H. Asher, IL; Rabbi Philip S. Bernstein, NY*; Irving Kane, OH; I.L. Kenen, DC*; Louis Lipsky, NY*; Edward Sanders, CA; Morton Silberman, FL*; Lawrence Weinberg, CA

*Deceased

Executive Director: Thomas A. Dine; **Legislative Director:** Douglas M. Bloomfield; **Deputy Legislative Director:** Ester Kurz; **Legislative Liaisons:** Dan Cohen, Ralph D. Nurnberger, Stephen R. Silberfarb; **Foreign Policy Issues Director:** Steven J. Rosen; **Director, Executive Branch Relations:** Howard A. Kohr; **Political Director:** Elizabeth Schroyer; **Deputy Political Director:** Scott Gale; **Policy & Development Director:** Roy I. Rosenbaum; **Chief Financial Officer:** Paul S. Rovinsky; **Administrative & Finance Director:** Morris S. Edeson; **Regional Directors:** Leonard J. Davis (Jerusalem); Albert G. Effrat (Florida); Amy Goldberg (New York); Lisa Landau (acting) (Southwest); Naomi Lauter (Pacific Northwest); Murray Wood (Southern Pacific)

THE COMMITTEE CONDUCTS PUBLIC ACTION TO MAINTAIN AND STRENGTHEN THE FRIENDSHIP BETWEEN THE UNITED STATES AND ISRAEL

Prime Minister
Page 2

Baker will testify on Tuesday before that same Subcommittee, chaired by Rep. Merv Dymally. Among many items the Secretary plans to enunciate, he will attempt to clarify his statements regarding Israel ultimately negotiating with the PLO.

It is for this reason that I will not be joining my fellow Jews in Jerusalem at the Solidarity Conference. Ms. Roselyne C. Swig of San Francisco, an AIPAC vice president, will be heading the AIPAC delegation.

I wish you well in your important statement of support for Israel in world affairs.

All the best. Shalom.

/signed Tom/

Thomas A. Dine
Executive Director

מדינת ישראל

26/2/89

תאריך

אל: האגף

מאת: לשכת ראשיהממשלה.

לשכת ראשיהממשלה

כ"י צדק הישראלי
א/כ"ס
האגף

14497

נושרד החוץ-נוחלקת הקשר

תאריך : 20.02.89

** יוצא

שמור

**

**

**

חוזם: 2,14497
אל: ווש/763, ני/741, לוסאנגלס/225
מ-: המשרד, תא: 200289, חז: 1417, דח: מ, סג: שמ
תח: & גס: הסברה
נד: &

106.03

שמור/מידי

וושנינגטון, ניו-יורק, לוס אנג'לס

ביקור משלחת חברי כנסת

9 א. התנועה ליהדות מתקדמת בישראל מארגנת משלחת בת
חברי כנסת מסיעות ליכוד, מערך, שינוי, רץ, מפ'ם
ותחיה.

רשימה לא סופית ולא מלאה, של חברי המשלחת כוללת
את חברי הכנסת: אלי בן מנחם, עימנואל זיסמן,
אריאל ווינשטיין, מיכאל איתן, אמנון רובינשטיין,
יוסי שריד וחיים אורון.

ב. מטרת המשלחת לערוך מסע היכרות עם יהדות ארה"ב
והיא תבקר בין התאריכים 11/4-1/4 בניו-יורק, לוס
אנג'לס ו-וושנינגטון. עדיין אין חכנית מפורטת
לביקור.

ג. לבקשתנו יפנו המארגנים בארץ לעמיתיהם בארה"ב
לעמוד בקשר ולתדע את נציגותינו.

ד. עוד נבריקכם פרטים נוספים ומעודכנים כשנקבלם.

הסברה/מרחבי - מצפ"א

פא

תפ: בנצור, מצפא, רביב, הסברה, יורכנסת

דתיסות ומידי	שגירות ישראל / וושינגטון		ק"ו: 1
סוג: שמור	טופס פברק		מתוך: 1
תאריך וזמן חבור:			אל: מצפ"א - הסברה מרחבי
פס' פברק:	לשכת רה"מ - ניו-יורק	לוס אנג'לס	דע:
הפסד:			
503	פאת: לשכת השגריר, וושינגטון		

ביקור משלחת חברי כנסת, שלפס 763

1. לתשומה לבכס, מועד בקור חברי המשלחת ומקומות בקורם עשוי לתפוף מועדי ומקומות בקור רח"מ.
2. השגריר ממליץ שכדי למנוע חסימה אפשרית ידחה ביקור המשלחת למנעד מאוחר יותר.

לשכת השגריר

ההד 3
השגרה 1
אצבא 2
יורכנס 1

תפוצה: 2

AIPAC

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE
JERUSALEM OFFICE

FOR YOUR INFORMATION לידיעתך

לברוקלין ג'ורנל

LEONARD J. DAVIS
DIRECTOR

5 MAPU STREET, JERUSALEM, ISRAEL
TELEPHONE: 02-244-953, 228-572, 233-105

February 26, 1989

OUTLINE OF TOM DINE'S PRESENTATION

Your trip to Washington can be a success. Over next six months, U.S.-Israel relations can be strengthened. "Don't miss the opportunity" was the message given by Senator George Mitchell, Majority Leader.

State of AIPAC

- Healthy and vibrant organization
- Being attacked because:
 - West Bank/Gaza uprising and negative perception of Israel
 - Success breeds envy and attacks
 - Jewish press coverage of AIPAC the organization - turmoil
- Infrastructure is strong:
 - Membership base is broad, active and committed
 - Financial contributions up
 - Professional performance is good
 - Lay leadership active
- Relations with other Jewish organizations are good
 - Conf. of Presidents and AIPAC
 - ADL, AJC, AJCongress, NJCRAC and AIPAC
 - Federations and AIPAC
 - Constructed normal, regular contacts
- TAD's commitment and direction

Assessment of Jewish community

- Paralysis and confusion and anger
 - no letters, no counter communications
- Reactive, not proactive
 - California Democratic Party: attempts at anti-Israel resolutions
 - New Hampshire, New Mexico likely initiatives
 - New activism among pro-Arabs, anti-Israelis
- Needs: Message and State-local politics involvement
 - AIPAC's grass-roots program
 - AIPAC's state & local politics program

Survey of Congress since Jan. 3, 1989

- Mood: uneasy, concerned, (Jewish Members of Congress, Jewish staff, non-Jewish friends) based on TD's many one-on-one meetings.
 - "If Israel doesn't get off dead-center, its position here will be placed in jeopardy." (S. Levin)
 - "It is critical to get a process going and leave substantive issues for later" (T.Lantos)
 - "Israel has to be able to explain to the lumberjack in Roseburg, Oregon why it is unprepared to talk, even if those talks fail." (R. Packwood)

- There's a staleness, a stagnation about Israel; there is only grudging, not enthusiastic support in Congress." (Coelho)
- "IDF may not be the right instrument." (B. Lehman)
- "Gorbachev has set the tone." "If there is movement by Shamir when he gets to Washington this spring, he will be applauded by members" (Everyone)
- Action: Foreign Assistance Act, defense cooperational trade, arms sales
Aid to Israel will not be conditional this year.
- Regarding foreign policy agenda, will wait for Administration to set the direction and react to Israel, to PLO, to Saudis, Jordanians, and Egyptians, and to Soviet Union.

Assessment of Administration:

- Top tier = friendly
- Second tier = very friendly

Four U.S. Government Desires:

1. Wants slow but sure movement
2. Wants you to make your move, and want to be supportive of that move
3. Wants you to make a proposal that Arabs have to think about
4. Wants a "Shamir Initiative" in which Administration can publicly say, "It is forthcoming and progressive."

What is the initiative?

It is a complete and comprehensive package of ideas Government ministers, including the Prime Minister, has already announced, e.g.,

The status quo is not in Israel's national interest;
 Israel wants to end the military occupation;
 Israel wants to establish a self-governing authority for the
 Palestinians;
 Israel wants to open the way for Palestinians to determine their own
 future in direct negotiations with Israel;
 Talks with local Palestinians should take place;
 The superpowers have a role in bringing the parties into direct
 negotiations;
 Elections will take place, probably in municipalities, that select a
 genuine leadership;
 A transition period will test the goodwill of the parties.

- All of the above -- and more -- is Camp David. Don't use the label unless in answers to questions from Democrats.

- Regarding land for peace, disposition of the territories is what direct negotiations is about.

- Gorbachev is now center-stage before the world. The Bush Administration does not yet have a strategy to contend or compete. Don't get caught in between Bush and Gorbachev, and be seen as an embarrassment to Washington.

Keep the Soviets on the defensive:

- Fueling an arms race in region
- Friendly to the region's 2 radical states, Syria and Libya
- Linked to chemical and ballistic missiles
- Doesn't recognize Israel diplomatically
- Moscow encourages WB/Gaza violence. Shevardnadze referred to "this kind of national struggle."

- Finally, if you demonstrate movement in Washington, Congress and the press will be able to say Israel is this Administration's first foreign policy victory.

#

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

ב' אדר א"ט תשמ"ט
7 בפברואר 1989

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

351-5200

הנהלת
המכון
למחקר
היהודי
בארצות
הברית

שמור.

אל : מנהל מצפ"א

מאת: שרה בראור - ניו יורק.

הנדון: דיון בפורום של ה- ISRAEL DIASPORA INSTITUTE על
היחסים בין ישראל לקהילה היהודית.

למשתתפים חולק נייר עמדה שנכתב ע"י פרופ' ס. ספיגל מה- UCLA
והוא מצ"ב לעיונך.

הנחת היסוד של פרופ' ספיגל היא, שהיהודים בעולם נמצאים במשבר,
המתבטא בכך שמדיניות החוץ של ישראל מעוררת הרבה שאלות ותהיות
לגבי הגיונותה וצדקתה. הביטוי למורת הרוח הגיע לשיאו בדרך
שהגיבה הקהילה היהודית לשאלת "מיהו יהודי". הולך וגדל דור
צעיר בגולה שהוא יותר מתבולל, לא מכיר את חווית השואה.
הוא פחות מזדהה עם ישראל ולכן יש לו ספקות ושאלות לגבי צדקת
הדרך של ישראל. פרופ' ספיגל מביא שבע אופציות לקשר בין הקהילה
היהודית לישראל: 1. המשך הסטטוס קוו; 2. תמיכה ללא סייג בישראל;
3. בקורת ידידותית; 4. פעולה קהילתית ללא תלות וללא יחס לישראל;
5. התרחקות מישראל; 6. מעורבות גוברת; 7. ארגון מחדש של
הקהילה. פרופ' ספיגל מידע כל אחת ואחת מן האופציות ומביא היתרונות
והחסרונות שבכל אופציה.

בדיון נוכחו כ-30 איש. אף נשיא או מנהל אקסקוטיבי של הארגונים
היהודים הגדולים כמו: UJA ה- ADL או איפ"ק לא נוכח ולא השתתף.

השתתפו בדיון: הנרי סיגמן (A.J. CONGRESS) האורד סקורדון (לשעבר נשיא ועידת הנשיאים) רחל לימון שלוחה את גב' סימון וייל, פרופ' ס. קהן ופרופ' ליפסט מסטנדפורד. אחרי שפרופ' ספיגל הציג את האופציות. התרכזו המדיינים באופציה הששית - מעורבות. בעוד הנרי סיגמן הצביע על ארוסיה בתמיכה בישראל בשל מדיניותה, סטנלי הורוביץ (UJA) הסתייג. כאשר עברו לדיון במצע למעורבות הסכימו כולם שהקהילה היהודית לא תוכל להשפיע בנושא המדייני ובודאי שלא יכולה לקבוע איזה גבולות ישראל צריכה על מנת שתרגיש בטוחה. מעורבות יהודית יכולה להיות רק בפרויקטים דוגמת שיקום השכונות; פרויקטים חינוכיים או קליטת עולים. בנושא המדייני הסכימו כולם הקהילה יכולה רק להפגין תמיכה או בקוטב השני יכולה לבטא בקורת ומורת רוח.

ביום ה- 6.2 ה. סקורדון היה יו"ר ההתכנסות. סקורדון הביא מדברי בן גוריון כפי שהופיעו ב- TIME לפני שנים שאמר, שאם בכף המאזנים אחת היו כל האידיאלים שבעולם ובכף שניה בטחון ישראל, לא היה מהסס לבחור בכף השניה. לפי התסריט שלו היהודים גם כן עשויים להמצא יום אחד בפני בחירה בין נאמנות לארה"ב לנאמנות למדינת ישראל. מנסיונו כעו"ד במשך שנים רבות למד שלא יכול היה לבחור לו את היריב: כך גם נשאל חייבת להדבר עם אש"פ, כי הוא בר השיח היחיד, לדעתו אש"פ אינו רוצה את עכו, חיפה ויפו, אלא רוצה שישראל תצא מן השטחים. האינטיפדה חשיבותה דומה לזו של הופעתו של גורבצ'וב בזירה המעצמתית. לדעתו לגורבצ'וב אצה הדרך. הוא מעוניין ב- DEALS עם ארה"ב, כך בנושא אפגניסטן ובנושא אנגולה ולפי הסצנריו שלו תוך ששה חודשים ארה"ב ובריה"מ יבואו עם תוכנית מוסכמת שתכפה על ישראל ועל אש"פ הסדר. לדעתו תוכנית רוג'רס או במקרה הטוב תוכנית ריגן מ-1982. הממשל החדש הוא פרגמטי חסר סנטימנטים. המשך האינטיפדה תגרום לארוסיה בתמיכה הישראלית כסנט ובקונגרס; ישראל מתפוררת מכנים - כל השרותים שלה משובשים. ארה"ב תפעיל לחץ ולישראל לא תהיה ברירה. הוא מתנגד להצעת קיסנג'ר - סקרופקורט (יו"ר המועצה לבטחון לאומי החדש) החותרים להסכמה בין ישראל לארה"ב לפני המו"מ עם הערבים, גם אין אפשרות לדעתו להסכמה בין השתיים לגבי התוצאות הסופיות של המו"מ המדייני, אם תובא תכנית אמריקנית - רוסית מוסכמת תמצא הקהילה היהודית בתווך. הם יהיו חצויים בין תמיכה בממשלה שלהם ובין תמיכה בישראל. שאלת הנאמנות הכפולה חשוב לזירת הדיונים.

המתדינים הגיבו לתסריט של סקודרון. ראשון היה פרופ' כהן, לדעתו חצי מן הישראלים יבואו לשולחן הדיונים אם הערכים יבואו. לגבי האירגונים היהודים, יש צורך באירגונים מחדש. הוא בטוח שהרבה אמריקנים יתמכו בהסכמי ק. דוד מתוך אמונה בצדקת ישראל. פרופ' ליפסט טען שהוא יודע שפיקרינג ניסה לשים את המזה"ת בקדימות הראשונה, אבל הדבר עורר את רוגזו של בוש. הנרי סיגמן אמר שהוא מתנגד לצורה שבה שמיר, ארנס ונתניהו מציגים את הדיון המדיני. הבעיה אינה אם אפשר להאמין לאש"פ אם לאו. הבעיה צריכה להיות מוצגת לדעתו, לאיזה גבולות ישראל זקוקה כדי להבטיח את בטחונה ואז יש אנשים הגיונים שיאמרו מדינה פלסטינית אינה ימסכנת את בטחון ישראל. ביחוד אם מדינה כזו תקבל על עצמה סייגים, לדעתו ראשי האירגונים אינם מנהיגים. אפשר "לקנות" אותם כמה שהוא קורא "PHOTO OPPORTUNITY" עם שמיר, ארנס או רבין.

פרופ' ספיגל התיחס לתסריט של סקודרון ודחה אותו על הסף. דוקא ביקר ובוש בשל הפרגמטיות שלהם לא יבואו עם תוכנית מוכנה. לדעתו הדיאלוג בין ארה"ב לאש"פ לא יצליח בעיקר אם אש"פ יתעקש על ועידה בינ"ל ומדינה פלסטינית. הוא גם לא חושב שארה"ב ובריה"מ יכולות להסכים על תוכנית. לדעתו, בריה"מ טובה בהפעלת לחץ כמו בענין אנגולה ובענין וייטנאם. פרופ' כהן הצטרף לדעתו של ספיגל וטען שתוכנית משותפת לבריה"מ ולארה"ב יכולה לבוא רק אחרי מלחמה בין הערבים לישראל. הוא טוען שמלחמה כזו לא תיתכן כי בריה"מ לא תתמוך בכך. על היהודים להשפיע על ממשל שיספיע על אש"פ לשנות את מדיניותם. על ישראל אפשר להשפיע בצורה סמויה על ידי תמיכה שקטה בהפחתת הסיוע אם לא תשנה עמדה ולא תסכים לפרוש של 242 ו-338 במובן של השטחים ולא שטחים.

סימון וויל דיברה על יהדות אירופה. לדעתה, לאירופה שתי עמדות: זו של תמיכה באש"פ ולחץ על ישראל שתנהל שיחות עם אש"פ. בראשה עומד מיטראן. תומכים בדעתו איטליה, ספרד, פורטוגל ויוון. העמדה האחרת המקבלת את האוריינטציה האמריקנית בראשה עומדת בריטניה, גרמניה המערבית, הולנד, בלגיה. מפליא שדוקא מיטראן הנחשב לידיד ישרל הוא התומך והדובר של העמדה האשפית. עוד אמרה, שבתקופה של דאטנט והדברות בין מעצמתית קשה להגן על קפאון מדיני. הבעיה אינה אם אש"פ צודק אם לאו השאלה היא, האם ישראל יכולה לעמוד לבדה נגד העולם כולו, ביחוד כאשר יש כאלה בתוך ישראל שטוענים שנסייגה לא שפגע בבטחון ישראל. עם זאת, לדעתה, אסור ליהודים להיות כלי בידי אש"פ ולהשתתף בארגומנטציה אנטי ישראלית. כאשר לעמדת שתיים עשרה מדינות אירופה - הצהרת ונציה מ-1980, שכבר הביע הסכמה

למדינה פלסטינית תשונה לכוון גרוע יותר לישראל. באשר ליהודים
הם מכולכלים ונבוכים לצד מי להתייצב. האינטלקטואלים נוטים
ברובם לצאת בבקורת על ישראל. אחרים לא יודעים מה לעשות. היא
עצמה החליטה לא להשתתף בדיון של המכון לשלום במזה"ת בראשתו של
א. אבן, משום שאינה רוצה להיות בצד אלה המבקרים את ישראל.

בברכה,

שרה כראור

שרה כראור

העתקים; סמנכ"ל צפ"א

סמנכ"ל הסברה

מנהל הסברה

לשכת שה"ח

לשכת סגן שה"ח

הקונכ"ל - כאן

ציר הסברה + וושינגטון

המכון לתכנון מדיניות
ביחסי ישראל והתפוצות

THE ISRAEL-DIASPORA INSTITUTE

SEVEN OPTIONS FOR DEALING
WITH THE CURRENT CRISIS BETWEEN
AMERICAN JEWS AND ISRAEL

by

Steven L. Spiegel, UCLA

The Jewish world is in crisis. At no time since World War II has there been so much conflict and turmoil, so much rancor and disillusionment and despair. At no time since Israel was established has there been so much questioning of the Jewish state's policies by other Jews, especially by residents of the United States.

The recent "Who is a Jew?" controversy was a culmination of many years of declining confidence in the judgment of the Israeli political elite by American Jewish leaders. In the process, a "sea change" has occurred in the way many American Jews view the Jewish state. A younger generation is emerging which, in Jewish terms, is more assimilated, less educated, less affiliated, less identified with Israel and did not experience World War II, the Holocaust or the creation of Israel. As a result of disillusionment and attrition, many Jews are questioning whether Israel should continue to play a central role in their lives as it has in the past.

What is to be done? In order to clarify discussion of the current crisis, I have set out seven options the American Jewish community currently confronts: (1) the status quo; (2) unquestioned support; (3) friendly critics; (4) independent action; (5) distancing from Israel; (6) intensified involvement; (7) reorganization. I do not suggest that these are the only options available or that they are mutually exclusive. Rather, each are directions that subsume a variety of possibilities. I will briefly define each and set out the major arguments in favor and against the alternative under consideration.

OPTION I: Status quo

Definition: Under this option, the situation remains as it is today. A progressively assimilated and divided American Jewry relates to Israel in an ever-increasing differentiated range. The 1970's consensus in favor of following Israeli leadership dissolves as sub-groups within the community relate in divergent ways. The division within Israel continues to be exported to the United States as Israeli lobbyists of all political stripes plead for financial and political support of their cause. Influenced by the Israelis, the center gradually erodes in the American Jewish community as different organizations, individuals, newspapers and journals adopt the partisan positions of the left, the right, or the religious. Many simply lose interest in Israel; it is no longer a source of pride and now -- to some -- a source of embarrassment.

Those who remain active react in various ways. Many, especially in the orthodox community, have natural Israeli allies with whom to deal. The Jewish right continues to claim that any publicly expressed dissent threatens Israel's survival. The left remains in turmoil, the reform and conservative movements frustrated. The major national Jewish organizations and their local branches continue to try to maintain fundamental support and to prevent any erosion. As particular crises arise ("Who is a Jew?", intifadah, US dialogue with

the PLO), each organization attempts to influence Israeli reactions in its own way and without the appearance of basic differences with all major Israeli blocs (or it tries to show agreement with at least one). Efforts to ensure Washington's strong support for Israel continue as in years past. In essence, the community assumes the position that criticism of Israel is acceptable by Jews, even if regrettable to some, but it is not permissible by American politicians or officials.

Pro: Whenever an institution faces a crisis, the status quo is a safe option because it avoids hard choices. "Muddling through" is often seen as safer than any conceivable alternative. In this case, this option is most consistent with the nature of contemporary American Jewish life. This community is voluntary in its associational patterns; there is no coercive instrument available to its leadership. Because genuine division currently exists within the community toward Israel, it can be argued that the status quo option is the only feasible choice available. Depending on coalitions and their preferences, American Jews can either express unquestioned backing or they can exercise the leverage available by threatening to deny financial and political support as in the "Who is a Jew?" controversy. The Jewish community may well speak with many voices, but the fundamental support for Israel will continue. Even criticism, when it occurs, will be seen as a sign of enduring engagement, a sign of backing.

Con: The opposition to the status quo will argue that this is nonsense. The community "by being itself" is currently sinking into the worst of all worlds. It is so divided and disoriented that communications to Israelis are distorted. For example, even as efforts to stop "Who is a Jew?" legislation appear to have been successful, the amount of political capital expended may well weaken any potential efforts at influencing the course of electoral and economic reform. It can even be argued that the two major parties used American Jewish protests as leverage in their negotiations with the religious parties rather than actually being influenced by them,

especially since both feared the consequences of Shabbat "blue laws." In either case, the community is too divided to have sustainable influence on the Israelis.

The key argument against the status quo, however, is that it could well undermine support for Israel in the United States. Congressmen could become confused about the level of Jewish support and begin to echo criticisms which are emerging from the community. Worse, the new Bush administration could use Jewish divisions as an excuse for moving away from Israel. From Washington's perspective, the problems in the Mideast which require attention are growing: the intifadeh, Arafat's tantalizing statements and peace proposals, King Hussein's withdrawal from West Bank affairs, the end of the Iran-Iraq War and the reorientation of Arab politics onto the Palestinian question, the growing threat of long range missiles and chemical weapons in the area, the prospect of Soviet involvement, Secretary of State George Shultz's decision to talk to the PLO suggests that US dealings with the area are becoming more complicated. Indeed, American Jewish criticisms of Israeli domestic and foreign policies may have made the decision easier. Critics of the status quo argue that the community, like the Israeli government, was ill-prepared to deal with the American conclusion that Arafat had indeed uttered the "magic words."

The critics also maintain that present problems are likely to worsen because the new team in Washington, though likely to be led by many officials sympathetic to Israel, is more cerebral and less emotional, romantic and ideological than its predecessor. It is likely to make hard-headed calculations about American interests which will not always please Israel's partisans.

The new administration will also contain prominent individuals who are fundamentally skeptical about the intimacy of the US-Israeli relationship. If the PLO handles the talks with the United States effectively, then pressure on Israel will increase. In this context,

tensions between American Jews and Israelis, as are occurring at present, will strengthen the hand of those in the administration who will argue that the United States must distance itself from Jerusalem.

Thus, the critics of the status quo argue that the community must "get its act back together" or Israel will at least suffer cuts in foreign aid in a budget-minded atmosphere and arms sales to Arab states will increase. At worst it could suffer a major decline in American diplomatic support (with serious implications for Israel's security and deterrence capabilities).

OPTION II: Unquestioned support

Definition: In the light of the problems Israel confronts and the difficulties engendered by the status quo, one answer is to return to the consensus which prevailed in the community between 1967 and 1982. Under this option, American Jews and their organizations would support whatever government was in power in Jerusalem and its policies, while exercising whatever leverage it could muster to assure the backing of Washington. While critics of the right and left would exist on the fringes of the community, as they did in 1967-1982, the actual focus would be on backing Israel.

Pro: The main argument in favor of this option is that Israel is in too delicate a security position, and too dependent on US support, for the community to "play games" with the country's future. Indeed, the 1990s are likely to be the worst of times for American Jewish criticism of Israel in the light of the deteriorating military balance as epitomized by long range missiles and chemical weapons, American economic problems, the increasing complexity of the Palestinian question and the changing Soviet position in the area. Even if American Jews could influence Israeli foreign policy decisions (and many who make these arguments either believe they cannot or should not), the effort would necessarily convince America's gentiles that Israel could be separated from American Jews, with devastating

consequences for the American-Israeli relationship. Therefore, Jews have no choice but to grant Israel the unquestioned backing she has received in the past. We should return to the traditional relationship and sublimate any temptation to criticism of Israeli positions for the sake of unity and influence on the Washington scene.

Con: The arguments against this option involve its feasibility and its advisability. First, because the American Jewish community is based on the principle of voluntarism, it can only reflect the attitudes of its constituents. No matter what the "established organization" do, individual Jews who have become disillusioned with Israel's policies are too numerous to be hidden. It is too late to make the kinds of arguments offered by the proponents of Option II.

Second, Israel's policies have become so controversial that American Jews can help by voicing friendly advice. A unity position in support of Israel, no matter what its government does, is misguided because Israelis will benefit from criticism by American Jews who may have ideas that Israelis, too close to the conflict, cannot see clearly. Indeed, criticism of Israel, by causing changes in Israeli policy, may actually serve the American-Israeli relationship by leading to policies which are more compatible with Washington's preferences and interests.

OPTION III: Friendly Critics

Definition: This argument, taken a step further, leads to an option of the Jewish community as a friendly critic pointing out errors in Israeli public policy, especially in the foreign policy arena. Under this option, there are no constraints within the American Jewish community on public criticisms of Israel; they are seen as a positive manifestation of support for the Jewish state.

Pro: The principal positions in favor of this alternative rest on three assumptions: (1) Israeli judgment has become sufficiently

deficient that they cannot be relied upon to make sound calculations regarding their own security; (2) the Jewish community is so divided and disillusionment so widespread that it is unrealistic to expect that criticism can be prevented; (3) Jews will be more effective in promoting US-Israeli relations if they are seen as objective critics rather than unquestioning supporters.

Con: The opposition to this option has several bases. Its adherents may claim that criticism of Israel is unwarranted and that Israelis either understand their own country's needs and are acting wisely or that they have a right to make their own mistakes. These individuals are also likely to maintain that the Jewish community is not as divided as the proponents of the option claim, but a false sense of division is created by glib intellectuals, publicity-seekers and the media. Most important, this argument claims that the option is founded on a fallacious premise. Jews cannot both be prominent critics of Israeli policy and expect to promote American-Israeli relations. The option will not work because opponents of Israel will use friendly Jewish criticism to undermine Israel's position in Washington. Ultimately, American Jews will have the worst of two worlds if they pursue this option: they will harm the US-Israeli relationship without any guarantees whatsoever that they will have any influence on an Israeli government which is likely to resent interference by fellow Jews in its own affairs.

OPTION IV: Independent Action

Definition: One response to this criticism is not Option II (unquestioned support), but independent action, in which Jews take matters into their own hands. While this alternative is hypothetically available to both the political right and left, the latter is more likely both to advocate and to adopt this approach. The meeting in Stockholm between five prominent American Jews and PLO chief Yasser Arafat is a particularly dramatic example of this option operationalized.

Pro: This alternative is a policy pursued by those who are so disillusioned with Israeli policy that they believe there is no choice but to initiate independent actions. The basic assumption here is that non-governmental bodies can create facts to which both the Israeli and American governments will be forced to react. According to this position, Israelis have become so enchained by internal division and political myopia that they must be shown by private initiatives that alternative policies are feasible. Partisans of this opinion argue that only the pursuit of creative initiatives will awaken Israeli policy-makers from their political somnolence. The proponents of this alternative are not trying to make divisions, but to broaden the environment in which those divisions are made, thereby deepening the options from which Israeli policy-makers must choose.

Con: To many who oppose this idea, the advocates of independent action are either naive at best or Jewish traitors at worst. They are so convinced that only they have the answers to Israel's problems that they are prepared to assume positions in the press and media which undermine the legitimacy of Israeli government stances. In the process they jeopardize Washington's backing of Jerusalem and Israel's worldwide credibility.

There are conflicting principles at the heart of the debate over this option. To those who claim that their pursuit of independent action is a moral imperative necessitated by concern for Israel's future or universal human rights, the opponents argue that it is wrong to try to dictate from afar to the inhabitants of another democracy. They argue it is morally offensive when foreigners, even Jewish foreigners, presume to know what Israel's best course of action is. Only Israelis, they claim, can make decisions affecting their vital interests. More important, actions such as the Stockholm meeting can lead to a serious compromise of Israel's security.

OPTION V: Distancing from Israel

Definition: This option is predicated on the notion that it is time for the Diaspora (especially American Jewry) and Israel to move in separate directions. Therefore, whenever possible, American Jewish life would be reorganized to reflect an internally-oriented direction. Funds (allocations and fundraising) would be directed at the need to develop internal institutions on the American scene and to preserve Jewish life in America. Israel, self-reliant but different, would continue to develop on its own, but with reduced Diaspora involvement.

Pro: The proponents of this option basically accept the critiques of Options III and IV to the effect that outside attempts to influence Israelis are not feasible. Yet they remain displeased with the manner in which Israeli society and Israeli governmental policies have evolved. There has always been a current in American Jewish opinion which maintained that it was fundamentally unhealthy for religious and cultural life in America to be focused on another society. Given growing disillusionment with many facets of Israel and Israeli policy, the advocates of this policy now claim that it is time to admit that Israel is not and should not be the center of Jewish life. In many ways, these advocates claim that the Israeli-orientation has corrupted Jewish political involvement and alignments in America. Moreover, they argue that emerging facets of Jewish religious, intellectual and cultural life in America are more authentically and positively Jewish than Jewish life as it has developed in Israel. Consequently, while retaining positive attitudes toward Israel, Jewish life should be redirected towards a "new Babylonia" at home.

Con: The opponents of this policy argue in response that those who advocate Option V, fundamentally misunderstand the nature of the religious, social and political connections between the United States and Israel. First, much of the dynamism and vitality which exists in American Jewish life is Israel-related. If that relationship is destroyed, involvement in Jewish affairs will decline and assimilation

will increase. For example, if fundraising for American Jewish efforts is separated from Israel-oriented programs, both are likely to suffer, especially the former. Second, these advocates claim that the Zion-orientation of Judaism does not permit the distancing from Israel advocated by the proponents of this option. Moreover, in the wake of the Holocaust, American Jewry, as the largest and richest community in the world, has a special responsibility to Jews elsewhere -- including Israel -- to assist with their security and well-being. Third, opponents of this strategy argue that the proponents of the option do not comprehend the impact upon Israel of the adoption of this strategy. An American Jewish community which had adopted this approach would become irrelevant to US policy toward Israel. The Arabists, the pro-Palestinian advocates, the Arab Americans and their allies would thereby become the dominant force in American policy, with a devastating impact on Israel's future security and welfare. Opponents of the option argue that those who consider the option should admit honestly that they are prepared to countenance this possibility.

OPTION VI: Intensified Involvement

Definition: This option constitutes a new concept of community in Israel-Diaspora relations. The Israeli-American Jewish network becomes a highly integrated, interdependent transnational system in which living in the United States is no longer regarded as an impediment to involvement and influence on the Israeli scene. American Jews become agenda-setters in Israeli society: for electoral reform for the well-being of favored institutions (religious and secular), for the revamping of the economy, for raising new issues in the security debate. Under this option, the talent and experience of US Jews is harnessed in a concerted effort to deal with Israel's structural difficulties. Alliances are made with sympathetic local groups. Where these groups do not exist, they are developed. American Jewish units lobby in a concerted manner for their preferences. As examples, American doctors and educators contribute

to revamping outdated Israeli institutions. Industrialists and businessmen address the need to dismantle the archaic socialist system.

Pro: The argument in favor of this option rests on a stark analysis of the present situation in Israel. It claims that the country has sunk into its deepest, most prolonged and serious crisis. Its political leadership is unwilling to reform an electoral system which consistently produces stalemated governments or narrow coalitions beholden to tiny parties or both. The economy is in danger of crumbling. The health and educational systems are pitifully inadequate and getting worse. The whole range of labor institutions are in financial decline: the kibbutzim, the Moshavim, the Histadrut, the Koor Industries. The country confronts a growing religious-secular controversy over the nature of its future social organization. The infitadeh has raised anew the future territorial disposition of the Jewish state, the policy Israel should pursue toward the Palestinian question, and the precise intentions of the country's Arab adversaries. Israelis are deeply divided about how to address the issues and contradictions abound. Even the United States is now talking to the PLO.

Given this bleak assessment of the Israeli scene, proponents of this alternative seek to take action. Yet they regard the previous options as unacceptable. They believe Israel is the most significant social and religious Jewish phenomenon in two thousand years and it must be preserved at all costs. Advocates of this approach claim that American Jews can only help through the measures envisioned under this option. In response to skeptics, they cite the successful engagement of American ultra-orthodox movements in Israel. Ultimately, they claim, influence on security and peace process questions will come more effectively and deservedly from intimate engagements in Israeli affairs than from advertisements, petitions, op-ed pieces.

As for influence on Washington, advocates of this approach claim that if American Jews are increasing their involvement in Israel, even as they seek internal changes, they will be in a far more advantageous position to lobby on behalf of Israeli causes and to provide credible backing. They, therefore, believe it would be a positive development for Israel if American Jewish criticism were to be converted into carefully planned projects and activities which will impact on Israeli society and policy in a major way.

Con: The critics of this approach have a variety of differences among themselves over the wisdom of current Israeli policies. Yet they all believe that this option is fundamentally unrealistic. They contend that the type of sweeping influence envisioned under "intensified involvement" is only possible if one lives in a country. No state, however close its ties with fellow religionists abroad, could be expected to accept the type of intrusion which is constituted by this option. The critics contend that only people who live in a country can have the kind of engagement entertained by this alternative. They note that, with rare individual exceptions, aliyah is not even considered a serious option by all sectors of the American Jewish population except the Orthodox. If American Jews genuinely wish to influence developments inside Israel on the kind of detailed scale conceptualized under this option, they must move there or convince others to do so in ever larger numbers. Otherwise, the option is not only unworkable, but inappropriate, patronizing and even immoral.

The critics also ask, who will conduct this intensified involvement; how will it be organized; how will it be funded? They assume that the Jewish community in the United States is not organized to address the type of questions (economic, electoral) which the option demands. Personnel do not have the training; institutional ties with Israel do not exist; neither professionals nor laymen have the proper experience; funds are not available. Even if Israel would accept the option, they conclude, American Jews could not deliver.

OPTION VII: Reorganize the American Jewish Community

Definition: Responding to the latter criticism, under this option the US Jewish community concludes that Israel is in deep crisis, aliyah is not viable, the Jewish community is indeed not organized to address intensified involvement. Therefore, it must be reorganized. If such a conclusion were ever to be reached, the reconstitution would probably take one of two forms: Existing institutions might be reorganized to accept new functions, or new organizations -- small and highly directed -- might be created to deal with specific problems.

The objectives of Option VII are similar to those of Option VI. However, in this case there is a widespread effort to reorient community efforts to new activities at the expense of existing institutions. The new organizations would not be experimental enterprises by individual local or national groups as in the past. Rather, there would be a series of major pioneering programs. For example, medical doctors and administrators would form units to aid in revamping Israel's health institutions. Businessmen and economists would form new corporations and would conduct research in ways to help make the Israeli economy more capitalistic and less dependent on American aid. Educators would be engaged in operational units to deal with the troubled Israeli educational system. Politicians and political analysts would form a group to assist in efforts to encourage changes in the electoral system. Reform and conservative organizations would intensify their activities in Israel. Social workers and public service administrators would be enlisted in problems of immigration absorption and the upgrading of economically deprived areas. Lobbyists would be employed to influence the Knesset; contacts would be developed with individual groups within the Israeli society, polity and economy.

In short, argue the advocates of this approach, the Israeli miracle is undergoing a midlife crisis and the major American Jewish organizations have become decadent and moribund. Only a revitalization of Jewish life in both countries will save key institutions and the values which both communities share. In the course of this revolution in the Jewish world, both sectors will become more vibrant and exciting. Analogous to the communal electricity generated after the Six Day War or by the pioneer Zionist generation, the energy and devotion of the American Jewish Diaspora would be channeled into a productive international enterprise designed to revive the Israeli experiment. This excitement would likewise assure continued political effectiveness in Washington by its inherent energizing of the Jewish community.

Con: To some critics of this option, its assumption that both the American Jewish community and Israel need restructuring is questionable. To others this alternative is social science fantasy. American Jewish organizations would not accept the analysis and could not implement the reorganization even if they were prepared to do so. According to this position, bureaucracies simply are not capable of such radical reformation. As for the notion that new small organizations could be built, the critics scoff -- citing funding problems, likely opposition from established institutions and the difficulties of accomplishing the task within Israel. In sum, they argue, this alternative is even more ambitious than Option VI, because it requires the reform of both Israel and American Jewish institutions. They know that the energy and political capital expended in attempting to change both communities would drain American Jewry of its present political and institutional effectiveness.

CONCLUSION

The 1990s are likely to be a period of extraordinary trial and challenge for both Israel and the Diaspora. The Jewish world embarks on this period in disarray -- without clear direction and in a state

bordering on chaos. If an effective strategy is not developed for dealing with Israel-Diaspora relations, the crisis will deepen. The community will then not be able to contribute to improving the worsening decision-making environment Israel confronts. If this community wishes to play a constructive role, it will have to address the seven options delineated above and act according to one of these alternatives or with a strategy which combines several options as a guide. As this analysis attempts to convey, none of the options lacks costs and dangers. Yet the hour is late -- too late to be stumbling from one unexpected shock to the next. The American Jewish community has no choice but to move now to develop a coherent program which it can implement for dealing with the growing range of misunderstandings between Israel and American Jews.

ש.מ.כ.

מיזם

לשכת שר הבטחון

דפים	1	מתוך	1	דף	1
העתקים	9	מתוך	9	העתק	
תשמ"ט	שבט	כג'	29	תאריך:	
1989	ינו'				

מחשב (064) 1199 ק/

אזהרה
 צורת קשר של 4000
 (נזק לא)

מנכ"ל ל' רוה"מ - מר בן אהרון
 שלישיה - כמטכ"ל
 דו"צ
 דו"צ - רס"ן תמי סבר

הנדון: נעיצים הנשיאים - ביקור בצה"ל

1. מצ"ב פניית משהח"צ בנדון.
2. שר הבטחון מאשר הביקור בצה"ל כולל הטסתם של אנשי ועידת הנשיאים.
3. כמסוכם עם מכותב א' מחצית ממחיר מימון הטסתם יעשה ע"י ועידת הנשיאים - יש לוודא העברת התשלום בהתאם.
4. אודה כהמשך טיפולכם - סיור נעים.

בברכה,
שמעון חפץ

שמעון חפץ - אל"מ

שליש שר הבטחון

539 . 2
1275 - 3ה

89 ENE 28 -0 :02

22302: חוזמ, אאא

אל: בטחונ/1059

מ-: המשרד, תא: 270189, חז: 1529, דח: מ, //: שמ, י'בב

שמור/מיידי

שהב"ט, חיימ ישראלי.

דע: רס"נ תמי סבר, דו"צ -בטחונ העבירונא.

ועידת הנשיאים .

יאפ שטרמ הוסדר עניינ התשלומ עבור המסוק לקבוצה הנ"ל,

מבקשים להתחיל לארגנ את סיורמ בצה"ל ב- 7/2. ברור

שאמ לבסופ לא ימצא מימון למסוק, נאלצ להרכיב מחדש את תכנית.

להלנ התכנית המבוקשת:

תדרוכ במלונ לרומ י-מ ע"י ק. אמ"נ בנאשאי טרור ונשק ימי .

יצאה מירושלים לבסיס ביו"ט, ושם פגישה עם האלופ מצנע.

טיסה לרמה"ג ומשמ לבסיס בגבול הלבנון, ושם פגישה עם האלופ יוסי פלד ותדרוכים על המצב הבטחוני באזור.

טיסה לחבל תפנ ומשמ חזרה לי-מ.

בור הקבוצה המקבילה מבקשים ביקור במפעל אל-אופ דסיור בבסיסי ח"א.

מטפלת בביקור אורלי גיל, טל 02-303-649.

צפ"א

סטסט

Handwritten notes in Hebrew, including a signature and the date 29/1.

Handwritten notes in Hebrew, including a signature and the date 29/1.

661486

Handwritten notes in Hebrew, including the date 29/1 and other markings.

קונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

כז' טבת תשמ"ט
4 בינואר 1989

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

שמור.

אל: הקונכ"ל

מאת: שרה בראור

הנדון: הקשר בין יהודים לשחורים

לבקשתך נפגשתי עם חברים מה-ADL וה-JCRC לשיחה בנושא.
ראשית מעט היסטוריה של הקשר למען הפרספקטיבה, שנית הבעיתיות
ושלישית מה בעתיד.

השחורים מצאו שורשים למאבקם לשוויון סוציאלי בתנ"כ, לכן בשנות
ה-40 וה-50 הזדהו עם היהודים והציונות. ביקשו לחקות את תנועת
השחרור הלאומית של היהודים ומנהיגיהם דיברו על חזרה לאפריקה
להקים מדינה דוגמת זו של היהודים. בשנות ה-50 הוקם ה-NACP
(NATIONAL ASSOCIATION FOR COLOR PEOPLE) שנלחם נגד הפרדת הגזעים.
היהודים היו אינטרומנטלים בהקמת וקיום הארגון, הם אספו כסף
עבורו ותמכו בו פוליטית ומורלית. בראשית שנות ה-60, כאשר הפרדת
הגזעים היתה בשיאה, יהודים בעלי ממון הקימו בתי ספר עבור השחורים
ועורכי דין יהודים הגנו על שחורים בבתי משפט. הקהילה היהודית
המאורגנת (NJCRAC) לחמה לצד התנועה לשוויון זכויות לשחורים.
ש"פ זה נמשך עד סמוך לראשית שנות ה-70. כבר בראשית שנות ה-60
נוצרו מתחים ובקעים בש"פ. הדור הצעיר של השחורים הושפע מתנועות
השחרור הלאומיות באפריקה וממדיניות מדינות בעולם השלישי שהתכנסו
לוועידת בנדונג, וגיננו את ישראל והציונות.

לאחר מהומות שנת 1964, בראשית 1965 פירסם הנשיא ג'ונסון צו נשיאותי ה-AFFIRMATIVE ACTION, המחייב משרדי ממשלה ומוסדות חינוך פרטים (כולל ה-IVY LEAGUE) לכלול מכסה (כ-20%) של שחורים. היהודים התנגדו לצו זה - הם התנגדו למיכסות ורצו שאנשים יתקבלו על פי הכשרון (MERITS), המכסות הזכירו להם את הנומרוס קלאוזוס משנות ה-40 וה-50 שקבע גבול לקידומם של היהודים. הדבר גרם למתח רב בין שתי הקהילות. השחורים טענו שלא יכולים לסמוך על רצונם הטוב של הלבנים וראו בהתנגדות היהודים נסיון לפגוע בזכויותיהם. מלחמת ששת הימים גרמה להתכנסות הקהילה היהודית פנימה - הקהילה עסקה בהידוק הקשר עם ישראל. הרצחו של מ.ל. קינג בשנת 1968, גרם להתרחקות נוספת בין היהודים לשחורים. קינג העריך ותמך בקשר בין היהודים לשחורים. ההנהגה הצעירה היתה מילטנטית ותמכה במדינות העולם השלישי. התרחקות נוספת בין הקהילות נוצרה בעקבות פרישתו של א. יאנג, מן האו"ם, לאחר פגישתו עם נציג אש"פ. יאנג נחשב לדמות הראויה לחיקוי ולהערצה (ROLE MODEL), הרחקתו מן האו"ם פגע בקשר הבינקהילתי. נסיעתו של ג'קסון למזה"ת, התחבקותו עם ערפאת, ידידותו הקרובה לפראחן והתבטאויות הגנאי שלו כנגד הקהילה היהודית העמיקו עוד יותר את הקרע בין שתי הקהילות. ג'קסון התייצב כמנהיג הקהילה השחורה והאשים את ישראל בתמיכה באפרטהייד בדרום אפריקה. עד כאן הרקע ההיסטורי.

הבעייתיות נוצרה בשל הבדלים בתפיסות חברתיות ופוליטיות. נושא המחלוקת בעניין המכסות נובע בעיקר מהבדלים בתפיסה החברתית. היהודים האמינו ביכולת ובכישרונם ורצו למצאות את הפוטנציאל שלהם. המכסות נראו בעיניהם כנסיון לעצור את התקדמותם החברתית. ל-AFFIRMATIVE ACTION היתה השלכה לרמה המקומית. בניו-יורק פרצה שביתת מורים יהודים, משום שועדי ההורים בבתי ספר שחורים ביקשו לפטר את המורים והמנהלים היהודים. המשטרה שהיתה מורכבת ברובה משחורים לא תמיד נתנה הגנה הולמת כנגד הפשע של השחורים. לכן הוקם ה-JDL בראשותו של מאיר כהנא. למרות המחלוקת ברמה המקומית היה ש"פ בין הקוקוס השחור כגבעה לבין היהודים. היהודים תמכו בקוקוס בנושא דרום אפריקה והקוקוס הצביע בעד סיוע לישראל. בעוד מנהיגות מקומית שחורה צומחת במספר ערים כמו שיקגו (ווישינגטון), פילדלפיה (גודמן), לוס אנג'לס (בראדלי) ברמה הלאומית הדמות היא ג'קסון והוא שורש הבעיה. ג'קסון הציג עצמו כמי שמייצג טענה מוסרית (MORAL CLAIM) של קיפוח חברתי וניצול כלכלי של השחורים. התייצבותם של היהודים

נגד ג'קסון התפרשה כהתעלמות מן הטענה המוסרית של השחורים. התיצבותו של ג'קסון לצד אש"פ נתפרשה כהתעלמות מן הטענה המוסרית של היהודים, שנובעת מחוסר הבטחון ממה שקרה להם בשואה ופגיעה בישראל התפרשה כפגיעה בבטחונם. שתי טענות אלו לא ניתנות לגישור. הקשר שנוצר בין הערכים האמריקאים לבין ג'קסון נובע מתמיכה כספית ופוליטית בג'קסון כשבתמורה מבטיח ג'קסון תמיכתם של החשורים בערכים האמריקאים. בנוסף לסיבות הגלויות מוכנים היהודים להודות בלחש שנעשו כמה שגויות: 1. סמכו יותר מדי על ה-PACS (הממון היהודי). 2. נשענו על השפעת הלובי היהודי בגבעה וזנחו את ה-GRASS ROOTS. 3. ממשלת האיחוד הלאומי אלקלוקותיה הסיחה דעתה של הקהילה, ולכן לא הבחינו בהתעוררות והתארגנות של הערכים האמריקאים ובקשר שנוצר בינם לבין ג'קסון. פחדם הגדול של היהודים בניו-יורק הוא שהתמודדות על ראשות העיר בין קוץ' לבין דינקנס (נשיא רובע מנהטן) יביא להרעה נוספת ביחסים בין יהודים לשחורים ושישראל, חס וחלילה, עשויה להיות נושא לויכוח בין המתמודדים.

הקהילה היהודית מודעת לבעייתיות שבקשר בין שתי הקהילות. הנושא נדון לפני מספר חודשים. מצ"ב נייר שהוכן לקראת הפגישה ההיא. וידון שוב (מצ"ב תכנית הדיון) ב-8.1 וב-9.1. הובטח לי שאקבל דיווח על הדיון.

בכרכה,

שרה בראור

העתק: סמנכ"ל צפ"א
סמנכ"ל הסברה
מנהל מצפ"א
מנהל הסברה

CONFIDENTIAL

To: Attendees of December 11th meeting
From: Michael Miller and David Pollock
Re: Background for Meeting at Kramer, Levin, Nessen & Frankel
919 Third Avenue (at 55th Street)
41st floor

As you know, we have been concerned about a repeat of the events of 1984, and a widening schism between the Black and Jewish communities. Our activities over the past two years have done much to reconstruct the ties, especially with leadership. In a proactive effort, we have met with various political leaders of the Black community and discussed our concerns with them. We are sharing some of the points raised in those discussions which can provide important background for December 11th and beyond.

- * There is a level of frustration in the Black community that the Jackson candidacy is not being taken seriously. In fact, he is seriously running for president, and seriously running to win. There is the perception that he is able to effectively articulate the issues and he has been able to significantly expand his base as compared to 1984.
- * In the view of many Black leaders, the White community should realize that the Jackson candidacy is not merely a candidacy, it is much more than that. To many in the Black community he is the symbol of their empowerment and is living proof that Blacks have arrived on the political scene. To many, any attack on the Jackson candidacy is a denial of the very legitimacy of Blacks to hold high public office.
- * It is the opinion of these leaders that most of the concerns surrounding social and economic justice are shared by the Jews. Furthermore, Jackson's effectiveness in the Black community has, in fact, advanced issues of interest to the Jewish community.

Our perception is that Black leaders are puzzled by the extent of the opposition to Jackson among Jews. They attribute it to the "Hymietown" remark, and are unaware that there is a panoply of concerns. The most serious (and incorrect) conclusion is that any Jewish opposition to Jackson is racially motivated.

Going beyond universal issues of interest to all voters (e.g. the economy, leadership, management style, character, etc.), there are issues of particular interest to the Jewish community. On many key issues, he still maintains positions that are far from acceptable to the Jewish electorate.

- * Farrakhan is no longer his warmup speaker nor is the Fruit of Islam his bodyguard. But Jackson's answer to questions about Farrakhan is "I'm in no position to muzzle him, he has a right

to speak . . . I respect him as an independent agent."

- * Although Jackson has openly stated that he will support an economic and military foreign aid package for Israel, his assessment of the problems in the Middle East continue to raise questions among Jewish leaders. While stating a commitment to ensure the security of Israel, he advocates the establishment of a Palestinian state on the West Bank which would threaten the very existence of the Jewish State. He dismisses the call in the PLO Covenant for the elimination of Israel as not "remotely possible" and continues to view the PLO as an active participant in any peace plan.
- * In 1980 Jackson said that "Zionism is a poisonous weed." He claims that the quote was taken out of context. He makes a distinction between Judaism and Zionism -- Judaism being a religion, Zionism being a political philosophy. More recently, in the Tikkun article he avers, "The Jews had a need for a homeland, and the political settlement was reached. I accept the political settlement without getting into the religion of the matter." His continued avoidance of a definition of Zionism leads to questions as to his true feelings.
- * He has heaped vilification on Israel for its relationship with South Africa, while virtually eliminating criticism of all other countries (with the exception, at times, of the U.S.) who maintain ties with the racist Pretoria regime. But unlike the Black Congressional Caucus he has not acknowledged Israel's recent imposition of sanctions on South Africa which include the pledge not to sign new arms contracts nor to renew old contracts with South Africa.
- * Jackson has called for the extradition of Alois Brunner, the notorious Nazi War Criminal living in Syria. But he speaks of the "moral obligation" of Pope John Paul II for inviting the unrepentant former Nazi Lieutenant Kurt Waldheim to the Vatican because Waldheim is a Catholic. Jackson's sporadic (at best) record on the Holocaust calls into question his sensitivity to the "kishke" issues within the Jewish community.

(This continued pattern of contradictory position taking has all but destroyed, if not in fact completely undermined, any credibility or support a new "moderate" Jesse Jackson might have sought to generate within the Jewish community.)

Obviously, on Friday we must do all that is within our power to head off a confrontation between Blacks and Jews but not without expressing our views in an appropriate forum. We hope that the meeting on Friday does not end up as merely an exchange of views on Jackson. Pursuant to

the consensus achieved at our recent officers meeting, Rev. Jackson has been formally invited to one in our series of breakfasts with the candidates for the presidential nomination. As of this memorandum, no date has been set and we will keep you informed when the meeting has been scheduled.

Among the points we should communicate are:

- * if an individual endorses Jackson, that endorsement will not obviate years of friendship with that individual. Hopefully, politicians endorsing Jackson will have the opportunity to explain to the Jewish community areas where they differ with Jackson.
- * we feel that while it is perfectly appropriate for individuals within the Jewish community to oppose Jackson on the issues. However, groups that condemn him on a wholesale basis (e.g. Jews against Jackson) do not serve the interests of either community.
- * we hope that there is a way to communicate to Black communal leadership that the Jewish concerns are issue based, and not racist. These issues should be raised with Jackson himself.
- * that the pattern of the past two years vis-a-vis rebuilding the bridges between the two communities will continue.

The meeting promises to be interesting. We are enclosing some materials as additional background. Thank you for your interest and your participation in this crucial endeavor.

STRATEGIC PLANNING CHALLENGES FOR
 THE JEWISH COMMUNITY IN THE 1990'S
 THE RACIAL & ETHNIC ATMOSPHERE IN NEW YORK

SUNDAY, JANUARY 8, 1988

11:00-11:30 Check-in

11:30-11:45 Welcome & Introduction

Lester Pollack

Changing Trends Affecting the Jewish Community

11:45-12:05 Demographic Trends in New York

12:05-12:30 Trends in Ethnicity in New York

12:30- 1:15 General Discussion

Ron Weiner, *Chair*

Dr. Jack Ukeles

Prof. William Helmreich

Instrumentalities of Influence in New York

1:30 - 2:45 Lunch & Panel

Peggy Tishman, *Chair*

Dean Martin Begun

Judah Gribetz

Stanley Fink?

Inventorying Assets & Liabilities/Opportunities & Challenges

3:00- 5:30 Breakout Groups

I. Community Relations Organizations, Grassroots & Clergy

Robert Lifton, *Chair*

Irving Levine, *Resource Person*

II. Business & Labor

Robert Lehrman, *Chair*

Dr. Perry Davis, *Resource Person*

III. Human Services

Steve Solender, *Chair*

Reuven Savitz, *Resource Person*

5:45- 6:30 Cocktails

Synthesis

6:30- 9:00 Dinner

Report of Breakout Groups

Ken Bialkin, *Chair*

Robert Lifton

Robert Lehrman

Steve Solender

Strategies for Implementation

Al Miller

Howard Rubenstein

MONDAY, JANUARY 9, 1988

7:15- 7:45 Services

8:00- 8:30 Continental Breakfast

8:30-11:00 Development of Strategic Plan

Phil Baum

Michael Miller

Dr. Jeffrey Solomon

TELEGRAMME

NNNN
J347

ZCZC TIK852 VIA ITT QIC171 4-027057S365
ILJM CO UIAX 299
FRB TDNT NEW YORK NY 299/281 30 0318P EST

PRIME MINISTER YITZHAK SHAMIR
PRIME MINISTER'S OFFICE
3 KAPLAN STREET, KIRYAT BEN-GURION
JERUSALEM 91919

1 88 DEC 31 18:20

Handwritten notes:
A circled '1' with a checkmark.
A circled '2' with a checkmark.
A circled '3' with a checkmark.
A circled '4' with a checkmark.
A circled '5' with a checkmark.

DEAR MR. PRIME MINISTER,

WE ARE VERY HAPPY TO INFORM YOU THAT THE ISRAEL BOND ORGANIZATION MOBILIZED A TOTAL OF 631,078,000 IN CASH IN 1988 FOR THE ECONOMIC DEVELOPMENT OF ISRAEL. THESE RESULTS REPRESENT OUR FOURTH CONSECUTIVE RECORD-BREAKING CAMPAIGN AND ARE THE BEST IN THE 38-YEAR HISTORY OF OUR ORGANIZATION.

THIS RESPONSE, ONCE AGAIN DEMONSTRATES THE CONTINUING CLOSE PARTNERSHIP WITH ISRAEL BY THE DIASPORA AND THE CONFIDENCE OF BOTH JEWISH AND NON-JEWISH FRIENDS IN ISRAEL'S ECONOMIC FUTURE.

WE WISH TO COMPLIMENT YEHUDAH HALEVY, WHO IS COMPLETING HIS TERM AS OUR PRESIDENT AND CHIEF EXECUTIVE OFFICER, FOR HIS EFFECTIVE MANAGEMENT AND INSPIRING LEADERSHIP OF THE BOND CAMPAIGN. YEHUDAH HAS BEEN A PIVOTAL FIGURE IN BRINGING OUR WORLD-WIDE ORGANIZATION TO THE HIGH LEVEL AND PRESTIGE WE NOW ENJOY.

WE HAVE A SOLID INFRASTRUCTURE CONSISTING OF GOOD LAY LEADERSHIP AND OUTSTANDING STAFF, AS WELL AS THOUSANDS OF YOUNG PEOPLE ACTIVELY INVOLVED IN OUR CAMPAIGN WHO ASSURE A HEALTHY CONTINUITY FOR OUR ORGANIZATION.

AS YOU BEGIN YOUR NEW TERM AS PRIME MINISTER DURING THIS MOMENTOUS PERIOD OF ISRAEL'S HISTORY, WE PLEDGE OUR ALL-OUT SUPPORT TO YOU AS THE LEADER OF THE NATION AND TO YOUR COLLEAGUES IN THE GOVERNMENT OF NATIONAL UNITY. WE HAVE CABLED THE FINANCE MINISTER AND ASSURED HIM OF OUR FULL COMMITMENT AND BACKING.

BE ASSURED THAT OUR ENTIRE WORLD-WIDE ORGANIZATION WILL CONTINUE TO DO ITS UTMOST IN 1989 SO THAT WE CAN ACHIEVE ANOTHER RECORD BREAKING CAMPAIGN IN BEHALF OF ISRAEL'S PROGRESS.

DAVID R. HERMELIN, INTL. CHAIRMAN
WILLIAM BELZBERG, NORTH AMERICAN CHAIRMAN
JULIAN B. VENEZKY, CHAIRMAN OF THE BOARD
SY SYMS, NATIONAL CHAIRMAN
JACK D. WEILER, INTL. CHAIRMAN,
PRESIDENT'S CLUB

COL 3 91919 631,078,000 1988 38-YEAR 1989

TELEGRAMME

TELEGRAMME

TELEGRAMME

TELEGRAMME

TELEGRAMME

TELEGRAMME

TELEGRAMME

TELEGRAMME

12.1

AIPAC

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE
JERUSALEM OFFICE

Handwritten signature/initials

Handwritten note in a circle: יו"ר, יו"ר, יו"ר

Leonard Davis
Director

December 14, 1988

The Honorable Yitzhak Shamir
The Prime Minister
Jerusalem

משרד ראש הממשלה
ירושלים
19-12-1988
מסי' התיק (1-2) 840
112-1-9-1

Dear Mr. Prime Minister:

Tom Dine, Executive Director of AIPAC, Ed Levy, the President of AIPAC, Bob Asher, Chairman of the Board, and the officers of AIPAC will be arriving in Israel on January 7 for a week of intensive briefings on the political, economic and military situation. On their behalf, we would like to invite you to meet with them during their visit.

They have requested a meeting with you on Thursday, January 10, 1988 at 11:00 a.m.

My office will be in touch with your secretary in the next few days to discuss the scheduling of the meeting.

A list of the AIPAC officers is enclosed.

Sincerely,

Leonard J Davis
Director

AIPAC

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE
JERUSALEM OFFICE

אשר
אשר

אשר
אשר

Leonard Davis
Director

December 14, 1988

The Honorable Yitzhak Shamir
The Prime Minister
Jerusalem

משרד ראש הממשלה
ירושלים
19-12-1988
מס' התיק (1-2) 840
112-1-9-1

Dear Mr. Prime Minister:

Tom Dine, Executive Director of AIPAC, Ed Levy, the President of AIPAC, Bob Asher, Chairman of the Board, and the officers of AIPAC will be arriving in Israel on January 7 for a week of intensive briefings on the political, economic and military situation. On their behalf, we would like to invite you to meet with them during their visit.

They have requested a meeting with you on Thursday, January 10, 1988 at 11:00 a.m.

My office will be in touch with your secretary in the next few days to discuss the scheduling of the meeting.

A list of the AIPAC officers is enclosed.

Sincerely,

Leonard J Davis
Director

[Handwritten signature]

קונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

OXFORD 7-5500

שמור.

ה' טבת תשמ"ט
13 בדצמבר 1988

אל : מנהל הסברה

מאת: שרה כראור, נ"י

הנדון: פגישה ה- TASK FORCE של NJCRAC - 12.12.88

מצ"ב לעיונך נייר רקע שהוכן ע"י NJCRAC לקראת הדיון המסכם את התנודות בדעת הקהל האמריקני לפי סקרים שנעשו ע"י האירגונים השונים בחודשים ינואר עד מאי 1988 בקרב ציבורי יעד שונים וסיכום פעולות הלובי הערבי.

על סדר היום היו שני נושאים: "מיהו יהודי" דיברג שושנה קרדין והדימוי של ישראל - בעיות הסברה. דיברו דר' יוסי אולמרט ודר' ברי רובין חוקר בכיר ועמית ב- WASHINGTON INSTITUTE FOR NEAR EAST POLICY. בנושא "מיהו יהודי" חזרה על דברים שדווחו כבר. הביאה לידיעת הנוכחים דבריו של קיסנג'ר שהזהיר מפני הכאה ותגובת יתר של הקהילה היהודית בנושא, שתראה בעיני העולם כנטישה וקרע בין ישראל לקהילה היהודית ושתביא להחלשת ישראל מבחינה מדינית, הזהירה מפני הכאת (BASHING) של הקהילה האורתודוקסית ככלל והתעלמות מכך שהזרם המרכזי של האורתודוקסים כלל אינו תומך בחוק. עוד אמרה, הישראלים אספו 7 מליון דולר תרומות לקראת הבחירות אפשר לפנות למתרימים ולבקשם להתנגד לחוק. אם יתקבל החוק יש להעניש את חברי הכנסת שיצביעו בעדו באי הזמנתם להרצאות באירגונים השונים. את החלק השני של הדיון פתחו דר' אולמרט. עמד על הצורך הדחוף

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

-2-

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

OXFORD 7-5500

לסיים ההתקוממות, כי המשכה מביא נזק מדיני והסברתי. יש לחשוף את המגמה של אש"פ לשנות את הרטוריקה, מבלי לשנות את תכנית פעולת הטרור בשטח כלפי ישראל. המשך ההתקוממות מביא לכך שאש"פ מכתוב לישראל את ה- TERMS OF REFERENCE ואת תנאי הדיון המדיני. אש"פ משנה את הטקטיקה והחל להפעיל טרור מלבנון ומכחיש שהוא מעורב בהפעלתו- ישראל מגיבה ונראית כתוקפנית. הרצון ל"הדברות" ול"התמתנות" מצד אש"פ בא דוקא אחרי שישראל הפעילה אמצעים חריפים לדיכוי התקוממות בשטחים. יש להצביע על עובדות אלה כדי להראות שאש"פ "מתמתן" רק כאשר ישראל מגלה תקיפות.

דר' רובין, היה באלג'יר בעת התכנסות ה-PNC, שם שוחח עם הרבה מן המשתתפים בכינוס. לדעתו אש"פ רוצה להגיע לדיאלוג עם ארה"ב. הוא צופה קונפליקט חריף בין ישראל לארה"ב אם אש"פ ימשיך להתמתן במילים. הממשל יתפנה לעסוק בנושא הסכסוך בשני תנאים: אם יהיה סיכון למלחמה גדולה או סיכוי לשלום. משיחות שקיים עם אש"פ בוש התרשם שהנושא המזהה"י לא מופיע בראש האג'נדה. הדבר עשוי להשתנות במרוצת 1989 ו-1990, אם הממשל יראה שינוי של סיכוי באש"פ. לאש"פ יש שתי מגמות: להביא לקרע בין ישראל לארה"ב ולנטרל את תמיכת הקהילה היהודית. באשר לג'ימס ביקר, ידוע שהוא מטפל רק באותם עניינים שהוא חושב שהוא יכול להצליח בהם. אם לא ישוכנע שהבעיה המזהה"ת היא ברת פתרון לא יטפל בה.

דר' אולמרט ודר' רובין הזהירו מפני הארוסיה בדעת הקהל האמריקאי בכל הקשור בישראל. במיוחד ציינו המצב החמור באקדמיה, בעתונות ובטלביזיה. אלה לא קוראים את העתונות הערבית ולא שומעים ערבית ולא מבינים את המנטליות המזהה"ת של כפל דיבור. לא חשוב כמה ישראל צודקת, חשוב איך ישראל נראית ונתפסת בעיני ציבורי יעד אלה. הקונגרס מעוז התמיכה הישראלית לא יוכל לעמוד נגד ארוזיה בדעת הקהל.

הקונכ"ל הצטרף לדיון לאחר שהאורחים עזבו. עמד על כך שהנושא הוא לא רק נושא להסברה - הנושא קשור בעצם קיומה של מדינת ישראל, ביקש

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

-3-

מהנוכחים להתייחס בהתאם לנושא.
עוד נכחו סגן הקונכ"ל וציר הסברה .

בברכה,

לפה דהאן
שרה בראור

העתק: סמנכ"ל אמית"ק

סמנכ"ל צפ"א

מנהל מצפ"א

לשכת השר

לשכת המנכ"ל

הקונכ"ל

סגן הקונכ"ל

ציר הסברה

PROPOSITION 4 IS: PUBLIC SUPPORT FOR ISRAEL

Changing Conditions: Public opinion surveys conducted in 1988, contain hints of a possible weakening in the traditional widespread support Israel enjoys in the United States. These surveys also indicated an increase in American public sympathy for the Palestinians. This development occurs against the back-drop of an increasingly assertive and politically sophisticated advocacy movement in this country, led by several Arab-American organizations, seeking to undermine American public support for Israel.

Background: Notwithstanding the solid and sustained support for Israel in the Congress and the Administration, there are indications of a potential erosion of American support for Israel at the grass roots level. Warning signals have emerged from public opinion surveys conducted during the period of sustained violence in the West Bank and Gaza Strip, statements issued by national Protestant organizations, and increased political activism on the part of Arab-American organizations that led to specific developments before and during the 1988 elections.

Overall the surveys did not reveal a substantial diminution of support for Israel. Indeed, during the Lebanon War, support for Israel declined as well, only to recover later. Polls taken during the Palestinian violence in the territories could be viewed as warning signals for a potential drop in support. They should galvanize the Jewish community relations field to redouble its interpretive efforts, especially at the local and state levels, on behalf of Israel.

The erosion of "positive feeling" toward Israel among the general American public was reflected in a survey conducted by the University of Chicago's National Opinion Research Center, which revealed that in February/March 1988 only 55 percent of those polled had positive feelings about Israel. This research center has tracked over a long period of time the public's positive and negative sentiments toward a series of countries, including Israel. The percentage of Americans surveyed holding positive views toward Israel dropped from 73 percent in 1974, to 60 percent in 1983, increased to 68 percent in 1985, and in February/March 1988 dropped to a low of 55 percent.

Other surveys, commissioned by national Jewish organizations, provide similar disturbing results. A poll of American public opinion carried out by the Roper Organization in April, 1988, for the American Jewish Committee found that sympathy for Israel in the Middle East conflict dropped from 48% in February, 1987, to 37% in April, 1988. According to a poll conducted by Penn and Schoen Associates, Inc., for the Anti-Defamation League of B'nai B'rith, sympathy for Israel in its struggle with the Arabs declined from 47% in January, 1988, to 44% in May, 1988.

1 This poll also showed an erosion in Americans view of Israel as a
2 reliable ally from 52% in January, 1988 to 41% in May, 1988.
3

4 On the other hand, a poll conducted by Martila and Kiley on
5 behalf of the American Jewish Congress found that the American
6 public's sympathy toward Israel actually had grown during the
7 period of the violence in the West Bank and Gaza Strip. Agreement
8 exists in all three polls, however, that there has been no major
9 drop in the general public's overall support for Israel.
10

11 Other polls suggested the beginning of an increase in
12 sympathy among the American people for the Palestinians, though
13 they continue to view the Arab nations as a whole unfavorably. A
14 poll conducted by the Wirthlin Group in March, 1988, showed 49%
15 of Americans had greater sympathy for Israel while 17% reflected
16 greater sympathy for the Arab nations. But, when paired with the
17 Palestinians, sympathy for Israel dropped to 43% while support
18 for the Palestinians reached 26%. Among those questioned, those
19 with post graduate degrees expressed a 50% sympathy rate for the
20 Palestinians and only 34% for the Israelis. A poll conducted in
21 April, 1988, by the Chicago Tribune found a similar trend, with
22 42% favoring the Israelis and 27% expressing greater sympathy for
23 the Palestinians. Among college graduates, only 39% expressed
24 greater sympathy for Israel as opposed to 38% for the
25 Palestinians.
26

27 Several major national Protestant groups, including the
28 Presbyterian, Episcopal Church of USA, and United Methodist
29 Church issued statements strongly condemning Israeli policies in
30 the territories and advocating self-determination or an
31 independent state for the Palestinians. The statements called
32 for a cut-off in U.S. foreign aid to Israel until "repression of
33 the Palestinians" ceases. (NOTE: For further amplification, see
34 Proposition on Jewish-Protestant Relations).
35

36 This past year, several Arab-American organizations,
37 principally the Arab-American Institute (AAI), the Arab-American
38 Anti-Discrimination Committee (ADC), and the National Association
39 of Arab-Americans (NAAA), have stepped up their efforts at the
40 national and local levels to undermine American support for
41 Israel through the use of negative ad campaigns, lecture tours of
42 prominent Palestinians, and increased political activism.
43

44 In the month leading up to the 1988 Democratic National
45 Convention the AAI, led by James Zogby, and the NAAA, joined by
46 groups and individuals supportive of Jesse Jackson's presidential
47 candidacy, engaged in a campaign to adopt anti-Israel resolutions
48 at local and state Democratic party conventions. Resolutions
49 calling for Palestinian statehood or self-determination for the
50 Palestinians were adopted in eight states and the issue was
51 debated on the floor of the Democratic National Convention.
52

1 The AAI and NAAA also initiated four local referenda which
2 were voted upon in the November, 1988, election. Propositions
3 calling for Palestinian statehood in San Francisco, California,
4 and Newton, Massachusetts and a proposition calling for adoption
5 of a Palestinian refugee camp as a Sister City in Berkeley,
6 California, were defeated by approximately a two to one margin.
7 But, in Cambridge, Massachusetts a non-binding referendum passed
8 by a margin of 52-48, calling for an independent Palestinian
9 state in the West Bank and Gaza Strip and for "stopping all
10 expenditures of U.S. taxpayers' money for Israel's occupation of
11 the West Bank and Gaza Strip."
12

13 The ADC took a number of steps designed to portray to
14 policy-makers and legislators an Israel that is not vital to
15 American national interests. A slick ad campaign in the
16 Washington, D.C., subway system compared Israel's human rights
17 record to the Soviet Union and South Africa and called for an end
18 to foreign aid to Israel. The group also sponsored trips to
19 Israel and the territories for Senate and House aides in which
20 the Palestinian perspective was heavily emphasized. Another ADC
21 travel program, "Eyewitness Israel", targeted local religious
22 and civic leaders, who were brought to the West Bank to spend
23 three weeks living with a Palestinian family and to meet with a
24 variety of Palestinian leaders from the territories. In
25 addition, speaking tours to campuses and communities of prominent
26 Palestinians from the territories and American-Palestinians
27 representing the PLO were increased.
28

29 The ADC successfully petitioned the office of the US Trade
30 Representative under the General System of Preference program to
31 conduct a review of Israel's labor practices toward Palestinian
32 workers. Even though Israel was expected to be vindicated at the
33 hearing held on November 17, 1988, this initiative enabled the
34 ADC to continue to focus public attention on the situation in the
35 West Bank and Gaza. (NOTE: The decision of the USTR, expected in
36 Spring 1989, will be reflected in final draft of the Joint
37 Program Plan.)
38

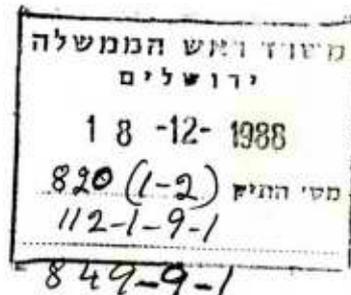
39 While the various activities of Arab-American organizations
40 and others propagating on behalf of the Palestinians may distort
41 the facts about the conflict and developments in the Middle East,
42 they nevertheless are legitimate forms of advocacy within
43 American society. Such activities, taking advantage of
44 developments in the Middle East, indicate that support for Israel
45 in Washington cannot be taken for granted without the sympathies
46 and support of the general American public remaining high.
47

①

13 December 1988

The Honorable Yitzhak Shamir
Prime Minister
Prime Minister's Bureau
Kiryat Ben Gurion
Jerusalem

Dear Mr. Shamir,

I want to thank you for taking the time to meet with Senator Phil Gramm during his recent visit.

Senator Gramm left Israel with a clearer perspective of its political, economic, and military situation and a firm resolve to strengthen the strategic relationship between the U.S. and Israel.

Such visits, I believe, are of great value to Israel's "hasbara" efforts. I look forward to further cooperation in advancing these important efforts.

Sincerely,

Harry Wall

National Chairman
BURTON S. LEVINSON

National Director
ABRAHAM H. FOXMAN

Chairman,
National Executive Committee
RONALD B. SOBEL

Associate National Director
JUSTIN J. FINGER

Israel — ישראל
Director: HARRY WALL
מנהל: הרי וואל

30 KING DAVID ST., JERUSALEM 94101 ירושלים 30 המלך דוד רח'
TEL. (02)224844, 221171 פקסימיליה 02-244846 FAX. טלפקס 26323

HEADQUARTERS: 823 United Nations Plaza, New York, NY 10017 (212) 490-2525 / FAX: (212) 8670779 / Telex: 649278

נכנס

בלמס

חוזם: 12,5108

אל: המשרד

מ-: שטוקהולם, נר: 41, תא: 071288, זח: 1700, דח: ב, סג: בל

תח: 8 גס: מעת

נד: 8

בהול/בלמס

אל: דובר המשרד, ממנכל

דע: דובר ממרוה'מ, וושינגטון, ניו-יורק.

להלן הנייר של שה'ח אנדרסון שהופץ במסיבת העתונאים
אחה'צ. הובהר שמדובר ברישום של אנדרסון מהשיחות בין
ערפאת לקבוצה היהודית מאמש.

FOLLOWING IS A PAPER WHICH WAS DISTRIBUTED DURING
ARAFAT'S PRESS CONFERENCE AND WAS DISCRIBED BY
THE FOREIGN MINISTRY AS STEN ANDERSSON'S NOTES
FROM THE MEETING BETWEEN ARAFAT AND THE JEWIS
GROUP ON 6.12.88:

THE PALESTINIAN NATIONAL COUNCIL MET IN ALGIERS
FROM NOVEMBER 12 TO 15, 1988 AND ANNOUNCED
THE DECLARATION OF INDEPENDENCE WHICH PROCLAIMED
THE STATE OF PALESTINE AND ISSUED A POLITICAL
STATEMENT.

THE FOLLOWING EXPLANATION WAS GIVEN BY THE
REPRESENTATIVES OF THE PLO OF CERTAIN IMPORTANT POINTS
IN THE PALESTINIAN DECLARATION OF INDEPENDENCE AND THE
POLITICAL STATEMENT ADOPTED BY THE PNC IN ALGIERS.

AFFIRMING THE PRINCIPLE INCORPORATED IN THOSE UN
RESOLUTIONS WHICH CALL FOR A TWO-STATE SOLUTION

OF ISRAEL AND PALESTINE, PNC:

1. AGREED TO ENTER INTO PEACE NEGOTIATIONS AT AN INTERNATIONAL CONFERENCE UNDER THE AUSPICES OF THE UN WITH THE PARTICIPATION OF THE PERMANENT MEMBERS OF THE SECURITY COIUNCIL AND THE PLO AS THEIR SOLE LEGITIMATE REPRESENTATIVE OF THE PALESTINIAN PEOPLE, ON AN EQUAL FOOTING WITH THE OTHER PARTIES TO THE CONFLICT: SUCH AN INTERNATIONAL CONFERENCE IS TO BE HELD ON THE BASIS OF UN RESOLUTIONS 242 AND 338 AND THE RIGHT OF THE PALESTINIAN PEOPLE TO SELF-DETERMINITION, WITHOUT EXTERNAL INTERFERENCE, AS PROVIDED IN THE UN CHARTER, INCLUDING THE RIGHT TO AN INDEPENDENT STATE. THE CONFERENCE SHOULD RESOLVE THE PALESTINIAN PROBLEM IN ALL ITS ASPECTS:

2. ESTABLISHED THE INDEPENDENT STATE OF PALESTINE AND ACCEPTED THE EXISTENCE OF ISRAEL AS A STATE IN THE REGION:

3. DECLARED ITS REJECTION AND CONDEMNATION OF TERRORISM IN ALL ITS FORMS, INCLUDING STATE TERRORISM:

4. CALLED FOR A SOLUTION TO THE PALESTINIAN REFUGEE PROBLEM IN ACCORDANCE WITH INTERNATIONAL LAW AND PRACTICES AND RELEVANT UN RESOLUTIONS)INCLUDING RIGHT OF RETURN OR COMPENSATION(.

THE AMERICAN PERSONALITIES STRONGLY SUPPORTED AND APPLAUDED THE PALESTINIAN DECLARATION OF INDEPENDENCE AND THE POLITICAL STATEMENT ADOPTED IN ALGIERS AND FELT THERE WAS NO FURTHER IMPEDIMENT TO A DIRECT DIALOGUE BETWEEN THE UNITED STATES GOVERNMENT AND THE PLO.

במהלך מסיבת העתונאים נשאל ערפאת האם הוא מוכן להכרה בישראל. בתשובתו היפנה לנוסח שבנייר המדובר על קבלת ישראל חוזר קבלת ישראל. כן נשאל לגבי טרור כלפי ישראל. בתשובתו היפנה לזכות ההתנגדות שהיא אף חובה והוסיף את הידוע לשבדיה בענין זכות ההתנגדות מול מעצמה כובשת לפי התקנות השבדיות שבספר הטלפון שלהם.

לשאלה בענין היחס בין הנייר של אנדרסון להחלטות המל'פ השיב ערפאת כי הנייר מהווה פירוש מדויק של החלטות המל'פ. בערפל הקיים כאן ראונא דווח זה כנכון לשעת כתיבתו. נמשיך לדווח ככל שהתמונה תתבהר.

17 י

ש7

חוזם: 12,5593

אל: אתונה/74, בון/94, בריטל/96, האג/80, לונדון/128, מדריד/75,
פריס/196, רומא/87, מילנו/51, אנקרה/46, ניקוסיה/62, סינגפור/63,
קיימפאו/47, רינה/72, אוסלו/43, בוקרשט/57, ברן/82, גנבה/95,
ליסבון/52, קופנהגן/61, שטוקהולם/77, יאונדה/53, ווש/272,
אוטבה/53, בנגקוק/122, טוקיו/88, קנברה/52, ניו/309, בירדס/173,
ברזיליה/70, לימה/83, מנסיקו/88, קרקס/83, ריו/60, מנמת/167
מ-: המשרד, תא: 081288, זח: 1700, דח: ב, טג: בל
תח: ג, גס: ממז
נד: ג

בלמס/בהרול

נציגויות

נייר אנדרסון והופעת ערפאת בשטוקהולם

1. להלן נוסח הנייר של שהיה השבדי אנדרסון שהופץ במסיבת
העתונאים בה השתתף ערפאת. הובהר שהמזכיר ברישום של
אנדרסון מהשיחות בין ערפאת לקבוצה היהודית. הנייר
מהורה סיכום של העמדות שהוצגו במפגש ערפאת עם הקבוצה
היהודית, המקובל על שני הצדדים לשיחות. הנייר אינו
חתום.

2. הטקסט באנגלית:

FOLLOWING IS A PAPER WHICH WAS DISTRIBUTED DURING
ARAFAT'S PRESS CONFERENCE AND WAS DISCRIBED BY
THE FOREIGN MINISTRY AS STEN ANDERSSON'S NOTES
FROM THE MEETING BETWEEN ARAFAT AND THE JEWIS
GROUP ON 6.12.88:

THE PALESTINIAN NATIONAL COUNCIL MET IN ALGIERS
FROM NOVEMBER 12 TO 15, 1988 AND ANNOUNCED

משרד החוץ-מחלקת הקשר

THE DECLARATION OF INDEPENDENCE WHICH PROCLAIMED THE STATE OF PALESTINE AND ISSUED A POLITICAL STATEMENT.

THE FOLLOWING EXPLANATION WAS GIVEN BY THE REPRESENTATIVES OF THE PLO OF CERTAIN IMPORTANT POINTS IN THE PALESTINIAN DECLARATION OF INDEPENDENCE AND THE POLITICAL STATEMENT ADOPTED BY THE PNC IN ALGIERS.

AFFIRMING THE PRINCIPLE INCORPORATED IN THOSE UN RESOLUTIONS WHICH CALL FOR A TWO-STATE SOLUTION OF ISRAEL AND PALESTINE, PNC:

1. AGREED TO ENTER INTO PEACE NEGOTIATIONS AT AN INTERNATIONAL CONFERENCE UNDER THE AUSPICES OF THE UN WITH THE PARTICIPATION OF THE PERMANENT MEMBERS OF THE SECURITY COUNCIL AND THE PLO AS THEIR SOLE LEGITIMATE REPRESENTATIVE OF THE PALESTINIAN PEOPLE, ON AN EQUAL FOOTING WITH THE OTHER PARTIES TO THE CONFLICT: SUCH AN INTERNATIONAL CONFERENCE IS TO BE HELD ON THE BASIS OF UN RESOLUTIONS 242 AND 338 AND THE RIGHT OF THE PALESTINIAN PEOPLE TO SELF-DETERMINATION, WITHOUT EXTERNAL INTERFERENCE, AS PROVIDED IN THE UN CHARTER, INCLUDING THE RIGHT TO AN INDEPENDENT STATE. THE CONFERENCE SHOULD RESOLVE THE PALESTINIAN PROBLEM IN ALL ITS ASPECTS:

2. ESTABLISHED THE INDEPENDENT STATE OF PALESTINE AND ACCEPTED THE EXISTENCE OF ISRAEL AS A STATE IN THE REGION:

3. DECLARED ITS REJECTION AND CONDEMNATION OF TERRORISM IN ALL ITS FORMS, INCLUDING STATE TERRORISM:

4. CALLED FOR A SOLUTION TO THE PALESTINIAN REFUGEE PROBLEM IN ACCORDANCE WITH INTERNATIONAL LAW AND PRACTICES AND RELEVANT UN RESOLUTIONS INCLUDING RIGHT OF RETURN OR COMPENSATION.

THE AMERICAN PERSONALITIES STRONGLY SUPPORTED AND APPLAUDED THE PALESTINIAN DECLARATION OF INDEPENDENCE AND THE POLITICAL STATEMENT ADOPTED IN ALGIERS

משרד החוץ-מחלקת הקשר

AND FELT THERE WAS NO FURTHER IMPEDIMENT TO A DIRECT DIALOGUE BETWEEN THE UNITED STATES GOVERNMENT AND THE PLO.

3. החומר שהוברק לעיל נמסר משגרירותנו בשטוקהולם. עמ"י דריטר (7.12) אמר ערפאת במסיבת העיתונאים:

"THE P.N.C ACCEPTED TWO STATES, A PALESTINIAN STATE AND A JEWISH STATE, ISRAEL. IS THAT CLEAR ENOUGH?"

נמ"ד/ערב 2

5406 7.88
316687
משרד החוץ-מחלקת הקשר

הנוסח המלא של הצהרת שטוקהולם:

**"המועצה הלאומית הפלשתינית
מסכימה לקיומה של ישראל"**

שטוקהולם (ע"צ). על פיסת נייר ללא כותרת וללא חתימה כלשהי, נכתבה שלשום "הצהרת שטוקהולם", שאישרה את השיחות שנערכו בין מנהיג אש"ף יאסר ערפאת לבין אישים יהודים-אמריקאים. להלן נוסחה המלא של ההצהרה שנכתבה באנגלית:

"המועצה הלאומית הפלשתינית, שהתכנסה באלג'יר מה-12 עד ה-15 בנובמבר 1988 הצהירה בהכרות עצמאות על הקמת מדינת פלשתינ ופירסמה הצהרה מדינית.

נציגי אש"ף מסרו את ההסבר הבא לאי אלה נקודות חשובות של הצהרת העצמאות הפלשתינית ושל ההצהרה המדינית, שאושרו על ידי המועצה הלאומית הפלשתינית באלג'יר.

באשר את העיקרון הכלול בהחלטות האו"ם שקראו להקמת שתי מדינות, ישראל ופלשתינ, המועצה הלאומית הפלשתינית:

● 1. הסכימה להשתתף במשא ומתן לשלום במסגרת ועידה בין לאומית בחסות העם הפלשתיני, על בסיס של שוויון עם שאר הצדדים לסיכסוך. ועידה בין-לאומית מעין זו חייבת להערך על יסוד החלטות 242 ו-338 של האו"ם ועל יסוד זכויות העם הפלשתיני להגדרה עצמית, ללא התערבות זרה, כפי שנקבע במגילת האו"ם, כולל הזכות למדינה עצמאית. על ועידה זו לפתור את הבעיה הפלשתינית על כל היבטיה.

● 2. הקימה מדינה פלשתינית עצמאית ומסכימה לקיומה של ישראל כמדינה עצמאית באזור.

● 3. הצהירה על דחייתו וגינויו של הטרור על כל צורותיו, כולל טרור המדינה.

● 4. קוראת לפתרון בעיית הפליטים הפלשתינים, בהתאם לחוקים והנהלים הבין-לאומיים והחלטות האו"ם המתייחסות לנושא זה (כולל הזכות לשיבה או לפיצויים).

● האישים האמריקאים הביעו תמיכה נמרצת והסכמה להצהרת העצמאות הפלשתינית ולהצהרה המדינית שאושרה באלג'יר, והביעו את הדעה כי לא קיים יותר מיכשול לדרושיח ישיר בין ממשלת ארה"ב לאש"ף.

הנוסח המלא של הצהרת שטוקהולם:

**"המועצה הלאומית הפלשתינית
מסכימה לקיומה של ישראל"**

שטוקהולם (ע"צ). על פיסת נייר ללא כותרת וללא חתימה כלשהי, נכתבה שלשום "הצהרת שטוקהולם", שאישרה את השיחות שנערכו בין מנהיג אש"ף יאסר ערפאת לבין אישים יהודים-אמריקאים. להלן נוסחה המלא של ההצהרה שנכתבה באנגלית:

"המועצה הלאומית הפלשתינית, שהתכנסה באלג'יר מה-12 עד ה-15 בנובמבר 1988 הצהירה בהכרזת עצמאות על הקמת מדינת פלשתיין ופירסמה הצהרה מדינית.

נציגי אש"ף מסרו את ההסבר הבא לאי אלה נקודות חשובות של הצהרת העצמאות הפלשתינית ושל ההצהרה המדינית, שאושרו על ידי המועצה הלאומית הפלשתינית באלג'יר.

באשר את העיקרון הכלול בהחלטות האו"ם שקראו להקמת שתי מדינות, ישראל ופלשתיין, המועצה הלאומית הפלשתינית:

● 1. הסכימה להשתתף במשא ומתן לשלום במסגרת ועידה בין-לאומית בחסות העם הפלשתיני, על בסיס של שוויון עם שאר הצדדים לסיכסוך. ועידה בין-לאומית מעין זו חייבת להעריך על יסוד החלטות 242 ו-338 של האו"ם ועל יסוד זכויות העם הפלשתיני להגדרה עצמית, ללא התערבות זרה, כפי שנקבע במגילת האו"ם, כולל הזכות למדינה עצמאית. על ועידה זו לפתור את הבעיה הפלשתינית על כל היבטיה.

● 2. הקימה מדינה פלשתינית עצמאית ומסכימה לקיומה של ישראל כמדינה עצמאית באזור.

● 3. הצהירה על דחייתו וגיגויו של הטרור על כל צורותיו, כולל טרור המדינה.

● 4. קוראת לפתרון בעיית הפליטים הפלשתינים, בהתאם לחוקים והנהלים הבין-לאומיים והחלטות האו"ם המתייחסות לנושא זה (כולל הזכות לשיבה או לפיצויים).

● האישים האמריקאים הביעו תמיכה נמרצת והסכמה להצהרת העצמאות הפלשתינית ולהצהרה המדינית שאושרה באלג'יר, והביעו את הדעה כי לא קיים יותר מיכשול לדו-שיח ישיר בין ממשלת ארה"ב לאש"ף.

הנוסח המלא של הצהרת שטוקהולם:

**"המועצה הלאומית הפלשתינית
מסכימה לקיומה של ישראל"**

שטוקהולם (ע"צ). על פיסת נייר ללא כותרת וללא חתימה כלשהי, נכתבה שלשום "הצהרת שטוקהולם", שאישרה את השיחות שנערכו בין מנהיג אש"ף יאסר ערפאת לבין אישים יהודים-אמריקאים. להלן נוסחה המלא של ההצהרה שנכתבה באנגלית:

"המועצה הלאומית הפלשתינית, שהתכנסה באלג'יר מה-12 עד ה-15 בנובמבר 1988 הצהירה בהכרזת עצמאות על הקמת מדינת פלשתיין ופירסמה הצהרה מדינית.

נציגי אש"ף מסרו את ההסבר הבא לאי אלה נקודות חשובות של הצהרת העצמאות הפלשתינית ושל ההצהרה המדינית, שאושרו על ידי המועצה הלאומית הפלשתינית באלג'יר.

באשר את העיקרון הכלול בהחלטות האו"ם שקראו להקמת שתי מדינות, ישראל ופלשתיין, המועצה הלאומית הפלשתינית:

● 1. הסכימה להשתתף במשא ומתן לשלום במסגרת ועידה בין לאומית בחסות העם הפלשתיני, על בסיס של שוויון עם שאר הצדדים לסיכסוך. ועידה בין-לאומית מעין זו חייבת להערך על יסוד החלטות 242 ו-338 של האו"ם ועל יסוד זכויות העם הפלשתיני להגדרה עצמית, ללא התערבות זרה, כפי שנקבע במגילת האו"ם, כולל הזכות למדינה עצמאית. על ועידה זו לפתור את הבעיה הפלשתינית על כל היבטיה.

● 2. הקימה מדינה פלשתינית עצמאית ומסכימה לקיומה של ישראל כמדינה עצמאית באזור.

● 3. הצהירה על רחייתו וגינויו של הטרור על כל צורותיו, כולל טרור המדינה.

● 4. קוראת לפתרון בעיית הפליטים הפלשתינים, בהתאם לחוקים והנהלים הבין-לאומיים והחלטות האו"ם המתייחסות לנושא זה (כולל הזכות לשיבה או לפיצויים).

● האישים האמריקאים הביעו תמיכה נמרצת והסכמה להצהרת העצמאות הפלשתינית ולהצהרה המדינית שאושרה באלג'יר, והביעו את הרעה כי לא קיים יותר מיכשול לדו-שיח ישיר בין ממשלת ארה"ב לאש"ף.

** נכנס

שמור

**

**

**

חוזם: 12,3496

אל: המשרד

מ-: שטוקהולם, נר: 23, תא: 061288, זח: 1100, דח: ב, סג: שמ

תח: א גס: אירופה

נד: א

בהול להזעיק/שמור

אל: ממנכל

דע: וושינגטון, ניו-יורק, אירופה 2

ביקור ערפאת בשטוקהולם

1. מהרדיו השבדי נמסרו הבוקר שמות חמישה יהודים אמריקאים שיפגשו עם ערפאת:

ריטה האוזר, אייב יודוביץ, מנחם רוזנשכט(או אולי: רוזנזפט) דרורה קאס, סטנלי שיינבאום. טרם ידוע לנו אם יהיו נוספים ומה שמותיהם.

2. חיוני עד מאד שמועדון הנשיאים יפרסם מיד, חוזר מיד, הודעת הסתייגות וגינוי באמצעי התקשורת. ביחוד חשוב שההודעה תימסר לנציגי התקשורת השבדית בניו-יורק ובוושינגטון. להודעה כזו יהיה משקל רב רק אם תפורסם בעת שהות קבוצה זו בשטוקהולם.

יג

רד

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, איר, 2, בנצור, מצפא, רביב, מעת, הסברה, ר/מרכז, ממד

כ"ו כסלו תשמ"ח
5 בדצמבר 1988
3923

אל : תפוצת דף מצפ"א

מאת : טובה הרצל

תדרונ אפא"ק במשרד

ב- 4.12 התקיים מפגש בין חמישה מעובדי האגף הלגיסלטיבי באיפ"ק, צוות מצפ"א וממ"ד, בהשתתפות מספר אורחים מבחוץ, ובראשות סמנכ"ל צפ"א. תדרכיהם, כמו פרק השו"ת אח"כ, הוקדשו מטבע הדברים להשפעה הצפויה לתוצאות הבחירות בארה"ב וארועי השנה האחרונה על אופי ויכולת תיפקוד האורחים בשנים הקרובות. מספר מוטיבים חזרו ועלו בדבריהם: ההשפעה השלילית של האינתיפאדה והעדר יוזמה מדינית מצד ישראל על נכונות יהודים מן השורה להרתם למען ישראל, ההכרה במסד היהודי שיש צורך לעורר את הקהילות (אך ללא תוכנית פעולה מגובשת למטרה זו), השיפור המתמשך בפעולת הארגונים הערביים, אילוצים תקציביים שיקשו על שמירת רמת הסיוע. כל זאת לצד ממשל המחויב לישראל ויתמור אידאולוגית ביחסים האסטרטגיים; וקונגרס יידידותי מאי-פעם בעבר. להלן עיקרי הדברים:

ממשל

דאג בלומפילד, המנהל הלגיסלטיבי של איפא"ק, העריך את הצפוי (והלא צפוי: יוזמה מזתי"ת מיידית) מהממשל הבא. משחק הכח בין שניים ממקורבי בוש, מזכיר המדינה בייקר (הפרגמטיסט) וראש הצוות סוננו (ממוצא ערבי) עשוי לסייע לדוגלים בסיוע חוץ וידידי ישראל בראשם, כאשר בייקר יחפש לו בן ברית מחוץ לבית הלבן. צפוי שהממשל יתמור תיאורטית ברמת הסיוע הנהוגה - שלושה ביליון דולר - אך לא יפעל אקטיבית למענה, והסיוע עלול ליפול קרבן לעימותים בין הממשל החדש והקונגרס, שמסיבות שונות יתרחשו הפעם מוקדם מהרגיל. צפויה התנגדות הממשל ל"שיריונים" (EARMARKS) ובמקביל, כנהוג בתחילת ממשל חדש - נסיון למכור נשק למדינות ערב, במפרץ ואולי גם לירדן, אשר הוציאה עצמה מן התהליך ולכן לא יהיה ניתן להשתמש בעסקות לאלצה להשתתף בו. נוכח הנ"ל חשוב שירושלים תדבר בקול אחד, במיוחד לגבי עסקות נשק.

קונגרס

רלף נורנברגר, לוביסט, סקר המרוצים וראו סקירתנו מיום 13.11 - וציין שאיש מבין המתמודדים על בסיס מצע אנטי-ישראלי לא ניצח. סתר את ההתהדרות הערבית נוכח בחירת ג'ורג' מיצ'ל ממיין (ממוצא ערבי) למנהיג הרוב בסנאט - הרקורד שלו מבחינת ישראל מושלם, הוא תומך פעיל, והגישה אליו תהיה בודאי טובה מאשר לקודמו, בירד. גם אין מקום לחשש, כמדון בתקשורת, מהתקדמות מרי רוז אוקר מאוהיו בהיררכיה הדמוקרטית בבית הנבחרים - סיכוייה להצליח קלושים, ובכל מקרה למרות מוצאה הלבנוני, עמדתה כלפי ישראל השתפרה בשנים האחרונות. פרישת הסנטור אינוויה מראשות ועדת המשנה לפעולות זרות מהווה אבידה, אף שבועדת המשנה להקצבות הפנטגון יהיה כר נרחב לפעולה מצידו. מחליפו יהיה פט ליידי מורמונט, פתוח וידידותי, אך ביקורתי יותר מקודמו.

- 2 -

הבעיה צפויה דווקא בתחום התקציב, למרות יו"רים ידידותיים בשני הבתים (ג'ים סטר מטנסי בסנט, ליאון פנטה מקליפורניה בבית), שכן אילוצי חוק גראם-רדמן יחייבו הידוק החגורה באופן שילחץ על ישראל. כל הנ"ל על רקע מסר של בלבול מישראל וסימפטיה גוברת לפלשתינאים.

הלוּבִי הערבי

אסתר קורץ (סגניתו של בלומפילד) נדרשה לנושא הפעילות הערבית והאפשרות שכתוצאה ממנה, הממשל והקונגרס ימצאו עצמם פועלים באוירה שונה וחדשה בכל הנוגע לישראל. מדובר בתהליך הדרגתי אך בסיכומו אש"פ נתפס כמתקדם בעוד ישראל נתפסת כנסוגה אחור.

לראשונה ניכרת אופוזיציה לענין הפרו-ישראלי, לראשונה יש לערבים נושא להתלכד סביבו מעבר להתנגדותם המסורתית לכל מה שאיפא"ק מייצג. הארגונים הפרו-ערבים אימצו סיסמאות קליטות ואסטרטגיה חדשה - הם מותירים את הפעילות במישור הארצי בידי היהודים, והם עצמם מתמקדים במישור המקומי, הזנוח. את התוצאות לכך היה ניתן לראות בוועידה הדמוקרטית באטלנטה ואלמלא דוקקיס כופה משמעת סיעתית, יתכן והפלטפורמה הג'קסונית היתה עוברת. שיטה נוספת היא "השתלת" שואלים ב-TOWN MEETINGS של חברי קונגרס, וזאת בנוסף למכתבים רבים אליהם, כאשר הצ שכנגד אינו משמיע קולו, ותשומתו הולכת ונעלמת.

הקהילה היהודית

סטיב סילברפרב, לוביסט, ניתח את האוירה בקהילה היהודית. יהודי ארה"ב עומדים מול תופעות בישראל שקשה להם להסביר, לכן הם נאלמים. בהעדר תשומה שלהם, נבחרים עלולים לצמצם תמיכתם.

השפעה בארה"ב אינה נקנית רק בכסף, צריך גם TO HUSTLE ובשטח זה - יד הפרו-ערביים כעת על העליונה. הצמצום בהתלהבות משפיעה בהכרח על רמת הפעילות, וזאת מעבר להזדהות הטבעית של דמוקרטים/ליברלים עם ערכי הגדרה עצמית ודומיהם. עדות לנ"ל בפעילות המצומצמת שנלוותה לחגיגות ה-40.

אימי קופר, שתפקידה לאתר בכל אזור בחירה אנשי קשר יהודים לנבחרים, אמרה שבמסעותיה בשנה האחרונה נתקלה בשיתוק בכל הנוגע לנסיון להבין הנעשה בארץ וכיצד להגיב, מאמציה להביא יהודים TO REACT (אם לא ACT) TO לא נשאו הפרי הראוי.

להלן מתגובות האורחים בפרק השו"ת:

תהליך מדינני : מצד ממשל שרוצה הישגים מיד אין נטיה לפעול במז"ת אבל אם יהיה לחץ ציבורי רב - הכל אפשרי.

מעמד ישראל בקונגרס : היו בשנה האחרונה התפתחויות שוליות כגון מכתבי תמיכה במובראק עווד או בשמיעות GSP. האיום אינו מידי - מדובר בתהליך הדרגתי והסכנה באם קונגרסמנים ירגישו שתמיכה בישראל מזיקה להם באזוריהם, במקום להועיל.

- 3 -

תדמית ישראל : כדי להשיג שוב את תדמית העליונות המוסרית שאבדה יש צורך ביוזמת שלום שתעמוד בפני ביקורת, תהיה הבנה לצורך לדכא המהומות אם יתרשמו שישראל מנסה בכנות לקדם התהליך. בכל מקרה חשוב להסביר את שורשי הבעיה באופן שיתקבל על ידינו היהודים בגבעה.

סיוע חוץ : לא נראה שהקיצוץ המדובר בשעור שני אחוז יצא לפועל כעת, מסיבות של יחסי ממשל-קונגרס, וצר לאורחים שבעת ביקור קרלוצ'י בארץ לא שמע לכך התנגדות חד משמעית. ההצלחה בהא הידיעה של איפא"ק היא הפיכת הסיוע לעניין התורם לכלכלת ארה"ב, האחראים על הקצבות הסיוע, ליהי ואובי, שניהם ליברלים וטמפרמנטיליים ויש סיכון בפעילות הנוגדת השקפת העולם שלהם. בכל מקרה קונגרסמנים יוכלו להתלות באילוץ התקציבי בבואם לקצץ בסיוע, מבלי להיות חשודים באי-תמיכה בישראל.

עסקות נשק : היה רצוי לשמוע קול אחד לגביהם, כמבוטא בידי שגרירות ישראל בווישינגטון, אך המסר שמגיע מהארץ בצינורות השונים אינו אחיד.

יחסים קהילתיים : יש מאמץ לאתר קואליציות חדשות (היספנים וכו'). הקואליציה עם השחורים היתה והינה פיקציה - מאז ימי מאבק השחורים לא היתה אחדות, ג'קסון למעשה ביטא מציאות מודחקת. קיימת בקרב הארגונים היהודים הכרה שיש צורך לפעול ב- GRASSROOTS, בקהילה היהודית ומחוצה לה אך לא גובשו דרכי פעולה להוציא הכרה שחשיבות ביקורים בארץ גוברת והולכת.

הארגונים היהודיים : היחסים עם איפא"ק השתפרו, לאחר שמוסדו דרכי תקשורת באמצעות מועדון הנשיאים. ובהקשר זה ראוי לתת הדעת לדברי נציג אחד הארגונים היהודים (AJC) שאמר בסוף הדיון שהארגונים כולם פתחו משרדים בארץ מאז שנות ה-70, כאשר ישראל היתה נושא אטרקטיבי ומרכזי. כעת, כאשר כח המשיכה שלה פוחת, לא מן הנמנע שהמגמה תשתקף גם בפעילות הארגונים, שינתבו מאמצייהם לעניינים מבית, על חשבון הפעילות והעניין בנושאי ישראל.

ב ב ר כ ה
טובה תמיד
טובה הרצל

העתק: סמנכ"ל צפ"א
מנהל מצפ"א

י"ח ש"י	טובס מזרק קשר ניו-יורק	ד"ר: 1 מחיר: 3
סייגו	לשכת ראה"מ, מנהל מצפ"א	טל:
תזח: 281430		דוכ: דשגדור רוש-גסטין
מס מדיק: 0 0037		מאת: סגן הקונסול הכלכלי
195-011		

מי הוא יהודי.

מצי"ב מכתב סגן נשיא "כנו ציון" לראה"מ כנדון.

מרדכי יודי

[Handwritten signature]

שיהי 2
 מהי 3
 ד"ר 1
 א"א 1
 ב"ר 1
 א"א 2

28.11.88

מרדכי יודי

שם השולח:

תאריך:

אישור:

BNAI ZION

The American Zionist Fraternal Organization

בני ציון

In Association
with Brith-
AbrahamErnest Zelig
PresidentHerman Z. Quittman
Exec. Vice President Emeritus
Mel Parness
Executive Vice President
& National SecretaryVice Presidents
Moshe Dworkin
Belle Edelson
Robert Freeman
Mike Funk
Nat Gelman
Bert Ordan
Ted Ordan
Seymour Rubin
Hon. Herbert Tanzer
Sumner ZabriskieJack Hochberg
Corresponding Secretary
Werner Buckold
Treasurer
Ben Galzais
Associate Treasurer
Aaron Ignal
Associate Treasurer
Raymond M. Palt'
CounselTRUSTEES
Harold Bernstein
Joseph M. Landow
Hon. Arthur Markewich
Paul Salfro
Bill J. Seregi
Sidney WienerADMINISTRATIVE
COMMITTEE
Sam Aboulafia
Herbert Berman
Mark Brandman
Ben Brown
Max Cahn
Rabbi J. Simcha Cohen
Gabriella Diamond
Sam Evans
Alfred D. Farkas
Herbert Fink
Alfred Jacobs
Steven Laub
Joseph Levin
Ted London
Goodman Marks
Sahava G. Michalson
Abraham Neufeld
Joseph H. Parness
Joseph Roth
S. Charles Salzer
George Schaeffer
Dr. Alvin Schiff
George Stone
Fred Weinberger
George Winograd
Joel YohayPAST PRESIDENTS
Rabbi William Berkowitz
Louis K. Blecker
Norman G. LevineEXECUTIVE STAFF
Ernest E. Barbarash
Public Relations
Malca Gottesman
Associate National Director
Doris Hammerschlag
Administrative Assistant
Rose Kaminer
Office Manager
H.J. Kaplan
National Director of Insurance
Lee Sherman
Director, American Friends
of the Heila Medical Center

*Past President

November 21, 1988

Hon. Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel
3 Kaplan Street
Hakiryia, Jerusalem 91919
Israel

937/195

2/3

Dear Mr. Shamir:

At the National Executive Board meeting of our organization on Wednesday, November 16th, following an in-depth discussion of the question, "Who is a Jew?" I was instructed to express to you the deep conviction of the Board that there should be no change in the Law of Return at the present time, since we believe that the period of the near future will be a difficult one from a public relations viewpoint, as well as from the fundraising standpoint, and that nothing should be done during this period to disturb the unity and sense of Jewish solidarity binding the Jews of the United States with the Jewish people in the State of Israel. We, therefore, concur with those other Jewish organizations which have publicly urged that the issue of "Who is a Jew?" be removed from the Knesset calendar.

The principle of religious pluralism is one that our organization has supported during the last two Zionist Congresses. Bnai Zion, which celebrated its 80th anniversary this past year, has always supported the State of Israel, and will continue to do so in the future, but our partnership with the people of Israel needs the assistance of the Government of Israel as well.

We wish you and all the leaders of the State bracha and ha-zlacha in all your deliberations, and may you continue to lead our beloved Medinat Yisrael from strength to strength.

Most sincerely yours,

Mel Parness
Executive Vice President

MP:dkh,

Airmail

136 East 39th Street, New York, NY 10016

Tel. 212/725-1211

937/195

NATIONAL EXECUTIVE BOARD

Sylvia Arkin
Tibor Banyasz
Jackie Bilmen
Gubi Birkenfeld
Gordon Brodwin
Ellen Buckold
Edith Cahn
Bernard B. Cohen
Shirley Cohen
Saul Davis
Israel Diamond
Marcel Dotan
Elizabeth Farkas
Carl Fisher
Ira Frankel
Harry Franklin
Mildred Freeman

Michael Gerhardt
Harry Greenstein
Danny Gross
Harry Gruen
Anna Grunfeld
Jack Grunspan
Eli P. Gujkin
George Hajos
Irene Hochberg
Eleanor Ignal
Susan Inhaber
Zoltan Jurecky
Boris Kiderman
Erika Klein
Sylvia Landow
Dov Laufer
Lily Margules

Fred Markowitz
John Mautner
Joseph Mero
Elizabeth R. Muller
Betty Nyiri
Joseph Nyiri
Elaime Ordan
Oscar Ring
Larry Salamon
Jack Skodnek
Sylvia Stone
Bernard Summer
Tibor Waldman
David Weissel
Leon Westhak
Hortense Zabriskie
Nathan L. Zirkin

3/3

ASSOCIATE EXECUTIVE BOARD

Abraham Adler
Katherine Alexander
Samuel E. Alexander
Alexander Archer
Mark Awleser
Ernest E. Barbraah
Robert Becker
Meyer Biernoff
Hilda Brandinger
Teofila Braverman
Prima Brecher
Ida Brinn
Paul Burlant
Victor Charner
Muriel Daniels
Alfred Davis
Sally Delson
Alex Dorfman
Larry Edelson
Dr. Ervin Farkas
Lilly Farkas
Michael Ferencz
Errol Feridun
Harold O.N. Frankel
Walter Fratlag
Edith Frielich
Herbert Garrison
Joan Gelleri
Leslie Gelleri
Anna Gelman
Martin Gerhardt
Abraham Glin
Herman Goldman
Lee Goldsmith
Seymour Goodstein
Adele Gray
Blanche Greenfield

Manuel Greenfield
Edmund Grunfeld
Benjamin R. Gutterman
Bette Haber
Mandi Halasz
George Hirschtritt
Julius Horowitz
Shirley Ingber
Lorraine Jacobs
Deborah Jacobson
Marlin Jacoby
Edward Jagendorf
David S. Kahan
Dr. Abraham I. Kalah
Susanne Kent
Helen Kirshblum
Erno Klein
Marcus Klein
Dr. Joseph Kovacs
Manny Kraft
Bella Levin
Joel A. Levine
Nathan Levine
Ben Lieber
Rosaling Lieberman
Pauline Liebman
Frank M. Lowenthal
Magda Lustig
Edward Margules
Mimi Mautner
Magda Moresas
Dr. Alexander Muller
Wilhelm Mund
Seth Natter
Helen Naufeld
Blanche Newfield

Bernie Orlow
Arlyna Parness
Max Paskin
Erwin Ray
Robert Reil
Harry Rosenberg
Ann Rosenzweig
Carole Roth
Florence S. Rubin
Herold Sachs
Morris Samuelson
Harriet Schiff
Regina Schneider
Sally Schneider
Samuel Schwag
Toby Schwartz
Harold Saeman
Lily Seragi
Martin Shayo
Irving Sloan
Frank Sparber
Helena Spelman
Dr. Oscar Streter
Katalin Stark
David Stein
George Steiner
Edith Stern
Hy Tackel
Eugene Tannenbaum
Herman Vogelman
Dr. Joseph H. Vogelman
Irene Weissel
Max D. Weiss
Shirley Wiener
Simon Zinn
Louie Zipperman

REGIONAL DIRECTORS

Arthur Y. Klein
SOUTH EAST REGION
1920 E. Hallandale Blvd (507)
Hallandale, FL 33009
(305) 455-1999

Margaret M. Novak
WESTERN REGION
8230 Beverly Blvd (27)
Los Angeles, CA 90048
(213) 855-9128

Margarita Polonskaya
NATIONAL OFFICE
138 East 39th Street
New York, NY 10018
(212) 725-1211

END

Press bulletin

Jerusalem, 22 November 1988

#21 SHAMIR MEETS WITH U.S. JEWISH LEADERS

/88.11.22 (Communicated in English by the prime minister's media adviser)

Prime Minister Yitzhak Shamir today (Tuesday), 22.11.88, met with a delegation of Jewish leaders from the United States. The members of the delegation stated that their presence was a reaffirmation of the solidarity of the Jewish people with the State of Israel; they added that they view with grave concern the impact of the proposed legislative change in the Law of Return on the unity of the Jewish people and the centrality of Israel in the life of world Jewry. The delegation members conveyed the perception of millions of Jews that they are being distanced from the Jewish people, and asked the prime minister to remove the issue from the political agenda. Mr. Shamir stressed that for him and for the Israeli Government and people, Jewish unity is a subject of the utmost importance. He stated that there is no question whatsoever of disqualifying any Jew, and that any perception to the contrary is regrettable. According to the prime minister, the matter under consideration is the registration of converts from abroad. The government attempted to solve the problem in Israel through a ministerial committee that tried to find consultative mechanisms to deal with the matter. Mr. Shamir expressed his regret that these efforts have not been successful, and added that the proposed amendment does not disqualify any Jew or any rabbi, and each conversion should be addressed on its merits. The prime minister noted his strong determination that the process of permanent dialogue and consultation between Israel and world Jewry continue. Mr. Shamir announced that he will today set up a consultative process on the Law of Return with the Jewish Agency, which will act on behalf of world Jewry. The prime minister and the chairman of the board of governors of the Jewish Agency will announce the names of those who will participate in this process. This is done in the spirit of the ongoing dialogue between Israel and world Jewry.

EF/mh

18:30 hours

#0

INTERNATIONAL CREATIVE MANAGEMENT, INC

Writer's Direct Dial No.
(212) 558-5610

Handwritten notes and signatures, including a circled signature and some illegible scribbles.

Handwritten initials or signature in a circle.

November 4, 1988

His Excellency Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel
Prime Minister's Office
Hakirya
Jerusalem, Israel

קבלה רשמית
29-11-1988
ב.ק.ג.ב.

משרד ראש הנומסלה
ירושלים
- 8 - 11 - 1988
920-1-1
840(1-2)

Dear Mr. Prime Minister:

You know my personal feelings about any attempt to change the Law of Return, the so-called "Who is a Jew?" question.

Leaving aside my personal feelings, as head of The National PAC which will contribute over \$1,200,000 to Senate and House candidates of both parties this year, let me assure that any attempt to change the Law of Return will have the most negative impact on Israel's position with America's political elite.

Others can more directly discuss the impact on Jewish philanthropy that benefits Israel. My area of knowledge is Congress and the Executive branch and I can assure you that the support of American Jews for Israel plays a vital role in keeping support for Israel at an extraordinarily high level. Any negative change in the Law of Return will severely impact American Jewish support for Israel and therefore will adversely affect Congressional support for Israel.

Please feel free to discuss the contents of this communication with the leaders of Israel's religious parties.

To add a personal note, you know that two of my children were converted according to Halachic Law by a Conservative Rabbi. I know that Morris Abram, President of the Conference of Presidents of Major Jewish Organizations, is in a similar situation. Many of the most active Jewish supporters of Israel in this country have family members to whom the Law of Return, if amended, would apply negatively if they were to make aliya.

40 WEST 57th STREET NEW YORK, NEW YORK 10019 • (212) 558-5600 • CABLE: NCMRATVE • TELEX: 25422
LOS ANGELES • LONDON • PARIS • MIAMI

A MEMBER OF THE Josephson Talent Agency Group

INTERNATIONAL CREATIVE MANAGEMENT, INC.

His Excellency Yitzhak Shamir

Page 2

November 4, 1988

I know that you know how much damage would be caused by amending the Law of Return. I hope you can convince leaders of the religious parties that they would be doing unbelievable harm to Israel if they succeed in amending the Law of Return. They will also split the Jewish people at a time when our unity is of paramount importance.

Warmest personal regards.

Sincerely,

MARVIN JOSEPHSON

MJ/bl

Our 75th Year

Anti-Defamation League of B'nai B'rith

אגודת אדל ירושלים נגד השמצה של בני ברית

4. אשכול וקיסרין
5. ארזה
6. ארזה

[Red scribbled text]

[Handwritten signature]

7. ארזה
8. חיים עמר
9. יעקב קציר
10. אבא עמר

14 October, 1988

Attached is a survey of public opinion in Israel on the crucial issue of Territories for Peace which was sponsored by the ADL. The survey was conducted by a prestigious American polling firm Penn and Schoen.

The ADL undertook this survey because, in the words of National Chairman Burton Levinson, "there is much speculation in the United States concerning the impact of the West Bank and Gaza uprisings on Israeli public opinion. Many in America -- whether decision-makers in Washington or just concerned citizens around the country -- wondered where Israel and its people stand on the major issues of the Middle East that are so vital to American interests."

Full details of the survey are available at the ADL office in Jerusalem.

[Handwritten signature]

Harry Wall

National Chairman
BURTON S. LEVINSON

National Director
ABRAHAM H. FOXMAN

Chairman,
National Executive Committee
RONALD B. SOBEL

Associate National Director
JUSTIN J. FINGER

Israel — ישראל
Director: HARRY WALL
מנהל: הרי וואל

30 KING DAVID ST., JERUSALEM 94101 ירושלים דוד 30
TELEX 26323 טלקס סולקס FAX. 02-244846 פקסימיליה TEL. (02)224844, 221171 טל

HEADQUARTERS: 823 United Nations Plaza, New York: NY 10017 (212) 490-2525 / FAX: (212)8670779 / Telex: 649278

**SUMMARY
OF A POLL OF
ISRAELI CITIZENS
FOR THE
ANTI-DEFAMATION LEAGUE**

October, 1988

Penn + Schoen Associates, Inc.

Introduction

The purpose of this report is to summarize the results of our poll of 1200 Israeli citizens conducted August 25 through September 1, 1988 with a random sample of the Jewish population in Israel. The sample does not include either the Arab population or Kibbutzim. The level of error for the survey is plus-or-minus 3%.

* The survey was intended to answer several basic questions:

- (1) What are the attitudes toward the various proposals which have been made for achieving peace between Israel and its Arab neighbors?
- (2) Specifically, under what circumstances would Israeli Jews be willing to trade land for assurances of peace and security?
- (3) How do Israelis feel about the West Bank uprising and what role should the PLO, Jordan, the U.N. and other foreign countries play in negotiations for that area's future?

Summary of Main Conclusions

While Israelis reject giving up the entire West Bank and Gaza in exchange for peace, there does exist support for the exchange of some of this land in return for guarantees of security. When the choice is between keeping the land with no peace or giving up the land for peace, Israelis want the land. But, if the choice is between giving up some of the land in exchange for peace and security, almost half the populace is willing to exchange land. This support would be founded on specific pre-conditions, however, including the renouncing of terrorism by the PLO, the recognition of Israel's right to exist, and the United States providing security guarantees.

Even with these pre-conditions, skepticism does exist, and never does more than a slim majority favor exchanging land for peace under any circumstances. The open question in the mind of Israelis is whether the Palestinians genuinely want peace and whether the PLO could ever be trusted not to use these lands as a launching pad to destroy the State of Israel.

The Israeli people prove to be wary about phrases like "assurances of peace" and "guarantees of security" when it comes to discussion of the future of the territories. This skepticism is expressed most clearly by the majority's opinion that Israel is better off holding on to the West Bank and Gaza without peace, than they would be giving up those lands in exchange for peace with the Palestinians and Arab nations.

Israelis overwhelmingly reject negotiations with the PLO, even if that organization renounced terrorism and recognized Israel's right to exist. Israelis believe the PLO will always seek the destruction of Israel, despite any assurances to the contrary, and three-quarters of those surveyed feel the PLO has been behind the Intifada in the territories.

While a majority would favor an international peace conference, the main desire of Israeli Jews is for direct talks with the Arab nations, excluding the PLO. However, while wanting face-to-face negotiations, Israelis would insist that any agreement come with guarantees which were externally provided by the United States and U. N.

And, though King Hussein has stepped back from the situation, a majority of the Israelis surveyed think Jordan will play an important role in any resolution of the situation in the territories.

Land for Peace

When given the option of holding on to all of the territories in Judea, Samaria and Gaza and not having peace, or giving up the land in exchange for peace, a majority of the Israelis surveyed, 52%, favor keeping the land.

However, a real option for Israelis is the notion of giving up part of the land in exchange for real peace. 60% would favor the exchange of some land for guarantees of peace. The next table demonstrates the shift in opinion when the idea of exchanging only some land is introduced. It shows that when the choice is between holding all the territory and having no peace or giving up all the land for peace, Israelis want the land. But, if the choice is between giving up some of the land in exchange for peace and security, more than half the populace is willing to exchange the land.

"WHICH IS MORE IMPORTANT TO ISRAEL'S SECURITY: HOLDING ON TO ALL TERRITORIES IN JUDEA, SAMARIA AND GAZA AND NOT HAVING PEACE WITH THE PALESTINIANS AND ARAB NATIONS, OR GIVING UP ALL TERRITORIES IN JUDEA, SAMARIA AND GAZA, IN EXCHANGE FOR REAL PEACE WITH THE PALESTINIANS AND ARAB NATIONS?"

keep land	give up land	don't know
52%	46%	2%

"AND IF ISRAEL WILL BE ASKED TO GIVE UP ONLY PART OF THE TERRITORIES IN EXCHANGE FOR REAL PEACE, WHICH IS MORE IMPORTANT FOR ITS SECURITY?"

keep land	give up land	don't know
39%	60%	2%

The unwillingness of Israelis to part with all the lands in question was underscored when the sample was asked, "Some people say that Israel should agree to exchange all of Judea, Samaria and Gaza in exchange for real peace and security arrangements. Others say that Israel should never exchange all the territories even in exchange for real peace and security arrangements. With which of these two opinions do you agree?" 71% rejected the exchange, only 26% favored it. When we put the question about exchanging land specifically in terms of security arrangements, a sizable majority favors the exchange. But, when Israelis are asked for their preference between keeping all the land or giving it up, a large majority favor keeping the land.

The largest majority in the poll, 92%, agreed that under any settlement it is important for Jerusalem to remain under Israeli control.

Options for the West Bank and Gaza

The sample was presented with specific proposals for the future of the territories and asked whether they favored or opposed each option. Each proposal assumes the renouncing of terrorism by the PLO and the recognition of Israel's right to live in secure borders.

ISRAEL WILL GIVE UP THOSE TERRITORIES IN JUDEA AND SAMARIA WITH A LARGE CONCENTRATION OF PALESTINIANS. THE TERRITORIES REMAIN PARTIALLY DEMILITARIZED. IN ADDITION, ISRAEL WILL MAINTAIN A CORRIDOR OF LAND ALONG THE JORDAN RIVER FOR SECURITY PURPOSES AND WILL MAINTAIN CONTROL OVER MOST OF THE SETTLEMENTS IN THE AREA. The Israelis favored, by a narrow 51%-47% margin, this proposal.

ISRAEL WILL MAINTAIN SOVEREIGNTY OVER JUDEA, SAMARIA

AND GAZA AND WILL GRANT TO THE PALESTINIANS LIMITED AUTONOMY. By the same 51%-47% margin, Israelis favored Israel maintaining sovereignty over Judea, Samaria and Gaza and granting the Palestinians limited autonomy.

ISRAEL WILL ALLOW A DEMILITARIZED INDEPENDENT PALESTINIAN STATE TO BE SET UP IN JUDEA, SAMARIA AND GAZA WITH SECURE BORDERS BACKED BY AN INTERNATIONAL PEACE KEEPING FORCE. The sample opposed this proposal by a margin of 62% to 35%.

A PALESTINIAN STATE WILL BE SET UP ON THE EAST AND WEST BANKS OF THE JORDAN RIVER. THE WEST BANK WILL BE DEMILITARIZED AND THE WHOLE STATE WILL BE FEDERATED WITH JORDAN. 65% opposed this option, 35% favored it.

IMPLEMENTATION OF THE CAMP DAVID ACCORDS GIVING THE PALESTINIANS AUTONOMY. A majority, 53%, favored implementation of the Camp David accords giving the Palestinians autonomy. 44% opposed this.

NO CHANGE IN THE STATUS QUO. Only a third of the Israelis favored no change in the status quo. 64% oppose no change in the status quo.

ISRAEL WILL ANNEX JUDEA, SAMARIA AND GAZA. 58%
opposed Israel annexing Judea, Samaria and Gaza. 39% favored
annexation.

ISRAEL WILL ANNEX JUDEA, SAMARIA AND GAZA AND WILL
EXPEL THE ARAB POPULATION LIVING THERE. More, 66%, said they
would oppose this annexation if it included the expulsion of
the Arab population living there.

The sample was then asked to choose between four
specific options. The option of partial withdrawal was again
most favored when the sample was asked which of the following
Israel should choose:

1. Israel annexes and keeps control of Judea, Samaria and
Gaza.
2. Israel withdraws to pre-1967 borders in return for
international guarantees of peace and security.
3. Israel partially withdraws from the areas, but maintains a
military presence and control over most of its settlements.

4. Israel shares rule of these areas either with the inhabitants there or with Jordan.

Option three, partial withdrawal with a military presence and control over most of the settlements, was favored by slightly more than a third of the sample. Annexation was a close second, as the next table shows.

IF ISRAEL HAD TO CHOOSE AMONG THE FOLLOWING, WHICH SHOULD IT CHOOSE?

Israel partially withdraws from the areas, but maintains a military presence and control over most of its settlements.	34%
Israel annexes and keeps control of Judea, Samaria and Gaza.	32%
Israel withdraws to pre-1967 borders in return for international guarantees of peace and security.	17%
Israel shares rule of these area either with the inhabitants there or with Jordan.	14%

When asked which of these four options they would never accept, nearly half, 47%, said they would never except withdrawal to pre-1967 borders.

WHICH OF THESE OPTIONS WOULD YOU NEVER ACCEPT?

Israel withdraws to pre-1967 borders in return for international guarantees of peace and security.	47%
Israel annexes and keeps control of Judea, Samaria and Gaza.	30%
Israel shares rule of these area either with the inhabitants there or with Jordan.	17%
Israel partially withdraws from the areas, but maintains a military presence and control over most of its settlements.	3%

Assurances of Peace and Security

Israelis may want to negotiate the future of the territories face-to-face with the Palestinians, but they want any agreement to be backed up by external assurances of security. Specifically, Israelis would consider having the United States provide security as the most important assurance of any arrangement involving an exchange of land.

Under any circumstances in which an agreement was reached between Israel and the Palestinians, Israelis believe, by a margin of two-to-one, that it would be important for the U.N. Security Council to offer Israel

security guarantees.

The sample was asked which of the following would be the most important assurances of Israeli security if Israel returns the territories:

1. Having the PLO renounce terrorism and explicitly recognize Israel and its right to live within secure borders.
2. Creating a demilitarized zone in Judea, Samaria and Gaza.
3. Having international peace keeping forces guarantee security.
4. Having the United States independently provide security.

The involvement of the United States was considered the most important assurance, followed by the PLO renouncing terrorism.

WHICH OF THE FOLLOWING IS THE MOST IMPORTANT ASSURANCES
FOR ISRAEL'S SECURITY IF ISRAEL RETURNS THE TERRITORIES?

The United States independently provides security.	38%
The PLO renounces terrorism and explicitly recognizes Israel and its right to live within secure borders.	25%
International peace keeping forces guarantee security.	20%
A demilitarized zone in Judea, Samaria and Gaza.	15%

Negotiations

Most Israeli Jews favor direct negotiations between Israel and its Arab neighbors over the future of the West Bank and Gaza in order to achieve peace. Further, a majority believe direct negotiations with the Palestinians will be more productive in making peace than would an international peace conference.

Two-thirds of the sample, 65%, said they would favor direct negotiations with the Arabs. And, while about half, 52%, said they favored an international conference for peace in the Middle East, a larger majority, 59%, said direct negotiations with the Palestinians were more likely to lead to peace than would a peace conference. About one-third of

the sample, 34%, felt the international conference would be more productive in the pursuit of peace.

Support for the international peace conference drops from 52% to 46% when Israelis are asked whether they would favor a conference sponsored by the five permanent members of the U.N. Security Council. 49% said they would oppose the conference under these circumstances.

A majority of the sample remains suspicious over the Palestinians sincerity for wanting to negotiate peace. 52% do not believe that the average Palestinian living in Judea, Samaria or Gaza is really sincere about wanting to negotiate. Even more, 71%, don't believe the PLO is really sincere about wanting peace. 66% believe the PLO has shown no sign of willingness to negotiate with Israel and 64% oppose Israel negotiating with the PLO to make peace.

An overwhelming majority further believes that Israel should only negotiate with the Palestinians if that group first renounces terrorism and recognizes Israel's right to exist. 72% said this would have to be a precondition to any negotiations with the Palestinians, while only 24% said negotiations should take place without any preconditions.

Even if the PLO renounced terrorism and recognized Israel's right to exist, a majority, 57% would continue to oppose direct negotiations with the PLO.

However, when asked if Israel should negotiate directly with representatives of the Palestinians if the Palestinians are prepared to make peace, 65% said they would favor those negotiations while 35% would oppose them.

Opposition to direct negotiations with the PLO would remain strong if the PLO made a declaration of independence for Judea, Samaria and Gaza, created a provisional government and then recognized Israel's right to live within secure borders. 66% said they would still oppose direct negotiations with the PLO under these circumstances.

Under another scenario, where Arafat would say that the PLO renounced terrorism and indicated that all the PLO now wanted was a demilitarized state in Judea, Gaza and Samaria, 63% would continue to oppose direct negotiations between Israel and the PLO.

Regarding Palestinian participation in an international peace conference, a majority, 53%, said Israel

should insist that the Palestinians be part of a Jordanian delegation. Fewer, 39%, said Israel should agree to the Palestinians having separate representation.

In any peace negotiations with the Palestinians, a majority, 53%, believe Israel should have the right to choose the Palestinians it negotiates with. 44% felt the Palestinians should have the right to pick their own negotiators.

Despite King Hussein's stepping back from the situation, 69% believe that the Jordanians will continue to have a role in the peace process. And, 25% believe that Hussein's actions make negotiating with the PLO more important. 64% said this had no effect on the importance of negotiating with the PLO.

There is increased optimism over the role of the Soviet Union in the pursuit of peace in the Middle East. 42% believe the Soviets are now more eager to make peace in the Middle East than they were a few years ago. About a third believe the Soviet Union has not changed in its eagerness for Middle East peace and 22% believe that country is less eager for peace.

The PLO

Israelis were asked, "If the PLO recognizes Israel and renounces terrorism, and Israel agrees to give back the territories in exchange for peace, and the PLO establishes a Palestinian state, will the PLO use the state as a launching pad to destroy Israel or will they stick to their word?" The results of this question reveal the depth of suspicion for any assurances about peace and security: 69% felt the PLO would use the state as a launching pad for the destruction of Israel.

And, while the Israelis want no negotiations with the PLO, 68% do not believe it is possible for there ever to be a Palestinian state without participation of the PLO.

Under circumstances where the PLO recognizes Israel and renounces terrorism, Israel gives up the territories in exchange for peace and security arrangements and permits elections, 70% felt Israel should not allow PLO representatives to be candidates.

Israelis were divided over whether, under a peace agreements, it would be important for Judea, Samaria and Gaza

to be governed in federation with Jordan. 51% considered this important, 42% said it was not important.

Regardless of their opinion about whether there should or should not be a Palestinian state, voters were asked whether they anticipated that there would be the establishment of a Palestinian state in their lifetime. By a margin of two-to-one, they said no.

The Uprising

Only one-quarter of the sample felt the Intifada was happening independently of the PLO. 72% believed that the PLO is initiating the Intifada.

39% felt that the Intifada had made it more important to negotiate a peace agreement with the Palestinians. Most, however, 54%, said the Intifada had not affected their opinion about the need to negotiate with the Palestinians.

More than half of the Israelis surveyed, 53%, felt Israel had not used enough force in putting down the unrest. And 53% believe the army has handled the uprising

appropriately, while 40% believe the army has handled the Intifada inappropriately.

A majority, 71%, believe the Intifada has made it more difficult to reach a peace settlement.

About the Survey and the Firm

The survey was conducted by Penn + Schoen Associates, Inc., a national public opinion research firm from August 25 through September 1, 1988. A total of 1200 interviews were conducted with a randomly selected sample of Israeli Jews and the sample did not include Arabs or the Kibbutzim. The level of statistical error for the survey is plus-or-minus 3%.

Penn + Schoen Associates is a nationally known research firm that has worked for candidates such as former Vice-President Walter Mondale, Senator Edward Kennedy, Senator Daniel P. Moynihan, Senator Jay Rockefeller, Senator Frank Lautenberg, and 20 members of the House of Representatives.

The firm has also worked for a wide variety of

corporations including Texaco, Amerada Hess, Philip Morris, Pepsico, General Foods, and Citibank.

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212) 351-5200

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

ב' כסליו תשמ"ט
11 בנובמבר 1988
39

שמור

Handwritten notes:
א.א.א.א.א.
מח
א

אל : מנהל מצפ"א

מאת: שרה בראור, נ"ר

הנדון: בחירות לנשיאות 8 נובמבר 1988 - שיחה עם ק. ג'קבסון מה-ADL (9.11.88)

להלן כמה הערות של הני לתוצאות הבחירות. לדעתו: הבוחר האמריקני חשף דגם הצבעה שהוא ביטוי להלך רוח לאומי, אף כי מבהרים שענו שמערכת הבחירות התנהלה סביב נושאים שוליים כמו: שבועת נאמנות לאומה, ענישה חמורה של הפשע, UCLA ארגון אליו משתיכים ליברלים השמאלנים, התנגדות לזיהום חופים ואויר וכד'. לדעתו, אלה נושאים סימבולים העומדים במרכז ההויה האמריקנית. הדמוקרטים נחלו כשלוו ב-5 מתוך 6 מערכות הבחירות (החל מ-1969) משום שלא השכילו להבין את שורשיות הסימבולים הלכו והאחיזה שלהם באתוס הלאומי. הדמוקרטים בוחרים במועמדים ליברלים מדי לטעמם של אמריקנים בדרום ובמערב שרק בתמיכתם יכול נשיא להבחר. לכן בחשבון הנפש של המפלגה הדמוקרטית חשוב שלא יטיחו אשמה במידיה, ביועצים לתקשורת או בניהול מערכה של אלימות מילולית, אלא יחזירו את הנטיה מן הכוון הליברלי חזרה למרכז. הסמנים צריכים להיות ביל ברדלי וסאם נאו.

באשר לנבחר, ג'ורג' בוש, הנצחון חיזק את בטחונו העצמי. המרתו הארוך של הבחירות חישל את רוחו וסבלנותו. בוש בא מהאסכולה של ריגן, אבל איננו אידיאולוג הוא פרגמטיסט. מי שיהבע את מדיניות החוץ יהיה מזכיר המדינה הנבחר ג'מס ביקר, שהוא ידידו ויועצו הקרוב.

קונסוליה חכלית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212) 351-5200

-2-

ביקר הוא אדם מורכב ומתוחכם, בעל הבנה כלכלית מדינית. לזה יש חשיבות
בהיעת סדר העדיפויות במדיניות חוץ שיהיה לדעתו ראשית, המשך דיאלוג עם
בריה"מ בענין פרוק הנשק. שנית, דיאלוג עם יפן, קוריאה ומדינות האגן
הפסיפי לשם שיפור מאזן הסחר של ארה"ב. שלישית, דיאלוג עם אירופה שבה
ישנו שתי הבוצות דעות לגבי היחס לבריה"מ. ארמניה, איטליה וצרפת הנוטות
להתקרבות ופתיחות ולהגשת עזרה יותר גדולה לגורבצ'וב. בריטניה וארה"ב
המסוייגות יותר והמבהשות לראות כיצד בריה"מ תתקדם בנושא הפרטטריקה
והגלאסנוס. עוד נושא בעל חשיבות הוא הורדת המכסים באירופה ב-1992
והפיכתה של אירופה ליחידה כלכלית שתתחרה בכלכלת ארה"ב. אירופה כבוי היזם
מתחרה במכירות נשק, בטכנולוגיה ובפיתוח מדעי עם ארה"ב. רביעית, יהיה
הנושא המזה"תי: נסיון העבר מורה שכל נשיא חדש מעלה את הנושא המזה"תי:
ניהסון ב-1974, קרטנר ב-1977 וריגן בתוכניתו מספטמבר 1982. יש על כן
אפשרות - שמזכיר המדינה החדש יצא גם הוא ביוזמה מזה"תית. הרבה תלוי
בהתפתחויות במזה"ת. כרגע ה-ONUS הוא על אש"ף. לדעתו ממשלו של בוש יכבד
את ההתחייבויות מ-1975 וגם את תנאי ההכרה 242, 388, ויתוד על הטרור
ואפילו ביטול האמנה. עוד אמר שדרוש ערנות ומעקב אחרי השפעת הערבויסטים
במחלקת המדינה. אלה נוטים להשר הידוק והקשר עם העולם הערבי ומדינות המפרץ
בדרישה לויתורים מצד ישראל, אם הערבויסטים יצליחו להטות את ביקר לכוון
זה, שרק ויתורים ישראלים ישפר מעמדה של ארה"ב במזה"ת - תהיה לישראל בעיה
עם הממשל החדש. עוד יש להחח בחשבון שלבוש אין אותו רגש עמוה כלפי ישראל
כמו שהיה לריגן ושביקר הוא שכלתו.

בברכה,
לצה גיאל
שרה בראון

העתה: סמנכ"ל צפ"א
לשכת השר
לשכת המנכ"ל
ט/ההונכ"ל

0722 2/12
TO:

MYRA SHAINBAUM

FAX. NO. 212 686 1193

PLEASE CONVEY PRIME MINISTER SHAMIR'S TRIBUTE TO MORRIS ABRAM ON
COMPLETION OF HIS PRESIDENCY OF THE CONFERENCE ON SOVIET JEWRY.

HARRY HURWITZ

DEAR MORRIS,

AS YOU END YOUR 5-YEAR TERM AS PRESIDENT OF THE CONFERENCE ON
SOVIET JEWRY I EXPRESS OUR HEARTFELT GRATITUDE TO YOU FOR YOUR
DEDICATED, CEASELESS ACTIVITIES IN THIS MOST IMPORTANT CAUSE. YOUR
OUTSTANDING LEADERSHIP ELEVATED THE STRUGGLE TO NEW HEIGHTS AND HELPED
MAKE IT A PART OF UNITED STATES POLICY. I PAY TRIBUTE TO YOU FOR
CLEARLY DEFINING THE DOUBLE GOAL OF GETTING THE JEWS OUT OF THE SOVIET
UNION AND BRINGING THEM HOME TO ISRAEL. WE ARE CONFIDENT YOU WILL
CONTINUE TO OFFER YOUR EXPERIENCE, KNOWLEDGE AND TALENTS TO THIS VITAL
AND URGENT TASK IN THE YEARS AHEAD.

YITZHAK SHAMIR

חוזם: 10,3649

אל: טורונטו/27

מ-: המשרד, תא: 071088, דח: 1620, דח: ט, טג: בל

תח: מ: משרדים

נד: מ:

בלמס/מירי

קוננל

מצ'ב ברבת ראע הממשלה לאירועי הורנדס, אנא העבר אותם לתעודתם.

DEAR MAYOR AND MRS. LASTMAN,
ON THE OCCASION OF THE TRIBUTE DINNER IN YOUR HONOUR, I
OFFER WARMEST CONGRATULATIONS AND BEST WISHES.
AS WE STRUGGLE FOR PEACE AND PROSPERITY, WE FEEL MORE
CONFIDENT AND ASSURED BECAUSE OF THE SOLIDARITY AND
SUPPORT OF PEOPLE SUCH AS YOU AND YOUR COMMUNITY.

I WISH YOU CONTINUED SUCCESS IN YOUR ENDEAVOURS.

SINCERELY

YITZHAK SHAMIR

DEAR MR. AND MRS MIRVISH,

WARMEST CONGRATULATIONS TO THE MAN KNOWN WORLD-WIDE AS
'HONEST ED' AND HIS WIFE.

ON THE EVE OF YOUR GALA CELEBRATION, WE WOULD LIKE TO
CONVEY OUR DEEP APPRECIATION FOR YOUR SUPPORT AND WISH

משרד החוץ-מחלקת הקשר

YOU CONTINUED SUCCESS.

SINCERELY,

YITZHAK SHAMIR

לשנת מנכל דרה'מ

צש

לח

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצנא

RECEIVED
COMMUNICATIONS SECTION
MAY 10 1964

URGENT

TO DIRECTOR AND SAC, NEW YORK
FROM SAC, NEW YORK (100-100000)

RE: [Illegible]

[Illegible text]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

DEAR MAYOR AND MRS. LASTMAN,

ON THE OCCASION OF THE TRIBUTE DINNER IN YOUR HONOUR, I OFFER WARMEST
CONGRATULATIONS AND BEST WISHES.

AS WE STRUGGLE FOR PEACE AND PROSPERITY, WE FEEL MORE CONFIDENT AND
ASSURED BECAUSE OF THE SOLIDARITY AND SUPPORT OF PEOPLE SUCH AS YOU AND
YOUR COMMUNITY.

I WISH YOU CONTINUED SUCCESS IN YOUR ENDEAVOURS.

SINCERELY,

..... YITZHAK SHAMIR

DEAR MR. AND MRS MIRVISH,

WARMEST CONGRATULATIONS TO THE MAN KNOWN WORLD-WIDE AS "HONEST ED" AND
HIS WIFE.

ON THE EVE OF YOUR GALA CELEBRATION, WE WOULD LIKE TO CONVEY OUR DEEP
APPRECIATION FOR YOUR SUPPORT AND WISH YOU CONTINUED SUCCESS.

SINCERELY,

YITZHAK SHAMIR

כ"א תשרי תשמ"ט

2 אוקטובר 1988

מד' יוסי ארימאיר

משרד ראש-הממשלה

הכרזת : בודות דוה"מ לאדווחה שכתית של "שר-אל

ב- 9 לאוקטובר תועוד ארוחת הערב השכתית הראשונה של

"שר-אל" (Volunteers for Israel).

אורח הכבוד הראשי יהיה יוחנן ביין, שגדירכו באו"מ,

ומרצה הכבוד יהיה שגדירכו ברושינגטון.

ארוחת זו עולה \$500 למשתתף ו- 300 איש בוד הבפיתו

השתתפותם.

אבקשך לשלוח מברק בכניסה המצורף בזה או דומה לו בשם

דוה"מ.

בתודה מראש על עזרתכם,

א. דוודי, יו"ר.

שר-אל

המפעל הלאומי
לסתנדבים לישראל

SAR-EL

THE NATIONAL PROJECT
FOR VOLUNTEERS FOR
ISRAEL

11
8.10
משרד ראש הממשלה

5.10.88
אליהו - ראש הממשלה
בירוקי - בילמן !
א.א.

27 September 1988

משרד ראש הממשלה

To:
Volunteers For Israel
40 Worth St.
Suite 710
N.Y., N.Y.C. 10013
U.S.A.

The entire people of Israel and their government greatly appreciate your work of strengthening the bond between the Jewish community of the U.S.A. and those of Israel.

When I spoke to your representatives in Jerusalem on the occasion of the "Sar-El" Fifth Anniversary Congress, I wished that you expand your activities. Now, a year later, I realize that you have almost doubled your last year's numbers.

Your contribution to Zionism is greatly appreciated.

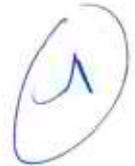
With Best wishes from Eretz-Israel

Yitzchak Shamir,

ראש הממשלה

National Conference on Soviet Jewry

JOINT STATEMENT ON "DIRECT FLIGHTS"

We welcome the Israel initiative to secure direct flights for Soviet Jews who wish to settle in Israel, and any positive response of the Soviet authorities and the government of Romania to facilitate this program. In order for this program to succeed, and to help maximize the largest number of Soviet Jews who wish to settle in Israel, it is imperative that the program for direct invitations from Soviet Jews settled in North America, to their relatives in the Soviet Union, be set forth quickly and effectively. The Soviet government has indicated its readiness to respond to such direct invitations for family reunification, between Jews in the Soviet Union and their relatives in North America.

It is necessary for the government of the United States to continue to advocate for the stated Soviet emigration policy on behalf of family reunification, in Israel, and the West. The United States government should continuously urge the Soviets to live up to their own commitment to the Helsinki Accords, and other international agreements regarding the basic Right to Leave.

American Jewish Committee
American Jewish Congress
Anti-Defamation League of B'nai B'rith
Coalition To Free Soviet Jews
Council of Jewish Federations
Hebrew Immigrant Aid Society (HIAS)

National Conference on Soviet Jewry
National Jewish Community Relations
Advisory Council
Union of Councils for Soviet Jews
United Israel Appeal
World Zionist Organization/American
Section

June 8, 1988

RK/003

A coalition of forty-five national organizations and over three hundred local community councils and federations

National Office: 10 East 40th Street, Suite 907, New York, N.Y. 10016 • (212) 679-6122 • Telecopier: (212) 686-1193 • Telex: 237311 NCSJ
Washington Office: 2027 Massachusetts Avenue, N.W., Washington, D.C. 20036 • (202) 265-8114

ש מ ר

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

ט"ז כאלול תשמ"ח
29 אוגוסט 1988
911-1

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

351-5200

אל : מנהל מצפ"א

מאת : שרה בראור, ניו-יורק

הנדון: דוח איפ"ק על הבחירות העתידות
להתקיים לסנט ולנשיאות ב-1988

בפגישה נמסר דו"ח על ועידות הדמוקרטים והרפובליקנים ועל הבחירות לסנט.

... בחוברת המצורפת מפורטים שמות הסנטורים העומדים לבחירה ושמות אלה השואפים לקחת את מקומם.

דוח על הבחירות מסר דוד גילט, קצין וחבר במחלקה המדינית של איפ"ק, שפתח את דבריו בצייטוט של ט. אוניל. "ALL POLITICS IS LOCAL" לאמר הבוחרים במדינות השונות מתעניינים בראש וראשונה ברווחה האישית שלהם ובהתאם לכך בוחרים את נבחריהם. הנושא הישראלי הוא משני וכמעט אינו מוזכר במסע הבחירות. הביא לדוגמה את תשדירי השרות של המועמדים השונים.

איפ"ק יצר קשר עם המתמודדים החדשים ובדק עמדותיהם בקשר לסיוע חוץ ונשק למדינות ערב. לדעתו, סנטור האורד מלנבאום נמצא בסכנה של כשלון בבחירות אלה, כמה צ"ק הכט המתחרה במושל הפופולרי של נאבדה ריצארד בריאן ולאוטנברג בניו ג'רסי שמתמודד מול פיט דיקנס בעל רקורד מרשים של איש צבא, איש עסקים מחנך וגם שחקן כדורגל לשעבר. לדוד דורנברג, יש בעיה עם הממסד הרפובליקני בעיקר בשל העמדה שנקט בפרשת פולרד כאשר יצא בצייטוט מפי ראש הסי.אי.אי שדיידים מרגלים אצל ידידים ואין חדש בנושא זה ולכן אין להחמיר עם ישראל. הוא חזק תחרות צמודה של המתמודדים בבחירות ומי שיזכה וודאי יזכה ברב קטן.

דוד סטינר חבר באיפק וב-INSTITUTE FOR NEAREAST AFFAIRS, השתתף כמשקיף מטעם איפק בשתי הועידות באטלנטה ובניו אורליאנס. הוא הודה שאיפק המום מהצלחת הערבים האמריקאים. לדעתו, ג'קסון באמצעות המוסד שהוא עומד בראשו שנקרא PUSH קיבל כ-3,5 מיליון דולר ממדינות ערב, אף כי אינו יכול להוכיח את זה, הוא בטוח שבכספים אלה הצליחו הערבים האמריקאים לחדור למפלגה הדמוקרטית להקים קואליציה של מקופחים הכוללת קשת רחבה של מיעוטים. 60 הצירים הערבים בקואליציה זו, הצליחו להשתלט על 400 הצירים האחרים ולהכתיב מצע אנטי ישראלי. נכמעט שהצליחו להכתיב מצע סוציאלי חברתי חדש למפלגה הדמוקרטית. הודה שאיפק לא היה מודע לפעילותו של ג'קסון ולשיתוף ההדוק שבינו לערבים האמריקאים. עוד סיפר על הרגשתם הגרועה של היהודים בוועידת הדמוקרטים; על פגישתם עם קיטי דוקאקיס ועל אכזבתם מתשובותיה, שדוקאקיס לא יכול להתערב בנעשה במחנהו של ג'קסון. הוא הרבה בקול, רם, אך לא המליץ מפורשות, שכדאי ליהודים שלא להצביע הפעם למפלגה הדמוקרטית. טוען שאיפק העסיק מסקנות, והעיקריות שבהם להתחיל לעבוד עם ה-GRASS ROOTS.

ב ב ר כ ה

לילה גאלר

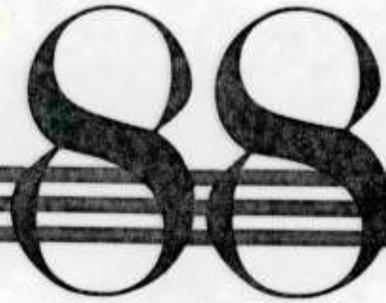
שרה בראור

העתק: סמנכ"ל צפ"א ופר"ן

לשכת השר

לשכת המנכ"ל

הקונכ"ל, ניו-יורק

RACE UPDATE

Please note that the enclosed information is a matter of public record and not attributable to AIPAC, as we do not rate or endorse Members of Congress. This is for your use only and should not be copied or distributed.

CONNECTICUT

PROSPECTS: POTENTIAL DIFFICULTY

INCUMBENT: Lowell Weicker, Jr. (R)
 First Elected: 1970
 Key Committee: Appropriations

CHALLENGER: Joe Lieberman (D) State Attorney General

PRIMARY DATE: September 14

POLLING:

	University of Connecticut n=508 <u>7/88</u>	University of Connecticut n=516 <u>4/88</u>	Analysis Group for Lieberman n=900 <u>4/88</u>
Weicker	47%	51%	44%
Lieberman	31%	27%	39%
Undecided	23%	22%	
Weicker lead	+16	+24	+5

FUNDRAISING: From Federal Election Commission 6/30/88 report

	<u>Receipts</u>		<u>Disbursements</u>	<u>Cash on Hand</u>
	2nd QTR	Total		
Weicker	\$ 441,421	1,790,382	726,740	998,409
Lieberman	\$ 549,916	1,308,622	767,913	503,579

MINNESOTA

PROSPECTS: CLEARLY MARGINAL

INCUMBENT: David Durenberger (R)

First Elected: 1978

Key Committee: Finance

CHALLENGER: Hubert "Skip" Humphrey, III (DFL) Attorney General

PRIMARY DATE: September 13

POLLING:

	Hickman- Maslin Research for Humphrey	Hickman- Maslin Research for Humphrey	
	n=502		
Durenberger	<u>7/88</u>	<u>4/88</u>	
Humphrey	52%	50%	
	38%	38%	
Durenberger lead	+14	+12	
	North Star n=767	North Star n=757	North Star n=757
Durenberger	<u>5/88</u>	<u>2/88</u>	<u>8/87</u>
Humphrey	52%	51%	46%
	33%	38%	37%
Durenberger lead	+9	+13	+9

FUNDRAISING: From Federal Election Commission 6/30/88 report

	<u>Receipts</u>		<u>Disbursements</u>	<u>Cash on Hand</u>
	2nd QTR	Total		
Durenberger	\$849,688	4,304,672	3,529,117	890,602
Humphrey	\$375,622	1,517,225	1,382,335	120,090

MISSISSIPPI

PROSPECTS: TOSS UP OPEN SEAT

INCUMBENT: John Stennis (D) RETIRING

First Elected: 1947

Key Committee: Appropriations (Chairman); Armed Services

CHALLENGERS:

Democrat:

Rep. Wayne Dowdy (D-MS-4)

Republican:

Rep. Trent Lott (R-MS-5)

POLLING:

	Mason Dixon n=816	WJNT-Radio Rick Knox n=1000	Mississippi State n=400
	<u>7/88</u>	<u>7/88</u>	<u>4/88</u>
Lott	47%	46%	50%
Dowdy	41%	42%	40%
Undecided	12%	13%	10%
Lott lead	+6	+4	+10

FUNDRAISING: From Federal Election Commission 6/30/88 report

	<u>Receipts</u>		<u>Disbursements</u>	<u>Cash on Hand</u>
	2nd QTR	Total		
Dowdy	\$389,801	1,134,319	998,044	308,856
Lott	\$687,478	1,922,043	1,031,972	946,312

MONTANA

PROSPECTS: POTENTIAL DIFFICULTY

INCUMBENT: John Melcher (D)
First Elected: 1976
Key Committee: None

CHALLENGER: Conrad Burns (R) Broadcaster

POLLING: Market Opinion Research Polling for NRSC

	<u>1/88</u>	<u>7/87</u>
Vote to reelect Melcher	43%	37%
Vote for someone else	39%	40%
Don't know	18%	23%

FUNDRAISING: From Federal Election Commission 6/30/88 report

	<u>Receipts</u>		<u>Disbursements</u>	<u>Cash on Hand</u>
	2nd QTR	Total		
Melcher	\$162,105	969,836	752,121	209,148
Burns	\$ 54,356	167,306	145,252	21,652

NEW JERSEY

PROSPECTS: CLEARLY MARGINAL

INCUMBENT: Frank Lautenberg (D)

First Elected: 1982

Key Committee: Appropriations; Foreign Operations Subcommittee; Budget

CHALLENGER: Pete Dawkins (R) Businessman

POLLING:

Star Ledger/Eagleton Institute Poll

	n=800	n=587
	<u>5/88</u>	<u>2/88</u>
Lautenberg	45%	44%
Dawkins	28%	16%
Undecided	27%	38%
Lautenberg lead	+17	+28

FUNDRAISING: From Federal Election Commission 6/30/88 report

	<u>Receipts</u>		<u>Disbursements</u>	<u>Cash on Hand</u>
	2nd QTR	Total		
Lautenberg	\$ 809,650	5,492,535	1,950,013	3,532,589
Dawkins	859,038	4,383,957	3,190,436	1,189,695

NEVADA

PROSPECTS: CLEARLY MARGINAL

INCUMBENT: Chic Hecht (R)
First Elected: 1982
Key Committee: None

CHALLENGER: Richard Bryan (D) Governor

PRIMARY DATE: September 6

POLLING:

	South West Opinion Research n=314	Nevada State Press n=600
	<u>7/88</u>	<u>5/88</u>
Bryan	49%	46%
Hecht	32%	39%
Bryan lead	+17	+7

FUNDRAISING: From Federal Election Commission 6/30/88 report

	<u>Receipts</u>		<u>Disbursements</u>	<u>Cash on Hand</u>
	2nd QTR	Total		
Hecht	\$476,295	2,020,081	715,333	1,327,145
Bryan	\$653,525	1,836,897	776,856	1,059,490

RHODE ISLAND

PROSPECTS: CLEARLY MARGINAL

INCUMBENT: John Chafee (R)

First Elected: 1976
Key Committee: Finance

CHALLENGER: Richard Licht (D) Lt. Governor

PRIMARY DATE: September 13

POLLING: Channel 10/Alpha Research Poll 5/88

	<u>5/88</u>	<u>1/88</u>
Chafee	53%	62%
Licht	40%	32%
Undecided	7%	6%
Chafee lead	+13	+30

WPRI-TV Independent Poll n=408

	<u>6/88</u>	<u>4/88</u>	<u>1/88</u>	<u>11/87</u>
Chafee	55%	53%	55%	48%
Licht	41%	39%	33%	31%
Chafee Lead	+14	+14	+22	+17

FUNDRAISING: From Federal Election Commission 6/30/88 report

	<u>Receipts</u>		<u>Disbursements</u>	<u>Cash on Hand</u>
	2nd QTR	Total		
Chafee	\$ 506,870	1,972,658	951,352	1,174,770
Licht	\$ 534,837	1,952,647	910,705	1,027,511

OHIO

PROSPECTS: CLEARLY MARGINAL

INCUMBENT: **Howard Metzenbaum (D)**

First Elected: 1976
Key Committee: Budget

CHALLENGER: **George Voinovich (R) Mayor of Cleveland**

POLLING:

Market Opinion Research poll for Voinovich, 5/88 n=800

	<u>5/88</u>	<u>1/88</u>
Metzenbaum	49%	51%
Voinovich	38%	37%
Undecided	13%	12%
Metzenbaum lead	+11	+14

	Hamilton Frederick & Schneiders n=685	University of Cincinnati	University of Cincinnati
	<u>8/88</u>	<u>5/88</u>	<u>1/88</u>
Metzenbaum	58%	55%	53%
Voinovich	36%	34%	36%
Metzenbaum	+22	+21	+17

FUNDRAISING: From Federal Election Commission 6/30/88 report

	<u>Receipts</u>		<u>Disbursements</u>	<u>Cash on Hand</u>
	2nd QTR	Total		
Metzenbaum	\$ 1,453,973	6,098,581	2,111,914	4,873,546
Voinovich	\$ 1,521,814	4,704,966	3,740,035	1,321,412

UNITED
NATIONS

743/a3

2/5

S

Security Council

Distr.
GENERALS/20156
26 August 1988

ORIGINAL: ENGLISH

NOTE BY THE PRESIDENT OF THE SECURITY COUNCIL

After consultations, the President of the Security Council issued the following statement on behalf of the members of the Council, on 26 August 1988:

"The members of the Security Council are gravely concerned by the continued deterioration of the situation in the Palestinian territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem, and especially by the current grave and serious situation resulting from the closing-off of areas, the imposition of curfews and the consequent increase in the numbers of injuries and deaths that have occurred.

"The members of the Council are profoundly concerned by the persistence of Israel, the occupying power, in continuing its policy of deporting Palestinian civilians in contravention of Security Council resolutions and the Fourth Geneva Convention, as demonstrated on 17 August 1988 by its expulsion of four Palestinian civilians to Lebanon and its decision to expel 40 more. The members request Israel immediately to desist from deporting any Palestinian civilians and immediately to ensure the safe return of those already deported.

"The members of the Council consider that the current situation in the occupied territories, described in paragraph 1 above, has grave consequences for endeavours to achieve a comprehensive, just and lasting peace in the Middle East.

"They reaffirm that the Geneva Convention Relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 12 August 1949, is applicable to the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem, and request the high contracting parties to ensure respect for the Convention.

"Recalling Security Council resolutions, the members of the Security Council will keep the situation in the occupied Palestinian territories, including Jerusalem, under review."

743/98

4/5

CONFERENCE OF PRESIDENTS OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Morris B. Abram
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

August 26, 1988

The Honorable Ronald Reagan
President of the United States
The White House
1600 Pennsylvania Avenue NW
Washington, DC 20500

Dear Mr. President,

The community is deeply disturbed by several recent developments. As a predicate, the following facts are to be noted:

1. Israel does not occupy a single inch of ground as a result of aggression on its part.
2. All occupations are onerous, but occupations can only cease when peace is established.
3. The obstacle to peace between Israel and the Middle East continues to be Arab intransigence illustrated by the Palestinian National Covenant and the Khartoum Declaration.
4. Under International Law, Israel is charged and obligated to restore order in the territories. None in the Administration have disputed this in the numerous discussions I have had.
5. Israel is not faced with protest demonstrations, but with revolt - violent and threatening, not only to Israel but to the inhabitants of the territories.

I believe that Israel is under attack, to a large extent, because it calls to mind American interests and values in the Middle East. Israel and the United States are not only friends, but support each other because of common interests. It is the right of the United States to criticize Israel and of Israel to differ with the United States. However, when the two allied countries differ, it should be done (as with NATO allies) in an atmosphere

515 Park Avenue, New York, N.Y. 10022 • (212) 752-1616 • CABLE: COJOGRA

American Jewish Public Affairs
Committee
American Education/Institute for Jewish
Education
American Jewish Congress
American LGBT Federation
American Jewish Federation
American Jewish Youth Foundation
AMIT Women

Anti-Defamation League of B'nai B'rith
Association of Reform Rabbis of
America
Eretz Yisrael
Eretz Yisrael Women
Eretz Yisrael
Central Conference of American Rabbis
Council of Jewish Women of America
Federation of Reform/Judaic
Congregations

Hadassah
Israel Patriots of America
Jewish Institute for National Security
Affairs
Jewish Labor Committee
Jewish National Fund
Jewish War Veterans of USA
JWB
Labor Zionist Alliance

National USA
National Conference on Jewish Jewry
National Committee for Labor Israel
National Council of Jewish Women
National Council of Young Jewish
National Institute of Temple
Institutions
National Jewish Community Relations
Advisory Council

Rebbitzen Assembly
Rebbitzen Council of America
Religious Councils of America
Union of American Hebrew
Congregations
Union of Councils for Jewish
Union of Orthodox Jewish
CONFERENCES OF AMERICA
United Synagogue of America

Women's American LGBT
Women's League for Conservative
Judaism
Women's League for Israel
Workmen's Circle
World Jewish Organization/American
Women
World Organization of American
Rabbis

743/98 5/5

of friendship and frankness. I understand that the United States does not agree with certain measures taken by Israel under its obligation to quell the riots and to restore order. But one must not lose sight of the fact that the people deported, the instigators of the riots, are harming the very people they claim to be helping. No one is being deported to life threatening situations or to Siberia or to alien countries. They are being deported to places where they have colleagues and, presumably, freedom - places where they may even continue to harass Israel.

All of us know that in other countries, including those who are instigating the outcry against Israel, the people deported would be in prison, labor camps or shot.

You know that the Jewish community, as Israel, wants to see negotiations leading towards peace. But I know of no one in the Administration who feels that Israel can negotiate under these threats.

Therefore, we are deeply concerned by the following recent developments:

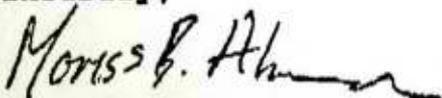
1. The tone of the demarche presented to Israel this week which we recognize was not made public by its representatives.
2. The tone and text of the resolution which at this moment is before the Security Council of the United Nations.
3. The actions of the Trade Representatives of the United States in scheduling hearings at which Israel will be included (at the behest of representatives of intransigent Arab interests).

We recognize, and applaud, the dedication of the United States to the principles of human rights, but the most pristine principles cannot be applied by a state at war with its neighbors and behest by insurrection in areas where it has an international legal obligation to restore order.

We trust these actions do not represent a change in policy or attitude, but nevertheless they are bound to be seen as such.

This is a particularly sensitive time and such actions by the US government (and a friendly and supportive administration) can only encourage Israel's enemies, increase its sense of isolation and impede the prospects for peace.

Sincerely,

Morris B. Abram
Chairman

Throughout the events -- on the Convention floor and in the daily activities -- this organization was able to continue our lobbying efforts.

The effort to ensure a pro-Israel platform was achieved through the strong leadership of the presidential nominee and hard work from this organization's staff and lay leadership. The history of the platform began with an original draft written by former Kennedy speech writer, Ted Sorenson. The Sorenson draft contained one line about Israel prior to the first full meeting of the platform committee in Denver. In Denver, this organization supported a successful effort to make the platform more pro-Israel. The Denver language, with support from this organization and the Dukakis camp, passed in Atlanta on Tuesday, July 19, 1988.

In Atlanta, the Jackson campaign fought to change the language of the platform, but the Dukakis campaign was only willing to work within the framework of Camp David language. The Jackson forces rejected Camp David language and finally insisted on debating the following minority plank: Minority plank on the Middle East to the 1988 Democratic platform:

...process. We should end the impasse in the Middle East by adopting a policy which establishes peace based on mutual recognition, territorial compromise, and self-determination for Israelis and Palestinians. Only such a peace will guarantee the security of Israel, the realization of Palestinian aspirations, and regional stability.

A decision to debate, but not vote on the platform was suggested by the Jackson campaign late Monday afternoon.

A 20-minute debate took place on Tuesday afternoon. James Zogby, director of the Arab American Institute, presented the Jackson position while Senator Daniel Inouye (D-HI) and Representative Chuck Schumer (D-NY) advocated the pro-Israel position. Inouye called the minority plank a "kick in the teeth" to American foreign policy interests in the region. Schumer stated that no one wants peace more than Israel and that "self-determination" is a code word for a Palestinian state -- a severe threat to Israel's existence. Both Inouye and Schumer were interrupted by disruptive shouts during their speeches. After the debate, Representative Merv Dymally (D-CA) withdrew the minority plank before a vote could be taken. According to the delegate tracking counts, if there had been a vote, this minority plank would have been defeated by more than 2:1.

The end result was no change in the Middle East plank from the Denver language.

Existing language on the Middle East in the 1988 Democratic Platform:

Deeply disturbed that the current Administration has abandoned the peace process in the Middle East and consistently undermined it in Central America, we believe that this country, maintaining the special relationship with Israel founded upon mutually shared values and strategic interest, should provide new leadership to deliver the promise of peace and security through negotiations that has been held out to Israel and its neighbors by the Camp David Accords and to Central America by the Arias Peace Plan.

Despite the fact that the battle was won, the pro-Israel community must recognize the threat--for the first time the anti-Israel forces have organized grassroots support. Plans are already underway to meet this challenge. A

September regional directors meeting will focus on the need to energize, educate and mobilize the grassroots in state and local government and party politics.

THE CAMPAIGN:

Michael Dukakis fulfilled his major aims at the Democratic Convention by controlling events and widening his lead over George Bush. According to a Wall Street Journal/NBC News poll conducted July 23-25, Dukakis holds a lead of 51% to 34% over the Vice President among those most likely to vote in November. Governor Dukakis' favorability ratings were also bolstered by the convention. In the new poll, 62% of all likely voters said they have a favorable opinion of the Massachusetts governor, while 18% have an unfavorable opinion. In contrast, Bush is viewed favorably by 44% and unfavorably by 46%. Vice President Bush can probably look forward to a boost of his own following the Republican National Convention. Bush, who is spending much of his current efforts on choosing a vice presidential running-mate, is apparently keeping the list open and his opinions quiet.

THE REPUBLICAN CONVENTION:

Plans are underway for four events sponsored by this organization at the Republican Convention. Confirmed speakers include: Secretary of the Treasury Jim Baker, George Bush, Jr., Senators Kasten and Boschwitz, and Representative Jack Kemp. Private meetings have been arranged with Robert Mosbacher, Sr. and other Bush officials.

The Republican Platform Committee will meet August 8-12. The executive director will testify on August 8th and a legislative liaison, the director of executive branch relations, and the political director will be working on the platform throughout the week. No problems are expected.

92

רחיפות:	מחלקת הקשר	תאריך: 1
מירי	ניו-יורק	מחור: 3
טווח בטחוני:	4	
שמו		
תנ"ח:	מצפ"א	אל:
06300		
גר:	אשר נעים/וושנינגטון, יועץ שה"ח לתפוצות	רע:
0 0100		
17-211	סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק	מאת:

משלחת נאקראק

1. משלחת נאקראק השנתית מתכננת יציאתה ארצה ב-16 באוקטובר כטיסת "אל-על" 002. תשהה בארץ עד ה-25 באוקטובר.
2. ראו נא הנייר המצ"ב כולל ציפיותיהם גם לפגישות עם רוח"מ ושה"ח.
3. סכמתי עם אשר נעים כי בפגישתו עם נאקראק ב-22 ביולי, בהשתתפות גרשון גר, יעלה נושא ביקור המשלחת ויבריקכם השלמות.
4. אייב בייר, המופקד בנאקראק על נושא יהודי המצוקה, מבקש לקבוע פגישה עם יועץ שה"ח לתפוצות בנושא יהודי ערב ובמיוחד יהודי סוריה ותימן, בהשתתפות שלושה ארבעה מחברי המשלחת.

מרדכי יריד

2 3 3 3
 2 3 3 3
 2 3 3 3
 2 3 3 3
 2 3 3 3

תאריך: 6.7.1988 שם השולח: מרדכי יריד אישור:

NATIONAL JEWISH

COMMUNITY RELATIONS ADVISORY COUNCIL

443 PARK AVENUE SOUTH, NEW YORK, NEW YORK 10016 • (212) 684-1100

Memo

June 23, 1988

100/17 2/3

TO: Members of the Executive Committee and Commissions

FROM: Arden Shenker, Chairman, NJCRAC's Mission to Israel, 1988

The mission to Israel, which is scheduled to leave New York, October 16th, at 8:30 p.m. on El Al flight #002, and return to New York from Israel Tuesday morning, October 25th, at 1:00 a.m. on El Al flight #001, is open to members of the NJCRAC Executive Committee and Commissions, and their spouses, on a first-come first-served basis. The total number of participants will be limited to 80.

Prior to our departure for Israel on October 16th, there will be commission meetings in New York on Sunday morning from 9:30 a.m. to 12:30 p.m. and an abbreviated Executive Committee session from 1:15 p.m. to 5:00 p.m. in order to deal with NJCRAC's domestic concerns.

The cost of the mission is \$1690 per person based on double occupancy (Single Supplement \$305.) Included in the package are roundtrip coach class travel to and from Israel on El Al Airlines, seven nights at the LaRonne Hotel in Jerusalem, breakfast daily, several additional group meals and a banquet, all transfers and transportation in Israel related to the mission programs, scholar/s-in-residence, and a variety of services provided by the travel agency while in Israel. Also factored into the price are the travel agency's fee as well as NJCRAC administrative expenses.

What distinguishes a NJCRAC Mission to Israel is not only the quality of the program but, more particularly, the give and take that characterizes our meetings in the United States and which is carried over to the sessions in Israel. As leaders of the coordinating and advisory body for the field of Jewish community relations, we will be examining, in-depth, the major public policy issues confronting Israel that relate to the work of NJCRAC's national and community member agencies. While we see this as a time for celebration, this is also meant to be a working trip during a particularly difficult period in Israel. It is our hope and expectation that the results of the Mission will be reflected in community programming throughout the year.

Clearly, the continuing concern in the West Bank and Gaza Strip will be one of our major areas of focus and we expect to explore this situation from a variety of perspectives. We will exchange views not only with key government and military officials, but

(over)

10/15/14
3/3

also prominent academics, members of the Israeli and U. S. media, and residents of the territories themselves, both Jewish and Arab.

Among other topics to be addressed during the mission are: civil rights and civil liberties in Israel, religion and state, U.S.-Israel relations, strategic and military issues, Jewish-Arab relations, the economy, and Soviet and Ethiopian Jewry advocacy issues.

We anticipate sessions with Prime Minister Yitzhak Shamir and Foreign Minister Shimon Peres, and several other lay members of the cabinet, as well as with the young and upcoming leadership of the Likud and Labor parties in Israel who will have an important role in shaping the country's future.

I want to stress that the meetings are being arranged in such a way as to encourage the full and active participation of the members of our delegation. Often, we will break up into three smaller groups in order to provide opportunities for more intensive and in-depth exchanges. I might add that time will be set aside in Israel to conduct formal sessions of the NJCRAC Executive Committee, the Commission on Israel, and the Commission on International Affairs.

With regard to travel arrangements, a stopover can be made in Europe at no additional charge and special prices are available on domestic flights made in conjunction with the El Al flights. Therefore, it is important that we know your full travel plans and whether you wish to make arrangements for domestic flights. Also, if you wish to extend your stay in Israel beyond the October 25th departure date, additional nights at the LaRomme can be reserved.

As you know, the mission comes on the eve of a momentous Israeli election, now set for November 1, which should make this an unusually exciting time to be in Israel. I hope you will decide to be a part of this experience.

In closing, I want to thank all the members of the mission Planning Committee which has met four times already and will meet again in the fall prior to our departure. Their involvement and suggestions have been invaluable. The members of the committee are: Norman Davis, San Antonio; Marcia Goldstone, Indianapolis; Rae Ginsburg, Boston; Ruth Popkin, Hadassah; David Lebenbom, Detroit; Michael Miller, New York; Steven Schwarz, Wikles-Barre; Arnold Sweet, Dallas; Sheldon Tenenbaum, Savannah; Norman Tilles, Rhode Island; Evelyn Smith, Phoenix; Barry Ungar, Philadelphia; Bernard White, Washington, DC; Maynard Wishner, Chicago; and Michael Pelavin, Flint. Staffing the mission is Martin Raffel, Director of NJCRAC Israel Task Force. If you have any questions, please feel free to call Martin.

MR:lp

(1st Ed) v (2nd Ed) -
 The 4/2 - Nili
 ISRAEL PACKET

מבוא
 2937
 שד/מח

JEWISH-TELEGRAPHIC AGENCY

COMMENTARY (275 words)

FOR RELEASE

JULY 8, 1988

MUBARAK AWAD DEMANDS END TO JEWISH STATE

By Rabbi Marc H. Tanenbaum

(Copyright 1988, Jewish Telegraphic Agency, Inc.)

--NEW YORK

Two weeks ago, I received an unexpected telephone call from Mubarak Awad, the self-proclaimed Palestinian apostle of non-violence.

"I would like you to convert me to Judaism," he said. Immediately he added, "I have no interest in the Jewish religion. I need to become Jewish in order to get back to Jerusalem."

We then had a civil exchange during which I told Mr. Awad that Judaism welcomes authentic converts, but rejects "instant converts." No responsible rabbi in the world would preside over such a cynical and offensive act.

Mr. Awad changed the subject and talked unambiguously about his so-called non-violent political agenda.

"We want a Palestinian state next to a Jewish state," he said, and without hesitating added, "But that's just for the moment. It is a temporary transition. What we really want is a secular democratic Palestinian state in which we Arabs will be the majority. There will be no Jewish flag, no Star of David, and no Hatikvah national anthem."

"Just the way the Arab-Muslim majority have treated the Christians in Lebanon," I responded.

After more conversation, I concluded that Mubarak Awad is a political sleight-of-hand artist who has used non-violent rhetoric and symbols to cover his real program of violent aggression against Israel.

The media celebrates him uncritically as a disciple of Mahatma Gandhi and Martin Luther King. I doubt very much whether Gandhi and King would have acknowledged the real Mubarak Awad as a legitimate disciple of their non-violent philosophy.

Rabbi Marc H. Tanenbaum is director of international relations for the American Jewish Committee.

מזכירות הממשלה

ירושלים, ז' בסיון התשמ"ח
23 במאי 1988

Handwritten mark resembling a stylized 'A' or 'O'.

אל : שר הבטחון

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: פניית ועדת המשפטים לזכויות האדם

לוט מכתבו של מלקולם הונליין, מנכ"ל מועדון הנשיאים, ונספחו, המדברים בעד. הגם שהכוונות בודאי טובות, יש לי כשלעצמי ספקות מסויימים באשר לתוכן ולא כל שכן לנוסח.

נודה על הערות מערכת הבטחון להצעה.

בברכה,

אליקים רובינשטיין

- (העתק: ממלא-מקום ראש הממשלה ושר החוץ
- (היועץ המשפטי לממשלה
- (מנכ"ל משרד ראש הממשלה ✓
- (היועץ המשפטי למערכת הבטחון
- (הפצ"ר
- (היועץ המשפטי, משרד החוץ

Malcolm Hoenlein
Conference of Presidents
of Major American Jewish Organizations
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022

May 13, 1988

Mr. Yossi Ben-Aharon
Mr. Eli Rubenstein
Office of the Prime Minister
Jerusalem, Israel

Dear Yossi and Eli,

As you may know, the Lawyers Committee for Human Rights is a respected organization. The chairman is Marvin E. Frankel, a former federal judge and distinguished private lawyer who has been involved in Soviet Jewry and other activities. Others of distinction are on the Board, including Floyd Abrams, attorney for the New York Times, Robert Bernstein, the head of Random House and Telford Taylor, former prosecutor at Nuremberg. Michael Posner, the executive director, is a reasonable person.

On March 10, Judge Frankel wrote the Prime Minister about a report which the Lawyers Committee was preparing on human rights in the territories. At a recent breakfast meeting which Frankel initiated with Morris, a longtime friend, he suggested that a great deal of substantive good might be accomplished with positive public relations effect, if the government of Israel could see fit to issue a White Paper outlining government policy in selected areas. Morris asked that a draft paper be prepared by the Committee and he would undertake to obtain a reaction from the government of Israel. The enclosed draft was submitted and it seems to represent what appears to be Israeli government practice already.

If the government should see fit to issue the paper based upon the principles of this document, we are sure that a fairly significant round of approval would be sounded in some extremely significant areas of American public life.

In any event, I would like very much to have your views on this as soon as possible.

Sincerely yours,

MHC 10
Malcolm

Malcolm Hoenlein
Executive Director

KRAMER, LEVIN, NESSEN, KAMIN & FRANKEL

919 THIRD AVENUE

NEW YORK, N.Y. 10022

(212) 715-9100

ARTHUR H. AUFSES III	EZRA G. LEVIN
THOMAS D. BALLETT	DANIEL P. LEVITT
MARTIN BALSAM	RICHARD MARLIN
STUART J. BASKIN	KENNETH J. McCULLOCH
BARRY S. BERGER	THOMAS H. MORELAND
MARK D. BRODSKY	ELLEN R. NADLER
GREG A. DANILOW	GARY P. NAFTALIS
MICHAEL J. DELL	MICHAEL J. NASSAU
RUDDOLPH G. WINTER	MICHAEL S. NELSON
KENNETH H. ECKSTEIN	MAURICE N. NESSEN
CHARLOTTE H. FISCHMAN	MICHAEL S. OBERMAN
MARVIN E. FRANKEL	PAUL S. PEARLMAN
ALAN R. FRIEDMAN	GERALD ROKOFF
ROBERT M. HELLER	PAUL S. SCHREIBER
GEOFFREY H. KALMUS	MAX J. SCHWARTZ
SHERWIN KAMIN	HOWARD A. SOBCL
PETER S. KOLEVZON	STEVEN C. TODRYS
KENNETH P. KOPELMAN	HAROLD P. WEINBERGER
MICHAEL PAUL KOROTKIN	RICHARD S. WEISBROAT
ARTHUR B. KRAMER	BURTON S. WESTON
DAVID P. LEVIN	JOEL B. ZWEIBEL

STEVEN T. ATKINS
JOSHUA M. BERMAN
HARVEY L. FRIEDMAN
ASA S. HERZOG
COUNSEL

M. FRANCES BUCHINSKY
PINCHAS MENDELSON
ASSOCIATE COUNSEL

CABLE ADDRESS
NICKRAL
NICKRAL A

TWX NUMBER
710 581-5340

TELEX NUMBER
645041

AUTOMATIC TELECOPIER
(212) 688-2119

WRITERS DIRECT NUMBER

(212) 715-9 430

May 6, 1988

BY HAND

Morris Abram, Esq.
Paul Weiss Rifkind Wharton & Garrison
1285 Avenue of the Americas
New York, New York 10019

Dear Morris:

After some regrettable but unavoidable delays, we have prepared the enclosed draft of a form of statement that might be issued by the Government of Israel. The main thing for us is, of course, the substance of the suggested commitment to human rights safeguards. At the same time, we have incorporated briefly the kind of comparison with repressive Middle East neighbors that Israel is surely entitled to make. Questions of style and emphasis are left in your abler hands and those of responsible people in Israel.

Michael and I were delighted to meet with you. As you know, we remain available and eager to work with you on this immediate idea and other problems of shared concern in the times ahead.

Sincerely,

Marvin E. Frankel

MEF/MKS
enclosure

DRAFT ISRAELI STATEMENT

The last five or six months have witnessed a crisis unparalleled in Israel's 40-year history. Since early December violent demonstrations have taken place on an almost daily basis in the West Bank and the Gaza Strip. On many days during this period there have been simultaneous disruptions in a number of towns, villages and refugee districts throughout the territories. The violent confrontations have placed enormous burdens on Israel's armed and police forces. The frequency and ferocity of the unrest have created agonizingly difficult choices for our armed forces.

Our initial response was stern and forceful, based on the need to fulfill our commitment and obligation to restore order to the territories and to assure the security of the Israeli people.

Then, as the daily violence began to subside, we had the opportunity to review our actions in the territories and to consider ways in which we could best assure maximum protection for the basic rights of everyone living under Israeli authority and control.

In the long term, we believe that the ultimate solution of the current crisis will depend on a political resolution of the underlying conflict. Nevertheless, until a peaceful solution is achieved, we must do everything in our power to maintain

Israel's deep-seated commitment to human rights and the rule of law.

Unlike our neighbors in the region, we must and will strive to maintain Israel's democratic character, the integrity of its institutions and our nation's legacy as a light unto the Nations. We would hope that our critics, friends and enemies alike, will not continue to overlook the comparison.

Today the cabinet has adopted a formal plan which states basic policies for Israeli armed and security forces, as well as other officials assigned to administering the territories. The plan is divided into four components: limitations on the use of force, limitations on the use of firearms, safeguards pertaining to arrest and detention and guarantees of medical access and neutrality. Our motivating purposes are to seek maximum protection for human rights consistent with the fundamental requisites of peace and civil order. The specific policies adopted for these purposes are as follows:

Limitations on the use of force and beatings

In recent months, a number of news reports have suggested or implied that the Government of Israel condones or even encourages the use of beatings of Palestinian suspects as a means of extra-legal punishment or intimidation. We do not. On the contrary, it is absolutely forbidden to use physical force as a means of intimidation or punishment. Beatings used as a form of

corporal punishment are illegal. Violators will be disciplined or punished accordingly, including all members of the armed forces. Any officers who order such beatings will also be punished to the full extent of the law.

Under no circumstances will physical force be used as punishment. While the use of force is permissible in order to break up a riot or to overcome violent resistance to a legal arrest, force is not to be used once these objectives have been achieved.

We have ordered the armed and security forces to review and strengthen their existing procedures on these subjects to ensure prompt and uniform discipline and punishment in all future cases of in-custody beatings. Information about these investigatory procedures and the outcomes of future investigations will be made public to encourage victims and their families to participate as extensively as possible.

Limitations on the use of firearms

There have been reports implying that members of the Israel Defense Forces have violated existing regulations regarding the use of live ammunition and also that the current regulations have resulted in excessive and unnecessary fatalities.

In response to these expressions of concern we have ordered the IDF to re-examine closely its policies and

guidelines governing the use of live ammunition, and in particular its most recent guidelines, issued in March. The objective of this re-examination will be to limit the use of live ammunition, to the extent possible, to situations that are life-threatening to soldiers and civilians. Wherever possible, armed and security forces will be expected to utilize other non-lethal means of riot control, such as rubber bullets, tear gas and water cannons.

As part of an ongoing program of education for our armed and security forces, we will disseminate to each member of our forces the United Nations Code of Conduct for Law Enforcement Officials.

Safeguards pertaining to arrest and detention

The unrest in the territories in recent months has necessitated the arrest of more than 5,000 violent demonstrators and national security suspects. Close to 2,000 of these suspects are held under administrative detention procedures. The unprecedented number of cases has greatly taxed our system of prisons and detention facilities, as well as the military courts.

In an effort to alleviate the hardships caused by these emergency conditions, we have ordered several steps to be taken: In the next 30 days a senior IDF team will visit and inspect each of the detention facilities. They will be charged

with making recommendations for improving basic living conditions. An important part of their visits will be to meet with detainees at each of these facilities and hear their complaints and grievances. The delegation will prepare a written report, which will be submitted to the cabinet within 30 days and made public shortly thereafter.

In accordance with a recommendation made to us by the Landau Commission in October 1987, we have directed the Military Advocate General to promulgate a regulation reducing to eight days the period of detention before which detainees must be brought before a judge. We have in addition ordered the Military Advocate General to review and make necessary amendments to the Order on Security Provisions, in order to allow detainees clear and prompt access to legal counsel prior to court appearances. We have also invited the International Committee of the Red Cross to visit all detention facilities. Representatives of the ICRC will be granted immediate and regular access to all prisoners in all facilities. We believe this will serve as an important measure to help assure the overall well-being, care and humane treatment of those in detention.

Guarantees of medical access and neutrality

Since December, there have been concerns about the availability of and access to adequate medical care. Some of

these problems will require long-term measures to improve health-care facilities and the quality of medical care. These are subjects to which we have devoted, and will continue to devote, attention and resources.

In the short term we have taken steps to help guarantee medical neutrality and the protection of health care professionals in the territories. We have issued orders to the armed and security forces re-emphasizing the sanctity of medical personnel and facilities, and the absolute right of medical professionals to intervene on behalf of those who are injured.

We have invited representatives of the International Committee of the Red Cross to help us monitor compliance with these guidelines and to provide us with a series of additional recommendations as to how we can best insure the safety of medical facilities and health workers.

לדבר י. ב. / א. ב. / ג. ד.

משרד הביטחון

שר הביטחון
מזכיר הממשלה
ש. מ. ר.
הנדון: הצעת ועדת המשפטנים לזכויות האדם
להודעה בקשר למצב בשטחים

הקריה, יו"ס יו"ן תשמ"ח
3 יוני 1988

ק/1414

לשר הביטחון
הצעת המשפטנים לזכויות האדם
להודעה בקשר למצב בשטחים

ש. מ. ר.

מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: הצעת ועדת המשפטנים לזכויות האדם
להודעה בקשר למצב בשטחים

כתשובה למכתבך מיום 23.5.88 מצ"ב התכתבות עו"ד
דב שפי, המשנה ליועץ המשפטי למערכת הביטחון.

הערות מקובלות עלי.

בכ"ח,
יצחק רבי
שר הביטחון

מדינת ישראל

ש מ ר
ד ת ו ר

מ ש ר ד - ה כ ט ח ו ו
לשכת היועץ המשפטי למערכת הבטחון
הקריה, חל - אביב 61909
טלפון: 205 - 670, 205 - 735

תאריך: 1 ביוני 1988

מספר: י / ויל"ך

מר חיים ישראלי/עוזר שר הבטחון
הפצ"ר

הנדון: הצעה ועדת המשפטנים
לזכויות האדם להודעה בקשר למצב בשטחים
מכתבו של מזכיר הממשלה לשר הבטחון מ- 23.5.88

1. הצעה ועדת המשפטנים לזכויות האדם להודעה בקשר למצב בשטחים ("ההצעה") מהווה למעשה מסווה לרצונם של יהודים טובים בארה"ב שישראל תאמץ תוכנית שיהיה בה באופן מעשי כדי להגביל את חופש הפעולה של כוחות צה"ל בשטחים. ההצעה מיועדת להציג את החוכנית לציבור ובכך להראות כי ישראל שומרת על זכויות האדם הבסיסיות גם תוך כדי השלטת חוק וסדר בשטחים.
2. המסקנה הנ"ל מבוססת על המלצתם בדבר הצורך בשינוי בפקודות הנוהלים קיימים במידה וישראל תאמץ את דעתם.
3. בקשר להגבלות על השימוש בכוח, ההצעה מצהירה "הורינו לכוחות הבטחון לעיין מחדש בנוהלים הקיימים בנושאים אלה ע"מ להבטיח משמעת וענישה מהירה ועקבית בכל מקרים עתידיים של שימוש בכוח תוך כדי מעצר בכלל." הדגש בחלק זה הושם על ההגבלות החמורות שלהן חייבים כוחות הבטחון לציית.
4. בקשר להגבלות על השימוש בנשק, לפי ההצעה "הורינו לצה"ל לעיין מחדש במדיניותו ובהנחיותיו בקשר לשימוש בנשק חי, ובמיוחד לעיין מחדש בהנחיות האחרונות מחודש מרץ.

5. נטשו לשמיות זכויות כגון מעצרים, ההצעה מכריזה: "בחור 30 הימים הקרובים צוות בכיר של צה"ל יבקר ויבדוק כל אחד ממחקני הכליאה. באחריותו להגיש המלצות לשיפור תנאי הקיום בהם". בנוסף, הצוות יגיש דו"ח לממשלה, שיחשף לציבור, שיכלול גם תלונות של הכלואים. יתרה מזו, הפקודות ישוננו כך שכל נעצר יובא בפני שופט תוך 8 ימים מיום מעצרו.

6. בקשר לשירותים רפואיים, ההצעה מגיבה על הדיווחים כאילו לא סופקו שירותים רפואיים נאותים, ומציעה כי הצלב האדום יוזמן לסייע בהבטחת קיום ההנחיות המבטיחות את שלומם של רופאים וזכותם להתערב למען נפגעים.

7. הבעיה המרכזית עם ההצעה היא שמשמע ממנה שישראל לא שמרה עד כה על זכויותיהם של חושבי השטחים בחודשים האחרונים, והיא כעת על ידי עצם מתן ההצהרה מכירה בכך בצורך לחקן את דרכיה, לקיים את החוק ולשמור על זכויות האדם, (דבר שהיא לא עשתה כביכול עד עתה). נראה שלדעתם של המשפטנים מארה"ב יש בכך כדי לשפר את תדמיתה של ישראל.

8. במכתבו של מלקום הונליון מועידת הנשיאים מציין כי ההצעה כנראה "מייצגת מה שכבר נראית כמדיניותה של ממשלת ישראל". אלא שמפני שהצעה כזו חייב שינויים לא ממשים במדיניות הקיימת, עמדתו של הונליון מוטעית.

9. אני ממליץ שהחשבה שתינתן לוועדת המשפטנים חהיה שמעריכים את המאמץ שהושקע בהצעתם אך במקום ההצעה הנ"ל ראוי להסתפק בהצהרה כללית על רבקותה של ישראל בזכויות האדם, ובשלטון החוק, גם לאור המצב הקשה בשטחים. ניתן בהחלט להציג את הנוהלים שבחוקף באור חיובי וכמחשבים בזכויות האדם ואין מקום להצהרות פומביות בדבר הצורך לשנותם.

10. אם עמדתו נראית בעיניך אציע שתעבירנה כעמדת מערכת הבטחון למזכיר הממשלה.

ב ב ר כ ה

דב שפי

המשנה ליועץ המשפטי למערכת הבטחון

On a different level, I think your New York Times piece was unbecoming to you as a leader in the community and to the organization that you represent. The Atlanta opposition to the Arab Consul from Israel is certainly not "racist." Is it really necessary to pin that label to every circumstance in which your reaction differs from others on issues involving other ethnic groups? Must there ever be a knee-jerk reaction and labeling? I happen to know the Consul and I think I have some appreciation of Atlanta. I feel, as do many others, that the Consul is in a difficult situation at this time. This appreciation does not make one a racist. Was it really necessary for you to paint with a brush so broad and so bold?

Next, I found, as you now acknowledge, your use of the term "kosher" to be terribly offensive. But it is on a par with your painting Jews reveling in a gilded hotel while the Arabs suffer -- for that I gather was the thrust of your mentioning the Jerusalem Hyatt.

What you uncover in these two references, in my judgment, is a deep-rooted problem so unbecoming to one in your position, but familiar to me from my upbringing in a region infected with such words and images.

Two other matters disturb me:

You portray Ambassador Arad and the Israeli Consul in Atlanta as "grateful" for your speech at the Israeli Embassy (including, I suppose, your unique view that "Israel and the Jewish people have contributed to the demonization of the Palestinian people.") I would doubt that these two Israeli diplomats agree or appreciate your excepting them from their colleagues who "... hurled their questions (at you) like stones."

Then there is the question of collegial trust. Alex Schindler joined with me in a recent letter to The New York Times occasioned by the breach of confidence of another colleague who reported from a meeting closed to the press.

Scores of people have told me that they read your article as a breast-beating-agonizing triumph of a compassionate and sensitive person over the hardness of colleagues in other agencies and establishments. You lifted yourself to a plane of moral superiority from which you gazed down upon the common herd in sorrow and with a great deal of repugnance.

One may ask, as many have, to what end did you do this? To inflict wounds upon your friends? As a condemnation upon a majority of the community? Why do you furnish ammunition to those who now, as always, are all too ready to take the grenades, especially those furnished by Jews, to explode against Jews?

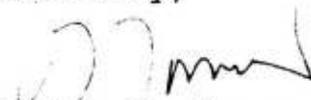
I have written that in Israel, even after the most acrimonious debates, Israelis are united in the defense of their country. Whether the task is clearing Southern Lebanon of terrorist installations or quelling rioters on the West Bank, soldiers who support the "Peace Now" movement and soldiers who are members of "Gush Emmunim" will, in the final analysis, march together and die together. Debate in Israel does not dissolve the determination of its citizens to make the supreme sacrifice.

However, the kind of policy in which you are engaged may very well, when all is said and done, leave the Israelis who come together to serve their country, without the arms to do so. Public debate and criticism on matters of defense and security can have a very different effect in Israel and the United States.

Whatever its purpose, your article did not contribute to the healthy debate within our community; rather, it appeared to be an attack from without.

I accept your invitation to sit down as soon as possible. I think we should and must.

Sincerely,

Morris B. Abram
Chairman

Enclosure

BY HAND

ידיעות לעתונות

זצז

01# (לע"מ עש"ת) דברי רה"מ בפגישתו עם משלחת יהודית מקנדה

 13.05.88.

(נמסר ע"י יועץ רה"מ לענייני תקשורת)

ירושלים, כ"ו אייר תשמ"ח, 13 במאי 1988 (לע"מ עש"ת 2)

ראש הממשלה, מר יצחק שמיר, נפגש היום, 13.5.88, עם משלחת
 יהודים מקנדה.

בפגישה קרא רה"מ ליהודי העולם לבוא בהמוניהם לישראל לבקר בה
 כתיירים ולהוכיח ששהחיים בה נורמליים לחלוטין. רה"מ הביע
 פליאתו על כך שיהודים מארה"ב ביטלו לאחרונה ביקורים בישראל
 מתוך חשש מהמהומות בשטחים. הוא אמר כי "אין סיבה לפחד, החיים
 אצלנו נורמליים, אפשר לנוע בכל מקום ואני מקווה כי בשובכם
 לקנדה תעשו הכל כדי לעודד את חבריכם לבוא לביקור בישראל בשנת
 ה-40".

מר שמיר אמר כי זו עובדה מוזרה שדווקא לא יהודים לא הושפעו
 מהמהומות והם באים ארצה במספרים גדולים מבעבר. הוא הוסיף:
 "חשוב לעודד תמיכה יהודית, זה חשוב גם כלכלית וגם מוראלית".

בהתייחסו לבעיית יהודי בריה"מ אמר מר שמיר כי הממשל הנוכחי
 בארה"ב עושה יותר מכל ממשל אחר למען יהודי בריה"מ וכי הנושא
 עולה בכל המגעים שמקיימים נציגי ארה"ב עם נציגי בריה"מ.
 "לצערי" הוסיף רה"מ, "תוצאות ממשיות של מגעים אלה עדיין אינן
 נראות ואיננו רואים שום שינוי בסיסי בגישת בריה"מ ליהודיה. על
 בריה"מ לשנות את מדיניותה ולהסיר את ההגבלות והקשיים
 הביורוקרטיים. אינני בטוח אם ההגבלות האלה משרתות את האינטרס
 הסובייטי, נהפוך הוא."

בהתייחסו למהומות בשטחים ציין רה"מ כי הן מתקיימות לסיומן וכי
 הפלשתינאים מבינים יותר ויותר כי אלימות לא תישא פרי וכי
 באלימות לא ישיגו דבר.

לע"מ עש"ת (דף מס' 2)

כא/שד 13:00

תחת

0#

NNNN

Press bulletin

Jerusalem, 13 May 1988

#21 SHAMIR TO JEWISH DELEGATION: DISTURBANCES IN TERRITORIES COMING TO AN END

.88.05.13 (Communicated by the prime minister's media adviser)

In a meeting with a Canadian-Jewish delegation today (Friday), 13.5.88, Prime Minister Yitzhak Shamir stated that disturbances in the territories are coming to an end, and that the Palestinians increasingly understand that they will accomplish nothing with violence.

The prime minister expressed his surprise that American Jews recently canceled visits to Israel out of fear of disturbances in the territories, and said that "there is no reason to fear. Life here is normal. It is possible to travel anywhere, and I hope that upon your return to Canada you will do everything in order to encourage your friends to visit Israel during its 40th anniversary year."

Mr. Shamir said that it is strange that non-Jews have not been affected by the disturbances, and are visiting Israel in larger numbers than in the past. He added: "It is important both economically and in terms of morale to encourage Jewish support."

Referring to the problem of Soviet Jewry, the prime minister said that the current U.S. administration has done more in this realm than any previous administration, and that the issue is being raised in all contacts held between U.S. and Soviet representatives. Prime Minister Shamir said that "unfortunately, we have not yet seen tangible results from these contacts, and we have not seen any fundamental change in the Soviet Union's attitude toward Jews there. The USSR must alter its policy and remove the restrictions and bureaucratic difficulties. I am not certain that these restrictions serve Soviet interests; the opposite is true."

YY/mh
#0

13:50 hours

14 באפריל 1988
4-דש'-107

אל : ראש הממשלה
מאת: היועץ המדיני

פגישת שולץ עם מקס פישר, אד לוי, מוריס אברם ובוב אשר (12/4)

לני דיוויס (נציג איפא"ק בירושלים) מסר לי דיווח על הפגישה הנ"ל, בהסתמך על פרטים שקיבל מבוב אשר (הפרטים דומים למדי לדיווח של השגרירות בווש'): :

1. שולץ מתכוון להמשיך בתהליך.
2. לדעת שולץ ישנה עתה אצל הסוב' "תקופת התקדמות". הוא ידבר אתם על הועידה הבינ"ל, וישנם כל מיני רעיונות שהוא מתכוון להציג בפניהם, ולדעתו הם עשויים לקבל אותם. שולץ יאמר לסוב' שהם מוכרחים לשנות המדיניות בנושא היהודי.
3. יש "שלד" וצריך לשים עליו בשר ודם. אי-אפשר לקצץ שום אבר בתוכנית.
4. בהוספת בשר ודם הכוונה לגיבוש אופי הועידה הבינ"ל ומהות הסדרי הביניים כולל שליטה על מים וקרקות, ובחירות - כולל נושא אזרחי מזרח ירושלים. (שולץ יודע שזה יהיה בעייתי).
5. שולץ מתכוון להפגש שוב עם היהודים הנ"ל.

ב. ה POLICY CONFERENCE של איפא"ק במאי

באיפא"ק נוטים עתה שלא להזמין שום שר ישראלי, לכינוס זה כלומר - לא את פרס (למרות שיהיה אז בווש'), ולא את ארנס. הסיבה - לא לחשוף בפומבי את המתיחות הפנים-ישראלית, כפי שארע כאשר אבן וארנס התווכחו באחרונה ביניהם בטלוויזיה האמרי.

במקום פרס וארנס נוטים עתה באיפא"ק להזמין את האלוף מצנע. לני דיוויס ביקש (לא רשמית) לקבל את תגובתנו על כך.

בברכה,

אריה מקל

העתקים: המנכ"ל
מזכיר הממשלה

סיכום שיחה עם נציגי חרדים בניו-יורק בענין השבת בירושלים (21.3.88)

נציגים חרדיים, המקורבים לסאטמר, ניפגשו, על-פי בקשתם, עם מזכיר הממשלה ועם החתום מטה בניו-יורק, במהלך ביקורו של רה"מ. בפגישה השתתפו הרב פרופ' אהרון טברסקי, הרב סנדר דויטש והרב הרש פרנקל. כן השתתפו מנכ"ל ועידת הנשיאים של הארגונים היהודיים בארה"ב, מלקולם הונליין ומנכ"ל ה-JCRC בניו-יורק, מייקל מילר.

הנציגים החרדיים העלו שתי נקודות: 1. קדושת השבת בירושלים. 2. התנהגות המשטרה בירושלים כלפי החרדים, שהיא לדעתם התנהגות ברוטלית.

הנ"ל טענו כי קיימת בארה"ב תרעומת רבה, בחוגים יהודיים רחבים, על התנהגות המשטרה כלפי המפגינים החרדים בירושלים. לדבריהם, במקרה ספציפי שבו הוגשה תלונה נגד שוטר, הוא נקנס ב-250 ש"ח ותו-לא.

נציגי החרדים סיפרו כי הם שוקלים לשלוח לירושלים משלחת של רבנים ו/או משפטנים כדי לבדוק את התנהגות המשטרה, ולפרסם אחר-כך את הממצאים. עם זאת, הם מעדיפים להמנע מכך, בשל הבעיות בי"ש"ע, המכבידות על ישראל. הם גם מעדיפים להמנע מהפגנות נגד ישראל בניו-יורק מאותה סיבה, אלא אם כן יחליטו שאין להם מנוס. הם ביקשו שרה"מ עצמו יבדוק בצורה יסודית את טענותיהם על אלימות המשטרה כלפי החרדים בירושלים, וטענו כי קיבלו התחייבות ממשרד רה"מ, באמצעות מנכ"ל ועידת הנשיאים, שרה"מ אכן יבדוק את הנושא עם שובו מארה"ב.

מזכיר הממשלה השיב על הטענות הללו בהרחבה והסביר, כי אין כמובן במשטרה שום הוראות לנהוג בצורה ברוטלית כלפי המפגינים החרדיים. הוא יעץ לבני שיחו שהחרדים יתלוננו בפני המשטרה על כל מקרה של אלימות כלפיהם, אך, עם זאת, ביקש מהם לגלות הבנה לעומס הרב המוטל עתה על משטרת ירושלים בשל האירועים בעיר.

מזכיר הממשלה הבטיח להעביר את הטענות שהועלו לשר המשטרה ולמפכ"ל המשטרה, והוא ציין שגם רה"מ הבטיח שרה"מ עצמו מתעניין בנושא, והוא כבר שוחח אודותיו עם הרבנים הראשיים, שפנו אליו בענין זה. מזכיר הממשלה סיכם, שרה"מ יבדוק את הנושא.

7/2

של: אנבא אשכנז רה"א

*with
the Compliments of
The Israeli Consulate*

אשה י"ר
הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

OXFORD 7-5500

Simon Wiesenthal Center

Eastern Region
342 Madison Avenue
Suite 320
New York, New York 10173
(212) 370-0320
Facs (212) 883-0895

Rhonda Barad
Director

Mark Weitzman
Associate Director
of Educational Outreach

April 13, 1988

The enclosed is an advanced copy of a statement by the Simon Wiesenthal Center on the candidacy of Jesse Jackson. This statement will appear in the May 1988 issue of Response magazine, the Center's membership publication.

Rabbi Marvin Hier
Dean

Rhonda Barad
Director, Eastern Region

RMH:RB:vga
Enc.

Rabbi Marvin Hier Dean	Alan I. Casden Co-Chairman Beverly Hills, CA	William Belzberg Beverly Hills, CA	Herbert M. Gelland Beverly Hills, CA	Frank Horny Los Angeles, CA	Jack Nash New York, NY	Daniel Schwartz Palm Springs, CA	Irving I. Stone Cleveland, OH	Maurice Weiss Beverly Hills, CA
	Steven Antebi Los Angeles, CA	Norman Brodsky New York, NY	Alan Greenberg New York, NY	Robert Ives Beverly Hills, CA	Nelson Peltz New York, NY	David Shapell Beverly Hills, CA	Erwin Sussman Beverly Hills, CA	Paul Willensky New York, NY
Board of Trustees	Newton Becker Los Angeles, CA	Lee Casty Chicago, IL	Hank Greenspun Las Vegas, NV	Ira A. Lipman Memphis, TN	Ronald O. Perelman New York, NY	Frank Sinatra Palm Springs, CA	Elizabeth Taylor Beverly Hills, CA	Gary Winnick Los Angeles, CA
Samuel Belzberg Chairman Vancouver, B.C.	Hyman Belzberg Calgary, AB	Mrs. Marvin Cohen Beverly Hills, CA	Frank Hammer Beverly Hills, CA	Marcus Lowy Los Angeles, CA	Abe Pollin Washington, D.C.	Arnold Smith Phoenix, AZ	William Weinberg Beverly Hills, CA	Morris J. Wosk Vancouver, B.C.
Roland E. Arnall Co-Chairman Los Angeles, CA	Marc Belzberg New York, NY	Arthur Fouks, Q.C. Vancouver, B.C.	Uri Harkham Los Angeles, CA	Larry A. Mizel Denver, CO	Martin Rosen New York, NY	Don Soffer Miami, FL	Jerry Weintraub Beverly Hills, CA	Rosalie Zais Los Angeles, CA
				Jack Nagel Van Nuys, CA				

For us, the issue is not what Jesse Jackson has said or will say on a particular policy of the State of Israel. The issue is the cumulative record of Jackson's behavior and rhetoric directed against Israel and Jews over the past decade.

Whenever Jesse Jackson has ventured into the Middle East equation, it has always been to befriend an enemy of Israel; Syria's Assad, Libya's Khadaffi, and the PLO's Arafat. Jesse Jackson never could find a public platform from which to criticize the Syrians for their human rights abuses, the PLO for what it has done to Lebanon, the Arab League for its failure to help their brothers and sisters in the appalling refugee camps, the Arab nations and shiekdoms for their discrimination against women, nor has he ever said anything about the huge ongoing trade between the Arab countries and the apartheid South African regime.

The cumulative effect of all that, combined with his relationship with Farrakhan, his Hymie-town slur, his denigration of the Holocaust, together constitute the only public record that Jesse Jackson has on the Jewish agenda.

And surely if the American people are to take Mr. Jackson's candidacy seriously -- and we do -- then we must apply to his record the same standards and criteria that have been applied to the past records of failed Supreme Court nominees Bork and Ginsburg. If it was considered fair game to make judgments based on their past deeds, then why should the rules be different for any person running for the Presidency of the United States?

The fact is that Israel is to American Jewry what Martin Luther King and the Civil Rights movements are to Blacks, and as such, no American Jew should be asked to support a candidate for President whose public positions have consistently undermined the Jewish State just as no Black American would be expected to vote for a candidate opposed to civil rights.

Therefore, based on his record, we conclude that a vote for Jesse Jackson is a vote against the interests of American Jewry.

(DELIVERED TEXT)

UJA AND YOUNG LEADERSHIP: CONTINUITY AND CHANGE
AN ADDRESS TO THE YOUNG LEADERSHIP CONFERENCE
MARCH 14, 1988
WASHINGTON, D.C.

BY STANLEY B. HOROWITZ, PRESIDENT, UNITED JEWISH APPEAL

Thank you, Ann-Louise Kleper.

Senator Inouye, UJA leaders, young leaders and friends:

As UJA stands on the threshold of its 50th Anniversary we look back at our accomplishments and look forward to our opportunities. Later this year there will be a stunning series of UJA events commemorating this Jubilee year. We will remember Kristallnacht and the ashes of Europe out of which UJA was born; we will remember the agony of the Holocaust and the ecstasy of the new State of Israel; we will remember the ingathering of Jews to Israel from the mountains of Yemen, from war-torn Europe and from the Arab countries; and we will remember the creation of a movement of thousands of Jewish solicitors asking a million Jews for billions of dollars -- to rebuild shattered Jewish lives in Europe and throughout the world through JDC, to meet the human needs of our domestic Jewish communities, and to build through the Jewish Agency the infrastructure of a new Jewish nation. A movement which was simply called "UJA."

Clearly it was a UJA that saw the importance, not only of the past and the present, but also of the future. A future that was to be seeded with committed, educated and zealous young leaders. First, a few individuals, then a men's cabinet, then a women's cabinet and now increasingly a joined effort. The fruits of your labors are dramatized by this Washington Conference -- 3,000

strong. But your day-to-day accomplishments are just as impressive. You are the people who brought us missions to Eastern Europe so that we could bear witness to the tragedy of our people, the North American Jewish Forum so that we could begin to breathe life into our ideal of one Jewish people encompassing both Israel and the Diaspora, and you brought us a zealous brand of leadership which enlisted in UJA for the long haul and whose alumni today constitute a major share of UJA senior leadership.

And UJA has offered to you an extraordinary context in which your efforts could flourish.

Admittedly there have been tensions from time to time. That is to be expected when the young and the sometimes brash meet the establishment and the sometimes stolid. But we all have learned. Among other things, while new causes and campaigns have their place, we have learned that solid accomplishment, implementation of enthusiastic ideas, and continuity, by definition, comprise an "establishment."

What is the establishment in UJA's case?

It is organizational strength; it is a network of relationships that can be called into play; it is human and financial resources; it is the time-tested programs of JDC and the Jewish Agency; it is a constituency and a mission.

Let me say a word about our mission as it is revealed in these trying and even tremulous days. Rarely has there been a six month period which encompassed such momentous events in the Jewish world -- events in which the UJA has a crucial interest.

We have begun to bear the fruits of our effort to reform the Jewish Agency -- the recipient of the largest share of UJA funds, our instrument for raising the quality of Israel's life, and the provider of a breathtaking array of health, education and human services to the people of Israel -- and at the same time the target for unrelenting criticism. At the February Board of Governors meeting there emerged new leaders who began to bring to realization the hard work of their predecessors. The Agency, with the encouragement and leadership of UJA, took a major step toward depolitization and toward developing innovative programs in keeping with today's needs and consistent with the beseeching of our contributors. A responsive Jewish Agency is in its infancy and needs our nurturing -- a Jewish Agency that recognizes UJA's insistence that its program should reflect the pluralistic character of Jewish life by funding projects of all streams of Judaism. That was in February -- last month.

In December you and I were in this very city together with 250,000 of our Jewish brothers and sisters. We proclaimed to General Secretary Gorbachev that we will not rest until every Soviet Jew is free to practice his religion and to emigrate. UJA is central to the efforts to advocate for Soviet Jewry and to create a successful Summit Sunday, thus testifying to the fact that we have learned from Jewish history. UJA's mission is to assure that American Jews will act as if all Jews are in trouble when any Jew is in trouble. That affirmation was in December.

And a different affirmation in October -- in Boston -- on October 19 -- Black Monday. Here our largest contributors were assembled at the International Leadership Reunion. Months of planning preceded the event; participants were poised to express their continuing commitment in six and seven figure gifts.

And then on the eve of our caucus, a fund-raising nightmare: the 508 point drop in the Dow Jones average which was of more than modest interest to this group of major players in the business world. But commitment overcame concern and this small group -- on Black Monday -- pledged to UJA about \$20 million -- an increase from the prior year of almost 10%.

The Jewish Agency -- Summit Sunday -- fund raising overcoming economics -- this is the stuff of which UJA is made -- the important parts of our day-to-day agenda which, when taken together, constitute a positive response to our mission.

But nothing compares to our visceral reaction as a people and as an organization when Israel is threatened. Israel represents for us the realization of a religious and cultural national yearning as well as Jewish autonomy, self-determination and security. Not just for Israelis but for all Jews.

UJA is often constrained from speaking out because we are neither a political nor lobbying organization. Moreover, as the broadest based organization in Jewish life, we reserve our voice for those issues which will enhance Jewish unity and our fund raising effectiveness. We seek to avoid fragmentation or perceptions by any part of our constituency that it has been disenfranchised by UJA.

It requires discipline and statesmanship to reconcile our respect for the diversity of views within the Jewish community with our own view of how best to assure Israel's security at decisive moments.

Now is such a moment.

Now is the moment to recognize Israel's yearning for peace. Let's look at the record: the Camp David Accords resulted in Israel's returning to Egyptian sovereignty the entire Sinai Peninsula; several months ago, despite his better judgment, Israel's Prime Minister is reported to have agreed to come to Washington during the Summit Meeting for possible discussions with King Hussein; most recently, there has been a declaration of Israel's continuing commitment to United Nations Resolution 242 as a basis for a peace settlement and specifically Mr. Shamir stated that "the government of Israel is committed to negotiate the ultimate disposition of Judea, Samaria and Gaza in the context of the implementation of the Camp David Accords."

On the other hand, the Arab countries continue to be the obstacle to peace negotiations. King Hussein is reported to have refused Secretary of State Shultz's invitation to come to Washington during the Summit; he insists on Israeli concessions in advance of negotiations. Other Arab countries have refused to come to the peace table. There were no Palestinians who would even meet with Secretary Shultz on his recent trip to the Mideast. Article 19 of the "Palestine National Covenant" remains unchanged, stating that "the establishment of the State of Israel is null and void, regardless of the passage of time" and Article 9 says "armed struggle is the only way to liberate Palestine." Terrorism goes on unabated as recently as last week with the attempted hijacking of a bus in Israel for which the PLO promptly claimed "credit."

If I were to have a wish list on this subject, it would be as follows:

I would wish that Israel were given proper recognition for what it has done in the interest of peace and for its flexible approach to future possibilities.

I would wish that Israel could speak with greater unity, notwithstanding the diversity of views which is natural for a democratic society. (In fact, Likud and Labor do agree on the future of Jerusalem, on the unacceptability of a Palestinian state, on the need to maintain Israel's security, on the future of existing Jewish settlements, on the Camp David Accords, and on Direct Negotiations.)

I would wish that the Arab countries and Palestinians would present one -- just one -- legitimate party to negotiate and sit across the table from the Israelis.

I would wish that Secretary Shultz is successful in mobilizing a peace process which includes negotiations without predetermined concessions.

We also must try to understand the high stakes and great risks involved in the present situation. American Jews do not want Israel to -- using the words of A.M. Rosenthal of The New York Times -- "commit suicide."

Imagine this nightmare so chillingly conjured up in a March 6 New York Times book review:

First, after many Israeli concessions, a Palestinian state is established in the West Bank and, on the other side of Israel in Gaza. Israel's geographic vulnerability returns.

Second, hundreds of thousands of Palestinian refugees flow into the new state, including all of the Palestine Liberation Organization fighters. Calls grow ever louder for the sacred liberation of the rest of Palestine. Constant shellings, infiltrations and terrorism ensue.

Third, Israeli Arabs, mount incessant riots, demanding self-determination and union with the Palestinian state -- a demand supported at the United Nations by the third world and the Eastern bloc.

Then, shellings and infiltrations from the Palestinian state grow worse. Beirut-style chaos develops there as factions of the P.L.O. massacre one another. The Syrians intervene. A massive war follows, involving a panoply of Arab powers.

And finally, tens of thousands of deaths, perhaps hundreds of thousands, result on both sides, with Israel, if it wins, ultimately re-occupying the West Bank and Gaza -- an occupation greeted by worldwide condemnation, including that of America, since what is now being occupied are not disputed territories but a state.

- - - -

For the last 4 months we have suffered a one-sided media coverage of Israel's response to life threatening attacks, leaving the public to imagine that the other side is engaged in mischievous stone throwing more like playground activity than the lethal provocation that it is. We all grieve at the loss of life and limb. We hurt when even one member of the IDF acts immorally; but we also hurt -- when the media appear to overlook massacres at Hamma, Mecca, Irbid or in other quarters of the non-Israeli world.

We hurt because we did not hear voices like Woody Allen's speak out with comparable moral indignation when Jewish children were massacred at Ma'alot; and while Allen seemed obsessed in "Annie Hall" with "The Sorrow and the Pity," he doesn't

seem to understand that today's Jews want neither sorrow nor pity. We are dismayed when some of Israel's staunchest supporters seem to demand that Israel make a major concession even before negotiations begin, and make Israel appear to be the obstacle to peace.

Much has been said about the letter from the 30 Senators. Some may wonder, "Why all the fuss?" The letter is mainly an evenhanded presentation of the history of U.N. Resolution 242, of the Arab's resistance to recognition of Israel and peace with it, of the justifiable unwillingness of Israel to negotiate with the PLO, and of Israel's return of Sinai in a land for peace deal. That's the main thrust of the letter -- and who could complain? Some of us would have written the same thing.

But then, after this history, the letter turns to the "hopes" of the Senators. Who is the object of their hope? It is Israel's Prime Minister. What do they hope for? That Israel is not abandoning 242. Why are they dismayed? Because of one New York Times article attributing to Prime Minister Shamir his non-acceptance of land for peace.

Would these Senators have written that letter, or signed that letter if in addition to reading this one line, they had been with many of us at the General Assembly in Miami four months ago when Prime Minister Shamir declared in front of 3,000 people, "I call on the leaders of the Arab states that are neighbors of Israel to respond to our call for peace and to come to the negotiating table. I pledge that once we sit at the table, we shall not get up until an agreement is reached. I believe that King Hussein, the obvious choice as partner in the next step in the peace process, should not fear or hesitate to come forward and meet our out-stretched hand. And therefore, I once again invite King Hussein to join

in direct face-to-face negotiations without preconditions to determine our future relationship and coexistence. We would like to play host to him as we did to President Sadat. But, if necessary, we shall travel anywhere and negotiate until we shall reach an agreement. The same applies to any other leader of an Arab state who will be ready to talk with us and exercise his influence for the sake of negotiation and peace."

Or the Senators might have read in the last issue of the highly respected journal, Foreign Affairs, Prime Minister Shamir's article stating, "the Camp David Accords leaves open for later deliberation the sensitive issue of sovereignty."

He's just not saying what Israel will do in advance of negotiations. Would you? Would any of us reveal possible concessions in advance of sitting down with our negotiating partners? So, since Mr. Shamir's position is a matter of record, although because of poor public relations you'd never know it, why should we be concerned about the letter?

I don't know if everybody saw the USA Today paper at their door this morning. Front page cover story -- "American Jews Are Anguishing." It points to a cluster of pressures on Israel including images of brutality and, you guessed it, the "unusually sharp criticism from 30 Senators." It points to Rabbi Schindler's being "deeply troubled." It points to the Central Conference of American Rabbis' statement. And, yes, it points to Woody Allen's statement. All in one paper. But, that wasn't enough for this morning. Some of us who are truly masochistic read two newspapers. In the Washington Post we find it reported that these events are destroying our self image as American Jews; the Post notes that "by coordinating their positions and keeping their lines open to Washington, Arab leaders have joined in a de facto alliance with political moderates in Israel

and in the American Jewish community, some of whose members seek to nudge Shamir into the negotiating process." And that's the significance of the letter. It was signed by good friends with good intentions. But it has ended up as one of many items that, when taken together, make Israel appear to be the obstacle to peace when, in fact, the opposite is true.

UJA has worked long and hard to contribute to a secure homeland for the Jewish people. It continues to do so because Jewish security and maybe Jewish survival hang in the balance. Yes, we are committed to an Israel that is a light unto the nations, a paragon of morality, a model of flexibility in the quest for peace. But we shudder, if such negotiations entail concessions or pre-conditions that compromise Israel's security.

This general world view must be what is in the hearts and minds of UJA's constituency and contributors. Notwithstanding their anguish and even ambivalence, they have come down on the side of standing with Israel and not only during a Six Day War or an heroic Entebbe rescue but also during trying times, when the going is tough. One of the litmus tests of Jewish community opinion is the UJA/federation campaign. Despite the onslaught of the media attack on Israel, our 1988 campaign -- over half completed -- is \$40 million (or more than 10%) ahead of 1987 -- notwithstanding an uncertain economy and stock market. And as for the grass roots, by now you know the impressive results of our Super Sunday solicitation of thousands upon thousands of contributors right in the midst of the Palestinian "uprising." Increased giving, almost no protests or turndowns, and questions or negative reactions from only $\frac{1}{2}$ of 1% of those called. Our campaign result to date, including Super Sunday and all that it symbolizes, is the final chapter in my book on the UJA's most recent and eventful 6 months.

But let us not deceive ourselves. These results were not a product of 6 months, not even 6 years. They reflect the indomitability of the Jewish people and the work of an organization that is about to celebrate its 50th Anniversary; a UJA that has successfully traversed the awkward years of adolescence and even young adulthood; a UJA that is now ready to respond to the world with the wisdom and maturity that befits a 50-year-old; a UJA that invites and indeed must have the freshness and vigor which can be provided so richly by you -- our emerging leaders.

Personal & Private

January 22, 1988

Mr. Charles Hill
Executive Assistant
to the Secretary of State
The Department of State
Washington, D.C. 20520

Dear Charlie:

I took to heart your recent invitation to share some ideas with you about the severe situation in Gaza and the territories. Subsequent to our meeting on Monday, I have been consulting with our community's leadership, insiders in the various presidential campaigns, and friends in the foreign policy community. There is an obvious consensus on the need to find a political solution between Israel and the Palestinians, but also a recognition that the "blame" for the impasse until now is not with any one party. (Most people, I may add, know that the origins of this problem were inherited by the Israelis.) There is certainly more than enough blame to spread around.

It is obvious that all of the parties need to reassess their static positions in light of the upheaval that has taken place and the "new dynamic" that has been created among the Palestinians. It is obvious too, that the United States, as the one superpower to whom all look for leadership, is key to finding a way to move the process toward a solution along. Beyond this, here are the parameters I see and some ideas in each case.

Israel faces an explosive situation in an election year with a deeply divided polity. Indeed, fissures increase within the NUG and within Labour and Likud themselves as the crisis continues. The current situation has jolted many of Israel's top leadership. However, the debate over resolving Israel's future direction is taking place in circumstances whereby voices of moderation in both major parties are weakened. Suggestions of unilateral autonomy, territorial compromise, and negotiations with Palestinians are heard -- but faintly. As I reported to you, each U.S. criticism of Israel is interpreted by politicians, among other things, in the context of their particular perspective, not in terms of the substance. I would submit, therefore, little constructive purpose will be served by additional public displays of irritation out of Washington. Israeli confidence in the United States is a prerequisite for progress.

All leaders I have consulted believe that disagreements should be conducted in the context of a relationship between friends and allies, not adversaries. Of course, the President

and the Secretary are viewed that way. (A related point to this that I made in Israel was your best friends in Washington need supporting material to work with, not negative.) I believe, particularly in times of trouble, it is essential to state and restate the fundamentals of the bilateral relationship, lest frictions be misunderstood or even exploited by adversaries with agendas of their own. Also, Labour needs to know that the U.S. shares its concern to reinvigorate the peace process. Likud needs to know that we are doing what we can to get Egypt and Jordan to end their boycott of Shamir. There is merit in the idea that the U.S. should spell out a vision of how to reconcile the positions of the parties -- provided that there is consultation with Israel first, not sprung as a surprise as in 1982.

King Hussein has taken refuge in a position that may find him safety within the Arab world, but falls substantially short of what will be necessary if real negotiations are to proceed. His unwillingness to go further than the Syrians and the Soviets, not to mention the PLO, on both process and substance, effectively gives a veto to the parties least interested in the realistic progress. Gently, the United States, perhaps through Mubarak, must hold the King's feet to the fire, not letting him sit on the fence merely saying, "I told you so." Some specific near-term ideas:

- (1) active participation in quality of life and economic development measures with political content, including an emphasis on the younger generation;
- (2) a willingness to explore interim measures to do something material now to improve the situation for the Palestinians in direct or indirect negotiations. This could pave the way for negotiations later over final status issued. We need to deal now with substantive issues that are manageable.
- (3) reconsideration of the mini-conference with two superpowers, Israel, Egypt, and a Jordanian/Palestinian delegation along the lines Shultz proposed and Shamir accepted but Hussein rejected in the Fall.
- (4) building up to, rather than demanding as the first step, a full-scale international negotiation.

The most important thing is not the specifics, but getting the King re-engaged. The uprisings are ultimately a threat to the Hashemite rule of Jordan as they are to Israeli rule over the territories.

Mubarak needs, once again, this coming week, to be reminded that fidelity to the Camp David accords is essential to strengthen those in Israel who favor taking additional risks for

peace. So far, he appears to be relatively okay in this regard but, if in the future he should, under pressure from the Arab and Islamic radicals, move further from Israel, it would further weaken the peace process. It would also politically weaken those inclined to be peacemakers in Israel and stiffen America's pro-Israel community. But bilateral relations are not enough. As the one Arab country with a peace treaty with Israel, Egypt should and can be the bridge between Israel and Jordan and the Palestinians. Now that Egypt's position in the Arab world has been restored by the Persian Gulf war and legitimized by the Amman Summit, it is in a position to help make the idea of interim measures acceptable and implementable. A joint U.S.-Egyptian communique along these lines following the Mubarak visit would be a step in the right direction.

The Palestinian Arabs in the territories need to take advantage of the changed psychological climate over the last six weeks. As we discussed, their major gain has been: They did it themselves. But political self-confidence does not lead directly to political participation. Protest is not enough; it is also necessary to have a program and a vehicle through which political advances can be made. Perhaps the United States should publicly say to people in the territories, and Gaza: "For too many years, you have allowed radical leaders outside the areas to speak for you. The PLO in Baghdad is not the answer. By counting on Arafat, you are wasting your voices on radical solutions that cannot be achieved. Now that you have the world's attention, designate leaders able to negotiate realistically, understanding that the era of polemics and maximalist demands is over." Palestinian Arabs also need to understand that time is not on their side, contrary to the myth that some of the more verbal ones are trying to sell. It is particularly important to engage a new leadership in real, pragmatic negotiations for interim arrangements -- a principle that both Labour and Likud support.

Along these lines, the United States should also sponsor-- and find international support for -- economic development measures in the territories, in such areas as housing and job creation. I have been told that some creative off-budget loan guarantee options have not been fully explored. It would be a mistake to concentrate only on long-term political measures and ignore the lives of the people as they have been ignored for so long.

Some may urge the Administration to take other steps in favor of the Palestinians, that may be counterproductive and retard rather than advance real movement toward a political solution. One such trap is the demand for a restatement of the U.S. position on the legitimate rights of the Palestinians, by people advocating the use of terms like "self-determination," "homeland," and "entity." As the talking points accompanying the President's 1982 initiative correctly stated, these terms in the particular context of the Middle East are taken to imply support for an independent Palestinian state, and this is a position the United States does not and should not support. Therefore,

appealing as the idea of such new phrases may seem to their advocates, they will create expectations that cannot be fulfilled and should not be embraced.

Another potential trap is the idea of municipal elections. If such elections generated a radical leadership and silenced the moderates, their real effect on the possibility of bringing about improvements in the lives of the people could be destructive. Nor would it be wise for the U.S. to advocate such elections without securing in advance some understanding with the Government of Israel, lest a public divergence on this matter further poison the atmosphere for political progress. It seems that even those in Israel who advocate municipal elections do not believe that the matter should be raised until Israel's own elections (scheduled for November) are complete.

The Saudis are too often forgiven for their failure to provide the necessary support for Jordan and Egypt. The Amman Summit demonstrates that, when the Saudis swing their weight, solidarity among the moderates can isolate the radicals. The Saudis may have their own leadership problems now but, they can transcend Arab summit resolutions; make statements to give Jordan courage; lead the Arab moderates away from some procedural preconditions; and contribute financially to economic development programs. Renewed Saudi financial support for radicalism in such forms as the "Uprising Fund" does not help.

The Soviet problem is all too obvious. Without diplomatic relations and Jewish emigration and an end to anti-Israel votes in the United Nations, the Soviets cannot claim to be for peace. We need to go back to them for concrete answers to the questions Murphy posed to Polyakov. The Soviets are capable of getting these problems off the table now; Syria does not have a veto. Half measures are okay, but not sufficient.

Finally, in pursuing all of this, an overriding objective should be to keep alive the hope of peace through interim measures, without creating unmeetable expectations that a quick solution is at hand. The important thing is to get a process going.

With warmest regards.

Sincerely,

Thomas A. Dine

מס' 40-4
ד"ר יצחק שמיר

February, 1988

Prime Minister Yitzhak Shamir, Meir Bar-Rav-Hay, Chairman 5th World Assembly and this assembly of Jewish War Veterans who have gathered here in Jerusalem:

On behalf of "Living Flame", a small group of gentiles dedicated to the support of our local Jewish Community and eretz Israel, to whom we have pledged allegiance and devotion, and also on behalf of all of your friends in Canada, I bring you greetings and sincere felicitations, heartfelt congratulations from our government.

Each of the following letters corroborates our nation's support and friendship and asserts that Canada celebrates with you. We extend our good wishes, respect in this your nation's fortieth year.

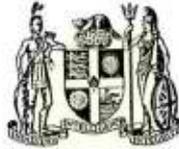
It is my personal belief that Canada recognizes Israel's position in the Middle East, but unfortunately many of our population have only a blemished perception of its role in eastern affairs, its politics, its religious affiliations and its culture. This is unquestionably due to the press, television and popular journalism. Canada has received a biased estimation of your country, and thus its citizen's opinions are perhaps somewhat fettered by our media's misleading representation.

Clearly, the remedy to this must be education: Our nation indeed, all nations must be made aware of the truth, must see an unbiased, unspeculative, objective examination of the actual state of affairs. It is my hope that we (Living Flame) may contribute to such a revelation through our active participation and most especially, through the strength of our collective voice each time we return from Israel full of new experiences fresh impressions and newly collated, unbiased insights.

Let me end by reassuring you that there are many like us, groups both political, cultural and spiritual in nature, who believe in you and hope and work for a genuine Shalom: Israel has achieved much since 1948 and it is good and fitting that we now celebrate its Fourtieth Anniversary; let us hope and pray that before fifty years have followed Israel's Independence that a true tranquility and stability shall be realized for all nations in the Middle East, for this must naturally follow a concerted promotion of education, understanding and cooperation, mutual respect, trust, compassion and concern for one's fellow human beings. It is in this direction that our efforts and, undoubtedly, yours are extended, and it is our greatest wish that you are reassured, regardless of what may appear overwhelming opposition and conflict which literally and figuratively surrounds you, of one incontrovertible truth: "Israel you are not alone!"

Doreen Maddeaux

Doreen Maddeaux of Living Flame
43 Copping Road
Scarborough, Ontario, Canada
M1G 3J7

The City of Toronto
Arthur C. Eggleton
Mayor

GREETINGS

YITZAK SHAMIR

PRIME MINISTER OF ISRAEL

On behalf of the people and the Council of the City of Toronto, it is a pleasure to extend greetings to you, Prime Minister Shamir, and the people of Israel on the occasion of the 40th Anniversary of Israel's independence.

I am especially pleased that this message is being presented to you by the members of the Living Flame, whose fine work in strengthening the ties of friendship between Canada and Israel has been much acclaimed. Visits such as this are a meaningful way of increasing understanding and promoting international goodwill.

Toronto is a city of exciting cultural diversity where people of different backgrounds live and work together in harmony. The strengths of this diversity enrich our society and are an integral part of Toronto's heritage.

I thank you for the hospitality which you are extending to the members of the Living Flame, and hope that you will enjoy their music. I look forward to welcoming to Toronto similar groups from Israel in the future.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Arthur C. Eggleton', written in a cursive style.

ROOM 674
Confederation Building
House of Commons
Ottawa, Ontario
K1A 0A6
(613) 995-9372

HOUSE OF COMMONS
CHAMBRE DES COMMUNES
CANADA

CONSTITUENCY OFFICE
3495 Lawrence Avenue East
Suite 216
Scarborough, Ontario
M1H 1B3
(416) 439-9552

Bob Hicks, M.P.
Scarborough East

SCARBOROUGH
January 15, 1988

Mr. Meir Bar-Ras-Hay
Chairman, 5th World Assembly
Jewish War Veterans

Dear Mr. Bar-Ras-Hay:

In my capacity as Member of Parliament for the Canadian electoral district of Scarborough East (Toronto), it is indeed an honour to extend my best wishes and sincere congratulations on the occasion of the 40th Anniversary of Israeli independence.

The United Nations resolution which acknowledged the formal creation of the independent nation-state of Israel marked the dawning of a new era, one ripe with promise and excitement not only for Israel but also for the young and as yet untested United Nations.

Guided by the concept of a new, inter-dependent international community, Canada was counted as one of the 33 countries which voted in favour of Israeli statehood.

As you gather together in Jerusalem to mark this significant occasion, and as War Veterans to commemorate your contribution to the cause of freedom, may your assembly stand as an example of the success and national spirit which perseverance, dedication and vision may engender.

I wish your delegates a safe and rewarding journey.

With kind regards,

Sincerely,

Bob Hicks, M.P.
Scarborough East

ED FULTON, M.P.P.
Scarborough East

CONSTITUENCY OFFICE
255 Morningside Ave., Suite 309
Scarborough, Ontario M1E 3E6
416/281-2787

February 18, 1988.

Mr. Nelson Maddeaux,
43 Copping Road,
Scarborough, Ontario
M1G 3J7

Dear Mr. Maddeaux:

I am sure that you and the members of the "Living Flame", together with the Jewish War Veterans are looking forward to your trip to Israel to meet Prime Minister Itzek Schamir on the occasion of the 40th anniversary of the establishment of the state of Israel.

This is indeed a memorable event - and one which I am sure will be well marked by Ontarians as well. May I at this time congratulate the Living Flame members for their many contributions towards promoting love and support for the State of Israel.

I trust that your trip is memorable.

Yours sincerely,

A handwritten signature in cursive script that reads "Ed Fulton".

Ed Fulton,
M.P.P. Scarborough East

The Premier
of Ontario

Le Premier ministre
de l'Ontario

Legislative Building
Queen's Park
Toronto, Ontario
M7A 1A1

Hôtel du gouvernement
Queen's Park
Toronto (Ontario)
M7A 1A1

February 10, 1988

Dear Mr. Maddeaux:

I have recently learned that you will be travelling to Israel at the end of February to help celebrate the 40th Anniversary of the establishment of the State of Israel.

The anniversary of this important event is one that will be marked by many people in Ontario. I am pleased that you have had an opportunity to visit Israel at this time, and would like to offer best wishes for a memorable trip.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'David Peterson'.

David Peterson

Mr. Nelson Maddeaux
43 Copping Road
Scarborough, Ontario
M1C 3J7

THE CORPORATION OF THE
CITY OF ST. CATHARINES
ONTARIO

JOSEPH L. McCAFFERY
MAYOR

BOX 3012
POSTAL CODE L2R 7C2

BY HAND

January 28th, 1988

The Right Honourable Yitzhak Shamir,
Prime Minister of Israel.

Dear Mr. Minister:

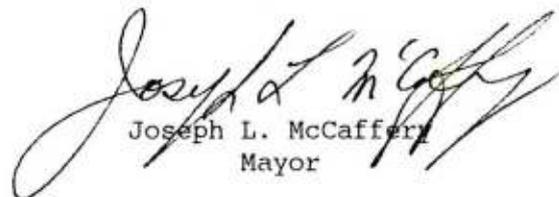
I am very pleased indeed to have the opportunity, which Mrs. Mona O'Halloran's visit to Israel gives me, to convey my personal greetings to you and to all the people of Israel on the important occasion of the Fortieth anniversary of Israel.

Perhaps you are aware that we have many citizens of Israeli origin residing in St. Catharines, who, like so many of our new Canadians, are making an outstanding contribution to the growth and development of our area. We are especially mindful of such things these days because we are currently enjoying the twentieth anniversary of the formation of the Folk Arts Council of St. Catharines, and in so doing, we are endeavouring to emphasize the role which so many persons have played in our success.

I have asked Mona O'Halloran to convey to you a small memento of St. Catharines which I trust you will accept not only as symbol of the involvement which so many people from Israel have in our community but, also, as a token of the goodwill extended to the people of Israel by the citizens of St. Catharines.

Please accept our heartiest congratulations and best wishes on the occasion of Israel's Fortieth anniversary.

Yours very truly,

Joseph L. McCaffery
Mayor

Enclosure

HOUSE OF COMMONS
CHAMBRE DES COMMUNES
OTTAWA, CANADA
K1A 0A6

WILLIAM C. ATTEWELL, M.P.
DON VALLEY EAST

OTTAWA 613-992-2689
TORONTO 416-493-1994

February 9, 1988

Prime Minister Yitzhak Shamir
3 Kaplan Street
Hakiryia, Jerusalem
Israel, 91919

Dear Prime Minister Shamir:

I am delighted to convey my warmest greetings and sincere best wishes to you and the people of Israel on the occasion of the 40th Anniversary of the establishment of the State of Israel.

A group of Jewish War Veterans from the Toronto, Ontario area are leaving for Israel on February 27, 1988 to take part in the Anniversary celebrations. I hope you have a chance to meet these veterans.

My wife Sandy and I met you in January 1985 when we visited Israel for ten days as part of the Canada-Israel Parliamentary Friendship Group. We have fond memories of our extensive trip through many parts of Israel.

I remember the warm reception you afforded us and look forward to seeing you again someday.

Sincerely,

William C. Attewell, M.P.
Don Valley East

WCA/nb

OFFICE OF THE MAYOR

CITY OF NORTH YORK

Canada's 4th Largest City

MEL LASTMAN

MAYOR

5100 YONGE STREET, NORTH YORK, ONTARIO M2N 5V7 (416) 224-6157

FEBRUARY 25, 1988

A MESSAGE FROM MAYOR LASTMAN

TO THE 5TH WORLD ASSEMBLY
OF JEWISH WAR VETERANS IN ISRAEL:

ON BEHALF OF THE CITIZENS AND COUNCIL OF OUR GREAT CITY OF NORTH YORK, I WOULD LIKE TO CONVEY GREETINGS AND WELL WISHES TO YOU ON THE OCCASION OF THE 40TH ANNIVERSARY OF ISRAEL'S INDEPENDENCE.

OUR THRIVING JEWISH COMMUNITY APPRECIATES THE SIGNIFICANCE OF THIS DATE AND WILL BE CELEBRATING WITH ISRAEL IN SPIRIT.

CONGRATULATIONS TO ALL OF YOU WHO FOUGHT TO WIN AN INDEPENDENT STATE FOR JEWISH PEOPLE THROUGHOUT THE WORLD. THE VALUE OF YOUR EFFORTS TO FREE OUR HOMELAND WILL NEVER BE FORGOTTEN.

PLEASE ACCEPT MY WARMEST PERSONAL REGARDS.

CORDIALLY,

MEL LASTMAN
MAYOR

THE CORPORATION OF THE CITY OF YORK

2700 Eglinton Avenue West, City of York, Ontario M6M 1V1 (416) 394-2700

MAYOR
ALAN TONKS, M.A., M.Ed.

January 28, 1988

CONTROLLERS
FERGY BROWN, Phm.B.
PHILIP WHITE, Phm.B.

ALDERMEN
BEN NOBLEMAN
Ward 1

The Right Honourable Prime Minister Shamir
State of Israel

TONY MANDARANO
Ward 2

TONY RIZZO
Ward 3

NICOLÓ FORTUNATO
Ward 4

CHRIS TONKS
Ward 5

BOB McLEAN
Ward 6

GARY BLOOR
Ward 7

On behalf of the City of York I would like to extend congratulations to Israel on the occasion of the 40th Anniversary Celebrations. This is a time to rejoice on the significant progress made in the past towards peace and a time to step forward with a sense of pride, hope and confidence for an era of better understanding and tranquility throughout Israel and the Middle East.

BILL SAUNDERCOOK, B.A., B.Ed.
Ward 8

In our municipality we have a very active Jewish community which has close ties with Israel and I join with them in extending best wishes to you during this memorable and historic Anniversary.

Yours truly,

A handwritten signature in cursive script that reads "Alan Tonks".

Alan Tonks
Mayor
City of York

BC/nb

Corporation of the
Borough of East York

Office of the Mayor
550 Mortimer Avenue
Toronto, Ontario, Canada M4J 2H2
Telephone (416) 461-9451

David J. Johnson
Mayor

Message From The Mayor

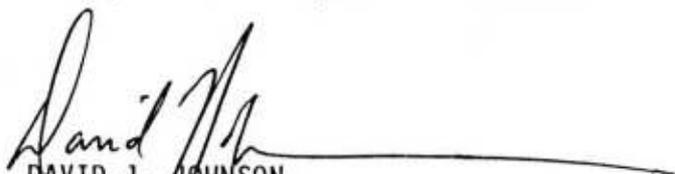
January 22, 1988

Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel

I take this opportunity, on behalf of the Council of the Borough of East York, to extend greetings to you and to the State of Israel.

The Jewish War Veterans in Canada, together with The Living Flame from the City of Scarborough, East York's neighbouring municipality, are visiting Israel to participate in a major celebration. The 40th Anniversary of Israel's independence gives great reason for celebration.

I extend congratulations to the people of Israel and I wish you much personal and political success.

DAVID J. JOHNSON,
Mayor.

Canada's Only Borough

Gus Harris
Mayor

150 Borough Drive
Scarborough, Ontario
Canada M1P 4N7

Tel: (416) 296-7222

February 1988

His Excellency Yitzchak Shamir,
Prime Minister of Israel,
3 Kaplan Street,
Kiryat,
Ben-Gurion,
JERUSALEM, 91919.

Dear Mr. Prime Minister:

As Mayor of the City of Scarborough, I am pleased to have this opportunity to extend greetings and congratulations to you and your citizens on the 40th Anniversary of Israel's Independence.

This letter is being delivered to you by Mr. Maddeaux, a resident of Scarborough who is part of the group "Living Flame" an organization of Jewish War Veterans who are in Israel to attend special celebrations in connection with the Independence.

I know the visitors from this City will enjoy their stay in Israel and I appreciate this opportunity of conveying warmest greetings and best wishes to you.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Gus Harris".

Gus Harris
MAYOR

Minister
of Veterans Affairs

Ministre des Affaires
des anciens combattants

February 16, 1988

Mr. Meir Shalit
Chairman,
Israeli-Jewish War Veterans League

Dear Mr. Shalit:

Please pass on my very warmest wishes to all members of your League as you celebrate this special anniversary.

Those of us who served in the Canadian Armed Forces in the Second World War had a great admiration for our comrades of the Jewish faith. Brave, resourceful and determined, they were a perpetual source of inspiration.

Since the end of the war, Canada has been fortunate to have become the home of Jewish veterans from other Armed Forces, other campaigns.

Irrespective of where we fought in the past, today as veterans we have much in common. We have seen first-hand the human tragedy of war and the pain that can last a lifetime. I join with Jewish veterans in the hope that the next 40 years will allow Israel the luxury of peace.

With kindest regards.

Yours sincerely,

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'George Hees'.

George Hees

HOUSE OF COMMONS
CHAMBRE DES COMMUNES
OTTAWA, CANADA
K1A 0A6

W. PAUL MCCROSSAN, M.P.
YORK-SCARBOROUGH

OTTAWA (613) 995-4432
TORONTO (416) 299-8649

Scarborough, Ontario
February 23, 1988

Dear Prime Minister Sharmir,

I am delighted to convey my warmest greetings and sincere best wishes to you and the people of Israel on the occasion of the 40th anniversary of the State of Israel.

A group of my constituents will be travelling to Israel on February 27th to participate in the celebrations, and I hope they will have the opportunity to meet you.

Once, again my sincere best wishes.

Yours sincerely,

W. Paul McCrossan, M.P.

Mike Dietsch, M.P.P.
St. Catharines-Brock

February 20, 1988

Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel

On behalf of the Province of Ontario and the riding of St. Catharines-Brock, I would like to extend my best wishes to you and your citizens as you celebrate the fortieth anniversary of Israel becoming a nation.

Your forefathers came to your country seeking refuge and through hard work and determination have built Israel into one of the most advanced countries in the Middle East. Your ancestors envisaged a strong and independent nation, and in 1948 this dream came true.

I wish you and generations to come peace and prosperity.

Yours very truly

A handwritten signature in black ink that reads "Mike Dietsch".

Mike Dietsch, M.P.P.
St. Catharines-Brock

HOUSE OF COMMONS
CHAMBRE DES COMMUNES
OTTAWA, CANADA
K1A 0A6

JOE REID, M.P.
ST. CATHARINES
ROOM 345
WEST BLOCK
OTTAWA, K1A 0A6
(613) 995-1013

ST. CATHARINES CONSTITUENCY OFFICE
43 CHURCH, SUITE 606
ST. CATHARINES, ONTARIO
L2R 7E1
(416) 684-2211

February 25th, 1988

Mr. Yitzhak Shamir,
Prime Minister of Israel,
Tel Aviv, Israel

Dear Prime Minister:

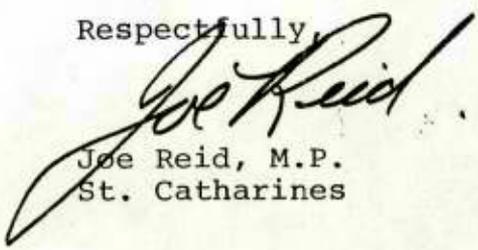
This is to introduce to you active and community minded residents of St. Catharines, in the Province of Ontario, Canada.

Others in the City of St. Catharines have sponsored the development of a garden area in Jerusalem.

Mrs. O'Halloran brings to you, and through you, to the people of Israel, the greetings and best wishes of our people.

The experiences of her tour of Israel will be retold many times upon her return to Canada and we do appreciate the hospitality showed to her.

Respectfully,

Joe Reid, M.P.
St. Catharines

ירושלים, 10 בפברואר 1988

בהתאם לדו"ח המעודכן האחרון של השירות לחינוך יהודי בצפון-אמריקה בע"מ, הקשור עם מועצת הפדרציות היהודיות, התמונה הכוללת של החינוך היהודי ב-1986 היא כלהלך:

1. בכל ארה"ב ישנם 900,000 ילדים יהודיים בגיל תלמידי בית-ספר, מגן-ילדים (החל מגיל 3) ועד סיום מבחני הבגרות (גילים 18 - 17).
2. מתוך אלה, 527,000 (כמעט 60%) אינם מקבלים חינוך יהודי כלשהו במשך ימי חייהם.
3. 373,000 (היינו 40%) רשומים בבית-ספר יהודי מסוג זה או אחר.
4. מתוך אלה הנזכרים בפיסקה 3, 268,000 (30% מסך כל הילדים) לומדים בבית-ספר "משלים", היינו בית-ספר של יום ראשון או בית-ספר של אחר-הצהריים (מיום אחד עד חמישה ימים בשבוע).
5. 105,000 ילדים יהודיים אמריקניים בגיל תלמידי בית-ספר (11% מסך כל הילדים כאמור) לומדים בבתי-ספר יהודיים יומיים.
6. הרוב המכריע של התלמידים בבתי-הספר "המשלימים" לומדים שם עד גיל בר-מצוה או בת-מצוה וגיל "קונפורמציה" רפורמית (גיל 15). לאחר-מכן מסתיים חינוכם היהודי.
7. הרוב המכריע של התלמידים הלומדים בבתי-ספר יהודיים יומיים גומרים את לימודיהם בגיל בר-מצוה. הירידה במספר התלמידים מתחילה מוקדם יותר מאשר בבתי-הספר המשלימים משום שרוב בתי-הספר היומיים הם או אורתודוקסיים או מסורתיים ואין להם טקס נוסף על "קונפורמציה" רפורמית.

3 מ/ה/ה

20

C O N F I D E N T I A L

February 3, 1988

RE: Breakfast Meeting with Dr. Henry Kissinger

Dear Friend:

I attended a private "off-the-record" breakfast meeting with Henry Kissinger early this week to discuss the current situation in the Mideast and I believe you will find of interest the following report on the discussion that took place.

In sum, as I will amplify below, Dr. Kissinger conveyed three major points, as follows:

1. Now is not the time for Jewish community leaders to publicly attack Israel or its policies with respect to the Palestinians;
2. Israel should bar the media from entry into the territories involved in the present demonstrations, accept the short-term criticism of the world press for such conduct, and put down the insurrection as quickly as possible -- overwhelmingly, brutally and rapidly;
3. The proposed International Peace Conference, as presently conceived by Foreign Minister Peres, may lead to a "disaster" for Israel.

I now will elucidate somewhat on the development by Dr. Kissinger of these points.

He started out by making it clear that he wants to be perceived by the public as an American leader and not as a representative of the Jewish community, but that we should realize that he would never participate in anything that would negatively affect the security of Israel, especially in light of what happened to his own family during the Holocaust.

He recalled visiting his very close friend, former Ambassador Argov, in the Hadassah Hospital two years ago. The latter's present physical condition is a real tragedy and highlights the results of the terrorism that is taking place in the Mideast. Walking out of the hospital, he noted that he almost could touch the Jordan River and that Jericho was a mere one-half hour's ride away. The scene underscored to him the reasoning underlying the

sensitivity of Israel to the issue of control of the territories beyond the Green Line. The real tragedy facing Israel is obvious: it cannot give up all of the territories and end up like Czechoslovakia at the beginning of World War II; yet it cannot maintain dominion over all of the Arabs that are located in the territories.

Focusing on the situation in the last few weeks in Israel, Kissinger appropriately noted that Israel's public relations were horrible. In his opinion, it made two major mistakes. First, it did not throw all of the media out of the relevant territories. Second, it announced that it would "beat" the participants in the violence (and not shoot them). Israel may have felt that that approach was more humanitarian, but they overlooked the fact that when you "beat" someone it means you already have control of that person and can no longer claim self-defense.

Kissinger repeatedly emphasized that, under no circumstances, should Israel make any concessions during the present insurrection. If one learns anything from the history of revolutions, such as the Russian or French Revolution, it is that concessions during an insurrection merely accelerate the revolution rather than hastening its end. Therefore, what is critical at this time is to put down the insurrection as quickly as possible. It was at that point that Kissinger added that he "really thinks that Jewish leaders should not yell at Israel now and make them even more paranoid." We must close ranks and not let the enemy utilize quotations from Jewish leaders as evidence to support their position about Israel in general.

Kissinger then turned to the International Peace Conference which has been proposed by Foreign Minister Peres. He said that he was fully apprised of all the procedural conditions that Peres has placed on the Conference and the respective roles of the parties involved, but he still feels Peres overlooked one major problem. What is going to happen during the second week of the Conference? All the deals that Peres has made with the various prospective participants in the Conference reflect, in his opinion, naivete and are a bit childish. After all is said and done, Israel does not have a government at present that could formulate a substantive policy for the proposed Conference and, on the other side of the coin, there is no Arab leader that is able to make peace right now. Israel must always be aware of the fact that the American government is not against the return by Israel to the 1967 borders (except for, possibly, Jerusalem). In his opinion, the State Department has never given up on the Rogers Plan.

Kissinger recently had a conversation with Assistant Secretary of State, Richard Murphy, in which the latter explained to him in excruciating detail all the procedural protections for the beginning of the Conference. He noted, however, that no one was focusing on what happens in the course of the Conference itself. He feels that if the United States and Israel do not have any prearranged agreement as to what positions will be taken at the Conference itself, it may lead to a disaster. It is totally naive to believe that the five permanent members of the United Nations will come to the Conference and be prevented from taking substantive positions. For example, assuming that after the opening there will be subcommittees for bilateral negotiations, there is no question that they will come to an

immediate deadlock. After all, can King Hussein really agree to give up an territory to Israel? What happens then? According to the Peres formula, Israel will have the right to say that nobody could talk from that point on. That simply cannot be done. For that matter, the idea of Israel just walking out of the Conference and mooting the whole thing is ridiculous.

Kissinger noted that other than Israel, there is no state attending the Conference that does not favor return by Israel to the 1967 borders and, in his opinion, Israel could not survive that type of withdrawal.

In general, Kissinger feels that the issue of a Peace Treaty is overblown. It is not the be all and end all of peace in the Mideast. Mutual recognition did not stop Iran and Iraq from its war; nor has it stopped India and Pakistan from continuing to fight with each other.

Focusing on the Conference itself, Kissinger said that there is no question in his mind that China will adamantly support an extreme Arab position. This is necessary to outdo the Russian romancing of the Arabs. Syria, in his opinion, must also take a radical position on the Palestinian claim, so that it will not end up being isolated on the Golan Heights issue. Israel, on the other hand, can never give up the Golan. He recalls having a discussion with the Russian Ambassador in which the latter delineated to Kissinger the distinction between bilateral issues which will be dealt with at the International Peace Conference directly between Israel and the individual Arab nation involved and multilateral issues which will be dealt with by all of the participants at the International Conference. The Russian Ambassador then went on to offer examples on multilateral issues. He said that, of course, Jerusalem is a multilateral issue. In addition, the establishment of borders for Israel is also a multilateral issue -- especially since they will eventually be guaranteed by the international community.

Returning to the current situation in Israel, he repeated his prior point that the insurrection must be quelled immediately, and the first step should be to throw out television, a la South Africa. To be sure, there will be international criticism of the step, but it will dissipate in short order. As he put it "there are no awards for losing with moderation."

He feels that international guarantees are not worth a damn. They can only be used to stop Israel from appropriately defending itself from terrorist activities; they are no help against guerrilla infiltration.

In terms of an ultimate solution to the issue, Kissinger feels that Israel should negotiate with America and work out a unified position, if at all possible, and then unilaterally announce that it was prepared to transfer control of Gaza to Jordan -- not Egypt; he does not want Egyptian troops on Israel's borders. Moreover, he feels that Egypt would allow the PLO to take over the Gaza and he is confident that King Hussein of Jordan would never allow the PLO to take similar control.

As noted above, he does not believe that Israel should retain all the territory that it took from the 1967 war. Consequently, at the same time Israel is making its unilateral announcement on Gaza, Israel should announce

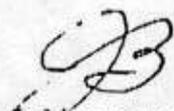
KAYE, SCHOLER, FIERMAN, HAYS & HANDLER

- 4 -

the specific territories within Judea or Samaria that it is willing to relinquish, provided that there be no military forces situated there and that there be no PLO controlled government in that area.

The announcement would then conclude with an offer to have an international conference convened for purposes of implementing the proposal.

In the give-and-take of the subsequent discussion at the meeting, it became clear that Kissinger is not that confident that such a unilateral declaration would get very far and, of course, one of the fears that immediately comes to mind is that such a declaration would be interpreted as the initial position of Israel and subject to negotiation downwards at the conference itself.

Julius Berman

JB/slc

C O N F I D E N T I A L

February 3, 1988

RE: Breakfast Meeting with Dr. Henry Kissinger

Dear Friends:

I attended a private "off-the-record" breakfast meeting with Henry Kissinger early this week to discuss the current situation in the Mideast and I believe you will find of interest the following report on the discussion that took place.

In sum, as I will amplify below, Dr. Kissinger conveyed three major points, as follows:

1. Now is not the time for Jewish community leaders to publicly attack Israel or its policies with respect to the Palestinians;

2. Israel should bar the media from entry into the territories involved in the present demonstrations, accept the short-term criticism of the world press for such conduct, and put down the insurrection as quickly as possible -- overwhelmingly, brutally and rapidly;

3. The proposed International Peace Conference, as presently conceived by Foreign Minister Peres, may lead to a "disaster" for Israel.

I now will elucidate somewhat on the development by Dr. Kissinger of these points.

He started out by making it clear that he wants to be perceived by the public as an American leader and not as a representative of the Jewish community, but that we should realize that he would never participate in anything that would negatively affect the security of Israel, especially in light of what happened to his own family during the Holocaust.

He recalled visiting his very close friend, -former Ambassador Aronov, in the Hadassah Hospital two years ago. The latter's present physical condition is a real tragedy and highlights the results of the terrorism that is taking place in the Mideast. Walking out of the hospital, he noted that he almost could touch the Jordan River and that Jericho was a mere one-half hour's ride away. The scene underscored to him the reasoning underlying the

sensitivity of Israel to the issue of control of the territories beyond the Green Line. The real tragedy facing Israel is obvious; it cannot give up all of the territories and end up like Czechoslovakia at the beginning of World War II, yet it cannot maintain dominion over all of the Arabs that are located in the territories.

Focusing on the situation in the last few weeks in Israel, Kissinger appropriately noted that Israel's public relations were horrible. In his opinion, it made two major mistakes. First, it did not throw all of the media out of the relevant territories. Second, it announced that it would "beat" the participants in the violence (and not shoot them). Israel may have felt that that approach was more humanitarian, but they overlooked the fact that when you "beat" someone it means you already have control of that person and can no longer claim self-defense.

Kissinger repeatedly emphasized that, under no circumstances, should Israel make any concessions during the present insurrection. If one learns anything from the history of revolutions, such as the Russian or French Revolution, it is that concessions during an insurrection merely accelerate the revolution rather than hastening its end. Therefore, what is critical at this time is to put down the insurrection as quickly as possible. It was at that point that Kissinger added that he "really thinks that Jewish leaders should not yell at Israel now and make them even more paranoid." We must close ranks and not let the enemy utilize quotations from Jewish leaders as evidence to support their position about Israel in general.

Kissinger then turned to the International Peace Conference which has been proposed by Foreign Minister Peres. He said that he was fully apprised of all the procedural conditions that Peres has placed on the Conference and the respective roles of the parties involved, but he still feels Peres overlooked one major problem. What is going to happen during the second week of the Conference? All the deals that Peres has made with the various prospective participants in the Conference reflect, in his opinion, naivete and are a bit childish. After all is said and done, Israel does not have a government at present that could formulate a substantive policy for the proposed Conference and, on the other side of the coin, there is no Arab leader that is able to make peace right now. Israel must always be aware of the fact that the American government is not against the return by Israel to the 1967 borders (except for, possibly, Jerusalem). In his opinion, the State Department has never given up on the Rogers Plan.

Kissinger recently had a conversation with Assistant Secretary of State, Richard Murphy, in which the latter explained to him in excruciating detail all the procedural protections for the beginning of the Conference. He noted, however, that no one was focusing on what happens in the course of the Conference itself. He feels that if the United States and Israel do not have any prearranged agreement as to what positions will be taken at the Conference itself, it may lead to a disaster. It is totally naive to believe that the five permanent members of the United Nations will come to the conference and be prevented from taking substantive positions. For example, assuming that after the opening there will be subcommittees for bilateral negotiations, there is no question that they will come to an

immediate deadlock. After all, can King Hussein really agree to give up an territory to Israel? What happens then? According to the Peres formula, Israel will have the right to say that nobody could talk from that point on. That simply cannot be done. For that matter, the idea of Israel just walking out of the Conference and mooting the whole thing is ridiculous.

Kissinger noted that other than Israel, there is no state attending the Conference that does not favor return by Israel to the 1967 borders and, in his opinion, Israel could not survive that type of withdrawal.

in general, Kissinger feels that the issue of a Peace Treaty is overblown. It is not the be all and end all of peace in the Mideast. Mutual recognition did not stop Iran and Iraq from its war; nor has it stopped India and Pakistan from continuing to fight with each other.

Focusing on the Conference itself, Kissinger said that there is no question in his mind that China will adamantly support an extreme Arab position. This is necessary to outdo the Russian romancing of the Arabs. Syria, in his opinion, must also take a radical position on the Palestinian claim, so that it will not end up being isolated on the Golan Heights issue. Israel, on the other hand, can never give up the Golan. He recalls having a discussion with the Russian Ambassador in which the latter delineated to Kissinger the distinction between bilateral issues which will be dealt with at the International Peace Conference directly between Israel and the individual Arab nation involved and multilateral issues which will be dealt with by all of the participants at the International Conference. The Russian Ambassador then went on to offer examples of multilateral issues. He said that, of course, Jerusalem is a multilateral issue. In addition, the establishment of borders for Israel is also a multilateral issue -- especially since they will eventually be guaranteed by the international community.

Returning to the current situation in Israel, he repeated his prior point that the insurrection must be quelled immediately, and the first step should be to throw out television, a la South Africa. To be sure, there will be international criticism of the step, but it will dissipate in short order. As he put it "there are no awards for losing with moderation."

He feels that international guarantees are not worth a damn. They can only be used to stop Israel from appropriately defending itself from terrorist activities; they are no help against guerrilla infiltration.

In terms of an ultimate solution to the issue, Kissinger feels that Israel should negotiate with America and work out a unified position, if at all possible, and then unilaterally announce that it was prepared to transfer control of Gaza to Jordan -- not Egypt; he does not want Egyptian troops on Israel's borders. Moreover, he feels that Egypt would allow the PLO to take over the Gaza and he is confident that ~~King Hussein of Jordan~~ would never allow the PLO to take similar control.

As noted above, he does not believe that Israel should retain all the territory that it took from the 1967 war. Consequently, at the same time Israel is making its unilateral announcement on Gaza, Israel should announce

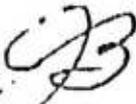
KAYE, SCHOLER, FIERMAN, HAYS & HANDLER

- 4 -

the specific territories within Judea or Samaria that it is willing to relinquish, provided that there be no military forces situated there and that there be no PLO controlled government in that area.

The announcement would then conclude with an offer to have an international conference convened for purposes of implementing the proposal.

In the give-and-take of the subsequent discussion at the meeting, it became clear that Kissinger is not that confident that such a unilateral declaration would get very far and, of course, one of the fears that immediately comes to mind is that such a declaration would be interpreted as the initial position of Israel and subject to negotiation downwards at the conference itself.

Julius Berman

JB/slc

Prepared by officers & staff

AIPAC'S TALKING POINTS

This is a difficult and complex situation that must be seen in its political and historical context.

1. The reality of the situation on the ground is far different from that presented in the western media:

a. incidents are not nearly as frequent or violent as they are portrayed.

b. media clearly plays a role in worsening violence.

2. Nevertheless, there seems to be a significant change in the area:

a. spontaneous, indigenous forces seem to be acting without real leadership and with minimal influence from the outside;

b. while the PLO did not seem to play much of a role in initiating the riots, they are clearly attempting to take advantage of and exacerbate the present situation. The PLO has embarked on a major propaganda effort utilizing its multifaceted organization to mobilize public opinion against Israel.

c. growing influence of radical fundamentalist groups. For the first time "martyrdom" and jihad are accepted and lauded tactics.

d. why now? - largely because of frustrations created by Palestinians' own leadership and the disappearance of the Palestinian issue from the recent Arab summit in Amman and the U.S.-Soviet summit in Washington. The recent "hang-glider attack" has emboldened radical Palestinians to challenge the IDF.

3. Israel's response and responsiveness:

a. consensus on the need to restore order in the territories.

1. The IDF is a defensive army whose policy was always to maintain an unobtrusive presence in the territories. It was, therefore, untrained and unprepared to deal with deal with the riot situations;

2. there has been a significant change in tactics that has gone unreported-- no live ammunition unless it is a life-threatening situation. Wide use of rubber bullets, tear gas, helmets, and shields instead. Better-trained troops to deal with the situation;

3. clear code of conduct and discipline for the troops: avoid bloodshed; humaneness; no death penalty. This policy was explained in moving terms by the Commander of the Central Command, Maj. Gen. Amram Mitzne. This is certainly a marked contrast to the response of other governments in similar situations (Egypt and Rafah; Great Britain in Northern Ireland, to cite just a few examples.)

4. need for greater understanding of the difficulty of the situation: in the clash of tanks with TV cameras, the cameras

always win; mobs with knives and stones can cause severe damage; how does a well-trained army deal with 12 year old stone-throwers and molotov cocktails?

5. while crude, the weapons used by the rioters are lethal. Ofra Moses and her five-year-old son were burned to death after a molotov cocktail struck their car. Ester Ochana, 20, was killed by a stone thrown by Palestinian rioters. In the last month, over 100 Jews have been wounded by rioters;

6. there is a need for a certain toughness in order to restore order -- already, there seems to be a perception of Israel's weakness among the Palestinians which only increases the violence; rioters know that Israeli soldiers are severely restricted in the measures they can employ;

7. deportations -- in the Israeli view, this is the most humane, effective way of lessening the tensions; deportations are far more limited than in the past and they are conducted under due process.

b. All of Israel's leaders seek peace and have repeatedly expressed the desire to enter into negotiations with any Arab state willing to talk. Just in the last month, both Peres and Shamir have called on King Hussein and local Palestinian leaders to negotiate.

c. long-term perspective

1. need to understand the history of the conflict - cannot be seen in a vacuum

a. Gaza

b. Judea-Samaria

c. refugee situation, whereby Arab world perpetuated the Palestinian's refugee status, refused to grant citizenship to Palestinians within their borders. Incidents of Arab rejection of attempts to improve the lot of the Palestinians.

2. Israel's quest for peace has been consistent and constant

a. attempts to sit down with Jordan from 1967 on

b. Camp David - Israel gave up oil, airfields, settlements, huge territory in exchange for peace.

c. post-Camp David -- series of unilateral steps:

* pull out of Lebanon

* Taba arbitration

* no new settlements

* all West Bank mayors are Arabs

* Israeli civil administration officials are being replaced by local Arabs

* quality of life projects

* consistent calls for negotiations with Jordan and for autonomy talks.

Israel's actions are in marked contrast to the inaction of Jordan.

U.S. Response

- a. public criticism and the lack of support at the UN worsen the conflict and embolden attacks on Israel and her citizens.
- b. the US Government has an important role to play in presenting true picture of situation and in lowering tensions - has not been very successful in playing that role
- c. "sightseeing" and grandstanding by diplomats and elected officials from the U.S. and elsewhere only exacerbate and incite rioters.
- d. USG must stay engaged in the peace process. Camp David provided a viable framework for solving the Palestinian issue. Unfortunately, Palestinians are admitting it only now, five years too late. Lack of negotiating partner is still the central issue. US must pressure Jordan and Egypt to become involved.

The American Jewish Community's Opinion on
Issues of Israeli Concern

By
Julius Berman*

Since the end of the Second World War, the American Jewish Community has participated in all areas of Jewish concern, whether in the United States, in Israel or in other parts of the world. After suffering through the decimation of our people during the War and the resultant feelings of guilt flowing from insufficient activity on our part, we have been particularly concerned and voluble with respect to the safety and security of our brethren abroad and, accordingly, have formulated -- and, to a significant degree, implemented -- our strongly held views on that subject. And that involvement has, in turn, strengthened the bonds that unite Jews throughout the world.

There has, of course, been a singular exception to this volubility of opinion. In developing what might be denominated the "foreign policy" of the American Jewish Community, we have traditionally deferred to the people living in the State of Israel when dealing with "gut issues" involving the existence and security of that State. American Jews have had a clear consensus that positions on those issues should be formulated by the Israelis -- the people on the firing line whose lives are directly affected.

* Past Chairman, Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations ("Presidents' Conference").

To be sure, even in such an area, we have, through our various organizations and primarily through the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations ("Presidents' Conference"), maintained direct lines of communication with the Israeli leadership through which we have been able to inform them of our concerns and maintain a constant dialogue with them. I can personally testify, as I'm sure my predecessors and successors as Chairman of the Presidents' Conference can, that when these expressions of our concern are directed to Israeli Government leadership through appropriate channels, they have been welcomed, and a meaningful dialogue has ensued.

Two recent events indicate the beginning of a divergence from this traditional deference. During his last visit to the United States, the Israeli Foreign Minister, Shimon Peres, urged the organized American Jewish Community to publicly voice an opinion with respect to his dispute with Prime Minister Shamir as to whether Israel should participate in a proposed international peace conference dealing with the Middle East. Immediately prior thereto, the American Jewish Congress announced publicly -- through the front page of the New York Times, among other media -- that it endorsed the international conference route to resolving the Arab-Israel dispute.

This, I believe, marks a dangerous retreat from a sound policy. Although continued wooden obeisance to a past policy merely because it is in place is not necessarily wise, I believe that for a variety of reasons the case has not been made for this departure from our general practice.

There is a strong consensus throughout the organized American Jewish Community -- honed through the crucible of experience -- that the support for Israel in Congress and the Administration results in large part from the perception of a united, organized Jewish Community standing virtually as one behind the policies of the Israeli Government. No doubt, America's posture with respect to Israel is at bottom dependent upon calculations of American national interest. Yet, the desire to accommodate the position of a united American Jewry has always, and we trust, will always play a powerful role in shaping American governmental thinking.

Moreover, as noted above, the equity of our traditional policy is plain. The safety and security of those living in Israel is directly affected by the policies at issue. It stands to reason, then, that those who will be taking the ultimate risks should have the right to determine the policies that may place them in such jeopardy.

The wisdom of this policy is equally clear. Conflicting signals from American Jews might give legitimacy to positions that may be adopted by the American Government that may not at all be acceptable to the ultimate decisionmakers, the Israeli electorate.

The above thoughts may be crystallized with a bit of personal history. Immediately following the announcement by President Reagan on September 1, 1982 of a new Mideast Peace Initiative which would have foisted on Israel a PLO-Jordan federation in Judea and Samaria, Secretary of State Shultz met, at his request, with the leadership of

the American Jewish Community for our reaction. We arranged to meet among ourselves first to discuss the matter. At that meeting we agreed -- doves and hawks alike -- that it was crucial to our future effect upon American policy that we present to the Secretary a united position which we then went on to hammer out. Everyone understood the negative consequences that would inevitably flow from a divided opinion at a meeting with the Secretary. We agreed that whatever influence the American Jewish Community might have in the formulation of American policy vis-a-vis the Mideast would be totally eliminated if the meeting reflected divided opinions. And the fact is that, for whatever reason, our meeting with Secretary Shultz was followed by the effective neutralization of the Reagan initiative.

Viewed in this light, both the actions of the American Jewish Congress and the efforts by Foreign Minister Peres were unfortunate. Both have stated that the division and deadlock within Israel over the international peace conference issue justified and, indeed, required our taking public positions. But it is precisely because espousal of a public position by "outsiders" at a time of indecision may cause a result that would not otherwise be arrived at that they are ill-advised.

Another very unfortunate by-product of this open debate is the erroneous implication that the reason for lack of progress in the Mideast peace efforts is Israel's failure to agree to an international peace conference. The overwhelming public emphasis on this issue threatens to overshadow the true impediment to the peace process -- the

- 5 -

refusal of the Arab states to follow Egypt's lead, recognize Israel and enter into bilateral negotiations leading to a long overdue peace treaty.

מ-1988 ינואר - ינואר 1988

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

מוגבל

יב"ב בשבט תשמ"ח
31 בינו' 1988
175

אל : מר משה יגור, הקונס"ל, ניו-יורק

מאת: היועץ לעניני התפוצות

הנדון : הביקורת היהודית על ישראל

קראתי ניתוחך "המהומות בשטחים ומעמדנו בארה"ב" (נר/0572 מ-25 דנא) שכנראה נכתב לפני התבטאותם הבוטה של אלכס שינדלר, א.מ. רוזנטאל ופירסום מכתב 4 האינטלקטואלים ב"ניו-יורק טיימס". מבלי להתיימר בהבנת התגובה של כמה מנהיגים יהודיים לעומקה, אני סבור שהיא נובעת יותר מהחשש לעורם ולתדמיתם מאשר לגורל השלום ועתידה של מדינת ישראל. אלי וויזל בטא זאת בשעתו בניתוחו על השואה במילים
TOO MANY WERE SILENT.

ואני, הולך צעד נוסף ואומר שאנו כבר נמצאים, אולי, בהתהוותו של מפנה יסודי ביחסי הגולה וישראל - מפנה שאינו מושפע כ"כ ע"י ארוע זה או אחר (לבנון, פולארד, מיהו יהודי ועתה ענין השטחים) - שהוא תולדה של ההתרחקות והניכור היהודי מישראל כחלק מתהליך היסטורי על רקע הפערים התרבותיים, הלשוניים, הבלתי מסורת וריחוק גיאוגרפי. הטמיעה היהודית מחלישה תחושת הרגישות והסולידריות היהודית וגורמת לרבים מבני אחינו להגיב בחריפות העולה לפעמים אף על זו של כאלה שאינם יהודים ושאין להם A CHIP ON THEIR SHOULDER.

לפני מספר שנים התפרסם בארה"ב ספר שזכה לתהודה רבה פרו עטו של סופר לא-יהודי: THE ABANDONMENT OF THE JEWS. נדמה לי שצריך לשלב בהסברתנו ליהודים האזהרה מפני תהליך אפשרי של THE ABANDONMENT OF ISRAEL, משום שעתה, כמו לפני 45 שנה, בולטים סימנים של הקרבת אינטרסים מתוך פחד או אי נוחות. המגמה עדיין מוגבלת אך סכנתה רבה בעיקר אם תתפשטנה גירסאות בנוסח של הנרי זיגמן ודומיו.

אלה הן מחשבות שצריכות, כמובן, ליבון ובירור מעמיק יותר.

בברכה,

גדעון תדמור

העתק: ס/מנכ"ל צפ"א
מנהל מצפ"א
גב' קולט אביטל, אמית"ק
מנהל הסברה
הקונס"ל, שיקגו
הקונס"ל, לוס-אנג'לס
הציר, וושינגטון
הקונס"ל סאו-פרנציסקו

6

CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

Contact: Richard Cohen Associates
(212) 758-6969

For Immediate Release

Morris B. Abram
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

51 NATIONAL JEWISH GROUPS JOIN
IN EXPRESSING 'UNITY AND IDENTIFICATION
WITH THE EMBATTLED NATION OF ISRAEL'

Fifty-one national Jewish organizations have joined a statement of "unity and identification with the embattled nation of Israel" that also welcomed American efforts "to move the peace process forward to a just and lasting peace."

The statement was released by the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations. Signed by all 42 constituent members of the Conference and nine other groups that have observer status with it, the statement voiced "regret (at) the loss of life, the casualties, the destruction of property and the breakdown of civic order in the territories following the recent violent disturbances."

The statement also noted that "for decades the Palestinian Arabs have been exploited and victimized by the Arab world," which "refused to integrate their Arab brethren into their societies" and "resisted Israel's efforts to improve the conditions that breed today's despair, frustration and hatred."

Noting that President Herzog and Prime Minister Shamir had given assurances that Israel's "policy of restraint" in dealing with violence in the territories continues, the statement said:

"We have expressed to them our concern regarding any departures in contradiction of this longstanding policy and practice. We trust that this policy will be uniformly implemented."

In expressing "unity and identification with the embattled nation of Israel, the statement said, "we believe we speak for the overwhelming majority of Jews across the country and around the world."

The full text of the statement, released by Morris B. Abram, chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, follows:

"We have issued this statement to express the consensus of the major American Jewish organizations associated with the Conference of Presidents, whose names appear below. We believe this statement is essential to an understanding of the events taking place in the Israeli-administered territories, and to the position of the American Jewish community on those events.

"1. The security of Israel is a prime concern to Jews everywhere.

"2. In its legitimate efforts to oppose terrorism and violence, Israel has a long history of restraint. For good reason, the world holds Israel, and Israel holds itself, to a high standard. We regret the loss of life, the casualties, the destruction of property and the breakdown of civic order in the territories following the recent violent disturbances.

"3. We have received assurances from the President and the Prime Minister of Israel that the policy of restraint continues. We have expressed to them our concern regarding any departures in contradiction of this long-standing policy and practice. We trust that this policy will be uniformly implemented.

"4. For decades, the Palestinian Arabs have been exploited and victimized by the Arab world. Except for Egypt, the Arab states have refused to come to the peace table to negotiate a settlement with Israel. They have refused to integrate their Arab brethren into their societies. And they have resisted Israel's efforts to improve the conditions that breed today's despair, frustration and hatred. The PLO continues its policy of terrorism aimed at destroying Israel.

"5. We reiterate our admiration and support for the people of Israel, for their commitment to democracy, freedom and Jewish values, for their courageous efforts to receive and resettle Jews from every corner of the world, and for the sacrifices they have made and are prepared to make in the cause of peace. We believe we speak for the overwhelming majority of Jews across the country and around the world in this expression of unity and identification with the embattled nation of Israel. We welcome the efforts of the United States, with Israel and others, to move the peace process forward to a just and lasting peace."

The statement was signed by the following constituent member organizations of the Conference of Presidents and those with observer status:

American Israeli Public Affairs Committee
American Gathering/Federation of Jewish Holocaust Survivors
*American Jewish Committee
American Jewish Congress
*American Sephardi Federation
American Zionist Federation
American Zionist Youth Foundation

AMIT Women
 Anti-Defamation League of B'nai B'rith
 Association of Reform Zionists of America
 B'nai B'rith
 B'nai B'rith Women
 Bnai Zion
 Central Conference of American Rabbis
 *Council of Jewish Federations
 Emunah Women of America
 Federation of Reconstructionist Congregations
 Hadassah
 Herut Zionists of America
 Jewish Institute for National Security Affairs
 Jewish Labor Committee
 Jewish National Fund
 Jewish War Veterans of USA
 JWB
 Labor Zionist Alliance
 Na'amat USA
 National Committee for Labor Israel
 National Conference on Soviet Jewry
 National Council of Jewish Women
 National Council of Young Israel
 National Federation of Temple Sisterhoods
 National Jewish Community Relations Advisory Council
 *Poalei Agudath Israel
 Rabbinical Assembly
 Rabbinical Council of America
 Religious Zionists of America
 *Synagogue Council of America
 Union of American Hebrew Congregations
 Union of Councils for Soviet Jews
 Union of Orthodox Jewish Congregations of America
 *United Israel Appeal
 *United Jewish Appeal - National
 United Synagogue of America
 Women's American ORT
 *Women's International Zionist Organization
 Women's League for Conservative Judaism
 Women's League for Israel
 Workmen's Circle
 *World Jewish Congress
 World Zionist Organization/American Section
 Zionist Organization of America

*Observer organization

2/8/88

#####

Nonviolence Is the Way

To the Editor:

When reading an Anthony Lewis column on the subject of Israel, one expects a one-sided, passionate polemic ignoring the 40-year refusal by warring Arabs (except Egypt) to come to the peace table, their heartless decision to keep their fellow Arabs fenced in refugee camps, the murder of Jewish children, Israeli Olympic athletes and diplomats, and also of Arabs who are disposed to negotiate an end to this tragic conflict.

Mr. Lewis outdid himself Dec. 27, when he invoked my name six times. Though I had read to him Dec. 23 the full text of my statements, by picking, cutting and omitting, he distorted my responses to recent Arab violence to suggest that I think the entire issue is one of "law and order."

However, Mr. Lewis knew that on Dec. 21, I had stated that the violence was "dangerous and disfiguring to people who have no alternative but to find a way to coexist in peace." I went on to say: "there must emerge — and be protected against Arab extremists — a representative group of Palestinians who believe in nonviolence and who are prepared to accept Israel's continuing invitation to negotiate. Responsible Arab leaders, especially King Hussein, should act promptly with the Government of Israel so that the peaceful pattern of day-to-day life may be restored and a beginning made, at long last, in the task of finding a just and lasting solution to the problems of the area."

The recent troubles erupted in the Gaza Strip, which Israel unwillingly occupied after Egypt abandoned the territory. Until there is a settlement, Israel is bound under international law to maintain order for the sake of the population and to protect itself (and Jordan) from the Palestine Liberation Organization, which the United States officially declared as recently as last month to be a terrorist organization.

Not for a moment have I doubted that the people of Gaza have grievances. Who wouldn't? They are denied entrance to other Arab states, they are used as political fodder against Israel, which gathered far greater numbers of Jews driven from Arab lands. The Arab condition and resentment is the tinder for the disorder the P.L.O. and Islamic fundamentalists exploit. But Israeli security forces would be unique in the world if they did not defend themselves.

I have stated that unquestionably some Israeli soldiers under siege have used excessive force. This happens, alas, in our own country. However, these instances must not be portrayed, as Mr. Lewis attempts, as Israeli policy. General Mordecai of the Israeli southern command, quickly instituted disciplinary action in appropriate cases — scarcely a tradition in the P.L.O., where indiscriminate violence is policy.

I hope I shall always be, as Mr. Lewis described, "a man sensitive to those deprived of basic rights." And he is correct that I have "fought racism" in this country. However, I never knew Martin Luther King Jr. to toss a rock or to heave a Molotov cocktail at 18-year-old recruits or to urge others to do so and flee to maim others on another day. And the civil rights movement was always ready to negotiate its grievances.

All Israeli parties and American Jews do "understand how urgent it is to end this occupation," as Mr. Lewis argues. But please furnish a name and address of an Arab leader (such as Anwar el-Sadat) who is willing to negotiate and who accepts the reality of Israel.

MORRIS B. ABRAM
Chairman, Conference of Presidents
of Major American
Jewish Organizations
New York, Dec. 29, 1987

ABROAD AT HOME

Anthony Lewis

**Time
For
Truth**

BOSTON

American supporters of Israel have made a crucial difference to the Jewish state's safety and development. They have reason to be proud of their effectiveness. But the time has come for them to recognize that they do not serve Israel's real interest if they rise automatically to the defense of everything the Israeli Government does.

The protests by Palestinians in Gaza and the West Bank, and Israel's harsh measures to suppress them, are the urgent occasion for reflection. The events have in fact troubled a good many supporters of Israel. Some prominent American Jews have voiced their concern.

But most of the leaders of the big Jewish organizations, the ones with political clout, have lined up behind official Israeli policy, not even criticizing the use of live ammunition against demonstrators. After the Israeli ambassador spoke to the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations its chairman, Morris B. Abram, issued a statement saying in part:

"The continuing series of riots and acts of violence in the West Bank, Gaza and parts of Israel have been planned, instigated and incited by Palestinian terrorist groups led by the Palestine Liberation Organization and Moslem fundamentalist groups. . . . In the face of this continuing series of provocations Israel has sought to react with restraint."

I read that statement with particular surprise and regret because I knew Morris Abram, in another context, as a man sensitive to those deprived of

**Ending the
occupation
is a
necessity
for Israel.**

basic rights. As a lawyer in Atlanta, decades ago, he fought racism and the dilution of urban voting power.

In the old American South, the white power structure always maintained that "its Negroes" were contented until "outside agitators" stirred them up. Mr. Abram would have laughed at that. He knew that people who were denied rights and who were kept in line by force did not need outsiders to make them feel resentful.

The Palestinians in Gaza live in circumstances of crowding and misery, without political rights, serving as a pool of cheap labor. Israel's Sowell, as the Israeli writer Amos Elon has said. Yet Mr. Abram says it took outside "terrorists" to incite them.

The Reagan Administration, which has been reluctant to disagree with Israel about anything, finally was driven to criticize the handling of the protests in the occupied territories. It deplored Israel's "harsh security measures and excessive use of live ammunition."

That brought complaints from the leaders of the major Jewish organizations. Mr. Abram and two dozen of his colleagues went to the State Department and objected, as he put it, to the "equation between those who have responsibility under international law, namely Israel, to maintain law and order, and those who were trying to uproot law and order."

When South African troops use live ammunition to suppress and kill protesting blacks, would Morris Abram and the others object to criticism of the troops? Of course not. They would see that much more is involved than "law and order." They would see the fundamental political cause of the tension.

It is the occupation of territories inhabited largely by Palestinians that underlies the trouble in those territories. Most American Jewish leaders really understand that. The American Jewish Congress warned in September that violence might result from "Israeli rule of a resentful Arab population."

But when it comes to ending the occupation, few of the important American Jewish leaders are ready to press Israel. Instead they find excuses for the divided Israeli Government, and they attack any U.S. politician who dares to differ with Israel.

They do not seem to understand how urgent it is to end the occupation — not as a favor to Palestinians but as a necessity for Israel. As a White House spokesman put it, the continuing occupation exacts "a toll on the 1.5 million Palestinians in the territories and on Israel itself."

Those leaders might think about a small recent news item. Fifty Israeli teen-agers who were about to be drafted said they would refuse to serve in Gaza or the West Bank. They are like the young white men who in growing numbers are refusing to serve in the South African Army.

Negotiating a way out of the West Bank and Gaza is hard. But there are ways to begin: Stop building Jewish settlements in the territories. Start talking to the known Palestinian leaders on the ground, the elected mayors removed from office by Israel — including the moderate Mayor of Gaza, Raghid al-Shawa. Make clear you know that more is involved than law and order. The alternative is disaster.

Conference of Presidents Of Major American Jewish Organizations

(212) 752-1616 • 515 Park Avenue, New York, New York 10022 • Cable Address: COJOGRA

Statement by Morris B. Abram, Chairman of the Conference of
Presidents of Major American Jewish Organizations --
January 27, 1988

I have received a note from Prime Minister Shamir that I want to share with you. But I want to begin by restating a few, simple principles:

First, that Israel has a right to exist as a nation, in peace with its neighbors.

Second, that Israel has the right and the responsibility to protect the security of its people and the integrity of its institutions.

Third, that in the context of violence and disruption aimed to intimidate, to terrorize and to undermine the foundations of a democratic society, Israel must restore order as the precondition to any redress of grievances.

The use of force is sometimes indispensable to restore order. We must also distinguish between those who are causing the violence and those who are seeking to stop it. The violence is real; the weapons that are being used by the Palentinians are Molotov cocktails, rocks, crowbars and knives. The targets are often small isolated groups of Israeli soldiers who are the victims of hit-and-run attacks intended to maim and to kill.

Israel has a long history of restraint in the use of force. For good reason, the world holds Israel, and Israel holds itself, to a high standard.

With regard to the issue of beatings in the occupied territories, I can state today that Israel does not have a policy of indiscriminate beatings. Such a policy would be wrong and inconsistent with Israel's historic policy and practice. Let me read to you the following message I received yesterday from the Prime Minister of Israel, Yitzhak Shamir:

I would like to clarify for you our position as to the government's policy. I was asked this morning on Israeli television regarding our policy on beatings to counter demonstrations. I responded and reiterate to you that we have not and will not adopt any such policy. The use of indiscriminate beatings or any kind of excessive force by our security people or soldiers is not permitted. The use of force is sanctioned only for the purpose of breaking up violent demonstrations, for self-defense and for those resisting arrest. Similarly, deportation is not a government policy except for extreme cases when it is used selectively and only in accordance with the law.

This having been said, I would like to point out that in every country, including our own, police officers are equipped with weapons including billy clubs to maintain order and to protect the lives and property of local residents against mob rule.

When there are riots, when police are attacked by stones and gasoline bombs, when normal traffic is disrupted by burning tires or roadblocks, can the responsible authorities stand idly by? Must they not respond so that the normal life

of home and school and work can resume? This is the purpose of Israel's efforts to restore normalcy to Gaza and the West Bank. And under international law, Israel has the unequivocal responsibility to maintain order.

These "disturbances" are not just incidents of domestic unrest. In our view, the riots in the West Bank and Gaza are nothing less than a new form of warfare against Israel. Three major wars launched by the Arab states in 1948, 1967 and 1973 failed to destroy Israel. Forty years of Arab terrorism failed to bring down Israel. Now the tactic is urban guerrilla warfare. It makes for exciting pictures on the TV screen. But the television camera focuses on images, not underlying reality. TV offers drama, not understanding. The image of a Palestinian youth throwing a stone at an armed Israeli soldier makes for a dramatic and shocking picture, but it does not explain the rights or wrongs of the situation, nor why the stone is being thrown in the first place.

I do not doubt that the Palestinian Arabs are frustrated. But it is crucial to bear in mind that they -- the Palestinians -- are being used, and have been used for 40 years as pawns by their Arab brethren. They have been abandoned and betrayed by the Arab nations with whom they share a common tradition, language, religion and culture. In November 1947 the UN Palestine Partition Plan offered the

Palestinians an Arab state on part of what had been the British Mandate of Palestine. The Jewish community was offered a state on less than one-fifth of that area. The Jews accepted and Israel was born. The Arab states refused and launched a war to destroy the nascent Jewish state.

In the ensuing 40 years, the Arab states (except for Egypt) have continued to refuse negotiations with Israel. After the Six Day War, which was a combined attack on Israel by Syria, Egypt and Jordan, Israel offered to return all of the territories it had captured in repelling the Arab aggression exchange for a peace settlement. The Arab states met the offer with contempt and issued their three "no's -- no negotiation, no recognition, no peace with Israel."

The sole exception to this policy has been Egypt. When President Sadat flew to Jerusalem 10 years ago, he began a process that led to the Camp David talks and a peace treaty, under which Israel returned every square mile of Egyptian territory. But no other Arab leader has demonstrated Sadat's courage; none has been willing to come to the table and negotiate a settlement that would lead to a resolution of the Palestinian Arab problem.

Only recently, when Secretary of State Shultz was in the Middle East, he invited both Israel and Jordan to come to Washington during the Reagan-Gorbachev summit, to begin direct peace talks that would have the blessing of both the

United States and the Soviet Union. Prime Minister Shamir accepted; King Hussein refused, and another opportunity to move toward peace was lost.

As long ago as 1949, Israel offered to repatriate 100,000 Palestinian Arabs who had fled into Jordan or pay compensation to those who did not wish to return; the offer was dismissed with contempt. Over the years Israel has contributed more money to the United Nations Relief and Works Agency (UNRWA), which operates the refugee camps in Gaza and West Bank, than Saudi Arabia, which is bathed in oil revenues.

Israel is the only country that has tried to do something for the people in the camps. In 1971 and again in 1981, Israel unilaterally built permanent housing for Arab refugees in Gaza in which 60,000 former inhabitants of camps now live. Every November the United Nations General Assembly passes a resolution under Arab sponsorship calling upon Israel to return these people to the camps.

Those Arab states, in fact, do not believe that it's in their interest to improve these deplorable conditions. The Palestinian Arabs, despite the vast resources of the Arab world, were never resettled and never absorbed by any of the 20 sovereign Arab states. In 1970 and 1971 King Hussein forcibly expelled thousands of Palestinians resulting in countless deaths -- yet there was no outcry in the media

nor condemnation of Jordan in the UN. Today, the Palestinian Arabs are in their third generation of homelessness, their condition cynically exploited as a constant reminder of alleged Jewish responsibility for Arab suffering; the camps they live in have been turned into breeding grounds for hatred and terrorism.

And yet, it is Israel that is confronted by the obscene comparison to South Africa, one that is utterly without basis.

The ideology of apartheid is based on an assumption of the racial inferiority of black people. Would a racist Israel have brought 12,000 black Jews from Ethiopia to its shores and spent hundreds of millions of dollars to absorb and integrate them? South Africa bars any news reports of protests or demonstrations. Israel is a journalist's dream. Israeli Arabs have full voting rights, are represented in the Knesset, attend Israeli universities and are members of Israel's labor federation. The Israeli Consul in Atlanta, Georgia -- my home state -- is an Arab. Can any fair-minded person compare the status of Arabs in Israel with the condition of Blacks in South Africa?

We live in troubled and troubling times. As Jews who love Israel, who see our destiny as one, who are proud of the friendship and alliance of Israel and America -- an alliance based on shared democratic values and shared strategic

interests -- we have faith in the essential decency of the leaders and the people of Israel. This love of Israel and identification with it transcends party and personality. It explains why we hold Israel to such high standards, and why we are sometimes quick to criticize her. But beneath our criticism is our faith in the great hope that is represented by Israel.

Of course Israel makes mistakes, just as America does. Sometimes the actions it takes vary from the central core of values for which Israel stands. Israel's glory lies in the fact that it is a democracy, and thus it has a

correcting mechanism to restore it to the proper path. This moral gyroscope is at the heart of its greatness as a nation. When news of Sabra and Shatilla broke, a fifth of the population marched -- the equivalent of 45 million Americans -- and successfully demanded an investigation of charges that Israel might not have done enough to prevent Lebanese Christians from killing Palestinian Moslems. Can anyone here name another country that did or would undertake such a self-examination? In that spirit, I am delighted to have received Prime Minister Shamir's statement that I read to you a few moments ago.

The violence and regrettable loss of life resulting from the riots in Gaza and the West Bank are dangerous and disfiguring to people who have no alternative but to find a

way to coexist in peace. The first requirement is to reestablish order. Next there must emerge -- and be protected from Arab extremists -- a representative group of nonviolent Palestinians who are prepared to accept Israel's continuing invitation to negotiate. Responsible Arab leaders, and especially King Hussein, should act promptly together with the government of Israel so that a beginning is made, at long last, in the task of finding a just and lasting solution to the problems of the area.

Conference of Presidents Of Major American Jewish Organizations

(212) 752-1616 • 515 Park Avenue, New York, New York 10022 • Cable Address: COJOGRA

February 8, 1988

Editor
NEW YORK TIMES
229 West 43rd Street
New York, New York 10036

Dear Sir:

Would that I had one hundred columns a year in the NEW YORK TIMES, as does Anthony Lewis, who uses a considerable number of which to bash Israel, impugn leaders of the the American Jewish community and, in two recent sallies, attack me.

Most recently ("Time to Speak Truth", February 7, 1988), he criticizes a statement of mine as Chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, from which he quotes a description of the current disturbances as not "just incidents of domestic unrest" but "nothing less than a new form of warfare against Israel." Mr. Lewis leaves the matter there and paints me as one who is oblivious to the plight of the Palestinian refugees. He knows better from my pen and by the words I have spoken directly to him, from both of which he selectively extracts.

The very statement from which he quotes me calls for the restoration of order not, as he would have it, to bully the Palestinians but "as the precondition to any redress of grievances." In my statement, I set the current unrest in the context of 40 years of collective Arab hostility (with the exception of Egypt) towards Israel and callousness towards the needs of the Palestinians. I cite, as just one example of Arab manipulation of Palestinian suffering, the unbelievable resolution annually sponsored by the Arab membership of the United Nations General Assembly, calling on Israel to dislodge Gazans from the permanent housing which Israel has built for them and return them to refugee camps. And I say that the violence we see today is "dangerous and disfiguring to people who have no alternative but to find a way to coexist in peace."

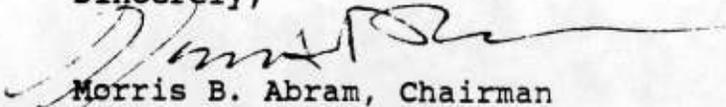
Mr. Lewis says it is "time to speak the truth." I have and I will.

For 40 years the Arab world has manipulated the Palestinians and scuttled all possible political solutions, hoping that what we see today would happen, that the Palestinian people would vent their understandable frustration on Israel, whose Jewish and democratic fabric makes it ill-suited to defend itself against domestic warfare. Yes, Mr. Lewis, warfare.

The day before Mr. Lewis's' latest column appeared, the NEW YORK TIMES printed an excerpt from a leaflet recently issued by the "P.L.O. - National Unified Leadership of the Uprising" ("From Palestinian Rage, New Leadership Rises," February 6, 1988). It said "Let the war of stones and flags and firebombs increase." The group issuing these orders and coordinating these riots, according to the TIMES, is a coalition of P.L.O. factions, Syrian-backed leftist groups and a group calling itself Islamic Holy War. From their inception, these disturbances have been violent -- characterized by rock hurling and incendiary bombing. They have never taken the form of civil disobedience. If there were a Palestinian Thoreau to be found anywhere, I would be the first to shake his hand.

Mr. Lewis's distortions do not serve the best interests of the Palestinians, whose grievances will fester so long as they and the Arab world refuse to recognize Israel and work towards a political solution. Nor do they serve concerned American Jews, whose sensitivity to Palestinian suffering and lucid perception of the total picture he consistently misrepresents as mindless jingoism. Nor do they enlighten the readership of the TIMES as to the concrete realities on the ground. His increasingly tiresome and self-righteous diatribes serve no one and do nobody any good.

Sincerely,

Morris B. Abram, Chairman
Conference of Presidents of Major
American Jewish Organizations

Time to Speak Truth

WHEN you see your best friend acting in a way that will ruin his life, do you pretend not to see? Do you insist to others that it is really not so bad as it looks? Do you tell yourself that it is his business, not yours?

Americans devoted to Israel should be asking themselves such questions as they contemplate what is happening in the West Bank and Gaza. For Israel is on a path of mortal danger, to its character and even its existence. Those who remain silent at such a moment are not true friends.

During the 20 years of occupation the Jewish community in the United States has been largely silent about Israel's policy. The explanation given was that Israelis were on the line, and outsiders should not tell them what to

Does a friend pretend not to see?

do. The theory sounds like a benevolent neutrality, but in practice it has been anything but neutral.

In that time American Jewish organizations have led the way in urging United States aid to Israel — without strings, without criticism. Israel is the largest U.S. aid recipient, now getting \$3 billion a year. And it gets generous private contributions from Americans.

The effect of all that aid has been to give powerful support, financial and political, to Israeli policy in the occupied territories: the policy that has amounted to creeping annexation. Israeli opponents of the policy were shorn of the argument that friends abroad really disagreed with it. Silence in America helped those in Israel who wanted to go on settling in the West Bank and Gaza, making it harder for Israel ever to leave.

In the current crisis many American Jews have been troubled, not only by immediate Israeli tactics in putting down Palestinian protests but by the longer-term implications of holding on to the occupied territories. Some have voiced their concerns, among them leaders of important Jewish organizations.

But others continue to avert their eyes. They say, for example, that the American press and television have been unfair in their portrayal of the Palestinian protests and Israeli response. But Israel's press has been just as blunt in reporting the in-

stances of beating randomly selected Palestinians. And the film on American television has been taken mostly by Israeli crews.

Another cause for concern is that some American Jewish leaders continue to deny the reality of the grievances felt by Palestinians in the West Bank and Gaza. For Jews to lack sympathetic understanding of a people denied control of their own lives seems to me especially sad.

The current chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, Morris B. Abram, issued a statement that spoke of the protests as designed "to terrorize and to undermine the foundations of a democratic society." He said the disturbances were "not just incidents of domestic unrest" but were "nothing less than a new form of warfare against Israel." He said Israel was just trying to "restore normalcy to Gaza and the West Bank."

Anyone who wants to know what "normalcy" meant for the Palestinians under occupation should read two extraordinary articles in the issues of *The New Yorker* dated Feb. 8 and Feb. 15. They are by an Israeli writer, David Grossman, who spent seven weeks in the West Bank last year, before the uprising. He wrote a book that was a best seller in Israel; the *New Yorker* pieces are taken from it.

What Mr. Grossman shows is a life of humiliation for the Palestinians — of petty bureaucratic harassment and nighttime raids and blown-up houses. And he shows the inevitable result: the buildup of frustration and hatred.

One of the Palestinians Mr. Grossman meets says to him: "Start thinking about us as your future neighbors. In the end, we will be the people with whom you have to live here. . . . It's not the Japanese with whom you will have to come to an agreement of peace and trust, right? . . . Even try — and I know that it is probably hard for you, right? — try, God forbid, to respect us."

American Jews should try, too. They should try to think of Palestinians as human beings, with the usual human desire for respect and the usual feelings of national pride, and they should speak out when they see the danger of Israel trying to control another nation.

The *Economist*, a conservative British magazine supportive of Israel, said some friends of Israel "pretend that if Israeli leaders gave their soldiers better training in riot control [and] . . . spoke less bluntly to foreign journalists, the familiar old Israel would smile forth again. These friends are wrong. If Israel is turning ugly, it is not because its army is inept but because it is a small Jewish nation which since 1967 has been sitting heavily on a small Palestinian nation." □

Call to Arms Demands Israel Defend Itself

By MORRIS B. ABRAM

War is a dirty business, and it often yields ugly dividends.

The Six-Day War left Israel in control of the West Bank and the Gaza Strip, territories that are predominantly inhabited by Arabs. Recently the resident Palestinians staged violent riots against the Israeli government. Israeli security forces responded to the attacks with restraint, using live ammunition only as a last resort in life-threatening situations. Still, a single death is tragic, and Israel's suppression of the violent demonstrations resulted in the deaths of more than 20 Arabs.

In response to the violence the American Jewish community has been criticized for its support to Israel, with newspapers lecturing that such backing cannot mean support for Israel's mistakes and abuses. Further, it has been noted that Israel's action in the occupied territories raises questions of both human rights and international law.

What is the status of Arabs in Israel? Thousands of Jordanians come over the border every day to work in Israel, and there is constant trade between the West Bank and the neighboring Arab states. Israel permits the Palestinians in the territories to hold peaceful public demonstrations. When was the last time that an Arab country permitted its resident Palestinians to stage peaceful anti-government protests?

There is, however, a big difference between a peaceful rally and a call to arms. Yasser Arafat, the "moderate" Palestinian leader, announced this week that the riots would continue "in waves" in order to force Israel to withdraw from the area. He also exhorted his followers "to fight and to wage the holy war until the

flag of Palestine is raised atop the mosques of Jerusalem, the capital of our independent state."

There has been much criticism of the deportation of nine Palestinians ordered by the Israeli government and now under review by Israeli courts. According to an Israeli military spokesman, most of them have long prison records for security offenses. Jamal Jabara, for example, allegedly participated in terrorist activities in the West Bank town of Kalkilya.

The legal bases for deportation are regulations that were introduced by the British in 1945. They were enforced by Jordan in both the West Bank and Gaza and are still applicable. Jordan has never hesitated to deport and expel members of its Palestinian community whom it considers undesirable. There was no outcry in the media or in the United Nations when King Hussein ousted the Palestine Liberation Organization after heavy fighting in 1970 and 1971.

The countries, including the United States, that have joined the U.N. Security Council in calling on Israel to drop its deportation proceedings cite the Fourth Geneva Convention of Aug. 12, 1949, as support for their stand. Indisputably, Israel's overriding obligation under the convention is to maintain order. The language of the convention prohibits deportations except when "the security of the population or imperative military reasons so demand."

Additionally, the relevant text—Article 49—refers to "mass forcible transfers as well as deportations." Experts in international law have said explicitly that the convention—which was drafted in the wake of the mass deportations, forced labor and exterminations during World War II—does not refer to individual expulsions.

Without question, deportations are more humane than capital punishment—a remedy that is permitted by the convention. Furthermore, anyone who is threatened with deportation by the Israeli military is entitled to three levels of review to protect fundamental due process.

Finally, it should be noted that the transfer of a Palestinian from the West Bank of the Jordan to its East Bank is not a deportation. Israel has not annexed the West Bank, and since Jordan still claims the land as its own, it cannot argue that its own citizens are being deported when they are merely being sent from one city to another.

The activities of the past month have not arisen in a vacuum. Since 1967 Israel has extended a continuing invitation to its Arab neighbors to negotiate for peace. The one Arab leader who was willing to step forward and negotiate with Israel, Anwar Sadat, forged a peace with Menachem Begin that has outlasted both of the tenures. Unfortunately, the Palestinians and other Arab leaders have refused to come to the peace table. Instead, they keep their fellow Arabs behind fences in refugee camps as they pursue a policy of non-recognition and non-negotiation toward Israel.

Israel must actively continue to seek peace, and dissident elements of Israeli society, Jewish and Arab, who would thwart such efforts by force must be held in check. But Israel cannot sit alone at a peace conference. While it waits for a representative group of Palestinians who believe in nonviolence and who are prepared to negotiate, it must defend itself.

Morris B. Abram is the chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations.

ידיעות לעתונות

11 (לע"מ עש"ת) רה"מ נפגש עם משלחת נשיאי ב"הכנסת המאוחדים
29.01.88.

(נמסר ע"י יועץ רה"מ לענייני תקשורת)

ירושלים, י' בשבט תשמ"ח, 29 בינואר 1988 (לע"מ עש"ת 6)

"אני שמח שארה"ב קיבלה בשמחה גדולה את רעיונותינו" אמר היום, יום ו', ראש הממשלה, מר יצחק שמיר, למשלחת נשיאי בוני הכנסת המאוחדים באמריקה, שקיבל בלשכתו.

מר שמיר הוסיף: "הבוקר אנו יותר אופטימיים משום שארה"ב ושולץ החליטו להיות מעורבים יותר בתהליך השלום". רה"מ אמר עוד, שלארה"ב יתרון גדול באיזור והיא נהנית מאמונת של ישראל והערבים כאחד, לכן היא יכולה לשמש גורם מטייע ומצמצם פערים. רה"מ הוסיף כי הוא חסיד גדול של מנ"מ ישיר אך ציין כי לעיתים יש צורך בעזרתו של גורם יזידותי. רה"מ הביע תקווה כי נתגבר על הקשיים הפנימיים ותהליך השלום יתקדם.

לע"מ עש"ת (דף מס' 5)

אא/בא 13:40

תתת

0#

מממ

.88.01.29 (Communicated by the prime minister's media adviser)

Prime Minister Yitzhak Shamir told a delegation of presidents of the United Synagogues of America in his office today (Friday), 29.1.88, that he is pleased that the U.S. has gladly accepted Israel's ideas.

Mr. Shamir added that today Israel is more optimistic because the U.S., and particularly Secretary of State George Shultz, has decided to become more involved in the peace process. The prime minister also said that the U.S. has a great advantage in the region and enjoys the trust of both Israel and the Arabs, and it therefore can assist in reducing gaps. He added that he supports direct negotiations, even though occasionally the need exists for the assistance of a friendly third party. Mr. Shamir expressed the hope that internal difficulties will be overcome and that the peace process will be advanced.

YY/rr

1415 hours

18069

* תאריך : ג'שנת 5708 - מחלקת הקשר

* דף 1 מחון 1

* עותק 3 מחון 16

נכנס

סודי ביותר

**

**

**

**

* חוזט: 1,18069

* אל:המשרד

* מ-:רוש,נר:594,תא:270188,זח:1900,זח:מ,מ,טג:סב

* נד:פ

* סודי ביותר/מידוי

* אל:מנכ"ל מדיני

* מנכ"ל ראה"מ

* ראו נא מכתבו של תום זיך לצ'רלי היל, בעקבות פגישתם

* בשבוע שעבר.

* הערת קשר רוש:-

* המכתב עצמו המכיל 4 עמודים והמהווה חלק ממברק זה

* נשלח בפקס ועמודיו ממוספרים 2 עד 5 של נר 594. אנא

* צרפו.

* ערן.==

* תפ: שהח,רהמ,מנכל,בירן,מצנא

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE
500 NORTH CAPITOL STREET, N.W. • SUITE 300 • WASHINGTON, D.C. 20001 • (202) 638-2256

Personal & Private

Thomas A. Dine
Executive Director

594

January 22, 1988

2/5

Mr. Charles Hill
Executive Assistant
to the Secretary of State
The Department of State
Washington, D.C. 20520

Dear Charlie:

I took to heart your recent invitation to share some ideas with you about the severe situation in Gaza and the territories. Subsequent to our meeting on Monday, I have been consulting with our community's leadership, insiders in the various presidential campaigns, and friends in the foreign policy community. There is an obvious consensus on the need to find a political solution between Israel and the Palestinians, but also a recognition that the "blame" for the impasse until now is not with any one party. (Most people, I may add, know that the origins of this problem were inherited by the Israelis.) There is certainly more than enough blame to spread around.

It is obvious that all of the parties need to reassess their static positions in light of the upheaval that has taken place and the "new dynamic" that has been created among the Palestinians. It is obvious too, that the United States, as the one superpower to whom all look for leadership, is key to finding a way to move the process toward a solution along. Beyond this, here are the parameters I see and some ideas in each case.

Israel faces an explosive situation in an election year with a deeply divided polity. Indeed, fissures increase within the NUG and within Labour and Likud themselves as the crisis continues. The current situation has jolted many of Israel's top leadership. However, the debate over resolving Israel's future direction is taking place in circumstances whereby voices of moderation in both major parties are weakened. Suggestions of unilateral autonomy, territorial compromise, and negotiations with Palestinians are heard -- but faintly. As I reported to you, each U.S. criticism of Israel is interpreted by politicians, among other things, in the context of their particular perspective, not in terms of the substance. I would submit, therefore, little constructive purpose will be served by additional public displays of irritation out of Washington. Israeli confidence in the United States is a prerequisite for progress.

All leaders I have consulted believe that disagreements should be conducted in the context of a relationship between friends and allies, not adversaries. Of course, the President and the Secretary are viewed that way. (A related point to this that I made in Israel was your best friends in Washington need supporting material to work with, not negative.) I believe, particularly in times of trouble, it is essential to state and restate the fundamentals of the bilateral relationship. lest frictions be

misunderstood or even exploited by adversaries with agendas of their own. Also, Labour needs to know that the U.S. shares its concern to reinvigorate the peace process. Likud needs to know that we are doing what we can to get Egypt and Jordan to end their boycott of Shamir. There is merit in the idea that the U.S. should spell out a vision of how to reconcile the positions of the parties -- provided that there is consultation with Israel first, not sprung as a surprise as in 1982.

594

3/5

King Hussein has taken refuge in a position that may find him safety within the Arab world, but falls substantially short of what will be necessary if real negotiations are to proceed. His unwillingness to go further than the Syrians and the Soviets, not to mention the PLO, on both process and substance, effectively gives a veto to the parties least interested in the realistic progress. Gently, the United States, perhaps through Mubarak, must hold the King's feet to the fire, not letting him sit on the fence merely saying, "I told you so." Some specific near-term ideas:

- (1) active participation in quality of life and economic development measures with political content, including an emphasis on the younger generation;
- (2) a willingness to explore interim measures to do something material now to improve the situation for the Palestinians in direct or indirect negotiations. This could pave the way for negotiations later over final status issues. We need to deal now with substantive issues that are manageable.
- (3) - reconsideration of the mini-conference with two superpowers, Israel, Egypt, and a Jordanian/Palestinian delegation along the lines Shultz proposed and Shamir accepted but Hussein rejected in the Fall.
- (4) building up to, rather than demanding as the first step, a full-scale international negotiation.

The most important thing is not the specifics, but getting the King re-engaged. The oprisings are ultimately a threat to the Hashemite rule of Jordan as they are to Israeli rule over the territories.

Mubarak needs, once again, this coming week, to be reminded that fidelity to the Camp David accords is essential to strengthen those in Israel who favor taking additional risks for peace. So far, he appears to be relatively okay in this regard but, if in the future he should, under pressure from the Arab and Islamic radicals, move further from Israel, it would further weaken the peace process. It would also politically weaken those inclined to be peacemakers in Israel and stiffen America's pro-Israel community. But bilateral relations are not enough. As the one Arab country with a peace treaty with Israel, Egypt should and can be the bridge between Israel and Jordan and the Palestinians. Now that Egypt's position in the Arab world has been restored by the Persian Gulf war and legitimized by the Amman Summit, it is in a position to help make the idea of interim measures acceptable and implementable. A joint U.S.-Egyptian communique along these lines following the Mubarak visit would be a step in the right direction.

The Palestinian Arabs in the territories need to take advantage of the changed psychological climate over the last six weeks. As we discussed, their major gain has been: They did it themselves. But political self-confidence does not lead directly to political participation. Protest is not enough; it is also necessary to have a program and a vehicle through which political advances can be made. Perhaps the United States should publicly say to people in the territories and Gaza: "For too many years, you have allowed radical leaders outside the areas to speak for you. The PLO in Baghdad is not the answer. By counting on Arafat, you are wasting your voices on radical solutions that cannot be achieved. Now that you have the world's attention, designate leaders able to negotiate realistically, understanding that the era of polemics and maximalist demands is over." Palestinian Arabs also need to understand that time is not on their side, contrary to the myth that some of the more verbal ones are trying to sell. It is particularly important to engage a new leadership in real, pragmatic negotiations for interim arrangements -- a principle that both Labour and Likud support.

Along these lines, the United States should also sponsor -- and find international support for -- economic development measures in the territories, in such areas as housing and job creation. I have been told that some creative off-budget loan guarantee options have not been fully explored. It would be a mistake to concentrate only on long-term political measures and ignore the lives of the people as they have been ignored for so long.

Some may urge the Administration to take other steps in favor of the Palestinians, that may be counterproductive and retard rather than advance real movement toward a political solution. One such trap is the demand for a restatement of the U.S. position on the legitimate rights of the Palestinians, by people advocating the use of terms like "self-determination," "homeland," and "entity." As the talking points accompanying the President's 1982 initiative correctly stated, these terms in the particular context of the Middle East are taken to imply support for an independent Palestinian state, and this is a position the United States does not and should not support. Therefore, appealing as the idea of such new phrases may seem to their advocates, they will create expectations that cannot be fulfilled and should not be embraced.

Another potential trap is the idea of municipal elections. If such elections generated a radical leadership and silenced the moderates, their real effect on the possibility of bringing about improvements in the lives of the people could be destructive. Nor would it be wise for the U.S. to advocate such elections without securing in advance some understanding with the Government of Israel, lest a public divergence on this matter further poison the atmosphere for political progress. It seems that even those in Israel who advocate municipal elections do not believe that the matter should be raised until Israel's own elections (scheduled for November) are complete.

The Saudis are too often forgiven for their failure to provide the necessary support for Jordan and Egypt. The Amman Summit demonstrates that, when the Saudis swing their weight, solidarity among the moderates can isolate the radicals. The Saudis may have their own leadership problems now but, they can transcend Arab summit resolutions; make statements to give Jordan courage; lead the Arab moderates away from some procedural preconditions; and contribute financially to economic development programs. Renewed Saudi financial support for radicalism in such forms as the "Uprising Fund" does not help.

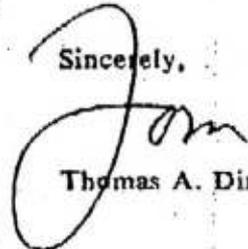
The Soviet problem is all too obvious. Without diplomatic relations and Jewish emigration and an end to anti-Israel votes in the United Nations, the Soviets cannot claim to be for peace. We need to go back to them for concrete answers to the questions Murphy posed to Polyakov. The Soviets are capable of getting these problems off the table now; Syria does not have a veto. Half measures are okay, but not sufficient.

5/5

Finally, in pursuing all of this, an overriding objective should be to keep alive the hope of peace through interim measures, without creating unmettable expectations that a quick solution is at hand. The important thing is to get a process going.

With warmest regards.

Sincerely,

Thomas A. Dine

הכרזת ברית
הכרזת ברית

(5)

שיחה טלפונית מרושינגטון בליל ה-26.1.88 -
תרגום מהחלטת מועצת הנגידים של בני-ברית העולמי

בני-ברית מכירים בכך שהסרוב ועקשנות הערבים הם המכשול היחיד
להשגת שלום במזרח התיכון.

בניגוד לביטויים הבלתי מאוזנים בעתונות ובמדיה, בני-ברית תומכים
במלואו במטרותיה של ממשלת ישראל ובצורה האנושית בהם מטופלים
הארועים ע"י ממשלת ישראל, בתנאים הקשים והפרובוקטיביים בהם היא
נאלצת לפעול.

תומכים ומעודדים את ממשלת ישראל בפעילותה להשגת הסכם שלום וקוראים
לעולם הערבי להענות לשאיפתה של ישראל במשך 40 שנה לשלום באזור.

January 13, 1988

To: All Political Action Network Chairmen

From: Shimon Erem, Chairman
George Spectre, Director

With the violence in Gaza and the West Bank showing no sign of abating, Israel is under heavy criticism and pressure from the world press and other quarters. One well-known television newsman recently stated that there is now no alternative to an independent Palestinian state.

We agree that the status quo is undesirable, but we would hope that there are a number of alternatives to a Palestinian state, a state which would immediately be dominated by the very people -- Yassir Arafat, Abu Nidal and all the rest -- who have so brutally tried to erase Jewish statehood. Nor should Israel be pressured into doing something precipitously which would jeopardize her security.

But who is Israel supposed to negotiate with? With the PLO, which is dedicated to her destruction? With Palestinian leaders on the West Bank? We know that everytime a West Bank leader comes forward, he is eliminated by the PLO. With King Hussein? The King refuses to take more than half steps. He is no Sadat.

There must be negotiations. The Palestinian problem must be resolved. But in order to do so, Israel needs someone to talk to. So far no one is willing to be on the other side of the negotiating table.

These are the kind of points we should be making with our local press -- newspapers, television and radio -- with our elected representatives, with our national leaders, and with non-Jewish organizations.

Our approach should reflect the statements BBI President Seymour Reich has made to the press, which is the correct line. Here is what he has said:

"Israel should not be panicked into hasty actions (that) ... will serve neither peace nor security." (The New York Times, 12/22/87)

"Israel's friends should hold a steady course, recognizing that violence, however regrettable, cannot be the basis for progress."
(The Washington Post, 12/23/87)

"People cannot talk under the pressure of Molotov cocktails." (The Jewish Week, New York, 12/25/87)

You should be asking B'nai B'rith members in your areas to set up meetings with editors, political leaders, leaders of non-Jewish organizations, and others who have an interest in this issue to explain Israel's side of the crisis.

Thank you for your help.

cc: District Presidents and Directors

Press bulletin

Jerusalem, 26 January 1988

#21 PRESIDENT HERZOG'S LETTER TO RABBI ALEXANDER SCHINDLER

.88.01.26 (Communicated in English by the president's office)

The following is the text of a letter sent yesterday, 25.1.88, by President Chaim Herzog to Rabbi Alexander M. Schindler of the Union of American Hebrew Congregations:

Jerusalem, 25 January, 1988

Rabbi Alexander M. Schindler
 President
 Union of American Hebrew Congregations
 838 Fifth Avenue
 New York, N.Y. 10021
 U.S.A.

Dear Alex,

Thank you for your cable dated 23rd January, 1988 in which you express your reservations about Israel's policy arising out of the unrest in the territories.

I appreciate and understand your concern. The instructions issued to our security forces have been clarified following the public discussion which they evoked. There certainly was no order to beat indiscriminately and if there were divergences and irregularities I am advised that steps have been taken to ensure that they do not recur. I trust and hope that the situation will stabilize and quiet down, and that the political debate on the issue of the peace process will resume.

The question that I must ask you is, what do you see as the alternative? Not one of our critics so far has come forward with such an alternative. Not one of them, indeed, can point to the solution of similar situations in other countries without resorting to force. I hate the idea of our boys using force against Arabs, and I speak as one who is only too aware of the fact that he is President of 17% of our citizens who are Arab and Druze. I write as one who has exercised all the authority available to him to defend the rights of our Arab population against a peripheral group which is the proponent of a hateful racist philosophy.

The immediate alternative facing us today, especially in the volatile atmosphere of the Middle East, is not between the current outbreaks on the one hand and sitting down to political negotiations on the other hand. The alternative facing us today, and, indeed, our neighbors such as Jordan and Egypt, is between suppressing these riots or allowing them to develop into a new Teheran or Beirut. The situation is fraught with danger, not only for us and for the bulk of the Arab population living with us, but for our neighbors in Jordan, Egypt and elsewhere. What is at stake at the moment, in my view, is whether or not the wave of Khomeinism, which threatens our area, will spread or not.

I do not deny for one moment that the issue of the administered territories in Judea, Samaria and Gaza is a major one. The different approaches to the peace process are the subject of political debate in Israeli society and will, doubtless, figure large in this year's elections. But we are viewing a situation which has been exacerbated by the sweep of fundamentalism backed, incidentally, by money from Saudia Arabia, which has made life intolerable for

.../2

Herzog/2

the ordinary Arab citizen in Gaza. Other countries in the area have reacted decisively to stem the onslaught of this fundamentalist wave. The world media seem to have accepted this as self evident. Thus I read in the press that when more than 2000 students demonstrated in favour of the Palestinians last week at the university in Fez, in Morocco, the security forces interfered, leaving in their wake two male students and one girl student dead and 80 wounded, half of them seriously wounded.

Incidentally, was this portrayed on television in the U.S.?

Again, a couple of months ago, according to the reports published here, some 30 Palestinians students demonstrated on the campus at Yarmouk University in Irbid, Jordan. The university was declared a military zone and the security forces intervened, leaving eight dead students in their wake. Was this shown on your television screens?

You are doubtless aware of the public steps taken by the Egyptian authorities to quell demonstrations mounted by fundamentalist fanatics.

In Israel there is a debate as to the political solution in the territories. But on one issue there is agreement, and that is that there can be no negotiations without the prerequisite of the restoration of law and order.

If you criticize our methods of achieving law and order, as many in Israel do, you should at least advise us what the alternative is. Should we resort to the methods used not so long ago in the U.S. on the campuses such as Kent State, or in Watts County, Newark, and other centers of racial or political unrest? Or should we resort to the methods used by the British Security and Police Forces in Northern Ireland, or during the racial rioting in London and other principal cities in Britain?

I believe that intellectual honesty requires that anybody who condemns us for what we are doing should suggest a proposal for alternative action.

You know as well as I do that so far the Arabs have turned down every proposal for compromise, including Mr. Begin's offer of autonomy, as agreed upon at Camp David. You know that we cannot negotiate with an organization which is unwilling to renounce terror and retract the paragraphs in its charter calling for the destruction of Israel and the expulsion of its population. You know as well as I do that despite the desire of many Palestinians to do so, not one of them has dared come forward to negotiate with Israel because of fear of assassination. You know as well as I do, as you point out, that most Arab countries have betrayed the Palestinians and have kept them in sordid refugee camps for 40 years, in order to use them as political pawns. After all, a few days' oil production in the Arab countries could solve the entire Palestinian refugee problem - at least from the physical and humanitarian aspects of the problem. The only country in the world that has rehoused, so far, 60,000 Arabs from the Gaza refugee camps in decent housing, has been Israel. And yet, annually, the entire world, as reflected in the U.N., including all Western countries with the opposition of Israel and the abstention of the U.S. and two or three more countries, calls for the return of the rehoused Arabs to the squalid camps. You know, as you so rightly point out, that every proposal by governments, international organizations and Israel itself, has been rejected for four decades.

You must surely be aware that against the background of developments in the Middle East, including a war in which a million people have been killed, a civil war which has destroyed Lebanon and an ongoing threat to the stability of every regime in the Middle East today, the issue is a far wider one than that of Israel's image. It affects the future of Israel and of its neighbours.

All that I have written is obviously without reference to the current debate in Israel on the political issues. If you were to follow the Israeli press and the political debates in the Knesset, you would be aware of a serious and constant consideration of the issues at stake and the peace process and a readiness to draw conclusions from possible mistakes.

The weight of public opinion in one way or another as expressed in the media, in the Knesset and on all public occasions, reflects the late Golda Meir's

Herzog/3

statement that she cannot forgive the Arabs for forcing our children to shoot at them. Unfortunately, the picture as reflected by the all too simplistic presentation on the television screens abroad, evades the issues.

After all, Jewish ethics and morals which you evoke are very clear as to one's duty to defend oneself when facing possible mortal danger.

I am sure that everything possible will be done by all responsible parties in Israel to ensure that the steps taken to preserve law and order are commensurate with the threat, and are legally and morally justifiable. I believe that we can rely on an alert Knesset and a vigilant press to ensure this. But let us at no stage ignore the basic issues at stake, even if some of your media tend at times to do so.

The interest, solidarity and intimate sense of involvement of American Jews and their organizations in Israel's problems and dilemmas are a priceless source of strength to our nation. It is in that spirit that I respond seriously and frankly to the serious and frank expression of your views.

Sincerely,

Chaim Herzog

---/MH
#0

20:30 Hours

(1)

מדינת ישראל
دولة اسرائيل
STATE OF ISRAEL

رئيس الدولة

THE PRESIDENT

הנשיא

Jerusalem, 25th January, 1988
104/LL

Rabbi Alexander M. Schindler
President
Union of American Hebrew Congregations
838 Fifth Avenue
New York, N.Y. 10021
U. S. A.

Dear Alex,

Thank you for your cable dated 23rd January, 1988 in which you express your reservations about Israel's policy arising out of the unrest in the territories.

I appreciate and understand your concern. The instructions issued to our security forces have been clarified following the public discussion which they evoked. There certainly was no order to beat indiscriminately and if there were divergences and irregularities I am advised that steps have been taken to ensure that they do not recur. I trust and hope that the situation will stabilise and quieten down and that the political debate on the issue of the peace process will resume.

The question that I must ask you is what do you see as the alternative? Not one of our critics so far has come forward with such an alternative. Not one of them, indeed, can point to the solution of similar situations in other countries without resorting to force. I hate the idea of our boys using force against Arabs and I speak as one who is only too aware of the fact that he is President of 17%

of our citizens who are Arab and Druze. I write as one who has exercised all the authority available to him to defend the rights of our Arab population against a peripheral group which is the proponent of a hateful racist philosophy.

The immediate alternative facing us today, especially in the volatile atmosphere of the Middle East, is not between the current outbreaks on the one hand and sitting down to political negotiations on the other hand. The alternative facing us today and, indeed, our neighbours such as Jordan and Egypt, is between suppressing these riots or allowing them to develop into a new Teheran or Beirut. The situation is fraught with danger, not only for us and for the bulk of the Arab population living with us, but for our neighbours in Jordan, Egypt and elsewhere. What is at stake at the moment, in my view, is whether or not the wave of Khomeinism, which threatens our area, will spread or not.

I do not deny for one moment that the issue of the administered territories in Judea, Samaria and Gaza is a major one. The different approaches to the peace process are the subject of political debate in Israeli society and will, doubtless, figure large in this year's elections. But we are viewing a situation which has been exacerbated by the sweep of fundamentalism backed, incidentally, by money from Saudi Arabia, which has made life intolerable for the ordinary Arab citizen in Gaza. Other countries in the area have reacted decisively to stem the onslaught of this fundamentalist wave. The world media seem to have accepted this as self evident. Thus I read in the press that when more than 2000 students demonstrated in favour of the Palestinians last week at the University in Fez, in Morocco, the security forces interfered, leaving in their wake two male students and one girl student dead and 80 wounded, half of them seriously wounded.

Incidentally, was this portrayed on Television in the U.S.?

Again, a couple of months ago, according to the reports published here, some 30 Palestinian students demonstrated on the campus at Yarmouk University in Irbid, Jordan. The University was declared a military zone and the security forces intervened, leaving 8 dead students in their wake. Was this shown on your Television screens?

You are doubtless aware of the public steps taken by the Egyptian authorities to quell demonstrations mounted by fundamentalist fanatics.

In Israel there is a debate as to the political solution in the territories. But on one issue there is agreement and that is that there can be no negotiations without the prerequisite of the restoration of law and order.

If you criticise our methods of achieving law and order, as many in Israel do, you should at least advise us what the alternative is. Should we resort to the methods used not so long ago in the U.S. on the campuses such as Kent State, or in Watts County, Newark and other centers of racial or political unrest? Or should we resort to the methods used by the British Security and Police Forces in Northern Ireland, or during the racial rioting in London and other principal cities in Britain?

I believe that intellectual honesty requires that anybody who condemns us for what we are doing, should suggest a proposal for alternative action.

You know as well as I do that so far the Arabs have turned down every proposal for compromise, including Mr. Begin's offer of Autonomy, as agreed upon at Camp David. You know that we cannot negotiate with an organization which is unwilling to renounce terror and retract the paragraphs in its Charter calling for the destruction of Israel and the expulsion of its population. You know as well as I do that despite the desire of many Palestinians to do so, not one of them has dared come forward to negotiate with Israel because of fear of assassination. You know as well as I do, as you point out, that most Arab countries have betrayed the Palestinians and have kept them in sordid refugee camps for 40 years, in order to use them as political pawns. After all, a few days oil production in the Arab countries could solve the entire Palestinian refugee problem - at least from the physical and humanitarian aspects of the problem. The only country in the world that has rehoused, so far, 60,000 Arabs from the Gaza refugee camps in decent housing, has been Israel. And yet, annually, the entire world, as reflected in the U.N., including all Western countries with the opposition of Israel and the abstention of the U.S. and two or three more countries, calls for the return of the rehoused Arabs to the squalid camps. You know, as you so rightly point out that every proposal by governments, international organizations and Israel itself, has been rejected for four decades.

You must surely be aware that against the background of developments in the Middle East, including a war in which a million people have been killed, a civil war which has destroyed Lebanon and an ongoing threat to the stability of every regime in the Middle East today, the issue is a far

wider one than that of Israel's image. It affects the future of Israel and of its neighbours.

All that I have written is obviously without reference to the current debate in Israel on the political issues. If you were to follow the Israeli press and the political debates in the Knesset, you would be aware of a serious and constant consideration of the issues at stake and the peace process and a readiness to draw conclusions from possible mistakes.

The weight of public opinion in one way or another as expressed in the media, in the Knesset and on all public occasions, reflects the late Golda Meir's statement that she cannot forgive the Arabs for forcing our children to shoot at them. Unfortunately the picture as reflected by the all too simplistic presentation on the Television screens abroad, evades the issues.

After all Jewish ethics and morals which you evoke are very clear as to one's duty to defend oneself when facing possible mortal danger.

I am sure that everything possible will be done by all responsible parties in Israel to ensure that the steps taken to preserve law and order are commensurate with the threat, and are legally and morally justifiable. I believe that we can rely on an alert Knesset and a vigilant press to ensure this. But let us at no stage ignore the basic issues at stake, even if some of your media tend at times so to do.

The interest, solidarity and intimate sense of involvement of American Jews and their organizations in Israel's problems and dilemmas are a priceless source of strength to our nation. It is in that spirit that I respond seriously and frankly to the serious and frank expression of your views.

Sincerely,

Chaim Herzog

סודי

14.1.88
3-פרו' 729-

פגישת רה"מ-ראשי איפ"ק (14.1.88)

אד לוי

- * יש הבדל גדול בין מה שרואים מכאן ומה שרואים משם.
- * דול - תקף את ישראל והשווה המצב עם דרא"פ וניקרגואה.
- * הלובי הערבי-אמר' עובד במרץ.
- * יש חברי קונגרס שמנסים לארגן HEARINGS על הנעשה בשטחים.
- * הבאר של רצון טוב - מורעל במהירות.
- * ישראל חייבת TO SEIZE THE OFFENSIVE OF TRUTH.
- 1. צריך להביא את האמת לארה"ב.
- 2. לטווח ארוך - TO ADDRESS את הבעיה הפלש'.
- * לקראת ביקור רה"מ בווש' במארס:
- 1. זאת השנה האחרונה של המימשל הנוכחי. השנה האחרונה יכולה להיות FRUITFUL אם רה"מ יבוא לווש' עם SPECIFIC AGENDA, ו-SPECIFIC REQUESTS אם כך יהיה - אפשר לקבל תוצאות מאוד טובות.
- 2. במאי הפגישה השנתית של איפ"ק בווש'. מזמינים את רה"מ לחזור במאי לווש' ולהופיע בכינוס זה (פרס דיבר אשתקד).

רה"מ

- 1. מודה על ההזמנה במוצ"ש.
- 2. פגישותי אתכם הן מקור של עידוד ו-STRENGTH.
- * אנו שותפים באותו מאבק, ומה שעשינו יחדיו בעשור האחרון - היה הישג גדול מאוד. פרק מאוד חשוב בהסטוריה שלנו, בהסטוריה של היחסים עם ארה"ב ובשה"פ עם ידידינו בארה"ב.
- * תודה על מאמציכם. שום דבר לא יכול TO REPLACE IT.
- * האזנתי לדברייך, ולמרות שלא היו מעודדים, צריך לדעת האמת.
- * תמיד כשיש בעיות עם הערבים - אנו לא נהנים מאהדת העולם. כשהכל הולך חלק - גם אהדת העולם ישנה.

- * עמדת דול: לא LOST CASE. אפשר לשפר את עמדתו.
- * מה שקורה - איננו אשמתנו.
- * המצב הפנימי במדינה הוא בעיה. ה- DEEP DIVISION חסר כל הצדקה. לא מחוייב המציאות.
- * הייתי שמח אם ידידינו היהודים בארה"ב היו קוראים לכל מפלגותינו ולכל האנשים בארץ לעמוד יחדיו, ולשמור על האחדות. זה יכול לעזור. לפעמים צריך לשמוע עצה מידידים מחו"ל.
- * שתי בעיות מרכזיות:
 1. בעית הבטחון - צריך להחזיר על כנם את החיים הנורמליים.
 2. להמשיך במאמצים להשיג פתרונות שלום לסכסוך, ויש דרכים לעשות זאת.
- * היחסים עם ממארה"ב - אופי מיוחד בעשור האחרון. מרכיב מאוד חשוב של עוצמתנו. עד הבחירות צריך לעשות THE BEST ביחסינו עם הממשל הנוכחי יש לנו הרבה רעיונות, וזה צריך להיות OUR MAIN TASK.
- * יתרון גדול ביחסים - MUTUAL CONFIDENCE, ו-TRUST עם הממשל האמרי.
- * ביקור שולץ - היה הוכחה מאוד חזקה ליחסים. משוכנע שהמזכיר והנשיא HAVE IT IN MIND ונצטרך TO BUILD ON IT.
- * בתפישה הערבית - ישראל עכשיו מאוד חלשה. הם חושבים שאנו עכשיו בתהליך של שקיעה. מאז התקפת הגלשנים הם במצב של אופוריה, וחושבים שישראל מחוסלת ושעידן סלאח א' דין חוזר. קשה להאמין, אך זו הפנטזיה שלהם, ואז הם רואים את ההפגנות האלימות בשטחים ורואים את זה כהצלחה גדולה. בגלל זה רבים מהם חושבים שנצחונם על ישראל - קרוב מאוד, ולמרות שאינם אומרים זאת פומבית, או לממארה"ב - זו התחושה השלטת אצלם ואצל מנהיגיהם, וזו אחת הסיבות שהמהומות נמשכות, ואחד משורשי הקשיים שיהיו לנו אתם בענין מו"מ. עלינו לקחת זאת בחשבון. עם הזמן - זה יעבור. לא יהיה לתמיד. הם יראו אחרי כמה חודשים שלא קיבלו דבר מן ההתקפות האלימות עלינו, אך בינתיים הם פועלים עפ"י תפישות אלה.
- * צריך להבין עוד נקודה: אם לא הצלחנו לשים קץ למהומות, זה רק בגלל שאנו לא יורים ולא הורגים. צבא שהוראותיו הן לא לירות - איננו יכול להרתיע.
- * ישנם יוצאים מן הכלל, כשחיילינו נאלצים להגן על עצמם, ולמרות זאת - זו תוסיף להיות מדיניותנו, שלא יהיו אבידות בנפש. זה הופך תפקיד צבאנו למאוד קשה - אך על כולנו להבין שללא הגבלה זו שהטלנו על עצמנו, התוצאות היו לגמרי אחרות. היינו גומרים את זה - ביום או יומיים.
- * השפעה אמרי - ישנה, אך צריכה להיות גם אחריות. דוברי הממשל אומרים שהשלטון הישראלי מקשיב. זה נכון. אי אפשר להתעלם מעצות ארה"ב, אך אם אנו לוקחים בחשבון את עצותיהם עליהם גם לשאת באחריות מסויימת לכך.
- * גירושים - עבור הערבים, זה העונש הקשה ביותר שיש לנו, וזה מרתיע, והאמרי לא יכולים להבין זאת בדיוק. יש לזה השפעה על האווירה.
- * תודה על ההזמנה ל-CONFERENCE. במאי - אם תהיה אפשרות לבוא - אבוא.

שאלות

לארי ווינברג

- * ממליץ שתובהר ליהודים ולידידינו בקונגרס - עמדת ישראל, ויש הרבה מה להבין, שכן אם זה לא יובן - האווירה בווש' תורעל ע"י מראות הטלוויזיה.
- * חשוב שיבואו נציגים מישראל לארה"ב ויסבירו לחברי הקונגרס וליהודים את הרקע והארועים.

מרשל ברכמן

נמשיך לעבוד על שה"פ האסט'. זו הדרך לעתיד. ATBM - יהיה בעתיד קונטרוברסאלי, כמו ה"לביא".

אד לוי

היו פה מועמדים לסנאט. אחרי ששמעו הסברים - השתכנעו במהירות.

ישראל מילר

יש תחושה שישראל לא מעונינת בשלום אלא ב"אגרוף הברזל". כדאי שיובהר כבר עכשיו שה-VISION שלנו לעתיד לא השתנה.

בוב אשר

יהיה מאוד מועיל אם רה"מ ישלח את עוזריו לארה"ב, במהירות האפשרית, להסביר את המצב.

תשובות רה"מ

- * אני מסכים לכל עצותיכם. הנקודות הללו מאוד חשובות, ונתיחס אליהן מאוד ברצינות. נגדיל את מסע ההסברה שלנו. מקווה שנוכל לשלוח מאנשינו להסביר את עמדותינו. מאחר שאנו צודקים - מקווה שנוכל להסביר עמדותינו בארה"ב. ייתכן שיהיו עוד שבועות או חודשים קשים, אך בעזרתכם ובעזרת כל ידידינו, ובמאמצינו אנו, נתגבר על כך.
- * מה שאמרתי על הקשיים הפנימיים אמרתי רק בגלל שאיפתי לשמוע קול של ידידינו שיבקשו אחדות. אנו רשאים לעשות זאת, ולכ"א מידידינו בארה"ב הזכות לעשות זאת, אם הוא מבין שזה נחוץ.

ידיעות לעתונות

7777

#01 (לע"מ עש"ת) רה"מ לפרלמנטים יהודים: ישראל תמשיך ותפעל למען השלום

04.01.88.

(נמסר ע"י יועץ רה"מ לענייני תקשורת)

ירושלים, י"ד בטבת תשמ"ח, 4 בינואר 1988 (לע"מ עש"ת 2)

ראש הממשלה, מר יצחק שמיר, אמר היום למשלחת פרלמנטרים יהודים מארה"ב וממדינות נוספות כי ישראל נחושה בדעונה להמשיך ולפעול למען השלום. "הערבים אינם רוצים לחיות תחת שלטון ישראל וישראל לא תוכל לחיות בגבולות '67, ולכן עלינו למצוא פתרון לחיות ביחד" אמר רה"מ.

מר שמיר אמר כי הוא מבין את הדאגות של ידידנו בארה"ב וכי גם אנו מודאגים ממה שקורה כאן. רה"מ ציין כי אנו עומדים בפני צורה חדשה של לוחמה נגדנו. לאחר שהערבים עשו מלחמות, הפעילו חרם כלכלי וטרור, ניסו ליצור דה-לגיטימציה בינלאומית וכל נסיונותיהם נכשלו - החליטו מנהיגי הטרור, בעזרת כמה מדינות ערביות לפעול בדרך של הפגנות, לגרום לשפיכות דם וקורבנות ולהשפיע בכך על דעת הקהל העולמית, הוסיף רה"מ. עוד אמר מר שמיר כי מעשים אלה אינם משרתים את האינטרס של האוכלוסיה הפלשתינאית הרוצה בחיים נורמאליים. חובתנו הראשונה, אמר רה"מ, היא לכונן סדר ולאפשר לאוכלוסיה לחיות כרגיל, ולמרות הכל לא להתייאש כי מטרתנו היא שלום.

רה"מ אמר כי לצערו אינו רואה בצד הערבי חילוקי דעות בגישה לישראל ואיננו רואה שם "שלום עכשיו". מאז קמפ דויד, אמר מר שמיר, לא הגיעה הצעה רצינית אחת לפתרון באיזורנו, לכן עלינו לחדש את המו"מ על אוטונומיה עד שנגיע לפתרון. עוד הוסיף רה"מ כי ישראל לעולם לא תשתתף בועידה בינלאומית שכמוה, כהתאבדות פוליטית.

אם אנו רוצים לשמור על עצמאותנו איננו יכולים לקבל את ההצעה להשתתף בועידה בינלאומית, אמר רה"מ, אשר משוכנע כי זו תהיה הבעיה המרכזית בסוף השנה: "אני משוכנע כי רוב העם יהיה נגד השתתפות בועידה בינלאומית".

תנתת

08

NNNN

Jerusalem, 4 January 1988

#21 SHAMIR ADDRESSES JEWISH PARLIAMENTARIANS FROM AROUND THE WORLD

.87.01.04 (Communicated by the prime minister's media adviser)

Prime Minister Yitzhak Shamir met today (Monday), 4.1.88, with Jewish parliamentarians from the U.S. and other countries, and said that Israel is determined to continue striving for peace. He further stated that "the Arabs do not want to live under the Israeli administration, and Israel cannot live within the 1967 borders. Therefore, we must find a solution for living together."

Mr. Shamir said that he understands the concern of Israel's friend, the United States, and that Israelis are likewise concerned over events here. He noted that Israel is facing a new type of warfare; after the Arabs waged war, they employed an economic boycott and terrorism, attempting to create international delegitimization. When their attempts failed, said the prime minister, the terrorist leaders decided, with the assistance of several Arab countries, to act through demonstrations and to cause bloodshed and casualties, thus influencing world public opinion. Mr. Shamir further stated that these acts do not serve the interests of the Palestinian population, which wants to live a normal life. Our first obligation, said the prime minister, is to establish order and enable the population to live in peace. Despite everything, we cannot give up on our goal of peace, he said.

Unfortunately, said the prime minister, he does not see any disagreements on the Arab side over their approach toward Israel, nor does he see any "Peace Now" movement there. Since Camp David, Mr. Shamir said, no serious proposal for a regional solution has materialized, and Israel must therefore resume the negotiations for autonomy until a solution is reached. The prime minister added that Israel will never participate in any international conference that would be the equivalent of political suicide.

If Israel wants to preserve its independence, it cannot accept the proposal to participate in an international conference, said the prime minister, who is convinced that this will be the main problem at the end of the year. Mr. Shamir added that "I am convinced that the majority of the people will oppose participation in an international conference."

MS/rr
#0

17:30 hours

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 17560

* תאריך: 25.12.

* דף 1 מתוך 2

* עותק 4 מתוך 32

* סודי ביותר

* נכנס **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

* **

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

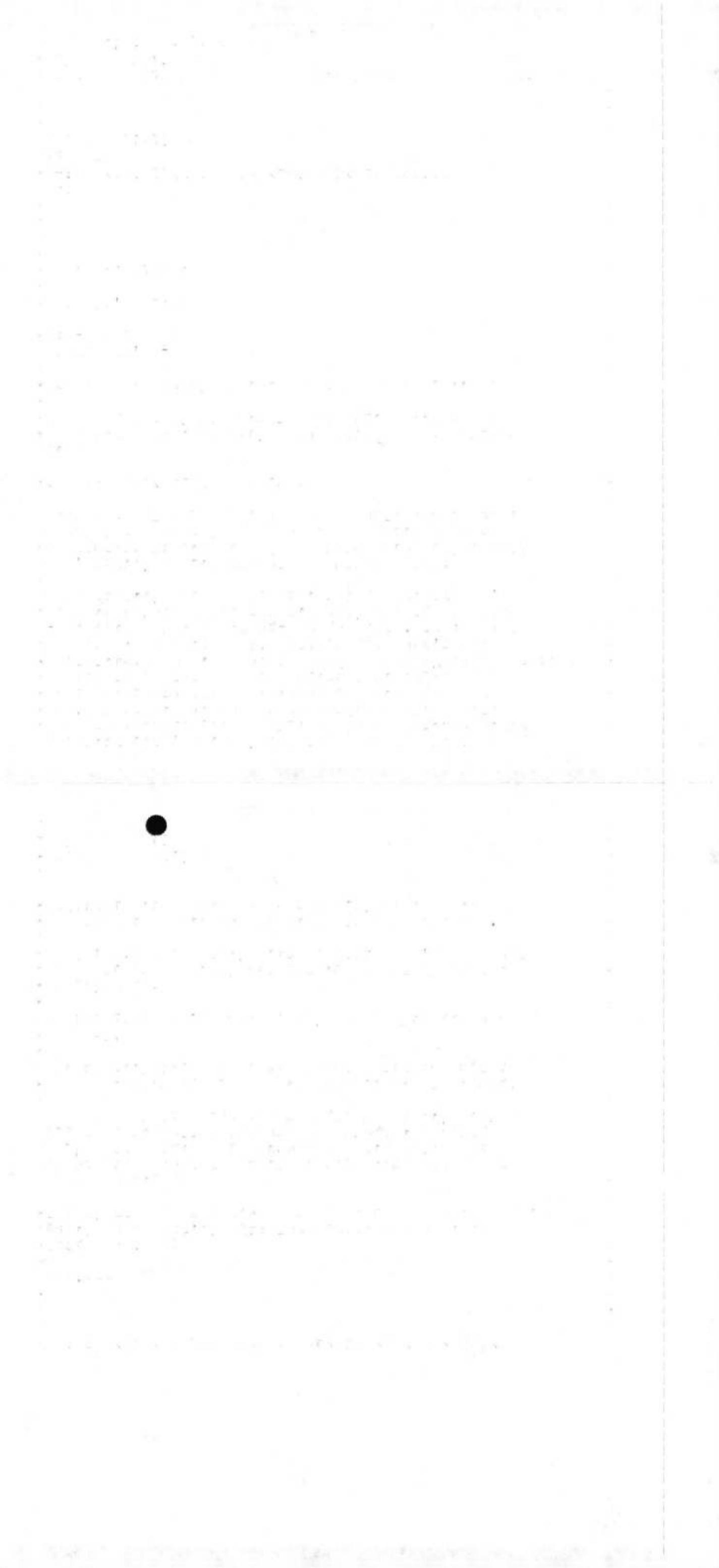
* * * * *

* * * * *

הפ: שהח, והמ, שהבט, מנכ"ל, ממנכ"ל, מר/מר, אמן, בירן, מצפא

משרד החוץ - מחלקת הקשר

משרד החוץ - מחלקת הקשר

PAUL, WEISS, RIFKIND, WHARTON & GARRISON

1285 AVENUE OF THE AMERICAS

NEW YORK, NEW YORK 10019

TELEPHONE (212) 373-3000
TELECOPIER (212) 757-3990
TELEX WUI 666-843

RANDOLPH E. PAUL (1946-1958)
LOUIS S. WEISS (1927-1950)
JOHN F. WHARTON (1927-1977)

ADRIAN W. DEWIND
LLOYD K. GARRISON
JOSEPH S. ISEMAN
JAMES B. LEWIS
PAUL J. NEWLON
MORDECAI ROCHLIN
HOWARD A. SEITZ
SAMUEL J. SILVERMAN
COUNSEL

DOMINIQUE FARGUE**
SAMUEL MYERS
EUROPEAN COUNSEL

WRITER'S DIRECT DIAL NUMBER

1615 L STREET, N. W.
WASHINGTON, D. C. 20036
TELEPHONE (202) 223-7300
TELECOPIER (202) 223-7420
TELEX 248237 PWA UR

199, BOULEVARD SAINT GERMAIN
75007 PARIS, FRANCE
TELEPHONE (33-1) 45.49.33.85
TELECOPIER (33-1) 42.22.64.38
TELEX 203178F

200B TWO EXCHANGE SQUARE
8 CONNAUGHT PLACE, CENTRAL
HONG KONG
TELEPHONE (852) 5-220041
TELECOPIER (852) 123-4286
TELEX HX66208

MORRIS B. ABRAM
NEALE M. ALBERT
MARK H. ALCOTT
DANIEL J. BELLER
MARK A. BELNICK
ALLAN BLUMSTEIN
RICHARD S. BORISOFF
JOHN F. BREGLIO
DAVID C. BRODHEAD
RICHARD J. BRONSTEIN
JOSEPH E. BROWDY
CAMERON CLARK
LEWIS R. CLAYTON
JEROME ALAN COHEN
EDWARD N. COSTIKYAN
JAMES M. DUBIN
RICHARD A. ENGELMAN
LESLIE GORDON FAGEN
PETER L. FELCHER
GEORGE P. FELLEMAN
BERNARD FINKELSTEIN
MITCHELL S. FISHMAN
ROBERT C. FLIDER
MARTIN FLUMENBAUM
TERENCE J. FORTUNE*
MAX GITTER
RICHARD D. GOLDSTEIN
BERNARD H. GREENE
JAY GREENFIELD
PETER R. HAJE
ALBERT P. HAND
GERARD E. HARPER
SEYMOUR HERTZ
ROBERT M. HIRSCH
JAMIE P. HORSLEY*
ARTHUR KALISH
LEWIS A. KAPLAN
ANTHONY B. KUKLIN
JEROME KURTZ
STEVEN E. LANDERS
ROBERT L. LAUFER
WALTER F. LEINHARDT

ARTHUR L. LIMAN
MARTIN LONDON
BAYLESS MANNING
JOHN E. MASSENGALE
JOHN P. MCKENROE
COLLEEN MCMAHON
ROBERT E. MONTGOMERY, JR.
ROBERT H. MONTGOMERY, JR.
DONALD F. MOORE
TOBY S. MYERSON
MATTHEW NIMETZ
KEVIN J. O'BRIEN
LIONEL H. OLMER*
JOHN J. O'NEIL
STUART I. ORAN
MARC E. PERLMUTTER
JAMES L. PURCELL
LEONARD V. QUIGLEY
CARL L. REISNER
SIMON H. RIFKIND
STUART ROBINOWITZ
SIDNEY S. ROSEBITCHER
RICHARD A. ROSEN
STEVEN B. ROSENFELD
PETER J. ROTHENBERG
ERNEST RUBENSTEIN
JOHN A. SILBERMAN
MOSES SILVERMAN
EILEEN S. SILVERS
STEVEN SIMKIN
ROBERT S. SMITH
MARILYN SOBEL
THEODORE C. SORENSEN
GERALD D. STERN
JOHN C. TAYLOR, 3RD
ALLEN L. THOMAS
JUDITH R. THOYER
JAY TOPKIS
JOSE E. TRIAS
DAVID T. WASHBURN
ALFRED D. YOUNGWOOD
NORMAN ZELENKO

(212) 373-3237

December 17, 1987

*NOT ADMITTED TO NEW YORK BAR.
**CONSEIL JURIDIQUE IN FRANCE ONLY

His Excellency Yitzhak Shamir
The Prime Minister
Office of the Ministry
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Prime Minister:

This is another "occasional" letter intended for your eyes only. In the past when I have written in this vein, I felt that you have at least taken into account and have responded, in ways that you thought appropriate, for which I am grateful.

I fully appreciate the problems of dealing with lawlessness and, indeed, terrorism in a state so surrounded by enemies who refuse to make peace. And, last week, we were forcefully and tragically reminded of this by the hang-glider incident.

In the last few days, the American press has been filled with stories and, indeed, graphic pictures of the action taken by the Defense Forces to maintain public order in the Gaza Strip and elsewhere. Some of these vivid pictures could become etched in the American public mind -- and thus could become very powerful influences on public opinion. United States support for the South Vietnamese withered under intense reportage, including tragic pictures (some of them probably staged) from that theatre of war. The attitude of this country, which moved in a decade from segregation to long overdue civil rights statutes, was influenced heavily by the television coverage of police dogs attacking demonstrators, and the sheriffs's use of truncheons on protestors. I

His Excellency Yitzhak Shamir

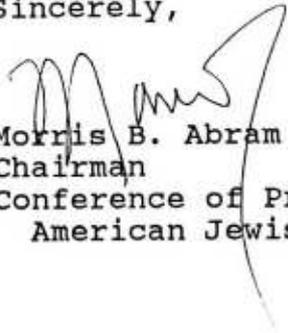
2

need not remind you of the potential for hostile groups to draw a totally unwarranted parallel between what happens in Gaza and in South Africa -- based on one-sided media portrayals.

Please understand that I am not suggesting in any way a parallel in these cases to Israel's intentions or security requirements. I fully support the necessity for public order in Israel and in the territories under its control. However, in making long-term assessments concerning these territories, I hope you are keeping in mind the fact that in a society open to journalists and, particularly, the T.V. camera (which Israel must be), the images created by the suppression of determined resistance of large bodies of occupied populations will inevitably create adverse images abroad.

I make no recommendations, for I am not on the ground and am certainly not in possession of all the facts. But I would not be acting responsibly if I did not share these concerns with you.

Sincerely,

Morris B. Abram
Chairman
Conference of Presidents of Major
American Jewish Organizations

/vc

Jerusalem, December 27, 1987.

Dear Mr. Abram,

I take this opportunity to thank you not only for your letter of 17 December, but also for the determined and principled stand you adopted on the recent disturbances in our country.

I can only imagine the devastating impact of the visual media reports on the American public. As you correctly say, we cannot bar the media from these areas or from reporting such events, even though in some cases, their very presence inflamed the situation.

What we are trying to achieve now, is to adopt both punitive and preemptive measures that will remove or limit the repetition of such occurrences in the future. It is not an easy task, but we will have to carry it out with determination, because otherwise we shall pay a heavy price in the U.S. and in public opinion in general.

I am very pleased that you are in close contact with Yosef Ben-Aharon, who can always give you a first-hand report on events and on my views. At the same time, I shall always welcome your communications on any matter you see fit to convey to me personally.

Mr. Morris B. Abram
Chairman
Conference of Presidents of Major
American Jewish Organizations
515 Park Avenue
NEW YORK CITY 10022 U S A

Finally, I want to repeat here what I said publicly at the Zionist Congress. Much of the credit for the extraordinary success of the Dec. 6 rally in Washington goes to you personally and, of course, to your colleagues and assistants, including Malcolm Hoenlein. It was an uplifting demonstration of Jewish unity, solidarity and strength. We were all very proud of it.

Sincerely,

Y. Shamir

Jerusalem, 7 December 1987

#21 Shamir Praises Washington Rally for Soviet Jewry

.87.12.07 (Communicated by the prime minister's media adviser)

The following is a cable dispatched today (Monday), 7.12.87, by Prime Minister Yitzhak Shamir to Morris Abram, chairman of the Conference of Presidents of Major Jewish Organizations:

"Dear Morris,

Your moving cry, 'Let My People Go Home', echoed through the corners of the world. It brought home to many governments and peoples the resounding message that the Jewish people will not stand by and permit our brethren in the Soviet Union to be cut off from their people and from the land of their forefathers. The great demonstration that you and your colleagues held in Washington is a testimonial of the strength and the moral weight of American Jewry and of the unity of the Jewish people.

Please accept my heartfelt thanks and congratulations on the success of the rally. We join you in our hopes and prayers that we will soon see the deliverance of Soviet Jewry and their repatriation in Eretz-Israel.

Yitzhak Shamir"

--/yy
#0

1400 hours

6

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

ח' בכסלו תשמ"ח
29 בנובמבר 1987
655-80

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212) 351-5200

ל
ל

אל : יוסי בן-אהרון, מנכ"ל משרד רה"מ
אורי סביר, מנהל לשכת ממרה"מ ושה"ח
משה ארד, השגריר וושינגטון
בנימין נתניהו, נציג ישראל לאו"מ

מאת : הקונסול הכללי, ניו-יורק

מכתב מוריס אברם לגורבצ'וב

מצ"ב מכתבו של מוריס אברם לגורבצ'וב וכן נוסח מאמר ששלח ל"ניו-יורק
טיימס".

ב ב ר כ ה

משה יגר

העתקים: ישעיהו ברזל, כאן (להעביר לדוד כרטוב)

מנכ"ל מדינת

מנכ"ל

ממנכ"ל

סמנכ"ל צפ"א

מנהל מצפ"א

מנהל מזא"ר

1285 AVENUE OF THE AMERICAS
NEW YORK, NEW YORK 10019

WRITER'S DIRECT DIAL NUMBER

(212) 373-2237

November 25, 1987

By Hand

Amb. Moshe Yegar
Consul General
Israeli Consulate
800 Second Avenue
New York, New York

Dear Dr. Yegar:

Enclosed for your information is a copy of a letter which Morris Abram wrote to Secretary General Gorbachev on November 16, 1987. Mr. Abram would appreciate your office distributing copies of this letter to Prime Minister Shamir, Foreign Minister Peres, and to Ambassadors Arad and Netanyahu.

Also enclosed is an op-ed piece that was sent last night to the NEW YORK TIMES. Again, Mr. Abram would be most appreciative if your office would distribute copies of this letter to Prime Minister Shamir, Foreign Minister Peres, Ambassadors Arad and Netanyahu, and to Mr. David Bartov.

Thank you.

Sincerely,

Patricia M. Ferrone
Assist. to M.B. Abram

Encls.

PAUL, WEISS, RIFKIND, WHARTON & CARRISON

1285 AVENUE OF THE AMERICAS

NEW YORK, NEW YORK 10019

TELEPHONE (212) 373-3000
TELECOPIER (212) 757-3990
TELEX WUI 866-843

RANDOLPH E. PAUL (1946-1956)
LOUIS S. WEISS (1927-1950)
JOHN F. WHARTON (1927-1977)

ADRIAN W. DEWIND
LLOYD K. GARRISON
JOSEPH S. ISEMAN
JAMES B. LEWIS
PAUL J. NEWLON
MORDECAI ROCHLIN
HOWARD A. SEITZ
SAMUEL J. SILVERMAN
COUNSEL

DOMINIQUE FARGUE**
SAMUEL MYERS
EUROPEAN COUNSEL

WRITER'S DIRECT DIAL NUMBER

1615 L STREET, N. W.
WASHINGTON, D. C. 20036
TELEPHONE (202) 223-7300
TELECOPIER (202) 223-7420
TELEX 248237 PWA UR

199, BOULEVARD SAINT GERMAIN
75007 PARIS, FRANCE
TELEPHONE (33-1) 45 49 33 85
TELECOPIER (33-1) 42 22 64 38
TELEX 203178F

2008 TWO EXCHANGE SQUARE
8 CONNAUGHT PLACE, CENTRAL
HONG KONG
TELEPHONE (852) 5-220041
TELECOPIER (852) 5-8680124
TELEX HX66208

MORRIS B. ABRAM
NEALE M. ALBERT
MARK H. ALCOTT
DANIEL J. BELLER
MARK A. BELNICK
ALLAN BLUMSTEIN
RICHARD S. BORISOFF
JOHN F. BREGGIO
DAVID C. BRODHEAD
RICHARD J. BRONSTEIN
JOSEPH E. BROWDY
CAMERON CLARK
LEWIS R. CLAYTON
JEROME ALAN COHEN
EDWARD N. COSTIKYAN
JAMES M. DUBIN
RICHARD A. ENGELMAN
LESLIE GORDON FAGEN
PETER L. FELCHER
GEORGE P. FELLEMAN
BERNARD FINKELSTEIN
MITCHELL S. FISHMAN
ROBERT C. FLEDER
MARTIN FLUMENBAUM
TERENCE J. FORTUNE*
MAX GITTER
RICHARD D. GOLDSTEIN
BERNARD H. GREENE
JAY GREENFIELD
PETER R. HAJE
ALBERT P. HANO
GERARD E. HARPER
SEYMOUR HERTZ
ROBERT M. HIRSH
JAMIE P. HORSLEY*
ARTHUR KALISH
LEWIS A. KAPLAN
ANTHONY B. KUKLIN
JEROME KURTZ
STEVEN E. LANDERS
ROBERT L. LAUFER
WALTER F. LEINHARDT

ARTHUR L. LIMAN
MARTIN LONDON
BAYLESS MANNING
JOHN E. MASSENGALE
JOHN P. MCENROE
COLLEEN MCMAHON
ROBERT E. MONTGOMERY, JR.
ROBERT H. MONTGOMERY, JR.
DONALD F. MOORE
TOBY S. MYERSON
MATTHEW NIMETZ
KEVIN J. O'BRIEN
LIONEL H. OLMER*
JOHN J. O'NEIL
STUART I. ORAN
MARC E. PERLMUTTER
JAMES L. PURCELL
LEONARD V. QUIGLEY
CARL L. REISNER
SIMON H. RIFKIND
STUART ROBINOWITZ
SIDNEY S. ROSDEITCHER
RICHARD A. ROSEN
STEVEN B. ROSENFELD
PETER J. ROTHENBERG
ERNEST RUBENSTEIN
TERRY E. SCHIMEK
JOHN A. SILBERMAN
MOSES SILVERMAN
EILEEN S. SILVERS
STEVEN SIMKIN
ROBERT S. SMITH
MARILYN SOBEL
THEODORE C. SORENSEN
GERALD D. STERN
JOHN C. TAYLOR, 3RD
ALLEN L. THOMAS
JUDITH R. THOYER
JAY TOPKIS
JOSE E. TRIAS
DAVID T. WASHBURN
ALFRED D. YOUNGWOOD
NORMAN ZELENKO

(212) 373-3237

November 16, 1987

*NOT ADMITTED TO NEW YORK BAR
**CONSEIL JURIDIQUE IN FRANCE ONLY.

General Secretary Mikhail Gorbachev
c/o Ambassador Yuri Dubinin
Embassy of the U.S.S.R.
1125 16th Street, N.W.
Washington, DC 20036

Dear Mr. Secretary:

As chairman of the National Conference on Soviet Jewry and the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, I head two umbrella organizations of American Jewry; one of which is specifically charged with the issue of Soviet Jewry. The National Conference on Soviet Jewry is thus the body which is organizing and will lead a public event to be held in Washington on December 6. It is our purpose that this large event will be respectful of the leaders participating in the Summit conference, but truly expressive of American feelings on the plight of Soviet Jewry. We will gather in support of broad purposes, specifically the Human Rights agenda as set forth in the joint statement by which you and President Reagan convened the conference.

I shall lead a small delegation to discuss with President Reagan, on November 17, the issues of our special concern. We respectfully request, Sir, the opportunity to meet with you, however briefly, during your stay in our country. It may interest you to know that the women of our cause, including the Congressional Wives for Soviet Jewry, are organized not only around these general concerns, but those which especially pertain to women. A small delegation

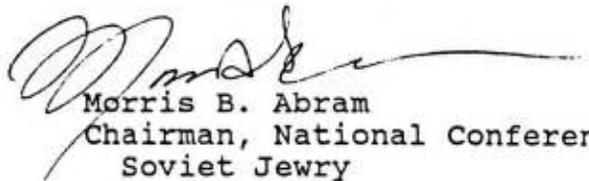
General Secretary Mikhail Gorbachev

2

would be very honored, indeed, if they could have a parallel meeting with Mrs. Gorbachev.

I look forward to a reply in the hope that we can meet in friendship to advance the purposes of the Summit conference.

Sincerely,

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'Morris B. Abram', with a long, sweeping horizontal line extending to the right.

Morris B. Abram
Chairman, National Conference on
Soviet Jewry

Chairman, Conference of Presidents of
Major American Jewish Organizations

/vc

WHY WE MARCH AND PROTEST ON DECEMBER 6TH

By: Morris B. Abram
Chairman of the National Conference
on Soviet Jewry and of the Conference of
Presidents of Major American Jewish Organizations

On Sunday, December 6th, thousands of Americans will gather in the nation's capital for a massive demonstration in support of freedom for Soviet Jews on the eve of the Reagan-Gorbachev Summit.

With emigration totals up from last year, prisoners of Zion released, and famous refuseniks such as Scharansky, Nudel and Slepak in Israel, why do we march?

Because glasnost has not made any fundamental difference towards the 2 million Soviet Jews. This year's emigration figures are 1/5 of those in 1979; harsh 1987 regulations restrict the right to leave to cases of family reunification; and Soviet authorities continue arbitrarily to invoke their "state secrecy" laws, making Soviet emigration policies in the opinion of White & Case -- a prestigious Wall Street law firm -- "outside what may be safely regarded as the common core on which civilized nations agree and the common ground that has emerged under international law."

Soviet Jews are still the only ethnic or religious group denied institutions to teach their language and to transmit their religion and culture -- rights which (like freedom to emigrate to Israel) are recognized even in Soviet bloc countries such as Hungary and Romania.

The demonstration will be unique in that it is in support of the objectives of the Summit as set forth in the joint Reagan/Gorbachev announcement in which the leaders declared that they:

"attach the highest importance to holding a substantive meeting which covers the full range of issues between the two countries -- arms reductions, human rights and humanitarian issues, settlement of regional conflicts and bilateral relations -- and which makes significant headway over the full range of these issues."

This is the first time that the Soviets have ever explicitly agreed in advance that international human rights are proper issues to be dealt with at a summit conference.

There are tactical reasons why the Soviet Union has committed itself to make "significant headway" on human rights at the Summit: One is the persistent and unrelenting effort by President Reagan, Secretary of State Shultz and the Congress to keep the issue on the U.S.-Soviet agenda at all meetings with Kremlin officials. Next is the apparent recognition by Mr. Gorbachev and his associates that the Soviet signature on a treaty affecting such life and death issues as nuclear arms reduction may not be trusted by the American people while the USSR's commitments in the field of human rights are unfulfilled.

As the summit convenes, Gorbachev's Soviet Union is in flagrant violation of its promises to respect the rights of Jews to leave as enshrined in the Universal Declaration of Human Rights, guaranteed by Soviet ratification of the International Covenant of Civil and Political Rights and the Soviet signature on the Helsinki Accords only 12 years ago. These rights are not satisfied by the issuance of exit visas in dribblets nor if they are limited to cases of family reunification.

The mobilization will feature leaders of the Congress from both sides of the aisle, the Vice President of the U.S., and a broad spectrum of the religious, cultural and intellectual establishments of the country.

The next day the President will be able to point out to Chairman Gorbachev that the people of the United States have demonstrated their deep commitment to human rights and that Soviet compliance with such obligations as assumed at Helsinki will be a litmus test of Soviet credibility. The President might even repeat the words of John F. Kennedy spoken at American University a few months before he was slain: "And is not peace, in the last analysis, basically a matter of human rights?"

We will mass in Washington to expose and protest the Gorbachev human rights record to date but in the hope --and determination -- that the Soviet promises in convening this conference will this time be kept.

ממלא מקום ראש הממשלה
ושר החוץ
(מס' 38) אל-מל-377
1108
1108

ירושלים, י"א בחשירי התשמ"ח
4 באוקטובר 1987

לכבוד
ראש הממשלה
מר יצחק שמיר

אדוני ראש הממשלה,

מאוד התפלאתי למקרא תגובתך על דברי בפני ועידה הנשיאים, אשר נעשתה מבלי שפניתי אלי כדי לברר דברים כהווייתם. הדבר עולה בקנה אחד עם חופעה חדשה: הנורמה של ביקורת על פעולות שר החוץ בעת העדרו מהארץ המשורשת והולכת בחודשים האחרונים. עתה נוסף לה מימד מרחיק לכת עוד יותר: ביקורת על דברים אשר לא נאמרו כלל.

גם אם במאוזן, מן הראוי להעמיד דברים על דיוקם. להלן במלואו חרגום הקטע הרלבנטי מדברי:

"איננו מציעים כי תחליטו במקומנו. מהילא לא תוכלו לעשות זאת. ברס, אופתע מאוד באם לפתע יודיעו היהודים 'אנו נאוטרליים בשאלת השלום'...."

אנו נחליט בשאלות חיים ומוות, בכנסת. ברס, שלא להאזין לכס? שלא לקיים דיאלוג? שלא להביע דעה? מי מעוניין בגישה ממושמת, בלתי-יהודית כזו?

ממה אתם פוחדים? האם אתם חושבים שאם לא תביעו דעה, ממשלת ארה"ב לא תדע כי יש חילוקי דעות בישראל?

לא באחי לגייס תמיכת ארגון יהודי כלשהו. אך גם לא באחי לחת פקודות לארגון כלשהו, מה לחשוב ומה לעשות. לו יכולתי לפקוד עליכם, הייתי עושה זאת בנושא אחר: בנושא הענקת מעמד פליט ליהודי רוסיה. ברור כי בנושא זה דעתכם מכרעת (אצל המחשל בושינגטון). אתם אינכם מקבלים דעתנו -- מה אפשר לעשות? אני יכול להביין עמדתכם.

יש נושאים שיוחלטו על ידכם ללא התערבותנו; יש נושאים שיוחלטו על ידינו ללא התערבותכם. ברס, בשאלות העיקריות חייבת להיות שותפות -- לא רק במימד הכספי אלא גם במימד האינטלקטואלי; יש לקיימה מתוך יושר ופתיחות, ללא כל מורא. איני רואה סיבה מדוע על מישהו לחשוש להביע דעה או להאזין לה. כך היה בעבר, כך הגענו לפלורליזם."

אח דברי פתחתי בהדגשת חשיבות אחדותו של ארגון ועידת הנשיאים, אך קבעתי -- ואני עומד על כך -- כי לצורך האחדות יש לכבד דעות שונות, להקפיד על הזכות להשמעתן ולגלות סובלנות בראונה להן.

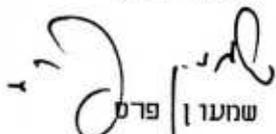
- 2 -

לא הייתה, ואין כל כוונה להזמין את מועדון הנשיאים לקבל החלטה בנושא. ברם, לא הייתה וגם אין לי גם כל כוונה לשים מחסום לפיהם או לאפשר המשך בלתי מרוסן של מסע ההשמצה המסלף את תכנית השלום בכך שמייחס לה כוונות לנסיגה לקווי '67, שיתוף אש"פ במו"מ ואף חלוקת ירושלים.

אגב, האם קיומו של סניף "חרות הצה"ר" בארה"ב איננו מכשיר לגרירת יהדות ארה"ב לויכוחים המפלגתיים -- אפילו האישיים -- בישראל? האם תהיה מוכן לסגרו למען אחדות ישראל? אם אכן כך תעשה, אשמח לפעול להפסקת פעילות מפלגתית אחרת בקרב יהדות ארה"ב.

יו"ר ועידת הנשיאים, מר מוריס אברהם, היה עד לדברי בהם קבעתי כי איני מציע שועידת הנשיאים תקבע עמדה בנושא זה. בכוונתי לשלוח העתק ממכתבי זה גם אליו, ולבקשו להפיצו באותה חפוצה שביקשת להפיץ מכתבך.

בכבוד רב,

שמעון פרס

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
New York

~~אשר~~

~~פליין~~

~~אשר~~
~~אשר~~

With the compliments of
DR. MOSHE YEGAR
Consul General

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

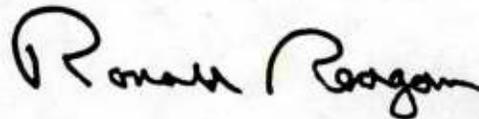
October 28, 1987

Dear Morris:

Thank you very much for your letter of September 22. You are right that this Administration has repeatedly condemned the "Zionism is Racism" resolution. Moreover, we will continue to denounce that resolution until it is repealed. It may not be soon enough for you or me, but I know that the day will come when the United Nations rights the wrong that it committed.

In the meantime, I know that I can count on your support, as you can count on mine, to fight against any and all attempts to de-legitimize the State of Israel.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink that reads "Ronald Reagan". The signature is written in a cursive, slightly slanted style.

Mr. Morris B. Abram
Chairman
Conference of Presidents of Major
American Jewish Organizations
515 Park Avenue
New York, New York 10022

Press bulletin

Jerusalem, 1 October 1987

#21 Shamir to Abram: "Israel's Fate Must Not be Determined by Others"

.87.10.01 (Communicated by the prime minister's media adviser)

The following is a letter sent by Prime Minister Yitzhak Shamir today (Thursday), 1.10.87, to Morris Abram, Chairman of the Conference of Presidents of Major Jewish Organizations:

"Dear Morris,

As we mark the unity and kinship of our people on the eve of Yom Kippur [Day of Atonement], I feel compelled to address you on a matter of great concern.

Ever since the establishment of the state of Israel, we have felt that it belongs to the whole Jewish people. We know and appreciate how acutely concerned our brethren abroad are for our well-being, and we welcome and encourage their involvement in all aspects of our life. Strengthening the bonds that unite us and making all Jews feel that Israel is their home is a primary goal of our state.

But in the 39 years of Israel's existence, all of us, here and abroad, have adhered to the principle that matters of existence and security must be left to those who are called to shed their blood for the country. Thus and only thus has the American Jewish leadership been able to present to the world a united front on the fundamental issues of Israel's existence and help it immeasurably in its struggles. At the same time, we have maintained and will continue to maintain open channels of communication with Jewish leaders in the Diaspora and welcome their input through those channels.

The regrettable recent attempt to breach this understanding sets a dangerous precedent. There is a shock of disbelief in Israel, a pain that only a violation of a hallowed principle can cause.

In a democracy it is the duty and privilege of a political party and its leaders to try to persuade the electorate to support their position. To circumvent this process by appealing to friends abroad who do not vote in Israel would deal a blow to our sovereignty and democratic tradition. I am sure you do not want this to happen.

Allowing anyone but Israel's elected government to decide on questions of Israel's security will invite and excuse intervention in life-and-death decisions by those who do not have Israel's best interests at heart.

One of the main reasons we object to an international conference is that we believe Israel's fate must not be determined by others. Instead of acting as a sovereign state negotiating with equals, Israel will be a nation on trial at an international conference. Even our closest friends among the potential participants have declared that they will present and support a virtually total withdrawal to the 1949 armistice boundaries -- a solution the vast majority of Israelis consider a death trap. An international conference can end in only one of two ways: Israel's acquiescence in an unacceptable solution, or an Israeli walkout, with dire political and diplomatic consequences. I am sure you wish us neither.

Our demand for direct negotiations is irreproachable. It proved itself at Camp David and will prove itself again. But only if we remain united, and muster enough faith and persistence to overcome our neighbors' intransigence and our own defeatism, shall we be able to pursue what is just and right for Israel.

Shamir/2

I wish you a Shana Tova [Happy New Year], and may the new year be a year of Jewish unity. May you be inscribed in the book of life and happiness. Please share this message with your colleagues in the Conference of Presidents of Major Jewish Organizations together with my best wishes.

Yitzhak Shamir"

--/yy
#0

2030 hours

על 26

באמת

0194

1/4

מנחם מנחם רה"מ, מנהל לשכת שבת.

פט: ~~אשר~~ האתחיה, אשנעסאן.

אם מועדון הנשיאים מאוים אבנא מבני
אבנא ויבנא איבנא רה"מ אמרה ושה"מ
באמת.

יג

מה רה"מ 3
גם 3
אשנעסאן 1
בי"ד 1
גבנא 2
שבת 1

OCT 31 '37 13:53 PAUL WEISS NY

Conference of Presidents
of Major American Jewish Organizations
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022

194
2/4

OCTOBER 7, 1937

Morris B. Abram
Chairman

Malcolm I. Hoanlein
Executive Director

Dear Mr. Prime Minister and
Dear Mr. Vice Premier and Foreign Minister:

This is in response to Prime Minister Shamir's letter to me of October 1, and Vice Premier Peres's letter to the Prime Minister dated October 4, a copy of which he forwarded to me. We have, as requested, circulated both letters to our colleagues in the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations.

On September 22nd, in response to press inquiries, and speaking for the Conference, I said: "There are strongly divergent views about the wisdom and nature of an international peace conference both in Israel and now in the United States. The people and the government of Israel have the responsibility for the safety of the state and, therefore, they must make their decision through their democratic process."

When Mr. Peres spoke to the Presidents Conference on September 30th in New York, I voiced this same view.

The letters of the Prime Minister and Vice Premier provide a useful occasion to set forth certain usages of public discourse in American Jewish organizational life relating to Israel and, in particular, the role of the Conference of Presidents and the reasons therefore.

American Jewry has been a partner in the effort to create a sovereign State of Israel for the embattled settlers in a mostly barren land and to sustain that nation in security, dignity and peace. We do so because Israel is central to the lives of Jews wherever we may live. None of us would, by deed or word, impair the sovereignty or security of this State. The essence of sovereignty is the right and power of a state to decide for itself the great issues of life and destiny. Fortunately, sovereignty in Israel is vested in its people acting through a democratically constituted government.

Since its establishment as a Jewish state, Israel and its governments have always been receptive to the expressions of the diverse views of Jews abroad. In my 23 years of active participation in Jewish life, I have never been refused an opportunity to express myself or to convey the views of organizations I represented, either to the ministers of the government, those in the opposition, or members of the Knesset; nor has my access been unique.

Internal examination and debate of issues faced by governments of Israel is in the best tradition of American Jewish life, and the channels to Israel have always been open to communicate divergent views on every political and communal concern.

As an individual or representative, I have publicly expressed viewpoints on matters of Jewish communal interest -- at times different from existing Israeli government policy -- but not on matters which affected the State's ultimate existence and sovereignty.

Such restraint in giving public advice to Israel on matters of security has been the tradition of the Conference of Presidents from its very beginning. At the same time, membership in the Conference does not restrict constituent organizations from taking their own individual positions subject to their sense of the common good.

The Conference itself has used its channels to communicate to Israeli officials views and opinions representing consensus, near consensus and dissent on the range of Israeli policies. Restraint by the Conference on the public airing of contrary views on matters of the safety of the State rests not solely on abstract theory but on a practical reality:

Israel is the only state which 40 years after its birth is surrounded by five neighboring states that not only refuse to sign a peace treaty but will not even declare the end of a war that began four decades ago. Israel is the only democratic state in the world whose legitimacy is challenged by hostile forces outside and within its borders, and also in the halls of the United Nations.

The government of the United States, backed by the American Jewish community, has furnished crucial support to whatever Israeli government was in office. Israel's enemies have not been able to divide this united front, which is based on shared values and mutual interests. One can imagine

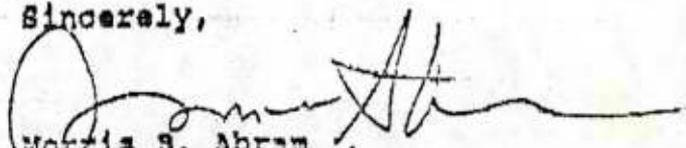
26

194
4/4

the consequences were the voice of the Conference with its special community role factional and confused, resulting in a diminution of support for Israel.

Every Israeli government and party wants peace. The differences arise over the modalities for achieving that peace. A united American Jewish community supported the governments of Israel and of the United States in the drive to the Camp David Accords. That experience furnishes a good example and a fervent hope.

Sincerely,

Morris S. Abram
Chairman
Conference of Presidents of Major
American Jewish Organizations

שמיר בפניה דחופה לוועידת הנשיאים:

שמענו באי אמון, בזעזוע ובכאב על הנסיון המצער ליצור תקדים מסוכן

ראש הממשלה יצחק שמיר העביר אתמול פניה דחופה ליו"ר ועידת הנשיאים של הארגונים היהודיים מורים אברם. שמיר ביקש מאברם להביא מיד את תוכן איגרתו לכל חברי מועדון הנשיאים ומנהיגי היהדות האמריקאית.

להלן סנייתו של שמיר: מאז הקמת מדינת ישראל שיכת המדינה לכל העם היהודי. אולם ב-39 שנות קיום המדינה, כולנו כאן ובחול"ל, דבקנו בעיקרון שענייני קיום וביטחון, צריכים להיות נתונים, לאלה שנקראים לעיתים לסכן את חייהם למען המדינה. רק בצורה זו יכולה היתה הנהגת יהודי ארצות הברית להציג לפני העולם, חזית מאוחדת ועל ידי כך, תרמה מאוד לכל מאבקה של ישראל.

הנסיון המצער לשבור הבנה בסיסית זאת מהווה תקדים מסוכן. הידיעה התקבלה בישראל, באי אמון, בזעזוע ובכאב, שנגרמים בשל שבירת עיקרון מקודש. בדמוקרטיה תפקידה של הנהגה הפוליטית, לנסות ולשכנע את הבוחרים לתמוך בעמדותיהם, אך לעקוף תהליך זה על ידי פניה לידידים בחול"ל שאינם מצביעים בישראל, מהווה מכה לריבונותינו, ולמסורתנו הדמוקרטית.

אחת הסיבות העיקריות שאנחנו מתנגדים לוועידה בין-לאומית היא בשל אמונתנו, שגורל ישראל, אסור שיקבע על ידי אחרים. במקום לנהוג כמדינה ריבונית המנהלת מו"מ עם שווים לה, תעמוד ישראל למשפט בוועידה בין-לאומית. גם ידינו הקרובים ביותר הצי הירו שיתמכו למעשה בהצעה שישראל תיסוג, לגבולות 1949 ולכן, ועידה בין-לאומית תוכל להסתיים רק או על ידי שישראל תקבל פתרונות שיהוו מלכודת מוות עבורה, או שתפרוש מוועידה כזאת אם כל התוצאות הריפלוטיות הנובעות מכך.

אנו עומדים על דרישתנו למו"מ ישיר, שהוכיחה את עצמה בקמפי" דיוור, אך רק אם נישאר מאוחדים, ונגייס מספיק אמונה, להתגבר על עקשנות שכנינו, ועל התבוסתנות שלנו עצמנו, נוכל להמשיך ולעשות מה שנכון וצודק עבור ישראל.

Shamir: 'dangerous precedent'

Jerusalem, October 1, 1987

Dear Morris,

As we mark the unity and kinship of our nation on the eve of Yom Kippur, I feel compelled to address you on a matter of great concern.

Ever since the establishment of the State of Israel we have felt that it belongs to the whole Jewish people. We know and appreciate how acutely concerned our brethren abroad are for our well-being, and we welcome and encourage their involvement in all aspects of our life. Strengthening the bonds that unite us and making all Jews feel that Israel is their home is a primary goal of our state.

But in the 39 years of Israel's existence, all of us, here and abroad, have adhered to the principle that matters of existence and security must be left

to those who are called to shed their blood for the country. Thus and only thus has the American Jewish leadership been able to present to the world a united front on the fundamental issues of Israel's existence

Text of the prime minister's letter to Morris Abram, chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations:

and help it immeasurably in its struggles. At the same time, we have maintained and will continue to maintain open channels of communication with Jewish leaders in the Diaspora and welcome their input through those channels.

The regrettable recent attempt to breach this understanding sets a dangerous precedent. There is a shock of disbelief in Israel, a pain that only a violation of a hallowed principle can cause.

In a democracy it is the duty and privilege of a political party and its leaders to try to persuade the electorate to support their position. To circumvent this process by appealing to friends abroad who do not vote in Israel would deal a blow to our sovereignty and democratic tradition. I am sure you do not want this to happen.

Allowing anyone but Israel's elected government to decide on questions of Israel's security will invite and excuse intervention in life-and-death decisions by those who do not have Israel's best interests at heart.

One of the main reasons we object to an international conference is that we believe Israel's fate must not be determined by others. Instead of acting as a sovereign state negotiating with equals, Israel will be a nation on trial at an international conference. even our closest friends among the potential participants have declared they will present and support a virtually total withdrawal to the 1949 armistice boundaries - a solution the vast majority of Israelis consider a death trap. An international conference can end in only one of two ways: Israel's acquiescence in an unacceptable solution, or an Israeli walkout, with dire political and diplomatic consequences. I am sure you wish us neither.

Our demand for direct negotiations is irreproachable. It proved itself at Camp David and will prove itself again. But only if we remain united, and muster enough faith and persistence to overcome our neighbours' intransigence and our own defeatism, shall we be able to pursue what is just and right for Israel.

I wish you a Shana Tova, and may the new year be a year of Jewish unity. May you be inscribed in the book of life and happiness. Please share this message with your colleagues in the Conference of Presidents of Major Jewish Organizations together with my best wishes.

Yitzhak Shamir

Shamir: 'dangerous precedent'

Jerusalem, October 1, 1987

Dear Morris,

As we mark the unity and kinship of our nation on the eve of Yom Kippur, I feel compelled to address you on a matter of great concern.

Ever since the establishment of the State of Israel we have felt that it belongs to the whole Jewish people. We know and appreciate how acutely concerned our brethren abroad are for our well-being, and we welcome and encourage their involvement in all aspects of our life. Strengthening the bonds that unite us and making all Jews feel that Israel is their home is a primary goal of our state.

But in the 39 years of Israel's existence, all of us, here and abroad, have adhered to the principle that matters of existence and security must be left

to those who are called to shed their blood for the country. Thus and only thus has the American Jewish leadership been able to present to the world a united front on the fundamental issues of Israel's existence

Text of the prime minister's letter to Morris Abram, chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations:

and help it immeasurably in its struggles. At the same time, we have maintained and will continue to maintain open channels of communication with Jewish leaders in the Diaspora and welcome their input through those channels.

The regrettable recent attempt to breach this understanding sets a dangerous precedent. There is a shock of disbelief in Israel, a pain that only a violation of a hallowed principle can cause.

In a democracy it is the duty and privilege of a political party and its leaders to try to persuade the electorate to support their position. To circumvent this process by appealing to friends abroad who do not vote in Israel would deal a blow to our sovereignty and democratic tradition. I am sure you do not want this to happen.

Allowing anyone but Israel's elected government to decide on questions of Israel's security will invite and excuse intervention in life-and-death decisions by those who do not have Israel's best interests at heart.

One of the main reasons we object to an international conference is that we believe Israel's fate must not be determined by others. Instead of acting as a sovereign state negotiating with equals, Israel will be a nation on trial at an international conference, even our closest friends among the potential participants have declared they will present and support a virtually total withdrawal to the 1949 armistice boundaries - a solution the vast majority of Israelis consider a death trap. An international conference can end in only one of two ways: Israel's acquiescence in an unacceptable solution, or an Israeli walkout, with dire political and diplomatic consequences. I am sure you wish us neither.

Our demand for direct negotiations is irreproachable. It proved itself at Camp David and will prove itself again. But only if we remain united, and muster enough faith and persistence to overcome our neighbours' intransigence and our own defeatism, shall we be able to pursue what is just and right for Israel.

I wish you a Shana Tova, and may the new year be a year of Jewish unity. May you be inscribed in the book of life and happiness. Please share this message with your colleagues in the Conference of Presidents of Major Jewish Organizations together with my best wishes.

Yitzhak Shamir

Jerusalem Post, 2.10.87

As we mark the unity and kinship of our people on the eve of Yom Kippur, I feel compelled to address you on a matter of great concern.

Ever since the establishment of the State of Israel we have felt that it belongs to the whole Jewish people. We know and appreciate how acutely concerned our brethren abroad are for our well-being, and we welcome and encourage their involvement in all aspects of our life. Strengthening the bonds that unite us and making all Jews feel that Israel is their home is a primary goal of our state.

But in the 39 years of Israel's existence, all of us, here and abroad, have adhered to the principle that matters of existence and security must be left to those who are called to shed their blood for the country. Thus and only thus has the American Jewish leadership been able to present to the world a united front on the fundamental issues of Israel's existence and help it immeasurably in its struggles.

The regrettable recent attempt to breach this understanding sets a dangerous precedent. There is a shock of disbelief in Israel, a pain that only a violation of a hallowed principle can cause.

In a democracy it is the duty and privilege of a political party and its leaders to try to persuade the electorate to support their position. To circumvent this process by appealing to friends abroad who do not vote in Israel is to make a mockery of our independence and democratic tradition. I am sure you do not want this to happen.

Allowing anyone but Israel's elected government to decide on questions of Israel's security will invite and excuse intervention in life-and-death decisions by those who do not have Israel's best interests at heart.

One of the main reasons we object to an international conference is that we believe Israel's fate must not be determined by others. Instead of acting as a sovereign state negotiating with equals, Israel will be a nation on trial at an international conference. Even our closest friends among the potential participants have declared they will present and support a virtually total withdrawal to the 1949 armistice boundaries -- a solution the vast majority of Israelis consider a death trap. An international conference can end in only one of two ways: Israel's acquiescence in an unacceptable solution, or an Israeli walkout, with dire political and diplomatic consequences. I am sure you wish us neither.

Our demand for direct negotiations is irreproachable. It proved itself at Camp David and will prove itself again. But only if we remain united, and muster enough faith and persistence to overcome our neighbors' intransigence and our own defeatism, shall we be able to pursue what is just and right for Israel.

חוזם: 9,10543

אל: רוש/451, בוקרשט/87, אביב/19

מ-: המשרד, תא: 150987, זח: 2019, דו: ר, טג: ט
נד: 6

טו דו/רגיל

אל: שגרירות ישראל / ורשינגטון
השגריר.

הציר.

הקישור לקונגרס.

דע: השגריר / בוקרשט
נתיב / ת"א

רומניה - מפ"ן

א. אל מרזס, ברט גולד, חש, סמואלט מהודע היהודי
האמריקני, התקבלו לוקשתם לשיחיו קצרה אצל דה'מ. המגישה
עסקה בעניני מפ"ן לרומניה לכידוע מרזס עוסק בכך אופן
אינטנסיבי.

ב. מרזס מסר כי לדעתו מפ"ן אמנם הוטר השנה מטעמים
ידועים, אך דומה שאפשר להצילו בסתיו במהלך הדיון בגבעה
בחוק הסחר, אם הדבר באדם. שאל על גישת דה'מ.

ג. דה'מ חזר בהודגשה (כפי שטעה במגישות שונות בשבועות
האחרונים, לרבות עם סנטור לאונברג) על כך שראוי לנסות
לזכות מחדש במפ"ן לרומניה מן זמניה היהודית: אין אנו
עוסקים בתחומים אחרים. מבתונה יהודית אין סיבה שלא
לתמוך, שכן היחס לקהילה היהודית ראוי לשמר. יש תופש דת
ותרבות, והזכר מוכיח לטוביטיט כי אין במדינה
סוציאליסטית תופעה מעין זו אנטיית. לא נהרסו שלוש
בתי-הכנסת המצויים בבוקרשט ושטח שהכל מטביבו, כולל
כנסיות, נהרס.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מרזס אמר (רמירט אחר כך בשיחיו עם הח'מ) כי אי-הריסת
בית-הכנסת הגדול היתה כתוצאה מהלחץ בארה"ב בעקבות
הריסת בית-הכנסת הספרדי. המסו שעבר לרומנים היה כי אם
ייהרס בית-הכנסת הגדול לא יזכו עוד במפ"ן. גם רודג'ו'
טענה ביאות.

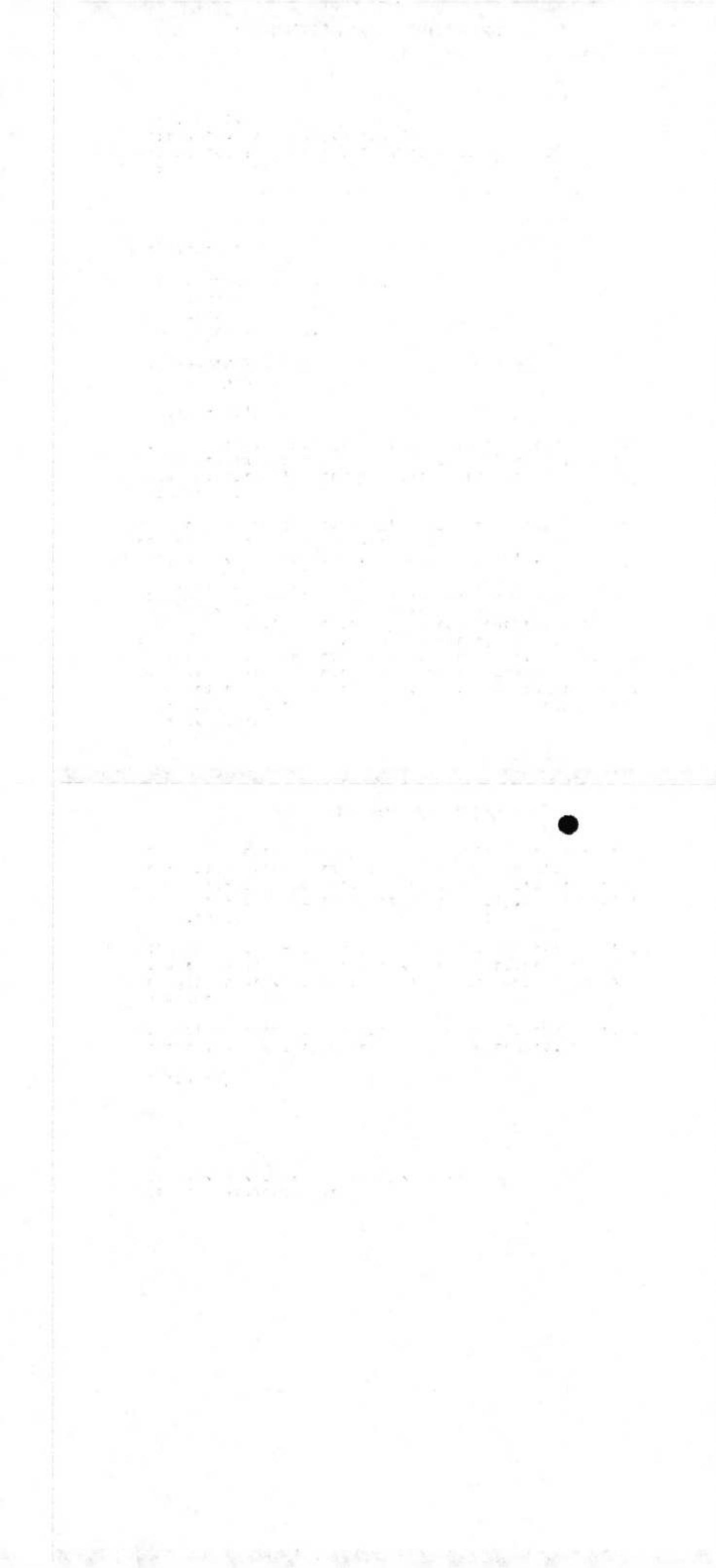
דה'מ חזר על - כן שחשב מאז לטייע להחזיר המפ"ן.
בנושאים האחרים (טרנסילבניה, היחס להונגרים ברומניה)
אין אנו עוסקים, באמרה. לדברי הרומנים טרנס לבניה היא
שאלה טריטוריאלית.

ד. דה'מ הזכיר גם את נכונות רומניה בנושא הטיסות
הישירות, אלא שהענין תלוי ברונים ולא ברומנים.

דרבינשטיין

עט

תפ: שח, רחמ, מנכל, מחנכל, בירן, נצמא, אירג,
מזכירה ממשה/רובינשטיין

ANTI-DEFAMATION LEAGUE OF B'NAI B'RITH
WOMEN IN LEADERSHIP MISSION

August 27 - September 6, 1987

DELEGATES

- Catherine Abate - Executive Deputy Commissioner, New York State Division of Human Rights (Democrat)
- Jane Burgio - Secretary of State for state of New Jersey (Republican)
- Helen Yvonne Cheek - Director of Public Education at the Hubert Humphrey Institute for Public Affairs, University of Minnesota
- Ida Chen - Attorney; Commissioner Philadelphia Commission on Human Relations; Past President, Asian-American Council of Philadelphia; current Co-Chair, Chinese Women of Delaware Valley
- Sheila Jackson Lee - General Counsel, United Energy Resources; President of Houston Lawyers' Association; Vice-President, Houston Urban League
- Marlene Johnson - Lieutenant Governor of Minnesota (Democrat)
- Gail Schoettler - Colorado State Treasurer; Co-Founder of and former Director of The Women's Bank in Denver (Democrat)
- Grayce Uyehara - Executive Director, Japanese-American Citizen League Legislative Education Committee
- Dianne Wilkerson - Attorney; former President, Black Women's Association; former Associate Chief Counsel, Governor Michael Dukakis (Democrat)
- Carole Williams - President and Publisher of Business First, the financial paper of the Greater Columbus area; former Executive Director of the Columbus Chamber of Commerce (Republican)

ADL LAY LEADERS

- Leslie Davis - Colorado
Lucille Kantor - New York
Ruth Perlmutter - New York
Ellen Weisburd - New York

ADL STAFF

- Janice Ditchek -
Assistant Director
Middle Eastern Affairs Division
New York

AMERICAN
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
ASSOCIATES
CONSULTANTS ON PUBLIC RELATIONS
& POLITICAL AFFAIRS

25/8/87 19.30

August 2, 1987

Hon. Yitzhak Shamir
Prime Minister
Hakirya, Jerusalem

Dear Prime Minister,

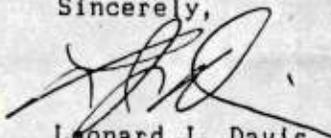
The Lobbying staff of the American Israel Public Affairs Committee (AIPAC) will be arriving in Israel on August 17, 1987 for a week of intensive briefings on the political, economic and military situation.

On their behalf, I would like to invite you to meet with them.

As you are aware, AIPAC's lobbyists work on Capitol Hill and are in daily contact with senators, congressmen and officials of the Administration. They are coming on their annual trip to enhance their knowledge of Israel's current interests and concerns.

A list of participants is attached.

Sincerely,

Leonard J. Davis
Director

List of AIPAC Lobbyist

Ms. Ester Kurz

Mr. Dan Cohen

Mr. Ralph Nurnberger

Mr. Steve Silverfarb

Mr. Doug Bloomfield

Mr. Howard Kohr

Mr. Allan Platt

ידיעות לעתונות

ץץץץ

01# (לע"מ עש"ת) רה"מ ביטל החששות המופרזים מפני הסכנה
הדמוגרפית בישראל

16.07.87.

(נמסר ע"י יועץ רה"מ לענייני תקשורת)

ירושלים, י"ט בתמוז תשמ"ז, 16 ביולי 1987 (לע"מ עש"ת 6)

ראש הממשלה, מר יצחק שמיר, ביטל היום את החששות המופרזים מפני הסכנה הדמוגרפית, באומרו לאנשי הקונגרס היהודי האמריקאי אותם פגש בלשכתו בירושלים, כי "אם תהיה לנו הזדמנות להפגש בעוד 20 שנה, נראה כי כל המספרים שבהם מהלכים עלינו אימים ישארו פרי הדמיון בלבד".

מר שמיר אמר כי הבעיה הדמוגרפית לא נוצרה ב-1967 ולא תפתר ע"י מסירת שטחים. יש רק פתרון אחד לבעיה והוא להביא יותר יהודים ארצה ולהיות יותר חזקים. "הצלחנו להביא לארץ ישראל חלק ניכר מהעם היהודי, אך עדיין לא הצלחנו להביא לכך שרוב היהודים יחיו במולדתם. שאיפתנו היא להיות מדינה נורמאלית שבה חיים רוב היהודים, כשם שרוב הצרפתים חיים בצרפת ורוב האיטלקים חיים באיטליה".

בנושא השלום אמר רה"מ כי מטרת המדיניות הישראלית היא להשיג שלום, והדרך הטובה ביותר לכך היא במו"מ ישיר כפי שהיה עם מצרים. אם ירדן איננה מוכנה לבוא למו"מ ישיר עכשיו, היא תבוא מחר או מחרתיים. אנו לא נלך לוועידה בינלאומית, משום שזו לא תביא לשלום. גם במו"מ ישיר יש סיכונים אך רק בדרך זו ניתן לשכנע איש את רעהו ולהגיע לידי הבנה.

רה"מ אמר כי הוא רוצה להפגש עם חוסיין אך הדבר תלוי גם ברצונו של המלך. "אני מוכן להפגש עם כל מנהיג ערבי בלי להתחשב בעמדותיו היום", סיכם ראש-הממשלה.

לע"מ עש"ת (דף מס' 5)

אא/אמ 18:45

תחת

0#

Jerusalem, 16 July 1987

#20 SHAMIR SPEAKS TO AMERICAN JEWISH CONGRESS DELEGATION

.87.07.16 (Communicated by the prime minister's media adviser)

Prime Minister Yitzhak Shamir today dismissed 'exaggerated demographic fears,' telling an American Jewish Congress delegation he met in his office that "if we have an opportunity to meet twenty years from now, we will see that all the figures that are today causing us such dread are still only a figment of our imagination."

Mr. Shamir stated that the demographic problem did not begin in 1967, and that it would not be solved by returning territory. There is only one solution to the problem, and that is to bring more Jews to Israel and to be stronger. "We have succeeded in bringing a considerable portion of the Jewish people to Israel, but we still have not arrived at a point where most Jews are living in their homeland. Our aspiration is to be a normal country in which most of the world's Jews live, just as most Frenchmen live in France and most Italians live in Italy."

On the subject of peace, the prime minister said that the goal of Israeli policy is to achieve peace, and that the best way to do this is direct negotiations like those that were held with Egypt. If Jordan is not prepared to enter direct negotiations now, it will do so tomorrow or the next day. We will not go to an international conference because it will not bring peace. Direct negotiations also carry their risks, but it is only through such negotiations that people can persuade each other and come to an understanding.

The prime minister announced that he wishes to meet with King Hussein, but that such a meeting depends on the king as well. "I am prepared to meet with any Arab leader regardless of his current positions," he concluded.

Press bulletin

Jerusalem, 16 July 1987

#20 SHAMIR SPEAKS TO AMERICAN JEWISH CONGRESS DELEGATION

.87.07.16 (Communicated by the prime minister's media adviser)

Prime Minister Yitzhak Shamir today dismissed 'exaggerated demographic fears,' telling an American Jewish Congress delegation he met in his office that "if we have an opportunity to meet twenty years from now, we will see that all the figures that are today causing us such dread are still only a figment of our imagination."

Mr. Shamir stated that the demographic problem did not begin in 1967, and that it would not be solved by returning territory. There is only one solution to the problem, and that is to bring more Jews to Israel and to be stronger. "We have succeeded in bringing a considerable portion of the Jewish people to Israel, but we still have not arrived at a point where most Jews are living in their homeland. Our aspiration is to be a normal country in which most of the world's Jews live, just as most Frenchmen live in France and most Italians live in Italy."

On the subject of peace, the prime minister said that the goal of Israeli policy is to achieve peace, and that the best way to do this is direct negotiations like those that were held with Egypt. If Jordan is not prepared to enter direct negotiations now, it will do so tomorrow or the next day. We will not go to an international conference because it will not bring peace. Direct negotiations also carry their risks, but it is only through such negotiations that people can persuade each other and come to an understanding.

The prime minister announced that he wishes to meet with King Hussein, but that such a meeting depends on the king as well. "I am prepared to meet with any Arab leader regardless of his current positions," he concluded.

AMERICAN JEWISH CONGRESS

Task Force on the Middle East

Jerusalem, July 13-16, 1987

Theodore R. Mann, Chair + Mrs. Mann
President, AJCongress
Former Chairman
Conference of Presidents
of Major American Jewish
Organizations
Partner
Mann & Ungar

Simon Blattner
President
Rittenhouse Paper Co.
President
AJCongress Northern
Pacific Region

Leona Chanin
Treasurer
AJCongress

Alvin Gray, Esq.
Gray, Luria & Belkin
Vice-President, AJCongress

Rita Hauser, Esq.
Stroock, Stroock & Lavan
Co-Chair
AJCongress Fund for Religious
Liberty

Morton Kornreich
Partner
Kornreich Organization
Member, AJCongress Executive
Committee

Jacqueline Levine
Honorary Chair
AJCongress Governing Council
Former Chair
National Jewish Community
Relations Advisory Council

Robert K. Lifton
Senior Partner
Venture Associates
Chair, AJCongress Board of
Trustees of Fund for Religious
Liberty

Bernard Mandler, Esq. + Mrs. Mandler
Squadron, Ellenoff, Mandler,
Plesent & Lehrer
Member, AJCongress Executive
Committee

Gary Schonwald, Esq.
Schonwald, Schaffzin & Mullman
Vice-President, AJCongress

William Schneyer
Vice-President, AJCongress
Vice-President, AJCongress
Metropolitan Council

Daniel Singer, Esq.
Fried, Frank, Harris, Shriver
& Jackson
Member, AJCongress Executive
Committee

Howard Squadron
Honorary President, AJCongress
Former Chairman
Conference of Presidents of
Major American Jewish Organizations
Senior Partner
Squadron, Ellenoff, Plesent & Lehrer

Robert M. Starr + Mrs. Starr
President
The B. Manischewitz Co.
Vice-President, AJCongress

~~Judy Wolfe
Co-Chair, Governing Council,
AJCongress~~

Henry Siegman
Executive Director, AJCongress

Phil Baum
Associate Executive Director,
AJCongress

Rafael Danziger
Assistant Director, AJCongress
Commission on International Affairs

David Clayman
Director,
Israel Office, AJCongress

TASK FORCE ON MIDDLE EAST PEACE

Discussion Outline

THE WEST BANK AND DEMOGRAPHIC REALITIES

Is Israel's control over the West Bank irreversible? What are the likely demographic and other consequences of its continuation?

ZIONISM AND ISRAEL: BASIC VALUES

What are the basic values underlying the Zionist enterprise and the State of Israel; e.g., Israel as a Jewish state; Western democracy; civil liberties; Biblical boundaries. What are the implications of these values for any peace settlement?

ISRAEL'S OPTIONS FOR A PEACE SETTLEMENT

Status quo; Annexation; Condominium with Jordan; Territorial compromise with Jordan; Palestinian state (with demilitarization and other security arrangements). Should AJCongress support one of these options? Should its position be formulated in broad terms or should it be articulated with specificity? Should it be limited to the question of values? (e.g., no Jewish rule over another people) or should it focus on specific political objectives?

ADVOCATING AJCONGRESS'S POSITION

If AJCongress adopts a particular position on a peace settlement, what should it do to advance it? Should it restrict the reporting of its position to its own membership and private communications to the Israeli government, or should it "go public?" Would it constitute partisan interference in Israel's domestic politics? Does that matter? If AJCongress were to make its position public, should it also embark on a campaign to persuade others in the United States and in Israel to support its position?

American Jewish Congress

TASK FORCE ON MIDDLE EAST PEACE

Discussion Outline

THE WEST BANK AND DEMOGRAPHIC REALITIES

Is Israel's control over the West Bank irreversible? What are the likely demographic and other consequences of its continuation?

ZIONISM AND ISRAEL: BASIC VALUES

What are the basic values underlying the Zionist enterprise and the State of Israel; e.g., Israel as a Jewish state; Western democracy; civil liberties; Biblical boundaries. What are the implications of these values for any peace settlement?

ISRAEL'S OPTIONS FOR A PEACE SETTLEMENT

Status quo; Annexation; Condominium with Jordan; Territorial compromise with Jordan; Palestinian state (with demilitarization and other security arrangements). Should AJCongress support one of these options? Should its position be formulated in broad terms or should it be articulated with specificity? Should it be limited to the question of values? (e.g., no Jewish rule over another people) or should it focus on specific political objectives?

ADVOCATING AJCONGRESS'S POSITION

If AJCongress adopts a particular position on a peace settlement, what should it do to advance it? Should it restrict the reporting of its position to its own membership and private communications to the Israeli government, or should it "go public?" Would it constitute partisan interference in Israel's domestic politics? Does that matter? If AJCongress were to make its position public, should it also embark on a campaign to persuade others in the United States and in Israel to support its position?

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ירוצא **

טו די

**

**

**

הודם: 7/5597

אל:רוט/259

מ-:המשרד/תא:080787/זח:1850/זח:מ/ט:ג:ט

נד:2

טו די/מידי

וויטינגטון -ארד, ערן, למדן, הוצל.

דע: ביילין, טמיר, נוביק, בירן.

902

היו כאן ראשי איפ'ק בוב אשר, הם דיין וטטיב רזן ובמשך המישה ימים קיימו פגישות ושיחות מרובות ולהלן עיקרי הדברים:-

א. מולרד : איפ'ק : בניגוד לתחושה הרווחת בארץ המרשה אינה מחוסלת. אסור להתרשם מן השקט על פני השטח. המנהיגים היהודים מודאגים. בכנסת מנסה ד"ר קריקטורד אנטי-ישראליות. די ג'נובה מסתובב ומפויץ שיש מולרד נוספים. המים לא יסקטו עד שוכטר או יתטר רמי איתן.

התשובה שקבלו : (בנוסחים שונים): אין להניח שיועשה משהו בענין רמי איתן ואין להניח שבצד הישראלי יוסימו ויעסקו במרשה בכל צורה שהיא.

ב. דורם אמריקה : איפ'ק : גם כאן בניגוד לתחושת השאכנות בארץ אין ספק שהנושא ישוב ויעלה ושתהיה דרישה להוכחות ממטות ישראל מנוצח את קשריה עם דרא'פ. הממשל אינו מעונין בסנקציות אך במערכת הבחירות של הדמוקרטים הענין יעלה. ג'סי ג'קסון יאשים את המועמדים האחרים בצביעות ואלה לא יוכלו להתעלם ומי שלא ירצה להפסיד את השחורים יצטרך להתחשב לנושא.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

גם מיקי לייננד נרגע רק זמנית וגם הוא עתיד להתעניין בהתפתחויות.

התשובה שקבלו : אנו יודעים למה מצביע מאתנו. ועדה השלימה עבודתה והמלצותיה לצמצום הקשרים עם דרא'פ ידונו בקבינט. בשטח קשרי הבחון מסכים עכשיו גם שהב'ט שיש צורך להגביל את הקשרים. לא נוכל להשביע לאלתר את רצון כל המרואגים אך נעשה כמיטב יכולתנו.

ג. לביא : איפ'ק : לא נשפיע ולא נתערב. הכיכורו תשובה מנומקת לכל החלטה אשריה ונתיצב בכל כוחנו להגן על ההחלטה לבשתומל. בארצות הברית יהיו חיינו הרבה יותר קלים אם יוחלט להנסיק את הליביא. וינברגר, ארמיטג' וכל המערכת שלהם הם ארובי הפרויקט ללא מטרות. אם יוחלט להמשיך 'יקצנו לתקרה ויקח שלשה חודשים לגרוז אותם משם'. קרלוצ'י מתנגד אך לא באותו להט וכן גם מזכיר המדינה. בקונגרס יש כאלה שהיו בין מקומי הרעיון (קמפ, סמית, לוי, טרויטלי, אסנין) שיתמכו בכל מקרה אך ינשמו לרווחה כשסוף סוף תהיה החלטה ועוד יותר אם ההחלטה תהיה שלילית.

התשובות שניתנו לאיפ'ק בנושא זה שונות לפי בן השיח. אביהו בן-נחן סיפק להם רשימות של טכנולוגיות שיש חשש שלא נוכל לקבל אם לא נותר. שה'ח נתן את נימוקי המחויבים: לא חשוב מה טוען הצבא אלא מה טוב למדינה. העלינו את רמת החיים באחוזים רבים וזה עלה לנו בליון וחצי. כל מה שייחזרו אותה לטובה נוטה למות ובכלל זה הקיבוצים והמושבים. האוניברסיטאות שלנו במדקה. פרויקט הליביא מכניס אותנו למרדון המיוחס של שש המדינות הכי מתוחכמות בעולם. אפשר אולי לחיות בלי הליביא אך לא בלי הרמה הטכנולוגית והמדעית שהוא מביא בכניסו. אין צורך בחומר גלם ולא בשכל ואם יש לך עשייה אורית יש לך מצמד המחבר את השכל לעשייה. אני שנים רבות בעשייה זו ולא שגית'י. אם התעשייה אומרת שהיא זקוקה ל-700 מליון והצבא אומר שאיננו יכולים להרשות לעצמנו סכום זה, אז אני אומר קחו 300 מליון ועשו מה שאתם יכולים.

ד. חוברת : איפ'ק : שתי ההצעות הקודמות להקלת נטל הריבית לא היו פועלות לטובתה של ישראל. הצלחנו עכשיו להשחיל את האפשרות השלישית שלפיה נוכל לקבל 95 אחוזים של ערבויות ממסלהיות אמריקניות למלונות פרטיים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שיאמשרד לישראל תשלום מוקדם של אותו חלק מחובה שהוא בדיבית גבוהה (ערבות של 100 אהוז אינה אפשרית עפ'י החוק). מדובר על החזר חובות של כ-5 בליון דולר ובר שעשוי לחסון לישראל כ-150 מליון דולר לשנה. הממשל עשוי לברך על הסדר זה כי זה יזרז לקונה סכום גדול שאת מחציתו - 2.5 בליון אפשר יהיה לרשום לזכות הקטנת הדפיציט והמחצית השניה תוכל לשמש לטיוע למדינות אחרות. בקונגרס יש לצמרת בעיות מצ'ילס, גרין ואובי. אינראה וקסטן - יתמכו. יש סכנה שהקונגרס לא יאשר לשלף להזרית את ה-2.5 לטיוע כראות עיניו בטענה שהמדינה תמקיד הקונגרס לקבוע ייעוץ לכסף ולא תמקיד מזכיר המדינה. סכנה אחרת היא שאם יוכח שישראל באמת חוסכת כן 150 מליון יהיו מי שידצו לקצץ את הסיוע באותו סדר גודל ונמצא שלא הרווחנו דבר, דני אינראה כל כך עסוק בעניני אירנגייט שאין לו זמן לעזור לנו. זילמה נוטמת היא שאם ביום מן הימים תהיה פירצה שתאפשר מחילת חובות כי אז האוצר יהיה של חובות פרטיים אינה טובה כי לגביהם אינה מתאפשרת מחילה.

כל הנושא נפרט למרטינו באוצר והאומציות השונות נשקלות.

ה. ATBM : איפ'ק : הפרויקט בסכנה. ההסכם מדבר על כן שהענין ימומן חצי חצי ע"י ארה"ב וישראל אם קשויים כספיים או תקציביים לא יאמשרד לישראל לעמוד בהשתתפותה תמשוך גם ארה"ב את ידה.

ו. רומניה MFR : איפ'ק : היינו נבשלים ממילא משום שהבלון התנוצץ וחברי הקונגרס והסנט משרט אינם מסכימים עוד לסלוח את התנהגותם של הרומנים בשאלת זכויות אדם, אנילו אם הם גאים מצוידיים בהמלצות מאיתנו. אבל, לבד מעצם הענין, היה הטפול בנושא - נוש. פנו קודם למועדון הנשיאים ולקונגרס היהודי העולמי ראברס וברונממן החלו באמצעות איש יחסי צבור בלתי מוצלח לטפל בענין דרך בשלב מאוחר מאד בקשו את עזרת איפ'ק ואז כבר היה מאוחר. השיבנו להם שנבדוק את השתלשלות העניינים מי פנה אל מי ומתי וכבר אם אנך היתה פה שאלה של תאום לא טוב.

ז. רבילות פוליטית: איפ'ק: -

ריגן - בקשויים פוליטיים חמורים. אין סכנת הזחה אך

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בריאותו רעה, הסרטן חזר. התחושה היא שיקשה עליו לחזור ולהשתל על המצב.

בייקר - תחושת אכזבה. האיש חכם שקול ומנוסה אך לא תפס את המושכות כפי שהכל ציפו.

קירקמטריק - יש לה סיכוי להרשים כמודעות לסגנות נשוא. בממלגתה אדהיב אותה.

דמוקרטים - קואונו לא ירוץ. יש לו ארון מלא שלווים. גור מיטיב להופיע אך צעיר מידי. נאן מהטט גם משום שהקרוד שלו על זכויות אדם וכיו"ב אינו טוב ויקשה עליו למשוך ליברליים לצידו. ג'ני ג'קסון מסוכן מאד ובונה לעצמו מעמד שעלול לחיוב כל נשיא דמוקרטי להזמינו לרושינגטון ולתת לו מינוי בניר בממשל.

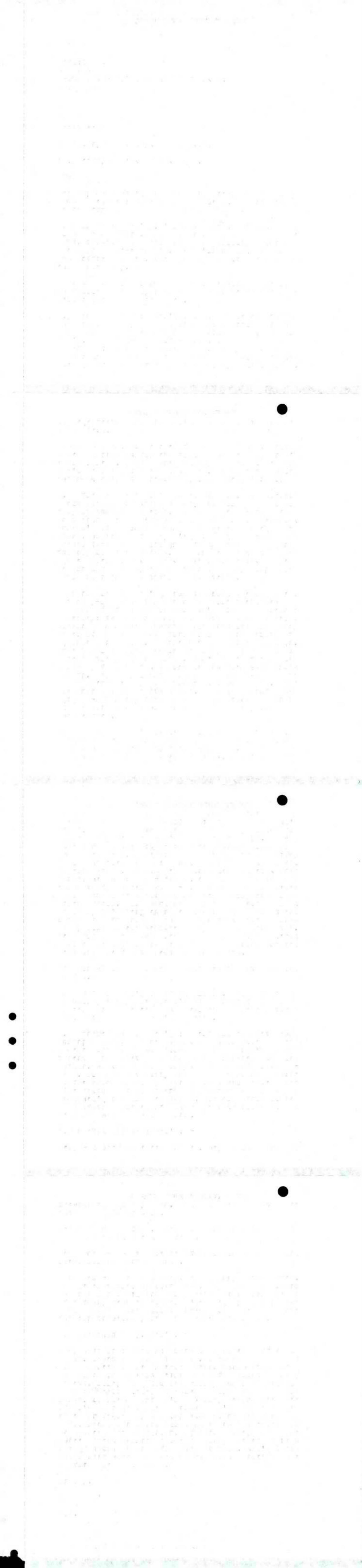
ח. פעילות הארגון: איפ'ק: -

נכון שהחלטנו להרחיב את פעילות הלובינג שלנו גם לממשל. עושים זאת כבר מזה כשנה. טטיב הוא הממונה על הנושא ושניים נוספים מסייעים לידו. השלב לדעת מראש למה לצבור ומה תהינה יזמרת הממשל שתגשנה אחר-כך לחקיקה. בענין הנשק לסעודיה ובענין המבנה החזש של החוב לא היינו מגיעים להישגים שהגנו אלמלא פעלנו בממשל. גם סגירת משרד אש"פ הוא ענין שיוכרע ע"י מיד ולא ע"י המחוקקים. חצי מעובדי איפ'ק הם דמוקרטים וחצי רברליקנים כן שהארגון יגול לעבוד תוך אמון עם כולם. בדיוק כמו שהשוב לבנות השתיה ומערכת יחסיים עם מי שעשויים להיות מועמדים לתפקידים כגון מזכיר המדינה ומזכיר ההגנה ולבנות עמם השתיה של הבכה. איפ'ק נערבת למעקב צמוד אחרי המועמדים ותהיה נוכחת בוועדות שתי הממלגות כפי שהיתה בעבר.

עד כאן.

מנהל מצפ"א

ל.ב.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ירצא **

טו די

**
**
**

חוזם: 7,5597

אל: רוש/259

מ-: המשרד, תא: 080767, חז: 1350, חמ: גט, גט

נד: 2

טרוי/מידי

ורשינגטון - ארד, ערן, למדן, הרצל.

דע: ביילין, טמיר, נוביק, בירן.

902

היו כאן ראשי אימ"ק בוב אשר, הוט דיון ורטיב רודן ובמשך חמישה ימים קיימו מגישות ושיחות מרובות ולהלן עיקרי הדברים:-

א. פולרו : אימ"ק : בניגוד לתחושה הרווחת בארץ הפרשה אינה מחוסלת. אסור להתרשם מן השקט על פני השטח. המנהיגים היהודים מודאגים. בנטגון מסתובבות קריקטורות אנטי-ישראליות. די ג'נובה מסתובב ומפיץ שיש פולרוים נוספים. המים לא יסקטו עד שיפוטרו או יתנטר רפי איתן.

התשובה שקבלו : (בנוסחים שונים): אין להניח שישעשה משהו בענין רפי איתן ואין להניח שבצד הישראלי יוסימו ויעסקו במרשה בכל בורה שהיא.

ב. דרום אמריקה : אימ"ק : גם כאן בניגוד לתחושת השאננות בארץ אין ספק שהנושא ישרב ויעלה ושתהיה דרישה להוכחות ממשיות שישאלו מכרובות את קשריה עם דרא"ב. הממשל אינו מעונין בטקטיקות אן במערכת הבחירות של הדמוקרטים הענין יעלה. ג'סי ג'קסון ואשים את המועמדים האחרים בצביעות ואלה לא יוכלו להתעלם ומי שלא ירצה להמסיד את השחורים יצטרך להתחשב לנושא.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

גט מיקי לייילנד נרגע רק זמנית וגט הוא עתיד להתעניין בהתפתחויות.

התשובה שקבלו : אנו יודעים למה מצפים מאתנו. ועדה השלימה עבודתה והמלצותיה לצמצום הקשרים עם דרא"ב ידונו בקבינט. בשטח קשרי הבחון מסכים עכשיו גט שהי"ט שיש צורך להגביל את הקשרים. לא נובל להשביע לאלתר את רצון כל המודאגים אן נעשה כמיטב יכולתנו.

ג. לביא : אימ"ק : לא נשפוט ולא נתערב. הכינונו תשובה מנומקת לכל החלטה אנשויה ונתיצב בכל נוחנו להגן על ההחלטה לכשימול. בארצות הברית יהיו חיינו הרבה יותר קלים אם יוחלט להפסיק את הליבא. וינבוגר, אומיטג' וכל המערכת שלהם הם ארובי הפרויקט ולא משרות. אם יוחלט להמשיך ייקצבו לתקרה ורק שלשה חודשים לגרו אותם מש"י. קולוצ'י מהכגו אן לא באותו להט וכן גם מזכיר המדינה. בקונגרס יש כאלה שהיו בין מקומי הרעיון (קמט, סמית, לוי, טרויסלי, אספין) שיתמכו בכל מקרה אן ינשמו לרווחה כשסוף סוף תהיה החלטה ועוד יותר אם ההחלטה תהיה שלילית.

התשובות שניתנו לאימ"ק בנושא זה שונות למי בן השיח. אביהו בן-נחן סיפק להם רשימות שש טכנולוגיות שיש חשש שלא נובל לקבל אם לא נודת. שה"ח נתן את נימוקי המחויבים: לא חשבו מה טוען הצבא אלא מה טוב למדינה. העלינו את דעת החיים באחוזים רבים וזה עלה לנו בליון וחצי. כל מה שייחז אותה לטובה נוטה למות ובכלל זה הקיבוצים והמושבים. האוניברסיטאות שלנו במצוקה. פרויקט הליבא מכניס אותנו לטרנדון המיוחס של שש המדינות הכי מתוחכמות בעולם. אפשר אולי לחיות בלי הליבא אן לא בלי הרמה הטכנולוגית והמדעית שהוא מביא בכניסו. אין צורך בחומר גלם אלא בשכל ואם יש לך תעשיה אורית יש לך מצמד המחבר את השכל לעשיה. אני שנים רבות בעשיה זו ולא שגית. אם התעשיה אומרת שהיא זקוקה ל-700 מליון והצבא אומר שאיננו יכולים להרשות לעצמנו סכום זה, אז אני אומר לחו 300 מליון ועשו מה שאתם יכולים.

ד. חובות : אימ"ק : שתי ההצעות הקודמות להקלת בטל הריבית לא היו מועילות לטובתה של ישראל. הצלחנו עכשיו להשתיל את האפשרות השלישית שלפיה נובל לקבל 95 אחוזים של ערובות ממלתיים אמריקניות למלוות פרטיים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שיאמשרד לישראל תשלום מוקדם של אותו חלק מחובת שהיא ברובית גבוהה (עבודת של 100 אחוז אינה אפשרית ע"י החוק). מדובר על החזר חובות של כ-5 בליון דולר ובר עשורי לחסון לישראל כ-150 מליון דולר לשנה. הממשל עשוי לברן על הסוד זה כי זה יזרים לקונה סכום גדול שאת מחציתו - 2.5 בליון אפשר יהיה לרשום לזכות הקטנת הדפיציט והמחצית השניה תוכל לשמש לסיוע למדינות אחרות. בקונגרס יש לצבת בעיות מצ'ילס, גרוי ואובי. אינואה וקסטן - יתמכו. יש סכנה שהקונגרס לא יאפשר לשולץ להזרים את ה-2.5 לסיוע כראות מיניו בטענה שזה תפקיד הקונגרס לקבוע ייעוד לכסף ולא תפקיד מזכיר המדינה. סכנה אחרת היא שאם יוכח שישראל לא תסבט בן 150 מליון יהיו מי שירצו לקצץ את הסיוע באותו סדר גודל ונמצא שלא הרווחנו דבר. זני אינואה כל בן עסוק בעניני אירנגייט אין לו זמן לעזור לנו. דילמה נוספת היא שאם ביום מן הימים תהיה פירצה שתאפשר מחילת חובות כי אז האדמניה של חובות פרטיים אינה טובה כי לגביהם אינה מתאפשרת מחילה.

כל הנושא נפרט למרטינו באוצר והאדמניה השונות נשקלות.

ה. AT&M : אימ"ק : הפרויקט בסכנה. ההסכם מדבר על כן שהענין ימומן חצי חצי ע"י ארה"ב וישראל אם קשרים נספיים או תקציביים לא יאפשר לישראל לעמוד בהשתתפות המשון גם ארה"ב את ידה.

ו. רומניה : MFN : אימ"ק : היינו נכשלים ממילא משום שהבלון התמוצץ וחברי הקונגרס והסנט פטרט אינם מסכימים עוד לסלוח את התנהגותם של הרומנים בשאלת זכויות אדם אנילו אם הם באים מצוידים בהמלצות מאיתנו. אבל, לבד מעצם הענין, היה הטמול בנושא - נוש. פנו קודם למועזון הנשיאים ולקונגרס היהודי העולמי ואברט וברונממן החלו באמצעות איש יחסי צבור בלתי מוצלח לטפל בענין ורק בשלב מאוחר מאד בקשר את עזרת אימ"ק ואז כבר היה מאוחר. השיבונו להם שנבדוק את השתלשלות הענינים מי מנה אל מי ומתי ונברר אם אכן היתה מה שאלה של תאום לא טוב.

ז. רכילות פוליטית: אימ"ק: -

ריגן - בקשרים פוליטיים חמורים. אין סכנת הדחה אן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בראותו רעה, הסרטן חדר. התחושה היא שיקשה עליו לחזור ולהשתלט על המצב.

ביקר - תחושה אכזבה. האיש חכם שקול ומנוסה אן לא חמט את המושכות בני שהכל צימד.

קירקמטריק - יש לה סיכוי להופיע כמועמדת לסגנות נשיא. במסלגתה ארה"ב אותה.

דמוקרטים - קואומו לא ירוץ. יש לו ארון מלא שלדים. גור מיטיב להופיע אן צעיר מידי. נאן מהסט גם משום שהקודם שלו על זכויות אדם זכו'ב אינו טוב וקשה עליו למשון ליברלים לצידו. ג'סי ג'קסון מסוכן מאד ובונה לעצמו מעמד שעלול לחייב כל נשיא דמוקרטי להזמינו לרושינגטון ולתת לו מינוי בכיר בממשל.

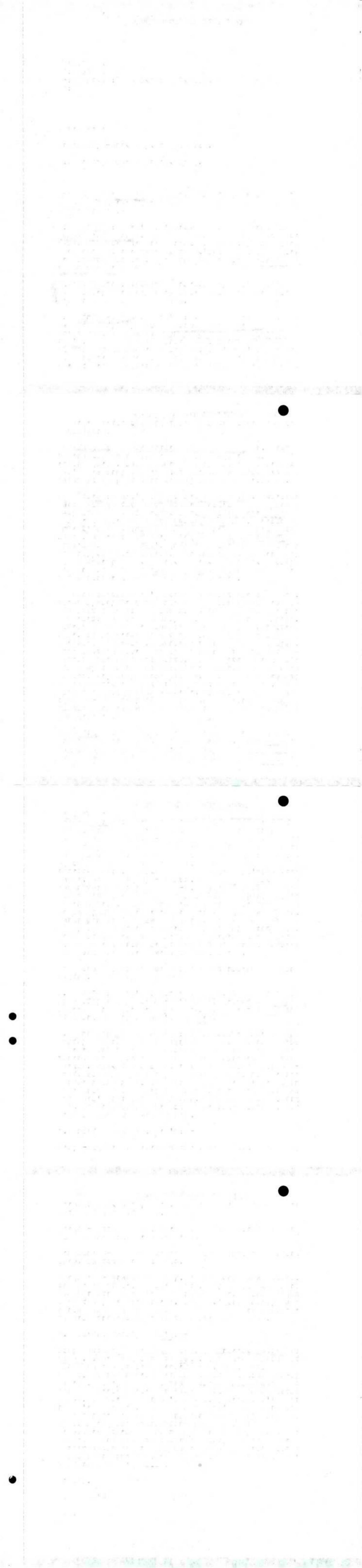
ח. פעילות הארגון: אימ"ק: -

נכון שהחלטנו להרחיב את מעולות הלבריינג שלנו גם לממשל. עושים זאת כבר מזה כשנה. טיב הוא הממנה על הנושא ושניים נוספים מסייעים לידו. השוב לדעת מראש למת לצבת ומה תהינה מסייעים הממשל שתגענה אחר-כך לחקיקה. בענין הנשק לטעוריה ובענין המבנה החדש של החוב לא היינו מגיעים להישגים שהגנו אלמלא פעלנו בממשל. גם סגירת משרד אש"ב הוא ענין שיוברע ע"י מיז ולא ע"י המחוקקים. חצי מערב די אימ"ק הם דמוקרטים וחצי רפובליקנים כן שהארגון יוכל לעבוד תוך אמון עם כולם. בדיק כמו שחשוב לבנות השתי והמרכיב יחסי עם מי עשויים להיות מועמדים לתפקידים כגון מזכיר המדינה ומזכיר ההגנה ולבנות עמם תשתי של הבנה. אימ"ק מערכת למעקב צמוד אחרי המועמדים ותהיה נוכחת בוועידות שתי המסלגות בני שהיתה בעבר.

עד כאן.

מנהל מצפ"א

ל.כ.

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE

500 NORTH CAPITOL STREET, N.W. • SUITE 300 • WASHINGTON, D.C. 20001 • (202) 638-2256

Thomas A. Dine
Executive Director

July 16, 1987

(JR)

The Honorable
Yitzhak Shamir
Office of the Prime Minister
Kiryat Ben Gurion
Building 3
Jerusalem, Israel

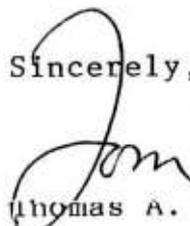
Dear Mr. Prime Minister:

I was delighted, indeed stimulated, by my most recent visit to Israel. It was substantive, and I want to thank you for discussing forthrightly several of the important issues facing U.S.-Israel relations.

I hope to see you again soon.

With warmest regards.

Sincerely,

Thomas A. Dine

TAD:af

8256

תאריך: נושד-הזק-מחלקת הקשר

י'צא

בלמס

חוזם: 6,8256

מ: 7טורונטו/54

מ-: המשרד, תא: 150687, זח: 1540, דח: ב, סג: ב

ט: ד

BAHUL/BALMAS

EL: HAKONSUL HAKLALI, TORONTO

MEET: LISHKAT ROSH HAMEMSHALA, JERUSALEM.

LEARNT WITH DEEP REGRET THAT LEON UZIEL, PRESIDENT
SEPHARDIC FEDERATION OF CANADA HAS PASSED AWAY.
PLEASE CONVEY TO MEMBERS OF HIS FAMILY MY HEARTFELT
SYMPATHY AT GREAT LOSS OF A YOUNG MAN WHO SERVED
HIS COMMUNITY AND HIS PEOPLE WITH DEVOTION AND
ABILITY..

YITZHAK SHAMIR

LISHKAT ROSH HAMEMSHALA

מ/מ

תפ: רהמ

ממישראל-פילדלפיה

מידי

המשרד ירושלים

אלץ הקונכייל, פילדלפיה

לשלכם 29

הברכה המבוקשת שוגרה ב-18.5.87.

אריה מקל/לשכת רה"מ

1.6.87

אריה מקל/לשכת רה"מ

נכנס

בלמט

האורי האורי

חוזם: 5,16040

אל: המשרד

מ-: פילולפיה, נד: 29, תא: 270587, זח: 1400, זח: ד, טג: ב

נד: 2

Please!

אורי

בלמט/זחוף

אל : מצמא

וע : אריה מקל, לשכת דוה'מ'

העיתון EXPONENT - חגיגות 100 שנה.

מכתבם 489 ושלנו 19 ללשכת דוה'מ'.

מנה אלינו העורך בבקשה לזרז העברת דיברי הברכה של דוה'מ' והנשיא לפרסום בגליון המיוחד לרגל הארוט. נשרין מעולה דחומה.

קונטוליה

טש

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, מצמא, אביטל, הסורה

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10
10/10/10
10/10/10
10/10/10

10/10/10
10/10/10

10/10/10
10/10/10

10/10/10
10/10/10
10/10/10
10/10/10

10/10/10

10/10/10
10/10/10

10/10/10
10/10/10
10/10/10
10/10/10

Jerusalem

May 18, 1987.

Dear Friends,

It gives me much pleasure to extend warm congratulations to you as you celebrate the 100th. anniversary of your well-known weekly, the JEWISH EXPONENT.

From your first edition until now you chronicled one of the most momentous centuries in the long history of our people. You witnessed and reported the travail of the European Diaspora, the migration of millions of our people, the two World Wars, the birth of Zionism, our National Liberation Movement, our struggle for freedom and independence, the tragedy of our homelessness, which resulted in the Holocaust, and the joy of our national re-birth and renewal.

This century has transformed the circumstances of the Jewish people forever. We have come home and are striving for security, safety and wellbeing for all the generations of the future.

I hope you will be able to report good news from Eretz Israel in the years that lie ahead.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

The Editor and Staff
The Jewish Exponent of Greater Philadelphia
1510 Chestnut Street
Philadelphia PA 19102 U S A

משרד החוץ

1. לחלק שמעל לקו הכפול העליון מיועד למחלקת הקשר.
 2. המיועד להברקה יכתב בשטח שבין הקווים הכפולים בלבד.
 3. כותב המזכיר ידווש מתחת לקו הכפול התחתון את התאריך והנושא.

טופס מברק גלוי

אס. המברק

151400		נרשם ליי מועד הקבלה	1014	NR
המפיץ	בלתי מסווג	העלמים		
מועד המשלוח				
מספר הסבוצות	מספר המשלוח			

אל: השגריר, נושי

המשרד ירושלים

ממח: סוג הדחיפות בהול

רצ"ב מברק הברכה של רה"מ לכינוס איפאק. אנא העבירו אותו מיידית לנוגעים בדבר.

(קשר - אנא הרצ"ב)

אריה מקל/לשכת רה"מ

הנהגה 3
 שיה 2
 גלגל 3
 תבואה 1

7

חאניד 15.5.87 הנושא

אריה מקל/לשכת רה"מ השולח

300x100x3=2.77

אשור רגלי - מחלקת

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusaldm

May 15, 1987.

Dear Mr. Asher,

It gives me much pleasure to send warm greetings from Jerusalem, our nation's capital, to the leaders and members of AIPAC and their friends in Congress. Over the years AIPAC has made a very significant contribution to the development, maintenance and constant improvement of the relations between the United States and Israel.

On my recent visit to Washington the Administration announced, with Congressional approval, that Israel's status had been up-graded to that of a major non-NATO ally. This is the highest level of relationship between our two countries since the establishment of our State in 1948. This relationship is based on moral and spiritual values and on strategic and economic interests that are expressed directly in the Free Trade Area Agreement and our strategic cooperation.

Such an alliance stems from common perceptions, interests and goals, but there are times when events lead to disagreements and difference of opinion, such as we have experienced in recent months. In such circumstances the strength of an alliance is tested, and I believe that with good will and understanding we will, together, overcome the difficulties which are of a transient nature in the context of our close and unbreakable bonds.

AIPAC has at all times shown understanding for the positions adopted by the Governments of Israel over the years, even if at first issues were clouded in confusion and ambiguity. I am sure you will, as always, understand and support the Government's present position that the only way to peace with our neighbours is by direct negotiations based on the letter and spirit of the Camp David Accords. The Government has not accepted proposals for an alternative procedure such as an international conference which, by its very nature

Mr. Bob Asher
The President
AIPAC
500 North Capital Street NW
Suite 300
WASHINGTON DC 20001 U S A

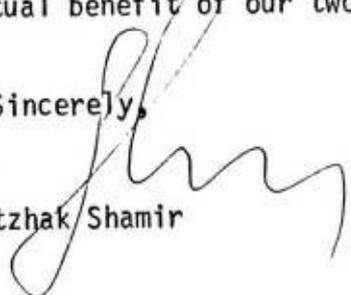
- 2 -

and composition, cannot advance the cause of peace but prove counter-productive and endanger our vital national interests.

My friends, we are about to celebrate twenty years since the unification of Jerusalem and we have already entered the 40th. year of our Independence. At this milestone we look back with profound satisfaction at what has been accomplished in all fields of endeavour and we look forward with high expectation and hope.

Our confidence is enhanced by the knowledge that our devoted friends in AIPAC are at our side, striving to preserve and deepen the relationship between Israel and its great friend and ally, the United States, for the mutual benefit of our two great democracies.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

ממישראל-טורונטו

מידי

המשרד ירושלים

אל: הקונכ"ל, טורונטו

מכתב ללשרה"מ מן ה-25.5.87

המכתב המבוקש שוגר לתעודתו ב-17.5.87.

ארה מקל/לשכת רהשמ

1.6.87

אריה מקל/לשכת רה"מ

Jerusalem

May 17, 1987.
112-1-8
840(1-1)

Dear Mrs. Urbach,

When I visited Toronto I had the occasion to meet hundreds of children from the excellent network of Jewish Day Schools in that city. I was impressed by their level of Hebrew, their understanding and their dedication to Am Yisrael and Eretz Israel.

Your school, which has been in existence for 80 years, has raised generations of knowledgeable young Jews, who have later played an important role in the life of the community and, some, in the development of the Jewish State and nation.

Jewish education is an urgent necessity wherever Jews live today and face the danger of rampant assimilation, intermarriage and disengagement from the community. We must intensify and deepen and spread Jewish national education wherever possible. We have to find new ways of instilling pride in the Jewish heritage and of imbuing the young generation with strong Zionist sentiments. We must stress the centrality of Israel in Jewish life and the paramountcy of the Jewish State. Of course the study of Hebrew as a modern language of communication must be a major feature of Jewish education programmes in all the lands of the Dispersion.

As you dedicate the newest school campus in memory of Aba and Esther Danilack, I wish you fruitful rewarding work in the vineyard of Jewish education.

Yours sincerely,

Yitzhak Shamir

Mrs. Didi Urbach
Chairman, Dedication Committee
Associated Hebrew Schools
3630 Bathurst Street
Toronto Ontario M6A 2E3

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
SUITE 700
180 BLOOR ST. WEST
TORONTO, ONTARIO M5S 2V6
TELEPHONE (416) 961-1126

שני

הקונסוליה הכללית של ישראל
טורונטו

כו' באייר תשמ"ז
25 במאי 1987

351.14

א/י: הא/מ
please
א/ר/ה

אל: לשכת ראש הממשלה
מאת: הקונסול הכללי, טורונטו

שלום רב,

הנדון: ברכות לציון 80 שנה לבית ספר יהודי בטורונטו.

במצורף העתק מכתב ששיגרו המארגנים מטעם בית הספר הנ"ל אל כבוד ראש הממשלה.

במערכת החינוך היהודי בטורונטו יותר מ-16,000 תלמידים בקהילה של כ-130,000 נפש. זאת היא ככל הנראה מערכת החינוך היהודי המפותחת ביותר בערי צפון אמריקה ובית הספר החוגג את שנתו השמונים הוא הגדול שבהם.

החינוך היהודי הוא ללא ספק אחד הגורמים לחוס וקירבה שקהילה זו חשה לישראל ולמותר לצייין את חשיבותו לשימורה ויציבותה של הקהילה. משום כך בתי הספר היהודיים מקבלים תשומת הלב הראויה מצד הקונסוליה הכללית.

אני מוצא לנכון להוסיף המלצתי, שאם מנהגו של ראש הממשלה לשגר ברכות לאירועים כגון זה, בית הספר הנ"ל ראוי לכך.

בברכה,

ב: אבילאה

Associated Hebrew Schools

of Toronto בית הילמוד
התורה המאוחדים במטרופוליטן

ADMINISTRATION
OFFICE:
30 Bathurst St.,
Toronto, Ontario
M6A 2E3
Tel. 789-7471

RANCHES AT:

Finch Ave. West,
Dowdale M2R 1M9
Tel. 223-4845

100 Leslie St.,
Dowdale M2H 3J1
Tel. 494-7666

West Promenade
Thornhill

President
Henry Koschitzky

Past Presidents
Lerd Gordon, Q.C.
Isaiah Shainhouse

Immediate Past President
Did L. Dessen, C.A.

Chairman of the Board
Louis Weisfeld

Vice Presidents
Bernard Green
Barry Nalberg
Isaiah Scheininger

Treasurer
Jack Brudner

Secretary
Didi Urbach

Chairman Vaad Hachinuch
of Sydney Elsen

Chairman Budget and Finance
Isaiah Mida, C.A.

Chairman Treasury
Saul Sigler

Chairman Secretary
Isaiah Shainhouse

Chairman Vice-Presidents
John H. Daniels

Morris Kaufman
Jack Lipson
Clark C. Oelbaum
Isaiah Shainhouse
Milton Shier
Ray D. Wolfe

Life Members
Jacob Burke
Did L. Dessen, C.A.
Barney Goldhar
Lerd Gordon, Q.C.
Isaiah Levl Jacober
Arthur Kruger
Isaiah J. Sable
Isaiah Shainhouse
Saul Sigler
Isaiah Silver
Isaiah C. Snider
Louis Weisfeld

Educational Director
Isaiah Abraham Soffer

Executive Vice President
Isaiah Tannenbaum

Copy Only

April 6, 1987

Prime Minister Yitzchak Shamir
State of Israel
Jerusalem
Israel

Dear Mr. Prime Minister:

In 1987, Associated Hebrew Schools of Toronto celebrates its Eightieth Anniversary. From a modest beginning in 1907, the school has grown to four branches with a total student body in excess of 3,000 from nursery through junior high school grades. AHS has the distinction of being the largest Jewish Day School outside of Israel.

The school offers a generous scholarship program to encourage our graduates to pursue post-secondary education in Israel. Many return inspired and become leaders of our community, while a great many others have chosen to make their permanent home in Israel, thus serving as a tangible link between our community and the Jewish State.

To mark the anniversary, a commemorative book will be published for distribution on November 8, 1987, at a Gala Dinner and Installation of Officers and Board Members.

At the same time, the building at our newest school campus will be dedicated in the memory of Aba and Esther Danilack, by their son, John H. Daniels.

As Chairman of the Dedication Committee, I have the honour to invite you to participate in the publication by submitting a message, on your letterhead, for reproduction in the book.

By way of explanation, Aba Danilack immigrated to Canada from Poland in 1939, under the sponsorship of Associated Hebrew Schools. On his arrival, he began teaching at the school and became a distinguished and respected member of the staff until his retirement in 1967. He was able to send for his wife and children whom he had been forced to leave behind in Poland.

One of his sons, John H. Daniels, a successful real estate developer, was chairman of the capital campaign that resulted in the construction of the 3-storey, 140,000 square foot building at Leslie and Steeles in Metropolitan Toronto. Mr. Daniels and his family have also supported the campaign with a significant financial contribution.

Continuing from strength to strength

80th ANNIVERSARY
תש"ז

אריה מקל/לשכת רה"מ

In recognition of the role played by the late Aba Danilack in the development of Jewish education at Associated Hebrew Schools and the on-going involvement of members of his family, this fourth and newest branch will be known as the Aba and Esther Danilack Education and Recreation Complex.

The commemorative publication will not only contain the history and role of Associated Hebrew Schools in the development of the Jewish community in Ontario and Metropolitan Toronto, but will also relate the Danilack story.

I hope that you will wish to accept our invitation and that your message will reach us before June 15, 1987 to facilitate our publication schedule. Should you require additional information, I may be reached at the following phone numbers: 416-789-1966 or 416-223-8233.

On behalf of the Board of Directors of the school and the Dedication Steering Committee, may I thank you in advance for your kindness in sharing this important milestone in the history of Jewish education in Toronto.

Yours sincerely,

Didi Urbach (Mrs.)
Chairman, Dedication Committee

22.4.87
5-פרו' 322-2

פגישת רה"מ עם ריצ'רד הירש (21.4.87)

רשם: אריה מקל

רה"מ הסביר להירש כי הוא הקים ועדת שרים לענייני גיור, שכבר עובדת ונפגשת עם אנשים שונים שרובם מתונים. הוא איננו מתכוון להמציא רעיון שיספק את כולם אלא מחפש פתרון זמני וטכני שימנע התנגשויות ושנוכל להיות אתו. שום צד לא יצטרך להכנע. רה"מ ציין כי נאמר לו שלפחות, תאורטית, פתרון כזה הוא אפשרי.

רה"מ סיפר על פגישתו בארה"ב עם נציגי שלושת הזרמים שבסופה אמרו נציגי כל הזרמים שישנה תיקווה.

להלן עבר רה"מ למטרת הפגישה ואמר שעלה אצלו רעיון לבקש מן הרפורמים אתנחתא של 6 חדשים שבמהלכם הרפורמים לא ילחצו עם מיקרים דחופים של גיור. רה"מ ציין שהוא מבין שעבור הרפורמים זהו עניין עקרוני, אך הוא מבקש שבמשך 6 חדשים לא יהיו עימותים בנושא זה, ובמהלכם ננסה למצוא פתרון. אם נמצא - טוב, ואם לא-נרים את הידדים והמצב יהיה כפי שהיה.

רה"מ ציין ש"מישהו מאתנו" דיבר עם הרב שינדלר שאמר שאולי הדבר אפשרי, אך הוא תלוי יותר באנשים בארץ וזאת הסיבה שרה"מ החליט לפנות להירש כדי לבדוק אם ייתן לנו לעבוד בשקט ובלי לחץ.

רה"מ הוסיף שגם בין אלה הלוחצים למען חוק השבות ישנם אנשים שמעוניינים במתינות ולא בהחרפה. רה"מ חזר ושאל אם ישנה אפשרות שיסוכס בינו לרפורמים שבמשך שישה חדשים "יתנו לנו מנוח" ולא יהיו מיקרים שבהם הם ידרשו לרשום גרים מיד.

הירש השיב כדלקמן:

- א. הודה לרה"מ על ההזמנה.
- ב. הנושא חשוב לא רק בגלל מעמדה של התנועה הרפורמית. הבעיה שעל הפרק היא היחסים בין התפוצות לבין מדינת-ישראל.
- ג. מה שהרפורמים רואים כעקרון - אחרים רואים כעקשנות.
- ד. הדבר איננו תלוי רק ברפורמים. הבג"ץ שהגישו, למשל, הגרים מברזיל, הוגש ע"י עו"ד בן מנשה, ללא שום קשר עם הרפורמים.
- ה. לא רצוי לבקש מן הרפורמים "לא לקיים את החוק".

אגב כך סיפר הירש ששונה מילר היתה מוכנה לבוא לארץ לחודש-חודשיים, כדי להסדיר את ענייניה, אך מאחר שטרבה להתחייב שתישאר בארץ, החליט הירש שמוטב שהיא לא תבוא. לדבריו, ישנם עתה בקרב הרפורמים כאלה שכועסים עליו בגלל הצעד הנ"ל שגרם ל"פספוס".

הירש הוסיף שאין עכשיו לרפורמים שום מיקרה ספציפי שבו הם מבקשים לטפל וזאת משום שהם חייבים לדאוג גם ליחסי הציבור שלהם, שכן לא כל מי שמתגייר ועולה לישראל יציב בנפשו ויש להזהר... עם זאת, הרפורמים "מחפשים זוגות כדי לקיים את החוק" והם שמחים מאוד שעו"ד בן-מנשה הגיש בג"ץ בענין זוג הגרים מברזיל.

הירש אמר כי אילו יכולים היו הרפורמים לשבת ליד שולחן אחד עם מישהו "חצי רשמי" מן המחנה האורתודוכסי, ניתן היה למצוא פשרה, אך הבעיה היא שהאורתודוכסים המתונים פוחדים להתבטא. בארה"ב המצב יותר קל.

הירש טען כי אתנחתא של 6 חודשים לא תפתור את בעית ההתנגדות של האורתודוכסים. לדבריו מתבצעים בארה"ב, מידי שנה, כ-12,000 גיורים, ורק פחות מ-1000 מתוכם הם גיורים אורתודוכסים.

רה"מ ציין שמאחר שהירש אומר שהרפורמים "מחפשים זוגות", כל בקשתו היא שבמשך 6 חודשים הרפורמים לא יעסקו בחיפוש כאלה - ולמעשה מדובר עכשיו כבר רק ב-4 חודשים. הירש השיב שהוא לא יכול להיות במצב שבו דבריו יתפרשו כויתור, ורה"מ אמר שבלי ויתורים משני הצדדים לא נגיע לכלום.

הירש טען שיש חוק וצריך לכבד אותו ושאפילו רוני מילוא אומר, בשמו של רה"מ, שצריך לכבד את החוק. לדברי הירש ישנם בארץ אנשים רבים שאינם יהודים בעיני האורתודוכסים. רה"מ השיב שדבר זה איננו מטריד אותו כל עוד אין משפטים ועימותים.

הירש טען שלרה"מ יש גם מניעים פוליטיים וגם לו יש דאגות פוליטיות ורה"מ השיב שאין לו מניעים פוליטיים ודאגתו לאומית בלבד, ונובעת מרצונו שלא יהיה עוד ענין שפוגע בקשר עם יהודי התפוצות.

אשר לטענת הירש שהרפורמים אינם שולטים בכל המתגיירים אמר רה"מ שאם יהיו פניות של אנשים שלא ישלחו ע"י הרפורמים, לא יהיו לו כל טענות.

לסיכום אמר הירש שהוא איננו פועל על דעת עצמו וכי הוא מוכן לדווח על בקשת רה"מ לראשי הרפורמים. רה"מ השיב כי אם יש סיכוי לתשובה חיובית - כדאי שידווח. אחרת, אין טעם - שכן עצם בקשתו של רה"מ עלולה לדלוף, ואז המצב יהיה עוד יותר גרוע. רה"מ ביקש במפורש שבקשתו לא תפורסם והירש הבטיח שהוא ידווח באופן דיסקרטי לראשי הרפורמים ולא יפרסם דבר. הירש הבטיח לחזור לרה"מ עם תשובה בתוך שבוע עד עשרה ימים.

~~מדינת ישראל~~

מדינת ישראל

ל

תאריך 16/4/87

הגנת צי: ט אל

מאת: לשכת ראשיהממשלה.

האגרו הרצ"ק פנו, הק"צ אלפי
פז"ם, ~~אלפי אלפי~~ אולם אלפי הגנים
אלפי הרוש,
אלפי

915.1

כד בשבט תשמ"ז
23 פבר 1987

1393

ש מ ר
א י ש י

אג: מר י.ח. בן-אהרן, המנהל הכללי, משרד רוה"מ

מאת: הקונכ"ל, שיקאגו

ליוסי שלום רב,

יש להניח שהר"פ הגיע בינתיים לידיך. כמובן שהייתי שמח אילו יכל רוה"מ לבוא לשיקאגו בקיץ הקרוב, ואין ספק שמכון וייצמן מהווה יעד חשוב ומכובד לגיוס כספים.

עם כל זאת הרי אתה מכיר את פיל קלוצניק ואת דעותיו הפוליטיות, ומסופקני אם יאה לרוה"מ ל"כבד" איש זה בפורום גדול ובעל תהודה ציבורית נרחבת.

מיותר לציין שפיל ממשיך להחזיק בדעותיו הידועות, אם כי מפאת גילו המתקדם אין הוא מרבה עוד להביען במסגרות פומביות, כלליות כיהודיות, כפי שנהג לעשות בעבר. לשבחו אציין שהוא מסייע לנו לא פעם בענינים כלכליים (בד"כ בעצות ובקשרים ולא-דווקא בתרומות כספיות משלו), אך היחסים הקורקטיים שאני מקיים עמו מושתתים על ההבנה הברורה שאיננו מתווכחים על עמדותיו הפוליטיות.

יש להניח שמכון וייצמן לא היה מציבו במרכזו של ארוע זה לולא הבטיח תרומה ניכרת למכון, ובמקרה זה יש כמובן הצדקה לנוכחותה של אישיות ישראלית. האמנם בתנאים הקיימים ראוי שרוה"מ יבוא ויחלוק כבוד לקלוצניק - זוהי החלטה שנתונה לשיקולכם.

שלך בידידות

צבי ברוש

AMERICAN COMMITTEE
for the WEIZMANN INSTITUTE OF SCIENCE

515 PARK AVENUE / NEW YORK, NEW YORK 10022 / PLaza 2-1300

WEIZMANN
INSTITUTE
OF SCIENCE

Please reply to:
79 West Monroe Street
Chicago, Illinois 60603

(312) 641-5700

W. Z. NOVICK
Director of Special Programs

February 5, 1987

The Hon. Zvi Brosh
c/o Foreign Office
Jerusalem, Israel

Dear Amb. Brosh:

I hope that you can be of help to us in this matter.

Thank you very much, and best personal regards.

Sincerely,

William Z. Novick

WZN:cl
enc.

AMERICAN CENTER
OF THE WEIZMANN INSTITUTE OF SCIENCE
1000 N. MICHIGAN AVE. CHICAGO, ILL. 60611

WEIZMANN
INSTITUTE
OF SCIENCE

February 5, 1987

Mr. Elyakim Rubinstein
Cabinet Secretary
The Prime Minister's Office
Kiryat Ben-Gurion
Jerusalem, ISRAEL

Dear Mr. Rubinstein:

Permit me a follow-up letter to your recent conversation with Hayim Goldgraber in Jerusalem.

Indeed, I wish to reiterate our sincere desire to have Prime Minister Yitzhak Shamir as the keynote speaker at the Weizmann Institute-sponsored gala affair honoring the Honorable Philip M. Klutznick on his 80th birthday.

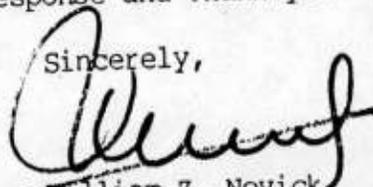
This major community affair will take place in Chicago on July 12, 1987, coinciding with Ambassador Klutznick's birthday, in one of the city's major landmark hotels. Moreover, the guest list, totalling some 3,000 invitees, will include the widest cross-section of national, state and local leaders from the business, political and academic communities.

I write from first hand that Ambassador Klutznick would be delighted and honored by the presence of Prime Minister Shamir. Furthermore, it will be a unique opportunity for the Prime Minister to bring his message to the leadership of the Jewish and extended community. I know that we all will be most pleased to have Prime Minister Shamir in our midst.

I would like to discuss the details with you personally before an official invitation is issued. A personal meeting or direct phone call in the very near future would be most welcome and most appreciated. Or may I call you in Washington?

I look forward to your response and thank you in advance for all your help in this matter.

Sincerely,

William Z. Novick

WZN:cl

c: Hon. Zvi Brosh ✓
Consul General,
State of Israel

מל: לוסאנגלס, נד: 666, מ: המשרד
 דח: מ, סג: מ, תא: 290387, רח: 0800

שמור/מייד

אלדן.

לוקשתום מציב עבורך ברכה מראש הממשלה לאות השנה של הוונדס
 רוצלי זליס.

המכתב יגיע בד"פ הקרוב.

JERUSALEM MARCH 9, 1997

DEAR MRS. ZALIS,

I WAS PLEASED TO HEAR THAT THE GOLDA MEIR AWARD IS BEING
 CONFERRED UPON YOU THIS DAY.

YOU HAVE FOUND WITHIN YOURSELF THE GOODWILL AND STRENGTH
 WHICH HAVE ENABLED YOU TO GIVE YOUR ENERGY, YOUR DEVOTION,
 YOUR TIME AND YOUR SUBSTANCE TO SEE THAT ISRAEL DEVELOPS,
 GROWS AND FLOURISHES.

WE EXTEND DEEP APPRECIATION TO YOU FOR YOUR FAITHFUL
 SUPPORT AND CONCERN FOR THE STATE OF ISRAEL AND THE
 JEWISH COMMUNITY AT LARGE.

SINCERELY,
 VITZHAK SHAMIR

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נורית כנען

ר

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, מצפא, חפוצות

מל: אומ"ב, נר: 615, מ: המשרד
 דח: ר, אג: ב, תא: 200387, צח: 1330

בלמ"ס/רג"ל

GIDON MEIR EMBASSY OF ISRAEL

410 LAURIER AVENUE WEST OTTAWA CANADA
 FOR: MERI BLOOMFIELD PRESIDENT, CANADIAN ZIONIST
 FEDERATION:

I JOIN IN THE TRIBUTE TO YOU FOR YOUR IMPORTANT
 CONTRIBUTION AS LEADER OF THE CANADIAN ZIONIST MOVEMENT.
 WE ARE GRATEFUL FOR ALL YOU HAVE DONE AND ARE CONFIDENT
 THAT YOU WILL CONTINUE TO WORK FOR AM YISRAEL AND ERETZ
 ISRAEL IN MANY CAPACITIES.

YITZHAK SHAMIR

98 : 788

 #####
 #####

משרד החוץ - מחלקת הקשר

סופס מברק צפון

2

אל : רוסינגטון, ניו-יורק, נאר"ם
1059 1045

סיווג בסחונני : סמור

חכיפוח : מידי

השגריר, נעים, ג'ו יעקב, יגר ידיד העתק: נחניהו.

הכנס האליטי של ועידת הנשיאים בישראל

1. נבחו בוועידה קרוב ל-60 איש, כיניהם כ-25 נשיאים ומנכ"לים, האשר פעילים ברמות שונות, בין התעודות הבולטות זו של מנהיגי ADL. הכנס הנוכחי גרם להבלטתם של ניגודים קיימים בין משישראל למנהיגות היהודית האמריקנית, פרשה פולארד שבסימנה עמדה הוועידה כולה, סייעה והאיצה בחשיפתם והבלטתם של נקודות מחלוקת הם בפנים והן כלפי חוץ והתקשורת, לכד מענין פולארד והרכזו הדיונים והמחלוקות סביב בעיית מעמד הנורשים, הנשק לאיראן ויחסי ישראל עם דרא"פ, לראשונה מזה שנים העיבה כצל מעיק שאלת הנאמנות הכפולה ויחסי ישראל והגולה האמריקנית, שהתבטאה בין האשר במאמרים של נויזר, אבינרי, פוטסמן ואחרים. ביסוי לניכור נתן הנרי זיגמן שקבע שהתברר התפתחה בישראל WILL BE ALIEN TO AMERICAN JEWRY. הוא אמנם לא זכה למחאות כפיס אף לא של איש אחד, אך הדברים היו מדכאים, אם גם נציגים שונים אמרו לנו שאין הם משקפים אלא את דעתו של מנכ"ל ה-אמריקן גו'איש קונגרס, שלא כהזדמנויות אחרות הופעותיהם של דוברינו הפכו לדו-שיח נוקב שלעיתים גבל בחילופי דברי ביקורת.

2. הוועידה ערכה שתי גיחות מחוץ לירושלים:

א. צפתה בטיסת ניסוי של הלבאי שלאחריה שמעה הרצאה של ראשי הצע"א, הנוכחים גילו התרגשות מסויימת אך גם מבוקרת שכנראה הושפעה מהוויכוח הנוקב על עלותו של הטטוס והעימות שהוא עלול להביא עם המזישל, הידיעה שפורסמה בהארץ שכביכול הועלתה הצעה להקמת קרן יהודית למימון הלבאי, פשוט אינה נכונה והצע"א הכחישה אותה מיניה וביה.

ב. הצפייה בנחיתתם של 6 מטוסי F 16/C בשדה העופה צבאי עוררה התלהבות גדולה עד כדי זמעות, היו לחיצות ידיים וחיבוקים עם הטייסים האמריקנים וסגן הנספה האווירי, וניכר היה שהארוע היה כזרישת עידוד למנהיגים היהודיים ושהיה בו כדי לחזקם שלמרות הכל, העסקים כרגיל.

23

650 / 11

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

1. הביקור בנוב (מצפה רמון ושדה בוקר) בו השתתפו כ-40 איש, היה חשוב מה עוד ששה"ח עצמו הצטרף לקבוצה לכמה שעות.

3. יש לציין שאת שני הימים הנ"ל עשו המנהיגים היהודיים במטוסי הרקולס של ח"א וזו כשלעצמה הייתה חרוייה מרגשם לאורחים.

4. בנספד נשלח דווחים על כמה מהדיונים הספציפיים. חפיצונא מברק זה לקונבל"ים לפי שיקולכם.

חפצונא

אישור מנזל המולקה :

השולח : גדעון חזמור

תאריך : 27.3.87

תאריך : א"ה, ט"ז, א"ח, א"ט, א"י, א"ך

$\frac{2}{2}$

משרד החוץ - מולקת הקשר

טופס מברק צפון

1/3

אל : 657 647
ניו-יורק, וושינגטון, נאוו"ס

סגירים, טונכ"ל.

ועידת הנשיאים, להלן דורות על כמה מהפגישות וההופעות (ולק א).

1. שר הביטחון מר רבין (19/3) הרצה מייד לאחר חוס ניסוי הלביא. הביע צער על פרשת פולארד אך קבע שאין שום הפסקה או פגיעה בשחז"פ האמטורגי. גבולות ישראל שקטים ואף אזרח לא נודע בגבול הצפוני (לבד מ- 13 חיילים שנפלו בהג'נס עליו) מאז הפיני לפני שנתיים. החייחס קצרות למטוס הלביא בצינו ש 40% מהוצאות המחקר מוצאות בארה"ב ובשלב הייצור כ- 50% מההוצאות תהיינה בארה"ב. אגב, אברט והונליין האתחפו בארצות הערב של שה"בט לכבוד עמיתו מארש והם התרשמו שהיחסיים והבריח חזקים ושארעש לא גרם לבקט, כדבריהם.
2. הנשיא הרצוג (18/3) הסחייג ממאמר שלמה אבינרי וענה לשאלות מגוונות: שינוי שיטת הבחירות (נושא שחזר והועלה ע"י מוריס אברט ובוב אשר בכמה הזדמנויות כפיתרון יחיד למשבר הפנימי בישראל), כהנא, החנינות לחברי המתחרת היהודית, נקאט, בעייח הגט לנשים ועוד. בשאלח הפלורליזם הדחי בכר הנשיא שלא להשיב בהרחבה בשל מעמדו המיוחד.
3. בפגישה מוקדמת עם שה"ה ומ"מ רוה"מ (17/3) נכחו אברט, אשר, הונליין, נוניע סכיר והח"מ. פתח אברט בהדגישו שהם לא באו ארצה עם הסטיגמה שהציג שרופ' אבינרי במאמרו. היחסיים בין שתי המדינות טובלים מהארועים האחרוניים, לנספח הצבאי ירון יש בעיות חפקוד. שה"ה שולץ בוסח כמה שאמרת לנו. הונשינגטון פוסט תוליס TO WHIP IT UP בעוד ה-ני"ס TONES IT DOWN. בגבעה הקפיטול ידידינו IN DISTRESS וזה עשוי להאפיע על תקציב הסיוע. שוררת שם הרגשה שאחם ממש מצפצפים עליחם (מינוייהם של איחן וסלע).

משרד החוץ - מחלקת הקשר

סופס מבק צפון

1/3

אל : 657 647
ניו-יורק, וושינגטון, נארו"ם

סגורים, סונכ"ל.

ועידת הנשיאים, להלן דווחים על כמה מהפגישות וההופעות (חלק א).

1. שר הביטחון שר רבין (19/3) הרצה מייד לאחר חום ניסוי הלבאי. הביע צער על פרשת פולארד אך קבע שאין שום הפסקה או פגיעה בשח"פ האמטלטגי. גבולות ישראל שקטים ואף אזרח לא נהרג בגבול הצפוני (לכד מ- 13 חיילים שנפלו בהגינם עליו) מאז הפינוי לפני שנתיים. החיחס קצרות למטוס הלבאי בצינו ש 40% מהוצאות המחקר מוצאות באר"ב ובשלב הייצור כ- 50% מההוצאות תהיינה באר"ב. אגב, אברט והונליין השתתפו בארוחת הערב של שח"ב לכבוד עמיחו מארש ודם התרשמו שהיחסים והבריח חזקים ושארעש לא גרם לבטע, כדבריהם.

2. הנשיא הרצוג (18/3) הסחייג ממאמר שלמה אבינרי וענה לשאלות מגורנות: שינוי שיטת הבחירות (נושא שחזר והועלה ע"י מוריס אברט ובוב אשר בכמה הזדמנויות כפיתרון יחיד למשבר הפנימי בישראל), כהנא, החנינות לחברי המתחרת היהודית, נקאש, בעיית הגט לנשים ועוד. בשאלת הפלורליזם הדחי בכר הנשיא שלא להשיב בהרחבה בשל מעמדו ומיוחד.

3. בפגישה מוקדמת עם שח"ה ומ"מ רה"מ (17/3) נכתו אברט, אשר, הונליין, נוגיע סביר רה"מ. פתח אברט בהדגישו שדם לא באו ארצה עם הססיגמה שהציג פרופ' אבינרי במאמרו. היחסים בין שתי המדינות טובלים מהארועים האחרונים, לנספח הצבאי ירון יש בעיות תפקוד. שח"ה שולץ בוסח כמה שאמרת לנו. הנושינגטון פוסט החליט TO SHIP IT UP בעוד ה-ני"ס TONES IT DOWN. בגבעת הקפיטול ידידינו IN DISTRESS וזה עשוי להשפיע על הקציב הסיוע. שורת שם הרגשה שאתם ממש מצמצפים עליהם (מינוייהם של איתן וסלע).

652 / ח

2/3

שה"ח פותח בהדגישו שהוא מבין ההרגשות בענין המינויים ושחוא עצמו לא מאושר
 מתמצב שנוצר בגדון. הונליין טוען שיש לנסות להחזיר האמון בנו ובוב
 אשר מוסיף שיש לנו עתה בעיית כסף ואמינות. סיוע החוץ ממילא אינו פופולארי ולכן
 צריך לפעול מהר. מוריס אברט : הצהרת רוה"מ בארה"ב בענין הנשירה בטעות יסודה;
 אי אפשר לפעול בדרך זו אם ברצונכם להשיג הצטרף. לדעתו אין לנו שום סיכוי לשנות
 החוק האמריקני. בנסייעתו עם אדגר ברונפמן לברה"מ יעלו ענין הטיסות הישירות,
 שחרורם של עצורי המצפון וביטול איסור היציאה לסלפק ולרנר. בענין 11000
 מסורבי העליה יודשו ביצוע מיידי תמורת פעולה לבחיול חיכוך ג'קסון-וואניק
 וחיכוך סטיבנס(אשראי).

~~שה"ח הענין איראן פעלנו לבקשת ארה"ב והחנהגנו כג'לסלמנים, ואין אנו נוהגים~~

~~להשיב או להחזיר כשהענין עדיין חם. לכן אנו שוחקים ונמחין עד שהאבק ישלע.~~
 שחי הוועדות שהוקמו בענין פולארד חוודאנה אם בין הבכירים היו שידעו על הריגול,
 ולגבי הנשירה : אין הרבה זמן, לכל היותר שנה(עד לחתימת ההסכם לפירוק הנשק
 הגרעיני בין מוסקבה לווינגטון) ולפיכך יש להבטיח הטיסות הישירות לפני כל
 ענין אחר והאשור ביהודי בריה"מ. לקראת סוף השיחה חוזר בוב אשר ואומר שמינויים
 סלע-איחן ודברי רוה"מ בענין הנשירה גרמו לזעזוע אצל יהודי ארה"ב.
 4. הפגישה שלא מן הניין נערכה עם אשר שרון (20/3) בה השתתפו רק אברט,
 רוח פופקין, הונליין, זיגמו, דן סייט (רפורמים) והארס הסטו(חרות). השיחה נמשכה
 קרוב לשעתיים והיתה מעניינת במיוחד. אשר שרון נתח לעומק כמה נושאים כגון:
 הסוד עם דרא"פ, בעיית סוריה, המו"ם לשלום, המאזן האסטרטגי האזורי. בענין פולארד
 אמר שלא היה לגמרי בתמונה אבל ציין שלא יחון וסלע רשימה ארוכה של זכויות לא רק
 למען ישראל אלא גם למען ארה"ב ושעדיין לא הגיע הזמן לפרט.

5. הופעתו ודבריו של אשר לקליטה יעקב צור (18/3) בענין הנשירה נדחו ע"י
 כמה מהנוכחים (בוב אשר ווולף קלמן) שטענו בהתייפות שהיתה טעות בפנייה למימשל.
 6. בהופעתו הפומבית בפני הוועדה (19/3) היה שה"ח במיטבו ובמשך כשעתיים הרצה
 והשיב לשאלות(דוח מפורט בנפרד). ג'אק סטיין שהציג את מר פרט אמר: התחייבתם
 לכבד אותנו ולחזותם בריגשותינו ואנו התחייבנו לסייע לכם בכל. אנו מוצאים הפעם
 בישראל ביקורת והריגה על עמדותינו לגבי יחסי ישראל ארה"ב. בענין דרא"פ אתם

653/ח
2917-

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

1/2

משרד החוץ
ירושלים

29.3.87 254

נודע

טופס מברק צ פ 1

משרד החוץ - מחלקת הקשר

856

אל: ניו-יורק, וושינגטון, נאוי'ס

1048

סיווג בטחוני: סודי
דחיפות: מיד
תאריך וזמן רישום:
מס. מברק:

סגרירים, קונכ'ל.

ועידת הנשיאים - דיווח חלק ב'.

1. השר משה ארנס וחכ' שמחה דיניץ הופיעו בפני הועידה ביום האחרון לדיונים (20/3).

א. פחח דיניץ בציינו שחמיחנו חמיד טובה יותר כשאנו UNDERDOG. הזכיר האמברגו האמריקני בשנים 61-1948 ודברי הנשיא ג'והנסון ב-1967 שאה'כ אינה השוטף של העולם. בענין יחסי הגולה - ישראל אמר: בנושאים היהודיים אנו שוחפים שווים, אך בשאלות בטחוניות ושל קיום, ההחלטה כולה שלנו אף אם אנו מוכנים לשמוע עצוח טובות.

ב. השר ארנס: ישראל עדיין במצור, במצב לוחמה ומבודדת אבל נחושה בדעתה למצוא פיתרון ולהבטיח הקיום. אשר לבעיות שהתעוררו עם ארה'ב: TOUT COMPRENDRE C'EST TOUT PARDONNER. לענין דראפ' אמר: העם היהודי הוא הקורבן ההיסטורי של האפלייה ולפיכך אין לחשוך בנו כחומכי האפרטהייד. מאידך, התעשייה הבטחונית היא ההגנה ואמצעי המנע הטובים ביותר שיש לנו. יש לזכור שבריטניה מוכרת נשק לגרועים שבאויבינו. אכל מקיימת אמברגו מוחלט עלינו וכשאנו מוחים משיבה לנו בריטניה שהיא צריכה את השוק הערבי, וכשאנו מקשים והיכן העקרונות, הם משיבים בהרמת כחף. גם ארה'ב הטילה עלינו אמברגו ארזי הפצצת הכור העיראקי. יש לנו הרבה מן המשוחף עם ארה'ב אבל יש גם אסימטריות (למשל: במימדים, בפגיעות וכו') הצצות בעיחות משבר ומתיחות (פולאד) ודוקא בזמנים אלו אנו מצפים שאחינו היהודים יסייעו לנו לעבור הקשיים.

2. בוג אשר העיר:
THIS CONFERENCE IS A REAL WATERSHED IN THE RELATION OF U.S. JEWS AND ISRAEL.

(יש לציין שהביטוי WATERSHED או דומים לו נשמעו כמה וכמה פעמים, הן בפומבי והן בשיחות הפרטיות).

36 - 4 פוס

2/2

3. אל צ'רנין גם הוא השיב בדברי אזהרה: עד לפני 10 שנים חשבנו שאם INFALLIBLE אך זה השתנה. קיימת עתה אסימטריה בין מנהיגי ישראל למנהיגי יהדות ארה"ב ואנו חשים .THAT WE ARE HEARD BUT NOT HEDED

4. הנרי זיגמן היה חריף מקודמין ובין השאר אמר שיהודי ארה"ב CANNOT BE, AS YOU EXPECT, AS CHEER LEADERS. הטענה שלכם בדבר בעיות ואילוצים בטחוניים נוצלה על ידיכם פשוטו כמשמעו להשתיק הביקורת שלנו בנושאי הסטחים, החתוליות, שב"כ, הסח"י עם מטטרי דיכוי, הפלורליזם הדתי וכו'. אימצו זוכר שאי פעם הסכמתם לשבת אחנו על אף אחד מהנושאים האלה. אין בינינו דיאלוג אמיתי והיחס שלכם אלינו הוא HIGHLY UTILITARIAN. אין מחיחסים אלינו ברצינות. איננו יכולים להזדהות עם סוג כזה של דמוקרטיה ושל חברה כזו. החברה שאחס מפחחים כאן ואהיה זרה לגמרי ליהדות ארה"ב.

כשסיים זיגמן נשחררה רממה די מהממת. איש לא מחא כף. ח"כ דיניץ השיב קצרות לזיגמן: יש נסיבות שעלינו להגן על שטח כדי להחזיקים. איננו יכולים להקים אותה לחברה אידיאלית של זיגמן, אבל עם כל רצוננו לשתף פעולה, נראה שיהודי ארה"ב רוצים לכפות עלינו חפישות ולעצב אותנו לפי השקפת עולמם וחפישת ארה"ב. אבל עד היכן ומה הגבול לכפייה זו?

5. אחרי נאום רה"מ (18/3) אודותיו יישלח דווח בנפרד קם סימור רייך להשיב: אנו מציעים בענווה שאיחן וסלע ישעו אח עצמם. בענין העלייה מארה"ב: זהו ענין של החלטה חופשית. ובענין הנשירה: דרושתכם בנרון מלשואח גישה מוטעית; הבעיה אינה בוינה אלא כבר במוסקבה החליטו העולים לאן פעמיהם ולכן יש צורך לשגר מסר ליהודים עוד בהיוחס ברוסיה וכזאת אנו מוכנים לסייע. בענין דרא"פ הבעיה היא הסח"י הצבאי. יש לכם זמו בין 1/4 ל-1/10, כאשר הנשיא ידווח לקונגרס ובחקופה זו עליכם להגיב. עם זאת קחוכא בחשבון שעליכם להיות מוכנים ל-1/4. אשר לחפוצה היהודית: אנו מכירים בחטא של אי-העלייה אבל זהו ענין אישי ובכחיות על הדיאלוג להמשך כדי לאפשר לנו לחיות שם כקהילה ולסייע לכם למרוח כאן. רבי סטרינסטיין (קק"ל): עלינו כמנהיגים לפעול ולהסביר, אפילו הבעיות קשות ביותר. אם איננו מנהיגים אל נחיימר להיות מנהיגים. רה"מ מסכם: אנו מעריצי ארה"ב ומנהיגיה ומודים לאל כל יום על שקיימת ארה"ב, אבל יש לנו בעיות משלנו, אנו קטנים ונאבקים על קיומנו.

מנהל הפרוצה

אישור לשכת המנכ"ל:

השולח: גדעון חדמור אישור מנהל המחלקה:

החפוצה:

מדינת ישראל

26.3.25.3

16/12/87

6-3-1987

תאריך

אל:

רה"ת

מאת: לשכת ראשיהממשלה. / כימיה

National Conference -
of Soviet Jewry

אנפיקר אתם בניו יורק
יהיו באורגן בקו 20 של
26 במחוס; אנקיסים
(באנק)
40 אלשים

שיתוף סניקס
תפוז יפני
אשתדל
אנפיקר
אנפיקר
אנפיקר

אשתדל
שיתוף סניקס
03-26 99 41

טל. 8000

4066

26.3

(להתכתבות פנימית במשרדי הממשלה)

מזכר

התאריך	אל:
17.3.87	כח"מ, ליליאן כהן
חיק מס'	מאת:
	לשם פנימית, ליליאן וקניא

הנדון:

כח"מ - חב"ו NCST

של רב,

לברוקינגס אינסטיטיוט

אמריקני (סמיתסון)

ה - National Conference on S.S

אודות ליגת הנשים של ארצות הברית

ביום 26.3.87 בשעה 16:30

באירוע.

בכ"מ,

לש

LIST OF PARTICIPANTS IN THE
NATIONAL CONFERENCE SEMINAR

Israel, March 1987

1. Chana Berlowitz - Switzerland
2. Alla Bernshtein - N.Y.
3. Joseph Blum - Delaware
4. Frank Brodsky - Philadelphia
(wife - Aline, Daughter - ChIII)
5. Sarita Gociao - Philadelphia
6. Sandra Goldberg - Florida
7. Martin & Doris Goldshtein - Atlanta
8. Jerry Goodman (all family) - N.Y.
9. Bill Grossman - Ca.
10. Gloria Hack - Baltimore
11. Beth Hirsh - L.A.
12. Charlotte Jacobson - N.Y.
13. Silvia & Jose Kandan - N.Y.
14. Fabian Kolker - Baltimore
15. Harold & Phillis Levin - Philadelphia
16. Marian Levine - Philadelphia
17. Bobi Morgenstein - "
18. Alisha Orlick - Philadelphia
19. Judith Shapiro - Philadelphia
20. Myrna Shinbaum - N.Y.
21. Sol & Lia Silverstein - Chicago
22. Konl Smukler - Philadelphia
23. Evelyn Sondheim - N.Y.
24. Rabbi Mark & Keren Staltman - Pittsburgh
25. Karl Steinhouse - Cleveland
26. Barbara Stern - Canada
27. Charlotte Turner - N.J.
28. Maryin Yerman - Philadelphia

NATIONAL CONFERENCE ON SOVIET JEWRY
 10 East 40th Street, Suite 907
 New York, New York 10016
 (212) 679-6122

Israel Seminar Participants

	<u>Affiliation/ Community</u>	<u>Address</u>
BEN ZVI, Shmuel	Israel Public Council-Staff	
BERLOWITZ, Chana	Swiss Action for Soviet Jewry-Zurich	Bellariastrasse 47B, Zurich 8038, Switzerland, 482-00-80
BERNSTEIN, Alan	MetroWest, New Jersey	6 Standish Drive, Morristown, NJ 07960, (201) 538- 5367
BLOOM, Seth	Delaware Federation	3139 Alpin Dr., Dresher, PA 19025 (215) 657-0178
BRODSKY Family	Philadelphia	106 McClenaghans Mill Road, Wynnewood, PA 19096, (215) 649-3399
GOCIAL, Sarita	Philadelphia	415 Chapel Rd., Elkins Park, PA 19117, (215) 635-5999
GOLDBERG, Sandra	Palm Beach, Florida	2000 S. Ocean Blvd., Apt. 207 North, Palm Beach, FL 33480, (305) 586-2479
GOLDSTEIN, Martin and Doris	Atlanta	4200 Whitewater Creek Rd., N.W., Atlanta, GA 30327, (404) 231-1433
GOODMAN, Jerry	NCSJ Staff	
GOODMAN Family	New York City	1140 Fifth Ave., New York, NY 10028
GROSSMAN, Bill	Norwalk, Connecticut	Nutmeg Financial Services, Inc., 50 Washington St., Norwalk, CT 06854, (203) 853-4511
HACK, Gloria	Baltimore, Maryland	3520 Barton Oaks Road, Baltimore, MD 21208
HERSH, Beth	Los Angeles Federation	6505 Wilshire Blvd., Suite 802, L.A., CA 90048, (213) 852-7730
JACOBSON, Charlotte	Jewish National Fund	136 East 56th St., New York, NY 10022, (212) 752-7557
KOLKER, Fabian	Baltimore, Maryland	3520 Barton Oaks Road, Baltimore, MD 21208
LANDOW, Joseph and Sylvia	Rockville Centre, NY	33 Capitolian Blvd., Rockville Centre, NY 11570, (516) 766-7345
LEVINE, Marian	Philadelphia Federation	JCRC of Greater Philadelphia, 1520 Locust St., Philadelphia, PA 19102, (215) 545-8430
LEVINE, Harold and Phillis	Philadelphia	7 Timber Fare, Spring House, PA 19477, (215) 628-3606

MORGENSTERN, Bobbie	Philadelphia	1210 Round Hill Rd., Bryn Mawr, PA 19010, (215) 527-8875
ORLICK, Lisa	Philadelphia	2034 Mt. Vernon St., Apt. 2F, Philadelphia, PA 19130, (215) 638-2490
SHAPIRO, Judith	Philadelphia	1303 Dundee Dr., Dresher, PA 19055, (215) 659-2068
SHINBAUM, Myrna	NCSJ Staff	
SILVERSTEIN, Saul and Leah	Chicago	3750 Cicero Ave., Chicago, IL 60641, (312) 545-0677
SMUKLER, Constance	Philadelphia	1108 Manning St., Philadelphia, PA 19107, (215) 928-9437
SONDHEIM, Evelyn	Hadassah	Hadassah, 50 W. 58th St., New York, NY 10019, (212) 355-7900
STAITMAN, Rabbi Mark and Carol	Pittsburgh	121 Hartwood Dr., Pittsburgh, PA 15208, (412) 244-1074
STEINHOUSE, Carl	Cleveland	28599 S. Woodland, Cleveland, OH 44124, (216) 831-1654
STERN, Barbara	Montreal	Canadian Committee for Soviet Jewry, 1590 avenue Docteur Penfield, Montreal, Canada H3G 1C5
TURNER, Charlotte	MetroWest	Reed Road, Morristown, NJ 07960, (201) 539-7766
VERMAN, Marvin	Philadelphia	2137 Naudain St., Philadelphia, PA 19146, (215) 545-5411

שמור

ירצא

**

**

**

**

חוזם: 3,11705

אל:ני/672,ורש/605

מ-:המשרד,תא:220387,זח:1906,דח:מ,טג:ש

נד:6

שמור/מידוי

ני, ורש

הנשירה ומועדון הנשיאים. לשלן 475

1.הילוקי הדעות בענין זה היו חריפים במיוחד והדוברים השונים, כולל מוריס אברט, הודיעו חד משמעית שאל לה לישראל להשלוח עצמה בנדון ושהיתה זו טעות חמורה לדרוש מהמימשל לשנות ענין הסטטוס ובעיקר ללא התייעצות מוקדמת עם היהודים.

2.מוריס אברט אמר שבביקורו הצפוי בבריהמ' יפעל למען הטיבות הישירות לישראל.

3. בין הדברים שהושמעו לגבי הנשירה חזרה הטענה נגד תהליך הקליטה כגורם עיקרי לנשירה ולשפיכת ישראל כביכול היא האחריות למצב הקיים.

4. המועצה למען יהודי בריהמ' מתכנסת עתה בירושלים אולם משיחות עם ג'רי גודמן ודוברים אחרים (כולל פעילי עליה) אינני מתרשם שצפוי שינוי בעמדה בענין ספצימי זה.

מנהל תפוצות

ר/ע

תפ: שהח,רהמ,מנכל,תמנכל,מצמא,תפוצות,מזאר

מזכירות הממשלה

ירושלים, י"ח באדר החשמ"ו
19 במרס 1987

העתק מס' 2... ממס' 8...

ס ד י

אל : ראש הממשלה

שלום רב,

הנדון : דרום-אפריקה

- א. החקשר ^{Frank} מייכל מילר, מנכ"ל JCRC בניו-יורק (התפקיד הקודם של הונליין, מ.מ. מילר הוא בנו של הרב ישראל מילר) על הקו היה גם יו"ר הארגון.
- ב. מסר שבעקבות פניות ידידיהם השחורים מניו-יורק, לרבות קונגרסמן ראנגל, הלוחצים עליהם והחובעים לדעת "מה תעשה בשבילם הקהילה היהודית", הארגון מעוניין לצאת בהודעה שתכלול ביקורת על מכירות נשק שלנו לדרום-אפריקה.
- ג. אמרתי שלא חסרות לנו צרות בלעדיהם, ועליהם להימנע מביקורת עלינו. ביקשתי שיתאמו כל דבר עם השגריר והקונסול-הכללי; הגם שהם חופשיים להחליט כרצונם.
- ד. לעומת זאת מכס גרין מהבית הלבן שביקרנו כאן טוען שאין להחרגש יתר על המידה מהליברלים בארה"ב, שכן הקונגרס לא יקצץ בסיוע. גישתו כמובן מייצגת את העמדות השמרניות המוכרות לנו.

ב ב ר כ ה,

אליקים רנבינשטיין

העתק: מנכ"ל משרד ראש הממשלה
מנכ"ל מדיני, משרד החוץ
השגריר, וושינגטון
הקונסול הכללי, ניו-יורק

13

רחיפות: מ י ר י סווג כטחוני: ש מ ר ר	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דפ: --- מתור: ---
תז"ח: 18140	מנהל תפוצות	א ל :
נר : 0475	מנכ"ל רוה"מ, השגריר וושינגטון	ד ע :
71 011	סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק	מאת :

נשירה - ביקור משלחת מועדון הנשיאים.

1. לאחר שרוה"מ, בעת ביקורו בניו-יורק, הציג עמדתנו בפני הועד למען יהודי בריה"מ, הבטיח מוריס אברם כי ישקלו בכובד ראש בקשת רוה"מ (ראו נא מכתבי מס' 23-361 מה-4 במרץ 1987). מוצע כי תנצלו ביקורו בארץ של מוריס אברם לקבלת תשובתם.

2. אי גיבוש עמדת הועד למען יהודי בריה"מ, משאירה עמדתנו חשופה לביקורת ובנתיים נערמים במאמרים היוצרים דעת קהל שלילית.

ידיר

סיה 2
דמ 3
למ 3
ג/ג 1
ג/ג 2
ג/ג 2
ג/ג 1
ג/ג 1
ג/ג 1

רחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: ---
כ ה ו ל	טופס מברק	ממור: ---
סודג בטחוני:	בהול	א ל : לשכת המנכ"ל. לדאל
ש מ ו ר		ד ע : נעים/וויסינגטון, מנהלי הסכרה, ותפוצות
תז"ח: 18120		מאת : סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק
נ ר :		
0466		
69 111		

ישראל-דרא"פ - שלכם 498.

1. מרכיח הארגונים היהודיים תמכו בוויקיה האמריקאית המחייבת סנקציות וכאשר התנהל המאבק נגד הוטו שהטיל הנשיא, שיגרו מכתב חמיכה המחייב הסנקציות. (ראה מברק וויסינגטון נר-769 מה-29/9).

2. עקביים בעמותם מאיצים בנו הארגונים היהודיים לשנות מדיניותנו. גיכוש עיצומים נגד דרא"פ במועד שלפני ה-1 באפריל 'אפשר לנו רתימתם של הארגונים היהודיים למערכת ההסברה שלנו. הוא הדיו לגבי רתימתם של העתונאים היהודיים במערכות העיתונים השונים.

3. גם אם יהיה שינוי כמדיניותנו כלפי דרא"פ, עדיין ימשיכו מקסרנינו להתייחס למדיניותנו בעבר ומכאן חשיבות הכנת נייר - לא רשמי - המסתמך מצד אחד על חקרימים מערכיים אחרים ומאידך מדגיש תרומת ישראל וסיועה למדינות שליטיות ואפריקה במיוחד.

ידיד

23

Handwritten signature

16

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

374

1/6

ס ו ס ס נ ד ר

דפוס... מחור... דפים

סוג בטחוני שמר

מחפשות... מ.ד.ד.

מאריך וזמן: 13.3.87. 13:00

מס' פני

אל : תפוצות, מצפ"א .

דע : לשכת רה"מ, לשכת שה"ח

פולרד - תגובת מועדון הנשיאים

במצורף עותקי מכתבים של מוריס אברם אל הנשיא, מזכיר המדינה, מזכיר ההגנה והיועץ לבטחון לאומי, וכן ההצהרה שפרסם בנדון.

לידיעתכם.

24
לואיז שימרון

אברהם אביסל
מזכיר המדינה
מזכיר ההגנה
מזכיר המבחן
מזכיר המבחן
מזכיר המבחן

*Conference of Presidents
of Major American Jewish Organizations
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022*

2/6

374

Morris B. Abram
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

(212) 373-3237

March 10, 1987

President Ronald Reagan
President of the United States
The White House
Washington, DC 20500

Dear Mr. President:

I think it is appropriate that you know my feelings (as Chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations) on the Pollard affair; so, therefore, I am enclosing a copy of a Press Release issued today. During your presidency, our country's stance has dramatically improved to the extent that I now believe that it will bear diplomatic fruit. Also, under this Administration, the American presence in the Middle East is more forcibly apparent because of the doctrine of strategic cooperation with Israel. In my judgment, and I believe in yours as well, it would be contrary to the interest of the United States were the Pollard affair allowed to unravel, in any respect, what you have so painstakingly developed.

I am off to Israel Saturday, where I shall convey the feelings I have expressed in the enclosed statement to the Prime Minister and others in the Israeli government. When I return, I hope I will have the opportunity of discussing these matters with you, for I will welcome your advice.

With deep respect, I am,

Sincerely,

Morris B. Abram

/vc

*Conference of Presidents
of Major American Jewish Organizations
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022*

3/6

374

Morris B. Abram
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

(212) 373-3237

March 10, 1987

The Honorable George P. Shultz
Secretary of State
State Department
Washington, DC 20520

Dear Mr. Secretary:

I think it is appropriate that you know my feelings (as Chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations) on the Pollard affair; so, therefore, I am enclosing a copy of a Press Release issued today. During the period of your stewardship of the Department of State, our country's stance has dramatically improved to the extent that I now believe that it will bear diplomatic fruit. Also, under this Administration, the American presence in the Middle East is more forcibly apparent because of the doctrine of strategic cooperation with Israel. In my judgment, and I believe in yours as well, it would be contrary to the interest of the United States were the Pollard affair allowed to unravel, in any respect, what you have so painstakingly developed.

I am off to Israel Saturday, where I shall convey the feelings I have expressed in the enclosed statement to the Prime Minister and others in the Israeli government. When I return, I hope I will have the opportunity of discussing these matters with you, for I will welcome your advice.

With deep respect, I am,

Sincerely,

Morris B. Abram

/vc

*Conference of Presidents
of Major American Jewish Organizations
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022*

4/6

374

Morris B. Abram
Chairman

Malcolm I. Hoerlein
Executive Director

(212) 373-3237

March 10, 1987

The Hon. Caspar W. Weinberger
Secretary of Defense
Department of Defense
The Pentagon
Washington, DC 20301

Dear Mr. Secretary:

I think it is appropriate that you know my feelings (as Chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations) on the Pollard affair; so, therefore, I am enclosing a copy of a Press Release issued today. During the period of your stewardship of the Department of Defense, our country's stance has dramatically improved to the extent that I now believe that it will bear diplomatic fruit. Also, under this Administration, the American presence in the Middle East is more forcibly apparent because of the doctrine of strategic cooperation with Israel. In my judgment, and I believe in yours as well, it would be contrary to the interest of the United States were the Pollard affair allowed to unravel, in any respect, what you have so painstakingly developed.

I am off to Israel Saturday, where I shall convey the feelings I have expressed in the enclosed statement to the Prime Minister and others in the Israeli government. When I return, I hope I will have the opportunity of discussing these matters with you, for I will welcome your advice.

With deep respect, I am,

Sincerely,

Morris B. Abram

*Conference of Presidents
of Major American Jewish Organizations
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022*

5/6

374

Morris B. Abram
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

(212) 373-3237

March 10, 1987

The Hon. Frank Carlucci
National Security Advisor
National Security Council
The White House
1600 Pennsylvania Avenue, N.W.
Washington, DC 20500

Dear Frank:

First, I want to thank you for the meeting on February 25. At this time, I think it is appropriate that you know my feelings (as Chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations) on the Pollard affair; so, therefore, I am enclosing a copy of a Press Release issued today. During the last six years, our country's stance has dramatically improved to the extent that I now believe that it will bear diplomatic fruit. Also, under this Administration, the American presence in the Middle East is more forcibly apparent because of the doctrine of strategic cooperation with Israel. In my judgment, and I believe in yours as well, it would be contrary to the interest of the United States were the Pollard affair allowed to unravel, in any respect, what you have so painstakingly developed.

I am off to Israel Saturday, where I shall convey the feelings I have expressed in the enclosed statement to the Prime Minister and others in the Israeli government. When I return, I hope I will have the opportunity of discussing these matters with you, for I will welcome your advice.

With deep respect, I am,

Sincerely,

Morris B. Abram

/vc

Statement by Morris B. Abram, Chairman, Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, on the Pollard Affair -- March 10, 1987.

6/6

374

The espionage activity for which Jonathan Pollard was justly sentenced was a serious crime and should never have taken place.

I am also deeply concerned by the public perception of the official treatment accorded Colonel Sella and Rafael Eitan, and will raise these concerns with the proper authorities next week during a visit to Israel.

The State of Israel, through its then Prime Minister Shimon Peres, apologized to the highest levels of the United States government for an unauthorized operation. The Pollard activities were inexcusable and offend all Americans. I know that relations between the US and Israel, two democracies whose vital interests are intimately linked, are strong enough to weather this deplorable incident. Israel needs America. America needs Israel. This interdependence will and must be the overriding consideration binding the two countries in their common devotion, to freedom, to justice and to human dignity.

מגרידו ישראלי - נוסטלגיה

12

12.1800...
 1311...
 1102...
 97...
 1111...

1/2

מלך המלך

350

אלו: תפילות. ה' ז' כ"א.
 ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

(אנחנו חייבים משהו לך אבנ"ה)
 אבנ"ה - אבנ"ה.

מ"ה יום מהנך ששילך איתך ושלחך אבנ"ה:

[-]

124

אבנ"ה 2
 אבנ"ה 3
 אבנ"ה 1
 אבנ"ה 3
 אבנ"ה 2

NEWS RELEASE

Jewish War Veterans of the United States of America
 1811 R Street, N.W., Washington, D.C. 20009
 (202) 265-6280

FOR IMMEDIATE RELEASE

350
 2/12

March 11, 1987
 Contact: Pearl Laufer
 (202) 265-6280

JEWISH WAR VETERANS NATIONAL COMMANDER CALLS FOR
SUSPENSION OF SELLA AND EITAN

The following is the text of a telegram sent by JWV National Commander Edwin Goldwasser to Meir Rosenne, the Ambassador of Israel:

We, as members of the Jewish War Veterans of the USA (JWV), the oldest active American Veterans Organization, detest all acts of treason - whether those acts be by a Walker on behalf of our adversary the Soviet Union, or by a Pollard on behalf of our ally Israel.

The promotion by Israel of a Sella and an Eitan presents America with a showing of an insensitivity by one friend to another friend on an issue of vital concern to the integrity of the United States.

JWV calls upon Israel to recognize the American concern over the betrayal of its Nation by immediately suspending both Sella and Eitan from their positions of trust pending a full and impartial investigation of the affair. The moral imperatives in the relationship between our Nations require no less than that.

dx

- שמור -

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

ח' באדר תשמ"ז
10 במרס 1987
370-60

OXFORD 7-5500

אל : מנהל מצפ"א

מאת : שרה בראור, ניו-יורק

שיחה עם מנכ"ל JCRC, מיכאל מילר

פסק הדין בפרשת פולארד וסמיכות מינויו של אביאם סלע למפקד תל נוף גרמו למצוקה רבה אצל היהודים בכל הקשור לדימוי של ישראל, לנאמנות לארה"ב ולישראל, לצורך בהצתדקות ולהרגשה של חוסר רגישות והתחשבות מצד ישראל בממשל שגילה נדיבות ונכונות לויתור ולמחילה.

אביא בקיצור כמה מן הדברים שאמר לי מילר בעקבות פגישות שעורכים הוא וחבריו עם נבחרו ציבור.

בפגישה שהיתה להם השבוע ובה נוכחו בין היתר מוריס אברהם, לסטר פולק יו"ר ה- JCRC, פגי טישמן יו"ר ה- (Federation UJA), מלקולם הונלין, נציג משפחת טיש (בעלי CBS) ואחרים, ששוחחו בארוחת בוקר עם ברוס בביט, מושל אריזונה לשעבר, דמוקרט שהודיע על רצונו לקבל מינוי המפלגה הדמוקרטית כמועמד לנשיאות. אביא כאן רק דברים הקשורים לפרשת פולרד שהשמיע המועמד והוא שישראל בעקבות פרשת פולרד תהיה זקוקה לאיש יחסי ציבור וגו'...

קונגרסמן אדואר פייגן (Figen) דמוקרט מקליבלנד אוהיו (שלש הקדנציות בקונגרס) שהיה בארוחת צהרים אתם אמר להם באותו נושא, שלפרשת פולארד יש פוטנציאל להיות אלמנט דסטרוקטיבי ביחסי ישראל ארה"ב, אלא אם ישראל תנקוט פעולה החלטית (Defenitive) בקשר למינויו של סלע.

לדעתו לפרשה תהיה השפעה בכל הקשור לסיוע ועוד אמר שנושא פולארד
יכול "To Fuel Flames" של סנטימנטים אנטי ישראלים בגבעה.

מילר סיפר לי שבעת שביקרו פולק והוא בגבעה בשבוע שעבר המצב רוח
היה כזה, שבגבעה דיברו כאלה שלא ידעו שלא קימת חאפשרות של הסגרה בין
ישראל לארה"ב של סלע, על בקשה להסגרתו לארה"ב.

ב ב ר כ ה
לפי דהאן
שרה כראור

העתק: מנכ"ל מדינני
יוסי בן אהרן, מנכ"ל רוה"מ ✓
השגריר, וושינגטון
סמנכ"ל אמית"ק
מנהל הסברה
מנהל תפוצות
הרי קני טל, ממ"ד
ציר הסברה, וושינגטון
הקונכ"ל
סגן הקונכ"ל

חוזט: 3,5565

אל: המשרד

מ-: לוסאנגלס, נר: 54, תא: 100387, זח: 1600, דח: מ, טג: ב

נד: @

מיידי / בלמע

אל: נורית ננשן, משרד רוח"מ

מאת: יצחק אלזן, לוסאנגלס

הנדון: ברכת ורה"מ

אודה אם תעבירי בדין הקרוב ברכת רוח"מ לרוזלי אליט
מהבונדט.

ברכות

אלזן

תמ: רהמ

נכנס **
**
**
**

שמור

חידום: 3/3718

אל: המשרד

מ-: נר: 170/ת: 60387/זח: 1500/זח: מ/ט:ג:ש
נד: @

מחלקת הקשר

מידוי/שמור

אל: מנהל תמצות

דע: מצמא/ השגריר רוט (נר 29)

מאת: ס/ הקונסל ירוש.

הלביא - מועדון הנשיאים.

1. אתמול ה-5/3 בנסגרת ועידת הנשיאים בראשות מוריס אברם הרצה זקתיים בנושא הלביא. במהלך דבריו העלה את כל מכלול הבימוקים הידועים לנו כגד פרודיקט הלביא. (מקודרת מימון, עלות, שווקים, איכות בהשקעה ל-F-16 פיתוח הלביא והשלכותיו על פיתוח טכנולוגיה ישראלית בתחומים אחרים - מרבבה ועוד).
2. זקתיים היה חד משמעי כגד הפרודיקט והביא ציטטות מדבריו דן שומרים משה לוי ומדברי עמוס לפידות שאמר "אני אוהב את הלביא, אבל ינדול להיות בלעדיו". כן הסתמך על ביקורת הערכות הישראליות.
3. בצורה מסקנית קבע כי ארטיב לא תהיה שוק ללביא ואמר בצורה סרקסטית כי יודון סרוריה וערב הטענות הן השווקים הפרטנציאליים היחידים ללביא.
4. התייחס לביקוריו בארץ ולאלטרנטיבות שהגיש תוך ציון - בתשובה ושאלה- ני הצעותיהם לקחד בהשבון את האינטרסים של ישראל במה שקשור לפיתוח השתי טכנולוגיות ישראליות.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5. רמי עזרובי נהתעשיה האווירית שהשתף בישיבה זו מבלי שהוזמן על ידי ועידת הנשיאים ביקש רשות הדיבור והחל להטביר העמדה הישראלית ולהעלות נתונים וטיעונים במגמה להפרין דברי זקתיים. נשיא מועדון הנשיאים ביקש להפטיקור. לאחר שעזרובי המשיך בהערותיו הערכותי ובקשתיו (במתק) שייחזל מלהתערב שכן עמדתנו הוצג בפני מועדון הנשיאים בעת ביקורם בארץ במחצית מרץ 87. ההערבותו של עזרובי הביכה את מוריס אברם ואת מלקולם הדנליין והפתיעה אותם ואת זקתיים.

ידיו==

תפ: שהה, דהמ, הנכל, ממנכל, שהנכ, בדארן, מצמא, תמצות

Handwritten text at the top of the page, possibly a header or title.

Handwritten text in red ink, possibly a signature or date.

Main body of handwritten text, consisting of several paragraphs.

Second section of handwritten text, separated by a horizontal line.

Final line of handwritten text at the bottom of the page.

2/3

לגבי עמדת / תגובות ישראל לדו"ח יכלו המשתתפים להתרשם כדלהלן : יש ויכוח בישראל לגבי המדיניות כלפי דרא"ם אך אין בנתיים שינוי בעמדת ישראל כולל בתחום של העמדה הפומבית בשאלת היחסים הצבאיים עם דרא"פ. הציר ערן ציין כי תגובה ממישראל לדו"ח תהיה בהתאם למה שהוא יכלול ובהתאם להערכותינו את השלכותיו אך אין לצפות לסטייה משמעותית מהעמדה שבה נקטנו עד כה. תום דיין ציין כי עפ"י המידע שבידו הדו"ח יתייחס בעיקר לש"פ במחקר ופיתוח. וניתן היה להבין מדבריו שהוא מתרשם שמדובר בש"פ שהוא חשוב לישראל.

ב. עמדות נציגי הארגונים

כללית יש לציין שהמפגש הווה עבור רוב המשתתפים במה לשחרור הקיטור ורגשי תסכול קשים. הרבה מהדוברים דיברו במונחים של קטסטרופה, להלן כמה מהדברים :

- לא ניתן יהיה להכחיש / להסתיר את הקשרים הצבאיים של ישראל עם המשטר הנפשע עלי אדמות והנזק יהיה בצורה של פיצוץ אדיר (NOVA) ומטבע הדרך בה מועלים הדברים בארה"ב - דהיינו טיפול ממוקד באירועים ללא תהליך מכין, לא נרגיש במשבר אלא לאחר שהוא יפרוץ.

- האפקט המצטבר של פולארד, איראן - קונטראס ודרא"פ יהיה קטלני.

- הסכנה שהתנועה נגד האפרטהייד בארה"ב על מרכיביה השונים תהפוך לאנטי ישראלית.

- משבר בקרב הקהילה היהודית עצמה ומשבר אמון ביחסי הקהילה עם גורמים מחוצה לה שכן אובדן אמינותה ותדמיתה המוסרית של ישראל יהיו גם נחלת הקהילה היהודית אשר "שיקרה בשם ישראל", כאשר חזרה על הכחשות ישראל לגבי מכירות הנשק לדרא"פ.

- הרס היחסים השבירים אשר נבנו בעמל רב של הקהילות היהודיות עם השחורים, הכנסיות וגורמים אחרים.

על רקע התחזיות הקשות הנ"ל הציגו כמה מהמשתתפים גם הצעות קשות כגון שישראל תודיע עוד לפני פרסום הדו"ח על ניתוק יחסיה הצבאיים עם דרא"ם או גיבוש עמדה של הקהילה היהודית אשר תסתייג מישראל בהקשר של יחסיה עם דרא"פ.

ג. גיבוש מסקנות ודרכי פעולה.

לאחר השלב של פריקת הקיטור ותוך הנסיון לאתר דרכי פעולה מעשיים חלה התמתנות בטונים לה תרמו במיוחד נציגי איפא"ק ו- ADL. ההתמנות נבעה גם מעצם העובדה שהבעיה הוצגה במלוא מערומיה. דהיינו, הסרת כל ספק לגבי העובדה שהדו"ח "יפילילי" את ישראל ולגבי הציפיות אם היו, שהתגובה בישראל תהיה דרסטית בצורה של ניתוק מידי ומוחלט של היחסים.

M/3

אל:

098

הונחלה ההכרה בעיקר ע"י נציגי איפא"ק שלא ניתן יהיה כנראה לסיים את היחסים הנ"ל אלא בתהליך ממושך יותר ויש לגבש פתרונות לטווח קצר בהסתמך על נחוני היסוד הנ"ל. תום דיין ציין שגם בעבר עמדנו בפני מצבים קשים ויהיה צורך להתמודד גם הפעם עם הבעיה לגופה. לקהילה רקורד מצויין, לישראל לא פחות טוב ויש לאתר פתרונות בקונטקסט של " צמצום הנזק".

בין ההצעות השונות שעלו:

- עבודות מחקר על יחסי מדינות אחרות עם דרא"פ, על התנועה נגד האפרטהייד בארה"ב שבתקופה האחרונה נמצאת בירידה, על המעורבות היהודית בתנועה הנ"ל וכו'..

- חיזוק והידוק הקשרים עם יידיים כולל בקרב השחורים.

- הבעת דאגה עמוקה בפני ישראל עצמה.

- מניעת הפיכת ישראל לשעיר לעזעזל ומיקוד המאבק נגד האפרטהייד בארה"ב בהקשר שלנו

- חזרה על עמדות הקהילה כלפי האפרטהייד.

- משיכת השקעות של מוסדות יהודיים מדרא"פ.

כמוכן שהובעה במקביל התקווה שבישראל ינקטו צעדים כלשהם ע"מ להקל.

מבחינתנו הגיב הציר ערן בין היתר בסיכום הדיון, שאנו רגישים לדאגה בקרב הארגונים

השונים ונעביר הדברים לירושלים.

קוריאל

(7.2.4)

אלה הדפים

משרד החוץ
MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

VISIT TO ISRAEL

LEADERSHIP MISSION TO ISRAEL
MIAMI, FLORIDA

UNITED STATES OF AMERICA

3 - 8 March 1987

Participants :

Mr. and Mrs. Samuel Adler	- Chairman of Adler Group
Mr. and Mrs. Myron Brodie	- Executive Director of the Greater Miami Jewish Federation
Mr. and Mrs. Modesto Maidique	- President of the Florida International University
Mr. and Mrs. James Batten	- Chairman of Knight-Rider Inc.
Judge and Mrs. Fay	- U.S. Circuit Judge
Mr. and Mrs. Martin Fine	- Chairman of the Chamber of Commerce
Mr. and Mrs. Joel Friedland	- Chairman of Roland International
Mr. and Mrs. Hugh Gentry	- Chairman and Chief Executive Officer of Barnett Bank
Mr. Jim Hampton	- Editor of the Miami Herald
Mr. and Mrs. Charles Zwick	- Chairman and Chief Executive Officer of the Southeast Banking Corp.
Dr. and Mrs. Norman Weldon	- President and Chief Executive Officer of Cordis Corp.
Mr. and Mrs. Robert Traurig	- Vice-President of Chamber of Commerce

Mr. and Mrs. Aaron Podhurst	- Dean of International Academy of Trial Lawyers. President of the Greater Miami Jewish Federation
Mr. and Mrs. Jorge Mas	- Chairman of the Cuban-American National Foundation
Mr. and Mrs. Jesse McCrary	- Member of Florida, National and American Bar Associations
Mr. and Mrs. Robert Tallon	- President of FPL
Mr. and Mrs. Kenneth Treister	- Architect
Mr. and Mrs. David Weaver	- Chairman and founder of Intercap Investment
Mr. and Mrs. Paul	- Chairman and Chief Executive Officer of Centrust Savings Bank
Mr. Foote	- President of the University of Miami

- 4 -

Tuesday, 3 March

15.30

Arrival at Ben Gurion International Airport by
El Al, flight No. 210

Proceed to Jerusalem

Dinner with Prof. David Hartman, the Hartman
Institute

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Wednesday, 4 March

- 08.00 Breakfast with Mr. Hanan Bar-On, Deputy Director General, Ministry of Foreign Affairs
- 09.30 Tour of Jerusalem
- 11.30 Visit "Yad Vashem", Martyrs' and Heroes' Memorial of the Holocaust
- Proceed to the Knesset
- 13.00 Lunch with Members of Knesset
- 17.30 Meeting with Vice Premier and Minister of Foreign Affairs, Mr. Shimon Peres
- 20.00 Dinner with Tat Aluf (Brig. Gen.) Dr. Ephraim Sneh, Head of Civil Administration of Judea and Samaria

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Thursday, 5 March

07.30 Breakfast with Sgan Aluf (Lt. Col.) Ra'anah Gissin,
IDF Spokesman in Jerusalem

09.00 Leave for Atarot Airport

09.20 Departure by special flight

10.20 Arrival at an Air Force Base
Visit the Base
Lunch with the Commander of the Base

14.00 Return flight to Atarot Airport

14.30 Arrival at Atarot
Return to King David Hotel

20.30 Dinner with President of the Supreme Court
Justice Meir Shamgar

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Friday, 6 March

07.00	Leave for Atarot Airport
07.30	Departure by special flight
08.00	Arrival at Mahanaim airfield
	Proceed to Tiberias
08.30	Visit the Immigration Absorption Centre
09.30	Visit the Golan Heights accompanied by a senior officer of the IDF Spokesman
	Lunch at Kibbutz Ginosar
14.30	Return flight to Atarot
	Kabbalat Shabbat at the Wall
19.30	Shabbat Dinner with Cantor Arie Brown

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

- 8 -

Saturday, 7 March

Visit Masada and the Dead Sea area

Return to Jerusalem

Evening

Home hospitality

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

Sunday, 8 March

Morning	Attend Church Services
10.30	Leave for Rehovot - the Weizmann Institute of Science
11.30	Visit the Science Park
	Lunch
	Return to Jerusalem
16.30	Meeting with Prime Minister Yitzhak Shamir
20.00	Dinner with Prof. David Hartman, the Hartman Institute

Overnight at the King David Hotel, Jerusalem

- 10 -

Monday, 9 March

Leave for Ben Gurion International Airport
Departure

For further information, please contact :
Mrs. Hannah Dvir
Division for Official Guests
Ministry of Foreign Affairs
Jerusalem - Tel. 235111

Mrs. Yael Goldschmidt
ISRAM SOUTH, Jerusalem
Tel. 690072

1/2

1914

1021

MITZ59.PRT

בלמ"ס/בהול לבוקר

ע.ב.ש.

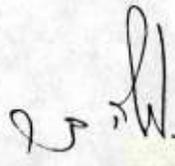
2297

ניו-יורק.

יגר.

ארגון בני-ציון.

העברנא ברכת רה"מ שמיר לנשיא הארגון.

מצפ"א
משה בר
19 בפברואר 1988

בין

2 3 3 1 3 8
2 3 3 1 3 8
2 3 3 1 3 8

Jerusalem, 19 February 1988

2/1/2

Dear Friends,

I wish to extend best wishes to Bnai Zion, which celebrates 80 years of devoted work for the well-being of the Jewish Community and for Am Yisrael and Eretz Yisrael. We greatly appreciate all your efforts for health services and other worthy causes in the Jewish State.

As in the life of man, 80 is an important milestone for an organization such as yours. Henceforth, you should demand even greater efforts from yourselves.

Your wise choice of Morris Abram and Ambassador Benjamin Netanyahu as your honorees highlights our shared recognition of their leadership in the fight for the defence of our people's rights, security and honour.

Kol Hakavod!

Yitzhak Shamir
Prime Minister of the State of Israel

2.3
מדינת ישראל

Harry,
what do you say?

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: יד' בשבט התשמ"ז
13 לפברואר, 1987

מספר:

17

1/1/c

אל: אריה מקל, לשכת רוה"מ
מאת: המחלקה לאורחים רשמיים, משה"ח

הנדון: ביקור מפקד החיילים המשוחררים היהודים בארה"ב - אדווין גולדווסר

כמדי שנה יגיע לביקור בארץ מפקד החיילים המשוחררים היהודים בארה"ב מלווה בשני סגניו וברעיותיהם.

ארגון החיילים המשוחררים היהודיים בארה"ב הינו ארגון גדול וחשוב המונה מאות אלפי איש והפועל באופן תמידי להסברה לטובת ישראל ולגיוס כספים לפרויקטים שונים בארץ.

מפקדי הארגון מוחלפים מדי שנה ובאופן מסורתי מגיעים לארץ ומתקבלים לביקור נימוסין קצר אצל ראשי המדינה - נשיא, רוה"מ, ושהב"ט.

השנה יגיעו המפקד וסגניו ב - 26 לפברואר עד ה - 4 למרץ 1987.

אנו מבקשים כי רוה"מ יאות לקבלם לפגישה בימים א' 1 למרץ 1987 או ביום ב' 2 למרץ 1987 ימי שהותם בירושלים.

במקביל מטופלת בקשתם לפגישה עם הנשיא ושהב"ט.

עורך התכנית: מר שלום כהן - ממאו"ר.

למתן תשובה ולתאום ט"ל - 235641.

לתשובתך אודה.

בברכה
שלום כהן

Handwritten notes and scribbles in the top left corner.

over only
here

in the
of the
group

to the
the

the

the

the

the

the

the

the

the

לשכת קצין הכנסת

ירושלים, כ"ד בשבט התשמ"ז
23 פברואר, 1987

אל: אלה חגית

הנדון: קבלת פנים לכבוד משלחת תורמים ופעילים מטורונטו - בכנסת

כ ל ל י

ביום רביעי, כ"ד באדר התשמ"ז, 25 במרץ 1987 בשעה 19.00, תחייים בטרקלין הכנסת קבלת פנים לכבוד משלחת תורמים ופעילים מטורונטו בהשתתפות ראש הממשלה, מר יצחק שמיר.

סה"כ כ-180 מוזמנים.

לוח זמנים ותכנית

18.15 - הגעה לכנסת

18.30 - הדרכה באולם המליאה ובטרקלין הכנסת

19.00 - * המנחה יציג את המשתתפים בפני ראש הממשלה

* דברים מפי ראש הממשלה, מר יצחק שמיר

* שאלות ותשובות

* דברי תודה מפי נציג הקבוצה

20.00 - סיום משוער

מנחה: ד"ר אביחי - יו"ר קרן היסוד

1. מ י נ ה ל ה

האורחים יגיעו לכנסת במרוכז ב-4 אוטובוסים. כניסת המוזמנים תעשה דרך שער הרכב - מדרגות המינהרה - רחבת שער "השבטים" - לטרקלין. במקרה של גשם, תעשה כניסת המוזמנים דרך שער הרכב - כניסת ח"כים. זיהוי הנכנסים ייעשה על-ידי נציגי קרן היסוד/המגבית המאוחדת בישראל מר יעקב אשל, והגב' סימה דרעי אשר ימתינו ליד שער הרכב ועפ"י רשימת המוזמנים הכללית לפי סדר הא-ב, שמות הנהגים ומספרי האוטובוסים. האוטובוסים יחנו בחניית הפנים.

2. מפקד השומרים

א. יוודא ביצוע ביקורת, זיהוי והכוונת המוזמנים למשכן כאמור בסעיף 1 לעיל.

ב. הקצאת 3 שומרים לאירוע.

3. מפקד יחידת הסדרנים

- א. יוודא ביצוע ביקורת, זיהוי והכוונת המוזמנים למוקדי האירוע.
- ב. קביעת מדריכה דוברת אנגלית, או הפעלת קלטת באנגלית לצורך מתן ההסבר באולם המליאה ובטרקלין.
- ג. יהיה אחראי על תאום ההכנות לאירוע וביצוע התכנית.

4. מנהל בנא"מ

- א. ניקוי הטרקלין לפני האירוע ולאחריו
 - ב. סידור 180 כסאות בטרקלין
 - ג. הצבת דוכן למנחה
 - ד. סידור שולחן נשיאות ל-10 איש
 - ה. הפעלת חב' גול-סימולטרוניק להתקנת מערכת הגברה:
 - * 2 מיקרופונים משני צידי הכסאות עבור שאלות.
 - * 1 מקרופון על שולחן הנשיאות
 - * 1 מקרופון על דוכן הנואמים
 - * הקלטת הנואמים והברכות
- התשלום יועבר ישירות, ע"י המארגנים לחב' גול-סימולטרוניק, רח' משה שרת 83, ת"א טל: 03-442981.
- ו. הפעלת תאורה ואורור במוקדי האירוע

5. חשב הכנסת

המארגנים שלמו לחשב הכנסת את הוצאות תפעול הכנסת עפ"י נוהלי מזכירות הכנסת.

6. המארגנים

- א. סימון שולחן הנשיאות ל-10 איש
- ב. משלוח רשימת המוזמנים הכללית לפי סדר האלף-בית, לרבות שמות הנהגים ומספרי האוטובוסים - ב-4 עותקים - שבוע לפני מועד האירוע - ללשכת קצין הכנסת

ק ש ר .8

"הכנסת" - מר טוביה וקסמן, מפקד יחידת הסדרנים, הכנסת,
טלפון במשרדו: 02-554303 טלפון בכניסת שער "השבטים": 02-554403/4
טלפון בלשכת קצין הכנסת 02-524212

"קרן היסוד/מגבית המאוחדת בישראל - מר יעקב אשל, והגב' סימה דרעי
כתובת: ת"ד 583, י-ם טלפון: 02-224535 02-222038

ב ב ר כ ה,

יצחק בנגל
קצין הכנסת

ירצא **
**
**
**

שמור

חוזם: 2,9566
אל:ניו/661,ווש/603
מ-:המשרד,תא:200287,זח:1459,זח:ב,טג:ש
נד:@

שמור/בהול לבוקר

ידיד, עבור הונליין ובלסברג
זע: רוזן

בקרר ועיזת הנשיאים.

להלן עזכון התכנית על ארועים שסוכמו ואושרו.

א. יום ג' 17/3
12.00 ראש עיריית ירושלים
12.30-16.00 סיור בירושלים עם טדי קולק
19.00 ארוחת ערב מטעם 'הדסה' (מניחים שהונליין מטפל
ישירות בהזמנה)

ב. יום ד' 18/3

07.45 א"ב עם השר לקליטת עליה י. צור.
09.15-11.30 ועדת חו"ב של הכנסת. הפגישה תפתח בדברי
ברכה של היו"ר שלמה הלל.
12.00-13.30 עם רהמ.
20.30 ארוח בקבוצות אצל משפחות חברי 'הפורום הישראלי'.

ג. יום ה' 19/3

08.00-09.00 א"ב עם י. בן אהרון.
10.00-11.00 פגישה עם המנכ"ל המדיני י. ביילין.
11.00-12.30 תדרון בנושאי בטחון בהשתתפות ראש אמ"ן
אלוף אמנון שחק ומתאם הפעולה בשטחים שמואל גורן. א.
לוברני הוזמן אך עדיין לא אישר.
15.00-17.00 סיור בתעשייה האזרחית. בערב ארוע חגיגי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לאיחוד ירושלים.

ד. יום ו' 20/3
09.00-10.30 הרצאת א. יריב על הטרור הבינ"ל.
12.00-13.00 הרצאת א. רובינשטיין מזכיר הממשלה.
13.00 א"צ עם השר ארנס.
ערב יהווי ברה"מ. נבקש לקבל המלצת מוריס אברם לגבי
המרצים.

ה. יום א' 22/3
סיור בנגב כולל א"צ עם שה"ח בשדה בוקר.

תפוצות.

זכ

תפ: שהח,רהמ,מנכל,ממנכל,תפוצות,מצנא

1. 1950-1951
 2. 1951-1952
 3. 1952-1953
 4. 1953-1954

1950-1951

1950-1951
 1951-1952

1952-1953

1953-1954

1954-1955

1955-1956
 1956-1957
 1957-1958
 1958-1959

1959-1960

1960-1961
 1961-1962
 1962-1963
 1963-1964

1964-1965

1965-1966
 1966-1967
 1967-1968
 1968-1969
 1969-1970

1970-1971

1970-1971
 1971-1972
 1972-1973
 1973-1974

1974-1975

1975-1976

1976-1977

1977-1978

1978-1979

ירצא **
 **
 **
 **

שמור

חוזם: 2,9566
 אל: בני/661, רוש/603
 מ-: המשרד, תא: 200287, זח: 1459, דח: ב, טג: ש
 נד: @

שמור/בהול לבוקר

ידיד, עבור הונליין ובלסברג
 דע: רוזן

בוקר ועיזת הנשיאים.

להלן עדכון התכנית על ארועים שסוכמו ואושרו.

א. יום ג' 17/3
 12.00 ראש עיריית ירושלים
 12.30-16.00 טיור בירושלים עם טזי קולק
 19.00 ארוחת ערב מטעם 'הדסה' (מניחים שהונליין מטפל
 ישירות בהזמנה)

ב. יום ד' 18/3

07.45 א"ב עם השר לקליטת עליה י. צור.
 09.15-11.30 ועדת חו"ב של הכנסת. הפגישה תפתח בזכרי
 ברכה של היו"ר שלמה הלל.
 12.00-13.30 עם רהמ.
 20.30 ארוח בקבוצות אצל משפחות חברי 'הפורום הישראלי'.

ג. יום ה' 19/3

08.00-09.00 א"ב עם י. בן אהרון.
 10.00-11.00 פגישה עם המנכ"ל המזיני י. ביילין.
 11.00-12.30 תדרון בנושאי בטחון בהשתתפות ראש אמ"ן
 אלוף אמנון שחק ומתאם הפעולה בשטחים שמואל גורן. א.
 לוברני הוזמן אן עדיין לא אישר.
 15.00-17.00 טיור בתעשייה האווירית. בערב ארוע חגיגי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לאיחוד ירושלים.

ד. יום ו' 20/3
 09.00-10.30 הרצאת א. יריב על הטרור הבינ"ל.
 12.00-13.00 הרצאת א. רובינשטיין מזכיר הממשלה.
 13.00 א"צ עם השר ארנט.
 ערב יהודי ברה"מ. נבקש לקבל המלצת מוריס אברם לגבי
 המרצים.

ה. יום א' 22/3
 טיור בנגב נולל א"צ עם שה"ח בשזה בוקר.

תפוצות.

זן

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, תפוצות, מצפא

MEMORANDUM FOR THE RECORD
SUBJECT: [Illegible]

DATE: [Illegible]
BY: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

3. [Illegible]

4. [Illegible]

[Illegible line of text]

[Illegible text]

5. [Illegible]

6. [Illegible]

7. [Illegible]

8. [Illegible]

9. [Illegible]

10. [Illegible]

1
3

דחיפות:	מילדי	התלקת הקשר ניו-יורק
סוג בטחוני:	שמו	טופס מברק
תז"ח:	111600	מנהל תפוצות.
נר :	0255	הסגיר וושינגטון.
	60 - 811	ס. קונסול כללי, ניו יורק

ביקור ועידת הנשיאים

1. ישיבת מועדון הנשיאים בנדון קוימה אתמול (10.2).
מלקולם הונליין הפיץ למשתתפים את טיוטת התכנית הסנסטיביבית המצ"ב.
2. מצפים להשתתפות 25 נשיאים ומנכ"לים של אירגונים יהודיים.
הונליין יגיע יומיים שלושה לפני תחילת הביקור.
3. ציינתי כי ישיבת הנ"ל כי יש צורך למצוא מסגרת לדיון בנושא
הטרור והבהרת כי בשל ישיבת הממשלה לא יוכל שה"ח להצטרף
לאחה"צ בשדה הוקר.
4. ביחס למברקם נר 309, מלקולם אמר לי כי השיב לכם על כל
הנקודות שהעליתם עמו ישירות. חודה על שטרחתם לעדכן אותנו
על מגיעכם עם מלקולם. המשיכו במגע הישיר עמו.

ידיד.

א.נ.א. 2
 א.נ.א. 3
 א.נ.א. 3
 א.נ.א. 2
 א.נ.א. 1
 א.נ.א. 1

איטור:

שם השולח: מ. ידיד. 11.2.87

TENTATIVE SCHEDULE FOR ISRAELI MISSION

WEDNESDAY MARCH 17

0255
2/3
60

7:30 am Arrival, Ben-Gurion Airport
Departure to Hilton Hotel

12 noon Lunch with Teddy Kollek, Mayor of Jerusalem
and other dignitaries

1 - 4:30 pm "Inside Jerusalem" tour led by Teddy Kollek
On site discussion of inter- and intra-group
issues; meeting with religious leaders; visits
to special sites, etc.

5:30 pm Mission reception - Hilton Hotel
(Greetings from officials)

6:30 pm Hadassah dinner - Binyani Ha'Ooma

THURSDAY MARCH 18

8 - 9:30 am Breakfast with Foreign Minister Peres - Hilton

9:30 - 10:45 am Meetings with Arab personalities - Hilton

11 - 12:30 pm Knesset - meeting with Foreign Relations and
Security Committee; Knesset Speaker Shlomo Hill

1 - 3:00 pm Luncheon dialogue with Prime Minister Shamir -
Hilton

3:15 - 4:45 pm Concurrent panels on Social issues, absorption
health (Arbelli, Tzur, Katzav)

5:30 pm Reception hosted by President Herzog at
President's House

8:00 pm Evening program
Dialogue with new leaders

FRIDAY MARCH 19

7:30 am Breakfast with Minister of Finance Nissim -
Hilton. Greetings from Rafi Harlev, president
of El Al

8:30 am Panel on Economic Affairs
Bruno, Keysar, Lautman - Hilton

10:30 - 12:15 pm Defense and intelligence briefings on Lebanon
Iran-Iraq, West Bank, Syria, etc.
(Abinun, Shachak, Lubrani, Sneh) - Hilton

12:30 - 2:00 pm Lunch - Minister of Defense Rabin

* * *

Thursday, continued

*2/22
8/12/8*

2:15 pm

Departure for Tel Aviv

3 - 6:00 pm

Special event on US - Israel strategic cooperation. Briefing with Iuri, "Flyby" of Lavi, IAI, etc.

0255 / 60

3/3

8:00 pm

"Jerusalem Extravaganza" hosted by Mayor Kollek in Tzidkiyahu's Cave

FRIDAY MARCH 20

8 - 8:00 am

Breakfast - Greetings by Minister of Tourism Sharir and Yascov Agnon re: planning for Israel's 40th Anniversary Celebration

8:30 - 10:00 am

U.S.-Israel relations - with past U.S. Ambassador in dialogue. Arens, Dinitz

10 - 12 noon

Dialogue on Israel's foreign policy, new direction in hasbara, the peace process - with Rubenstein, Ben Aharon, Novick, Beilin and others - Hilton

12:30 - 2:00 pm

Lunch - Vatican - Israel - Minerbi

7:00 pm

Kabalat Shabbat at Kotel
Shabbat dinner - The Future of Soviet Jewry - King David

SATURDAY MARCH 21

FREE

7:00 pm

Reception given by US Ambassador to Israel, Thomas Pickering

SUNDAY MARCH 22

8:00 am

Leave by plane for tour of Negev sites with Foreign Minister Peres

1:00 pm

Lunch with Foreign Minister Peres at Sdei Boker marking the centennial of David Ben-Gurion's birth

Afternoon

Leave directly for Eilat or return to Jerusalem/Tel Aviv

X

מחלקת הקשר ניו-יורק	ת"פ: 1
טופס מברק	מס'ת: 3
מס'ת: 101730	א ל : הארי הורוביץ , משרד ראש הממשלה.
0225	ר ע :
	מאת : הקונסול הכללי, ניו יורק.

ראה נא המכתב דלהלן מנשיאת הפדרציה היהודית בניו יורק. הקהילה היהודית בניו יורק איחדה את כל מוסדותיה, כולל המגנות, רק לפני שבוע חודשים. זו הקהילה היהודית המאוחדת הגדולה ביותר בעולם והחשובה ביותר בכל תחום שהוא. לפיכך אני ממליץ בכל לב על קיום הפגישה המבוקשת במכתב ביום חמישי, 26 בפברואר בשעה 11:00-12:00.

אבי פזנר כבר נתן הסכמתו ואני מקווה שגם הו"ר יענה...

United Jewish Appeal-Federation of Jewish Philanthropies of New York, Inc.
 130 East 59th Street, New York, N.Y. 10022 (212) 980-1000

0224 372

February 9, 1987

- Chairman of the Board
Morton A. Kohnreich
- President
Peggy Tuhman
- General Chairman, Campaign
Burton P. Resnick
- Chairman, Domestic Affairs
Saul Z. Cohen
- Chairman, Overseas Affairs
Joseph Gurwin
- Executive Vice Presidents
Ernest W. Michel
Stephen D. Solender

Honorable Moshe Yegar
 -Consul General of Israel
 800 Second Avenue
 New York, NY 10017

Dear Moshe:

We are writing as President and Executive Vice President of the New York United Jewish Appeal-Federation of Jewish Philanthropies to ask for your cooperation and assistance while we are in Jerusalem on Thursday, February 26, 1987.

As you know, on July 1, 1986, the United Jewish Appeal of New York merged with the Federation of Jewish Philanthropies and consequently became the largest Jewish philanthropic organization in the United States and one of the largest in the world. New York Jewry represents one-third of the world's Jewish population and 20% of the Jewish Appeal allocation from the United States to the Jewish agency.

We are requesting a meeting with Foreign Minister Peres on Thursday, February 26, 1987 anytime before 10:30 AM or between 1:00 PM and 4 PM. We already have contacted his office and ask your assistance in expediting the arrangements.

For the benefit of Israel, the Jewish community of the greater

United Jewish Appeal-Federation of Jewish Philanthropies of New York, Inc.

130 East 59th Street, New York, N.Y. 10022 (212) 980-1000

0225 ²/₃

February 9, 1987

Chairman of the Board
Morton A. Kornreich
President
Peggy Tushman
General Chairman, Campaign
Burton P. Resnick
Chairman, Domestic Appeal
Saul Z. Cohen
Chairman, General Appeal
Joseph Gurwin
Executive Vice Presidents
Ernest W. Michel
Stephen D. Solender

Honorable Moshe Yegar
Consul General of Israel
800 Second Avenue
New York, NY 10017

Dear Moshe,

We are writing as President and Executive Vice President of the New York United Jewish Appeal-Federation of Jewish Philanthropies to ask for your cooperation and assistance while we are in Jerusalem on Thursday, February 26, 1987.

As you know, on July 1, 1986, the United Jewish Appeal of New York merged with the Federation of Jewish Philanthropies and consequently became the largest Jewish philanthropic organization in the United States and one of the largest in the world. New York Jewry represents one-third of the world's Jewish population and 20% of the United Jewish Appeal allocation from the United States to the Jewish Agency.

We have requested a meeting with Prime Minister Shamir. We are aware that he will be just returning to Israel and reluctantly agree that it will not be possible at that time.

Therefore, we have scheduled a meeting on Thursday, February 26 from noon to 1:00 p.m. with Harry Hurwitz in his office. In the absence of the Prime Minister, it is absolutely essential that his other top aides be present at this meeting, namely Yosi Ben Aron, Avi Pazner and anyone else you would suggest.

For the benefit of Israel, the Jewish community of the greater New York area and Jews everywhere, we feel it is imperative to develop the closest possible relationship between the largest United Jewish Appeal-Federation and the Israeli leadership.

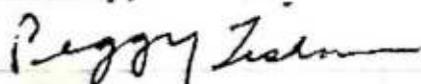
We give all the help you can give.

Hon. Moshe Yegar
February 9, 1987
Page 2

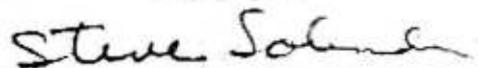
0225 3/3

In that spirit, we would like to exchange concerns and thoughts about what we as the Jewish leadership in New York can do, and explain the importance and vitality of the New York United Jewish Appeal-Federation of Jewish Philanthropies.

Sincerely,

Peggy Tishman,
President

Stephen D. Solender,
Executive Vice President

יב/ג
1
103 א
g
א/א
1
א
3
א
3
א
3
א

ירצא **
**
**
**

שמור

חוזם: 3929/2

אל: בני/309

מ-: המשרד, תא: 090287, חז: 2226, חמ: מ, טג: ש
נד: 8

שמור/מיידי

ניו יורק

ידי

ביקור ועידת הנשיאים

לשלן כר 70

א. מניחים שקבלת גט טיוטת התכנית ששלחנו מכאן (אין הטיוטות זהות כמאה אחוז) ביצוע התוכנית מותנה בטידורים מורכבים וקודם כל בהסכמת האישים וזמינותם למועדים הספיציפיים

ב. להלן הערותינו

אא. בשל ישיבת ממשלה בימי א' יוכל שהח להצטרף למשלחת בשדה בוקר אחה"צ, אם בכלל. אם הישיבה תהיה חשובה או ארוכה במיוחד עלול השר גם לא להגיע דבר שנדע רק ברגע האחרון ממש

בב. המאנל בנושא הטברת מדיניות החוץ (20 במרץ) מתבטל ובמקומו נשתדל לקיים הרצאות נפרדות של המנכ"ל המדיני (משעה 10:00) ושל יוסי בן אהרון (משעה 11:30)

ג. הונליין הציע שב-20 במרס שעה 0830 ייערך מפגש על הנושא: דמות ישראל בתקשורת. היות שמפגש דומה נערך בעת הביקור הקודם של ועידת הנשיאים ודיתר הונליין על הרעיון. לפיכך לא ברור מדוע חזר אליו שוב. לועתנו אפשר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

למצוא חלופה טובה יותר

דד. ל-20 במרץ בבוקר תוכננה א"ב עם שר התיירות ויעקב אגמון. אנו מציעים עתה להזמין את השר שריר לברן בקבלת הפנים שנקבעה ל-17 במרץ אחה"צ. מציעים שגם מנכ"ל אלעל יברן באותו ארוע (במקום בארוחת הבוקר ב-19 למרס)

הה. למה מתכוון הונליין בדיואלוג עם מנהיגים חדשים (18 במרס בשעה 1900): היכן יתקיים הארוע והאם זה במסגרת ארוחת ערב. אנו הצענו להונליין דיון שיתרכז בהיבטים שונים של חיי היהודים בארה"ב - דמוגרפיה, התכוללות, ציונות, עליה, חנוך יהודי ופלורליזם דתי

וו. כטיוטה של הונליין לא כלול נושא הטרור הבינ"ל שבימים אלה קשה להתעלם ממנו

זז. בשיחות עם הונליין סכמנו עקרונות לקיים מפגש עם ראשי עיריות ערביים מקובלים מהגדה. בטיוטה ששלחת מוצעת גגישה עם 'אישים' מבלי להבהיר במי המדובר

גג. הונליין צריך לסכם עתה עם אריה דולצין ענין ההוצאות הכספיות בהם תישא הסוכנות. הובהר לנו כי הסוכנות היהודית לא חוזר לא תטפל בטידורים לוגיסטיים של הכנס (הדפסות הזמנות, הפעלה חדר עתונות) כל עוד אין הסכם בנדון. זה דחוף מאוד

דד. מה סוכס עם שגריר ארה"ב פיקרינג לגבי ק"פ במוצ"ש
21/3

הה. העבירונוא כל המידע והשאלות להונליין והשיבנוא בהקדם. שימנא לב שלאחר הכנת מברק זה התקשר אלינו הונליין וכמה מהזברים דלעיל כבר נדונו בשיחה זו. עם זאת חשוב שהכל יהיה בכתובים בשני הכרוונים

תמוצות

דג

תפ: שהח, רהמ, מנכ, למ, ממנכ, למ, מצמא, תמוצות

ירצא **
**
**
**

שמור

חוזם: 2,3929

אל:ני/309

מ-:המשרד,תא:090287,זח:2226,זח:מ,טג:ש

נד:א

שמור/מיוזי

ניו יורק

יוזי

ביקור ועידת הנשיאים

לשלך נר 70

א. מניחים שקבלת גם טיוטת התכנית ששלחנו מכאן (אין הטיוטת זהות במאה אחוז) ביצוע התוכנית מותנה בטידורים מורכבים וקודם כל בהסכמת האישים וזמינותם למועדים הספיציפיים

ב. להלן הערותינו

א.א. בשל ישיבת ממשלה בימי א' יוכל שהח להצטרף למשלחת בשזה בוקר אחה"צ, אם בכלל. אם הישיבה תהיה חשובה או ארוכה במיוחד עלול השר גם לא להגיע דבר שנודע רק ברגע האחרון ממש

ב.ב. המאנל בנושא הסדרת מדיניות החוץ (20 במרץ) מתבטל ובמקומו נשתדל לקיים הרצאות נפרדות של המנכ"ל המדיני (משעה 10:00) ושל יוסי בן אהרון (משעה 11:30)

ג. הונליין הציג שב-20 במרס שעה 0830 ייערך מפגש על הנושא: זמות ישראל בתקשורת. היות שמפגש דומה נערך בעת הביקור הקודם של ועידת הנשיאים ודיתר הונליין על הרעיון. לפיכך לא ברור מדוע חזר אליו שוב. לדעתנו אפשר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

למצוא הלומה טובה יותר

ד. ל-20 במרץ בבוקר תוכננה א"ב עם שר התיירות ויעקב אגמון. אנו מציעים עתה להזמין את השר שריר לברך בקבלת הפנים שנקבעה ל-17 במרץ אחה"צ. מציעים שגם מנכ"ל אלעל יברך באותו ארוע (במקום בארוחת הבוקר ב-19 למרס)

ה. למה מתכוון הונליין בוואלוג עם מנהיגים חדשים (18 במרס בשעה 1900): היכן יתקיים הארוע והאם זה במסגרת ארוחת ערב. אנו הצענו להונליין דיון שיתרכז בהיבטים שונים של היו היהודים בארה"ב - דמוגרפיה, התכוללות, ציונות, עליה, חנוך יהודי ופלורליזם דתי

ו. בטידטה של הונליין לא כלול נושא הטרור הבינ"ל שבימים אלה קשה להתעלם ממנו

ז. בשיחות עם הונליין סכמנו עקרונות לקיים מפגש עם ראשי עיריות ערביים מקובלים מהגדה. בטידטה ששלחת מוצעת בגישה עם אישים מבלוי להבהיר במי המדובר

ח. הונליין צריך לסכם עתה עם אריה דולצין ענין ההוצאות הכספיות בהם תישא הסוכנות. הובהר לנו כי הסוכנות היהודית לא חוזר לא תטפל בטידורים לוגיסטיים של הכנס (הדפסות הזמנות, הפעלה חדר עתונות) כל עוד אין הסכם בנדון. זה דחוף מאוד

ט. מה סוכס עם שגריר ארה"ב פיקרינג לגבי ק"פ במוצ"ש 21/3

י. העבירונוא כל המידע והשאלות להונליין והשיבונא בהקדם. שימנא לב שלאחר הכנת מברק זה התקשר אלינו הונליין ונמה מהדברים דלעיל כבר נודעו בשיחה זו. עם זאת חשוב שהכל יהיה בכתובים בשני הכרוונים

תפוצות

דן

תפ: שהח,רהמ,מנכ,ל,ממנכ,ל,ממנכ,ל,תפוצות

Jerusalem

February 2, 1987.

Dear Morris,

Last Friday I met with WOJAC Chairman Mordechai Ben Porat and members of its Executive Committee. I support their plan to hold the 3rd. International WOJAC Conference in Washington as soon as is practicable.

I was pleased to learn that the Presidents' Conference was taking a leading role in the preparation and execution of the WOJAC Conference, and that you have the active cooperation of major Jewish organizations, such as the World Jewish Congress, Bnei Brit, NJCRAC, the ADL, Council of Jewish Federations, American Jewish Committee, AIPAC, the Jewish War Veterans and the American Sephardic Federation.

I hope that, as a consequence, WOJAC's aims will be recognized as a legitimate part of the international agenda for ultimate discussion between Israel and the Arab states.

The Conference should create an awareness in the U.S. Congress and among opinion-makers of the facts concerning the large Jewish populations that left or were driven out by the Arab countries and of the property they left behind. By doing this you will serve not only the interests of the two million Jews who stem from the Arab lands, but also of Israel and the Jewish people.

With best personal regards,

Sincerely,

Yitzhak Shamir

Mr. Morris B. Abram, Chairman
Conference of Presidents of
Major Jewish Organizations
615 Park Avenue
NEW YORK NY 10022
U S A

cc. Mr. Kenneth J. Bialkin
Mr. Shaul Ramati

1/3

פ. 1. 8
 פ. 2. 8
 פ. 3. 8
 פ. 4. 8
 פ. 5. 8
 פ. 6. 8
 פ. 7. 8
 פ. 8. 8
 פ. 9. 8
 פ. 10. 8
 פ. 11. 8
 פ. 12. 8
 פ. 13. 8
 פ. 14. 8
 פ. 15. 8
 פ. 16. 8
 פ. 17. 8
 פ. 18. 8
 פ. 19. 8
 פ. 20. 8
 פ. 21. 8
 פ. 22. 8
 פ. 23. 8
 פ. 24. 8
 פ. 25. 8
 פ. 26. 8
 פ. 27. 8
 פ. 28. 8
 פ. 29. 8
 פ. 30. 8
 פ. 31. 8
 פ. 32. 8
 פ. 33. 8
 פ. 34. 8
 פ. 35. 8
 פ. 36. 8
 פ. 37. 8
 פ. 38. 8
 פ. 39. 8
 פ. 40. 8
 פ. 41. 8
 פ. 42. 8
 פ. 43. 8
 פ. 44. 8
 פ. 45. 8
 פ. 46. 8
 פ. 47. 8
 פ. 48. 8
 פ. 49. 8
 פ. 50. 8
 פ. 51. 8
 פ. 52. 8
 פ. 53. 8
 פ. 54. 8
 פ. 55. 8
 פ. 56. 8
 פ. 57. 8
 פ. 58. 8
 פ. 59. 8
 פ. 60. 8
 פ. 61. 8
 פ. 62. 8
 פ. 63. 8
 פ. 64. 8
 פ. 65. 8
 פ. 66. 8
 פ. 67. 8
 פ. 68. 8
 פ. 69. 8
 פ. 70. 8
 פ. 71. 8
 פ. 72. 8
 פ. 73. 8
 פ. 74. 8
 פ. 75. 8
 פ. 76. 8
 פ. 77. 8
 פ. 78. 8
 פ. 79. 8
 פ. 80. 8
 פ. 81. 8
 פ. 82. 8
 פ. 83. 8
 פ. 84. 8
 פ. 85. 8
 פ. 86. 8
 פ. 87. 8
 פ. 88. 8
 פ. 89. 8
 פ. 90. 8
 פ. 91. 8
 פ. 92. 8
 פ. 93. 8
 פ. 94. 8
 פ. 95. 8
 פ. 96. 8
 פ. 97. 8
 פ. 98. 8
 פ. 99. 8
 פ. 100. 8

אל :- מנהל תפוצות דע: לשכות השר והמנכ"ל, מנהל אמית"ק, מנהל מצפ"א, מנכ"ל רוח"מ
 מאת :- ציר הסברה וושינגטון

כנס רבנים

בשולי הדוחות על כנס הרבנים בשגרירות (ראה מברקי 701 ודו"ח צוריאל מ-29.1.87 בדיפ') חשוב שנצטייד בעובדות על המצב לאשורו בארץ. אפילו בין רבנים ותיקים ומכובדים שמבקרים לעיתים קרובות בישראל חילוקי דעות לגבי החוק והנהוג.

1. האם קבוצת אנשים המשתייכים לקונסרבטיבים או לרפורמים רשאים לפתוח בית כנסת בכל מקום בישראל ללא התערבות מהשלטונות?
2. כנ"ל - האם הם זכאים לתמיכה כספית מטעם : (א) הממשלה. (ב) העירייה. (ג) המועצה הדתית המקומית (ד) הסוכנות היהודית.
- במה נבדלת תמיכה זו (אם ניתנת) מתמיכה בבתי כנסת אורתודוקסים?
3. ברורות לנו הבעיות הקשורות בשאלת החוק מיהו יהודי (גיור כהלכה). אך מהו תוקפן החוקי של נישואין בידי רב רפורמי? רב קונסרבטיבי? דחינו על הסף טענות שרפורמי או קונסרבטיבי לא נחשב כיהודי בישראל, או שהיחס לעולה שהוא רפורמי או קונסרבטיבי שונה מכל יהודי אחר.

לצערי קיימת הרבה בורות.

אינני רוצה להמעיט ממשקל ועומק הבעיות הקיימות, אך דומני שהבורות מוסיפה מעל ומעבר לבעיות שקיימות. הסרת אי ההבנות הוא החלק הראשוני במשימתנו. נעריך כל סיוע שתוכל להושיט לנו.

אנו נמשיך בדיאלוגים. הם לא יפתרו הבעיות אך הם יקטינו המתח וימנעו החרפת היחסים בין היהודים באמריקה ובין היהודים והשגרירות. הם גם אולי ימנעו צעדים ממשתיים בשטח שהם ראשית פילוג בעם שקשה אח"כ לאחות אותו.

בביקור סגן רה"מ ושה"ח בארה"ב בנוב' התקיים רב שיח עם שלושת הזרמים. בבוקר רה"מ החודש אנו מתכננים רב שיח נוסף עם שלושת הזרמים. מענינת התבטאותו של הרב לוקשטיין שהשתתף בכנס הרבנים,

אשר נעים

למנכ"ל רוח"מ: כל הצרופים בדיפ'.

2 1 1 2 1 4 3 2

7 7 2 5 9 8 7 7

3787.....7728.....97

RECEIVED - JUNE 11 1987

2/13

043

: 38

JANUARY 26, 1987

-4-

DAILY NEWS BULLETIN

**RABBIS URGED TO UNDERTAKE
'A MAJOR INITIATIVE' TO SOLVE
THE PROBLEM OF RELIGIOUS DIVORCE**
By William Saphire

NEW YORK, Jan. 25 (JTA) -- Rabbi Haskel Lookstein, president of the New York Board of Rabbis, has urged his colleagues in all three trends of Judaism to "undertake a major initiative" aimed at solving one of the most vexing and divisive problems in Jewish community and family life -- the get, or religious divorce.

Lookstein, who is rabbi of Congregation Kehilat Jeshurun in Manhattan, defined the central problems and offered solutions at the Board of Rabbis annual meeting here last Wednesday at which he was re-elected to another one-year term as president.

The Central Problems

"The first problem concerns encouraging Jews to obtain a get prior to remarriage," he said. The second "results from a recalcitrant partner to a previous marriage who refuses to give or accept a get after a civil divorce has been granted."

The get is not a universal requirement. Many Reform rabbis will perform a second marriage where one or both of the previously married partners has not obtained a religious divorce. Orthodox and Conservative rabbis generally will not.

Lookstein pointed out that a second marriage where there has been no get is considered adulterous under Jewish religious law and the offspring of such marriages are "mamzerim"--illegitimate. "I appeal to all of my colleagues to compromise on this and to require a get before remarriage," said Lookstein, whose stated goal is to "avoid all future mamzerut in America."

He pointed out that illegitimate persons may never marry religiously into the Jewish community and have no recourse, such as conversion, to alter their status.

Proposed Strongest Possible Sanctions

Lookstein called on the Board of Rabbis to resolve that none of its members should officiate at a second marriage unless and until every possible effort has been made to obtain a get for the partner who needs it.

With respect to the second problem, the Board of Rabbis president noted that "there are at present thousands of men and women -- mostly women -- who have received a civil divorce but who are prevented from entering a second marriage because of a vindictive or avaricious former spouse who refuses to cooperate in the get process."

7 7 3 3 7 8 7 7

7 7 7 7 7 7 7 7 7 7

..... 7 7 7 7 7 7 7 7

..... 7 7 7 7 7 7 7 7

..... 7 7 7 7 7 7 7 7

..... 7 7 7 7 7 7 7 7

מסכת גיטין - דף ע"ג א'

3/3

למ

043

structure of a get." Under Jewish law only the male partner to the marriage can give a get. But "the problem of mamzerut is sufficiently grave to warrant a compromise on the issue of egalitarianism," Lookstein maintained.

Ironically, the issue of non-egalitarianism has arisen in connection with New York State legislation enacted several years ago, known as the Get Law, which is intended to protect women seeking a get from a spouse who refuses to give one.

The law requires that in order to obtain a civil divorce decree in New York State, the complainant must remove all barriers to future remarriage of the other party.

Julie Frank, of New York City Council President Andrew Stein's office who is knowledgeable on the Get Law, told the Jewish Telegraphic Agency that it works only when the male partner is the complainant. A woman complainant may agree to remove all barriers to future remarriage of her spouse but it is meaningless because a woman cannot give a get, Frank said.

Lookstein offered as another solution to the problem of a recalcitrant spouse that members of the Board of Rabbis urge all prospective brides and grooms to sign a prenuptial, civil agreement pledging to cooperate in giving and receiving a get should their marriage end in divorce.

He said he has been using such an agreement at his congregation for the past five years which provides a model and which conforms with New York State law and is halachically acceptable.

Two Responses Offered

Lookstein's presentation was generally supported by members of the Board of Rabbis. There were two responses at the meeting, however.

Rabbi Marc Gelman of Temple Beth Torah in Dix Hills, Long Island, asserted that the entire subject of egalitarianism and sexism in the get process requires much more study. He said many Reform rabbis find the process in conflict with the principle that men and women should have equal control over their lives, which includes marriage and divorce.

He also expressed qualms about the idea of sanctions against a recalcitrant husband. Since Reform rabbis do not at present require the get as a prerequisite for remarriage, it is unfair to apply sanctions to a husband in a temple where the rabbi does not consider the get necessary, he said.

Rabbi Gilbert Rosenthal of Temple Beth El in Cedarhurst, N.Y., said he agreed with Lookstein's proposals but was concerned by the fact that there are many "agunot" (abandoned wives) who cannot obtain a get.

He said a prenuptial agreement would solve the problem for the future but leaves unresolved the problem of abandoned spouses now. Similarly, it may reduce or eliminate mamzerut in the future "but it will not solve the tragic dilemma for tens of thousands of mamzerim who already exist," Rosenthal said.

The Board of Rabbis voted unanimously to appoint a committee of Orthodox, Conservative and Reform rabbis to study the proposals further and to report back to a plenary meeting with specific suggestions for action.

מוכירות הממשלה

אילן
מוכיר הממשלה

ירושלים, כ"ה בטבת ה'תשמ"ז
26 בינואר 1978

ש מ ו ר

אל : ראש-הממשלה ✓

אלט רב

הנדון: קרן צ'רלס ברונפמן

- א. שוחח עמי פרופ' סטיב כהן (המוכר מעיסוקיו ביוזמות "איכות החיים" והיחסים עם ירדן בשעתו) שמונה עתה כנשיא קרן צ'רלס ברונפמן בחונטריאול (קרן זו, כפי ששמעתי, הוקמה על-ידי צ'רלס ברונפמן בהון רב ופירותיה ישמשו לפרויקטים שונים, כנראה במידה רבה בישראל).
- ב. לדבריו קבעו להם את ה-15.2 (אך מוכנים להקדים למוצ"ש 14.2 בגלל נסיעת ראש-הממשלה לארה"ב) את מועד ההכרזה על הקרן, והוא עומד לפנות למנהל לשכת ראש-הממשלה בבקשה כי ראש-הממשלה ישתתף באירוע.
- ג. באשר לייעדי הקרן לשנה הראשונה, לדבריו תחמקד כללית בשני תחומים:
(1) נוער
(2) פעולות שיש בהן לקרב אחדות הזרמים הדתיים של העם היהודי.
- ד. יבוא לפגישה כאן בפברואר על מנת להסביר מטרותיהם.

ב ב ר כ ה,

אליקים רובינשטיין

העתק: המנהל הכללי, משרד ראש-הממשלה
יועץ ראש-הממשלה לתפוצות
יועץ כלכלי, לראש-הממשלה
מנהל לשכת ראש-הממשלה

מוכירות הממשלה

מוכיר הממשלה

ירושלים, כ"ה בטבת התשמ"ז
26 בינואר 1978

ש מ ר

אל : ראש-הממשלה

הנדון: קרן צ'רלס ברונפמן

- א. שוחח עמי פרופ' סטיב כהן (המוכר מעיסוקיו ביוזמות "איכות החיים" והיחסים עם ירדן בשעתו) שמונה עתה כנשיא קרן צ'רלס ברונפמן במונטריאול (קרן זו, כפי ששמעתי, הוקמה על-ידי צ'רלס ברונפמן בהון רב ופירותיה ישמשו לפרויקטים שונים, כנראה במידה רבה בישראל).
- ב. לדבריו קבעו להם את ה-15.2 (אך מוכנים להקדים למוצ"ש 14.2 בגלל נסיעת ראש-הממשלה לארה"ב) את מועד ההכרזה על הקרן, והוא עומד לפנות למנהל לשכת ראש-הממשלה בבקשה כי ראש-הממשלה ישחתף באירוע.
- ג. באשר ליעדי הקרן לשנה הראשונה, לדבריו תחמקד כללית בשני תחומים:
(1) נועד
(2) פעולות שיש בהן לקרב אחדות הזרמים הדתיים של העם היהודי.
- ד. יבוא לפגישה כאן בפברואר על מנת להסביר מטרותיהם.

ב ב ר כ ה,

אליקים רובינשטיין

העמק: המנהל הכללי, משרד ראש-הממשלה
יועץ ראש-הממשלה לתפוצות
יועץ כלכלי, לראש-הממשלה
מנהל לשכת ראש-הממשלה

מזכירות הממשלה

ירושלים, כ"ב בטבת התשמ"ז
23 בינואר 1987

מזכיר הממשלה

גמול

ש מ ו ר

אל : ראש הממשלה

שלום רב,

הנדון: שיחה עם הרב עזריאל מילר - פרשת הגיור
(השיחה ביומתי)

- א. הרב מילר הוא מן הדור הותיק, המחונן, של האורתודוכסיה האמריקנית, המנסה כל השנים למצוא דרך לדו-קיום סביר עם המחנות האחרים מבלי לוותר על עקרונותיו, אך מותקף במיוחד מן הימין האורתודוכסי. סיפר באריכות על מסכת הנסיונות רבת-השנים לפתרון הבעיות של הגיור, ועל התסכולים והאכזבות. לדבריו בעיה לא פחות קשה מהגיור, ההולכת ומתעצמת, היא ההחלטה הרפורמית להכיר ביהדות על-פי האב ולא רק על-פי האם לפי ההלכה, דבר שהוא מייחס בראש וראשונה למצב שבו נחונים הרפורמים, של ירידת בקהילות (כך הסביר זאת). כשלעצמו אינו אופטימי באשר לפתרונו אף כי אמר כי על יהדות ארה"ב, לא בגלל הבעיה בישראל, אלא לטובת עצמה ולמענה, להמשיך לחפש.
 - ב. אינו רואה סיכוי לבי"ד משותף. הפלורליזם היהודי בארה"ב, דומה - להבדיל - ללבנון, שקשה למצוא בה ידיים ורגליים.
 - ג. חומך בהצעת האסמכתא במרשם החושבים.
 - ד. אינו בעד חקיקת כנסת בנושאים בעלי אופי דתי יהודי, שמקומם במנהיגות רוחנית ולא בחקיקה (מה גם שייצא האבסורד, כפי שתיאר, שגם חכ"ם ערבים יצביעו בנושאים אלה).
 - ה. כשלעצמו - התרשמתי - אינו נבהל מכך שמספר מקרים של גיור רפורמי נרשמים כיהודים במרשם, והלא אין המרשם מחייב את רושמי הנישואין ומהווה הצהרת האיש, ומה גם אם תהיה אסמכתא.
 - ו. על המשבר בנושאים אלה - "כל הצדדים צריכים להיות במצב שהכריזו נצחון".
 - ז. ממליץ מאד כי בביקורו בארה"ב יפגוש ראש הממשלה את 15 הרבנים, והנציגים האחרים, 5 מכל זרם, שפגוש ראש הממשלה הקודם בביקורו, כדי להראות המשכיות בהתעניינות, לומר להם דברי חיזוק והצורך בעמדות העם ומניעת פיצול.
- אני ממליץ כי יוטל על הקונסול הכללי בניו-יורק לזמן מפגש רבנים כזה.

ב ט ח ה,

אליקים רובינשטיין

מוכירות הממשלה

ירושלים, כ"ב בטבת התשמ"ז
23 בינואר 1987

מוכיר הממשלה

ש מ ר

אל : ראש הממשלה

שלום רב,

הנדון: שיחה עם הרב עזריאל מילר - פרשת הגיור
(השיחה ביומתי)

- א. הרב מילר הוא מן הדור הוותיק, המתון, של האורתודוכסיה האמריקנית, המנסה כל השנים למצוא דרך לדו-קיום סביר עם המחנות האחרים מבלי לוותר על עקרונותיו, אך מותקף במיוחד מן הימין האורתודוכסי. סיפר באריכות על מסכת הנסיונות רבת-השנים לפתרון הבעיות של הגיור, ועל התסכולים והאכזבות. לדבריו בעיה לא פחות קשה מהגיור, ההולכת ומתעצמת, היא ההחלטה הרפורמית להכיר ביהדות על-פי האב ולא רק על-פי האם לפי ההלכה, דבר שהוא מייחס בראש וראשונה למצב שבו נחונים הרפורמים, של ירידת בקהילות (כך הסביר זאח). כשלעצמו אינו אופטימי באשר לפתרונות אף כי אמר כי על יהדות ארה"ב, לא בגלל הבעיה בישראל, אלא לטובת עצמה ולמענה, להמשיך לחפש.
 - ב. אינו רואה סיכוי לבי"ד משותף. הפלורליזם היהודי בארה"ב, דומה - להבדיל - ללבנון, שקשה למצוא בה ידיים ורגליים.
 - ג. תומך בהצעת האסמכתא במרשם החושבים.
 - ד. אינו בעד חקיקת כנסת בנושאים בעלי אופי דתי יהודי, שמקומם במנהיגות רוחנית ולא בחקיקה (מה גם שייצא האבסורד, כפי שתיאר, שגם חכ"ים ערבים יצביעו בנושאים אלה).
 - ה. כשלעצמו - החרשתי - אינו נבהל מכך שמספר מקרים של גיור רפורמי נרשמים כיהודים במרשם, והלא אין המרשם מחייב את רושמי הנישואין ומהווה הצהרת האיש, ומה גם אם תהיה אסמכתא.
 - ו. על המשבר בנושאים אלה - "כל הצדדים צריכים להיות במצב שהכריזו נצחון".
 - ז. ממליץ מאד כי בביקורו בארה"ב יפגוש ראש הממשלה את 15 הרבנים, והנציגים האחרים, 5 מכל זרם, שפגש ראש הממשלה הקודם בביקורו, כדי להראות המשכיות בהתענינות, לומר להם דברי חיזוק והצורך בעמדות העם ומניעת פיצול.
- אני ממליץ כי יוטל על הקונסול הכללי בניו-יורק לזמן מפגש רבנים כזה.

ב בר כ ה,

אליקים רובינשטיין

העתק: המנהל הכללי, משרד ראש הממשלה

מזכירות הממשלה

מזכיר הממשלה

ירושלים, כ' בטבת התשמ"ז
21 בינואר 1987

(Handwritten mark)

סודי ביותר
למכתב בלבד

העתק מסי..... מתוך.....

אל : ראש הממשלה

שלום רב,

הנדון: משיחה עם מלקולם הונליין, מנכ"ל מועדון הנשיאים
(נכחה עוזרחו)

- א. המסר העיקרי בדבריו היה תחושת אי-נחת וחדשנות כלפי ממשלת ישראל באשר לאמינות הצהרותיה והמידע הנמסר על-ידיה בנושאים הרגישים ביחסי ישראל-ארה"ב, קרי פולארד, פרשת הנשק לאיראן וענין דרום-אפריקה. לדבריו בכל אחד מאלה ישנה תחושה גוברת של אי-אימון בהצהרות הממשל הישראלי.
- ב. באשר לפולארד, התחושה מלווה גם בחששות פן תהיה פגיעה ביהודית מכוח החקירות הנמשכות (יש אומרים שאפילו באליומח), כפי שהם שומעים, כלפי פולארד (כזכור שמע ח. בר-און מפי בליצר על מאמץ מיוחד של משרד המשפטים בכיוון ארגונים יהודים כמו ADL; הונליין מדבר על איפא"ק). הרושם הוא כי לא אמרנו את כל האמת, וישנן שמועות על הגשת כתבי אישום מסווגים חדשים (נגד אלה שקיבלו לפני כן חסינות, ובנוסף - סלע?).
- ג. באשר לפרשת הנשק לאיראן, התחושה היא כי יתכן שלא מסרנו מידע נכון על המניעים שלנו ועל גישותינו, וכן בענין הכספים. הוסיף כי בוש אמר בימים האחרונים ש"לא כל מה שיודע ניר יודע הדרג המדיני".
- ד. חששות כבדים ישנם באשר לדו"ח הממשל על דרום אפריקה, וה"תחינה" היא שנאמר את "כל התמונה" לשניים-שלושה מראשי ההנהגה היהודית על-מנת שיטכסו עצה לקראת הפרסומים וה"התפוצצות" האפשרית עם הקהילה השחורה ואחרים.
- ה. הסברתי כלליית כי בכל התחומים הללו אין שחור ולבן, אלא גווני אפור רבים ולכן צריך לראות כל דבר בפרופורציות הנכונות.

בברכה,

אלקים רובינשטיין

העתק: המנהל הכללי, משרד ראש הממשלה
מזכיר צבאי לראש הממשלה

מזכירות הממשלה

מזכיר הממשלה

ירושלים, י"ז בטבת החשמ"ז
18 בינואר 1987

ס ו ד י

אל : ראש הממשלה

הנדון : פגישה עם ראשי איפא"ק

נפגשו עמי (15.1.87) ראשי איפא"ק השוהים כאן.

עיקרי הנושאים שביקשו להעלות ושחלקם רלבנטיים לגבי ביקורך
בושינגטון:

1. ישראל-דרום אפריקה והדו"ח הצפוי בקונגרס.
2. יהדות בריה"מ, והצורך להדגיש את השליה שבחוק החדש שכביכול "פתח" את ההגירה ובעצם מקטין את סיכוייה.
3. מסכימים כי נושא סביר לקידום בביקור ה-MAJOR NON-NATO ALLY והתחומים המעשיים הקשורים בו (LEASING).
4. בטחון ישראל כחלק מאינטרס בטחוני משותף.
5. מינוי שגריר בארה"ב.
6. שאלו על רפורמה אלקטורלית בישראל.
7. מצורפת-בזה רשימת "שאלות קשות" שמסר לי חוס דיין וש"יצפו לך" בארה"ב.

בברכה,

אליהו רובינשטיין

העתק: המנהל הכללי, משרד ראש הממשלה

Harsh questions Shamir will get in the U S A:

- Pollard's spying and dual loyalty
- Arms to Iran
- Arms to Iran, but not to Jordan
- Money to the Contras
- Israeli arms sales and military technology transfers to South Africa
- Israeli arms to Central America
- Rule of law; Vanunu, Shin Bet Affair, Jewish terrorism
- Israel's military capability
- Oppression and continued occupation on West Bank; why do you kill 14-year old boys?
- Likud's support of West Bank settlements as obstacles to peace process
- Why does "Likud" (Israel) continue to close universities on the West Bank?
- Israel needs to free its economy
- Tolerance towards Arab-Americans coming to Israel
- Religious pluralism in the "Holy Land".

ANTI-DEFAMATION LEAGUE OF B'NAI B'RITH
ISRAEL CONGRESSIONAL MISSION
JANUARY 11 - 19, 1987

MEMBERS OF CONGRESS

- Rep. William R. Archer - (Republican/Texas)
- Committee: Ways and Means
- Joint Committee: Taxation
- Rep. Hal Daub - (Republican/Nebraska)
- Committee: Ways and Means
- Rep. Nancy Johnson - (Republican/Connecticut)
- Committee: Public Works and Transportation
- Committee: Veterans Affairs
- Select Committee: Children, Youth and Families
- Rep. Dale Kildee - (Democrat/Michigan)
- Committee: Education and Labor
- Committee: Interior and Insular
- Rep. Matthew McHugh - (Democrat/New York)
- Committee: Appropriations
- Select Committee: Children, Youth and Families

CONGRESSIONAL SPOUSES

Ms. Sharon Archer
Ms. Cynthia Daub
Mr. Theodore Johnson
Ms. Gayle Kildee
Ms. Allana McHugh

ADL LEADERS

Mr. David Brody - Director, ADL Washington, DC
Ms. Beatrice Brody
Mr. Robert J. Gordon
Mr. Fred Zeidman

מזכירות הממשלה

מזכיר הממשלה

ש מ ר

ירושלים, ט"ו בטבת התשמ"ז
16 בינואר 1987

אל: ראש הממשלה

הנדון: פגישה עם נציגי התנועה הרפורמית

א. ביקרוני ביזמתם הרב ריצ'רד הירש והרב אורי רגב מהתנועה הרפורמית בארץ ומר משה אזרי מזכ"ל התנועה, השתתף גם הרב הורביץ. הם שבעי רצון מכך שהצליחו ליצור לראשונה תקדים משפטי בענין הגיור הרפורמי ומאזכרים דברי סגן השר מילוא בכנסת, כשלעצמם טוענים כי בפועל היו אנשי משרד הפנים בימי הד"ר בורג רושמים גיורים רפורמים לאחר לחץ, אך הפסיקו בשנתיים האחרונות. הם מוכנים לשוב להסדר שקט לאפשר הרישום, בלי מצהלות תקשורת - לדבריהם יש בצנרת מספר מקרים נוספים. הם רואים את הראיון עם הרב של קהילת קולורדו ספרינג (שאמר כי הוא משיא גויים עם יהודים) כמזיק להם, וכך גם לגבי פרסום בכלל.

ב. לדבריהם יעמדו על מתן תעודת זהות לגב' מילר ואף יביאוה ארצה לשם כך אם יהיה צורך (לדבריהם לא הגיעה ארצה כ"LAST CASE" אלא על פי אוריינטציה פרטית). באשר למקרים הבאים, אם אלה יעוכבו יגישו שוב בג"צ ("ואם תגן עליו המדינה - אילו פנים יראו לה"); זאת אולי כבר בשבוע הבא.

ג. הם מעוניינים בהקמת מועצה ציבורית מכל הזרמים לבדיקת נושא "מיהו יהודי". אמרתי שיש המדברים על ועדת שרים. אני מכין שלא ייטו להמתין עם שאר המקרים הטעונים רישום עד לסיום עבודת הועדה.

ד. לדבריהם אין - בגלל האורתודוקסים - סיכוי לבית-דין כלל-זרמי בארצות הברית.

ב ב ר כ ה,

אליקים רובינשטיין

העתק: מנהל כללי, משרד ראש הממשלה
מר ה. הורביץ, יועץ ראש הממשלה לתפוצות
סגן השר רוני מילוא

אל:

המשרד, בטחון

14 021

אחת נזרית רחוקה
1/2

אל: מצפ"א

דע: לשרה"מ, מקש"ח - משהב"ט

ביקור נאמני איפא"ק 11-15 ינואר.

1. אנו מניחים שלני דיוס נמצא איתכם בקשר לגבי הפגישות שהוא קובע עבור הנאמנים
בביקורם הקרוב בארץ. מטוס דיין אנחנו מבינים שהם מצקטיש להחזיר בשלושה מכלוליים:
בטחון, כלכלה ותהליך השלום, ובעדיפות שניה בשאלת הפלורליזם בארץ. לצורך זה ידעו
לפגוש את שה"ח, שהב"ט, שר האוצר, לשרה"מ, ר' מקש"ח, ראש פרויקט הלביא, ראש אמ"ן,
מפקד חיל היס, נגיד בנק ישראל, פקידים אמריקאים, פלשתינאים, ולקבל תדרוכים במשרד.

2. ככלל, עדיפותיהם מקובלות עלינו. במגעכם עם לני תרצו בודאי לקחת בחשבון **AK**
סדה"י הצפוי בגבעה בשנה הקרובה כפי שנראה לנו כעת:

3. השנה, בניגוד לאשמקד, צפוי להתקיים בוועדות החוץ דיון רבתי בנושא חוק סיוע החוץ.
חשוב לצייד את המבקרים במידע עדכני על התפתחויות ושינויים מבניים בכלכלה בארץ כדי
לציידם בכלים לקראת הדיון ומול קולות מחוגים שונים הקוראים לחלוקה יותר "מאוזנת"
של כספי הסיוע. חשוב שישמעו התבטאויות בעד סיוע חוץ בכלל, והמשך הסיוע לישראל
ברמתו הנוכחית בפרט. להזכירכם שב- 19 תגיע הנה המשלחת בראשות מנכ"ל האוצר לזון
בבקשות ישראל ל- 88.

4. כפי שדווח הדיון הנ"ל בקונגרס צפוי להתקיים סמוך למועד פרסום דו"ח הממשל על-יהסי
מדינות עם דרא"פ. נושא זה ודאי יועלה ע"י המשתתפים בשיחזתיהם וירצו לשמוע על צעדים
מעשיים ולא רק הצהרתיים שינקטו עוד בינואר או פברואר, ע"פ להקדים את הגשת דו"ח הנשיא.
לתשומת לבכם שבמידה ונושא כלשהו רגיש במיוחד רצוי וניתן לקיים התדרוכים בפורום
מצומצם.

5. ועוד בנושאים כלכליים: א. חשוב לשוחח עם האורחים על הסדר החזר החובות שמציע הממשל
ולהסביר תגומת ישראל, אם זו תתגבש עד אז.

ס 15 ס 15
2 1 3 3 2

מס' תיק: 1430
תאריך: 12.11.86
מס' עמ' עבר:

1/2

המשרד, בטחון
14 021

אל: מצפ"א
דע: לשרה"מ, מקש"ח - משהב"ט

ביקור נאמני איפא"ק 11-15 ינואר.

1. אנו מניחים שלנ"ל דיונים נמצא איתכם בקשר לגבי הפגישות שהוא קובע עבור הנאמנים בביקורם הקרוב בארץ. מטוס דיין אנחנו מבינים שהם יצטרכו להיחזק בשלושה מכלולים: בטחון, כלכלה ותהליך השלום, ובעדיפות שניה בשאלת הפלורליזם בארץ. לצורך זה ידנו לפגוש את שה"ח, שהב"ט, שר האוצר, לשרה"מ, ר' מקש"ח, ראש פרוייקט הלכיא, ראש אמ"ן, מפקד חיל הים, נגיד בנק ישראל, פקידים אמריקאים, פלשתינאים, ולקבל תדרכים במשרד.
2. ככלל, עדיפותיהם מקובלות עלינו. במגעכם עם לני תרצו בודאי לקחת בחשבון ^א סדח"י הצפוי בגבעה בשנה הקרובה כפי שנראה לנו כעת:
3. השנה, בניגוד לאשקד, צפוי להתקיים בוועדות החוץ דיון רבתי בנושא חוק סיוע החוץ. חשוב לצייד את המבקרים במידע עדכני על התפתחויות ושינויים מבניים נכללה בארץ כדי לציידם בכלים לקראת הדיון ומול קולות מחוגים שונים הקוראים לחלוקה יומר "מאוזנת" של כספי הסיוע. חשוב שישמעו התבטאויות בעד סיוע חוץ בכלל, והמשך הסיוע לישראל ברמתו הנוכחית בפרט. להזכירכם שב-19 תגיע הנה המשלחת בראשות מנכ"ל האוצר לזון בבקשות ישראל ל-88.
4. כפי שדווח הדיון הנ"ל בקונגרס צפוי להתקיים סמוך למועד פרסום דו"ח הממשל על-יהסי מדינות עם דרא"פ. נושא זה ודאי יועלה ע"י המשתתפים בשיחזחיהם, וירצו לשמוע על צעדים מעשיים ולא רק הצהרתיים שינקטו עוד בינואר או פברואר, ע"מ להקדים את הגשת דו"ח הנשיא לחשומת לבכם שבמידה ונושא כלשהו רגיש במיוחד רצוי וניתן לקיים התדרכים בפורום מצומצם.
5. ועוד בנושאים כלכליים: א. חשוב לשוחח עם האורחים על הסדר החזר החובות שמציע הממשל ולהסביר חגופת ישראל, אם זו תתגבש עד אז.

1430
2 1 3 3 9

ס ו נ ט כ נ ר ז
 2...92. מחור... דפיס
 סווג בסחונני
 דחיפות
 תאריך וזייה
 פסי חברת

$\frac{2}{2}$ 14/21

- ב. אסי"ח. קיימת אפשרות לחקיקה פרוטקציוניסטיה שתפגע בו, והיות שהנושא צפוי להיות גדיפות גבוהה בלוי"ז שלנו השנה, רצוי להקדיש לו זמן.
- ג. אף שאין זה ישירות בתחום איפא"ק, כדאי לדון בדרכים להרחמות הארגון לקידום ייצוא (ושוק) ישראלי לארה"ב.
6. לביא - הביקור יתקיים סמוך למועד ביקור זקהיים, שיציע אלטרנטיבות. וזאי יתקיים דיון מעמיק על כך.
7. נאטואיזציה. איפא"ק, כמונו, מכיר שהתהליך בראשיתו ויש לארגון עניין לאמצו כפרויקט מרכזי לשנים הקרובות. ראוי לקיים דיון ממצה על הנושא להיבטיו השונים: כלכלי, צבאי, פוליטי אסטרטגי, והצעדים של ישראל לנקוט כדי לבססו ולמסדו. חשוב להם לשמוע (זאס אפשר לראות) פרטי פרויקטים למו"פ ויצור משותפים את מערכות הנשק שחוק הפנטגון החזש מחייב בדיקון. במידה ושאיפות ישראל לתיקוני נאטואיזציה כבר מוגדרות ראוי למסרן.
8. חשוב שהאנרחים ישמעו באופן מוטמך מה מקומה של "מלחמת הכוכבים" והשת"פ עם ארה"ב בנושא המכלול העדיפויות של מערכת הבטחון.
9. יחסי ישראל- עולם שליטי. ניתן (אם יש זמן) לסקור התפתחויות בנושא במיוחד לזכח העובדה שרבים מהמגעים מחקיימים באמצעות ארה"ב. במסגרת זו לשמוע (מיצחק אבט?) על יישום תיקון ברמן.
10. יפן - חרס. מתבקש זיון ממצה האס מחבקשת פעילות איפא"ק וכיצד והאס פעילות כזו משתלבת במטרות הארגון והחוק במסגרתו הוא פועל, כמקדם יחסי ישראל - ארה"ב.

888

6
 למדן - הרצל

AMERICAN
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
ASSOCIATES

CONSULTANTS ON PUBLIC RELATIONS
& POLITICAL AFFAIRS

December 15, 1986

The Honorable Yitzchak Shamir
The Prime Minister
Hakirya, Jerusalem

Dear Prime Minister Shamir,

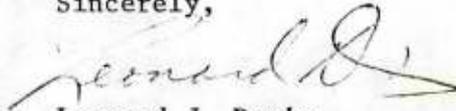
Tom Dine, Executive Director of the American Israel Public Affairs Committee (AIPAC), and his senior officers committee will be arriving in Israel on January 10 for a week of intensive briefings on the political, economic and military situation.

On their behalf, I would like to request a meeting with you on Tuesday, January 13 at 11:00 am.

As you are aware, AIPAC's senior officers are among the most politically active Jews in the United States. They are coming on their annual trip to enhance their knowledge of Israel's current interests and concerns.

A list of participants is attached.

Sincerely,

Leonard J. Davis
Director

9 Washington Street 94187 Jerusalem, Israel Telephone: 02-225398

02-244953

B.1

1800

חוק/פרגיה
סוף קבוע
אורח

החומר שהולך
הנה מס' : 1800
אנא

של בני ציונים
במס' (מ'ס')
(ל'י'ס')
(ל'י'ס')
אנא ✓

של בני ציונים
אנא
הנה מס' : 1800
אנא

AIPAC DELEGATION, JANUARY 1986

Thomas A. Dine, Washington, D.C.
Executive Director

Robert Asher, Illinois
President

Lawrence Weinberg, California
Chairman of the Board

Marshall Brachman, Texas

Donald Diamond, Arizona

Samuel Eisenstat, New York

Monte Friedkin, Ohio

Barnard Gottstein, Alaska

Herbert Katz, Florida

Edward C. Levy, Jr., Michigan

Rabbi Israel Miller, New York

Meyer Mitchell, Alabama

Robert Riesman, Rhode Island

Charles Schusterman, Oklahoma

Michael Stein, Florida

Gary Wallin, New Hampshire

Bernard White, Maryland

Harriet Zimmerman, Georgia

AIPAC STAFF

Douglas Bloomfield, Legislative Director

Dr. Steven Rosen, Director of Research & Information

Leonard J. Davis, American Associates, Jerusalem

B'NAI B'RITH INTERNATIONAL

0304 /53

THE INTERNATIONAL
COUNCIL OF B'NAI B'RITH

UNITED NATIONS
AFFAIRS

HARRIS O. SCHOENBERG
Director

82, United Nations Plaza
New York, N. Y. 10017
(212) 557-9008

January 9, 1987

1
JSS-jlb

Ambassador Vernon A. Walters
United States Mission to the United Nations
799 United Nations Plaza
New York, N.Y. 10017

Dear Ambassador Walters:

Your incisive letter of December 30, 1986 addressed to the Secretary-General of the United Nations (A/42/67 of 2 January 1987) is an eloquent reminder that UN reform cannot be complete without the repeal of the libelous General Assembly Resolution 3379 (XXX).

I applaud your leadership in this endeavor. And I look forward to working with you and your staff on an accelerated yet prudent basis to achieve this important objective, which has been a priority of B'nai B'rith for the last decade.

Best wishes for the New Year.

Sincerely yours,

Harris O. Schoenberg

HOS:je

מס' תעודת זיהוי - 1000000000

מס' תעודת זיהוי - 1000000000
מס' תעודת זיהוי - 1000000000
מס' תעודת זיהוי - 1000000000
מס' תעודת זיהוי - 1000000000
מס' תעודת זיהוי - 1000000000

מס' תעודת זיהוי - 1000000000
מס' תעודת זיהוי - 1000000000

מס' תעודת זיהוי - 1000000000

מס' תעודת זיהוי - 1000000000

מס' תעודת זיהוי - 1000000000
מס' תעודת זיהוי - 1000000000

מס' תעודת זיהוי - 1000000000

מס' תעודת זיהוי - 1000000000
מס' תעודת זיהוי - 1000000000
מס' תעודת זיהוי - 1000000000
מס' תעודת זיהוי - 1000000000

מס' תעודת זיהוי - 1000000000

מס' תעודת זיהוי - 1000000000

מחלקת הפשר נינו-יורק

טופס חברק

מס' סדר

סודי

מס' סדר

121130

011

א ל : המסדר

0238 : כר

44-011

נאו"ם, נינו-יורק

אל: סמנכ"ל זרר.

דע: ארכ"ל 1 + 2 + 3. מחני/וושנינגטון. תפוצות.

מאת: גביר

ציונות-גזענות 3379.

1. ישראל זינגר יצא אתמול (11.1) ללונדון למושב הועד הפועל של הקונגרס היהודי העולמי. לקח על עצמו להעלות בפני באי הכינוס את נושא ציונות-גזענות. למען יזרענו בתי מחוקקים ידידותיים בארצות פזוריהם ללכת בעקבות ארה"ב ואוסטרליה ולקבל החלטה בגנות ולביטול 3379.

2. מעלים לשיקול דעתכם אם להציע ליו"ר הכנסת לפעול במקביל אצל פרלמנטים ידידותיים, הן במישור הממלכתי, והן באמצעות אגודות הידידות הפרלמנטריות. חשוב שלקראת מבצע ביטול 3379 באו"ם יורחב המעגל ככל האפשר. נודה על מחשבותיכם בנדון.

נאו"ם

23 -

אישור:

טע' השולח:

12.1.67

האריך:

ר. גביר

12

דחיסות: מ ד י	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: _____
סווג בטחוני: ש מ ו ר		מחור: _____
תז"ח: 161030	א ל : תפוצות	
נר : 0424	ד ע : מצפ"א, השגריר/ווישינגטון	
לל : 79	מאת : סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק	

להלן מדיון (14/1) שהתקיים במועדון הנשיאים בנדרון:

1. מוריס אברם פתח ואמר כי המשלחת תגיע ב-17/3. ציין כי כוב אשר בארץ ומטפל בהכנות למשלחת וכי מלקולם הונליין יוצא ארצה להשלמת ההכנות.

2. מלקולם ציין כי המגמה היא שכל אירועי ביקור המשלחת יושמו בקונטקס של 20 שנות איחוד ירושלגם על כל הנובע מכך.

3. במהלך הדיון הכיעו חברים את הצורך לכלול בתכנית הביקור גם מפגש עם מנהיגי צעירים משני המפלגות. (הוזכרו שמות מרידור אברחם בורג). מפגש עם האחראים לנושא קליטת יהודי אתיופיה, ביקור במכון וולקני בנגב. מפגש עם יהודים אמריקאים שעלו ארצה. לא סוכם דבר. מלקולם יגלגל הרעיונות אתכם בארץ.

4. הועלה רעיון מצד אלעזר רפאלי נציג ההסתדרות לפרסם הודעה *title* בתקשורת על ביקורה המתוכנן של משלחת ועידת הנשיאים ולקיים בעת הגיעה מפגש פתוח לציבור. היו שתמכו ברעיון והיו שהתנגדו. מבחינתנו אמרתי שאנו מרינה דמוקרטיה ואם ועידת הנשיאים תחליט על כך בחיוב לא תהיה הסתייגות מצידנו.

5. הודגש החשיבות לקיום דיונים יסודיים ומקיפים בנושאים שיידונו בארץ.

6. מלקולם מבקש בעת ביקורו לפגוש גם את מיכאל שילה ולהכירו.

ידיד

אישור:

מדינת ישראל
מדינת ישראל
שם השולח: מרדכי ידיד
תאריך: 154.1.1987

דחיפות: מ י ר י	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: ---
סוג בסחובי: ש מ ו ר		מחור: ---
תז"ח: 121630		א ל : תפוצות
נ ר : 0274		ד ע : מצפ"א
מאת : סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק		

מועדון הנשיאים. לשלנו 176 מה-8.1.87.

1. תצטרף למקולם הונלדין גם ליסה בלזברג. ישחו במלון קינג-דויד.

2. מלקולם מבקש שתביאו דבר ביקורם לידיעת סדי קולק, אלי רובינססיין, יוסי בן אהרון, נמרוד נוביק, אברהם בורג, אורי ברנר שמוליך אבנת, בן-פורת, שאול רמתי ויעקב אגמון.

3. משלחת זעידת הנשיאים תגיע לביקור ב-17 במרץ ותעזוב ב-23 במרץ.

ידיד

Handwritten signature

	ג'אן	ג'אן	ג'אן	ג'אן
1	3	2	1	

דח"פ: מ י ד י סוג בטחוני: ש מ ו ר	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	97 70
תז"ח: 081330	מנהל הפוזות	א ל :
נר : 0176	מנכ"ל ממרוה"מ, רוזן/השגריר	ר י :
111-31	סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק	תאח :

הכנות לביקור ועידת הנשיאים. שלנו 732.

1. מלקולם הובליין מגיע ארצה ב-19 בינואר בטיסה 4 CY. ישה בארץ עד בוקרו של ה-26 בינואר.
2. מבקש להיפגש עם בקשר לסיכום התכנית ובנוסף לכך מבקש להסדיר לו פגישות גם עם מנכ"ל ממרוה"מ 'אסי בן-אהרון וגם עם יו"ר הועדה לחגיגות ה-40.
3. ב-14 בינואר נקבעה ישיבה מטעם ועידת הנשיאים עם היוצאים ארצה לביקור או נציגיהם.

ידיד

ממרוה"מ 2
הרד 3
הרד 3
הרד 1
הרד 2
קב"מ 1

[Handwritten signature]

ירצא **

טורי

**

**

**

חוזם: 1,163

אל: טוקיו/10, וווש/22

מ-: המשרד, תא: 010187, חז: 1746, דח: בר, טג: ט

נד: ט

טורי/רגיל

אל: טוקיו-השגריר

דע: השגריר-וורשינגטון

יפאן-חרם

א.בשיחה עם בוב אשר (29 בדצמבר) ביקשו שהיה לרתום את איפא'ק למאמץ נגבעה בהקשרי החום היפני

ב. בעוד הגישה הטקטית תיקבע ע"י מדמחי איפא'ק, המלצת השר היתה לחיזוק המאמץ והרחבתו לגיוס מורשים וטנטורים נוספים לפעולה ישירה מצל היפנים אך מתוך המנעות בשלב זה ממסע ציבורי פומבי

נמרוד נוביק-יועץ מזיני לשה"ח

ד/ר

*נה א מ ס י כ א ה א ג ר כ נ
ה ק י נ ט ?*

תפ: שהה, רחס, מנכל, ממנכל, פרימור, אטיה, מינרבי, כלכליתא', מצפא, דברת, ארצר

14764 33002 טר

1878

1878

История культуры в России
История культуры в России
История культуры в России
История культуры в России
История культуры в России

История культуры

История культуры

История культуры

История культуры

История культуры в России (4-е издание) История культуры в России
История культуры в России История культуры в России

История культуры в России История культуры в России История культуры в России
История культуры в России История культуры в России История культуры в России
История культуры в России История культуры в России История культуры в России
История культуры в России История культуры в России История культуры в России

История культуры в России История культуры в России

История культуры

История культуры в России История культуры в России

История культуры в России История культуры в России История культуры в России
История культуры в России История культуры в России История культуры в России

מדינת ישראל

25.12

12⁰⁰

תאריך

אל:

מאת: לשכת ראש-הממשלה.

א"י טאק

במהלך השנה

ע"פ דיונים

✓ ✓

א (נאלי) (קצמ"ח)

✓ ✓ (קס"ו) (לג"מ)

✓ (מקס) (לג"מ)

כוננית

244953

Handwritten notes in Hebrew, including the words "חג שמעתי" (Chanukah Sameach) and "שלום" (Shalom).

Jerusalem

December 24, 1986.

The visit to your community of Knesset Member Chaim Druckman affords me the opportunity of sending greetings from Yerushalayim to all of you for a happy Chanukah.

More than other events in our past, the Festival of Lights recalls the unconquerable spirit of our heroic ancestors, who made great sacrifices for our faith and fought with outstanding valour and dedication for our land's independence from foreign rule and oppression. The rebellion of the few against the many, the weak against the strong has served as an example of our own people throughout the centuries and to others striving for liberty.

The story of Chanukah inspires pride in belonging to the Jewish nation and in being part of the modern spiritual and physical effort to possess the land, to develop it, to protect it and secure it.

Moreover, the lights of the Menora are like beacons calling our people to return to Eretz Israel in ever greater numbers. Only in Eretz Israel can we experience the fullness and richness of Jewish life. In Eretz Israel the Jew in modern times can make a direct personal contribution to the very future of Am Yisrael and Eretz Israel.

Chag Sameach!

Yitzhak Shamir

ד"ר: 1
לימוד: 2

מחלקת הקשר ניו-יורק

טופס מברק

דחופות:

בהול לבקר

סווג בטחוני:

ש מ ו ר

א ל : תפוצה

ד ע : ממנכ"ל ורד, ביינ/נאו"ם. נעים ושינגטון

מאת : סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק

תז"ח:

311600

נר :

0858

ל"ו :

162

בהול

רצח יהודים בכירות. שלכם 13056.

1. שוחחתי עם מלקולם הונליין, וועידת הנשיאים יוצאת בהודעה המוקיעת את הרצח.

2. מייקל מילר פעל ושיגור ההודעה לעחונות המצ"ב.

3. מסעילים גם יתר הארגונים.

ידיד

Handwritten signature

23-

אישור:

מרדכי ידיד

שם השולח:

תאריך: 31.12.1986

WANTON MURDER OF LEBANESE JEWS

CONDEMNED BY JEWISH LEADERS

878/162 $\frac{2}{2}$

While extending condolences to the families of the three Lebanese Jews who were reported murdered by the extremist Shiite Moslem group who held them hostage, Lester Pollack, President of the Jewish Community Relations Council of New York, expressed "deep shock and outrage at another in a series of barbarous acts of terrorism inflicted upon innocent victims whose only crime was their identity as Jews."

Mr. Pollack went on to say that this "heinous act was an insult to human dignity and decency which governs the civilized world." He asserted, however, that such "violent behavior will not lessen the determination of the civilized world to fight the lawlessness of terrorism in order to uphold the values of justice and freedom which must continue to govern the conduct of states."

Michael Miller, Executive Director of the JCRC, called for a "united effort by Jews and non-Jews alike to stand firm in their resolve to combat the scourge of terrorism and hold those who are responsible for supporting such acts accountable for their behavior." "The freedom loving nations of the world must band together and press for the release of all hostages being held captive in Lebanon," Miller added. "We cannot allow and we must not condone the wanton taking of human life for any reason, let alone for obtuse and invidious political motives," he concluded.

In the last few years, the underground Shiite Moslem group, the Organization of the Oppressed on Earth, has claimed responsibility for kidnapping the victims, Youssef Yahuda Benesti, Henri Menn and Elie Srour, in West Beirut. This group issued a statement yesterday asserting that it had killed the 3 Lebanese Jewish hostages in retaliation for the Israeli shelling of Southern Lebanon.

Within the past three years, the organization has claimed responsibility for killing 5 other Lebanese Jews, including Mr. Benesti's brother.

The Jewish Community Relations Council of New York is the umbrella organization for 59 major national and local Jewish agencies in the metropolitan area.

WANTON MURDER OF LEBANESE JEWSCONDEMNED BY JEWISH LEADERS858/162 $\frac{2}{2}$

While extending condolences to the families of the three Lebanese Jews who were reported murdered by the extremist Shiite Moslem group who held them hostage, Lester Pollack, President of the Jewish Community Relations Council of New York, expressed "deep shock and outrage at another in a series of barbarous acts of terrorism inflicted upon innocent victims whose only crime was their identity as Jews."

Mr. Pollack went on to say that this "heinous act was an insult to human dignity and decency which governs the civilized world." He asserted, however, that such "violent behavior will not lessen the determination of the civilized world to fight the lawlessness of terrorism in order to uphold the values of justice and freedom which must continue to govern the conduct of states."

Michael Miller, Executive Director of the JCRC, called for a "united effort by Jews and non-Jews alike to stand firm in their resolve to combat the scourge of terrorism and hold those who are responsible for supporting such acts accountable for their behavior." "The freedom loving nations of the world must band together and press for the release of all hostages being held captive in Lebanon," Miller added. "We cannot allow and we must not condone the wanton taking of human life for any reason, let alone for obtuse and invidious political motives," he concluded.

In the last few years, the underground Shiite Moslem group, the Organization of the Oppressed on Earth, has claimed responsibility for kidnapping the victims, Youssef Yahuda Benesti, Henri Menn and Elie Srour, in West Beirut. This group issued a statement yesterday asserting that it had killed the 3 Lebanese Jewish hostages in retaliation for the Israeli shelling of Southern Lebanon.

Within the past three years, the organization has claimed responsibility for killing 5 other Lebanese Jews, including Mr. Benesti's brother.

###

The Jewish Community Relations Council of New York is the umbrella organization for 59 major national and local Jewish agencies in the metropolitan area.

END

מחלקת הקשר ניו-יורק	ל
טופס מברק	2
תז"ח:	א 5
כר :	ר ע 7
829	נאח :

Captors Assert They Killed 3 Lebanese Jews

BEIRUT, Lebanon, Wednesday, Dec. 31 (AP) — An underground Shiite Moslem group asserted early today that it had killed three Lebanese Jewish hostages in retaliation for Israeli shelling of southern Lebanon.

The Shiite group, the Organization of the Oppressed on Earth, made the assertion in a statement that identified the victims as Youssef Yahuda Benesti, Henri Menn and Elie Srour. All three were kidnapped in West Beirut in the last two years.

The assertion could not be confirmed independently.

The statement was delivered in an envelope to the independent Beirut newspaper An Nahar shortly after midnight along with photographs of the three men alive.

The statement said the three were killed in retaliation for Israeli shelling of Shiite villages in southern Lebanon in the last four days and "terrorist acts" against Palestinians in the occu-

pled West Bank.

No bodies were found, and the statement said it would release the bodies only under these conditions:

¶ "Criminal acts practiced against our oppressed people in southern Lebanon, the western Bekaa and occupied Palestine are stopped."

¶ "Complete withdrawal from the border enclave in southern Lebanon," which Israel has proclaimed a security zone since it withdrew most of its occupation forces in June 1985.

¶ "The release of all strugglers in Zionist prisons, especially the Kham detention camp in southern Lebanon."

Brother Was Shot to Death

Mr. Benesti, 33 years old, was abducted from his home in the Jewish quarter of Wadi Abu Jamil on May 11, 1985. His brother Ibrahim Benesti, who was kidnapped the same month, was found shot to death last Feb. 15.

The same Shiite group said then that it had killed him in retaliation for Is-

raeli attacks on Shiite villages in southern Lebanon.

Mr. Srour, 68, an electrical engineer, was kidnapped by six gunmen from his shop in West Beirut on March 28, 1985.

The police said they had no information about Mr. Menn.

The Shiite group's statement said the three victims were spies for the Mossad, the Israeli intelligence agency.

"Their job was to collect information about the Islamic resistance and its symbols, and transmitting the data through East Beirut via an Israeli liaison officer called Shlomo," the statement asserted.

The organization has claimed responsibility for killing five other Jews in Beirut, including Mr. Benesti's brother.

There were about 8,000 Jews in Lebanon before the 1967 Arab-Israeli war. A mass exodus followed the war and the conflicts in Lebanon. The police estimate that fewer than 100 Jews still live in Lebanon.

Corrections

Because of an editing error, an article yesterday about Patricia Lara, a Columbian journalist barred from the

ployees of the National Republican Senatorial Committee misstated the origin of Thomas C. Griscorn's bonus.

REMEMBER THE NEEDIEST!

Start The New

דח"פ: מ י ד י	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 1
סווג בטחוני: ס י ד י		מתוך: 4
תז"ח: 171330	כנסיות, תפוצות	א ל :
נר: 0470	ווינינגטון, רומא <i>תלמידי</i> <i>הקרינה</i> <i>גביה</i>	ד ע :
91 011	הקונסול הכללי, ניו-יורק	מאח :

או"קונר ויהודי ארה"ב.

הארגונים היהודים קיבלו בברכה את נטיעתו של או"קונר ארצה. שלשה מהם הזדרזו לפרסם הודעות בענין זה וכמה עסקנים מיהרו אפילו להעניק ראיונות לכמה עיתונאים, כולל ישראליים, לחבוע קרדיס על הרעיון שאו"קונר יסע ארצה ואף סיפרו שעסקו בהכנת הביקור ותכנונו...

שינוי היחס מצד כמה מנציגי הארגונים כלפי ביקור הקרדינל החל כאשר הגיעה הידיעה שבבואו לרבת עמון פגש שם את נציג אש"פ, הבישוף האנגליקני אליאס ח'ורי. הצהרותיו בענין הפליטים והסוגיה הפלסטינית וביחוד דבריו על השואה, שזוטטו כנראה רק בחלקם, ושלא הובנו בקונסקסט-קהולי שלהם, גרמו כאן לכעס אמיתי.

מטוטלה מצב הרוח בקרב פעילי הארגונים, או חלקם, נעה שוב לטובתו כשהתברר שנמצאה נוסחה גואלה לקיום פגישותיו עם הנשיא ועט שה"ח. עם צאתו מן הארץ וסיסתו לרומא החלו הארגונים להתכנס, בהרכבים שונים, לדיונים בצורת החגובה לביקורו בירדן ובישראל ולהתבטאויותיו השונות. בכמה פגישות השתתפו הח"מ וסגן הקונכ"ל מרדכי ידיד. בשלוש הזדמנויות דיווחתי על הביקור: לקבוצת איצ'קיק, למועדון הנשיאים ול- J.C.R.C. ניו-יורק. המלצותי היו: (1) לא ליזום פגישה עם הקרדינל אלא להמתין שהוא ייזום אותה; (2) לכשיזום פגישה כזו, ללכת אליה במשלחת אחת מאוחדת ומייצגת ולא בקבוצות רבות נפרדות כפי שהיה אחר ביקורובכירות ביוני 1986; (3) לא לתקוף אותו אישית ולא להעכיר את היחסים אהו משום שבסיסית אין ספק שהוא ידיד. לגבי הדעות שהשמיע טענתי שאיננו ראוי להגנה עליהן ושלא יזיק אם גם הווחיקן ידע שיהדות ארה"ב רוגזת. השאלה היא של סבנון, צורת

2/.

תאריך:	שם השולח:	אישור:
--------	-----------	--------

מחלקת הקשר ניו-יורק
1 1 2 1 3 3 2

דפי: 2	מחלקת הקשר ניו-יורק סופס מברק	דחיסות:
מתור: 4		סוג בטחוני:
א ל :		תז"ח:
ד ע :		נר 0470
מאת :		el ol

- 2 -

התגובה ועיתויה. מעבר לכך לא הצענו דבר ולא התערבנו במהלך הדיונים, גם כאשר הוזמנו להאזין להם.

הדיונים היו לעתים סוערים וחילוקי הדעות חריפים. היו נציגי ארגונים שהמליצו אפילו על ניתוק מגע בכלל עם הווחיקן ועם הקרדינל ויצאא בהודעה חריפה שעשרים שנות דיאלוג יהודי-קתולי לא הולידו חוצאות של ממש. נשמעו כמובן גם דעות מחוננות יותר. מן הויכוחים לא נעלמה גם הנימה האישית. כמה מהחריפים ביותר בביקורתם ובהצעות התגובה שלהם היו בד"כ אלה שלא הוזמנו לדיונים המצומצמים של קבוצת הניסוח שהכינה את הטיוטות השונות של ההודעה או אלה שיש להם חשבונות אחרים עם ההנהגה החדשה הנוכחית של מועדון הנשיאית.

הדיונים ניהלו ע"י מוריס אברם בחכמה ובתבונה מעוררי התפעלות. הוא עשה כל מאמץ אפשרי להשיג קונצנזוס אפילו על השבון ויחור על כמה מדעותיו והצעותיו ובלבד שהישמר הופעה יהודית מאוחדת. בסופו של דבר נוסחה ההודעה הידועה לכם (מברק ידיד 264 מ-12 בינואר). הוחלט שהודעה זו הפורסט ממש לפני נחיתתו של הקרדינל בניו-יורק כדי למנוע ממנו הצהרות דומות לאלה שהצהיר במהלך הביקור. מה עוד שהיה ידוע שיערוך מסיבה עתונאים בנמל התעופה קנדי.

הקרדינל למד על ההודעה מאמצעי החקשורת. תגובתו היתה קשה כפי שראיתם בודאי מדיווחי העתונות שהעברנו לכם. הוא דרש התנצלות פומבית מהארגונים היהודים. עד מהרה התברר גם שהחזית היהודית אינה כה מאוחדת כפי שרצו שתהיה. "אגודת ישראל" וה-אי.די.אל. הודיעו בפומבי שאינם שותפים להודעה מועדון הנשיאים וארגונים אחרים הביעו הסתייגותם ממנה באורח שקט ופרטי. או'קונר עצמו הודיע שביום ששי, 16 בינואר, יזמין אליו את נציגי כל הארגונים היהודים לדיון פומבי ופתוח בנוכחות

3/.

אישור:

שם השולח:

תאריך:

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 3
סוג בטחוני:		מתוך: 4
תז"ח:		א ל :
נר : 0470		ר ע :
אל א		מאת :

- 3 -

אמצעי התקשורת. הוא הוסיף שביקורו היה הצלחה ושלנוכח היחס החם והלבבי שזכה לו בארץ, אין הוא מבין את החגובה הזועמת של הארגונים היהודים. מלבד זאת נפגע מכך שנציגי הארגונים היהודים לא קיימו את שיחת הבהרה על הצהרותיו, בה היה יכול להסביר את עמדותיו, לפני שפרסמו את ההודעה. אם לא היה קרצה אותם היו יכולים לפרסם הודעתם אחר פגישה כזו. לא קשה לנחש מה היה מתרחש בדיאלוג הפומבי של יום ששי אם אמנם היה נערך.

החלו מגעים טלפוניים ומו"מ בין מוריס אברם לבין מונסיניור ג'ים מק-קרתי במגמה למצוא פתרון. יחכן שהיו מעורבים גם אחרים אך לא ידוע לי על כך. היה ברור ששני הצדדים אינם מעוניינים בהחרפה ומחפשים דרך למנוע עימות ולהחזיר על תיקנם את היחסים הטובים הקיימים בין הקהילה היהודית והקהילה הקתולית בניו-יורק. היה חשש שחפצנה גם חכניות סעד משהפוח רבות הממוסנות ביחד ע"י קרנות של שתי הקהילות.

בסופו של דבר הוחלט שביום שני הקרוב, 19 בינואר, בשעה 11.30 בבוקר יפגש הקרדינל (במשרדו ולא במעונו!) עם קבוצה מצומצמת של מנהיגים יהודים: מוריס אברם יו"ר מועדון הנשיאים; לסטר פולק יו"ר J.C.R.C. ניו-יורק; הרב רונלד סובל של סמפל עמנואל; הרב ג'ים רודין מ"הוועד היהודי האמריקאי", ג'ית פרלמוטר מה-אי.די.אל. והרב יחזקאל לוקסטיין יו"ר וועד הרבנים של ניו-יורק.

4/.

אישור:

שם השולח:

תאריך:

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק עופס מברק	דף: 4
סוג כטחוני:		מחור: 4
תז"ח:		א ל :
נר : 0470		ד ע :
אש 9		מאת :

- 4 -

הקרדינל סיפר לי שלפני פגישה זו יקיים פגישה אישית נפרדת עם אלי וויזל שהוא מעריצו מאד.

אני מניח שנקבל דיווחים על פגישה או קונר עם קבוצה זו ונדווח לכם עליה. לא קשה לנחש כבר עכשו מה ייאמר בפגישה זו ע"י שני הצדדים. אני גם מעז להניח שהמסגר יפתר ושהמשחתחים יפרדו בידידות.

יגר

Handwritten signature

תאריך: 17.1.1987	שם השולח: משה יגר	אישור:
------------------	-------------------	--------

דח"מ: מ י ד י	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	15
סוג בטחוני: ש מ ר		5
תז"ח: 12150	מ ל + מנהל הפוזום, מנהל הפוזום	
נר : 0264	ד ע : יעקב/וויטינגטון,	
46-211	מאח : סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק	

ביקור הקרדינל.

1. מצ"ב ההודעה המשותפת שהוצאה על ידי מועדון הנשיאים.
2. לניסוח הודעה זו קדם דיון סוער ב-9/1. אם בדיון קודם במועדון הנשיאים ב-7/1, המגמה הייתה להכין הודעה לפרסום אפשרי אחרי הפגישה עם הקרדינל, הרי שבישיבה ב-9 דנא גברה ידם של אלו שדרשו פרסום הודעה משותפת לפני קיום הפגישה עם הקרדינל ולפני הגיעו לניו-יורק. בשל אי תמימות דיעים באשר לעיתוי הוצאת ההודעה, נאלץ מוריס אברם לקיים הצבעה. הרוב תמך בפרסום הודעה מיידית. ועדת אר-הוק שמונתה על ידי מוריס אברם ניסחה ההודעה. $\frac{1}{2}$ השתתפו בניסוח.
3. בנפרד ראו פרסום ההודעה בניו-יורק טיימס ב-11 דנא ותגובת הקרדינל ב-12 דנא כפי שפורסמה באותו עתון.
4. לבר מההודעה הנ"ל, סוכם בישיבת מועדון הנשיאים כי מאמרו של ווקסלר (מצ"ב) ישמש כקו מנחה לקהילות היהודיות בארה"ב ולפדרציות בטח.
5. מצ"ב גנייר שהוצא על ידי נאקראק בעקבות ישיבת ה-Strategy Committee. בהמשך לשלי 167.

ידיר

-23-

מיטורי:

מרדכי ידיר

שם השולח:

תאריך: 12.1.1987

54 MAJOR JEWISH ORGANIZATIONS
515 Park Ave., New York, NY 10022

Contact: Richard Cohen
(212) 758-6969 or
(512) 398 2222

For Release
Saturday PM, January 10
Sunday, January 11

2/5
46/0264

The following statement was issued Saturday by a group of 54 major Jewish organizations as a comment on John Cardinal O'Connor's visit to Jordan and Israel. (List of organizations signing the statement is attached.)

"Cardinal O'Connor has shown himself to be a strong voice against anti-Semitism and a supporter of a number of causes to which Jews are devoted, especially that of Soviet Jewry.

"We recognize that the Cardinal is bound by Vatican policy concerning Jerusalem, and we note the sincerity of his apology for the misunderstanding that developed. But we were nevertheless disquieted and distressed by reports in the press of statements he made during the course of his visit to Jordan and Israel.

"Clearly, the visit dramatized two critical issues affecting peace in the Middle East as well as the course of Catholic-Jewish reconciliation.

"First, the failure of the Vatican to establish de jure diplomatic relations with Israel. We regard this as a major obstacle both to Catholic-Jewish understanding and to peaceful relations between the Arab states and Israel.

"Second, the failure of the Holy See to come to terms with the reality of a unified Jerusalem as the capital of Israel. We call attention to the fact that under Israel's administration, there is free and open access to the holy places or afī hāikhā for the first time, in a city where Christians, Jews and Muslims now live together in freedom and in peace.

"The Cardinal was understandably moved by the circumstances of the Arab refugees. But the refugee problem must be understood in the context of the deliberate policy of Arab states, some prodigiously wealthy, that has kept these people as refugees and in a dependent condition for nearly 40 years, serving as pawns in a war that the Arab world continues to wage against Israel. By contrast, Israel has resettled more Jewish refugees from Arab lands than there were displaced Arabs.

"Meanwhile, the Palestinian terrorist war against Israel continues even as the Arab states (except Egypt) refuse to come to the negotiating table, refuse to accept UN Resolutions 242 and denounce the Camp David accords -- the basis of a Middle East settlement accepted by every U.S. Administration.

"Finally, we note that the Cardinal clearly was profoundly moved by his visit to Yad Vashem, the Holocaust Museum in Israel. However, we found disturbing and painful his statement that the greatest tragedy in Jewish history may be an enormous gift that Judaism has given the world."

"Knowing Cardinal O'Connor and respecting his office and person as we do, we look forward to his reflective views now that he is home, and to a continuing dialogue with him."

1/9/87

X X X

46 / 0264 3/8

Memo January 7, 1987

P
L
E
N
A
R

S
E
S
S
I
O
N

TO: Members, NJCRAC Israel Task Force Strategy Committee

FROM: Charney V. Bromberg, Associate Director and Director for Middle East Affairs

RE: Assessment and Strategy Recommendations of the NJCRAC Israel Task Force Strategy Committee meeting 1/7/87 on Cardinal O'Connor's Visit to Israel

This meeting was a follow-up to a series of timely and thorough confidential briefings by Consul General, Ambassador Moshe Yegar, on developments surrounding Cardinal O'Connor's visit to Israel. Participating in the meeting were Phil Baum, American Jewish Congress, Malcolm Hoenlein, President's Conference, Ken Jacobson, ADL, Harriet Mandel and Michael Miller, NJCRAC, Marc Tanenbaum, American Jewish Committee and Charney V. Bromberg, NJCRAC. The purpose of the meeting was to assess the situation according to available information, and prepare strategy recommendations for submission to the Conference of Presidents meeting later this afternoon to aid in achieving a unified communal approach.

Findings:

1. While continuing to believe in Cardinal O'Connor's good will, the Strategy Committee felt that there was on the one hand, a serious lack of symmetry, in the Cardinal's stress on the condition of the Palestinians and his call for their self-determination, while, there was, on the other hand, an apparent lack of emphasis on both those questions relating to the Arab role in failing to advance the peace process, and those issues pertaining to Vatican-Israeli relations.
2. Recognizing that these issues are complex and multi-leveled, there is reason to believe the media may have, by their insistence on the Palestinian question, distorted the Cardinal's positions. Secondly, we do not know, as yet, what transpired in conversations with Israeli figures. Similarly, we do not know, apart from press reports, what the tenor of exchanges have been in the Vatican; and, finally, we have not yet heard the Cardinal's own assessment. For these reasons, it was felt that it is essential to have a meeting with the Cardinal upon his return.

Recommendations:

1. Rather than have Jewish organizations, individually and disparately, seek meetings with the Cardinal, it was felt that the Cardinal should be encouraged to request a single meeting with a small group, representing national Jewish organizations and the New York Jewish community.

- over -

4/5 0264 /
/L16

2. That, despite recent effusively positive public statements from some Jewish leaders, the Cardinal should be informed immediately through discrete channels that, in light of media reports from Amman, Israel and Rome, we are, in fact, troubled and concerned by what we have read and heard of his statements and positions.

3. That, if the Cardinal does request a meeting with national and New York Jewish leadership, a statement reflecting our assessment and concerns be drafted now for review before the meeting takes place. A subcommittee consisting of Phil Baum of the American Jewish Congress, Kenneth Jacobson of the ADL, Harriet Mandel of the New York JCRC and Richard Cohen, public relations consultant to the Presidents Conference, would be asked to prepare the statement for possible release after the hoped-for meeting with Cardinal O'Connor.

4. The Israel Task Force Strategy Committee further recommended that there be close adherence to community discipline in carrying out this strategy in view of the potential for creating considerable and counterproductive media attention to the most negative aspects of the affair - particularly the Cardinal's emphasis on the plight of the Palestinians and his call for Palestinian self-determination.

5. In the meantime, there will be an opportunity to explore and validate reported aspects of the Cardinal's discussions in Israel which may point to positive opportunities.

6. Member agencies should cultivate in other media outlets the editorial positions of Newsday and the NY Post which emphasized that the central problem in Cardinal O'Connor's visit was the untenable Vatican policy concerning diplomatic relations with Israel and the status of Jerusalem.

7. Concurrently, all organizations were requested to inventory their contacts of important Catholic clergy and lay leadership who have been genuinely and consistently supportive of Israel and might be expected to be supportive of enhanced Vatican relations with Israel.

8. On a more long term basis, the Strategy Committee determined that it should develop a strategy to make expressions of Catholic support for Israel a central element in Catholic-Jewish relations equal to, if not greater than, their positive statements on the Holocaust, Church teachings about Jews and Judaism, and various symbolic gestures such as the Pope's visit to the Italian synagogue.

0264

46

J/R

The Cardinal and Israel

By Harlan J. Wechsler

John Cardinal O'Connor is not only a prince of the Church; he is a prince of a man. The extraordinary compromise he negotiated with Israel's leaders in Jerusalem this week is yet another example of what has impressed many of us about him.

Not long after the Cardinal arrived in New York, I remember marching with thousands of others on Solidarity Sunday for Soviet Jews. When we came to the steps of St. Patrick's Cathedral, we saw Cardinal O'Connor, then a bishop, waving his support to us. It was a moment that I shall never forget — a leader of the Roman Catholic Church demonstrating solidarity with oppressed Soviet Jews.

This is an era of monumental change and extraordinary progress in relations between Catholics and Jews. It is an era of great symbolic moments, such as Pope John Paul II's visit to the synagogue in Rome last year, an era of reconciliation and hope. That is why the Cardinal's trip to the Middle East is so important.

It reminds us boldly what the next steps must be if the momentum of Jewish-Catholic relations is to be kept up. For indeed one of the festering sores on the body politic of modern religious life is the unwillingness of the Church to recognize Israel. The embarrassment suffered by Cardinal

O'Connor in the Middle East last week brings to the surface issues that are — and should be — embarrassing to sensitive people everywhere.

It was embarrassing not because the Cardinal forgot to check out the proper Vatican protocols but rather because he seemed to forget that there has been a vast transformation of Jewish life in our day — a transformation that has not yet been adequately recognized by his Church. Israel, the ancient Jewish homeland, has been reborn — at the cost of considerable blood, sweat and tears.

That is why the Cardinal's persistent statements of sympathy for the Palestinian refugees strike us as odd at best and counterproductive at worst. They are odd not because these refugees do not deserve decent treatment — of course they do — but because the Cardinal's comments reflect and reinforce the distorted notion that displaced Arabs are where they are because some bad Israelis have put them there.

No one should forget that the presence of Arab refugees is a direct consequence of Arab attacks on Israel, first in 1948 and then, to a lesser extent, in 1967. Nobody asked the Arabs to attack.

Cardinal O'Connor was quick last week — apparently on his own initiative, not that of the Vatican — to tell the Prime Minister and Foreign Minister of Jordan that the Palestinian people have the right to "self-determination." He went on to predict war in the region if the Palestinian problem was not solved. Cardinal O'Connor clearly did not

know he was speaking diplomatic language and that he was using the Palestine Liberation Organization's code words. But the inevitable effect is to perpetuate the myth that has kept the Palestinian and Israeli problems from being solved all these years — the myth that an intransigent Israel is the cause of Middle Eastern strife.

There is one, and only one, reason why Israel-Arab problems persist: the Arabs do not recognize Israel as a nation or deal with it as such. When Egypt did, long-standing problems disappeared. Were Jordan and Syria to recognize Israel, were Saudi Arabia to recognize Israel instead of bankrolling the terrorism of the Palestine Liberation Organization, then solutions to the remaining problems would be within our grasp.

There is, of course, yet another entity that does not recognize Israel — the Roman Catholic Church. It, too, has failed to come to grips with the simple but central fact that the Jewish people has been miraculously reborn as a sovereign nation in its ancient homeland.

Can the intended good will of Cardinal O'Connor's trip be rescued? Yes — if he has absorbed the message of Israel's rebirth and brings it home to Rome. Let him appreciate the Palestinian problem in the proper perspective, the perspective of having and holding on to a Jewish state against great odds, and then perhaps it will be solved. Change will come when he, his Church and all of Israel's neighbors finally take the message of a Jewish homeland to their hearts.

Harlan J. Wechsler is president of the Manhattan region of the Rabbinical Assembly (Conservative) and associate rabbi of Park Avenue Synagogue.

דח"פ: מ ל ד י	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	1
סוג כסחובי:		2
ש מ ג		
תז"ח: 08/200	מנהל כנסיות, מנהל תפוצות	א ל :
נר : 0167	השגריר רוזן, פלר רומא	ר ע :
28 - 211	סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק.	נ"מ :

ביקור הקרדינל.

אתמול ה-7 בינואר קויימו שתי פגישות כיוזמת הארגונים היהודיים לקראת שובו של הקרדינל.

1. הפגישה הראשונה היתה של ה- STRATEGY COMMITTEE ובה השתתפו נציגי נאקראק, JCRC, AJC, A.J. CONG, ועידת הנשאים, ADL. מטרת הישיבה היתה להכין המלצות לפגישה השניה של כל נציגי הארגונים היהודיים כחסות ועידת הנשאים. כשיבה זו הודגש חוסר האיזון בהתבטאויות הקרדינל כשמצד אחד הוא מדגיש את בעית הפלסטינאים וזכות ההגדרה העצמית ומצד שני אינו מתייחס לחלקם של הערכים ככשלוך קידום תהליך השלום, ולסוגיות הנובעות ליחסי ישראל-ותיקן. ההמלצות שהסטראטגי קומי טי" אימצה היו:

א. שקבוצה יצוגית אחת מוסמכת כשה הארגונים היהודיים הארציים והמקומיים חיפגש עם הקרדינל במקום מספר פגישות נפרדות מצד הארגונים היהודיים.

ב. להביא לידיעת הקרדינל, עוד בשהותו ברומא, באמצעות מוריס אכרס, ראגת הקהילה היהודית מהתבטאויותיו ומעמדותיו.

ג. לא ליסול יוזמה לפגישה עם הקרדינל אלא להמתין ליוזמה מצידו, בהנחה שתהיה כזאת לאור סעיף ב'.

ד. מונחה תת-ועדה מנציגי ADL, JCRC, A.J. CONG ונאקראק להכנת STATEMENT שתהיה מקובלת על כל הארגונים היהודיים, לפרסום אפשרי אחרי המפגש עם הקרדינל.

ה. לכקש הארגונים היהודיים לערוך אינוונטר של קישריהם עם המנהיגות הקתוליים האמריקאית, כמגמה ליצור לוכי קחולי אמריקאי שיתמוך בקידום יחסי ישראל-ותיקן.

2. בפגישה השנייה אחה"צ נוכחו נציגי כל הארגונים היהודיים. מוריס אכרס פתח הדיון. הקונכ"ל דיווח על ביקור הקרדינל בארץ. ברומכרג

21.

- 12 -

דחיפות:	אחלקת הקשר ניו-יורק	2
סוג בטחוני:	טופס מברק	2
תז"ח:		
כר : 0167		ד ע
28		תא

- 2 -

דיווח על המלצות הנ"ל ובעקבות זאת קויים דיון - ראה דיווח
 הקונכ"ל בנספד. נקבעה ישיבה נוספת של כל הארגונים כחסות ועידת
 הנשיאים ביום שישי ה-9 בינואר. ועדת הניסוח מפיץ לכל הנוגעים
 בדבר סיוסת ההצעה המוצעת שתובא לדיון ביום שישי.

ידיר

Handwritten signature

דח"פ: מ י ד י סוג כסחונני: ש מ ר	מחלקת הקשר ניו-יורק סופס מברק	ד"ר: כחור:
תז"ח: 051230	מנהל כנסיות	א ל :
נר : 0083 15-011	מנהל תפוצה, ג'ו יעקב, אשר נעים וושינגטון	ד ע :
	סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק	מאת :

ביקור הקרדינל.

1. כינסנו נציגי הארגונים היהודיים לעדכון ולתיאום קו פעולה לקראת שובו של הקרדינל.
2. הקונכ"ל דיווח והמליץ:
 - א. שתהיה קבוצה מוסמכת אחת בשם הארגונים היהודים שתיפגש עם הקרדינל, במקום מפגשים מצד מספר ארגונים יהודיים כפי שקרה לאחר ביקור הקרדינל כבירות.
 - ב. שהארגונים היהודיים לא יסלו היוזמה לפגישה עם הקרדינל, אלא שימחינו ליוזמה מצידו.
 - ג. שהנושא המרכזי בשיחה יהיה קידום יחסי ישראל-ווחיקן.
3. לא הושג קונצנזוס בישיבה לגבי הנקודות הנ"ל והנושא ירוך בישיבת מועדון הנשיאים שתתקיים ב-7 דנא.

ידיד

N. N.

23-

אישור:	שם השולח: מרכזי ידיד	תאריך: 5.1.1987
--------	----------------------	-----------------

מחלקת הקשר ניו-יורק

טופס מבדק

דף

בחור:

בתול

סוג כסחוני:

ססור

291700

חז"ח:

בהור

אל : מנהל כנסיות

0785

נר :

ד ע : תפוצות, אירופה 2, השגריר וושינגטון

149-011

מאת : סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק

ביקור הקרדינל

1. נוכח התגובות השונות כתקשורת מצד הארגונים היהודיים ביומיים האחרונים (הוברק בנמרד) כינסנו לישיבה מיוחדת בקונסוליה נציגי הארגונים היהודיים הארציים והמקומיים המרכזים בכדי לתאם קו משותף.

2. הקונסול סקר בהרחבה השתלשלות העניינים בכל הקשור לביקור. קויים דיון קצר וסוכם כי:

- א. הארגונים היהודיים יימנעו מלהתייחס לנושא בתקשורת בצורה כלשהיא במיוחד עד אשר יסתיים הביקור. ביקשנו לא להוציא הודעות פומביות נוספות.
- ב. הארגונים היהודיים יפעלו במגעים אישיים, במיוחד באמצעות קתולים, במגמה להפעיל לחץ על הותיקן שיטנה הנחיותיו ושיאפשר קיום המפגשים הרשמיים, ושיצביעו על הנזק האפשרי שיכול להיגרם ליחסי יהודיים-קתוליים בארה"ב.
- 3. בהתאם לדיווח בניו-יורק סיימס, היו בעבר ביקורי קרדינלים בארץ, שקיימו מפגשים רשמיים עם הנשלא או עם שר החוץ. הניתן לקבל הפרטים.

ידיד

13-

Handwritten signature

אישור:

שם השולח: מרדכי ידיד

תאריך: 29.12.1986

רחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 3
סרוג כטחוני:		מחור: 3
תז"ח:		א ל :
נר :		ד ע :
0709		מאת :

T 3 -

אמ"ן וביקור בגבול הצפון בלוי צה"ל, ביקור כ"יד-ושם" ובמוזיאון ישראל או בבית התפוצות. ישהו 4 לילות בירושלים ושני לילות בתל-אביב. לילה אחד בקיבוץ.

7. ביום שבת יבקרו במצדה, בים המלח ובכית לחם. מיכאל מילר לא יתלווה אליהם כי הוא שומר שבת.

אנא אשרו.

בראור

אישור:	שם השולח: <i>ע. י. קיאל</i>	תאריך: 24.12.1986
--------	-----------------------------	-------------------

שרה בראור

ס ו ט ס ס נ ר ר

דפוס.....מתוך.....דפים

סוג בטחוני. שמוך.....

דחיסות.....מיידי?

תאריך וזי"ח.....

מס' פנק.....

אל: המשרד, דע : פילדלפיה

354

לשכת השר .

דע : מצפ"א, קונכ"ל פילדלפיה .

הפדרציה היהודית הספרדית בפילדלפיה הודיעה כי ס/רוה"ם דוד לוי יבקר

בפילדלפיה מטעם ויופיע בפניהם בין 2 ל-5 בינואר .

התוכלו לוודא אמיתות הידיעה ואם כן אנא פירוט תוכנית ביקורו .

אשר נעים

12

אאאא, חוזמ: 8832
אל:ני, ווש/502
ג-:המשרד, תא:191286, זח:1543, דח:מ, סג:ש,
בבב
שמור/מייד.

הסכם בנושא השואה - בהמשך למברק משפט חוזמ 469 מ-18/12.
א. שוחחתי עם אלי וויזל בהחבה על כל הנושא ומסתבר קודם
כל שב-4 בדצמבר הגיש לנשיא רייגן (בכתב) את התפטרותו
מנשיאות המרכז לזכר השואה בוויזל טוען שזה
פורסם גם ב-xxx דף, נצת-אאא אמ כי לא בהבלטה). הסביר לי שהחליט
על צעדו זה משום שאינו רוצה לחת את שמו למוסד שעומדים
מאחוריו ייכמה אנשים עשירימי. יתר על כן המרכז לא יעסוק
משואה היהודית אלא יתפשט ויעסוק בגנוסייד בכלל ולפיכך לא
ילך בכוונ אותו הגה וויזל כשהתפתח הרעיון.
ב. וויזל מוסיף עוד ש-

IN THE LONG RUN THE CENTER WILL BE DEJUDAIZED

xxx ינ-חח להנג רשנ חחו סונתור צילל בו דועטדאיזוד
xxx וגם התורמים היהודים המרימים כיום 98 אחוז מהכנסות
יסתלקו ממנו. וויזל גם אינו מודאג מתחרות עם ייד ושמי
היות שהוא צופה שהמרכז ייכשל אם היהודים יחדלו מלתמוך בו.
ג. ולסיכום, וויזל סבור שהדוחף והמעוניין העיקרי כרגע הוא
ריציד קריגר ושאינ שום צורך לחתום על הסכם בין-ממשלתי
ושצריכ ואפשר לחתום על הסכם בין שני המוסדות.
מנהל תפוצות =

דחיסות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	א.ל.
סוג כספון:		א.ר.
תז"ח:	צורת העיון, המוצגת, כצ"א	א.ל.
כר :		ד.ע. : דוסינגטון - נעים
	יעקב רוזן, נ"י	מחז :

ועידת האגודה ללמודים יהודיים

בין ה-16.12.86-14 נערכה בכוסטון הועידה השנתית של הארגון המטפס איגון בג לכל העוסקים בלמודי יודאיקה בארה"ב ובקנדה. זהו איגון א-פוליטי, מאור נוח וחכיב. בין שאי הפנלים בוועידה פנל על הקבוץ, ספרות עברית מודרנית ורצאה מאל פה של שבחאי סכה על "להיות הביוגרף של בן גוריון".

פרופסור ברנרד לואיס נשא הרצאה מרכזית על הארכיונים העותמנים והאיסטוריון הינו יי.

חופעה בולטת בוועידה - גידול משמעותי בספר המלומדים הישראליים המשתתפים בשנים האחרונות בארה"ב והחופשים מקום נכבד בפעולות האגודה.

פרטים מלאים בדים השבוע הבא.

רוזן

-12

א.ב.נ.

מיסור:

יעקב רוזן

שם השולח:

תאריך: 18.12.86

צ
אאאא
אל: המשרד,
נ-: לוסאנגלס, נר: 163, תא: 291286, חז: 1600, דח: ר, סג: ש,
רבב

שמו/רגיל

נר 32 ר ווש בנפרד

אל: מצפייא

אל: הסברה

דע: נעימ- וושינגטון

דע: למדנ- וושינגטון

מאת: איתנ בנצור2 לוסאנגלס

ממכונ ויזנטל הודיעוני כי המכונ משגר חומר על ספרו של טלאס לכל חברי
הקונגרס החדש - כולל התדפיס של הסברה.
כנ החלו בפעולה למנוע שיווק המצלמה המיוחדת ייפרי המצאתו יי של טלאס.
המכונ לוקח דברים עם יבואנ ומשווק ניו יורקי יהודי ידוע כדי להניאו
מלשווק המצלמה בארהייב.

בנצור

-23-

סססס
גגגגגגגגגגגגגגגגגגגג
1

אאאא, חוזמ: 8830

אל: נ"ו, ווש/ 500

מ-: המשוד, תא: 191286, זח: 1536, דח: ר, סג: ש,

בבב

שמור/ רגיל.

כ"א, ווש, נ"ו יורק.

מכונ וויזנטל לחוזמ 7625 (נר 96 מ- 16 דנא).

א. המנכ"ל ראה חילופי המברקים והעיר בישיבת צוות מוחב

שאנו לא צריכים את הנסיעות הללו לארצות ערב.

אין דצוננו לכפות דבר על האירגונים אכ לא צריכ לעשודם

משום שיוזמותיהם יכולות אפ להזיק.

ישראל מנהלת עתה מערכת עדינה של מגעים במסגרת תהליכ השלום

והם יכולים עוד לקלקל חליכה.

ב. אנו מעריכים מאוד פעולותיו של המכונ בתחומי

האנטישמיות, יהדות בריהימי וכוי אבל זה עדיין אינו מבהיר

עניינו של המכונ בפגישות עם מובארכ וחוסיינ ויש הבדל ניכר

בין שיחות עם שגרירי ערב באהיב לכין נסיעות ונסיונות

לפגוש שליטי ערב עצמם.

תפוצות =.

0000

19-

אחאא

אל: המשרד,

מ-: לו סאר צאמס א צא צא ט

ידחא: 161286, חז: 1500, דח: מ, סג: ש,

בבב

מיידי/שמור

אל: תפוצות, מצפייא

דע: א.נעים - וושינגטון (נר 18 בנפרד)

דע: ניו-יורק (נר 25 בנפרד)

מאת: יצחק אלדן - לו סאנגלט

הנדון: מכון ויזנטל, שלכם 439

לשאלתכם בסעיף 4:

1) למכון ויזנטל מסורת שלי מפגשים עם ראשי מדינות (מיטרנד למשל) ואישים חשובים אחרים כגון האפיפיור, וכנ עם שגרירים ערבים בווינגטון (לאחרונה נפגשו עם שגריר מצרים והציגו בפניו ספרות אנטישמית הנמכרת בחוצות קהיר, וביקשו תגובת ראשי השלטון לתופעה זו). כמו כן פעלו נגד סוריה בנושא ספרו של מצטפא טלאס "מצות ציוני" ומחלקת ההסברה אפ הפיקה חומתי מטעם המכון.

2) טעות בידכם, אם הנכם סבורים שהמכון עוסק רק בהנצחת השואה. מהדווחים הרבים שהעברנו לכם בשנה שעברה תוכלו ללמוד שהמכון מנהל מדיניות פעילה ביותר בתחום הצלת יהודי ברהיימ, במאבק נגד האנטישמיות המודרנית, המאבק למען יהדות המצוקה בארצות ערב. המכון גם מפעיל את קשריו ושמם כל אימת שיש נסיונות להפלות את ישראל בזירה הביניייל, והם שיחקו תפקיד חשוב במאבק נגד אולימפיידת דובאי. כללית, המאבק למען ישראל הוא בעדיפות הראשונה של המכון וראשיו. הקונסוליה מסתייעת במכון בהזדמנויות רבות. על כל אלה דווחנו לכם בעבר ואנו מקווים שראיתם את החומר.

3) כשנשאלתי עיני ראשי המכון אם כדאי לבקר במרוקו ובירדן הגבת בשלילה, אך כפי שנזמר בסעיף 1 במדקמ לא עלינו לבכתיב לארגוני יהודיים אמ ולאן לנסוע בעולם הערבי. במקרה דנן עוד לא החליטו סופית ועוד יתיעצו אתי בחודשים הקרובים. האישים האמורים להצטרף לראשי המכון הם התומכים הכספיים העיקריים, כגון בלסברג- נשיא הבונדס.

אזאא, חוזמ: 5945
אל: ווש/ 345, נ'
נ-: המשד, תא: 121286, זח: 1811, דח: מ, סג: ש,

בבב
שמור/ מיידי
מדריד, לוסאנגלס, ווש, ניו-יורק
מגידון

דע: אלדן, נעים.
נסיעת ארגונים יהודיים לארצות ערב - לשלכ 52 מי-10/12
(חוזמ 4870).

1. בעקרון איננו מעוניינים להכתיב לארגונים יהודיים אמ ולאנ
כנסוע בעולם הערבי, אבל כאשר אנו נשאלים אין צורך לעודד
יזמות כאלה ובעיקר פגישות עם מלכים ונשיאים, מה עוד כאשר
אין לנו שליטה על הטעונים והדברים שיושמעו בפגישות והעשויים
נשרת דווקא הצד הערבי.

2. יש נטייה גוברת בקרב ארגונים יהודיים בצפייא לבקש פגישות
עם שליטי מצרים, ירדן ומרוקו ומסתמנת תחרות יוקרתית בין
הארגונים להוכיח הישגים מדיניים כביכול לצרכיהם הפנימיים.

3. מציעים איפוא לדון בכל מקרה לגופו ובהתאם לנסיבות ובהקשר
הטפציפי הנייל ברור שקשה היום לצפות המצב שישרור במאי 87.

4. לאלדן: מה פשר יוזמת מכונ ויזנטל להנצחת השואה לסירורים
בארצות ערב ומי האישים האמורים להצטרף?

תפוצות - מצפייא, ===

פ/א

12

טסט

שמור

נכנס

**

**

**

**

חוזט: 12,5590

אל: המשרד

מ-: לוטאנגלט, נר: 43, תא: 081286, חז: 1600, דח: ד, טג: ש

נד: @

דחוף/שמור

אל: מצפ"א, לשכת דוה"מ

דע: יועץ דוה"מ לתקשורת

מאת: בנצור, קונבל לוטאנגלט

עלה בידיונו להניע את י"ישראל שלנו יי למתוח במדור
 י"עם הפנים הביתה" ובו ידיעות, מידע, כתבות ומאמרים
 הקשורים בעידוד תהליך חזרת הישראלים לארץ.
 חיונית ביותר להמשך מאמצי העידוד של החוזרים, קריאה
 של דוה"מ לישראלים לשוב הביתה, ברוח נאמו בכנסת
 בעת הצגת הממשלה, לפניו ישראל תקום העולים (הישראלים
 החוזרים) בלב פתוח, שכלכלת ישראל נערבת לקלוט לקלוט
 וליצור תעסוקה למאות אלפי עולים (וישראלים חוזרים)
 וכו'.

אם ההמלצה הנ"ל מתקבלת, נודה אם תעבירונו הנוסח
 כדי שנפרסמו כאן ב"ישראל שלנו" ובעתונות היהודית
 כן נבקש לשקול פרסום קריאה ברוח זאת ב"מעריב"
 ו"ידיעות אחרונות" של ימינו, הנקראים ע"י רבבות
 ישראלים בארה"ב.

בנצור

תפ: שהח, רהמ, מנבל, ממנבל, מצפא, שמורק, מעת, הסברה, מזנר

ט ו פ ס ס ב ר ק

דף...נ...מתוך...1...דפים

סווג בטחוני.ש.מ.ג.ר...

דחיפות.....כ.ג.ל...

תאריך וזייח.16:30 - 5.12.86

מס' מברק.....

מנהל מצפ"א .

ביקור דאג בלומפילד

נדחה ביקורו של דאג שתוכנן לאמצע דצמבר. הוא (וסטיב רוזן) מצטרפים לביקורם השנתי של נאמני איפא"ק ומנכ"ל איפא"ק שיתקיים בחודש ינואר.

לידיעתכם.

ד"ר אבי
ל מ ד ן

23

אאאא, חוזמ: 4660
אל: ווש/285
מ-: המשד, תא: 101286, זח: 1611, דח: ר, סג: ש,
בבב
שמור/רגיל.

א. אשר נעים/וושין גטונ.
דע: הקונכיל, לוס אנגילס.
חגיגות ה-40 לשלכ 24.
א. איננו מתווכחים עם הערותיו המקצועיות של לו ווסרמן.
ב. ברם מטרתנו היא להבליט את הידידות והברית המיוחדת בין
ישראל וארה"ב, ולהנחיל המודעות לדבר למאות מליוני אנשים
מפורט במברק בנ-צור סעיף 4 ב'.
זאת ניתן לעשות ע"י האירוע המוצע במעמד ראשי שתי המדינות.
תוכנית דוקומנטרית נרחבת לא תשיג יעד זה, ולכן איננה
יכולה להיות תחליף, אלא תוספת.
מובן שנברכ לו ווסרמן יכול היה לגייס את וולטר קורנקייט
לערוך ולשדר תוכנית מסוג זה.
ג. אם הדבר נראה לכם נהיה מוכנים לבדוק אפשרות של קבלת
הטכמה עקרונית של הנשיא או רוהימי להשתתף.
מנהל הסברה =.

סססס

ס ו ק ס ס נ ר י

דפוס.....מחור.....דפים

שמוך סווג בסחונני

דחיסות רגיל

תאריך וזייח: 30:14צמ'86

מס' פברק

אל:

190

המשרד

3- /ספ

מנהל הסברה, קונכ"ל לוס אנג'לס

חגיגות ה-40 גאלה

למברק קונכ"ל לוס אנג'לס נר 24.

מיותר להדגיש כאן החשיבות הרבה שבמצעד הוקרה של הוליווד לישראל לשנות ה-40 כי הרי אתה היית שותף מלא לרעיון הזה.

אנו רוצים באירוע.

אני שותף לדעת הקונכ"ל בלוס אנג'לס שלא לדחות האירוע לאחר הבחירות לנשיאות בנובמבר 1988, ראשית מאי זמן מוקדם ומרוחק מספיק מהבחירות.

יש חשיבות רבה להבטחת (לפחות אישור עקרוני) להשתתפותו של הנשיא הרצוג או של רוה"מ יחד עם הנשיא רייגן באירוע.

בהנחה שהנשיא הרצוג או רוה"מ לא יוכלו להעדר מהארץ בעת החגיגות בישראל, אנו נציע לקיים מצעד ההוקרה בהוליווד כשבוע לאחר מכן, בראשית מאי. אודה לך על כן אם תפעל לקבלת תשובתו החיובית של הנשיא או של רוה"מ. תודה.

אשר נעים

12-

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

Handwritten initials

December 5, 1986

Dear Mr. Abram:

Thank you for your letter of October 14, and for your words of appreciation for U.S. efforts on behalf of Soviet Jews during my meetings in Reykjavik with General Secretary Gorbachev. The plight of Soviet Jewry is a matter of deep personal concern to me and to the other members of the U.S. Government.

We discussed with the Soviets many areas in which progress is possible, such as regional issues and the vitally important area of arms control. I made it very clear to the Soviet leader, however, that sustained improvement in Soviet human rights performance, including the treatment of Soviet Jews, is indispensable for an improvement in overall U.S.-Soviet relations. The American people simply will not have it otherwise.

Private organizations such as those you represent make an important contribution to our efforts to bring about an improvement in the human rights situation in the Soviet Union. Your commitment and activism provide a concrete example of how deeply Americans care about human rights and freedom of movement. Our thorough preparation for Reykjavik was also due in great part to information provided by private American Jewish organizations.

In this connection, let me thank you for the materials on Soviet Jewish emigration that you gave to Secretary Shultz and John Poindexter shortly before our departure for Iceland. The statistics vividly illustrate the large number of Jews still denied exit permission and the sharp downward trends in Soviet Jewish emigration since 1979. We were able to make good use of them both in Reykjavik and Moscow.

Please accept my assurances that the tragic circumstances of Soviet Jews will continue to be an issue of the highest priority in all our dealings with the Soviet Union. We will not forget how much they suffer because of their desire to live in freedom and practice their religion without persecution, and we will do everything in our power to help them.

Sincerely,

Ronald Reagan

The Honorable Morris B. Abram
Chairman
Conference of Presidents of
Major Jewish Organizations
515 Park Avenue
New York, New York 10022

ס י ק ס

ד.ף.ל.מחור...!...דפים

סוג בטחוני... שמור...

דחיות... רגיל...

תאריך וז"ח. 0945.3.0945.86

מס' מברק.....

אל:

המשרד

092

אל :- תפוצות, מאו"ר, מצפ"א

ביקור מפקד החיילים המשוחררים היהודיים בארה"ב.

1. ראונא הפנייה המסורתית השנתית.
2. הארגון חשוב כשלעצמו, ומסייע לדבר ישראל.
3. שימונא לב לאפשרות שיצרף לביקורו ראש ארגון לאומי אחר (לא יהודי) של חיילים משוחררים, כפעולה הסברתית למען ישראל.
4. ברגיל, ישאו בעצמם בכל ההוצאות, מלבד אולי העמדת רכב לרשות הפמליה לסיור לצפון שהוזכר בפנייה.
5. אנו ממליצים למלא משאלותיהם בשל חיוניות הנושא.

יעקב

Please be advised that National Commander Edwin Goldwasser will arrive in Israel, Wednesday, February 25, 1987 (via ELAL #386 arrival 12:20 p.m.) and depart Wednesday, March 4, 1987 (ELAL #9 at 8:30 a.m.)

We would greatly appreciate your assistance, through your good offices, in arranging an itinerary in Israel for the National Commander. We respectfully request that the following arrangements be made:

- Meeting with the Prime Minister, President, as well as the Defense and Foreign Ministers, and the US Ambassador to Israel.
- Visits to the "Good Fence," Golan Heights

The possibility exists that the National Commander will be accompanied by his counterpart from another major U.S. Veterans organization. We will keep you informed of this as well as to other dignitaries of JWV who will accompany National Commander Goldwasser.

12

37 כאן

אאאא, חוזמ: 782
אל: וו/ש/60

מ-: המשרד, תא: 021286, זח: 1633, דח: מ, סג: ש,
בבב

שמור/מידי
פ. דרור

הנדון: חרם קנדה
הגיע אלי שאלה של אי.דע.אל., אמ יש ענין לפעולה בקנדה,
נגד שפי של יפנ עם החרם.
אנא התקשר עם וולי שטרנ' והבהר לו שיש לנו ענין להרחיב
הפעולה לכל המדינות בהן אנו מסוגלים ליצור לחץ על היפנים,
בעיקר באותן מדינות בהן יש קהילה יהודית גדולה יחסית
ובמדינות בהן ניתן לרתום גורמים ציבוריים לתמיכה בעניננו.
חשוב שהיפנים יהיו מודעים לכך שיש להם עסק עם ועדת הגוי'
בינלאומית, אפ שברור שהמנופ הקנדי יהיה קטן יותר מהאמריקאי.
קו הפעולה בקנדה צריך להיות דומה לזה בו נקטנו, במידה לא
מבוטל של הצלחה, כלומר - פניה של ארגונים יהודיים, אנשי
ציבור ואנשי עסקים לשגרירות ולקונסוליות היפניות, התבטאויות
בעתונות וכו'.

דברת
ל/ח

24

סססס

אמא, חוזמ: 11085
 אל: וו/ש/446, נ"י
 ב-: המשרד, תא: 271186, חז: 1653, דח: מ, סג: ש,

בבב
 שמור/מידי
 השגריד.

מלחולמ הונליין, מנכל ועידח הנשיאים מסר לנו בביקורו
 האחרון כאנ כי נקבעה לו ולמוריס אייברם פגישה עם
 ציאושסקו ב- 2 דצמבר. השנים יגיעו לבוסרשט
 ב- 1 בדצמבר וישהו במלונ אינטרקונטיננטל. הצענו
 להונליין לקבל ממכ חדרוכ לפני הפגישה עם הנשיא.
 מזאר - תפוצות

- 23 -

ססס

אאא, חוזמ: 10567
 אל: נ"י, ווש/ 416
 נ-: המשרד, תא: 261186, זח: 1651, דח: ר, סג: ש,

בבב
 שמו/ רגיל
 אל: ידיד

דע: הקונכלי

- משלחת האמריקני גואיש קומיטי
1. מבינימ שטד אלנופ וגורדיס יבקרן בארצ בראש משלחת של 15 איש בימימ 11-16 בינואר. אנו מבקשים שהביקור והתכנית יתואמו עמנו (באמצעות נציגם בארצ).
 2. בנפרד נדווח לכמ על ביקורם של גורדיס וטננבאום.
 3. קראנו על ועידתם השנתית במאי שתכלול יום על ישראל. ותוכל להרחיב.
- חדמור/ תפוצות. ==

רח"פ: 261450 ז"ל סוג כסות: 26.11.1986 ש"ר	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	
תז"ח: 0921 159:011	בדואר	מנהל מצפ"א, מנהל חפוצות
		בתניהו, נאוו"ם, הציר, נעים - וושינגטון
		סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק

ועידת הנשיאים - פרשח איראן

1. נשיא ועידת הנשיאים מוריס אברם ומנכ"ל מלקום הונליין זימנו חידוש 26/11 נציגי הארגונים היהודיים לריון בנושא ולתאם קו פעולה. השתתפו השגריר נתניהו, חקונכ"ל יגר, הציר אשר נעים.

2. כוב אשר, נשיא אייפאק וסטיב רוזן מנהל מחלקת המחקר של אייזאק נתנו חרוך עובדתי, תוך הרגשה שכל הגורמים שפעלו בפרשה עשו זאת מתוך אינטרס לאומי ונסלו על עצמם סיכונים. ציינו כי הרבה שאלות נותרו ללא מענה, חישק העיסקאות, הסכומים בהם מדובר, מי הפקיד את הכספים וכיצד פוזרו הכספים. הדגישו כי ישראל פעלה כבת ברית באורח מדויק ולפרטי פרטים עם המיטשל. דחו את התשט י למגמה שישראל תהיה שעיר לעזאזל. הציעו שהארגונים היהודיים יאמצו גישת של פרופיל נמוך.

3. השגריר נתניהו חזר על הודעת המשלה ישראל. הדגישו שאף שעמד לרשותנו זמן קצר ביותר מהרגע שבוודע לנו על הכוונה מצד המיטשל להעלות את הענין במסגרת העתונאים אתמול, פעלה המשלה במהירות מירבית על מנת שעמדת ישראל מגיע בעינינו מתאים לתקשורות. אחד המשתתפים הנרי זיגמן, מנכ"ל אמריקן ג'ואיש קונגרס אכן שיבה את מהירות חגובתנו. אך עמד על הבעיות הרבות המהותיות שבמכירות הנשק.

4. אשר נעים חידרך באורח כללי יחסי ישראל עם מדינות לא ערכיות.

5. שינדלר, נשיא איגוד הקהילות הרפורמיות, הציע שמועדון הנשיאים יספיק בהדגשת שתי נקודות, במידה וישאלו:
 א. ישראל פעלה כבת ברית נאמנה לארה"ב.
 ב. ישראל לא היתה שותפה לעקיפת חוקי הקונגרס.

6. קו זה אומץ על ידי מוריס אברם בסיום השיבה.

ידיד
 אישור: *[Handwritten Signature]*

דח"פ: 261450	מחלקת הקשר ניו-יורק	ת"פ: 261450
בג"ל	סופס מברק	מנהל מצפ"א, מנהל תפוצות
סווג בטחוני: ש מ ו ר		כתניהו, נאו"ם, הציר, נעים - רושינגטון
תז"ח: 26.11.1986	נתחב	סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק
כר: 0921 159:011		

ועידת הנשיאים - פרשת איראן

1. נשיא ועידת הנשיאים מוריס אברס ומנכלו מלקום הובליין זימנו היום 26/11 נציגי הארגונים היהודיים לדין רושא ולחאח קו פעולה. השתתפו השגריר נתניהו, הקונסול יגר, הציר אשר נעים.

2. בוב אשר, נשיא אייפאק וסטיב רוזן מנהל מחלקת המחקר של אייפאק נתנו תדרוך עובדתי, תוך הדגשה שכל הגורמים שפעלו בפרשה עשו זאת מתוך אינטרס לאומי ונטלו על עצמם סיכונים. ציינו כי הרבה שאלות נותרו ללא מענה, היקף העיסקות, הסכומים בהם מדובר, מי הפקיד את הכספים וכיצד פוזרו הכספים. הדגישו כי ישראל פעלה ככת ברית באורח מדוייק ולפרטי פרטים עם המימשל. דחו את החשש למגמה שישראל תהיה שער לעזאזל. הציעו שהארגונים היהודיים יאמצו גישה של פרופיל נמוך.

3. השגריר נתניהו חזר על הודעת ממשלת ישראל. הדגישו שאף שעמד לרשותנו זמן קצר ביותר שהרגע שנודע לנו על הכוונה מצד המימשל להעלות את הענין במסגרת העתונאים אתמול, פעלה הממשלה במהירות מירבית על מנת שעמדת ישראל תגיע בעיתוי מחאים לתקשורות. אחד המשתתפים הנרי זיגמן, מנכ"ל אמריקן ג'ואיש קונגרס אכן שיבח את מהירות תגובתנו. אך עמד על הבעיות הרבות המהותיות שבמכירות הנשק.

4. אשר נעים תידרך באורח כללי יחסי ישראל עם מדינות לא ערביות.

5. שינדלר, נשיא איגוד הקהילות הרפורמיות, הציע שמועדון הנשיאים יסתפק בהדגשת שתי נקודות, במידה וישאלו:

- א. ישראל פעלה ככת ברית נאמנה לארה"כ.
- ב. ישראל לא היחה שותפה לעקיפת חוקי הקונגרס.

6. קו זה אומץ על ידי מוריס אברס בסיום הישיבה.

ידיד
 אישור: *[Signature]*
 שם השולח: מרדכי ידיד
 תאריך: 26.11.1986

מנהל מצפ"א 2
 מנהל תפוצות 3
 מנהל מברק 1
 מנהל קשר 1
 מנהל חשבונות 1
 מנהל סיוע 1
 מנהל אדמיניסטרציה 2

אל: המנכ"ל
מאת: אריה מקל

הנדון: שיחה עם לני דייוויס ("איפאק")

לני דייוויס ביקש היום לראותני, כדי להעיר מספר הערות שלדבריו גובשו בשיחותיו עם אנשי "איפאק" בווש' (השיחות נוהלו לפני הודעת הממשלה):

1. אל לנו להכנס לפאניקה, ויש לזכור כי הזווית הישראלית מהווה רק חלק מן הסיפור הכללי, ולא הסיפור כולו.
2. צפויות לנו בעיות "בנוסח פולארד" - שיכללו הדלפות של מקפריליין, מחמ"ד, C.I.A וכו', ויש להערך לכך.
3. ב"איפאק" סבורים שעלינו לשקול FULL DISCLOSURE POLICY כדי שלא ייצאו בדיעבד עוד ועוד פרטים (כפי שארע ב"פרשת פולארד" כשנודע בדיעבד על מעורבותו של קצין בחיל האוויר).
4. ב"איפאק" סבורים שעלינו לדאוג לכך שיופסקו פרסומים בנוסח הכתבה של הירש גודמן, ב"ג'רוזלם פוסט", לפיה אנו חוששים מהפסקת סיוע וכו'. יש חשש שפרסומים כאלה יהפכו ל-SELF FULFILLING PROPHECY.
5. דייוויס סבור שהפרסומים על מעורבותנו, כביכול, בנושא ה"קונטראס", יילכו ויגברו. צפויות חקירות בקונגרס וכו' ועלינו להכין היטב את ה-CASE שלנו, בנושא זה.
6. דייוויס סבור שעלינו לקיים בהקדם תדרוך של אישיות בדרג בכיר עם מספר כתבים אמריקניים נבחרים (תום פרידמן, פרנקל וכו').
7. שמעון שיפר הכין כתבה של 2000 מילה ל"ווש פוסט" שעמדה להתפרסם ביום א' האחרון. הכתבה כללה פרטים רבים על מעורבותנו בנושא האיראני ונטען בה שישראל עמדה מאחורי כל העניין. עורכי הדין של העתון פסלו את הכתבה כי לא עמדה בסטנדרטים של העתון, ושיפר לא היה מסוגל TO BACK IT UP.

** ירצא

שמו

**

**

**

חודש: 11, 9928

אל: נוי/941

מ-: המשרד, תא: 251186, זח: 1700, דח: ר, טג: ש

נד: 8

שמו/רגיל

מרדכי יוד.

ועידת הנשיאים.

1. ממש טרם צאתו את הארץ אמר לי מלקולם הובליין
 כי הוא מתכנן לחזור לארץ בינואר להתחיל בהכנות
 לכנס ועידת הנשיאים החל מ-23 במרץ.

2. בדרך נא מדטיס על נטישתו המתוכננת בינואר וכן עם
 מי תאם המועד במרץ, אם בכלל.

3. מהנסיון הקודם - ההכנות מהיבנות אתראה מוקדמת למדי.

מנהל תפוצות=

ל/ה

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, מצמא, תפוצות

** ירצא

שמו

**

**

**

חודש: 11,9928

אל: 941/ני

מ-: המשרד, תא: 251186, זח: 1700, דח: ר, טג: ש

נד: 8

שמו/רגיל

מרדכי ידוד.

ועידת הנשיאים.

1. ממש טרם צאתו את הארץ אמר לי מלקולם הובליין כי הוא מתכנן לחזור לארץ בינואר להתחיל בהכנות לכנס ועידת הנשיאים החל מ-23 במרץ.

2. ברור נא פרטים על נטישתו המתוכננת בינואר וכן עם מי תאם המועד במרץ, אם בכלל.

3. מהנסיון הקודם - ההכנות מחייבות אתראה מוקדמת למדי.

מנהל תפרצות=

ל/ח

תפ: שחח, רהמ, מנבל, ממנבל, מצמא, תפרצות

THE
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL
STATE OF TEXAS

MEMORANDUM

TO THE ATTORNEY GENERAL

FROM THE ATTORNEY GENERAL

RE: [Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

דחיסות: מ י ד י סווג בסחובני: ש מ ו ר	76 מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	רפ: --- מחור: ---
תז"ח: 25.11.1986		אל: מצפ"א
נר: 0853 149-011		דע: חציר, וושינגטון
		מאת: סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק

ממגעי עם פעילים בארגונים היהודיים:

א. שולץ השיב בשלילה לפניית איפאק לסגור משרדי אש"ף. מניח ששג' וושינגטון תקבל העתק מכתב שולץ מירי איפאק.

ב. הליכתו של שולץ היא צעד בלתי נמנע והשיחות במימשל מתמקדות עתה בקביעת המחליף.

ידיד

ש"ה 2
רמג 3
דש 3
דש 1
ד 3
3 כ"א
פב"מ 1
ר/ג"פ 1
ד"ד 2

ד. א. א.

תאריך: 25.11.1986	שם השולח: מרדכי ידיד	אישור:
-------------------	----------------------	--------

1/2

מנהל תפוצות, מצפ"א, הסברה .

דע : לשכת השר והמנכ"ל

המתיחות בין הזרמים היהודיים ומגננת הקהילות הרפורמיות והקונסרבטיביות בישראל באה לידי ביטוי בארה"ב בגישה יותר אגרסיבית של מנהיגים קונסרבטיביים (ובעיקר) רפורמיים כלפי הנציגים הישראלים ומה שנראה להם כמייצג ישראל כגון המגבית (מניעת העברת הקצבות או העברות ישירות למוסדות בישראל) והבונדס. המתיחות גוברת ונשמעת מאזורים רבים באמריקה.

לאלה שפונים או בהופעות בפני ציבורים יהודיים אנו מציגים הבעיה כחילוקי דעות בין זרמי יהדות שקדמו להקמת המדינה, וכי חילוקי דעות אלה בעיקרים בין פוסקים רבנים, למנהיגים הפוליטיים חסרי סמכות דתית ומעט השפעה. ישראל כמדינה תגן על זכויות מלאות לאזרחיה ולא להבדיל בין הבורחים ע"י עליה לחיות בה.

אנו נתמוך ונעודד דיאלוג בין הזרמים הדתיים (דוגמת הדיאלוג שנערך ע"י ממרוה"מ ושה"ח בבקורו האחרון בניו-יורק) למען מציאת מכנה משותף, נמוך ככל שיהיה.

אנו נפציר סובלנות בין הזרמים היהודיים.

אך המדינה כמדינה אינה יכולה לפסוק בכל השאלות העומדות על הפרק (בחלקן חילוקי דעות אמיתיים ורשמיים). מניעת החרפה יכולה להיעשות רק ע"י הידברות הן כאן באמריקה והן בישראל.

כאב חילוקי הדעות אסור לכוונו נגד מדינת ישראל, מוסדותיה ועמה.

אנו מתכוונים לזמן לשגרירות וושינגטון כנס בין יום של ראשי הזרמים היהודיים בארה"ב שיהיה מוקדש בעיקר לתדריך כללי על ישראל בנושאים שעומדים על הפרק (דוגמת הכנס שערכנו לראשי נאקרק) שבסימו נקדיש זמן להידברות על מנת למנוע סחף. אנו רוצים להגיע לכך :

- (1) שהרבנים בבתי הכנסת יקדישו בדרשותיהם החיוב בחברה ובכלכלה בישראל, הישגים בקליטת עליה והישגים במדע ובתרבות וספרות. שיקדישו פחות דרשות (המתרבות לאחרונה) על הירידה מהארץ ועל המתח הבין-דתי והבין-עדתי.

ס ו ס ס ב ר י

ד... 2... מתוך... 2... דפים

סוג בסחונני... ש.מ.ו.ר

דחיות.....

תאריך וז"ח.....

מס' מברק.....

אל:

498 $\frac{2}{2}$

(2) להביא לאחדות בתמיכה בישראל והסולידריות עמה (דווקא על רקע הרגשת הקיפוח של הקונטרבטיבים והרפורמים), שחילוקי הדעות בין הזרמים, קשים ככל שיהיו אסור שיפגעו באחדות הזוהת עם ישראל.

(3) לעודד הידברות בין הזרמים .

קבלנו עודד להצעותינו . נשמח לקבל מחשבותיכם.

אשר נעים

ס 218
ד... (מחור...)
דפים

אלו המשרד

סוג בסחוני ש.מ.ו.ר
דחיות

תאריך וזמן 24.11.86 - 16:00

498

1/2

מס' מברק

מנהל תפוצות, מצפ"א, הסברה .

דע : לשכת השר והמנכ"ל

המתיחות בין הזרמים היהודיים ומגננת הקהילות הרפורמיות והקונסרבטיביות בישראל באה לידי ביטוי בארה"ב בגישה יותר אגרסיבית של מנהיגים קונסרבטיביים (ובעיקר) רפורמיים כלפי הנציגים הישראלים ומה שנראה להם כמייצג ישראל כגון המגבית (מניעת העברת הקצבות או העברות ישירות למוסדות בישראל) והבונדס. המתיחות גוברת ונשמעת מאזורים רבים באמריקה.

אלה שפונים או בהופעות בפני ציבורים יהודיים אנו מציגים הבעיה כחילוקי דעות בין זרמי יהדות שקדמו להקמת המדינה, וכי חילוקי דעות אלה בעיקרים בין פוסקים רבנים, למנהיגים הפוליטיים חסרי סמכות דתית ומעט השפעה. ישראל כמדינה חגז על זכויות מלאות לאזרחיה ולאלה הבוחרים ע"י עליה לחיות בה.

אנו נתמוך ובעודד דיאלוג בין הזרמים הדתיים (דוגמת הדיאלוג שנערך ע"י ממרוה"ם ושה"ח בבקורו האחרון בניו-יורק) למען מציאת מכנה משותף, נמוך ככל שיהיה.

אנו נפציר סובלנות בין הזרמים היהודיים.

אך המדינה כמדינה אינה יכולה לפסוק בכל השאלות העומדות על הפרק (בחלקן חילוקי דעות אמיתיים ושרשיים). מניעת החרפה יכולה להיעשות רק ע"י הידברות הן כאן באמריקה והן בישראל.

כאב חילוקי הדעות אסור לכוונו נגד מדינת ישראל, מוסדותיה ועמה.

אנו מתכוונים לזמן לשגרירות בווישינגטון כנס בין יום של ראשי הזרמים היהודיים בארה"ב שיהיה מוקדש בעיקר לתדרוך כללי על ישראל בנושאים שעומדים על הפרק (דוגמת הכנס שערכנו לראשי באקרק) שבסימום נקדיש זמן להידברות על מנת למנוע סחף. אנו רוצים להגיע לכך :

- (1) שהרבנים בבתי הכנסת יקדישו בדרשותיהם החיוב בחברה ובכלכלה בישראל, הישגים בקליטת עליה והישגים במדע ובתרבות וספרות. שיקדישו פחות דרשות (המתרבה לאחרונה) על הירידה מהארץ ועל המתח הבין-דתי והבין-עדתי.

Handwritten notes at the bottom of the page, including a checkmark and various scribbles.

ס ו ש ס ס נ ר י

דפוס.....מחור.....דפים

אל: המשרד

סווג בטחוני. ש. מ. ג. ר. ...

דחיות.....

הא-3

ס.א.

תאריך וזיחה. 24.11.86. - 16:00

499

10

מס' מברק.....

תפוצות.

דע : ל.א. (והקונסוליות) (אין נסיון) האספי (כ.ב.כ.)

הגאלה לציון חגיגות 100 שנה ל-ב.ג.

הועד האמריקני לחגיגות 100 שנה ל-ב.ג. מתכנן בין השאר ערב גאלה בקנדי סנטר בווישינגטון ל-20 במאי. האנס גרינספאן קיבל על עצמו לסייע בארגון הערב.

הזמינו את פרנק סינטרה, כוכב המרכזי של הערב, אולם סינטרה חזר בו מסיבות בריאות.

הועד במו"מ עם ליאונרד ברנשטיין לנצח על קונצרט חגיגי של תזמורת ניו-יורק או וושינגטון כשההפסקה של 20 דקות תוקדש לקריאה מדברי ב.ג.

כן הם במו"מ עם שני הזמרים סטיב לאורנס ואידי גורמיי.

נראה לי שהם מתקשים לגבש תוכנית מושלמת. האולם בקנדי סנטר שוריים ל-20.5. זמן רב לא נותר.

הדגשתי בפניהם הצורך להזדרז.

אשר נעים

רחיפה: מ.ד.י	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 64
סוג כחונני: ט.מ.ד		מחור: ---
תז"ח: 20.11.1986	0111	א ל: תפוצה
נר: 0677		ד ע: יעקב יוסף, דושינגטון, מצפ"א
122 ויל		נזח: סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק

משלחת לאתיופיה. שלכם 380.

1. שוחזי עם נציג נאקראק המופקד על הנושא. ציין כי המשלחה מתוכננת לצאת לאתיופיה במרץ. סרם הוחל בהרכבה.
2. לשלנו 592: רק שלושה חברים מהמשלחה מגיעים ארצה. שוחזיחט: ברברה דיביקוף, לוגר ג'ק וקרול לוין. ישו עד ה-10. תביעו נכונות לפגוש גומא ומנהל תפוצות.

ידיד.

34-

[Handwritten signature]

גגג

שז עפתודז נזהתה בנ

אאאא

אל: המשרד

מ-: לוטאנגלס, נר: 89, תא: 191186, זח: 1700, דח: ר, סג: ס, כבכ

רגיכ/סודי

נר 9 פר ווש בנפרד

אל: מצפייא

דע: שגריה- וושינגטון

דע: נעים - וושינגטון

דע: מתנ - וושינגטון

מאצי עם לו וטרמנ, נשיא חברת ייאוניברסליי: להערכתו צפויים הגילויים

האחרונים על אכפסת נשק לאירנ , לפגוע משות במעמדה של ישראל בדעת הקהל בארהייב . מדיניות הנשיא נתמלת ברותחין ולמרות הפופולריות חסרת התקדים שלו אינ דעת הקהל מסכלת הסבריו בטוגיה זו, והפנית זעפה לעבר ישראל היא רק שאלה של זמן . וטרמנ סבור שהאנטישמיות בארהייב מחלחלת בעוצמה רבה ומחפשת לעצמה פורסנ .

פרשת איש העסקים ביאסקי שהונה בבורסה בוויל סטריט , ומשפטי מ תלויים ועומדים כנגד כ- 50 בנסאים יהודים על עבירות דומות ויפגעו לשה בציבור היהודי בארהייב .

איתנ כנאור, לוטאנגלס.

ססס

גגגגגגגג

6864

תאריך • 19.11.86

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור

ירצא **

**

**

**

חוזם: 11,6864

אל: בני/662

מ-: המשרד, תא: 181186, זח: 1654, דח: מ, טג: ש

נד: @

ידיד

ועידת הנשיאים. שלן 439.

1. בהמשך לשלן בן פורת מווגיאק ביקשנו למסור כי הוא מבקש איצ עם הונליין בירושלים ביום הגעתו תלוי בשעת הגעתו או ביום ר' 21/11 בתיא או בירושלים לבחירתו.

2. כמו כן תיקבע כגישה תאום לקראת הנכס ברושיגטון במשה'ח יחד עם שאר הגורמים הנוגעים בדבר ומועזה יקבע בכפרו.

תפוצות

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, מצמא, תפוצות

10/10/10

Reference: 10/10/10
Reference: 10/10/10
Reference: 10/10/10
Reference: 10/10/10

10/10/10

Reference: 10/10/10

Reference: 10/10/10
Reference: 10/10/10
Reference: 10/10/10
Reference: 10/10/10

Reference: 10/10/10
Reference: 10/10/10
Reference: 10/10/10

10/10/10

Reference: 10/10/10

6864

תאריך : 19.11.86
משרד החוץ-מחלקת הקשר
שמור

ירצא **

**

**

**

חוזם: 11,6864

אל:ניו/662

מ-:המשרד,תא:181186,זח:1654,זח:מ,סג:ש

נד:ג

ידיד

ועידת הנשיאים. שלן 439.

1. בהמשך לשלן בן מורת מרוג'אק ביקשנו למסור כי הוא מבקש א"צ עם הונליין בירושלים ביום הגעתו תלוי בשעת הגעתו או ביום ר' 21/11 בתיא או בירושלים לבחירתו.

2. כמו כן תיקבע פגישת תאום לקראת הכנס בוויגיטון במשה"ח יחד עם שאר הגורמים הנוגעים בזר ומועדה יקבע בנפרד.

תמצות

תפ: שהח,רהמ,מנכל,ממנכל,מצמא,תמצות

1957

10

1957

1957

1957

1957
1957
1957

1957

1957

1957

1957

1957

1957

אאאא, חוזמ: 6237
אל:ני, ווש/143
מ-:המשרד, תא:171186, זח:1527, דח:מ, סג:ש,

בבב
שמור/מידי.

הקונכיל.

דע: השגריר ווש.

ביקור אלי ויזל בארצ.

1. אנא מסור לצ'חנובר הנמצא בניו יורק, כי בהתאם
לסכומנו הבאתי לידיעת יו"ר הכנסת שלמה הכל נושא בקורו
של אלי ויזל בארצ.

2. יו"ר הכנסת הביע נכונות לקבל את אלי ויזל בלשכתו.

3. כנ קבלתי לאחד פניתי לממרוהים' ושהיח הסכמתו לפגוש
את אלי ויזל והפגישה תתקיים ב- 18/12 בלשכתו במשרד
החוצ.

4. אנא בקש מציחנובר שיאשר הפגישות והברק ונודה על
פירוט מועדי הטיסה וכן אירועים שאורגנו עבור ויזל בארצ
עד כה עיי גורמים אחרים.
גלבוע.=

12

סססס

משרד החוץ-תחלקת הקשר

ירצא **

**

**

**

חוזם: 11,6213

אל:ניו/605

מ-:המשרד,תא:171186/זח:1321/דח:מ,טג:ש

נד:פ

שמור/מיוזר

ועדות הנשיאים. לשלך 0439. בהמשך לשלנו 575:

א. הודיענא מספר הטיסה שלהם ושם המלון בו יתאכסנו.

ב. מלשכת רוהמי מסרו שרוהמי וגם מנכלו בן אהרון ירצו להיפגש איתם.

ג. מציעים פגישה עם מנהל תפוצות במשרדנו ב 20.11 או ב 21.11 בשעה 1000.

אשר נא.

תפוצות==

תפ: שהח,רוהמי,מנכל,ממנכל,תפוצות

תאריך : 17.11.86

6213

משרד החוץ - מחלקת הקשר

ירצא **

**

**

**

פרזם: 11/6213

אל: נוי/605

מ-: המשרד, תא: 171186, זח: 1321, מ: סג: ש

נד: @

שמור/מייזי

ועידת הבשואים. לשלן 0439. בהמשך לשלנו 575:

א. הודיענא מספר הטיסה שלהם ושם המלון בו יתאכסנו.

ב. מלשכת רוהמ' מסרו שרוהמ' וגם מכבלו בן אהרון ירצו להיפגש איתם.

ג. מציעים בגישה עם מנהל תפוצות במשרדנו ב 20.11 או ב 21.11 בשעה 1000.

אשר נא.

תפוצות==

תפ: שהח, רוהמ, מכבל, ממכבל, תפוצות

14764 339042 14764

5973

תאריך : 16.11.86

משרד החוץ-מחלקת הקשר
בלמס

ירצא

אוריאל

חוזם: 11,5973

אל:ני/ 575

מ:-המשרד,תא:161186,זח:1459,זח:ר,טג:ב

נד:ג

בלמס/רגיל

ידיד.

ועידת הנשיאים.

הודענו לשלשה בהתאם לבקשתך במברקן 0439.

תמוצות.==

מ/א

תפ: שהח,רהמ,מנכל,ממנכל,מצפא,הסברה,תמוצות

5973

ידצא

תאריך : 16.11.86
משרד החוץ-מחלקת הקשר
בלמס

חוזם: 11,5973
אל:ני/ 575
מ-:המשרד,תא:161186,זח:1459,זח:ר,טג:ב
נד:פ

בלמס/רגיל

ידיד.

ועידת הנשיאים.

הודענו לשלשה בהתאם לבקשתך במברקן 0439.

תפוצות.==

פ/א

תפ: שהח,רהמ,מנכל,ממנכל,מצפא,הסברה,תפוצות

?

PROJECT: [illegible]
NO. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אל:

דפים _____ מחוד _____ דף _____

מח

7

סיווג בטחוני:

דחופות:

תאריך וז'ח':

לשימוש
מח'
הקשר

מס. מברק:

0617
514

MR. ERYK SPEKTOR, CHAIRMAN, DEFENDER JERUSALEM AWARD
261 FIFTH AVENUE 17TH FLOOR
NEW YORK NEW YORK 10016 U S A

PLEASE EXTEND MY HEARTY CONGRATULATIONS TO THE RECIPIENTS OF THIS YEARS JABOTINSKY PRIZE. PRESIDENT LUIS ALBERTO MONGE WILL ALWAYS BE REMEMBERED AND HONOURED BY OUR PEOPLE FOR HIS NOBLE AND COURAGEOUS ACT THAT HAS MADE HIM A TRUE DEFENDER OF JERUSALEM'S UNIQUE STATUS AS A UNITED CITY WHICH IS THE CAPITAL OF OUR STATE AND THE HEART AND SOUL OF THE WHOLE JEWISH PEOPLE. PER AHLMARK HAS OUR ADMIRATION AND GRATITUDE FOR HIS FIGHT AGAINST THE PREJUDICE AND HATRED OF THE EVIL THAT JABOTINSKY DEFINED AS THE ANTISEMITISM OF MEN AND ANTISEMITISM OF THINGS. RABBI ESSAS IS A WORTHY REPRESENTATIVE OF THE NEW BREED OF OUR PEOPLE'S ACTIVISTS IN THE SOVIET UNION IN THE STRUGGLE FOR REPATRIATION AND THE RIGHT TO LEARN AND TEACH OUR LANGUAGE OUR TRADITION AND OUR FAITH.

YITZHAK SHAMIR

אישור המנכ"ל:

אישור מנהל המחלקה:

השולח:

תאריך:

מספר משלוח

לשימוש מח' הקשר בלבד

התפוצה:

הנושא:

מח
3

